

پووکاندنەوہی سەرچاوەکانی توندو تیژی و تۆقاندن

نوسینی: د. موحەمەد شەحرور

وەرگیر: ئیبراھیم میکەعی

پوکاندنه‌وهی سه‌رچاوه‌کانی توندو تیری و تۆقاندن

به‌ناوی خواوه‌ندی خاوه‌ن میهری میهره‌بان

هه‌ر کهس موحه‌مه‌د ده‌په‌رستیت دلیابیت موحه‌مه‌د مردوه

هه‌ر کهسیش خواوه‌ند ده‌په‌رستیت ئەو زیندوه‌و نامریت.

ئە‌بو‌به‌کری صدیق

په‌یام و په‌راوی خواوه‌ند، به‌ ئە‌وپه‌ری بو‌یره‌وه‌و به‌بی ناوه‌ند‌گیر بخویننه‌وه

نه‌ لیبی بترسن و نه‌ خه‌می فه‌وتانیشی هه‌لگرن‌(واته‌ ترسی فه‌وتانی په‌یامی

ئاسمانیتان نه‌ییت)

چونکه‌ خواوه‌ند شکست نا‌ ناسیت.

نوسه‌ری ئە‌م کتیبه‌

ده‌به‌نگیه‌ ئە‌گه‌ر به‌ته‌ما‌بین ئاکام و ده‌سکه‌وتی جیا‌واز و نوی‌ به‌ده‌ست به‌یین،

له‌کاتی‌کدا هه‌ره‌ه‌مان ئە‌زمون و تا‌فکیردنه‌وه‌ی را‌بورده‌ دوباره‌ بکه‌ینه‌وه‌.

ئانیشتان

سوڤاس و پيژانين بو:

۱. ئه و بهريژانه ي كه هاوكاري به چاپ گه ياندني كتیبه كه بون.
۲. هه مو خوینه ريكي بهريژ كه كاتي ده به خشيته پرۆسه ي خویندنه وه ي كتیبه كه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفاً فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَّا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ

ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَّا يَعْلَمُونَ﴾ (الروم/ ۳۰)

واته: روى خوت به پاك و پوختى بكه ره ئاين و په يامه په سه ن و هه رده م
گه شه سه ندوه كه ي خواوه نند، ئه و په يام و ئاينه ي كه خواوه نند سروسشتى
مروقه كانى له سه ر داپرشتووه و ئه و داپرشتن و به ديهيئنانه ي خواوه نديش هيچ
چه شه گورانكاريه ك قه بول ناكات و هه ر ئه و په يامه شه كه ئاينى پايه دارو
په سه نده، به لام زوريك له خه لك نازانن.

﴿قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ

أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَأَكُم عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا

بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾ صدق الله العظيم (هود/ ۸۸).

واته: وتى ئه ي هوزه كه م چونه به لاتانه وه ئه گه ر من له لايه ن په روه ردگارمه وه
پشت ئه ستوريم به به لگه يه كى چه شا هه ئنه گرو پوزيه كى چاك و پاك، من نامه وييت
ريگيرى له نيوه بكه م و خوم پيچه وانه ي ئه وه بجوليمه وه، به لكو من ده مه وييت تا
ئه و جيگه ي كه ئه توانم چاكسازى بكه م و له وپيئاوه شدا هيچ پشتيوانيكم نيه بيچگه
له خواوه نند، ته نها پشت به و ده به ستم وداواى كومه كيش هه ر له و ده كه م.

پیرست

لا پهره

بابه ت

- ۷ چند سه رنجی کی پیویست.
- ۱۰ پیشه کی وه رگپر.
- ۱۴ پیشه کی نوسه ر.
- ۲۸ به شی به کهم: په ویه ی په پره وکراو بو تیگه یشتن له دابه زینراوی به جی (التنزیل الحکیم).....
- ۷۴ به شی دوهم: دهسته واژه و زار اوه کانی دابه زینراوی به جی (التنزیل الحکیم).....
- ۹۷ به شی سیهم: تیکووشان و جه ننگ و کوشتار (الجهاد و القتال).....
- ۹۷ ۱. تیکووشان (الجهاد).....
- ۱۷۷ ۲. جه ننگ و کوشتار (الجهاد).....
- ۳۰۰ به شی چوارهم: فه رمان به چاکه (الامر المعروف) و ریگیری له خراپه (النهی عن المنکر).....
- ۴۲۳ به شی پینجهم: هه واداری و په پره وی لیگردن (الولاء) و واز لیهنان و پشت لیگردن (البراء).....
- ۵۱۸ به شی شه شهم: پرس و باسی هه لگه رانه وه (الرّدة).....
- ۵۶۵ به شی هه وتهم: مه بهسته کانی شه ریعته (المقاصد الشرعیه).....
- ۶۴۵ پوخته و ناکامه کان.....
- ۶۵۵ کو تایی کتیبه که.....

چه ند سه رنجیکی پیویست: سه رتا سه رنجیک له نوسه ره وه:

بیم خو شه سه رنجی خوینه ری به پریز رابکیشم بولای راستیه ک، ئه ویش بریتیه له وهی: هه موو ئه و بابه تانه ی که له چوار کتیبی پیشوماندا: {الكتاب والقران قراءة معاصرة، دراسات إسلامية معاصرة في الدولة والمجتمع، الاسلام والایمان منظومة القيم، نحو اصول جديدة للفقہ الاسلامی/فقہ المرأة}. له وی له هه ندی پرس و بابه تدا ناوخنئ و کتیبانه جیاوازی هه یه له گه ل ئه و بابه تانه دا که له م کتیبه دا هاتون، لی ره ئه و پرس و بۆچونانه م راست کردوه ته وه که پیویستیان به پاسکردنه وه هه بووه، چونکه پروگرامه که مان به بی هیچ خاترو خو تریک هه له کانی ته نانه ت خو شی ده دۆزیته وه و چاره سه ریان ده کات.

د. محمد شحرور.

سه رنجه کانی وه رگیژ:

۱. خوینه ری به پریز... ئه م کتیبه ی به رده ستت ته نها خویندنه وه یه کی پوخساری و خستنه روی پیدراو (مُعطیات) ه میژوییه کان نیه، به لکو شیکارو قولبونه وه و پامانیکی نوویه له تیگه یشتنی باری ئاینی و بگره له هه ندی جیگه شدا هه لته کاندن و پوچه لکردنه وه ی هه ندی باوه رو بۆچونه که له پوخساردا به سه لمینراو (مُسلّمه) خراونه ته به رچاو .

له بهر ئه وه بیگومان له میانی خویندنه وه یدا، کتیبه که روبه پوبونه وه و بریندار کردنی تیدایه، و سۆزو تیگه یشتنی باویش له بیرو هه ست و نه ستی هه ندی له زانایان و که سایه تیه کانی ناو دونیای ئیسلام له کتیبه که دا ره خنه لیگیراوو هه لسه نگینراوه... به راشکاوانه کوی کتیبه که ئاراسته ی عه قل و ئاوه زی خوینه ره، نه ک عاتیفه و لاواندنه وه ی.

بۆیە ئومێدەوارم پەسەندکردن و ەەرگرتن و ەرخنەگرتن و ەرامانی نویت لائاسان بێت، تا خویندەنەوی کتیبە کە سوودیکی ەەبێت لە ئاراستەکردنی بیرو ژیری بەرێژتدا، چونکە لە بنچینەدا ئەم کتیبە بۆ ئەهلی بەراوردو لیکدانە وەهیه .

۲. هیوا خوازەم ئەو کەسە کە دەیهویت سود لەتیزو بۆ چوئەکانی نوسەر وەربرگرت، با لەیه کەم لاپەرە ی ئەم کتیبە وە بە پیشەکیە کە ی وەرگێریشە وە ەموی لەسەرە تاو وە بخوینیتە وەو دێر بە دێر بڕوات لەگەلیدا، چونکە خویندەنەوی پچر پچر زیانی زۆرتەرە تا سودی، بەتایبەت لەم کتیبەدا کە ەممو لاپەرە یە ک (ئەگەر نەلێم ەممو دێرێک) کللی تیگە یشتنە بۆ لاپەرە و دێری دوی خوی .

۳. هیوام وایە هیچ خوینەرێک لە ژێر کاریگەری قسە ی کە سیترا حوکی پیشو وخت نەدات بەسەر نوسەری ئەم کتیبە و بیرو بۆچون و تیزە جوانەکانیدا و ژیری و فامی خوی بکاتە دادوەر، نە ک ئەو مافە بدات بە کەسانی تر تا لەباتی ئەو بیر بکەنە وەو بریار بدەن .

۴. ەندی دەستەواژە لەپروەسی وەرگێرێانە کەدا بەکار ەینراون وە ک: (پە یامەینەر، پیغەمبەر، نێردراو، دابە زینراوی بەجی، قورئان، خوا، خواو وەند، کۆیلا یەتی، بەردایەتی، بەندایەتی، سروش، نیگا، پە یامی ئاسمانی، رێگری کردن، رێگری کردن، گوناھ، تاوان، کە لەپور، کەلتور، ئاوەز، مشور... ەتد) ەموویان بە مەبەستە وە ەلێرێردراون تاو وە کو و اتاو مەبەستەکانی ناو کتیبە کە گوم نەبن و تا رادە یە ک وە ک خویان بگە یە نرین، بۆ نمونە: لەم نوسینەدا وشە ی (پە یامەینەر) جیا یە لە وشە ی (پیغەمبەر) و ەروە ها وشە ی (خوا) جیا یە لە (خواو وەند) ەر یە کە و واتایەکیان دراو و تی، چونکە دەکریت (خوا) بۆ ەموو پەرستراویک بە کاربەینریت، بەلام (خواو وەند) ناویکی تایبەتە و بۆزاتی (اللە) بەکار ەاتوو، کە بە دەینەر و

به پړیوه بهری بونه و هرو گه ردوونه، هه روه ها وشه ی (دابە زینراوی به جی) ناویکه و له م پرۆسه ی وه رگێرنه دا بۆ کۆی په یامی ئاسمانی به هه مو به شه کانیه وه (الکتاب، القران، الرساله) به کارهینراوه.

هه روه ها وشه ی (په یامهینەر) به واتایه ک به کار هینراوه جیا به له (په یغه مبه ر) که ئه ویش بۆ واتا و مه به ستیکی تر به کار هینراوه.

به هه مان شیوه (گوناه) ناویکه بۆ ئه و سه ریچچیا نه ی که مرۆف ده یانکات و په یوه ندیان نیه به مرۆف که کانه وه و کاریکه له نیوان خوا وه ندو به نده کانی دا، به لام (تاوان) شتیکی تره.

۵. هه ندیی زاراوه و دهسته واژه هه ن که له زمانی عه ره بیدا بئی په رده و به پونی ئاماره یان پیده کریت و سروشتی زمانه که به ئاسایی وه ریانده گریت، به لام وه رگێرانیان بۆ زمانی کوردی به شیوه ی ده قاوده ق، یان زیان به وشه و زاراوه کان ده گه ی نیت و واتا و مه به سه کانیان له دهس ده دن، یا خود سروشتی زمانه که ریگه به به کارهینانیان نادات به و شیوه یه، بۆیه له پرۆسه ی وه رگێرانه که دا په نامان برده و بۆ هه لبژاردنی دهسته واژه ی شیوا و به سروشتی زمانه که ی خۆمان و له به رکاهینانی وشه عه ره بیه کان خۆمان پاراستوه (تا ئه و جیگه ی که گونجاو بو بیت).

۶. ئه م نوسینه وه رگێردراوی چاپی یه که می کتیبی (تجفیف منابع الارهاب) ه که له سالی ۲۰۰۸ له لایهن (مؤسسة الدراسات الفكرية المعاصرة) ه وه له ولاتی (لوبنان) چاپ کراوه. مه به ست له م تیبینی ش ئه وه یه که: نوسه ر له چاپی دووه می کتیبه که یدا چه ن گۆرانکاریه کی که می کردوه، بۆیه به پیوستمان زانی خوینهر ئاگادار بیت.

پێشهکی وەرگیر.....

بیرۆکەکی وەرگیرانی ئەم کتیبە لەوێوە سەرچاوەی گرت، پاش پاپەپینی گەلانی هەندیک لە ولاتی عەرەبی و دیسانە وە سەرکوت کردنە وەیان و سەرھەڵدانە وە شەپۆلیکی تری توندوتیزی و دروست بونی چەندین کۆمەڵ و بانو و هیزی گەورە و توندوتیز و زۆربەشیان بەناوی ئیسلامە وە دروشم بەرز دەکەنە وە، پاش ئەو دۆخە تازەییە، لە سەرانی سەری جیهاندا و لە لایەن بیرمەندو بیریارەکانی جیهانە وە قسە دەکرا لە سەر پێداچونە وە بە بیرو کە لە پورو خویندە وە نوێ بۆ ئایەتەکانی پەيامی ئاسمانی و پراڤە کردنیان بە شیوازییک کە وەلامی خواستەکانی ئەم سەردەمە بدەنە وە، سەدان کۆرۆ کۆرپەندو کۆبونە وە دەگیران بۆ ئەو مەبەستە، بەلام ئەو وەندە وە خاوەنی ئەم خامەییە ئاگادار بیێت، زۆربەیان قسەیان لەبابەتی گشتی دەکردو نەیان دەتوانی بە بویری و جورئەتە وە ئەوە بلین کە پێویستە بوتریت.

لەوانەشە لەقەناعەت و خەیاڵدانی هەندیک لەو بیرمەندو پۆشنبیرانە دا مەبەستە کە گەلە بوبیێت، بەلام بە ھەر ھۆکارێک کە خویان دەیزانن نەیان دەوت.

لەبەرانبەریشە وە ئاراستەییەکی تر لە پۆشنبیران و توێژەران بەھەڵە دا دەچون و لەبری ئەوێ پەخنە لەکە لەپوری ھەلە و باوو تیگەیشتنی ھەلە و ئەو گروپە توند ئازوانە بگرن، پەخنەیان لە ئایینی ئیسلام دەگرت و لە ئاستیکی گەورە تریشدا بەناوی ریگەگرتن لە توندپەرە و، دەیان کە سایەتی و بزوت و تەنانەت دەسەلاتی میانپەرە و خزمەتگوزاریش دەکەوتنە بەر ئەو لیشاو و ئەم کارەش بوە ھۆی ئەوێ کە قورپە کە ئەو وەندە و تر خەست بیێتە وە و دنیا بیێتە دوو بەرە وە (بەرە و تیرۆر بەرە و دژە تیرۆر) کە خوا ئەزانیت قوربانیەکانی چەند گەورە تر دەبن.

له دیدی وەرگیڕی ئەم کتێبهوه، ئەم تیزه‌ی که له لایه‌ن به‌ریز (د. محمد شحرور) هه‌و خراوه‌ته‌رو خۆی له‌وه‌دا ده‌بینێته‌وه که: خویندنه‌وه‌یه‌کی نوێ و سه‌رده‌میانه‌ بو ده‌قه‌کانی قورئان بکریته‌و چیدی پابه‌ندی ئه‌و که له‌پوره‌ بۆماوه‌یه‌ی راپوردومان نه‌بین که ئه‌وان بو خۆیان و سه‌ده‌کانی راپردو نوسیویانه، ئه‌رکی ئیمه‌شه‌ له‌م سه‌رده‌مه‌دا بو خۆمان و سه‌رده‌مه‌که‌مان بژین و خواوه‌ند مافی ئه‌وه‌ی پێداوین و ئامرازی بیرکردنه‌وه‌و ژیریسی پێ به‌خشیوین که ئیمه‌ش به‌ په‌یره‌ویکردن له‌یاسا‌کانی زمانه‌وانی، جاریکی تر به‌ ژیری و چاوی خۆمان دواپه‌یامی ئاسمان بخوینینه‌وه‌و ئه‌حکامی تاییه‌ت به‌ هه‌لومه‌رجه‌کانی ژیا‌نی ئەم سه‌رده‌مه‌ی ئی هه‌لگۆزین.

ئەم کاره‌ش بێجگه‌ له‌توانستی ژانستی، جورئه‌ت و بو‌ییه‌کی زۆری ده‌و‌یت و ده‌کریته‌ ناو بنریته‌ به‌ (موجازه‌فه) چونکه‌ له‌خه‌یال‌دانی خه‌لك و جه‌ماوه‌ری موسلماندا وا باوه‌ که کتێبه‌کانی میژو و قسه‌ی زانا دێرینه‌کانمان پیروژن و نابیت په‌خه‌نیان ئی بگریته‌.

بۆیه‌ ئەم هه‌نگاوه‌ی نوسه‌ر، دروست وه‌ك راگه‌یاندنه‌که‌ی گالیقو دیته‌ پێش چاوه‌، کاتیك له‌به‌رده‌م کۆمه‌لگای دواکه‌توی ئه‌و ده‌مه‌ی ئه‌وروپادا له‌به‌رده‌م ده‌سه‌لاتی که‌نیه‌سه‌دا رایگه‌یاند که زه‌وی شیوه‌ گۆیه‌و ده‌خولیته‌وه‌، بۆیه‌ خیرا قه‌شه‌کان و ده‌سه‌لات ئی هاتنه‌ ده‌نگ و پاش به‌ند کردن و سزادانیکی زۆر له‌خاچیاندا.

ئەمپروۆش ده‌بینین و ده‌بیسین هه‌ندیك که‌س لیرو له‌و‌ی به‌بێ ئه‌وه‌ی شاره‌زابن له‌تیزه‌که‌ی نوسه‌ر، تیرو توانج و تۆمه‌تی نارپه‌وای تیده‌گرن و له‌سه‌ر ئاستی جیهانی عه‌ره‌بیش ئه‌و هۆکاره‌ راگه‌یاندنانه‌ی که خزمه‌تکاری ئه‌و ده‌سه‌لاتانه‌ن که له‌سایه‌ی ئه‌و که له‌پوره‌ راپوردوه‌دا حکومه‌ت و هه‌یبه‌تیان به‌پۆه‌ ده‌به‌ن و خزمه‌تکارو زیوانی تاییه‌ت به‌ خۆیانیان هه‌یه‌، تۆمه‌تی جو‌راو‌جو‌ر ده‌دنه‌ پال نوسه‌رو دیدبو‌چونه‌ نوێکانی.

لیره وه بو وه رگپر، به پیویستی زانی ئەم کیشمه کیشه فیکریه بگوژیته وه بو ناو گوره پانی پۆشنبیری کوردی و دیدگایه کی نوئی بکاته وه له خوینه ری کورد، تاوه کو ئەویش بتوانیته به دیدگایه کی پونه وه په یامی ئاسمانی وه ک خوئی بناسیته و ئازاد بیته له وه رگرتن یان وه رنه گرتنیدا.

بۆیه داواکارم له خواوه ند ئەم هه وله م له پیزی کاره چاکه کانمدا لی وه رگریته و له که م و کورپه کانیشی بمبه خشیته و هیواموایه توانیبیتم خزمه تیک به دیدو ئاسوی بیرکردنه وه ی خوینه ری کورد بکه م.

کتیبه که توانیویه تی راقه یه کی جوانی هه مو ئەو دهسته واژه و چه مکه باوانه بکات که ئەمرو ئەو هیزه توند ئازوانه و دهسه لاته کۆنه په رسته کان خویان له پشتیان وه هه شارداوه و بونه ته هۆکاری ناو زپاندنی ئاینی ئیسلام و په یامه که ی موحه مه دو تیکدانی سیمای کۆمه لگه کان، نوسه ر به باوه ریکی به هیزه وه هه م به خوئی و هه م به خواوه ندی خوئی و هه م به و په یامه ش که خواوه ند په وانیه ی کردوو ه بو مرو فایه تی، توانیویه تی به بی قه تیس بون له هه یچ سه رچاوه و کتیبیکی میژیوی و به پالپشت به پریسا زمانه وانیه کان، خوئی بگه یه نیته ناو کړۆکی مه به سستی ئەو ئایه تانه ی که ته وه ری بابه ته که ن و جوانترین و سازگارترین واتایان لی هه لئینجینیت بو چاره سه ری گرفته کانی ئەم سه رده مه .

دیاره برینی هه موو ریگایه کی دوور له یه که م هه نگاوه وه دهست پیده کات، ئەم هه وله ش به تایبته له کۆمه لگه ی کوردستانیدا سه ره تایه و هیوادارم بیرمه ندانی خۆمالیش یه که م، له م ئاراسته یه بگه ن و دوه میش، بتوانن جاریکی تر شکۆی رابه رایه تی فیکری و پۆشنبیری بو گه له که مان بگپرنه وه، وه ک چۆن له پابردودا زۆرینه ی زاناو بیرمه ندو پیتۆله کانی ناو میژیوی کۆمه لگه موسلمانه کان کورد بون و

توانیویانه ریښوینیکه ری خه لکی نه و دهمه ی خوځیان بن، هیوام وایه ئیمه شه له م دهمه دا بتوانین جی پی نه وان هه لگرین، نه ک وه جاخ کوځیریان بکه یین.

پاش ده سخصتنی نوسخه ی نه لکترونی کتیبه که له ریځه ی یه کیک له هاوړی نازیزه کانمه وه و خویندنه وه ی به وردی و سه رنجی ته واوه وه، بریاری وه رگیځرانی کتیبه که م داو، یه که م هه نگاویش له ریځه ی توړی ئینته رنیتته وه په یوه ندیم به نوسه ره وه کردو داوای مو له تی وه رگیځرانی نه م کتیبه م لیکرد، نه ویش له نامه یه کی نه لکترونی بروسکه ئاسادا که (ده قه که ی له خواره وه یه) وه لام و په زامه ندی و سه رنجی خو ی ده ربړی بو ئیمه.

ده قی په زایه تنامه که ی نوسه ر نود إعلامکم بموافقة الدكتور شحرور علی ترجمة کتبه للکوردیة، مع تمنياته بأن تكون الأفضلية لكتايبه (الإسلام والإيمان) و (نحو أصول جديدة للفقہ الإسلامي) . واته: پیمان خو شه په زامه ندی دکتور شه حرورتان پی رابگه یه نین له باره ی وه رگیځرانی کتیبه کانیه وه بو زمانی کوردی و هیواشی وایه سه ره تا هه ردو کتیبی (الإسلام والإيمان) و (نحو أصول جديدة للفقہ الاسلامی) پی شخبخړین له پرؤسه ی وه رگیځرانی کتیبه کانیدا.

ئبراهیم میکه عه لی

۲۰۱۵/۴/۲۵

پیشہ کی نوسہر.....

پودا وہ کانی (۱۱) ی ٹہیلول (سبتمبر) ی سالی (۲۰۰۱) بونہ ہۆکاری ہہ ژانیکی بہ تین لہ تیروانی نی خہ لکانیکی زۆر لہ جیہاندا بہ رانبہر بہ ئیسلا م (وہک ٹاین) لہ کاتی کدا کہ پالئہری سہرہ کی ٹہم پودا وانہ ٹہو ئیسلا مہ میژووییہ بو کہ خۆی لہو کہ لہ پورہ بۆ ماوہ یہ دا دہ بینیہ وہ کہ دہ سکردی مروّقہ کانہ و لہ سہرہ تہای سہر دہ می پڑوسہ ی نوسینہ وہ ی کتیبہ ئیسلا میہ کانہ وہ (التدوین) نوسراوہ .

لہو پروانگہ یہ وہ من ناو نیشانی کتیبہ کہ م ناوانا وہ (پوکاندنہ وہ ی سہرچا وہ کانی توندو تیزی و توقاندن) کہ کہ لہ پوری بۆ ماوہ ی ئیسلا می، کوشتن و جہنگ و کوشتار و شہ ہادہ و شہ ہیدی گریڈا وہ بہ یہ کہ وہ، ہہرہ ہا لہ بہ ہا و با یہ خی ژیان و پیڈاگریی لہ سہر ژیان کی کہ مکردہ تہ وہ، و داوادہ کات بہ لکو دہ خوازیت ٹہو کہ سہ ی کہ ژیان کی خوش دہ ویت ناچاری بکات تا ہست بہ تاوان بکات، ہہرہ ہا ٹہو کہ سہ ی کہ بہ حیسابی خۆی لہ ریگہ ی خواوہ نددا دہ کورژیت راستہ و خۆو بہ بی چا وہ پروانی و ہیچ لیپرسینہ وہ یہ ک دہ چیٹہ بہ ہشتہ وہ .

ہہرہ ہا ٹہو کہ لہ پورہ خہ لکی ہاندا وہ لہ سہر مردن و شہ ہید بونیشی گریڈا وہ بہ کورژان و مردنہ وہ لہ گورہ پانی جہنگدا .

فیقہی ئیسلا می بۆ ماوہ ی سہدہ کانی پابوردوشمان بہ وشہ یہ کیش باسی ریژگرتن لہ ئازادی خہ لک لہ ہہ لبرژاردن و دستنیشا نکردنی بیروباوہ پرو سروتہ ٹاینیہ کانیاندا و ئازادی وشہ و ئازادی ویزڈانی نہ کردہ، چونکہ ٹہم فیقہہ لہ سہر دہ می ستہ مگہری و لہ کۆتایی سہر دہ می ٹہمہوی و سہرہ تہای سہر دہ می عہ باسیہ کاندہ سہریہ لڈا و نوسرایہ وہ، واتہ: لہ سہدہ کانی دوہم و سیہہ می کۆچیدا، لہم پڑوسہ ی نوسینہ وہ یہ دا وبہ مہ بہستی پازی کردنی دہ سہلات، ہیچ دہرفہ تیک

نەمایەو بە بۆ جیاکردنەوێ شەهیدی و مردن، یاخود لەنیوان جەنگ و کوشتارو ئازادی خەلک لەهەلبژاردنی بیرو باوەریاندا.

دواتر کوشتنی مورتەد لەبیری خەلکیدا ریشەیی داکوتاو کرا بە یەکیک لەپایەکانی ئابینی ئیسلام و هەروەها گوێرایەلی سولتان (هەرچەندە ستمکاریش بێت) کرا بە بەشیک لەگوێرایەلی لەفەرمانەکانی خواوەند و پیغەمبەرەکی.

هەروەها شەڕو جەنگە خویناویەکان لەسەر بناغەیی ئومەمی (ئومەیی ئیسلامیی و ئومەیی کوفر) و (خانەیی ئیسلام و خانەیی کوفر) بەرپۆه دەبران و شەهیدپوریان بۆلێدەدرا، لەکاتی کێدا کە ئامانجی بنەرەتی ئێ و جەنگ و شەرپانە (لەسەرەتای سەردەمی ئەمەویەکانەو) بۆ دەستخستنی زیاتری داھات و جزییە و دورخستنەوێ بەرھەڵستکاران و نەیاران بوە.

بە تێپەرپوونی کات، سەردەمیکی نوێ ھاتە کایەو، لەویشەو ئامانج لەجەنگەکان بوو بە دەسکەوتی مادی و داگیرکاری و پارێزگاری بەرژەو نەدیەکان، واتە: جەنگەکان بون بە شەڕی نیوان چەند کۆمەلێک لەخەلک کە لەچەند دەولەتێکدا دەژیان، ئێ و کۆمەلە خەلکانەش ھەمان گەلی دانیشتوی ئێ و لاتانە بون.

دواتر جەنگەکان لەجەنگ و شەڕی ئومەمیەو گوێران بۆ جەنگ و شەڕیک لەسەر بنەما و بناغەیی نیشتمانی و بەرژەو نەدی، دابەشبوونەکانی پیشو (خانەیی کوفر و خانەیی ئیمان) یش وەک خۆیان مانەو.

چەمکی میانرەوی و بانگەوازکردنیش بۆ ئێ و چەمکە، بێجگە لەدۆزینەوێ دەرچەیک بۆ ئێ و تەنگرەو ئالۆزییە کە روداوەکانی سێپتیمبەر و پۆژانی دواتر ھینایان بە دواي خۆیاندا ھیچی ترنییە، ئەم دەرچەیش وەک دەرچەکانی تری ناو میژوی دیرینەمان، وەک دەرچەکانی فیکھی کە مینەکان و فیکھی ئێ و لەویات، تەنھا

دروشمیکه و هیچی تر. چونکه هیچ کهس به ئەندازه‌ی زانا به‌رێزه‌کانی ئیمه وه‌ستا نیه له‌و بوارانه‌دا بۆ داهینان و دۆزینه‌وه‌ی ده‌رچه، زانستی (الناسخ و المنسوخ) یان داهینا، وه‌ک پێگه چاره‌یه‌ک بۆ ده‌رباز بوون له‌و دژبه‌ریه پو‌الله‌تیه‌ی نێوان هه‌ندی‌ک له‌ئایه‌ته‌کان، به‌تایبه‌ت بۆ چاره‌سه‌ری ناسازگاریی نێوان ئایه‌ته‌کانی جه‌نگ و (قتال) به‌تایبه‌ت له‌سوره‌تی ته‌وبه‌و ته‌واوی ئایه‌ته‌کانی ئه‌و بواره له‌لایه‌ک و ئایه‌ته‌کانی ﴿لَا اِكْرَاهَ فِي الدِّينِ..﴾ و ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ و ﴿ادْعُ اِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ..﴾ له‌لایه‌کی تره‌وه. به‌م کاره‌ش که‌لتوری ئیسلامی بوو به‌که‌لتوریکی ده‌سته‌بژێرکه‌ر، لێره‌وه هه‌رکه‌س کوشتارو کوشت و بیری ده‌وێت ئایه‌ته‌کانی کوشت و کوشتار ده‌کاته دروشم و مه‌شخه‌ل و، هه‌رکه‌سه‌یش ئاشتی و ئارامی و ئاسایشی ده‌وێت ئایه‌ته‌کانی ئه‌و بوراه ده‌کاته دروشم و مه‌شخه‌ل.

له‌م کتێبه‌دا به‌بێ په‌نا‌بردنه‌ به‌ر ناسخ و مه‌نسوخ، به‌ته‌واوه‌تی ئه‌و کێشه ئالۆزه‌مان چاره‌سه‌ر کردوه.

هه‌روه‌ها بانگه‌وازکاران و بانگ خوازان بۆ خۆ ده‌ربازکردن و پاساو هێنانه‌وه بۆ زۆری‌ک له‌کار و فه‌تواکانیان، په‌نایان بردوه‌ته به‌ر ده‌سته‌واژه‌ی (مقاصد الشریعه) و له‌ژێر ئه‌و دروشمه‌دا کاریان کردوه.

ئهم کتێبه‌مان که‌له به‌رده‌ستی خوێنه‌ردایه ئهم چه‌ند باب‌ه‌ته‌ی خواره‌وه له‌خۆ ده‌گریت:

۱- (الجهاد و القتال) تیکۆشان و جه‌نگ:

توانیومانه به‌ته‌واوی ئهم دوو باب‌ه‌ته له‌یه‌ک جیا‌بکه‌ینه‌وه، هه‌روه‌ها توانیومانه به‌ جوانی پونی بکه‌ینه‌وه که جیهاد و تیکۆشانیک هه‌یه له‌پێگه‌ی

خواوه ننداو، له به رانبه ریشه وه جیهادو تیځوشانیکیش هه یه که له ریځه ی خواوه نندا نیه و ده گونجیت ئه و تیځوشانه ش هه ر په و ا بیټ.

هه روه ها توانیومانه به دیاریکراوی پیناسه یه کی ئیرهاب بکه یین، ئه ویش ئه و کاته یه که (قتال) وجهه نگ، بگوردریټ بو (قتل) و کوشتنی یه که لایه نه.

هه روه ها پونمان کردوه ته وه که شه هید بون و خودی شه هید، هیچ په یوه ندیه کیان نیه به مردن و قتال و قه تل و کوشتارو کوشتنه وه.

پونمان کردوه ته وه که هیچ که سیک ناتوانیت نازناوی شه هید وه برگریت ئه گه ر له حالی ژیا ندا نه بیټ، واته: هه رگیز مردو نابیټه شه هید، به لکو ده بیټ به زیندویی شه هید بیټ، ئه و جا پیی ده وتریت شه هید.

هه روه ها پونمان کردوه ته وه، شتیک نیه پیی بوتریټ: کرده ی شه هادوت خوازی (عملیه استشهاده) به لکو ئه و کرده وانه هه مویان کرده ی خو کوژین به ته وای مانا.

۲- فرمان به چاکه و پیگیری کردن له خراپه:

له م کتیبه دا پونکراوه ته وه که قه ده غه کراوه کان (المحرمات) ته نها و به ده ستنیشانکراوی هه ر ئه وانه ن که له په راوی خواوه نندا (کتاب الله) دا دیاریکراون، ئه و ریځه ییانه ش که له پیځه مبه ره وه پیمان گه شتون بریتین له پیگیری و (نهی) کردن، نه که حه رام و قه ده غه کردن.

حه رام و قه ده غه کراویشمان له پیگیری و (نهی) کردن جیا کردوه ته وه و پونمان کردوه ته وه که (حه رام) بریتیه له قه ده غه کراویکی هه تاهه تایو و داگرنده ی کات و شوینه و ئه م کاره ش ته نها له ده سه لات و توانای خواوه نندایه و که سی تر بو ی نیه ئه م ده سه لات به کار به یینیت، به لام ریگیری لی کردن و (نهی) په یوه سته به کاته وه.

خواوهندی هه موان ته نها خوی بوی هه یه حال و حه رام و ره وا و نارپه وا دیاری بکات و فه رمان یا خود ریگیری بکات.

پیغه مبه ریش (د.خ) ته نها فه رمان و ریگیری ده کات، هه روه ها ده سه لاتی ش ته نها فه رمان و ریگیری ده کات.

به هه مان شیوه ده ست نیشانمان کردوه که ریخراوه کانی کومه لگه ی مه ده نی بویان هه یه هه ستن به کاری فه رمان به چاکه و ریگیری له خراپه، چونکه نه و پرۆسه یه هه یه چه شنه زۆره ملی کردنیکی تیدا نیه که خه لک ناچار به کاریک بکریت، ده ولت ریگیری ده کات و توانای قه ده غه کردنی ش هه یه، چونکه بناغه ی ژیان له سه ر بنه مای سه ماح و ده ست والایی بونیات نراوه.

پزیشک بوی هه یه ریگیری له جگه ره کیشان بکات، ده سه لاتی ش بوی هه یه له شوینه گشتیه کاندای جگه ره کیشان قه ده غه بکات، به لام نه گه ر که سیک فه توا بدات که جگه ره کیشان هه رامه، نه وه به خوی نازانیت هه ستاوه به دانانی یاسایه ک و کاریکی کردوه که تا پۆژی قیامهت به رده وام ده بییت و جیبه جیش ده کریت به سه ر دانیش توانی گۆی زه ویدا به گشتی.

ده پرسین بیجگه له (الله) که خواوهندی هه موانه کیی تر نه م مافه ی هه یه ..؟ لیروه وه بۆمان پون ده بیته وه هه موو نه وه فه توا یانه ی که له ده ره وه ی په یامه ئاسمانیه که داو به درییژی میژومان هاتون، هه مویان پوچه لن و پیویسته وه لابخرین و بخرینه که ناروه وه.

له و پوانگه یه وه که فه رمان به چاکه و ریگیری له خراپه، زۆرکردن و ناچار کردن له خو ناگریت، به و پییه دامه زراوه کانی کومه لگه ی مه ده نی باشترین و له بارترین لایه نن که هه ستن به م کاره، کاری فه رمان به چاکه و ریگیری له خراپه ش تایبهت

نییه تەنھا بە پەیرەوانی پەيامی موخە مەدیەو، بە لکو دەگونجیت بەرفراوان بکریت بە چەشنێک کە هەموو نەوێکانی نیشتمان بگریته خو، چونکە ئەنجامدانی رپۆرەسم و دروشمە ئاینیەکان وەک نوێژو پۆژوو.. هتد.

ناچنە بازنە ی فەرمان بە چاکە و رپگری لە خراپەو، بە لکو ئەوانە ئەرکی سەرشارنی پەیرەوانی پیغەمبەرن.

۳. روتیکردن و هەواداری و پەیرەوی لیکردن (الولاء)، وازلیهینان و پشت

تیکردن (البراء):

ئەم چەمکە بە پێی دابەش بونە ئومەمیە کە دارپژراوە (ئومە ی ئیسلام و ئومە ی کوفەر) بۆیە موسلمان کە وتووە تە گێژاوە وەو رپ لە بەختی خۆی نابات لە مەسەلە ی وەلا ئو بە پرا ئا: ئایا هەواداری و پەیرەوی لیکردنی یاخود وازلیهینان و پشت تیکردنی، بۆ ولات و گە لە کە یە تی..؟ یاخود بۆ ئومە تە کە ی..؟ بۆ نمونە: ئەو موسلمانە پاکستانیە ی کە هەلگری رەگە زنامە ی بەریتانیە و نە تە وە کە ی پاکستانیە و لە ئومە تی موخە مە دەو لە هەمان کاتدا هاوولاتیە کی بەریتانی شە..؟ واتە: تاکیکە لە گە لی بەریتانیا، ئایا ئەم کە سە وە لاو هەواداری و پەیرەوی کردنی بۆ نە تە وە کە یە تی..؟ یان بۆ ئومە تە کە یە تی..؟ یاخود بۆ ئەو گە لو ولاتیە کە لە ناویدا دە ژێ..؟

ئەم لایە نە بوە تە هۆکاری سەرئیشە و سەرگەردانی بۆ موسلمانە باوەردارەکان لە هەر کوی بژین، و زۆرینە بن یاخود کە مینە.

بە هەمان شیوە چەمکی فەرمان بە چاکە و رپگری لە خراپە: ئایا ئەو ئەرک و مافە لە سەر تاکە، یاخود لە سەر کۆمە لگا، یاخود دە ولت..؟ و ئایا هەرکام لە م لایە نانە رۆلیان چیه لە م کارە دا..؟

ئایا باشتترین رپگە چارە تاووە کو ئیستا مروفایە تی پێی گە یشتبیت بۆ هەستان بە م کارە چییە..؟ چونکە لە لایە ن خاوە ندە وە فەرمان بە م کارە کراوە و پێویستە

راییە پینریت و هیچ میکانیزم و شیوازیکیش دەستنیشان نەکراوە بۆ راییە پاندنی ئەم کارە، بۆیە ئەم کارەش دەچیتە خانەی گەشەدان بە تواناکانی مڕۆڤ و پڕی و شوینەکانی راییە پاندنیەو.

هەرۆه ها شور او راپۆژکردن وەك فەرمان لەلایەن خواوەندەو هاتو، پێویستە لەسەرمان باوەرمان پێی ببیت، بەلام پڕی و شوینە راییە پاندنی دیاری نەکراون، چونکە دەگونجیت بەپێی گەشەسەندنی کۆمەلگاو سیستەمە سیاسیهکان گۆرانکاری بەسەردا بیت.

٤. مەسەلەئە هەلگەرانەو (الردة):

بەداخووە فەرمانی لەسێدارەدانی هەلگەراوە (مرتد) چەسپینراوە، لەکاتی کدا کە ئەو حوکمو فەرمانە هیچ پەيوەندییەکی بە پەراوی پیرۆزو دابەزینراوی بەجیۆه نیە، بەلکو ئامانج لەداهێنان و دارپشتن و چەسپاندنی ئەو فەرمانە لەناو کە لەپوری ئیسلامیدا بۆ سەرکوت کردن و لەناوبردنی بەرەلستکاران و نەیاران بوە لەو دەوڵەتەدا کە بەناوی ئاینەو دەستی گرتووە بەسەر فەرمانرەوایی و جڵەوی حوکمرانیداو پەوایەتی خۆی لەو ئاینە ئاسمانیەو وەرگرتووە.

٥. لەم کتیبەدا مەبەستەکانی شەریعەت (مقاصد الشریعە) وەك خۆئ و چۆن لەکە لەپوری بۆماوەماندا هاتو، قسەئ لەسەرکراوە و لەپروانگەئ نەو پەیرەووەمانەو کە گرتومانەتەبەر، چەندین تیگەبیشن و چەمکی نوپۆمان هیتاوە لەبارەئ نەو مەبەست و (مقاصد) انەو.

پرسیاری گرنگ ئەمەئە: بۆ ئەم ناوونیشانەمان هەلبژاردو بۆ کتیبە کە (پوکاندنەوی سەرچاوەکانی توندو تیزی و تۆقاندن) ٠٠؟.

لەو پروانگە و قەناعەتەمانەو ناوونیشانە کەمان هەلگۆزیووە کە تەنها رییگە چارەئ ئەمنی و سەربازی بەس نیە بۆ چارەسەری ئەو دیاردەئ توندپەرەوی و تۆقاندنەئ کە

له جیهاندا بلاو بوه ته وه، به لکو چاره سهری ئه و دیارده یه په یوه ندیداره و خوئی له م دو خاله دا ده بینیته وه:

أ. که لتوری بالاده ست و باو له هر کومه لگه یه کدا، که لتوری په ره سه ندو له خه یالدان و پاشخانی دهسته جه معیماندا که بریتیه له که له پوری ئیسلامی بؤماوه ی سه ده کانی رابردومان، بویه ئه گه ره سهرنج بدریت له کتیه که دا دهسته واژه ی ئاینی ئیسلامم به کار نه هیناوه به لکو که له پوری ئیسلامیم به کار هیناوه.

ب. سته مگه ری و تاکرپه وی و قورخ کردنی ده سه لات، که توقانندی خه لک و به که م زانین و ریژی نه گرتنی خواسته کانیان له سروشتی ئه م چه شنه ده سه لاتانه ن، بویه پیویسته ئه م دوو دیارده یه به یه که وه گری بدریت و به یه ک پاکنج سه یرو لیکنینه وه و به دوا دچونیان بؤ بکریت، واته: که لتوری بالاده ست و باو له گه ل سیستمی ده سه لاتی زال.

ده بیت بزاین که هه ریبه که له م دوانه خزمه تکارو زیوانی تایبته به خوئیانیان هه یه: له وانه یه که سیک بپرسیت: له و روانگه یه وه که تو دابه زینراوی به جی (التنزیل الحکیم) وه که سهرچاوه یه که بؤ لیکنینه وه که ت به کار ده هینیت، ئایا وشه و دهسته واژه ی توقانندن و توندپه وی و (إرهاب) که ئه مپرو له سه رانسهری جیهاندا باوو بلاوه و له زمانی ئینگلیزیدا وشه ی (Terror) ی بؤ به کار دیت، ئایا ئه م چه مک و وشه و دهسته واژه یه له دابه زینراوی به جی (التنزیل الحکیم) دا بونی هه یه ..؟

له وه لامدا ده لیم: به لئی بونی هه یه، به لام نه که به و مانا و لیکنانه وه باوه ی که ئه مپرو له جیهاندا بلاوه.

له دابه زینراوی به جیدا له م باره یه وه دوو چه مک هه یه که بریتین له:

- (الإرهاب) که له ریشه‌ی (رهب) هیه .

- (الإرعاب) که له ریشه‌ی (رعب) ه .

ئایا واتای ئه‌م دوو چه‌مکه چیه‌و جیاوازی نیوانیان چیه‌و کامه‌یه ..؟

۱. کرداری (رهب) له‌زمانی عه‌ره‌بیدا ده‌وتریت: (رَهَبْتَ الشَّيْءَ رُهْبًا وَرَهْبَةً).

واته: ئه‌و شته‌ت ترساندن .

هه‌روه‌ها به‌کار دیت بۆ (التَّرهَب) واته: په‌رستش .

له‌همان باره‌شه‌وه به‌به‌کاره‌ینانی (الإرهاب) به‌کار براوه، که بریتیه

له‌سله‌ماندنه‌وه‌ی حوشت‌تر له‌ه‌وزی ئاوخواردنه‌وه و له‌غاو کردنی^(۱) .

۲. کرداری (رعب): ئه‌م چه‌مکه‌ش سی ریشه‌ی زمانه‌وانی دورستی هه‌یه:

یه‌که‌م: ترساندن که لی‌ره‌وه‌یه (الرعب) به‌کار هاتوه .

دوه‌م: پرکردن وه‌ک قسه‌ی عه‌ره‌به‌کان که ده‌لین: (سِيلٌ رَاعِبٌ) واته: لافاوئیکی

پر، ئه‌گه‌ر دۆل و شیوه‌کان پر بکات .

سی‌ه‌م: (الْقَطْع) وه‌ک عه‌ره‌به‌کان به‌شتیکی بردراوو قرتاوه‌لین: (مُرْعَبٌ)^(۲) .

لی‌ره‌وه ئه‌گه‌ر سه‌ربوردیکی ئایاته‌کانی دابه‌زینراوی به‌جی (التنزيل الحكيم) بکه‌ین

ده‌بینین کرداری (رهب) له‌گه‌ل به‌کار هینراوو داتا‌شراوه‌کانی تریدا (۱۲) جار هاتوه،

له‌هه‌موو ئه‌و ئایه‌تانه‌دا که ئه‌م کرداره (رهب) هاتوه له‌هیچ کامیانداندا کوشت و

کوشتارو کوشتن (قتال و قتل) ی تیدا نییه .

نمونه‌ی ئه‌م راستیه‌ش فه‌رمایشته‌کانی خواوه‌نده: ﴿وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلٰهَيْنِ

اثنینِ إِنَّمَا هُوَ إِلٰهٌ وَاحِدٌ فَإِلٰهِي فَاَرْهَبُونَ﴾ (النمل/ ۵۱) .

^(۱) ابن فارس به‌رگی (۲) لاپه‌ره (۴۴۷) .

^(۲) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشو لاپه‌ره (۴۰۹) .

واته: خواوه‌ند ده‌فهرمویت: دو خوا بو خوتان دامه‌نین و دو خوا مه‌په‌رستن، به‌ته‌نھا یه‌ک په‌رستراوی به‌ح‌ق هه‌یه‌و به‌ره‌و لای من هه‌لین.

﴿قَالَ الْقَوَّاءُ فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ﴾ (اعراف/۱۱۶).

واته: وتی جادوه‌که‌تان هه‌ل‌دن، کاتی‌ک هه‌لیاندا جادویان له‌چاوی خه‌ل‌کی کردو شله‌ژان و ترس و بیم ده‌رونی خه‌ل‌که‌که‌ی داگرت، جادوگه‌ره‌کان جادویه‌کی زه‌به‌لاحیان کرد.

لیره‌دا وله‌ئامازه‌کانی ئایه‌ته‌که‌دا سه‌رنجی نه‌وه ئه‌ده‌ین که خواوه‌ندی په‌روه‌ردگار، داوا ده‌کات که یه‌کتا په‌رستان بیریان به‌لای له‌په‌روه‌ردگاریانه‌وه بییت و بزائن که نه‌و بالا ده‌سته‌و توانای به‌سه‌ر هه‌مو شتی‌کدا هه‌یه‌و له‌هه‌مان کاتیشدا زور به‌زه‌بیه، له‌م نیوانه‌دا هیچ مانا و ئامازه‌یه‌ک نیه بو کوشت و کوشتارو جه‌نگ.

له‌ئایه‌ته‌که‌ی تریشدا جادوو‌گه‌ره‌کان، ته‌نھا ترسیان خسته‌ناو ده‌رونی ئاماده‌بوانی ریوره‌سمه‌که‌وه و هیچ چه‌شنه کوشت و کوشتارو جه‌نگ و (قتل و قاتال) ی‌ک له‌ئارادا نه‌بو.

هه‌روه‌ها مروقه‌کان به‌ته‌ماو هیوای به‌ده‌سختنی به‌زه‌بی خوا له‌ترسی تۆله‌و سزایه‌کدا هانا بو خواوه‌ندیان ده‌بن و هیچ بواری‌ک بو جه‌نگ و کوشتن و برین له‌ئارادا نیه، وه‌ک چۆن خواوه‌ند ده‌فهرمویت: ﴿...إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا...﴾ (انبیاء/۹۰).

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (التوبه/۳۱).

واته: پیاوه ئاینیه‌کان (ئه‌حبارو پوهبان) هه‌کانیان کردن به‌خواو خواهن بو خویان و پشتیان له‌خواوه‌ند هه‌ل‌کرد. پوهبان و په‌هبانیه‌ت (که له‌کوردیدا گوشه‌گیری و چله‌کیشان و خه‌لوه‌تی بو به‌کار ده‌هینریت) عه‌قل په‌سه‌ندی ناکات مانای کوشت و برو جه‌نگ و خوین پیژی لی بیگریت، بۆیه کاتی‌ک که خواوه‌ند ده‌فهرمویت: ﴿وَأَعْدُوا

لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ ﴿٦٠﴾ (انفال / ٦٠).

ئهم ئایه ته هاتوه داوای خو ئاماده کردن و خو ته یار کردن دهکات بو ریگه گرتن له بهر پابوونی جهنگو کوشت و کوشتار، له پیناو پاریزگاری ئاسایشی گشتیدا، که له م دهمه دا دهسته واژهی (القوة الرادعة) وهیژی سلهمینه ره وه و ترسینه ری بو به کار ده بریت. پیویسته له بیرمان بیت که ترس له چه که ئه تومیه کان ریگه ی له جهنگیکی جیهانی کاولکه رو مالویرانکه ر گرت.

بویه ئه گه ر ولاتیک به هیز بیت و خاوه نی هیژیکی لوجستی سلهمینه ره وه ی ئه وتو بیت، ئه وا ئه توانیت ترس بخاته دل و دهرونی دوژمن و نه یاره کانیه وه و ئیتیر ناتوان هه ره شه بن له سه ری وهیژی بکه نه سه ر.

لیره دا مه به ست ئه وه هیزه لوجستی سلهمینه ره وه یه که به ران به ره که ده ترسینی، نه که ئه وه هیزه ی که شه ره نگیزی و جهنگ به سه ر خه لکه وه بکات. فه رمایشتی خاوه ندیش که ده فه رمویت: ﴿وَآخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ﴾ به دلنیا ییه وه هه موو ده وله تیک که به هیژی لوجستی خو ی ته یار دهکات بو سلهماندنه وه ی دوژمنه ئاشکراکانی، بیگومان دوژمنی شاراوه شی هه ن که له سه ره وه دؤستایه تی و لایه نگری بو در ده برن، به لام له ژیره وه و به نهینی دوژمنایه تی ده که ن و له گه ل دوژمنه ئاشکراکانیدا دؤستایه تی و هاوپه یمانیه تیان هه یه، بویه ئاماده کاری و ده ستخستنی ئه وه هیزه لوجستی ئه و دوژمنه په نهانانه ش ده ترسینی و رایان ده چله کینیت له مه ترسی هاوپه یمانی کردنی ژیر به ژیر له گه ل دوژمنه ئاشکراکاندا.

به م شیوهیه دهبینین که وشه‌ی (الرهبهة والرهبانية) له دهسته واژه کانی دابه زینراوی به جین و یه کیک له داتا شر او به کار هیئانه کانیشیان (الإرهاب) هکه به هیچ شیوه یه که و اتاو مانای جهنگ و کوشتو کوشتار ناگه یه نیت و ماناو و اتاو ئامازه کانیشی له و بواره دا نین. به لام له بوارو کاتی جهنگ و جهنگی به رانبه ردا، دابه زینراوی به جی دهسته واژه و زاراو‌هی (رُعْب) و توقینی به کار هیئاوه و دهبینین زاراو‌هی (رعب) یش و اتای راسته قینه‌ی زاراو هئینگلیزیه که یه (Terror) مهر له ویشه وه (Terrorism) و اتای (إرهاب) و توقاندن و (Terrorist) یش و اتای (مُرعِب) و توقینه ره گه یه نیت.

دهبینین که دابه زینراوی به جی ئه م زاراو‌یه‌ی له چهند جیگه یه کدا به کار هیئاوه له وانه:

۱- ﴿إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ﴾ (الانفال/ ۱۷).

واته: که په روه ردگارت نیگا ده نیریت یاخود ناردی بو فریشته کان که من له گه لئانم و باورداران دامه زراو بکه ن و منیش ترسو و توقین ده خمه دلی بیباوه پانه وه و ئیوه ش بدن له سه روی گه ردنه کان و بدن له هیئا دیاره کانیان.

۲- ﴿... وَقَدَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا﴾ (الاحزاب/ ۲۶).

واته: ترسو بیمی خسته ناو دله کانیا نه وه، دهسته یه که ده کوژن و دهسته یه که به دیل ده گرن.

۳- ﴿... فَآتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَدَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾ (الحشر/ ۲).

واته: خواوه ند له ریگه یه کی چاوه پروان نه کراوه وه بویان هات و ترسو و توقینی خسته نیو دله کانیا نه وه و به دهستی خویمان و به دهستی باوه پرداران خانوه کانیا نه ده روخینن، په ند وه ربگرن ئه‌ی خواهن دیدو چاو روشنه کان.

لیره دا نه گهر به جوانی سه رنج بدهین نایه ته که به ﴿فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِي
الْأَبْصَارِ﴾ کۆتایی هاتووه، تا رونی بکاته وه ئه و پوداوانه ی که ئه م نایه تانه باسی
لیوه ده که ن به شیکن له به سه رهاته (موحه مه د) یه کان و وه ک ته واوی به سه رهات و
چیرۆکه کانی تری ناو قورئان، ته نها په ندیان لیوه ده گهریت و هیچ چه شنه
حوکمیکیان تیدا نییه .

ههروه ها (رعب) و توقین هه موو ئه و دیمه ن و دیارده سه روشتی و ناسروشتیانه ش
له خۆده گهریت که مرۆف بیانبنیت یا خود بکه ویته ئه و دۆخه وه و بترسیت و توشی
دلّه پراوکه و توقین ببیت، ههروه ک خواوه ند له باسی هاوه لانی ئه شکه و تدا
ده فه رمویت: ﴿... لَوِاطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَ لَمَلَّيْتَ مِنْهُمْ رُعبًا﴾
(الکھف/ ۱۸).

واته: ئه گهر بچیته ئه و شوینه و بیانبنیت پشتیان لی هه لده که یته و هه لدییت و
ده رونت پر ده ببیت له ترسو توقین.

له وانه یه که سیک بپرسیت نایا ئه و توقینه چیه که به بینینی دیمه نی ئه و لاوانه ی
ناو ئه شکه و ته که دیته کایه وه بۆ بینه ریان ..؟ خواوه ند له و باره یه وه ده فه رمویت:
﴿فَضْرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا﴾ (الکھف/ ۱۸).

واته: چه ند سالیکی دیاریکراو خه ومان لی خستن له ناو ئه شکه و ته که دا.

واته: ئه وان نه مردون، دواچار تیده گه یه ن به تیپه رپونی ئه و چه ند ساله قژو توك و
نینۆکه کانیا ن گه شه یان کردوه، به شیوه یه ک که دیمه نیکی سامناک و هه ژینه رو
توقینه ریان بۆ دروست بوه که به بینینیا ن مرۆف ئه حه په سییت (خواوه ند زاناره).

یاخی بون (طغیان) و (طاغوت) یش له دابه زینراوی به جیدا هاتون، ئه م دوو
دهسته واژه یه ش دژو پیچه وانه ی نازادی و نازادی هه لبراردن.

ده‌سته‌واژه‌ی (استبداد) و تاکره‌وی و سته‌مگه‌ری له‌په‌راوی خواوه‌نددا بونی نییه. ئە‌گه‌ر ئیمه‌ بمان ویستایه‌ ناوینشانیک دابنئین بۆ کتیبه‌که‌مان که‌له‌گه‌ل زاراو‌ه و ده‌سته‌واژه‌کانی دابه‌زینراوی به‌جیدا بگونجیت، ئە‌وا ده‌بو ناوی بنئین (نحو تجفیف منابع الطغیان والإرهاب في الثقافة الإسلامية) واته‌: (به‌ره و پوکاندن‌ه‌وی سه‌رچاوه‌کانی یاخی بون و توقاندن له‌که‌لتوری ئیسلامیدا).

به‌لام به‌ناچاری هه‌ر له‌سه‌ر به‌کاره‌ینانی ده‌سته‌واژه‌کانی سته‌مگه‌ری و توقاندن (استبداد و إرهاب) ده‌مینینه‌وه، چونکه‌ خوینهر له‌سه‌ر ئە‌و ده‌سته‌واژه‌ باوانه‌ پراواتوه‌ و پیمان ناشنایه‌.

دیسانه‌وه‌ ده‌یلیمه‌وه‌ که‌ (مُسْتَبِدٌ) و سته‌مگه‌رو تاکره‌و بریتیه‌ له‌ (طاغی) و یاخی و سه‌ره‌پۆ، هه‌روه‌ها (إرهابی) و توندیره‌وو توند ئازوو بریتیه‌ له‌ (مُرْعِب) و تۆقینهر، به‌واتایه‌کی تر ئیرهابی یاخود مورده‌عیب و تۆقینهر ئە‌و که‌سه‌یه‌ که‌ هه‌لده‌سیت به‌ کرده‌ی کوشتنی یه‌ک لایه‌نه‌و خه‌لک ده‌تۆقینیت، (إرهاب) یش یه‌کیک له‌ئاکاره‌کانی ئە‌و که‌سه‌ی که‌ به‌ بریاری پیشوه‌خت و سوربون له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی، خه‌لک ده‌کوژیت و ئامانجیشی ئە‌وه‌یه‌ که‌ زۆرتین ژماره‌ له‌ خه‌لکی سقیل و به‌بی ده‌ست‌نیشانکردن، له‌ به‌رانبه‌ره‌که‌ی بکوژیت، و زۆرتین ترسو و دل‌ه‌راوکی بلاو بکاته‌وه‌ به‌بی گویدانه‌ نیازی به‌رانبه‌ره‌کانی.

بەشی یەكەم

رەویە ی پەیرەو کراو لە هە ئسوکەوت لە گەڵ

دابە زینراوی بە جیادا

(المنهج المتبع في التعامل مع التزئیل الحکیم)

لە درێژە ی ئەم کارو پرۆسە یە ماندا که گرتومانە تە بەر بۆ خویندنه وە یە کی
هاوچەرخ بۆ پە یامی ئاسمانی، لە سالی (۱۹۹۰) هەو تاو ه کو (۲۰۰۷) چوار کتیبمان
چاپ و بلاو کردونه تە و و لە سەر ه تاکانی (۲۰۰۸) ی شیدا کتیبی پینجەم که ئە مە ی
بە رده سستی خوینەرە دوا قوئاغەکانی تە و او کردو گە شتە بە رده سستی خوینەر.

هە روه ها لە گە ل تیمیک لە هاوکارانم ئە مانە ویت هە ستین بە کورت کردنه وە ی ئە م
پینج کتیبە و پوختە یە کی پالوتە لە هە مویان وەر گێرینە سەر زمانی ئینگلیزی و
پیشکە شی بکە ی بە خوینەرانی ئە م جیهانە بە رینە .

بۆ یە بە پیوستمان زانی وە ک بەرچاو رونیە ک بۆ خوینەری بە ریز هی لە
سەر ه کیە کانی ئە و رەویە ی که پەیرە ومان کردو لە دانان و نوسینی ئە م کتیبانە دا
بخە ینەرۆ .

ئە و خال و هی لانه ش پیکدین لە رەویە ی زمانە وانی و مە عریفی که پەیرە ومان کردوون
لە کاتی تاوتوی کردن و لیکۆ لینە وە و هە ئسوکە وتماندا لە گە ل دابە زینراوی بە جیادا .

پوختە ی ئە و رەویە پەیرە و کراو ه شمان کورت کردو تە وە و بە شیوازی
خال بە ندیە کی کورت و روون دامان پرشتون تاو ه کو ئاسانکاریە کی زیاتر بکە ی بە بۆ
خوینەرمان، سەر ه تا لە بنە ما زمانە وانیە کانه وە دە ستمان داو ه تی، پاشان بنە ما

فکریه کان و دواتر بنه ما فیهیه کان، ئەم ئاسانکاری و خالبه ندیه ش یارمه تی خوینەر دەدات و ئاشنای دەکات و تیی دەگه یه نیت ئیمه چون توانیومانه بگه ینه ئەو ئاکامانه ی که له به شی دوه می کتیبه که ماندا له ژێر ناو نیشانی (دهسته واژه و زاراوه کان) دا خستومانه ته پرو.

له هەر چوار کتیبه که شماندا ئەو زاراوانه مان به وردی پراشه کردون و ئاکامی پراشه کردنه که مان خستوته پرو، له وی خوینەر تیده گات که ناو کۆک و مه به سستی خویندنه وه ی هاوچه رخ چیه، له و پرۆسه یه ماندا توانیومانه زۆریک له و سنوره وه همیانه ببه زینین که پێیان ده وتریت (ثوابت) و جیگیره نه گۆره کان، به تایبته ت وه ی که پێی ده وتریت (أصول فقه) که له لایه ن چهنده که سانیکه وه له سه ده سه ره تاییه کانی کۆچیه وه دارپژراوه (به بۆ چونی ئیمه) هیچ چه شنه پیرۆزیه کی نییه، بۆیه به لای ئیمه وه تاوه کو ئەو (أصول) و بناغانه نه به زینین ناگونجیت هیچ چه شنه نوێکاریه که له فیهه دا بکریت.

لێره دا گوته به ناوبانگه که ی ئانیشتاین ده هینینه وه که ده لیت:

(ده به نگیه ئەگه ر به ته ما بیت ئاکام و ده سکه وتی جیا جیا به ده ست بهینیت

له کاتی که دا هه ره مان ئەزمون و تاقیکردنه وه ی رابوردو دوباره بکه یته وه).

له و پروانگه یه وه یه که هه ول و تیکۆشانه کانی نوێکردنه وه هیچ ئاکام و مانا و به ره میکیان نییه، به لکو ته نها دروشمه و دیسانه وه دوباره کردنه وه ی خۆمان و رابوردو به ره م ده هینینه وه، ئەو هه ولانه هیچ نین بیجگه له چهن وتارو ده سه ته واژه و زاراوه یه کی زرق و برق که هیچ مانا و بیروکه و ئاکامیکی دلخۆشکه ریان لینا که ویته وه. بۆیه هه ره هه ولێک بۆ نوێکردنه وه ئەگه ر نه توانیت ئەو بنه ما و پایانه ببه زینیت، پێی ناوتریت نوێکردنه وه و پێویسته ئیمه راستیه کی حه شا هه لته گری گرنگی میژویی هه یه بیزانین ئەویش بریتیه له وه ی که:

میژوی مرقایه تی به پیی دابه زینراوی به جی و په یامی ئاسمانی (التنزیل الحکیم) ده توانریت دابه ش بکریت بو دوو قوناغ:

قوناغی یه کهم: قوناغی په یامه ئاسمانیه کان که به په یامی موحه مه د کۆتایی هاتوه.
قوناغی دوهم: قوناغی دواي په یامه ئاسمانیه کان، ئەوهی که ئیمه ی تیدا ئەژین. واته: ئیستا مرقایه تی پیویستی نه به پیغه مبه ران و نه به په یامی ئاسمانی تازه نه ماوه، به لکو ئیستا مرقایه تی (به هۆی ئەو ژیریو توانایه وه که خواوه ند پیی به خشیوه) له توانایدا هه یه لوغزو نیهینیه کانى بونه وەر بدۆزیته وه به بی هیچ یارمه تیه کی دهره کی، هه روه ها له توانایدا هه یه یاسای پیویست دابنیت به بی گه رانه وه بو په یامه کان، مرقایه تی له م سه رده مه دا حالى زۆر باشتره له سه رده می پیشو و چاخه کانى رابوردو، چونکه مرقایه تی له وسه رده مانه دا له زۆنکاوی نه فامیدا چه قیبو، بۆیه پیویستی به په یامه ئاسمانیه کان بوو تا وه ک فریاد پره سیك له جه نکه لستانه وه بیگو یزیته وه بو جیهانی مرقایه تی، به لام ئیمه به و شیوه یه نین. پیویسته بزانین ئەو ئاسته ی که ئەمرو مرقایه تی پیی گه شتوه و ئەو هه لسه وکه وته ی که له گه ل یه کتردا ده یکن، ته نانه ت له سه رده می په یامه ئاسمانیه کانیش باشتره، بۆیه گریان و فیغان بو سه رده مه کانى پیشو هیچ دادیک نادات، چونکه ئیمه ئیستا له ئاستیکى زۆر به رترداين چ له پوی مه عریفی و چ له پوی یاسادانان و چ له پوی ره وشت و ته نانه ت له پوی دروشم و سروته ئاینیه کانیشه وه، هه ر ئەوه به سه که ریکاره کانى مافی مرقو داواکاریه کانى ئەو جارنامانه بونه ته مۆته که ی گیانی هه موو سته مکاریک و کوته کیکی کاریگه رن له سه ریان.

هه روه ها دامه رزاهه و ریکخراوه کانى کۆمه لگه ی مه دهنى چ له ئاستى هه ریمایه تی و چ له ئاستى جیهانیدا و به شیوازی خۆبه خش پۆژ له دواي پۆژ له په ره سه ندن و

زیادبون و گه شه کردندان، ههروه ها دیاردهی کویلایه تی به شیوه یه کی گشتی هه لوه شیئراوه ته وه، په یامی موحه مه د به ردی بناغهی ئازادکردنی به نده و ئافره تی داناو له سه ره تای په یامه که شه وه ئه و پرۆسه یه دهستی پیکردو تا ئه مرپوش به رده وامه و هیشتا به ته واوه تی به ئامانج نه گه یشتوه، به لام له ئازادکردنی ئه و توژیژانه دا به رده وامه .

ئه و دیاردانه ی که مرۆفایه تی پیشتر نه ی ده زانین و واتایه کیان نه بو لایان، ئه مرپۆ بونه ته راستی و سه لمینراو.

ئیمه ش دابه زینراوی به جی وه ک دوا په یامی ئاسمانی به چاوو ژیری ئه م سه رده مه ی خۆمان ده خوینینه وه، به و پییه ی که ئه م په یامه ئاسمانیه بو هه موان هاتووه، پیشینان به ئاستی خۆیان، واته به ژیریو چاوو ئاستی مه عریفی خۆیان خویندویانه ته وه و ئیمه ش بۆمان هه یه به چاوی خۆمان و به ئاستی مه عریفی خۆمان بیخوینینه وه، ئه گه ر وانه بیئت نا کریت بوتریت ئه م په یامه بو هه مو سه رده میك ده گونجیت.

په ویهی پهیره وکراو له توپزینه وهو هه سوکه و تماندا له گه ل

دابه زینراوی به جی و به یامی ناسمانیدا

په ویه و پرؤگرام، یا خود ئه و ری و شوینه مه عریفیانه ی که پهیره ویمان لیگردون له بهرپا کردنی ئه و هه لمه ته دا که ده ستمان داوه تی له پیناو تیگه یشتن له دابه زینراوی به جی و سهر له نوی دارشتنه وهی فیه کی ئیسلامی هاوچه رخدا.

ئه و ری و شوینه مه عریفیانه یا خود ئه و په ویه و پرؤگرامه، خوی له چه ند خالیکی بنه په تیدا ده بینیته وه که به نه رینی ئیمه گونجاون بو ئه وهی پهیره ویمان لیگریت له خویندنه وهیه کی سهر له نویدا بو قورئان و سوننه، به لام پیوسته له بیرمان بیته که ئه م خویندنه وهیه ش نابیته دوا خویندنه وه بو قورئان و به پیچه وانه وه ئیمه ش ده که وینه هه مان ئه و هه له یه وه که سه له فو سه له فیه کانی تیگه وتوه.

لیره دا پیوسته بزانیته هه رکه س لافی ئه وه لیبدات که به شیوه یه کی گشتی له په راوی خواوند هه ر له سهره تاوه تاوه کو کوتایی تیده گات، با ئه و که سه خودی پیغه مبه ریش بیته (د.خ) هه ر که س ئاوا ئیدعا یه ک بکات ئه و به خوی بزانیته یا خود نا، دروشمی هاوشانیته تی خواوندی به رزکرده ته وه، له م باره یه وه خواوند ده فه رمویته: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ﴾ (الرعد/ ٤٣).

واته: کافرو بی باوه په رکه کان ده لاین: تو نیردراو نیت، پییان بللی: خواوند به سه بو ئه وهی شهید بیته له نیوانماندا، ئه و خواونده ی که زانیاری په راووکیتابی لایه.

نهمهش پوختهی خالته کانه:

ئو بابته قانهی که پیویسته باوه پریان پی بهینین (الایانیات):

۱. نایه ته کانی دابه زینراوی به جی بریتین له ده قیگی ئیمانی نه که به لگه ی زانستی، ده کریت وه که به لگه به کار بهینرین له سهر ئه وانه ی که باوه پریان به و ده قانه و دابه زینراوی به جی هه یه، به لام ناکریت بکرینه به لگه به سهر که سانی تره وه له دهره وه ی بازنه ی باوه پریان.

بویه پیویسته له سهر شوینکه وتوانی په یامی موحه مه دی و باوه پریان به دابه زینراوی به جی که به لگه ی زانستی و لۆژیکی بیهننه وه له سهر پاستی و دروستی په یامه که یان.

۲. مرؤقایه تی به گشتی له دریزه ی کاروانی زانست و یاسا دانان و گه شه ی کۆمه لایه تیدا هه له سهر هه لدان و به پیغه مبه ر بونی (موحه ممه د) وه تا کۆتایی ژیانی مرؤقایه تی مافی ئه وه ی هه یه که هه ولبدات بۆ لادانی په رده له سهر پاستی و دروستی دابه زینراوی به جی و مه رجیش نیه ئه و پرۆسه ی په رده له سهر لادان و دۆزینه وه ی پاستیه کان ته نها مافی هاوه لان یاخود شوین که وتوانیان یاخود فه قیه کان بیته.

۳. ئه و یاسایانه ی که بونه وه رو جیهانی مادی به پرۆه ده بن بریتین له (کلمات الله) و ئامرازه کانی ئه م که لیماتانه ش زانسته کانی فیزیواو کیمیا و بونه وه رناسی و زینده وه رناسی و زانستی بواری بۆشایی ئاسمان... هتدن، هه روه ها بپری ژماره یی (Digital) و بپری هاوکیشه و هاوسه نگ (Equations) هه ردوکیان ئامرازی ئه و زانستانه ن، ئه م بونه وه ره ش خۆی له خۆیدا به سه بۆ تیگه یشتن و په ی بردن به شاراوه و نهینیه کانی و پیویستی به هیچ شت و ئامرازی که نیه له دهره وه ی خۆی بۆ تیگه یشتن لی.

بونه‌هر درؤ به‌دهم که سه‌وه ناکات و چاویه‌سیش له‌که‌س ناکات، له‌هه‌مانکاتدا مه‌رایبی بۆ که‌س ناکات و دادپه‌روه‌ره له‌خودی خۆیدا ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ الانعام/ ۱۱۵.

واته: یاساو برپاره‌کانی په‌روه‌ردگارت به‌راستگویی و دادپه‌روه‌رانه کۆتاییان پئی هاتوو به‌هیچ شیوازیك گۆرآنکاریان به‌سه‌ردا نایه‌ت و هه‌ر خۆی بیسه‌رو زانایه.

۴. به‌و پییه‌ی که‌ دابه‌زینراوی به‌جی گۆته‌وفه‌رمووده‌ی خواوه‌نده ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ﴾ التوبة/ ۶.

واته: ئەگه‌ر یه‌کیك له‌وانه‌ی که‌ هاوه‌ل بۆ په‌روه‌ردگارت داده‌نن، یاخود یه‌کیك له‌وانه‌ی که‌ هاوبه‌شیه‌ک هه‌یه له‌نیوانتاندا، لیت نزیك که‌وته‌وه‌و داوی په‌نای لیکردی، په‌نای بده تاوه‌کو وته‌و فه‌رمووده‌ی خواوه‌ند بیستیت ئەوجا بیگه‌یه‌نه‌روه‌ه ئەو جیگه‌ی که‌ دلێ له‌وی ئوقره‌ ده‌گریت.

به‌و پییه‌ روون ده‌بیته‌وه که‌ ته‌نها فه‌رمووده‌ی خواوه‌ند خۆی به‌سه‌ بۆ ناسینی خودی خواوه‌ندو تیگه‌یشتن له‌مه‌رام و مه‌به‌سته‌کانی.

په‌یامی ئاسمانیش وه‌ک بونه‌هر وایه، پیوستی به‌هیچ شتیک نییه له‌ده‌ره‌وه‌ی خۆیدا بۆ تیگه‌یشتن لێ.

ئهم تیگه‌یشتنه‌شمان له‌ویوه سه‌رچاوه‌ ده‌گریت باوه‌رمان وایه که: به‌دیهنه‌ری بونه‌هر به‌که‌لیمات و یاساو ریساکانی خۆی، بوونی به‌دیهنه‌وه‌هه‌ر ئەویش نیگا و سروش و وه‌حی و دابه‌زینراوی به‌جیی وه‌ک فه‌رمووده‌ی خۆی نارده‌وه، ئەویش بریتیه له‌(الله) خواوه‌ندی بیهاوتاو پاک و بیگه‌رد.

لیره‌وه ده‌گه‌ینه‌هه‌و ئاکامه‌ی که‌ کلیلی تیگه‌یشتنی په‌یامی ئاسمانی و دابه‌زینراوی به‌جی له‌ناو خودی خۆیدا، بۆیه وه‌رن با له‌ناو خودی خۆیدا و به‌بی

هیچ چه شنه په نابردنیک بؤ کتیبه ده ستنوسه کان و قسه ی ئه م و ئه و بگه ریږین بؤ کللیه کان.

له م پرؤسه یه دا ده کریت گوی له هه موو قسه کان بگریټ و سو دیان لی وه ربگرین، به لام پیویسته له سه رمان که راسته وخؤ ده سبده یینه دابه زینراوی به جی و هه ولی تاوتوی کردن و تیگه یشتنی بده یین و نه له قورئان بترسین و نه خه می فه و تانیسی بخوین، چونکه خواوه ند به لینی پاراستنی داوه و په یمانی ئه ویش به جییه و ناشکی نریټ.

سه ره تای تیگه یشتنی و ته و فه رمایشتی خواوه ندیش له ریگه ی تیگه یشتن و شیکارکردنی ده سته واژه و چه مک و زارواوه کانیه وه ده بیټ، بویه به شیکی تایبه تمان ته رخان کرده بؤ ئه و مه به سته و ریچکه ی دروست و زانستی بؤ هه لس و که وت و مامه له له گه ل دابه زینراوی به جی دا، چونکه مه عریفه و په ی بردن به راستیه کان له ریگه ی ئامرازه کانیه وه ده بیټ و هه موو زانستیک دیلی ده سته ئامرازه کانیه تی و ئه م بابه ته ش دواتر به تیرو ته سه لی شه ن و که و ده که یین.

به م پییه و له م پوانگه یه وه پون ده بیټه وه که دابه زینراوی به جی خو ی له خویدا گشتگیره، هه روه ها لیتیکه یشتنیشی ریژه ییه و له خوینه ریکه وه بؤ خوینه ریکی تر ده گوریټ، ئه م ریژه یی بونه شی به نده به راده ی گه شه سه ندنی مه عریفی و راده ی تیگه یشتن له ئامرازه کان، هه ر ئه م بنه مایه یه که پیی ده لین: (جیگیری ده ق و جیاوازی جول و ناوه پوک) به پیی تیگه یشتنی خوینه ره کانی، لیروه وه تیده گه یین که بوچی پیغه مبه ر ریگیری له راقه و ته فسیرکردنی دابه زینراوی به جی کرتوه و ته نها خو ی هه ستا به رونکر نه وه ی و اتا و مه به سته کانی، ئه ویش ته نها له دروشمه کانی په رستندا، چونکه ئه و ریوشوینانه ی که دیاری کراون بؤ ئه نجامدانی په رستشه کان جیگیرو چه سپاون بؤ هه میشه .

۵. بنه رتهی ژیان له سه ر ده سکر او هی و (الإباحة) دارپژراوه و تاکه که سیک که مافی حه رامکردن و قه ده غه کردنی هه بییت ته نها و ته نها خواوه ندی بی هاوتایه و به س، هه ر ئه و مافی فه رمانکردن و پښگیری کرنی هه یه، بویه پیویسته بزانیان که ده رگای قه ده غه کراوه کان به هاتنی په یامی موحه مه دی داخراوه و هه موو فه توکانی حه رام کردن هیچ بایه خیکیان نییه گه رچی به سه دان فه توش بدرییت.

سه باره ت به غه یری خواوه ندیش هه ر له پیغه مبه رانه وه (س.خ) بیگره تا ده گات به ده سته و دامه زراوه کانی یاسادانان، ته نها مافی پښمایی کردن و پښگیری کردنیان هه یه و به س ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ (المشر/ ۷).
واته: ئه وه ی پیغه مبه ره که تان پښتانیدا وه ریگرن و پښگیری له هه رچی لی کردن ده سته لی بکیشنه وه.

به و پیه ی که فه رمانکردن و پښگیری کردن په یوه ستن به کات و سات و جیگه و هه ل مه رجیکی دیاریکراوه وه، قه ده غه کردن و (حرام) یش داگرنده ی هه موکات و شویننه کان و هه رده میه، بویه پیغه مبه ر (د.خ) هیچ حه رام ناکات و نه هیچیش حه لال ناکات، به لکو ته نها پښوینی و فه رمان و پښگیری ده کات، لی ره وه ده گه یه نه ئه و ئاکامه ی که هه موو پښگیری و (نه ی) هکانی پیغه مبه ر په یوه ندیان به کاتیکی دیاریکراوو خه لکیکی ده ستنیشا نکر او وه هه یه و بوه و نا کرئ مؤرکی هه رده می و هه میسه بیان لی بده ین.

۶. موحه مه د (د.خ) موچه هیدو تی کوشه رو حه کیمیک بوه له ئاست و پله ی نبوه ت و نیردراویدا ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ﴾ توبه/ ۱۱۷.
واته: به دلنیا یه وه خواوه ند خو ش بو له پیغه مبه رو کۆچبه ران و پشتیوانانیا ن.

❖ به واتایه کی تر تیده گهین که ده گونجیت له م بواره دا (بواری نبوه ت) به

هه له دا چون رو بدات، بویه پیوستی به لیخوش بونیش ده بییت ❖.

هه روه ها موحه مه د (د.خ) له پله و ئاستی ره سولی و په یامهینه رایه تی و گه یاندنی

په یامه که یدا پاک و دوور له تاوان و هه له یه ❖ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ

وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ﴿المائدة/ ۶۷﴾.

واته: ئه ی په یامبه ر ئه وه که بۆت دابه زینراوه له لایه ن په روه ردگارته وه هه سته به

گه یاندنی وه ک خۆی، ئه گه ر وانه که یت ئه وا په یامه که ت نه گه یاندوه، له و پیناوه شدا

خوا ده تپاریزیت له خه لکی.

(به واتایه کی تر له م بواره دا هه له قه بول ناکریت و هه ر هه له یه ک له گه یاندنه که دا با

بچو کیش بییت زیانی گه وره ی لیده که ویته وه که هه له ش رویدا - فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ -

واته: په یامه که ی ئه وت نه گه یاندوه و مه به سته که ی ده گوری).

۷. به دلنیا یه وه باوهر به خواوه ندو پۆژی دواپی به لگه و پسوله ی ریگه پیدانی چونه

ناو ئایینی ئیسلامن، ئیسلامیش له سه ر به لگه چه سپاوو چه شا هه لئه گره کان

داده مه زیت، کرده وه ی چاکه ش ئاکاری گشتی باوهر داره، هه وره ها هه موو ئاکارو

به هایه کی مرۆیی و بهرز، مولکی هه موانه و ناکریت قه تیس بکریت ته نها بۆ

شوینکه وتوانی په یامی موحه مه دی، به لکو هه موو ئه و به هاو ئاکاره به رزانه ی

وه ک (چاکه له گه ل باوک و دایک و راستگویی و ده سپاکی و زمانپاکی و ئه مانه ت

پاریزی... هتد) له و ئاینه گشتیه وه سه رچاوه یان گرتوه.

که واته مادام کرده وه ی چاکه له ئیسلامه وه یه، هه رکه س بۆی هه یه هه ستیت به کاری

چاکه و داهینان بکات، به هه ر کاریکی چاکه هه م پاداشتی خۆی وهرده گریت و

هه میش پاداشتی ئه وکه سه ی که دوا ی خۆی پیی هه لده سییت.

ترۆپکی موسلمان بون و ئیسلام بوونیش بریتیه له (لا إله إلا الله) وهك گه واهمی و شایه تی دانی شاهیدیک ﴿قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ الانبیاء / ۱۰۸.

واته: بلی نیگا و وه حیم بو دیت تا پیتان رابگه یه نم که خوی هه موتان یه ک خواوه ندو په رستراوه، ئایا ئیوه موسلمان ده بن و ته سلیم به م راستیه ده بن...؟. به لام گه واهیدان له سه ر په یامهینه رایه تی موحه مه د، ترۆپکی ئیماندار بون و باوه رهینانه، واته: دان بنییت به و راستیه دا که موحه ممه د په یامهینه ری خویه . دواتر شوینکه وتوانی موحه مه دیش ده بنه موسلمانه باوه پرداره کان، هه رکاریکیش که تایبه ت بییت به شوینکه وتوانی په یامی موحه مه دیه وه و که سی تر پیی هه لئه سییت بیجگه له خویان، ئه و کارو دروشم و پۆ و په سمه ش له باوه په وه یه و به شیکه له ئیمان، وهك (پینچ فره زی نویره کان، پۆژو گرتنی په مه زان، زه کات دان، نویره جی جه نازه... هتد).

لیروه ده گه یه ئه و ئاکامه ی که ئه م دروشم و سروتانه به شیکن له پایه کانی ئیمان و باوه ر، نه ک به شیک بن له پایه کانی ئیسلام، هه رچه شنه زیادو که م کردنیک له م دروشم و سروتانه دا ده بیته داتاشین و بیدعه و رته ده کریته وه .

بۆیه ده بینین دو جور باوه رو ئیمان هه یه:

یه که م: باوه ر به خوا و خواوه ندی تا کو ته نها، که به م باوه رهینانه مروقه ده بیته موسلمان، به م باوه رو ئیمانیه یه که م موسلمانان پیکدین.

دوه م: باوه رهینان به موحه مه د وهك پیغه مبه رو وهك په یامهین و په یه وه ی لیکردنی ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ الأنفال / ۶۴.

واته: ئه ی پیغه مبه ر خۆتو شوین که وتوانت له باوه پرداران خواوه ندتان به سه پشتیوانتان بییت.

به م باوه پرو ئیماننه ی دوه میش ئیمانداران پیک دین، هه میشه ئیسلام پیش ئیمان ده که ویت و بو هر یه که شیان پاداشتی تایبه تی خوی هه یه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ الحديد/۲۸.

واته: ئه ی ئه و که سانه ی باوه پرتان هیناوه خوتان بپارین له سه ریچی خواوه ندو باوه پیش بهینن به په یامهیننه ره که ی دو برو دو چه شن سۆزو به زه یی خویتان ده داتی، یه که م: له سه ر ئیسلام و دو وه میش: له سه ر باوه رهینانتان.

به و پییه ی که ئیسلام گشتیه و هه مو مروفا یه تی ده گریته وه، بویه بوته تا که ئاینیک که خوا په سندی کردوه بو بهنده کانی خوی و ئاینی سروشته و سازگار له گه ل ژیان و بیر کردنه وه ی مروقه کاند او هه مو پیغه مبه رانیش هه ر له نوحه وه تا موحه مه د هه مویان له سه ر ئه و ئاینه بون و بانگه وازیان بو ئه و ئاینه (ئیسلام) کردوه.

به لام پایه کانی ئیمان پیچه وانه ی حه زو خولیاکانی مروفن وه ک (پوژوی ره مه زان) مروقه به سروشتی خوی حه زی له خواردنی زۆرو به رده وامه، به لام ئیمان پیی ده لیت: له وکاته دیاریکراوه دا مه خوو مه خو ره وه، هه روه ها پینچ فه رزه ی نویره کان، مروقه به سروشتی خوی حه زی له خه وو حه وانه ویه، به لام ئیمان داوای لیده کات هه ستیت نویره بکات، مروقه به سروشتی خوی ئه گه ر ناچار نه کریت و فه رمانی پی نه کریت و هان و پینمایی نه کریت بو ئه م کارانه، نایانکات و حه زی لییان نییه، بویه خواوه ند له باره ی ئیسلام و ئیماننه وه ده فه رمویت: ﴿يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَأَتَمُنُوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ الحجرات/۱۷.

واته: منه ت ده که ن به سه ردا که بونه ته ئیسلام، بلئ منه تی ئیسلام بونتان مه که ن به سه ر مندا، به لکو خواوه ند منه ت ده کات به سه ر ئیوه دا که پینمویی کردون بو باوه رهینان.

بۆیە بە دلنیاوییە وە گرنگترین چاکسازی رۆشنیبری کە ئیمە پێویستمانە، بریتیە لە پێکخستنی وە ی پایەکانی ئیسلام و پایەکانی ئیمان، لە کاتی کە پایەکانی ئیمان لە کە لە پورماندا کراون بە پایەکانی ئیسلام و بە پێچەوانە شەو.

بە م هۆیە وە کە و توینە تە قەیرانیکی کلتوری و ئەخلاقی گەورە وە، لیرە وە رەوشت و بە هاو ئاکارە مەوییە بەرزەکان لە ناو ئەرکان و پایەکانی ئەو ئیسلامە دا کە بە ئیمە گەشتە بەرچا و ناکەون ، بۆیە بە کورتی و پوختی دەلێین: ئیسلام فیتەر و سروشتی پاکی مەوێ و ئیمان و باوەریش ئەرک و تە کلیفە.

نامزەکانی پێویست بۆ تێگەشتن لە هەرشیک (أولیات):

لە کاتی تاوتوی کردن و لیکۆلینە وە ی هەر چه شنه دەقیکی زمانە وانیدا، سی پایە ی سەرەکی لە بەرە ستماندا یە: (دانەر و نوسەر، دەق، خوینەر و وەرگ).

خوینەر لە پێگە ی دەقە کە و خویندە وە ی خوێ وە بۆ دەقە کە دانەر و نوسەر کە دە ناسیت، ئیتر هیچ پێویست ناکات خوینەر بە دوا ی نوسەر و دانەری دەقە کە دا بگەریت تا بیدۆزیتە وە و لە گە لیدا دابنیشیت تا وە کو مە بە ست لە دەق و نوسینە کە ی لی بپرسیت و لە وێ وە لی تیبگات، ئە گەر خوینەر پراو پەر لە دەق و نوسینە کە تێگەشت وە ک ئە وە ی کە خودی دانەر و نوسەر کە مە بە ستی بوە، ئە و کارە ئە وە دە گە یە نیت کە خوینەر چو تە ناو عە قلو ژیری دانەر و نوسەر کە و لە و با بە تە دا وە ک ئە و ی لێ هاتو.

کاتی کە خوینەر ی دەقی کە یا خود نوسراوی کە دە خوینیتە وە، پێویستە هە موو توانا و لێ هاتنە کانێ کە لە پێگە ی جۆرا و جۆرە وە دە ستی خستون بخاتە گەر بۆ ئە وە ی لە مە بە ستی ناو نوسینە کە و پشتی نوسینە کە ش تیبگات، بۆیە هەر خوینەر ی کە وانه کات ئە و ا هیچ تینا گات.

به داخه وه ده لیم: زوریک له خه لک که ئایه ته کانی (په یامی ئاسمان) ده خویننه وه، بیرو هوشیان ناخه نه گه پروو دوا جار هیچی لی حالی نابن.

(نمونه ی گه وره بو خواوه نده) له دابه زینراوی به جیدا، دانهر خواوه نده که هه موان به ئاسانی و په های دهیناسین، دهق و نوسراوه که ش بریتیه له په یامی ئاسمانی که به پرینگه ی وه حی و نیگا ره وانه ی کردوه، وه رگرو بیسه ره کانیشی له کات و ساتی دابه زیننه وه تا قیامت خه لک و که سانیکن به ره چا و کردنی ئاسته جیا وازه کانیا نه وه له زانست و مه عرفه و ده رک کردنیا نه وه بو نیهینیه کانی ناو په یامه که و گه شه سه نندن و پیشکه وتنه یه که له دوا ی یه که و به رده وامه کانیا نه وه، هیشتا هه ر ئاستیکی دیاریکراویان هه یه، بویه ناگونجیت که سیک یا خود چهند که سو و ده سته و دامه زراوه یه که له ده قیک له ده قه کانی دابه زینراوی به جی به شیوه یه کی ره ها و به و شیوه یه ی که خواوه ند مه به سته بوه لی تیبگه ن، چونکه نه گه ر و ابیت نه و که سو و ده سته یه ده بیته ها و تا و شه ریک بو خواوه ند له و بواره دا، نه مه ش به به لگه ی فه رموده ی خواوه ند که ده فه رمویت: ﴿لِكُلِّ نَبَاٍ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ الأنعام / ۶۷.

واته: هه مو هه والیک ئاکام و قه رارگایه کی هه یه و له مه ودا نه وراستیه ده زانن. به و پییه و به پیی نه وه ی که ئیدی له ئاسمانه وه هیچ چه شنه نیگا و په یامیک نایه ت و موحه مه دیش (د.خ) کو تا په یامهینهر بوه.

خواوه ندیش به زانیاری گشتی و ره های خوی ده زانیت به نده کانی ئاستی تیگه یشتن و توانستی مه عریفی و زانیاریان ریژه یی و له ئاستی جیا جیا دان، بویه په یامه که شی به شیوه یه که ره وانه کردوه که بسازیت له گه ل هه موو نه و سه رده م و ئاسته زانستیانه دا (که به نده کانی هه یانه و پیایدا تیپه ر ده که ن).

بەشیۆهک پەيامەکەى تايبەتمەندى و نەرمونيانىهکى ئەوتۆى تىدايه که بسازیت لهگەڵ گۆرپانکارىهکانى کات و شوینە جوړاو جوړهکاندا.

یه کیک له و تايبەتمەندىه گرنگو و به بايه خانەش جيگيرى دەق و بزواوى و گۆرپانى واتاکه يه تى له جيگه و که سیکه وه بۆ جيگه و که سیکى تر له چوارچيۆهى سنورهکانى پەيامەکه دا.

دارپشتنى واتاو مەبهستى تايبەتیشى به جيھيشتوہ بۆ کۆمەلگا و ناوہندە مەرعيفيه کان، تا له واتاو مەبهستەکانى تيبگەن و بۆ ئەو مەبهستەش پيگەيهکى ديارکىراوى بۆ دەستنيشان کردون تا له سەرى بوہستن و پابەندى ببن و هاوشیۆهى ياساو پيساکانى خواوہندو به سازگارى و هاو ئاھەنگى لهگەڵ ئەواندا ھەستن بە دارپشتنى پيساو پيوشوینى پيويست بۆ بە پيۆه بردنى دامەزراوہکانى خويان، و ئەو ياساو بەرنامانەى که بۆ ژيانى ئەم پيويان پيويستە لى ھەلھينجین.

ئامرازەکانى زمان و ھۆکارەکانى تيبگەيشتن (لغويات):

۱- زاراوہ و واژە و دەستەواژەکان خزمەتگوزارى واتاو ماناکانن، ماناو واتاکان سەرورەن و زمان و ئامرازەکانيش ميکانيزمى بيرکردنەوہن و ھۆکارن بۆ گواستنەوہى واتاو مەبهستەکان لە بيژرەوہ بۆ وەرگروگويگرو بيسەر.

۲- کاتيک بيژرەيک قسە و گفتوگۆ دەکات لهگەڵ بيسەردا مەبهستى ئەوہ نيە که واتاو وشە و واژەکانى تيبگەيه نيەت، چونکە پۆشنبىرى ناو کتیب بەس نيە بۆ تيبگەيشتن لە دەقیکى زمانەوانى، ئەگەر ئەمە ھالى دەقیکى زمانەوانى سادە بيەت، ئاخۆ تيبگەيشتن لەدابە زینراوى بە جى چۆن بيەت...؟

واتاو مەبهستەکان لەگۆى وشە و پستەکاندايه، نەك ھەر وشە و پستە و دەستەواژەيهک واتاى خۆى بيەت.

بۆ نمونه کاتیڤ ده‌لێین: کورپه‌که سیۆیکی سوری خوارد، له‌ناواخنی ئه‌م رسته‌یه‌دا تێده‌گه‌ین که سیۆی رهنگاو رهنگ له‌به‌رده‌ستی کورپه‌که‌دا بووه‌و ئه‌و ته‌نها یه‌ک سیۆی سوری خواردوه‌.

هه‌روه‌ها کاتیڤ فه‌رمایشتی خواوه‌ند ده‌خوینینه‌وه که ده‌لێت: ﴿الْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ واته: هه‌له‌و تاوان و سه‌رکه‌شی و سنوربه‌زاندنی به‌ناهه‌ق.

له‌ناواخنی ئه‌م ئایه‌ته‌دا له‌پشتی رسته‌و وشه‌کانیه‌وه تێده‌گه‌ین و له‌راستیشدا هه‌روایه که له‌به‌رانبه‌ر سنور به‌زاندنی به‌ناحه‌قه‌وه، سنوربه‌زاندنی به‌حه‌قیش هه‌یه، هه‌ر چه‌نده به‌زاره‌کیش ئه‌مه‌یان ده‌رنه‌به‌رین، به‌لام دلنیاین که ئه‌م ئایه‌ته به‌بێده‌نگی ئاماژه به‌و دیوه‌ی و اتاکه‌شی ده‌کات.

۳- زمان هه‌لگری فیکرو بیره‌و قۆناغ به‌ قۆناغ گه‌شه‌ی کردوه له‌گه‌لیدا، هه‌ر له‌سه‌ره‌تای ژبانی مرۆفه‌وه هاوئاهاه‌نگیه‌ک له‌نیوان زمان و بیره‌کده‌وه‌ویدا بونی هه‌بووه، ته‌نانه‌ت خه‌ونه‌کانی مرۆڤ که له‌خه‌ودا ده‌یان بینیت هه‌ر به‌ هاوئاهاه‌نگی زمانه‌وه‌یه که مرۆڤ ده‌توانیت ته‌نانه‌ت خه‌ونیش ببینیت.

۴- دابه‌زینراوی به‌جیش به‌رزترین ئاست و توانستی په‌وانبێژی له‌خۆگرتوه به‌شیوه‌یه‌ک که ناگونجیت و نه‌شیاوه که س بیره‌وه بکاته‌وه‌و هه‌ولی ئه‌وه بدات که له‌و چاکترو په‌ر و اتا تر بلێت، چونکه دابه‌زینراوی به‌جی به‌ جوانترین و په‌ر و اتا ترین شیوه‌ و اتاگان ده‌گه‌یه‌نیت به‌ وه‌رگرو بیسه‌ری.

یه‌که‌م په‌راوه که توانیبیتی هاوسه‌نگی په‌ریزیت له‌نیوان کورتی و پوختی له‌وشه‌و رسته‌کانیدا و په‌ریزراوی له‌واتاگانیدا، واته: نه‌ ئه‌وه‌نده درێژه که مرۆڤ بیزار بیت له‌بیستنی و نه‌ ئه‌وه‌نده‌ش کورته که مه‌ترسی فه‌وتانی و اتا و مه‌به‌سته‌کانی لێبکریت.

بۆیه پیویسته له سه زمان و اتا شاراوه کانی نیو وشه و ئایه ته کانی، که ره وانبیژی و پوختگه ریه که ی له خۆی گرتوون، بخوینینه وه و لیان تی بگهین.

بۆ نمونه: له ئایه تی میراتدا که خۆی بواردوه له ده ستنیشا نکردنی که سی مه به ست و ده فه رمویت: ﴿.. وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلَا بُوَيْهَ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ..﴾ هه روه ها ﴿.. فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ﴾ النساء / ۱۱.

واته: (ئه گه ر هاوسه رو ژنه که یه کیک بو ئه وایه نیوه ی بۆ هه یه، هه ریه که له باوک و دایکیشی شه ش یه کیان بۆ هه یه له وه ی که له مردوه که به جیماوه) وه (ئه گه ر ژن بون و زیاد له دوان بون ئه وایه دوو سی یه کیان بۆ هه یه له وه ی که بۆی جی هیشتون).

۵- دابه زینراوی به جی دوره له به رکاره یانی وشه ی هاوشیوه بۆیه که مه به ست (الترادف) نه له واژه و دهسته واژه کانیدا نه له دارشتنیدا.

بۆ نمونه: تابلوی پاریزراو (لوح المحفوظ) جیایه له (إمام مبین) ئیمامی موبین، هه روه ها (کتاب) جیایه له (قورئان).

بۆ نمونه: وشه ی یا خود ئایه تی (وللذكر مثل حظ الأنثيين) واتای ئه وه ناگه یه نیت که به شی نیرینه دوئه وه نده ی به شی مبینه بیئت.

هه رکه سیکیش بلایت: که دابه زینراوی به جی (ترادف) ی تیدایه چ له زاراوه و چ له دارشتنیدا، وه که ئه وه وایه بلایت: دابه زینراوی به جی له سه ر ئه و بنه مایه دابه زینراوه که خه لکی بلین: ئای ئه و وتانه چه نده ره وان و جوان و شیرین، و به راورد بکریت به هه لبه ستی شاعیره کان که به وشه ی هاوشیوه و سه روادار ده یانرا زیننه وه.

بۆ نمونه: که دهوتریت حوشر په نجا ناوی ههیه، ئه و وتهیه ده مانگی پیتته وه بۆ سه رده مه کانی پیش دارشتنی زمان و جیا کردنه وهی واتاکان، ئه مه ش گه رانه وهیه که ئیمه ئه و گه رانه وهیه مان ناویت و به که لکی ئه مرۆمان نایه ت.

۶- دابه زینراوی به جی خالیه له تیسمراندن و (حشو) و قسه ی بیجی و بی سه روبه ر، ته نانه ت ئه وه ش که (نحو) زانه کان (له زانستی نه حودا) پیی ده لئین زیاده، زیاده نیه له واتادا و مه به سستی ترمان پیده لیت.

لابردنی هر وشه یه که له دابه زینراوی به جیدا بیگومان زهره ر له واتای پسته که ده دات و ده بیته شتیکی تر، له سه ریکی تریشه وه ناگونجیت به هیچ شیوه یه که پیش و پاش به یه کی که له واژه و ده سته واژه کانی بکریت، چونکه ئه و کاره نه ک ته نها ده بیته هوی تی کچونی جوانی و پوخسارو سه روای پسته که، به لکو ده بیته هۆکار بۆ تی کشاندنی واتای پسته که ش به گشتی.

۷- دابه زینراوی به جی زۆر ورده له دارشتن و واتاکانیدا، ورده کاریه که ی که تیدا کراوه که مترنیه له وهی که له زانسته کانی کیمیا و فیزیوا زانستی پزیشکی و بیرکاریدا کراوه.

ئه مه ش سروشتیه و ده بیت ئاسایی وهر بگریت، چونکه دروسکه ری ئه م بونه وه ره له بچو کترین گه ردیله یه وه تا وه کو گه وره ترین که شکه شانی، هه ره مان به دیهینه ری ئه م مروفه یه، له ده ماره هه ستیارو هه سته وه ره کانیه وه بیگره تا وه کو ده گاته خوینبه رو خوین هینه ره کانی و تا ده گاته ئیسکه په یکه ری و گوشت و پیست و قزو هه موو ئه ندام و کو ئه ندامه کانی بیستن و بینین و ده رک کردنی، هه مان ئه و خواوهنده یه که خواوه نی دابه زینراوی به جیه، بۆیه پیویسته له ورده کاریه که یدا جیده سستی هه مان ئه و به دیهینه ره بدره وشیتته وه و پوون ببیتته وه که ئه م بونه وه ره

یهك دروست كه رو یهك یاسا دهیبات بهرپوه و دنلیابین كه هه مو پیتیکی ئه ركیك و هه مو وشه یهکی ئه ركیکی گه وره تری له ئه ستودایه، بۆ نمونه: ﴿لَا بُؤِيَه لِكُلِّ وَاَحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ﴾ النساء / ۱۱.

واته: بۆ هه ریهك له باوك و دایکی شهش یهك هه یه، هه رگیز واتای (لولادیه لكل واحد منهم السدس) ناگه یه نیت.

بۆیه به دنلیابییه وه ئاستی ورده کاری ئیمه زۆر به رزتره له ئاستی ورده کاری پیشینانمان، بونه وهر هه مان بونه وهره، به لام ئاستی ورده کاری و وردبینی ئیمه ئیستا زۆر به هیزترو کاراتره، ته نانهت له خه لکی ئه و سه ده یهش كه پیش ئه م سه ده یه ژیاوه، به کاره یینانی ورده کاری سه رده م له زانست و یاسا داناندا له گرنه گرتین پایه کانی خویندنه وهی هاوچه رخه.

۸- له کاتی به راورد کردن و لیکدانه وهی ئایه ته کانی دابه زینراوی پیروزدا، پیویسته پابه ندی ئه و هیله زمانه وانیه ناسک و باریکه بین كه هه رگیز نا کریت ده ستبه رداری ببین، چونکه ئه و هیله هه لئه سیته به گه یاندنی پوکاری زمانه وانی ئایه ته کان به واتا و مانا شاراوه کانیان، بۆیه ئه گه ر بیته و په یوه ندی دارپشته ی ئایه ته کان بچپریت له ئاماژه و اتا شاراوه کانیان ئه و ئه گه ره کانی لیکدانه وهی و اتا کان دواییان نایهت.

۹- ئیمه له و پروانگه یه وه ده پروانین و باوه پرمان وایه كه بناغه کانی پریمانی عه ره بی و نوسینه وهی (قه واعد) دوا ی سه ره له دانی خودی زمانه که و هه روه ها دوا ی دابه زینی په یامی ئاسمانی و دابه زینراوی پیروزه وه دارپژراون نهك پیش ئه و.

بۆیه کاتیک سببه وه یه ی ده لیت: پیویسته کردارو بکه ر (فعل و فاعل) هاوشیوه ی یهك بن له دوانه کردن و کوکردنه وه دا (التثنيه والجمع) و پاشان خواوه ندیش ده فه رمویت:

﴿هَذَانِ حَصْمَانِ اخْتَصَمُوا﴾ الحج / ۱۹.

ئەمە ئەو ناگە یەنیت که خواوەند بە هەلەدا چوبیت لەو یاسا زمانە وانیا نەدا که سیبە وەهیی دایرشتون، بە لکو ئەو دەگە یەنیت که سیبە وەهیی کاتیک یاسا و بنەماکانی زمانەوانی دایرشتووە پشتی بەو نەبەستووە که پیویست بوە پشتی پی ببهستیت. لێرەو لە جیاوازی و ناکوکیەکانی قوتابخانە زمانەوانیەکان تێدەگەین که لەسەدان جیگەدا ناکوک و ناسازگارن لەگەڵ یەکدا، بە دلنایییەو بنەماکانی (نەحو و سەرف) دواى ئەو دایرژراون که زمان دورست بوەو گەشەى سەندووە، نەک پیش سەرھەلدانی زمانی عەرەبی، ئەوێ سەرنجی ئەو بنەماو پیکارانە بدات، دەبینیت که پەپەرەوی لە دەقەکان دەکەن و بەسازگاری لەگەڵ ئەواندا دەسازین، بە لکو دەتوانین بلێین بو ئەو دایرژراون که دەرچەو پۆگەو دیدگا بدۆزنەو بو جۆلەى دەقەکان.

بو برپاری راستیش لەبارەى راست یاخود هەلەبوونی ئەو یاسا زمانە وانیا نەو، پیویستە ئەو راستیە دوپات بکەینەو که لەحالی نا سازگاری یاسایەکی زمانەوانی لەگەڵ یەکیک لە دەقەکانی دابەزینراوی بەجیدا، سەرورەى بو دەقەکە یە نەک بە پیچەوانەو.

۱۰- کاتیک دابەزینراوی بەجی هات گەشەسەندنیکى زمانەوانی ئەوتوی لەگەڵ خۆیدا هینا که عەرەبەکانی پیشتر نەیان دیبو، بۆیە سەرسام مان لەو ئاستە ئەدەبیە.

چەند دەستەواژەیکى تێدایە که لەزمانی تری غیری عەرەبیەو هیناوانی، چەند شیوازیکی جیاکەرەووەو تاییەتی خۆی هەیه که بە تەواوەتی جیای دەکاتەو لەبازنەى هەلبەست و وتارییژی و ئەوشتانەى که عەرەبەکان خویان پیوگرتبو، چەند دەستەواژەو زاراوەیکى تێدایە که پیشتر نەبینراون و خۆی دایهیناوان و تەنها

له دابه زینراوی به جیدا به رچاو ده که ون و تاییه تن به خوئی، ئه مانه و چه ندین نمونه ی زۆرو زه وهندی تر که تاییه تمه ندی ئه و په یامه ئاسمانیه ن و ئه م تاییه تمه ندیانه ش ئه و راستیه پشتپرست ده که نه وه که به ته نها زاراوه کانی سه رده می جاهیلیه ت و نه فامی، ناتوانن وه لامده ره وه ی پیداو یسته کانی تیگه یشتن بن له و په یامه ئاسمانیه .

۱۱- (خه لیل و سیبه وه یه ی) بنه ماو یاسا کانی زمانه وانی عه ره بییان له سه ر بنه مای روکار دامه زراند: (مرفوعات، منصوبات، مجرورات) ئه وه ی که پیی ده و تریت زانستی نه هو، پاشان زانستی (المعانی) هاتو واتا کانی لیکدایه وه، وه ک بلیت: جیاوازیه ک بییت له نیوان ئه م دو زانسته (نحو، بلاغه) داو هه ریه ک به جیا ئیش بو خوئیان بکه ن. (سیبه وه یه ی و جورجانی و ئین جهننی و ئه بو عه لی فارسی) و هه موو زانا کانی

زمانه وانی له سه ده سه ره تاییه کانی کۆچیدا ده رکه و تن و سه ریان هه لدا.

ئیمه ش ئیستا له ناو سه ده ی بیست و یه کداین و ده زانین که هه مو زانسته کانی بیرکاری و فیزیوا کیمیا و گه ردونناسی و زانستی پزشکی و هه مو زانسته کانی تریش، گه شه ی به رچاوو سه ر سوهرهینه ریان به سه ردا هاتوه، به شیوازیک که ناکریت به راورد بکرین له گه ل رابوردودا، به لام به داخه وه زانایانی ئاینی خویمان بیریان چوه که زانستی زمانه وانیش دیسان وه ک زانسته کانی تر، ئه ویش گه شه ی به رچاوی کردوه و توانای گه شه سه ندنی تریشی تیدایه .

بۆیه جیگه ی سه رنجه و پیویسته بیرسین ئایا ئه و گه شه سه ندنه له بواری زمانه وانیداو له کاتی لیکۆلینه وه له دابه زینراوی به جیدا بۆچی له به رچاو نه گه راره تا به شیوه یه کی گونجاوو سازگارو هاوچه رخ لئی تیگه یین...؟

بەرنامە و پرۆگرامی فکری (المنهج الفکری):

۱. ناگونجیت لە هیچ دەقیکی زمانەوێنی تیبگهین ئەگەر بەوشیوەیە نەبیت که ژیری و عەقل داوی دەکات.

۲. زمان هه‌لگرو له‌خوگرو باره‌ینه‌ری فیکرو بیرى مرۆفانه‌یه، به‌لام بیرى مرۆف ده‌گونجیت پاست و ده‌شگونجیت ناراست ده‌رچیت، ئەمەش ئەو ده‌گه‌یه‌نیت که به‌ته‌نها ژیرانه‌ دارپشتن و پازاندنه‌وی ده‌قه‌که‌و به‌پابه‌ندبون به‌یاساو پروکاره‌ زمانه‌وانیه‌کانه‌وه، مانای پاست و دروست بونی ئەو ده‌قه‌ نادات به‌ده‌سته‌وه‌و مکۆم بونی هەر ده‌قیکی له‌پوی زمانه‌وانیه‌وه‌ نابیته‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ر پاستی و پاستگۆیه‌تی ئەو ده‌قه‌.

لیره‌وه‌ ناکریت ته‌نها له‌به‌ر ئەوه‌ی که دابه‌زینراوی به‌جی‌ دارای چه‌ند ریوشوینیکی زمانه‌وانی و په‌وان بیژی به‌هیزی ئەوتویه که عه‌ره‌ب له‌وه‌و پیش شتی وای نه‌بیستبو، ناکریت ئەمه‌ به‌ته‌نها بکریته‌ به‌لگه‌ی (ئیعجازی) ئەو په‌یامه‌، به‌لکو له‌پال ئەم خاله‌ به‌هیزه‌دا، پێویسته‌ باوه‌رمان ئەستور و به‌هیز بیت به‌وه‌ی که هه‌والی قورئانی پاست و حه‌قیقه‌ته‌.

هه‌ر که‌سیکیش له‌ژیانیدا کار بکات بۆ به‌لگه‌ هینانه‌وه‌ له‌سه‌ر پاستیه‌تی و په‌وایه‌تی دابه‌زینراوی به‌جی‌ له‌هه‌والی پاست و گونجاویه‌تی و واقعی بونیدا، له‌دارپشتنی یاساکانیدا، ئەوا ئەو که‌سه‌ له‌پیزی پاستگۆیاندایه‌ و پله‌ی به‌رزی هه‌یه‌.

ئەوه‌ی که زۆرتر به‌لای منه‌وه‌ گرنگه‌و بایه‌خی پێده‌ده‌م، بریتیه‌ له‌پاستگۆیی هه‌واله‌ قورئانه‌کان و گونجاو بون و سازگار بونی یاساکانیه‌تی له‌گه‌ل ژیانیه‌ مرۆفایه‌تیدا، ئەوه‌نده‌ی گرنگی به‌م لایه‌نه‌ ده‌ده‌م، که‌متر له‌و گرنگی به‌ جوانی دارپشتن و سیما زمانه‌وانیه‌که‌ی ده‌ده‌م، چونکه‌ ده‌رخستنی پاستی و په‌وا بونی

هه والو پروانینیک که له لایه ن خواوه نده وه بیټ، لای من گرنگ تره له چه سپاندنی بۆچونی که سیکی تر، با ئەو که سه هه ر ئاستیکی بیټ له زاناو پییشه وایان.

۳. بیجگه له وهی که دابه زینراوی به جی راستی و راستگویی له خوگرتوه و راست و گونجاوو سازگار له گه ل ژیان و یاسا سروشتیه کانی بونه وه رو سروشتی مرؤفانه دا، له گه ل ئەم راستیه شدا په یامی ئاسمانی دوره له شتی زیاده وه هوانته و له هه واله بیبایه خه کانی که لای خه لک شاراوه نین.

خه لک پیوستی به وه حی و نیگایه ک نییه تاوه کو بۆ نمونه: بزانیټ و دلنیا بیټ که گۆزه ئەگه ر له به رزاییه که وه به ری بدهیته وه ده شکیت، یاخود بزانیټ که فیل کلکی کورته و لوت و خه رتومه که ی دریزه.

به لام ئەگه ر وته ی خواهند بخوینینه وه که ده فه رمویټ: ﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةً إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ...﴾ البقرة/۱۹۶.

واته: هه رکه س دهستی نه که وت، باسی پۆژ له حه ج به پۆژوو بیټ و حه وتیش که گه رانه وه، ئەمه ده بیټه ده ی ته واو.

ئەگه ر ئەم ئایه ته مان خوینده وه و پازی بوین به وهی که له ته فسیره کاند له م باره یه وه هاتوه، ده بینین که خواهند خه ریکه خه لک فییری ئەوه ده کات که (۳+۷=۱۰) ئەمه ش هه والیکه که خه لک به گشتی به زاناو نه زانیانه وه ئەمه ده زانن و پیوستیان به وه حی نییه بۆ زانینی، ئەم باسه ش ناسازگارو نه گونجاوه له گه ل ئەو بنه مایه دا که باسمان کرد که په یامی ئاسمانی دوره له باسی هه وانته و بی مه به ست. له لایه کی تریشه وه ئەگه ر به پیی ئەو بۆچونه بیټ که راقه کاره کان بۆی چون، گوایا ئەگه ر وشه ی (کامله) ش دابرنین له ئایه ته که و لای به رین، ئایه ته که هیه زیانی پی ناگات و هه مان مانا و اتا ده دات به ده سه ته وه، ئەویش بریتیه له وهی که خواهند کۆکردنه وه و حساب فییری خه لکی ده کات.

ئه مه شیان دیسانه وه ریڅ نایه ته وه و ناسازه له گه ل ئه و راستیه دا که پېشتر ئاماژه مان پېدا، که دابه زینراوی به جی و په یامی ئاسمانی به دورو خالیه له وشه و بابه تی زیاده، که واته: ده بیټ راقه و لیکدانه وه ی دروست بو ئه م ئایه ته چی بیټ که هه مو ئه گه ره کان بهینیته جی و بیانپیکیت و زیان به هیچ کامیان نه گه یه نیت و داگرنده ی راستی و راستگویه تی هه واله قورئانیه که بیټ و خالی بیټ له هه موو چه شنه خه لته و زیاده یه ک و دوربیټ له هه واته کاری..؟

بو یه ده لئین: ئه و ته فسیرو راقه کردنه پئویسته له ئاستیکدا بیټ، په ی بیات به و پاسیه و بزانیټ که زیاد له یه ک چه شن سیستم هه یه بو ژمیریاری و زانستی ژمیریاری.

سیستمی ده یی (العشری) هه یه و سیستمی حه و ته وانه یی (السباعی) و سیستمی شه شی و سیستمی دوانزه یی هه یه .

بو نمونه: ژماره (۱۰) له سیستمی دوانزه یی دا ته و او وه به م شیوه یه هیامی بو ده کریټ (۱۰/۱۲) به لام هه مان ژماره واته: (۱۰) له سیستمی ده یی (العشری) دا ده ی ته و او وه، لیره وه تیده گه یین کاتیک خوا وه ند له ئایه ته که دا ده فه رمویټ: (کامله) واته: پراو پر به ته و او ی ئه و وشه ی (کامله) نه ئاماژه یه که بو ئه و سیستمی که ئایه ته که ی سوره تی (الحج) له سهر بناغه ی ئه و هاتوه .

۴. ناگونجیټ له ریگه ی شیعو ئه ده بیاتی سهرده می نه فامیه وه له دابه زینراوی به جی تیگیه یین، چونکه کو مه لگای نه فامی له و سهرده مه دا زه مینه و پیگه ی زانستی و په یوه ندییه کو مه لایه تیه کان و سیما و روخساری تاییه ت به و ده مه و تاییه تمه ندی خو ی هه بو، هه ر بو یه ش ئه ده بیات و شیعو هه لبه سته کانی و ته نانه ت وشه و ده سته واژه کانیشی ده ربرو ئاماژه و هیما بون بو هه مان که لتوری باوی ئه و ده مه و پابه ندی ئه و بون .

بۆ نمونه: ئیمه ئەگەر بگه‌ریین به‌ناو فه‌ره‌نگی ئەده‌بی ئه‌و ده‌مه‌ی عه‌ره‌بدا، یه‌ک وشه‌و ئاماژه‌مان ده‌ست ناکه‌وێت که هه‌یما بۆ لای هه‌یزی پراکتیشانی زه‌وی و خه‌ری شیوه‌که‌ی بکات، چونکه ئه‌وان ته‌واو بیه‌خه‌به‌ر بون له‌م باسه‌.

بۆیه ئه‌گه‌ر پێ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ دابگرین له‌ریگه‌ی ئەده‌بیاتی ئه‌و ده‌مه‌وه‌ له‌داب‌ه‌زینراوی به‌جی تیبگه‌ین، ئه‌ه‌وکات مافی ئه‌وه‌مان نابێت که بلێین: لیکۆلینه‌وه‌و پشکین و داهینانه‌ زانستیه‌کانی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ پاستی و دروستی ئایه‌ته‌کانی قورئان ده‌سه‌لمینین.

لیره‌وه‌ بو که وتمان خودی گۆمه‌لگه‌کان به‌پێی گه‌شه‌ی مه‌عریفی خۆیان، هاوکاری یه‌کدی ده‌که‌ن بۆ دارشتنی مانا و اتا بۆ به‌ره‌مه‌ زانستیه‌کانیان.

به‌لام ئه‌و گه‌شه‌سه‌ندن و په‌ره‌سه‌ندنانه‌ هه‌موی له‌داب‌ه‌زینراوی به‌جیدا ره‌چاوکراوه‌، به‌شیوه‌یه‌ک هه‌رچه‌ند پان و به‌رین و فراوان ببن هه‌یشتا مرۆف ده‌بینیت که هه‌مویان به‌شیوه‌یه‌ک هاوئا‌ه‌نگن له‌گه‌ڵ ده‌قه‌کانی قورئاندا که پاستی ئه‌و ده‌چه‌سپینن و له‌خولگه‌ی ئه‌ودا ده‌خولینه‌وه‌.

۵. دابه‌زینراوی به‌جی هه‌بو (موجود) یکه‌ ته‌نها خۆی له‌خۆی ده‌چیت و له‌لایه‌ن خواوه‌ندیکیشه‌وه‌ هاتوه‌ که بێ هاوتاو بێ وینه‌یه‌و ته‌نها خۆی له‌خۆیه‌تی (موجود فی ذاته). ئه‌م پاستیه‌ش له‌جیگه‌ری ده‌قه‌که‌یدا نومایان ده‌بیت و ده‌دره‌وشیته‌وه‌، یان به‌ واتایه‌کی تر (ذکر) له‌کلێشه‌ زمانه‌وانیه‌ ده‌ربرپراوه‌که‌یدا ده‌قیکی جیگه‌ری ئه‌وتویه‌ که به‌دڵنیا‌یه‌وه‌ ئه‌و ده‌قه‌ی که ده‌ربرپراوه‌ و هه‌ینراوه‌ ته‌ گۆ کلێشه‌یه‌کی جیگه‌ره‌و ناگونجی و ده‌سنادات بۆ هه‌یچ چه‌شنه‌ گۆرپانکاری و ده‌سکاریه‌ک.

له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ هه‌یچ که‌س ناتوانیت به‌شیوه‌یه‌کی گشتی و به‌ وردو درشتیه‌وه‌ له‌داب‌ه‌زینراوی به‌جی تیبگات و لافی ئه‌وه‌ لیب‌دات که به‌و شیوه‌یه‌ لێی تیده‌گات، با ئه‌وه‌که‌سه‌ نێردراو یاخود په‌یامه‌ینه‌ری خواوه‌ندیش بیت، چونکه به‌وکاره‌ی که بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌کات خۆی ده‌کاته‌ هاوبه‌شی خواوه‌ند له‌زانستی گشتی و گشتگیریدا.

به لام ئیمه ی مروؤ ده توانین له ریگه ی ئه و ریژه له گه شه کردن و په ره سه ندنه
به رده وامه وه که پیمان به خشراره به شیوه ی پله به پله، هه ولی تیگه یشتن له و
په یامه ئاسمانیه بدهین، ئه م کرداره ش به رده وام ده بیته تا رۆژی قیامه .

مروؤ بۆی هه یه به پیی ئاستی مه عریفی و توانستی زانستی و ئه و ئامرازو
هۆکارانه ی که له به رده ستدایه و به پیی ئه و پیشهات و هه ل و مه رجه
کۆمه لایه تی و ئابوری و رامیاری و ئیشکالاته فیکری و مه عریفیانه ی که
له سه رده مه که یدابونیان هه یه دابه زینراوی به جی بخوینیته وه .

ئو جا مروؤ ریی له چه ند شتی که ده که ویت که که سی تر په پیی نه بردوه، هه ندی
شتی لی تیده گات که تایبه تمه ندی و زیندویه تیه و شتی که ته نها خو ی له نمونه ی
خۆیه تی و هاوتای نیه .

په یامی ئاسمانی به رده وام له ری کردن و به ره و پیش چوندایه و هۆکاره بۆ
گه شه کردنی غه یری خۆیشی، ئه م راستیه یه که هه میشه ئیمه جه ختی له سه ر
ده که یه وه و باسی ده که یه و ده لاین: که ده ق جیگیرو نه گۆره و ئه و واتیه ش که
ده قه که له خو ی گرتوه به رده وام له جو له و بزوتنوگۆراندایه .

لیره وه تیده گه یه که دابه زینراوی به جی خاوه نی ئه و تایبه مه ندیه یه که پیویسته
له هه موو چاخ و سه ده و سه رده می کدا خویندنه وه ی تایبه تی بۆ بکریت، بۆ نمونه:
کاتی که مروؤ له خالیکی دیاریکراوی میژودا ده وه ستیت و پشت به سیستمیکی
مه عریفی دیاریکراو ده به ستیت و له و پروانگه یه وه بۆ دونیا ده روانیت، یاخۆ شان
ده داته به ر چه ند گری و گو تالیکی کۆمه لایه تی و مه عریفی دیاریکراو، ئه و ئه م که سه
ئو په یامه ئاسمانیه ی که ده قیکی زمانه وانی جیگیره، له و پروانگه ی خۆیه وه

تییەدەگات و کەسێکی تریش بە جیاوازی دیدگا و پیگەکانیەو بە شیۆە یەکی تر لە هەمان دەق تییەدەگات.

۶. دابەزینراوی بە جی و تەو فەرمايشتی خواوەندە، بە لام وشە و پرستەکانی خواوەند (کلمات اللہ) بریتین لەو یاسایانە ی کە پیکخەری بون و بونە و ەرن بە ەردو بە شە کە یەو.

لە پیگە ی تییگە یشتنمانەو ە (کلمات اللہ) دەتوانین لە کە لام و و قسە ی خواوەندیش تییگە ی.

واتە: مۆرکی راست بون و چەسپاندنی راستیەتی و تە ی خواوەند (پە یامە ئاسمانیە کان) تەنھا لە پروانگە و پیگە ی (کلمات اللہ) وە دە بیّت.

ئەگەر بمانە و یّت لە و تە و کە لامی خواوەند تییگە ی، پێویستە لیکدانە وە و تاوتوی بکە ی (کلمات اللہ) واتە: یاسا و پراساکی لە بون و گەردوندا بە ەردو بە شی بونە و ەرو مرقیە وە، ە ە رکامیان بە پێژە و یاساکی تاییەت بە خۆ ی لیکبە ینە وە. بە لام تییگە یشتنمان بۆ ئەو یاسا و پراسایانە پە یووستە بە گە شە کردن و بە ر دە وام بە رە و پێشە وە چونی توانا کانمان، لێرە و یە کە دە لێ ی: تییگە یشتنمان بۆ فەرمايشتی خواوەند جیگیر نییە و ە ر دە م لە گە شە ی بە ر دە وامدایە، بە لام فەرمايشتی خواوەند (و ە ک دە قیک) لە خودی خۆیدا جیگیر و نە گۆرە.

۷. بە و پێیە ی کە دابەزینراوی بە جی پینمایە بۆ خە لکی و پە حمەت و خیرە و سۆزو بە رە کە تە بۆ ە مو جیھانیان، لە م پروانگە یە وە تاییە تمە ندیەتی فراوانی ئە و تو لە خو دە گریت کە داگرندە ی ە مو مرقیە تی بیّت، نە ک تەنھا مۆرکیکی عە ربگە رایی لە خو بگریّت.

که واته پیویسته: رهنگدانه وهی ئه م راستیه به چاوی خۆمان ببینین له هه مو جیهاندا، نهک ته نهها له کۆمه لگهی عه ره بیدا.

ههروه ها ئه م راستیه له هه مو سهرده م و چاخ و سه ده کاندا نومیان ببیت، نهک تاییه ت ببیت به سهرده می پیغه مبه رو هاوه لانیه وه، به واتایه کی تر دابه زینراوی به جی دوو تاییه تمه ندی له خو ده گریت:

أ. نیگا و سروشی ئاسمان ناسازگارو دژ نییه له گه ل ژیری و عه قلدا.

(Revelation doesn't contradict Yeadon)

ب. نیگا و سروشی ئاسمانی ناسازگارو دژ نییه له گه ل راستی و حه قیقه تدا.

(Revelation doesn't contradict reality)

۸. دابه زینراوی به جی ئه و بیره دۆزه مادیانه پشتراس ده کاته وه که به ره می هه ولی مه عریفی مرؤفن و پونی ده کاته وه که زانست شوین زانراوه کان ده که ویت و زانراوه کانیش له ده ره وهی توانستی مرؤقه وه وله پریگهی هه سته وه ره کان یا خود سروش و نیگا و ئیلهامه وه ده ست ده که ون .. هتد.

به لام پیویسته بزاین ته نهها له ئاکاره کانی خواوه نددا زانراو (معرفه) شوین زانست ده که ویت.

۹. زانست و توانای مه عرفی مرؤقه له سه ر بنه مای جیاکاری (واته: جیاکردنه وهی شته کان

له یه کدی) ده پوات و دواتر به پیی تاییه تمه ندی هه ریه که یان، شته کان ده برین بو لای یه کدی و ئه م کرداره ش به ریزبه ندی (Classification) ناو ده بریت.

لیکدانه وه و ئاوه زیش بریتیه له وه سته کردنه ی که ده ستنیشانکردن به هوی

هه سته وه ره کانه وه به دوا ی خویدا ده هیئت و ماده یه کی خاوی سه ره تایی پیشکesh به بیرو ژیری ده کات.

۱۰. بنه مای چه ندایه تی و چۆنایه تی (ژماردن و سه ر ژمیری، برپو ئه ندازه

و کوالیتی) بریتیه له وه دلاقه و په نجه ریه ی که مرؤقه ده توانیت لییه وه بروانیت

به سهر جیهانی دهره کیدا، سهره تا مروؤ به چو نایه تی دهس پیده کات پاشان ده گویندیه ته وه بو چه ندایه تی.

۱۱. ره گه زه کانی زانیاری و معریفه ی مروقایه تی بو جیهانی بابته تی، بریتین له: (ماده، دوری، جیگه، جولّه) له م چوار ره گه زه وه ئه رک و گه شه سه ندن به ره م دیت.

۱۲. جیهانی بابته تی له دابه زینراوی به جیدا له سهر جه ده لیه ته یکی بنچینه یی وه ستاوه که ئه ویش مملانییه له نیوان مانه وه وه له ناوچوندا، سهرکه و تنیش هه میشه بو له ناوچون و له ناوبردن و نه مانه.

له م جه ده لیه ته وه ئه م جه ده لیاتانه ی خواره وه هه لده هینجینین:

أ. جه ده لیه تی دژبه یه که و پیچه وانه کان، له یه که شتی دیاریکراودا: ﴿... ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِنَبِيٍّ لَكُمْ...﴾ (الحج/۵).

ب. جه ده لیه تی هاو جوته کان (کارلیک و کارتی کردنی به رده وام) له نیوان شته کاندان ﴿سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾ (یس/۳۶).

ج. جه ده لیه تی دژ به یه که کان (له پروکاری شته کاندان یان له هه لسه که و تیاندا) بو نمونه: شه وو روژ، سهر پیچی و پاریزکاری، رینمویی و سهر گه ردانی و ری لی ون بون.

۱۳. بناغه ی ژبانی مروقایه تی بریتیه له نازادی، نازادیش به رزترین و پیروزترین به هایه و بنده (عبد) بونی مروقایه تیش، به گشتی بو خواوه ندی بالاده ست له ژیر ئه م به ها به رزه دا خو ی حه شار ده دات.

هه روه ها نازادی بریتیه له و (کلمه) و بریارو وشه یه ی خواوه ند که پیشوه خت داویه تی به گو یی مروقایه تی و دانیش توانی سهرزه ویدا، سهره تا خواوه ند هه رگیز به ردایه تی و کویلیه تی نه ویوستوه و نایه ویت، ئه گه به ردایه تی و کویلیه تی کیش له سهرده می کدا بونی هه بو بیت، ئه وای بیگومان ئه و کویلیه تی به بو غیری خواوه ند بو ه.

بناغه کانی فیهی نیسلامی هاوچهرخ

(أسس الفقه الاسلامي المعاصر)

۱. دابه زینراوی به جی، په یامی پیغه مبه رایه تی موحه مه د، هم وه ک نیردراو (النبي) و هم وه ک په یامهینه ر (الرسول) له خو ده گریټ.

له م روانگه یه وه نایه ته کانی شی هم نایه ته کانی (النبوة) و پیغه مبه رایه تی له خو ده گرن که راقه ی ریساکانی بونه ورو یاساکانی میژوه و هم چیروکی روداوه کانی په یامه کان و پیغه مبه رایه کانی پیشوت ریش له خو ده گرن، نه م چه شنه له نایه ته کان قابیلی نه ون که له لایه ن مرؤقه وه و به پیی نه و نازادیه ی که به خشر اوه به مرؤقه، پشت راست بکرینه وه یا خود به پیچه وانه وه.

همه میس نایه ته کانی په یامی ناسمانی (الرسالة) له خو ده گرن که راقه ی حوکه کان و فرمان و ریگریه کان ده کن، نه م چه شنه ش ده گونجی گویا په لیان لی بکریټ یا خود پیچه وانه که ی،^(۳) به لام نایه ته کانی (النبوة) و پیغه مبه رایه تی که بریتین له نایه ته لیکچوه کان و ملکه چی یاسای (جیگری ده ق و بزواوی ناوه روک) ن، ده گونجیت سهر له نوی و له بهر پو شنایی گه شه سه ندنه کانی زه مینه ی مه عریفیداو به دریژی چاخ و سهرده مه کان خویندنه وه ی تازه و سهر له نوییان بو بکریته وه.

به لام نایه ته کانی په یامی ناسمانی (الرسالة) که بریتین له جیگریه کان (المحکمت) و تاییه تمه ندیه کی نه و تو یان هیه که سازگرن و ده گونجیت له هم مو سهرده میکداو

(۳) - لیردها مبهستی نوسر، مبهستی کی فله سه فیه و تاماژه بو نه وه دکات که ده گونجیت له سهر بته مای نازادی هه لیزاردن (حویه الاختیار) که خاوه ند له دونیادا به مرؤقه کانی به خشیوه، له ناو مرؤقه کاند کسان ی باره درارو پابه ند به و داواکراوه خویا یانه وه بن و ده گونجیت که سانیکیش هبن سهر پیچی فرمانه کانی خاوه ند بکن. (و در گیتی)

به ره چا و کردنی هه ل و مه ر جی بابه تی و زه مینه ی مه عه ریفی هه ر کومه لگایه ک جیبه جی بکرین و راقه ی تازه و تاییه تیان بو بکریت، که واته: لیره وه ده گه یه نه و راستیه ی که لیکولینه وه و ئیجتهاد ته نها له ده قه قورئانیه کانداه ککریت و له ده ره وه ی ده قه قورئانیه کانداه، مروّف به ته واوی ده سو الایه له لیکولینه وه دا.

۲. سنوردار بونی نایه ته کانی ئه حکام له دابه زینراوی به جییدا، له سنوره کانی خواوه نددا به رجه سته ده بیّت و ئیمه دوو چه شنیان لی جیا ده که یه وه.

یه که م: چه شنه سنوریکن نابیت ببه زینرین و پیوسته له سه ریان بوه ستین، وه ک سنوره کانی میرات له نایه تی ﴿تَلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ * وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ نساء/۱۴-۱۳.

دووه م: چه شنه سنوریکن که نابیت نه که هه ر له سه ریان بوه ستین، به لکو نابیت هه ر لیشیان نزیک بکه وینه وه، وه ک سنوره کانی پوژوو له نایه تی ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصَّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا...﴾ البقرة/۱۸۷.

له م نایه ته وه تیده گه یه که پوژوو کیلگه یه که، سنوری ده ستنپیکردنی له به ره به یاندا له جیا کردنه وه ی ده زوی سپی له ده زوی ره شه وه ده سپیده کات و سنوری کو تایشی سه ره تای شه وه.

به لام خواوه ند لیره دا رینماییمان ده کات بو ئه وه ی که نزیک نه که وینه وه نه نویسن به سنوره کانی سه ره تاو کو تاییه وه، به لکو ئه ندازیک ماوه ی دلنایای به چه ند خوله کیک پیش به ره به یان و دوا ی پوژواوا بوون به جی به یلین.

ههروه ها سنوری زینا، ئه میش له و سنورانه یه که بهرگه ی ئه وه ناگریت له لیواریدا بوهستین، چونکه وهستان له سهرا لیواری سنوری زینا خوی زینایه، بویه پیویسته ماوهیه که وهک ماوهی دلنیا یی به جیبهیلین و ئه و ماوهیه ش دابونه ریته کانی هه کومه لگه یه که بو خوی دیاری ده که ن.

۳. له دوو تووی په راوی پیروژدا شتیک نیه به ناوی (ناسخ و منسوخ) هوه، هه موو ئایه تیک و هه موو حوکمیک بواریکی تاییه ت به خوی هه یه و کاری تیدا ده کات. مانای راسته قینه ش بو فه رمایشی خواوه ند که ده فه رمویت ﴿مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نَسِيهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ البقرة ۱۰۶. مانای راسته قینه ی ئه م ئایه ته له وه دا نو مایان ده بیته که خواوه ند مه به ستی جی گورکی و ئالوگوری نیوان شه ریه ته که نه.

بو نمونه: له شه ریه ته ی موسادا هه ندیک قه ده غکراو هه بوون، عیسا هاتوو قه ده غه کردنه که ی لابر دن و ره واو هه لالی کردن، به لگه ی ئه م چه شنه ش وه ی خواوه نده ﴿وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَحْلَلْ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ العمران/۵۰.

واته: وهک دان پیدانه ریک بو ئه و به شه ی ته ورات که له به رده ستمدایه و بو ئه وه ی که هه ندیک له وشتانه ش که هه رام کراوه هه لالیان بکه م بو تان و به لگه و نیشانه یه کیشم له لایه ن په روه ردگار تانه وه بو هی ناون، له ئاست خواوه ند پاریزکار بن و گوئی رایه لی بن.

په یامی موحه مه دیش هات بو ئه وه ی هه ندیک حوکم و فه رمان که له په یامه که ی موسادا هاتبون جیبه جی و هه ندیکیش جی گورکی پیبکات، وهک فه رمان و حوکمه کانی زینا و نیربازی و بیانگوریت به چه ند فه رمان و یاسایه کی تر، هه روه ها

چهند فرمان و حوکمیگیش زیاد بکات که له وه وپیش دانه به زیبون، وهک حوکم و فرمان له باره ی هاو ره گهز بازی له نیوان ژاندا (السحاق) و وهسیه تکردن و میرات. به لام (نسخ) به و اتا باوه ی نه مړوی که به سه دان ئایهت بهر (نسخ) و جیگورکی ده خات و جیهادو تیگوشان ده گوریت بو هیرشی سه ربازی و گوشت و گوشتار، وئاموژگاری به چاکه ده گوریت به زهبری شمشیر، نه م چه شنه نه سخه هیچ بایه خیکی نیه له لای ئیمه.

ئیمه نه وهنده نه سخ به گرنگو به بایه خ سهیر ده کهین که هیچ بایه خ و گرنگایه تی که متر نیه له ئایه ته که له کاتی یه که م دابه زینیدا، ئیمه وا ده بینین که پیویسته هه مان ره ویه ی نه و دهسته یه پهیره و بکریت که ههستان به نویسه وه ی ئایه ته کانی قورئان له سه رده می (نه بوبه کر، عومه ر، عوسمان) داو پیویسته شوین نه وان بکه وین له وه دا که نه وان دانیان پیداناوه و ده ستنیشانیان کردوه له (نه سخ) له قورئان و په راوی خواوه نندا.

له وهش زیاتر ئیمه له و پیگه یه وه ده روانین بو بابه تی (نسخ) که ته نها خواوه ندکه خواوه نی دابه زینراوی به جیه مافی نه سخ کردنه وه و ئالوگوری حوکمی ئایه ته کانی هه یه.

گه یه نه ری نه م په یامه ش که پیغه مبه ره (د.خ ته نها مافی گه یاندنی په یامه که ی هه یه به خه لکی و له کاتی خویشیدا گه یاندویه تی و تا ئیستاش پاریزراوه، ئیتر ئیمه که هه والیکی دننیا که رو یه کلاکه ره وه مان له به رده ستدا یه پیویستمان به که سی تر نیه بیته و پیمان بلیت: نه م ئایه ته حوکمی نه و ئایه ته ی نه هیشتوه، له کاتی کدا که گه یه نه ره که ی و په یامهینه ره که وای نه و تبیت، بیجگه له بونی چهند هه والیکی پرش و بلاو که هیزی نه وه یان تیدا نیه له بابه تیگی گرنگی وهک نه م بابه تی نه سخه دا پشتیان پی ببه ستریت.

ئیمه واده بینین که پشت به ستن به نه سخ له سه رده میکی دیاریکراودا سه ریغه لداوه و مه به ست پیی وهک هه ولئیک بوه بو لادانی ئه و لیک ئالانه فیکریه ی که له تیگه یشتنی ئه و ده مه دا هه بووه .

۴. پیوسته له سه رمان ده قی میژیوی له میژیویه تی ده ق جیا بکه ینه وه، ده بینین که چیرۆکه قورئانیه کان هه ن و وهک ده قیکی میژیوی سه ر ده کرین، ده قی میژیوی به پیی دابه زینراوی به جی تایبه ته به پهند وهرگرتنه وه و په یوه ندی نیه به یاسادانانه وه، هه واله کان به هه والی پیغه مبه رانیشه وه (س.خ) هه موویان هه والی میژیوین، هه روه ها هه موو ئه و ئایه تانه ی که له باره ی جه نغه کانی به درو ئوحدو خنده ق و ئه حزاب و ته بووک و فه تحی شاری مه که و له سه رده تی ته و به دا هاتون هه ر هه موویان ده ق گه لیک میژیوین وهیچ حوکم و فه رمانیک شه رعیان لیوه وهرناگیریت و هیچ په یوه ندیه کیان به په یامی ئاسمانی و (الرساله) وه نیه و بۆنه ی تایبه ت به خو یان هه یه له دابه زیناندا چونکه ده قی میژیوین .

به لام ئایه ته کانی په یامی ئاسمانی (الرساله) وهک ئایه ته کانی میرات و دروشم و سه روته کانی په رستش، ئه مانه ده قی په یامه که ن و بو په یوه وی لیکردن و جیبه جیکردن هاتون، تیگه یشتن له م ده قانه میژیوی بونی ده ق له خو ده گریت .

به واتایه کی تر له به سه رهات و چیرۆکه کاند ده ق میژیوه و له تیگه یشتنی مرؤفانه ی ئایه ته کانی په یامه که شدا (وهک میرات به نمونه) میژیوی بونی ده ق نومایان ده بییت .

۵. لیکۆلینه وه و ئیجتهدیش ته نها له ده قی پیروژدا ده بییت و پاده ی راستی و دروستیشی په یوه سته به ئاستی سازگاری و گونجان و راگرتنی هاوسه نگی نیوان لیکۆلینه وه و ئیجتهدیه که وه ل و مه رجی ژیا نی ئه و ده مه ی که ئیجتهدیه که ی تیدا ده کریت، به شیوه یه ک خه لک نه خاته ته نگانه و سنوری ئازادیش به ر ته سک

نه کاته وه، پیوه ریش بۆ راستی و په سه ندی هر ئیجه تادیک راده و ئه ندازه ی گونجاو بونیته تی له گه ل هه ل و مهرجی بابه تی سه رده مه که ی خۆیدا.

به واتایه کی تر راده و ئه ندازه ی تیگه یشتن له وه ده قه ی که لیكۆلینه وه و ئیجه تاده که ی تییدا ده کریت له کات و ساتی خویندنه وه میژوییه که داو ره چاو کردنی ئه وه ل و مهرجه ی که لیكۆله ر تییدا ده ژی و تیگه یشتنی دوو سه ره ی لیكۆله ره که هه م بۆ ده ق وهه م بۆ هه ل و مهرجه که ی خۆی و کۆمه لگه که ی، ئه مانه ن راست بون یاخود هه له بونی خویندنه وه و به دوا داچون و لیكۆلینه وه که ده ستنیشان ده که ن و ده کریت له و پوانگه یه وه بریاری راست و دروست بوون یاخود هه له بون له باره ی لیكۆلنه که وه بدریت.

هه ر ئه م پیودانگه شه که راده ی سه رکه وتن یاخود شکستی په رله مان و ده زگا کانی یاسادانان ده ستنیشان ده کات له کاتی یاسادانانه که یاندا.

واته تاوه کو ئه و یاسایانه ی که په رله مانه که ده ریانده کات گونجاو ترو سازگار تر بن و بتوانن وه لامی زیاتری داخوازیه کانی هه ل و مهرجی ژیانی ئه و سه رده مه بده نه وه، ئه وه نده ئه و په رله مانه سه رکه وتوو بوه له کاره که ییدا، لی ره وه تی ده گه یین که ته نها په وره وه ی میژوی مرقایه تیه هه ر له ئاده مه وه تا پوژی دواپی ده توانیت و مافی ئه وه ی هه یه که راستگۆیه تی و سازگاری فه رموده کانی خواوه ند به رجه سته بکات ﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾ عمران/ ۱۳۷.

واته: چه ند نه وه و گه لیك پیش ئیوه هه بوون، بگه رپن به زه ویداو ببینن که سه ره نجامی ئه وانه ی په یامی خواوه ندو پیغه مبه رانیان به درۆ خسته وه چۆن بوه. ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ العنكبوت/ ۲۰.

واته: بگه پین به زه ویداو ببینو بزنان که بونه وه رو گه ردون چون دهستی پیکردو دواتریش خواوند بونیکی تر ساز دهکات بیگومان خواوند به سهر هه مو شتی کدا به توانایه.

۶. کۆده نگیش بریتیه له کۆده نگی و (إجماع)ی خه لکه زیندوو هکان له سهر دارشتنی (فه رمانیک، ریگی ریلی کردنیک، ریگه پیدانیک، بهر پیگرتنیک) و په یوه ندی نیه به حه رام کراوه کان (المحرمات) هوه.

بو نمونه جگه ره کیشان که ده کریت پاش ده رکه وتنی زیانه کانی بهر به به کاره پینانی بگریت نه ک حه رام بگریت.

هه روه ها فره ژنی به هه مان شیوه، ده کریت ئه م چه شنه کارانه له ریگه ی راپرسی و په ره مانه وه ریگی ریان لی بگریت و بهر به ست له په یرو کردانیاندا دروست بگریت نه ک حه رام بگرین.

۷. قیاس و بهرورد کردنیش پیویسته له سهر ئه و بنه ماو پیداونگ و ئاکامانه بیته که زانایانی زانسته سروشتیه کانی وه ک زینده وه رناسی و زانیاریه کانی تری وه ک بواری کۆمه لایه تی و سه ر ژمی ری و ئابوری... هتد پیی ده گه ن.

ئه م زاناو پسپۆرانه ده بنه راپوژکاری ده سه لاتی یاسادانان و ده سه لاتی سیاسی، نه ک زانای ئایینی و دامه زراوه ئایینی هکان.

به م ریوشوینانه پرۆسه ی ریگه پیدان یا خود ریگیری لیگردن (نه ک حه رام یا خود حه لال کردن) ئه نجام ده دریت.

۸. پونکره وه ی جیاوازی نیوان حه رام کردن و ریگیری لیگردن له لایه ک و حه لال کردن و فه رمان پیکردن و ریگه پیدان له لایه کی تره وه و زانینی پۆلی خواوندو پۆلی ده سه لات و خه لک له هه ریه که له و بورانه دا، به بهرچاو پۆشنی له وه دا که

قه ده غه کراوه کان (المحرمات) ناچنه خانہی لیکن لینه وه و نیجتهدادو کؤده نگی و به راورده وه و هرچیش به دستنیشا نکرای له وانی دی جیا کرابیته وه، نابیت تیکه ل به شتی تر بکریت، ئەم باسه ش له نایه تی حه رام کردنی مرداره وه بوو مردو و خوین و گوشتی به رازدا پونکراوه ته وه و ناکریت له ژیر دروشمی (الضرورات تبیح المحضورات) دا هه مان حوکم پیاده بکریت به سه ر قه ده غه کراوه کانی تر دا.

ئەم پرۆسه ی پونکردنه وه و جیا کردنه وه ی سنورو ده سه لاتانه یارمه تیده ریکی باش ده بیته بو تیپه پاندنی ئەو ته نگه به ری و سنورداریه ی که گوتاری ئیسلامی گیروده ی بوو ده کریت له م ریگه یه وه له گوتاریکی ناوخوی و لوکالیه وه بکریته گوتاریکی جیهانی و وه ک سۆزو به زه بیه کی خواوه ند به هه مو جیهانیان بگه یه نریت. له م باره شه وه که س مافی ئەوه ی نیه (چ موفتی بیت یا خود دامه زراوه ئاینیه کان، یا خود په رله مان و پاپرسی) ژماره ی حه رام و قه ده غه کراوه کان که له دابه زینراوی به جیدا هاتون، زیاد بکات و هه ر که سیکیش به و ده ستکاری کردنه رازی بیت، ده چیته خانہی ﴿وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ ه وه.

۹. به دلنیا یه وه تیگه یشتن له پۆلی پیغه مبه ریش له سه رده می خویدا، به و پییه ی که هه ولئیک بوو له بواری حه لال کردندا چ به سنوردار کردن یا خود به ربلا و کردن له پیناو دامه زراندن و هینانه کایه ی کۆمه لگه و ده وله تیکی میژویدا به له به رچاو گرتنی کات و شوین (میژو و جوگرافیا) کاریگه ری گه وره ی ده بیته.

تیگه یشتن و شیکار کردنی ئەم کاره ی پیغه مبه ر، تاکه ریگه یه بو جیبه جی کردنی ئەو بنه مایه ی که زانایانی (أصول) رایانگه یاندوه که حوکم و فه رمانه کان به پیی کات و شوین گۆرانکاریان به سه ردا دیته.

ئەمە ئەرکێکە لەم سەردەمەدا زۆر گرنگە راپیە پینریت بۆ ئەوێ گوتاری ئیسلامی موسلمانان لە چوارچێوەی شوین (نیوچە دورگە ی عەرەب) و لە کۆت بەندی کات (سەدە ی حەوتە می زاینی) دەرباز بکریت و دەرگای کرانەوێ بە پوی جیهانداو بۆ خەلکی بە گشتی لە هەر شوین و سەردەمی کدا بن تا پۆژی پەسلان لیکریتەو.

۱۰. پەوێو سونەتی پیغەمبەریش بە یەکەم ئیجتەهاد دادەنریت، یەکەم بژاردەش بو بۆ چوار چێوەی جیبە جی کردنی پەیامی ئاسمانی کە موخەمەد هەلی بژارد بۆ بەر جەستە کردنی ئو پەیامە ی کە لە ئاسمانەوێ بۆی هاتبو.

پیویستە ئاگامان لەو بێت کە ئەم هەولە ی پیغەمبەر (د.خ) نابیت نە وە ک تاکە هەول و ئیجتەهادو نە وە ک دوا هەولیش سەیر بکریت، چونکە ئو توانی هەستی بە رامهینانی ئو هەل و مەر جە ی کە لەو سەردەمەداو لە نیوچە دورگە ی عەرەبی و لە سەدە ی حەوتە می زاینیدا زال بو بە سەر ژیان ی ئو ناوچە یەدا، توانی رای بهینیت و ئسیلام بکاتە بالادەستی کۆمە لگە کە ی.

سە بارەت بە دامە زرانندی دەولەتە کە شە ی، بریتی بو لە باز دانیک ی جۆری کە پە یو هەست بوە بە و کاتەو، توانی بناغەکانی داها توی تیدا دەست نیشان بکات، چونکە لە پروانگە و پیگە ی پیغەمبەر ایە تیە و (نبوة) وە دای مە زراندا، نە ک لە پروانگە و پیگە ی پە یامهینە رایە تی (الرسول والرسالة) وە.

پیغەمبەر لە پروانگە ی گە شە سەندن و پەورەوێ میژوی ژیان ی عەرەبە کانەوێ لە نیوچە دورگە ی عەرەبیدا هەلسوکه وتی لە گە ل دابە زینراوی بە جیدا دە کرد، واتە لە سنوری میژوو جوگرافیا داو لە چوارچێوە ی ئاستی کۆمە لایە تی و مە عریفی ئو واندا بە پیی ئاستە نگەکانی بەردەمی هەلسوکه وت و بریارو هەنگاوی هەلدە گرت.

ئو دهوله تیکی ناوهندی دامه زرانندو قهله مبارزکی گه وره شی هاویشته، وتوانی ببیته یه که م ئاویینه ی بالا نوما بو سازگار بون و هاوناهاهنگ بونی دابه زینراوی به جی له گه ل هه ل و مه رجیکی میژویی دیاریکراودا، له گه ل کومه لگه یه کی دیاریکراوی ئو تودا که له سه ر هه ل و مه رجیکی مروفانه ی بابه تیدا بونیات نرا بو.

لیروه ده گه یه ئو ئاکامه ی که ده کریت بلین: په یامه پنه ر نه فه یله سوفو پیتول بوه و نه بیریارو بیرمه ند، به لکو پیایو بانگه واز بوه و فیکرو بیریکی به نیگاو سروشی ئاسمانی له شیوه ی په یامیکی ره هادا بو هاتوه و ئه میش هه ستاوه به جی به جیکردنی له جیهانیکی ریژه یی و سنورداردا به سنوره کانی کات و شوین.

لیروه یه که ده لین: پیغه مبه ری گه وره، یه که م موجته هیدو لیکولر بو که توانی قالبیکی بابه تی پراوپر له روانگی گه شه و جول و ره وره وه ی میژووییه وه دابریژیت بو په یامه گشتیه که ی که بوی هاتبو، جیبه جی بکات به سه ر خودی خوی و کوی کومه لگه که شیدا.

ئو جیبه جیکردنه ی پیغه مبه ر بو ئایه ته کانی ئه حکام له و هه ل و مه رجه دا که فه راهه می هینابو، جیبه جیکردنکی ریژه یی میژویی بو، به و پییه ی قیاس و به راورد کردنی هه ل و مه رجه ی ئیستا به و هه ل و مه رجه ی ئو دمه پوچه ل ده بیته وه و لیکولینه وه و ئیجتهد وه ک بناغه و بنه مایه ک بو تیگه یشتن له ئایه ته کانی ئه حکام به پایه داری ده مینیتته وه.

بناغه ی ئه م کاره ش ژیری مروفو هاوناهاهنگی ئو هه ول و ئیجتهدیه له گه ل هه ل و مه رجه ی بابه تی هه ر سه رده میکدا له چوراچیوه ی ئو سیستمه مه عریفیه دا که له و کومه لگه یه دا په یره و ده کریت و به پیی ئو ئاسته نگ و گری کویره بابه تیانه ی که دینه پیشه وه.

۱۱. ڕەویەیی پێغەمبەرانی (النبوة) شتیکی و ڕەویەیی پەيامهێنەرانی (الرسولية) یش شتیکی تر، ئەمەیی دوهمیانە کە پێویستە شوین پێی هه لگراین چ له ژيانى خۆیدا و چ له دواى مردنیشی، ئەم تاییه تەندیه یه کە پەيامی موحه مەدی له پەيامه کانی تر جیا ده کاته وه .

دروشم و هه لسوکه وته کانی و پەرسنشەکانی به شیوه یه کی ڕون و ئاشکرا چ له پواله تداو چ له ناوه ڕۆکداو به درێژایی کات له ڕیگه ی ده ماوده مه وه به شیوه ی دلنیا به خش (التواتر الفعلى) پیمان گه شتون و ئەم پڕۆسه ی گه یاندنەش په یوه ندى نیه به وکتیبا نه وه که پێیان ده وتریت کتیبه کانی فه رموده .

به لام قسه کانی پێغەمبەر له باره ی کۆمه لگه و سیاسهت و پیکهستن و دابو نه ریتەکانی ئەو ده مه و جل و بهرگه و بابەته ڕه وشتیەکانیان که له ژیر ناو نیشانی (حکمة) دا هاتون، بریتیه له ڕه ویه ی (نبوي) و په یوه سته به و ده مه وه و هه چکات نایبته به لگه به سه ر ئەم سه رده مه وه و هه رگیز مۆرکی هه تاهه تایی وه رناگریت، به لام ده گونجیت سویدی لێ وه ربگرین بۆ بهرچا و پۆشنی .

هه مو قسه کانی پێغەمبەر (د.خ) ئەگه ر له پوی مرۆقایه تیه وه سازگار بن له گه ل هه ل و مه رجی تازه ی ژياندا وه رده گیرین و کاریان پێده کریت، به ده ر له م بنه مایه به قسه و بریاری تاییهت به و ده مه ده درین له قه له م .

له م ڕوانگه یه وه ئەو کتیبانه ی که پێیان ده وتریت سه رچاوه ی فه رموده زیانیان زیاتره تاوه کو سویدیان، چونکه زۆربه ی ئەو هه وال و باسو به سه رهاتانه ی که تۆماریان کردون (راست بیته یا خود نا) هه موی تاییهتن به و سه رده مه وه و هه مووی له ڕیگه ی ده ماوده می ته واو نه کراوه وه گه شتوه ته ئیمه .

هه موو ئه و قسانه راستین یاخود نا، هیچ کامیان مۆرکی هه تا هه تاییان نیه و به لگه ش نین له سه ر که س.

دو اچار ده گه یه نه و ئاکامه ی که زانستی (الجرح والتعدیل) و (طبقات الرجال) هیچ واتایه کیان نیه و بارن به سه رمانه وه.

۱۲. خواوه ند په یامی خو ی به وش یوه ی که پیغه مبه ر بۆی راگه یان دوین نار دوه بۆمان، بۆ ئه وه ی پیغه مبه ر وه ک په یامه ی نه ری که هه ستیت به ده ر پرنی ئه وه ی که بۆی دابه زینراوه ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ المائدة/ ۶۷.

واته: ئه ی نیردراوی خواوه ند هه سته به راگه یان دنی ئه وه ی که له لایه ن په روه ردگار ته وه بۆت دابه زینراوه، ئه گه ر وانه که یه ت ئه و ا په یامه که ی ئه وت نه گه یان دوه، خواوه ند له خه لکی ده تپاریزیت، خواوه ند پینمویی هۆزی کافران ناکات.

راگه یان دن و گه یان دن و پونکردنه وه لیرده دا مه به ست پیی ورده کاری نیه وه ک هه ندیک والیی حالئ ده بن، هه ندی که س له وه ش زیاتر ده پۆن و ده لئین: پونکردنه وه ی پیغه مبه ر بیجگه له وه ی در یژه و راقه و، پونکردنه وه ی ده قه (مجله) ه کانه، ده شلین به یانی نه به وه ی سنوردار که رو تاییه تکاری ده قه گشتیه کانی شه (تقید المطلق).

دواتر هه ندیک که س هاتن و زیاتر پۆچون له م بابه ته دا، تا گه شتنه ئه و ئاسته ی که بلئین: ده سه لاتئ هه وال و پونکردنه وه کانی پیغه مبه ر ئه وه ند ه زۆره به سه ر ده قه قورئانیه کاند ا که پونکردنه وه به یانی نه به وه ی له توانایدا هیه حوکم به سه ر ده قه قورئانیه کاند ا بدات و بیشیان سرپه ته وه، ئه م ره وته به رده وام بو تاگه شته مه تر سدا ترین ئاست که ژیری مرؤف پیی گه شتبییت، ئه ویش بریتی بو له وه ی

ده یانوت: نه و نه دهی قورئان پیویستی به سوننه و په ویه ی پیغه مبه ر هه یه، نه و نه ده سوننه ی پیغه مبه ر پیویستی به قورئان نییه (پاکی و بیگه ردی بو خواوه ند له م ده ست هه لبه سه) نه مه له کاتیکدایه که نیمه ده زانین به یان و پونکردنه وه بریتیه له نه شارندنه وه و راگه یانندن ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُيِّنَ مَا يَشْتَرُونَ﴾ العمران/۱۸۷.

واته: بیرت بیت که خواوه ند به لینی له وانه وه رگرت که په راوی ئاسمانیان بو هاتبو، به لینی لی وه رگرتن که ده ری بپرن بو خه لکی و نه ی شارنه وه لییان، به لام نه وان به لینه که یان پشت گوی خست و به نرخیکی که م فروشتیان و سه و دایه کی خراپیان کرد.

﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾ المائدة/۱۰.

واته: نه ی نه و که سانه ی که په راوی ئاسمانیتان لایه نیردراوو پیغه مبه ری نیمه هاتوه ته لاتان بو نه وه ی زوریک له و په یامه ی که لاتانه و شار دوتانه ته وه بو تان پون بکاته وه و له زوریکیش خوش ده بیت.

له م روانگه یه وه ده رده که ویت که پو لوی پیغه مبه ر وه ک نیردراویک له راگه یانندن دابه زینراوی به جی و په یامی ئاسمانیدا نه وه یه که نه و په یامه ده ربپریت و نه ی شاریته وه و رای بگه یینت و بلاوی بکاته وه له ناو خه لکدا.

پیغه مبه ر (دخ) هه روه ک چون هیچ چه شنه په یوه نندی و پو لویکی نه بوه و نیه به ناوه پو کی فه رمانه کانی نه و په یامه وه که بو ی دابه زیوه، به هه مان شیوه هیچ چه شنه پو ل و کاریگه ری هکیشی نه بوه له دارشتنی دابه زینراوی به جی و په یامی ئاسمانیدا، کرداری دابه زانندنیش له لایه ن خواوه نده وه بوه و به ئاماده کراوی و دارپژراوی بو ی دابه زینراوه .

که واته ئیمه ئیستا له بهردهم ده قیچی ئه و تۆداین که خواوه ند به نیگا و سروش بو ی نار دوین و دارپشتنه که شی له سه ر ئه م شیوازه ی که پیغه مبه ر (نطق ی) کردوه و رای گه یاندوه هه ر له لایه ن خواوه ند خۆیه وه بوه و دابه زینراوه ته سه ر پیغه مبه رو ئه رکی ئه ویش وه ک نیردراویک (له راگه یاندنیدا بو خه لکی و پونکردنه وه و نه شاردنه وه ی به وردو درشتیه وه و له جار دانه و گه یاندنی به شیوه یه کی پون و ئاشکرا و به بی زیادو که م و ده ربیرینی ریو په سمه کانی و گه یاندنی حوکم و فه رمانه کانی په یامه که دا) پونی کردوه ته وه .

موحه مه دیش چ وه ک پیغه مبه ری و چ وه ک په یامه پینه رونی درداویکیش به جوانترین شیوه به ئه رکی سه رشان ی خۆی هه ستا .

ئه و بیرۆکه یه ش که ده لیت: موحه مه د هه ستاوه به راقه کردنی قورئان راست نیه . ئه گه ر سه یری سوره ته درێژه کانی قورئان بکه یین وه ک سوره ته کانی (الأنعام، هود، یوسف، یونس) ده بینین پیغه مبه ر (د.خ) له راقه ی ئه م سوره تانه دا هیچی نه وتووه و ئه گه ریش و تبتیتی له چه ند وشه یه ک تی ناپه رییت، ئه م راستیه ش په یامه پینه رایه تی ئه و زاته ده سه لمینی و پونی ده کاته وه که ئه و کۆتا پیغه مبه ره نه ک دانه ری قورئان .

۱۳. ئه و ئایاتانه ی که له باره ی یاسا سازیه وه هاتون و تایبه تمه ندیه کی گشتی له خۆ ده گرن (ئه مه ئه وه یه که پیی ده لئین شه ریعه تی ئیسلامی) ئه مه شتی که و ئه و فیه ه ئیسلامیه ش که ره نگدانه وه ی هه ل و مه رجیکی تایبه ت و بو سه رده میکی دیاریکرا و له میژودا نوسراوه شتیکی تره .

چونکه شه ریعه تی ئیسلامی خواپیه و له لایه ن خواوه ندوه هاتوه، به لام فیه هی ئیسلامی مرو فانه یه و ده سکردی چه ند که سانیکی دیاریکراوه و په یوه سه ته به کات و ساتیکی دیاریکراوه وه له هه ل و مه رجیکی دیاریکراودا، به بی جیا کردنه وه ی ئه م دو

چەمکە و ئەم دووبابەتە لەیەکترو پەچاوەکردنی لەدەربرین و لیکۆلینەو و هەنگاوەکانماندا هیچ هیواوەک بەدی ناکەین لەتێپەراندن و دەرپازبون لەو چەق بەستنی پێوەی دەنالینین، کورتەیی باسەکە خۆی لەویدا دەبنیتهووە کە پێویستە بزانی ئیسلام خواییە و فێقەیی ئیسلامیش کارو بەرەمی مرۆفەکانە، لێرەو تێدەگەین لەجیاوازی نیوان ئیسلام و میژوی موسلمانان.

ئەسڵام بریتییە لەدابەزینراوی بەجۆ و پەيامی ئاسمانی، بەلام میژوی موسلمانان کارلێکی میژویی و کۆمەلایەتی مرۆفەکانە لەگەڵ ئەو دابەزینراوەدا، واتە: هەر سەردەمەو بۆ خۆی لەپارێردن ئیستاد و داھاتودا لەو پەيامە ئاسمانیە دەروان و بەپێی هەل و مەرجی ژیانیان کارلێکی لەگەڵدا دەکەن.

ئەگەر بێتو ئێمە بەو شیوەیە بروانینە ئەو فێقە ئیسلامیە لە بەردەستماندا یە کە ئەم فێقە ئیسلامیە یە کەم خۆیندەووە یە کەم تێگەیشتنی شیکاری و یە کەم دەستنیشانکردن و پراڤەکردن بوە بۆ دەقەکان و فەرمانەکانی پەيامی ئاسمانی، لەوێوە ئەوەمان بۆ دەمینیتەووە کە ئێمەش دەسبەینە خۆیندەووەی دوهم بۆ ئەو پەيامە.

ئێمە ئیستاد لەسەرەتاکانی سەدەیی بیست و یە کداین و بۆ خۆمان چەندین پێشھاتی تازە و خواستی جۆراو جۆرمان ھەیە و لەبەردەم گەشەسەندنێکی گەورەیی مەعرفی و زانستی ئەو تۆداین کە سەریان کێشاوە بۆ شکاندن و بەزاندنی ئەو بناغە فێقەیانەیی کە ھەمانە، لەپراستیشدا ناتوانین گەشە بەکەین تاوەکو ئەو بناغە و ستراکچەرە دێرینانە نەبەزینین.

لەوێش زیاتر پێویستە نەوێکانی دوا ئێمەش خۆیندەووەی سییەم و چوارەمیشی بۆ بەکەن.. ھەتا رۆژی دوايي.

۱۴. ئەگەر زانایانی (أصول) تەنھا بە شێوەیەکی تیۆری دانیا نابییت بە بنەمای گۆرانی حوکمو فەرمانەکان بە گۆرانی کاتەکان (تغیر الأحكام بتغیر الأزمان) ئەوا ئێمەش پشتیوان بە خوا دان بە هەمان بنەمادا دەنێین چ بە شێوەی تیۆری و چ بە شێوی کرداری و پراکتیکی.

زیاد لەوەش ئێمە ئەو زۆر زیاد دەکەین بۆ ئەو بنەمایە کە فەرمان و حوکمەکان بە پێی گۆران و گەشەیی زانستی و مەعریفیش دەگۆرین.

بەلاتانەو سەیر نەبییت کە لەبەر پۆشنایی گەشەیی زانستی بێرکاری و پیا زیاتداو لەدریژەی پڕۆسەیی خۆیندەنەوێ هەرچەرخماندا بگەینە ئاکامی ئەو تۆ کە خۆیندەنەوێ تازە بۆ ئایەتەکانی میرات بکەین، بە شێوەیەکی کە ئاکامەکان جیاواز بن لەو ئاکامانە کە لەسەدەیی هەشتەمی زانیندا زانایانمان پێی گەشتون.

مەسەلە کە لەبەر ئەتدا مەسەلەیی زیرەکی و تەمەلی نیە، هەر وەها مەسەلەیی لەخواترسان و پارێزگاری و پێچەوانە کەیی نیە.

بەپاشکاوانەو بۆ پەردە مەسەلە کە پەییوەندی بە چەند گرفت و هەل و مەرجیکەو هەیه کە ئێمە پۆبەر دەکاتەو لەگەڵ سیستمیکی مەعریفیدا کە لەسەری وەستاوین.

لێمان گەپین و لێمان ببورن و بهیلن با ئێمە لەم سەردەمەدا شتیک ببینن کە پیشینانمان نەیان توانیوە ببینن، هەر وەها نەوێکانی دوا ئێمەش لەو پێگە مەعریفیی و زانستیانەو کە پێی ئەگەن، ئەوانیش شتانیکی ببینن کە ئێمە نێستەو لەم ئاستە مەعریفییەو سیستمە ماوەماندا نای بینن.

۱۵. لەو روانگەییەو کە شەریعەتی ئیسلامیی بەو پێیە کە پەییامیکی خاوییه، تاییبەتەندیەکی شارستانی و مەرووف دۆستانەیی هەیه، لەویشەو پەییام و ئاینیکی

پوخت و سازگاره له گه‌ل سروشتی مروّقه کاندای ریگه به راو پای جیاوازو فره بۆ
چونی له یه‌ك بابە تدا دەدات.

به‌هه‌مان شیوه بیه‌مای سه‌ره‌کی و گشتی دارشتوو به‌ ديارده‌کانی هه‌لبژاردن و
ئه‌نجومه‌نه‌کانی یاسادانان و هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی فه‌تواو ئه‌نجومه‌نه‌کانی برپاردان و
هه‌شتنه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی ئه‌و ئه‌نجومه‌ن و ده‌ستانه‌ ته‌نها له‌بواری رپۆرته‌سمه
ئایینه‌کاندا.

به‌شی دوهم

رپیهری تیگه‌یشتن له‌و ده‌سته‌واژانه‌ی که له‌ دابه‌زانراوی به‌جیدا هاتون

الکتاب: سه‌باره‌ت به‌ موحه‌مه‌د پیغه‌مبه‌ر(د.خ): بریتیه له‌کۆی ئه‌و بابه‌تانه‌ی که له‌رپیگه‌ی وه‌حی و سروش و نیگای ئاسمانیه‌وه‌و به‌شیوه‌ی ئایه‌ت و سوره‌ته‌کان و له‌دوو توپی په‌پاویکدا له‌سه‌ره‌تای سوره‌تی (الفاتحه) وه‌ تا کۆتایی سوره‌تی(الناس) هاتوه‌ بۆ موحه‌مه‌د پیغه‌مبه‌رو ئه‌م په‌پاوه‌ش هه‌م په‌یام و هه‌م پیغه‌مبه‌رایه‌تیش له‌خۆ ده‌گریت، واته‌: (الکتاب) کۆی ئه‌م بابه‌تانه‌یه‌و ئیمه‌ش له‌م نوسینه‌ماندا پرسته‌ی دابه‌زی‌نراوی به‌جی (التنزیل الحکیم)مان بۆ به‌کار هی‌ناوه‌.

سه‌باره‌ت به‌ موسا و عیسا(س.خ) ته‌نها بریتیه له‌ئایه‌ته‌کانی(أحکام)یاخود ئه‌وه‌ی که‌پیی ده‌لێن شه‌ریعه‌ت، په‌پاوی موسا واته‌: شه‌ریعه‌تی موسا، ئه‌م شه‌ریعه‌ته‌ی موساش به‌شیوه‌ی گوزاره‌و به‌نیگای ئاسمانی نێردراوه‌ بۆ موحه‌مه‌د پیغه‌مبه‌ر و دواتر له‌لایه‌ن خه‌لکه‌وه‌ نوسراوه‌ته‌وه‌.

القرآن: بریتیه له‌کۆی ئایه‌ته‌(متشابها‌ت) و له‌یه‌ک چوه‌کان، باس له‌باره‌ی ئه‌و یاسا گه‌ردونیا‌نه‌وه‌ ده‌که‌ن که‌ ئه‌ستیره‌و هه‌ساره‌و بومه‌له‌رزه‌و باو باران و ئاو و سه‌رچاوه‌ ئاویه‌کان و پو‌بارو ده‌ریاکان به‌پێوه‌ ده‌به‌ن و قسه‌ له‌باره‌ی ئه‌و یاسایانه‌وه‌ ده‌که‌ن که‌ له‌میژودا په‌یره‌و کراون له‌کۆمه‌لگه‌کاندا و کاریگه‌ریان بوه‌ له‌سه‌ر سه‌ره‌لدانی گه‌لان و له‌ناوچونیا‌ن، قسه‌ له‌باره‌ی نه‌پینه‌کانی پابردوو بونه‌وه‌رو دروستکردنی مرۆڤو هه‌وال و سه‌ره‌نجامی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ له‌ناوچوه‌کانه‌وه‌ ده‌که‌ن، کۆی ئه‌م باسانه‌ش پێیان ده‌وتریت تیزه‌ قورئانیه‌کان، هه‌روه‌ها له‌باره‌ی نه‌پینی و شاراوه‌کانی داها‌توه‌وه‌ قسه‌ ده‌که‌ن، به‌ریابوونی پۆژی دوا‌یی و فو‌کردن به‌(صور) و لێپرسینه‌وه‌و به‌هه‌شت و دۆزه‌خ.

السبع المثانی: بریتیه له و برگه ده نگیانه ی که له سه ره تای سوره ته کانه وه هاتون، وهك: (ألم، المص، کهیعص، حم، طسم، یس، الر...) که له یانزه برگه ی ده نگی پیك دین و کوی ئه م برگانه ده بنه خالی هاوبه ش له زمانی مرؤقه کاند، پیغه مبریش (د.خ) به ناوی (جوامع الكلم) ئاماژه ی بۆ کردون، ههروه ها دابه زینراوی به جی به دهسته واژه ی (أحسن الحديث) ئاماژه ی بۆ کردون، کوی ئه م برگه ده نگیانه له گه ل ئایه ته لیكچوه کاند (المتشابهات)، (القران) پیك ده هیئن که بریتیه له (په راوی پیغه مبرایه تی و هه ر ئه م دوانه شن که بونه ته به لگه ی به هیزی (الاعجاز والتحدی) بی پیغه یی و هیما ی خۆراگری و مه یدان بازی قورئان له گه ل نه یارانیدا.

التوراة: په راوی پیغه مبرایه تی موسا، که بابه ته کانی سه باره ت به بونه وه رو چیروک و به سه ره اته کان له خۆ ده گریت و هیچ حوکم و فه رمانیکی تیدا نیه، حوکم و فه رمانه کان به شیوه ی سه ره به خۆ له دوتوی تابلۆکان (الالواح) دا دابه زیون و پیشیان ده گو تریت ده ئامۆژگاریه که (الوصایا العشر) کوی په راوه که شی پیی ده و تریت شه ریعه تی موسا.

الإنجیل: په راوی پیغه مبرایه تی عیسا، هیچ چه شنه فه رمان و حوکمیکی له خۆ نه گرتوه، چونکه شه ریعه تی عیسا هه مان ئه و فه رمانانه له خۆ ده گریت که له شه ریعه تی موسادا هه بون، له گه ل هه ندی هه موارکردن و زیادو که م کردندا. به م پییه ده رده که ویت که (قورئان و ته ورات و ئینجیل په راوی پیغه مبرایه تین).

الفرقان: له لای موسا و موحه مه د (س.خ) بریتیه له (ده) ئامۆژگاریه که و له لای عیسا ش بریتیه له حکمه ت و دانایی، له دابه زینراوی به جیشدا بریتیه له ریگه راسته که (الصراط المستقیم) و ئه م واتایه ش له قوراندا هاتوه و پاش ده رب رینی ناو کرۆکی په یامه ئاسمانیه کانی پنیشر ده لیت: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ الانعام / ۱۵۳.

واته: ئه مه پښگه ی راستی منه شوینی که ون و شوین هیچ کویره پښگه یه ک مه که ون با پښگه راسته که تان لی هه له نه کات هه ر ئه مه یه که پاسپارده تان بو کراوه له سه ری، بو ئه وه ی پاریزکاربن.

اهل الكتاب: بریتین له جوله که و له گا وره کان، په پاوی پیروزیس به هه ردو به شه که یه وه (العهد القديم والعهد الجديد) پیک دیت له: الكتاب (شه ریه عت) + الحکمة (ناموژگاریه کان) + ته ورات (پیغه مبه رایه تی موسا) + ئینجیل (پیغه مبه رایه تی عیسا).

الحديث: بریتیه له هه والی هه موو ئه و نایه تانه ی که له باره ی بوداوه کانی بونه وه رو مروفا یه تی یه وه هاتون به هه موو ئه و بوداوانه وه که له پابردودا پویان داوه و روشتون، یاخود ئه و بوداوانه ی که له سه رده می پیغه مبه ردا پویانداوه وه ک جه نکه کان و کوچو... هتد.

ئهم نایه تانه ش هیچ چه شنه حوکم وفه رمان و یاسا و شه ریه تیکیان تیدانیه .
الذکر: بریتیه له و دارپشته زمانه وانیه ی که له لایه ن پیغه مبه ره وه ده ربپراوه و هاتوه ته وتن و هه موو نایه ته کانی دابه زینراوی به جی له خو ده گریت و خویندنه وه و دوباره کردنه وه ی په رسته شه و مروؤ ئه گه ر لیشی تی نه گات هه ر بو ی ده نوسریت له ده ورکردنه وه یدا، ئه مه ش بریتیه له و دارپشته زمانه وانیه ی که خواوه ند په یمان و به لینی پاراستنی داوه، نایه ته جیگرو (محکم) هکان: بریتین له نایه ته کانی په پاوی په یامداری (الرسالة) که حوکم و فه رمان و سزاکان و دروشم و مه شخه له ئیسلامیه کان و به ها به رزه کان یاخود هه موو ئه و ریساو یاسا و ری و شوینانه له خو ده گریت که له دابه زینراوی به جیدا به ناوی (ام الكتاب) وه هاتون و به هو ی ئه م نایه تانه شه وه موحه مه د (د.خ) بوته په یامهینر (الرسول).

ئایه ته لیكچوه كان (المتشابهات): بریتین له ئایه ته کانی قورئان + (السبع المثانی) که راقه ی یاسا کانی بونه و هرو ژیانی مرؤقایه تی ده که ن، به هوی ئه م ئایه تانه وه موحه مه د بوه ته پیغه مبه ر (النبی) ئه م ئایه تانه ش هه مویان ده کری لیكدانه وه ی جیا جیا یان بو بکریت و مرؤق سه رپشک کراوه و (إختیاری) دراوه تی له به رانبه ریا نه وه .

تفصیل الکتاب: هه مو ئه و ئایه تانه ده گریته وه که له ده ره وه ی بازنه ی ئایه ته جیگیرو موحه که مه کانه وه ن (واته: نه فه رمان و نه ریگری له خو ناگرن).

له ده ره وه ی بازنه ی لیكچوه کانه وه ن (المتشابهات) واته: (هیچ یاساو ریسیایه ک له خو ناگرن) و ئه م ئایه تانه وینا کردنیکی به رین له خو ده گرن بو دابه زینراوی به جی، وه ک فه رموده ی خواوه ند که ده فه رمویت: ﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَأَرْبَابٍ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾ البقرة / ۲.

واته: گومانی تیدا نیه که ئه م په راوه ری نیما ییه بو پاریزکاران.

هه روه ها فه رموده ی خواوه ند ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ یوسف / ۲.

واته: ئیمه په یامی ئاسمانیمان به شیوه ی زمانی عه ره بی نارده خوارده وه تا به شکوم بیریک بکه نه وه و بگه ری نه وه بو لای ژیریتان.

ئه م چه شنه ئایه تانه راسته وخو له لایه ن خواوه نده وه هاتون، نه ک له (لوح

المحفوظ) ه وه .

کتاب المبین: بریتیه له کزی ئایه ته کانی که باس له چیرۆکه قورئانیه کان ده که ن، جا چ به سه ره ات و باسی هه واله کانی رابردو بیئت یا خود باسی پوداو هه واله کانی سه رده می دابه زینی په یامی ئاسمانی و سه رده می پیغه مبه رایه تی بیئت.

الانزال: (دابه زاندن) برتیه له گواستنه وه ی زانراویک له شیوه یه که وه که له توانای مرؤقدا نیه لی تی بگات بو شیوه و دوخیک که مرؤق بتوانییت لی تی بگات، سه باره ت به دابه زاندنی قورئان ئه م گواستنه وه یه یه ک جارو له یه ک گوژمدا ئه نجام دراوه .

التنزیل: (به دابه زینراوکردن) بریتیه له گواستنه وه و قه له م بازیکی بابه تی له دهره وه ی ئاوه زی مروّفا، که له ماوه ی بیست وشه ش سالدا پرۆسه ی (به دابه زینراوکردنی دابه زینراو) ئه نجام دراوه .

له په یامی ئاسمانیدا دابه زاندن و به دابه زینراوکردن هاوشانی یه ک بون، چونکه کرداره که له لایه ن خواوه نده وه راسته وخۆ به پرۆه چوه .

لیلة القدر: ئه و شه وه یه که کرداری دابه زاندنی تیدا ئه نجام دراوه بو (دابه زینراوی به جی) دوا ی ئه وه ی که به عه ره بی کراوه، واته: وای لی کراوه که مروّفا بتوانیت لی تی بگات و په ی به ناوه پۆکه که ی به ریّت و راشی گه یه نیت ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾

الربوبية: بریتیه له یه کی ک له و دو پیگه بولنده ی خواوه ند که سیّه میان نیه، چونکه په روه دگاری هه موو خه لکه بیان ه ویت و نه یانه ویت هه ر ئه و زاته خاوه ن و دروستکه رو پۆزی ده ریانه .

په یوه ندی خواوه ندی په روه دگاریش له گه ل به نده کانیدا په یوه ندیه کی چرو پری ئه و تویه که بواری هه لبژاردن و (اختیار) ی تیدانییه .

په پاوی پیغه مبه رایه تی (القرآن) به خو ی و یاساکانی بونه وه رو مروّفه وه له م پیگه و مه قامه به رزه وه هاتوه .

هه ر له هه مان پیگه ی به رزه وه یه که ناوه جوانه کانی وه ک پۆزیده رو ژیننه رو مرینه ریش هاتون، که یه که میان (الرحمن) ه .

په روه دگاریش ئه و زاته یه که نزای بو لاده بریت و داوا ی لی ده کریّت، چونکه خاوه نی راسته قینه هه ر ته نها ئه وه .

الألوهية: بریتیه له پیگه و مه قامی دوه می زاتی بالآ دهستن، ئەگەر پیگه و مه قامی پهروه دگاریه تی پهروه دگار بۆ هه موو دروستکاره کان بیئت، ئەوا دلنیاين كه پیگه ی دوهه م (الألوهية) تاییه ته به مروقی خاوه ن ژیریو هۆشمه نده وه (العاقل).
له م پیگه وه یه كه په یامی حوكم و فه رمانه كان (الاحكام) هاتوه و گوێپرایه لی و سه ریچی له خو ده گریت.

هه ر له م پیگه یه شه وه یه كه ناوه پیروژه كانی وهك (الغفور، الغفار، التواب) هاتون، له و ناوانه شه وه ئاماژه یه كه به دی ده گریت له نیوان مروقو خواوه نندا و پیویسته مروق مل به و راستیه بدات و ملکه چی فه رمانه كانی ئەو بیئت.
(الله) هه روهك چۆن خاوه ن و خواوه نندو پهروه دگاری موحه مه ده، به هه مان شیوه خاوه ن و خواوه نندو پهروه دگاری (ئەبوله هه ب) یشه .

به لام په رستراوی (إله) ی موحه مه د، نه ك هی ئەبوله هه بیش، چونكه ئەبوله هه ب دانی به په رستراوی و (ألوهیه) تی خواوه نندا نه ده نا.
الرحمن: ناوی پهروه دگاریه تی خواوه ننده و دژبه یه کی تیدییه، چونكه (الرحمن) هه روهك چۆن خاوه نی سۆزو به زه ییه له هه مان کاتیشدا تۆله سینهری به توانا شه .

(الله) ترۆپکی په رستراوی و (الوهیه) ته .

(الرحمن) ترۆپکی پهروه دگاری و (الربوبیه) ته .

هه ردوکیان جیگه ی ئومیدو هانا بۆ بردن و داوایکردن له لایه ن مروقه وه ﴿قُلْ

ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَانَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾ الاسراء ١١٠ .

واته: بلی هانا بهرن بۆ (الله) یاخود بۆ (الرحمن) هانا بۆ هه ر کامیان ببه ن ئەو

خاوه نی ناوه جوانه کانه .

الوح المحفوظ: تابلوی پاریزراو، بریتیه له پرؤگرامی ئه و یاسا چروپرانه ی که کاروباری بونه وهر ریک دهخن، ئه م پرؤگرامه دوعاو نزاکردن و پارانه وه پوئی تیدا نابینیت و هیچ کام له و یاسایانه شی که له خوئی گرتون له بهر خاتری که س گورانکاریان به سه ردا نایه ت.

الإمام المبین: بریتیه له و دؤسیه و ئه رشیفیه ی که هه موو روداوه میژیوی و مروقایه تیه کان چ تاکه که سی و چ کومه ل بن له خو ده گریت.

په راوی پون و ئاشکرا (الکتاب المبین) یش هر له م دؤسیه یه وه هاتوه و هه موو چیرۆک و به سه رها ته قورئانیه کان له خو ده گریت، هه موو روداوه به سه ر هاته کان پاش ئه وه ی که روده ده ن و دینه جیهانی بونه وه و به رجه سته ده بن، له م دؤسیه یه دا به پیی ریز به ندی و یاسای تاییه ت هه لده گیرین.

(القرآن) یش بویه پیی ده وتریت قورئان چونکه زانیاریه کانی ناو (الإمام المبین) به راورد ده کات به زانیاریه کانی ناو (لوح المحفوظ).

العرش: بریتیه له فه رمان و ریگریه کانی خواوه ندو هیچ چه شنه واتایه کی جیگه و شوین له خو ناگریت.

الکرسی: بریتیه له زانیاری و زانراوه کانی په روه ردگاری جیهانیان، عه رشیش له سه روی کورسیه وه یه ، به شیوه یه ک که فه رمان و ریگری به هیچ و له هیچ شتیک ناگریت، ته نها له وشتانه نه بیته که له چوارچیوه ی فه رمان و ریگری لی کردنان.

نفخ الصور: بریتیه له خیرا کردنی ئه و گورانکاریانه ی که له پریره وی گورانکاریه کانی سیستمی بونه وهر دا روده ده ن.

الساعة: بریتیه له ته قینه وه ی بونه وهر له ئاکامی ئه و خیرا کردنه دا که له گورانکاریه کانی سیستمی بونه وهر دا ده کریت، چرکه ساتی به رپابون و رودانی ئه م ته قینه وه یه ش ته نها له لای په روه ردگاری جیهانیانه ، ئه م چرکه سات و روداوه گه ردونیه نه کراوه ته پرؤگرام له تابلوی پاریزراو (لوح المحفوظ) دا.

الفؤاد: ئاوه ز: بریتیه له و پهی پیدبرندهی که له ریگهی ههسته وه ره کانه وه (به تاییه ت ههسته وه ری بیستن و بینین) شته کان ده ستنیشان ده کات، به واتایه کی تر بریتیه له مادهی خاوی بیرو فیکر.

الفکر: بیر، بریتیه له کرداری شیکاری ئه و ههستپیکراوانه ی که له لایهن ئاوه ز (الفؤاد) وه پیی ده گات.

العقل: بریتیه له په یوه ستکردنی ههستپیکراوه کان و دواتر پاش شیکارکردنیان هه لگۆزینی ئاکامه کان لییان.

العدم: نه بون، ئاماژه یه که به بی ئاماژه بو کراو، دروستکردنی بون له نه بون، واته: بون له زانستی خواوه نددا ئاماژه گه لیکه به بی هیچ ئاماژه بو کراویک.

رسته و وشه کان (کلمات) ی خواوه ند بریتین له بون، هه روه ها بریتین له به رابه ر بون و هاوتا بونی ئاماژه له گه ل ئاماژه بو کراودا.

مه عرفه و زانستی تیرو پرو ته و اویش له لایهن خواوه ند وه بریتیه له هاوتا بون و پراو پربونی هه مو ئه گه ره کانی ئاماژه کان له گه ل ئاماژه بو کراوه کاند.

بۆیه خواوه ند به بی به کارهینانی چاو ده بینیت، به بی به کارهینانی ههسته وه ری بیستن (گوچکه) ده بیستیت، چونکه چاو گوچکه ئامرازی ده ست خستنی مه عریفه و زانستن، به لام خواوه ند که زاتی خواوه ن مه عریفه و زانستی ره هاو تیروته واوه، هه رگیز پیوستی به ئامرازی مه عریفی و زانستی نابیت.

له هه مان پوانگه وه ریسا دامالراو (مجرد) هه کانی بیرکاری (الریاضیات) گونجاوترین گوزارهن له نه بون، به هه مان شیوه و به وپییه یی که زانسته موجه ره دو پاکتاو کراوه کانی بیرکاری پیشینه ترن به سه ر زانستی فیزیادا و لییره شه وه ئه و راستیه مان بو پشتراست ده بیته وه که نه بون پیش بون که وتوه و بونی بونه وه ریش ئه زه لی نیه و هه تاهه تاییش نابیت به لکو تازه یه و دروستکراوه.

القلب: ئامرازی ژیریەو، بریتیه لە دەماغ، لە هەموو ئایەتەکانی دابەزینراوی بەجێدا شتێک نیه ئاماژە بێت بۆ ئەوەی که لە بەکارهێنانی وشە (القلب) دا مەبەست پێی ئەو پارچە ماسولکە یە بێت که خوین هەلئەدات بۆ هەموو جەستە.

القضاء: بریتیه لە جۆلە یەکی بە ئاگایانە لە نیوان نکۆلی لیکردن و پشتراستکردنەو دا لە چوار چۆیە بپاریکی کارگێری ئاگایانە دا، ئەمەش بەدی ناکەین تەنها لە پەرەوای فەرمانەکان (الاحکام) دا نەبێت، واتە: بەشی پەيام (الرسالة).

القدر: بریتیه لە بونیکی بابەتی بۆ شتەکان و بۆ یاساکان لە دەرهوای بازنە ی ئاوەزو ئاگایی مرقدا، ئەمەش بەدی ناکەین تەنها لە قورئان (زانستەکانی پیغەمبەرایەتی) دا نەبێت، که بریتیه لە پرستەو وشەکانی خواوەند (کلمات الله).

الإسلام: بریتیه لە باوەر هێنان و خۆبەدەستەو دان و خۆپارادەستکردن بە بونی خواوەند و بونی پۆژی دوا یی.

ئەم باوەر هێنانەش ترۆپکی خۆپاریزیە، شایەتیدان و دەربڕینی ئەو راستەیش که هیچ پەرستراویک بێجگە لە خواوەند نیه (لا اله الا الله) بە لگە ی رینگە پێدانە بۆ چوونە نیو ئیسلامەو.

پایەکانی ئەم ئیسلام و باوەر هێنانەش بە خۆیەتی خواوەند، بریتین لە پایەند بون و خۆپاراستن لەو قەدەغە کراوانە ی که بە دیاری کراوی لە دابەزینراوی بەجێدا خراونەتە رو، لە نیوان ئەوانیشدا دە ئامۆژگاریە که (الفرقان) که لە چەند ئایەتیکی سورەتی (الانعام) دا هاتون^(٤).

(٤) وەك ئایەتەکانی (١٤٧ - ١٥٣).

الإیمان: باوه پرهیمان، بریتیه لهدان پیدانان و پشت راستکردنه وهی پیغهمبه رایه تی پیغهمبه ران و په یامه کانی په یامه پنه ران (س.خ) هه رکه سه و له سه رده می خویدا.

ده گونجیت هندی موسولمان بین که پیغهمبه رایه تی یه کیک له پیغهمبه ران پشت راست بکه نه وه و باوه پری پی بهینن و له سه رو ئه وه شه وه باوه پریان به خواو پوژی دوایش هه بییت، ئه م چه شنه که سانه ده بنه موسولمان^(۵)، به لام نابنه موسولمانی باوه پردار تاوه کو به ته نیشیت ئه م باوه پریانه وه، باوه پریان به پیغهمبه رایه تی موحه مه دیش بییت و شایه تیش بدن که موحه مه د پیغهمبه ری خویه.

پایه کانی ئه م پشت راستکردنه وهی پیغهمبه رایه تی موحه مه د (د.خ) و باوه پرداریه تیه، بریتین له جیبیه جی کردنی دروشمه ئیسلامیه کان (نوژیژ، زه کات، پوژو، حه ج).

المسلمون المؤمنون: موسولمانانی باوه پردار: ئه و که سانه ن که هه ردو شایه تیه که دده ن واته: (اشهد ان لا اله الا الله) و (اشهد ان محمد رسول الله) به یه که میان ده بنه موسولمان و به دوه میشیان ده بنه باوه پردار.

المجرمون: سته مکاره گه وره کان، ئه واننه که هه مو په یوه ندیه کانیان له گه ل خواوه ندا پچراندوه و نکولیش له بونی پوژی دواپی ده کهن.

ئه مانه ئه و که سانه ن که له م سه رده مه دا پیدان ده لئین: نکولی کاره کان (الملاحدون) ﴿قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ﴾ واته: له پوژی دوایدا خویان ده لئین: له بهر ئه وه له دوزه خداین چونکه هه مو په یوه ندیه کانمان له گه ل خواوه نندا پچراندبو.

(۵) له دیدی نوسه ره وه که له بابته کانی پایه کانی ئیسلام و پایه کانی ئیماندا باسی ده کات، موسولمان جیایه له باوه پردار (وه رگیز).

الکفر: بریتیه له هه لوئستیکی ئاشکرای به ئاگایانه و به مه بهسته وه دژ به شتیکی دیاریکراو، و اباوه که ئەم دهسته واژیه زیاتر له باره ی بیروباوه پره وه به کار بهینریت، کافر به په روه ردگار به و که سه ده لئین: که نکولی له بونی خواوه ند بکات، کافرو بیباوه پریش به پیغه مبه رایه تی موحه مه د (د.خ) به و که سه ده لئین: که هه ولی به دروخته وه ی خوی و په یامه که ی بدات و خه لکیشی له دژ هان بدات و پیلانی له دژ بگپریت.

کوفریش قسه یه که و ده کریت، ته نانه ت له شه رو جه نکه کانیشدا هه ر لایه و به به رانبه ره که ی ده لئیت: کافر.

الشرك: هاوه ل بریاردان: بریتیه له وه ی که مروژ هاوبه ش و شه ریکیک دابنیت بو خواوه ندو له په رستش و هانا بو بردنیدا هانای بو ببات و په رستشی بو بکات، وه ک چون بو خواوه ندی ده کات.

له هاوه ل بریارداندا مه رج نیه هه لوئسته که ئاشکراو راگه یه نراو بییت، به لکو بو ی هه یه که سیک له ده وه (موشریک) بییت و که سیش پی نه زانیت بیجگه له خواوه ند.

هاوه ل بریاردان بو خواوه ند چه ندین شیوه و شیوازی هه یه که خراپترینیان بریتیه له بریاردان به هاوتایه ک بو خواوه ند که به (شرك التجسید) ناو ده بریت و له م ئایه ته دا ئاماژه ی پیکراوه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ النساء/ ۴۸.

واته: دلنیا بن خواوه ند له تاوانی هاوه ل بریاردان بو ی خو ش نابیت و له خوار ئه وه وه له هه مو شتیکی خو ش ده بییت بو هه رکه سیک که ویستی له سه ری بییت، چونکه ئه وکه سه ی هاوه ل بو خوا بریار ده دات دروو تاوانیکی گه وره و بیوینه ی هه لبه ستوه.

شرك و هاوه ل بریاردانیش وه ک وتمان زیاتر کاری ده رونه و مه رج نیه خواوه نه که ی ده ری بپریت و پای بگه یه نییت.

الامة: بریتیه له کۆمه لێک له دروستکراوه کان له خاوهن ژیری و گیانله به رانی ناخاوهن ژیریش که یهك چهشنه ههلسوکهوت و پهوهیهی ژیان کۆیان بکاتهوه له یهك، بۆ نمونه: وهك ئومهی موحه مه د.

القومية: نه ته وه: بریتیه له په یوه ندییه کی پیکه وه گریدراو له نیوان کۆمه لێک کهسانی خاوهن فام و ژیری له خه لک که یهك زمان و یهك چهشن دهر برینیان هه بیته، که ئه و زمانه بو بیته هۆکاری ئولفته گرتن و ئالوده بونیان به یه کتره وه و له ویشه وه گۆشه نیگا کانی بیر کردنه وهی ئامیته ی یه کتر کردن، نمونه ی ئه مه ش وهك: نه ته وهی عه ره ب که به ئومه ی موحه مه د ده ناسریت، هه روه ها نه وهی ئیسرا ئیل که به هۆزو نه وهی موسی ده ناسرین، باوه ردارانیش به په یامی موحه مه د له سه رانه ری دونیادا ئه و باوه ره یان به و په یام و پیغه مبه ره کۆیان ده کاته وه و هه مویان پێیان ده وتریت ئومه ی موحه مه د .

الشعب: گه ل: بریتیه له کۆمه له خه لکیکی خاوهن ژیری و ئاوه زو فام که سیستمیکی ژیان و پامیاری و کارگێری کۆیان ده کاته وه، هه ندی جار ئه م گه له چه ندین ئومه ت و نه ته وه له خۆ ده گریت و له یهك نیشتمان و یهك ده وه له تدا پیکه وه ده ژین.

گه لیش چه میکیکی فراوانتر و داگرند تر له ئومه و نه ته وه یه، بۆ نمونه: یهك ئومه تی موحه مه د و یهك ئومه ی عه ره بی هه یه، به لام ده بینین (۲۲) گه لی عه ره ب بونیان هه یه له ولاته عه ره بیه کاند.

الناسخ والمنسوخ: خواوه ند پیناسه ی وشه ی (نسخ) له قورئاندا به م شیوه یه ده کات ﴿مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ البقرة / ۱۰۶

واته: هیچ ئایه تیک ناسرینه وه یان پشتگوئی ناخهین تا باشتر له و یاخود هه رنه بی وهک ئه و نه هیئین، ئایا نازانی که خواهند به سه ر هه موشتی کدا به توانایه.

لیره وه دهرده که ویئت (نسخ) بریتیه له گورینی حوکم و فه رمانیک که له په یامیکی ئاسمانی پیشتردا هاتوه، به حوکم و فه رمانیکی ئاسانتر و چاکتر له په یامه که ی دواتردا، بۆ نمونه: حوکم و فه رمان له باره ی زیناو داوین پیسیه وه که له شه ریه تی موسادا ره جم و به رد باران کردن بوه و له شه ریه تی موحه مه ددا گوراوه بۆ سزادان و قامچی کردن.

واته: (نسخ) کردن، ته نها له حوکم و فه رمانه کاند او له نیوان په یامه ئاسمانیه کاند ا

رویداوه.

ئه گونجیت برگیه که له برگه کان به هه مان شیوه ی پیشوی له شه ریه تیکه وه بگویریتیه وه بۆ شه ریه تی دوا ی خوی یاخود زیادو که می تیدا بکریت، یاخود هه موار بکریت یاخود هه ر به یه کجاری بسردریتیه وه و لابریت، به لام له ئایه ته کانی دابه زینراوای به جیدا و له نیوان خویاندا ناسخ و مه نسوخ بونی نیه.⁽¹⁾

الحرام (Sin): قه ده غه کراو: بریتیه له فه رمانیکی گشتگیری داگرنده ی جیگیری هه تا هه تایه به پیگیری کردن و قه ده غه کردن شتیک که هیچ بواریکی ده سکاری کردن تیدا نه بیئت، بۆ ئه م بواره ش خواهند ئه و ده سه لاتیه بیجگه له خوی به که س نه داوه.

قه ده غه کراوه کانیش له راستیدا چه ند کۆت و به ندیکن که هه لسوکه وتی مرؤف کۆت و په یوه ند ده که ن، له په یامی موسادا (س.خ) زیاتر له (۶۰۰) برگه بون، دواتر له په یامی موحه مه ددا کرانه وه به ته نها (۱۳) قه ده غه کراو بۆ ئه وه ی فه رموده ی خواهند نومایان بیئت که ده فه رمویئت: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ البقرة/۱۸۵.

واته: خواهند ئاسانکاری بۆ ئیوه ده ویئت و سه ختگیری بۆ ئیوه به گونجاو و په سه ند نازانیئت.

⁽¹⁾ نه مه بۆجونی نوسه ره له م لیکۆلینه وه له هه مو نوسینه کانیشیدا، نه مه یه کیکه له پینگه گرنه گه کانی بیر کردنه وه ی نه م بیر مه نده و به لگه شی به راشکاری هه یه له سه ری، ده کو نجیئت رده ت کردنه وه ی نه م زانسته و هاو شیوه کانی وه ک زانسته کانی (الجرح و التعديل) و (علم الرجال)... هتد لای زۆرێک له باورداران قورس بیئت، بۆیه هیوام وایه به مین ده مارگیری، تیزه که ی بختینه وه و به دوا داچوونی بۆ بکه ن نه و جا بریارو هه لویستی له باره وه بگرن، نه م بیاوه هیچ مه به سستیکی خراپ له پشت نوسینه کانیه وه هه ست پیتاکریت. (وه رگی)

النهي: ريگيري ليکردن: په يوه ندى به کات و شوينه وه هه يه و دژى فه رمانه، له وانه يه له کات و ساتيکي ديارى کراودا له به رکردن و پوښيني ئالتون و ئاوريشم قه دهغه بکريت له پياوان و بو ئافره تان به کارهينانيان په و او په ها بيت.

ئهم ريگيري ليکردنه هه تا هه تاي و جيگير نيه، چونکه به پي هه لومه رجه بابه تيه کان و شوينه کان ده گورپيت، وه ک ريگيري کردن له سهرداني ژنان بو گورستان.

ده گونجيت ريگيري کردن له لايه ن خواوه نده وه بيت، يا خود له لايه ن پيغه مبه ره وه، يا خود له لايه ن ده زگا و دامه زراوه مرويه په يوه نديداره کان به کاروباري ياسادانانه وه بيت، ريگيري کردنيش هه رگيز نابيت به شيويه زوره ملي و ناچار کردن بيت، چونکه که و ابو ده چيته خانه ي ريگري وقه دهغه کردنه وه.

بو نمونه: پزيشک ريگري ده کات له جگه ره کيشان و هه ر ئه وه نده تواناي هه يه ريتموي نه خوش بکات که جگه ره نه کيشيت، ده سه لات و ده زگا په يوه نديداره کانيش ده توانن جگه ره کيشان له شوينه گشتيه کانداه دهغه بکه ن.

التبذير: دهس بلاوي و به فيرودان: برتیه له به زانندن و تيپه پراندى سنوره کاني به خشين و خه رج کردن له بواره ريگه پيدراوه کانداه، نمونه ي ئهم بابه ته: که سيک وه سيه ت ده کات که له (۹۰٪) ي سه ره وه ت و ساماني بدريته دامه زراوه خيرخوازيه کان، يا خود پياويک سي که س له ها و پرياني بانگهيشتي خوانيک ده کات، به لام به شي سي که س خواردن دروست ده کات.

به فيرودان ته نها له چه نديايه تي و ريژه داو له چوارچيوه ي ريگه پيدراوه کانداه روده دات.

الإسراف: سنور شکیننی: بریتیه له سه رکیشان و پوچون و زیاده پوویی و ده رچون له بازنه ی ریگه پی دراوو په رینه وه بو ناو بازنه ی ریگه پی نه دراوه کان، ئیسراف په یوه ندی به ریژه و زیادو که مه وه نیه.

که م بیت یا خود زور هه روه کو یه ک ناپه سه نده، سه رنجی فه رموده ی خواوه ند بدن ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا﴾ الاسراء/ ۳۳

واته: ئه و نه فس و که سه مه کوژن که خواوه ند کوشتنی قه ده غه کردوه، هه رکه س سته ملیکراویک بکوژیت، ئیمه ده سه لات و ده سترپویی ده ده ی نه سه رپه رشتیاری که س و کاری کوژراوه که تاوه کو توله له بکوژه که وه رگنه وه، به لام له به رانبه ریشه وه بیری سه رپه رشتیاری کوژراوه که ده خه ی نه وه که له کوشتنو تۆلکردنه وه که دا سنور نه به زینیت.

کوشتنه وه ی بکوژ په وایه، به لام کوشتن و سه ر لیشیواندن خیزانه که ی نارپه وایه و ده چیته خانه ی ئسرافه وه.

سه رنجی ئه م فه رموده ی خواوه ند بدن: ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى﴾ طه/ ۱۲۷.

واته: هه روه ها سزای ئه و که سه ده ده ی که سنور ده به زینیت و باوه ر به ئایه ت و به لگه و نیشانه کانی په روه ردگاری ناهینیت.

ئیسراف له م ئایه ته دا کفر کردنه به ئایه ت و نیشانه و به لگه کانی خواوه ند، له و روانگه یه وه هه مان فه رمان و حوکم هه یه بو کاره ناپه سه نده کانی وه ک: نیربازی و هاوپه گه زبازی، سه رپیچی و شکاندنی به لئین و په یمان و غه شو خیانه ت کردن... هتد.

ئیسراف و سنور به زینتی ته نها له چۆنایه تیدا پوده دات.

الذنب: گوناح یا خود گوناھ: بریتیه له کرداریک که مرؤف ئه نجامی دهدات به رانبه ر به خواوه ندو سنوره کانی، به مهرجیک سوکایه تی و خراپه کاری تیدا نه بیّت به رانبه ر هیچ که س له به نده کانی خواوه ند، نمونه ی ئه م تاوانه ش وهک: شکاندنی پوژو له مانگی په مه زاندا به بی هؤ، یا خود نوپژکردن به بی ده ستنوویژ، یا خود فه وتانی نوپژو ئه نجام نه دانی له کاتی خویدا.

السیئة: خراپه: بریتیه له هه رکاریک زیاد بیّت یان که م که زیان به خه لکی بگه یه نیّت، نمونه ی ئه مه ش وهک: دزی و بوختان بو هه لبه ستن و نارپیکی و ده سپیسی له کرپین و فروشتندا و ته رازو بازی.

الحق: بریتیه له بونی بابه تیانه به هه ردو چه شنه که یه وه، دیارو نادیار (الشهادة والغیب) و به دهره له ئاوه زو ئاگایی مرؤف.

نونه ی دیارو بینراوه که یان: خوړو مانگو باو بوړان و چیاکان و یاساکانی که کاروباری ئه مان ریک ده خات.

نونه ی نادیارو شاراوه که شیان: خواوه ندو پوژوی دواپی، خواوه ند راستی و حه قیقه تیکه که بونی په یوه ندی نیه به ئاگایی و ئاوه زو ده رک کردنی مرؤفه وه بوئی.

حه ق راستی و بون و حه قیقه تیکه، مرؤفه هه سستی پی بکات یا خود نا هیچ له مه سه له که ناگورپیت، راستی و حه قیقه ت بونیکه په یوه ندی به چاکه و خراپه وه نیه ﴿ذَلِك بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ لقمان/۳۰ ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ الإنعام/۷۳.

الباطل: بریتیه له بیرکردنه وهی پوچ و بیمانا، وهک باوه رپون به وهی که فلانه ئه ستیره زیان ده به خشیت، یا خود فلانه ئه ستیره ده توانیّت سودببه خشیت، یا خود هه ندیک به رد زیان به خشه و هه ندیکیان سود به خشن، ئه مه خوئی له خویدا بریتیه له باتل و بیرکردنه وهی پوچ و ته نانه ت ئه وه نده بی بنه مایه که نا کریت بلین هه له یه، واته: بریتیه له وینا کردنیک که له جیهانی بونی بابه تیدا بونی نیه.

کلمات الله: رسته و وشه کانی خواوه ند: بریتیه له بونی بابه تیانه بو شته کان و دیارده کان له دهره وهی ناگایی و ههسته وه ره کانی مروّدا.

مانگو و خور یه کیکن له دیارده و دیمه ن و وشه کانی خواوه ند، ههروه ها (عیسا س.خ) یه کیکه له به لگه و که لیمه کانی خواوه ند، به هوی ئه وه وه یه که خواوه ند هه ق و دادپه روه ری و راستی به رجه سته و پایه دار ده کات.

نمونه ی ئه م رسته و وشانه ش: وشه ی (کن - ببه) یه، که خواوه ند فه رمانی کرد به هه رچی و پیی وت ببه ده بیّت، له ریگه ی ئه م وشه یه وه یه که ویستی خواوه ند به رجه سته ده بیّت له بونیکی دیارداو ده بیّته جه سته یه کی هه سته پیکراو، له م باره وه ئه م ئایه ته بخوینه روه وه ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ س/ ۸۲. واته: ئه گهر ویست و ئیراده ی شتیکی کرد هه ر ئه وه ند هه سه که پیی بلّیت: ببه، راسته و خو ده بیّت.

ههروه ها ده فه رمویّت: ﴿قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ الأنباء/ ۶۹.

واته: وتمان به ناگر ساردو فینک ببه له سه ر ئیبراهیم.

مواقع النجوم: پیگه ی ئه سته ره کان: بریتیه له ناوبری نیوان ئایه ته کانی

دابه زینراوی به جئ، چ بگونجیّت و ریگه پیدراو بیّت له سه ریان بوه ستیت یا خود نا.

الشهید: بریتیه له وکه سه ی که ناماده ده بیّت له حالی پودانی پوداویکداو به چاوی

خوی ده بیینیّت و به گوچکه ی خوی ده بییسیّت، ئه و که سه ی که ناماده ی

گریبه سته ی کرین و فروشتنی کریارو فروشیاریک ده بیّت و گوئیان لیده گریّت، ئه و

که سه شه هیدی ئه و گریبه سته یه نه ک شاهد.

ئه و که سه ی که به چاوی خوی دوو که س ده بیینیّت خه ریکی زینان ئه ویش

شه هیده له سه ر ئه و پوداوه.

شه هیده کانی جهنگی به ردیش بریتین له و که سانهی که نامادهی گوره پانی شهره که بون، هم ئه وانه یان که کوژران و هم ئه وانه شیان که نه کوژران و له ژیاندا مانه وه، جا چ له پیزی باوه دپاران بن یاخود بی باوه پان.

پوژنامه نوسان و میدیا کاران همو ئه وانه یان که نامادهی پروداوه کان ده بن و دهیگو یزنه وه بو خه لگی ئه وان همویان شه هیدی ئه و پروداوانه ن، جیاوازی نیه له نیوان ئه ودا بکوژرین یاخود نه کوژرین.

فه رموده ی خواوه ندیش که ده فه رمویت: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ﴾ آل عمران / ۱۶۶.

واته: وانه زانن ئه و که سانهی که ده کوژرین له پیگه ی خواوه نددا مردون، به لگو زیندون و له لایه ن په روه ردگاریانه وه پوژی ده درین.

ئهم ئایه ته به پیچه وانه ی بیرکردنه وه ی زوریک له خه لکه وه، هیچ چه شنه په یوه ندیه کی نیه به شه هیدی و شه هاده ت و شه هیده کانه وه، له زمانی عه ره بیدا شه هید تاکه و کوکه ی ده بیته (شه داء).

الشاهد: بریتیه له ده ستختنی زانیاری له لایه ن که سیکه وه له باره ی هه والیکه وه که خو ی ناماده ی نه بیته، به لگو به هو ی لیه اتن و توانسته کانی خو یه وه ئه و هه واله شی بکاته وه و لیکدانه وه و به راوردی بو بکات.

میدیا کاره کانی که رومالی پروداوه کان ده که ن ئه وان شه هیدی ئه و پروداوانه ن. شاهید بون، پیوستی به بونی شه هیدیک له پیش خو یه وه هیه تاوه کو راستی پروداوه کانی بو پون بکاته وه.

نمونه ی ئهم راستیه ش: ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ یوسف / ۲۶. واته: شاهیدیک له که سانی به ئه زمون گه واهی داو وتی: ئه گه ر کراسه که ی له پیشه وه درابیت ئه و اژنه که پاس ده کات و ئه و له پیزی ئه و که سانه دایه که درو ده که ن.

العباد: به بنده کان: دارشتهی کویه و تاکه کهی بریتیه له (عبد) بنده، له زمانی عه ره بیدا (عبد) یش له دژ به یه که کانه، واته: مانای دو سهره دهدات به ده سته وه، چونکه ده کریت هم به گوپرایه ل و هم به سهرپیچی کاریش بوتریت. عه بدو بنده، نه و که سه یه که کرده وه کانی خوی به ته واوی ویست و خواستی خوی و به بی هیچ ناچار کردنیک هله ده بژیریت، بنده کانی خواوه ندیش نه و که سانه ن که به ته واوی ویست و خواستی دلای خویان گوپرایه لی له فه رمانه کانی خواوه ند ده کن یان سهرپیچی.

به ندایه تی خه لکی بو خواوه ند خوی له خویدا بریتیه له نازادی هله بژاردن.
العبید: کویله کان: نه م دارشته نه له زمانی عه ره بیدا کویه و تاکه کهی بریتیه له (عبد مملوک) به رده و کویله یه که هی خه لک بیّت و نازادی له ده ست دابیّت. که سیکیش نه مه حالی بیّت و هیچ ده سه لآت و خواستیکی نه بیّت ته نانه ت به سهر خودی خویشیدا نه و هه رچی بکات به نابه دلای و ناچاری ده یکات. نیّمه له م دونیایه دا بنده ی خواوه ندین و له قیامه ت و پروژی حساب و کتابیشدا به رده ی خواوه ندین و هیچ ده سه لاتی کمان به سهر کاروباری خویشماندا نیه. بوّیه وا ده بینین که خواوه ند له م ژیانی دونیایه دا داوی به ردایه تی و کویلیایه تیمان لیناکات، نه گه ر که سیکیش به و ناوه وه چه وسینرا بیّته وه، نه و استه میکه و به ناوی خواوه لییکراوه.

الوالد: بریتیه له و باوکه ی که خواوه نی راسته قینه ی گیانله به ری مه نه وی و توی پیاهه تی یه (Biological Father) ده گونجیّت هه ر خوی باوکی په روه رده کاری منداله که ی بیّت و ده شگونجیّت په روه رده کاری نه بیّت.

الوالدة: بریتیه له و دایکهی که خاوهنی راسته قینهی هیلکهی دایکایه تیه و ده شگونجیت هه ر خوی پهروه ده کاری منداله که بییت و، ده شگونجیت ئه و ئه رکهی له ئه ستودا نه بییت و له زمانی ئینگلیزیدا پیی ده وتریت (Biological Mother) تاکه ریگه یه کیش که باوکایه تی و دایکایه تی بسمه لمینیت ته نها ریگه ی شیکاری ترشی ناوکیه (DNA).

الآب: بریتیه له و که سهی که هه لده سییت به چاودیری و پهروه ده کردنی منداله که، ده گونجیت (والد) باوکی راسته قینهی بییت و ده شگونجیت که سیکی تربیت. له هه ردو حاله ته که دا باوک پیویسته ریژی لی بگیرییت و شکوی پاریزراو بییت و مافی میرات و باوکایه تیشی هه یه.

مروّف ده توانیت (والد) و باوکیکی بایؤلوجی و (أب) و باوکیکی پهروه ده کارو پهروه رشیارو به خیوکه ریش بییت، ئه م دوو باوکه ده گونجیت له که سایه تی یه که سدا نومایان ببن و ده شگونجیت دوو که س بن.

الأم: بریتیه له و دایکهی که ئه رکی به خیوکردن و بارهینانی مندال له ئه ستو ده گرییت، هه ر له و کاته وه خوین پارهی له ناو په حمیدا تا دواتر، جا ده گونجیت ئه م دایکه خاوهنی هیلکهی دایکایه تی بییت و ده شگونجیت وا نه بییت.

له م سونگه یه وه ده گونجیت چه ندین چه شنی دایکایه تی ببییت، وه ک دایکیک که منداله که له خوی بوه، دایکیکی به خیوکه رو بارهینه ر، دایکیکی شیرده ر، دایکیکی پهروه رشیار، ته نانه ت دایکی هه موو باوردارانش هه یه، ئه م دایکانه هه ر هه مویان ریژو حورمه تی تایبه تیان هه یه، به لام ته نها دایکیک هه یه که ریژو شکوی خوی هه یه و مافی میرات گرتن و چاکه له گه ل کردنیشی هه یه ئه ویش ئه و دایکه یه که له ئاوه زو فامی منداله که دا به دایکی خوی ناسیویه تی و چه سپیوه له بیرکردنه وه یدا.

(الوالدان) باوک و دایک چە مکیکی بایولوجی مرقانە یە و (الأبوان) یش چە مکیکی مرقانە ی کۆمە لایە تیه .

القلم: بریتیه له جیاکردنە وە و پۆلین کردنی شیۆ و پوکارە کان له یە کدی و ناسینە وە و سەرناسکردنیان (Identification) بۆ نمونە: چا و پەنگرپیژی شیۆ و پوکار و پەنگە کان دەکات، گۆچکەش دەنگە کان له یە ک جیا دەکاتە وە، زمانیش تامە کان.

لیرە وە تیدەگەین کە (قلم) هۆکاری دەستخستنی زانست و زانیاری و مەعرفە یە بۆ هەموان، بە خاوەن ژیری و نا خاوەن ژیریە کانی شە وە و بە فریشتە کانی شە وە . مەعرفە و زانستی مرقایە تی هیلیکی هەلکشاوە بەرە و سەرە وە و تە وەرە کە شی (القلم) وە و جیاکاری و هیزو توانای جیاکردنە وە ی شتە کانی ش کارو ئاکامی ئە و کردارە یە .

البشر: بریتیه له بونە وەرێکی زیندو سەر بە گروپی بونە وەرە بەرزو بەرپیژە کانه و، له چه شنی مەمک دارە کانه و بونیکی بایۆلۆجی هە یە . لیرە وە یە ناوی (الطب البشري) دا هیئنا وە، چونکە لیکۆلینە وە له مرقۆ دەکات وە ک بونە وەرێکی زیندو .

الإنسان: بریتیه له بونە وەرێکی مرقوی، خواوەند له پۆخی خۆی کردو بە بەریدا، بەم رۆح کردن بە بەرە دا بوە بە بونە وەرێکی ژیرمەندی هۆشیارو، له و ریگە یە وە ئە و شایستە ییە ی بە دەس هینا تا له توانایدا بیّت کە ببیته جینیشنی خواوەند، کاتی ک مرقە کان له یە کتری کۆ دەبنە وە کۆمە لگە کان پیک دە هیئن، بە لام گیانلە بەرانی تر کۆ دەبنە وە و پە وە کان پیک دە هیئن وە ک پە وە یە پە له وەرە کان و پیپی ناژە لان .

الروح: بریتیه له و ژیرییه که مروؤ شته کان و روداوه کانی پی جیا ده کاته وه و مروؤی پی له گیانله به رانی تر جیا ده کریته وه و هر پوچیشه که ته کلیفی خوابی له سهره و له ناکامی پوچ به به راکردنه که ی خواوه نده وه دیته بون.

ئه و پوچ به به راکردنه ش به زمان دهرده بریت، چونکه زمان دهربرو هه لگری فیکرو بیره .

(بشر) نوینه رایه تی بونی بابه تی و مادی مروؤ (الإنسان) ده کات.

پوچیش نوینه رایه تی بونی ناگیانله و ئاوه زمه ندانه ی مروؤ ده کات له ناو (بشر) دا.

زانست و مه عریفه و یاسا دارشننتیش به ره م و ناکامی پوچه و راسته و خو له خواوه نده وه به خشراوه به مروؤ.

کورتیه ی باسه که بریتیه له یاسای په تکرده وه ی هر چه شنه نا سازگاری و دژ به یه کیه ک، ئه و یاسایه ی که بیری مروؤایه تی له سهر وه ستاوه و به زمان گوزاره ی لی ده کریت، لیره وه تیده گهین که زمان هه لگرو بارهینه ری فیکرو بیره و (البشر) یش لایه نه مادیه که ی مروؤ (الإنسان) ه.

إنسان = بشر (بابه تی) + روح (خودیه تی).

روح = (مه عرفه و زانست + یاسادانان) به بارهینانیکه ی زمانه وانیه .

النفس: بریتیه له هه موو گیانله به ریکی زیندو که هه ناسه بدات و ئوکسیجنی پیوویست بیته، هه رچیش که بمریته .

کوی هه موو ئه و زانراو زانیاری و هه ست و لیکنده وانیه که (من) ی مروؤ پیک ده هیئن هه ر له مندالیه وه تا هه موو قوناغه کانی ته مه نی و ئه و گورانکاریه بایه لو جیانه ی که دین به سه ریداو دواتر هه ر ئه ویشه که ده مریته .

آدم: ئه و باوکی مرؤقایه تیه و له وه وه ژیانی به ئاگایانه ی ئاوه زمه ندانه دهستی پیکرد، ئه و له ناو (البشر) دا هه لبر ژیرا وه و مه رج نیه له دانیشته وانی زه وی و نه وه ی ئاده م بیته، چونکه دانیشته وانی زه وی نه وه ی ئاده من نه ک کورپی ئاده م، واته ته نها مرؤقی ژیره و خاوه ن ئاوه زو فام که توانای قسه کردنی هه یه له نه وه ی ئاده مه .

الشيطان: دو واتای هه یه:

یه که م: له نیو ده ماره کانی خوینی مرؤقدا ده گه رپیت و بریتیه له لایه نه که ی تر له کرداری بیرکردنه وه دا. هه موو مرؤقییک شه یته ی تاییبته به خوئی هه یه و هه میشه هاوملیه تی و هه ولئی له خشته بردنی ده دات، تابیخاته هه لئی گه وره وه و سه ری لی تیک بدات.

دوه م: شه یته ی خوو ره وشته، هه میشه هه ولّ ده دات که خه لک بخاته ناو چه رامکاری و چه رام خویره وه و بیخاته ناو بازنه ی قه ده غه کراوه کانه وه و بو ئه م کاره ش هه میشه له سه ر رپگا راسته که بو یان له که میندایه .

به شی سییه م

(الجهاد والقتال)

تیکۆشان و جهنگ

(۱) تیکۆشان

باس و لیکۆلینه وه له م بابته به یه کیک له مه ترسدارترین و هه ستیارتترین و ئالۆزترین و پیچاوپیچ ترینی بابته کانی ناو که لتورو که له پوری ئیسلامی داده نریت، به تایبته له ئاکام و سایه ی پوداوه کانی ئه م سه رده مه دا.

له م بابته دا چه مک و گرفتی سیاسی و پامیاری تیکه ل ده کرین له گه ل باسو بابته کانی بیروباوه ردا، هه روه ها په ره سه ندن و فراوان خوازی تیکه ل ده کریت له گه ل داگیرکاری و شالآوه کانیدا، داهینان و ئیبداع تیکه ل به داتاشین و بیدعه ده کریت.

به مه به سته وه خاله جیاکه ره وه کانی نیوان تیکۆشان و کوشتن و کوشتنی یه ک لایه نه، ده سپردینه وه و تیکه ل به یه ک ده کرین.

هه روه ها ویرانکاری تیکه ل ده کریت له گه ل به ره نگار بونه وه ی داگیرکاری ناوخۆییدا که خۆی له ده وه له تی پۆلیسی و هه والگری و تاکره ویدا ده بینیتیه وه، ده سه لاته کانی هیتله رو لینین دیارترینی نمونه ی ئه و ده وه له ته داپلۆسیینه رو تاکره وانن، به ئه ندازیک که تاکره وی له و ده سه لاتانه دا له ترۆپکی گه شه سه ندنیدا بو، هیچ ماناو واتایه ک بۆ نازادی و هاو نیشتمانی بوون و ریژی تاک نه ما بویه وه.

بیگومان لەپێش ئێمە و دەیان کەس کتیب و بابەتی سەر بە خۆیان لەم بارە یە وە نوسیوە، یاخود باسی جیهاد و تیکۆشانیان کردووە و چەند بەش و برێگەیان بۆ تەرخان کردووە.

لە وەش زیاتر ئەگەر لیکۆلەر چاویک بخشینت بە ناو کتیبخانە ی فیهی ئیسلامیدا (هەر لە سەر تایی سەر هەڵدانیە وە لە سە دە ی دوە می کۆچیە وە تا ئە مرق) کتیبیک نابینت باسی لە سەر تیکۆشان و جیهاد نە کردبیت، جا ئیتر بە کورتی بیت یاخود بە دوردریژی، هەموو ئە و نوسەر و کتیبانە لە یە ک خالدایە ک دە گرنە وە ئە ویش بریتیه لە وە ی کە هەموو چە مکەکانی تیکۆشان و کوشتارو کوشتنی یە ک لایە نە و جەنگ و ئازادکردن و... هتدییان، تیکە ل بە یە ک کردون.

دەگونجیت هەندی جار بە هۆی نە زانیە وە بویت و هەندی جاریش بە هۆی چاویلگەری کویرانە وە دەگونجیت هەندی جاریش بۆ پازی کردنی حوکمرانە ستە مکارەکان و وە ک خزمە تیک بە ئاراستە ی پەراویز خستن کە بە داخە وە بوە تە مۆرکی سیاسە تی ئیسلامی لە دیرزە مانە وە.

لێرە وە ئە و نوسەر و زانیانە هەستان بە داھینانی چە ندین زانستی لاوە کی وە ک زانستەکانی (الناسخ و المنسوخ، أسباب النزل، و قراءات...) ئە م زانستانە یان داھینا و واش خە لکیان تیکە یاند کە وەرگرتنی ئە م ریک کە تازانە باشترە لە خۆ خە ریک کردن بە تیکە یشتن لە وردە کاریەکانی دابە زینراوی بە جی.

لە ئاکامی ئە م تە وژمە چە و تە وە زۆریک کە و تە نە هە لێ ی (الترادف) وە کە مە بە ست پیی ئە وە یە گویا لە دابە زینراوی بە جیدا و لە هە ندی جیکە ییدا چە ند دە ستە واژە یە ک بۆ یە ک مە بە ست وە ک (مرادفات) هاتبن و یە ک مانا دە گە نن، پە یڕە وان ی ئە م تە وژمە کە و تە نە هە لێ ی گە و رە وە و زۆرشتیان لێ تیکە ل کرا، تا لە ئاکامدا کار بە پرا دە یە ک

گهشت هستیان به جیاوازی نیوان دسته واژه و چه مکه کان نه ده کرد، بونموه:
(الشاهد والشهید) و (الشاهدين والشهداء) و (الأب والوالد) و (العباد والعبید) و (الإسراف
والتبذیر) هر هه میوان تیکه ل به یه ک ده کردن و یه ک لیکنانه وه یان بو ده کرن.
دواترو له ئاکامی بلاوبونه وه و پیشه داکوتانی ئه م هه له زمانه وانیه وه دو ئاراسته
که وته وه:

یه که م: ئه و پیکخراوو حزب و کومه له و گروه چه کداره ئاینیانه ی که مه به ستیان
بو ده سه لات بگرنه دست، دانیان نا به م تیگه یشتنه هه له و شیوینراوه دا
بو (الجهاد) و له ویوه و له ژیر سایه ی چه ند دروشمیکی هه له خه له تیینه رداو له سه رانسه ری
میژی ئیسلامیدا کاریان بو گرته دهستی ده سه لات ده کرد، هر له ئاژاوه
گه وره که ی سه ده ی یه که می کۆچیه وه بیگره که بویه هوی له ناوبردنی خه لیفه ی
سییه م، تا ده گاته گروه چه کداره کانی میسرو ئیران و ئه فغانستان، که له میسر
پامالینی مه لیک فاروق و له ئیران پامالینی ره زا شای په هله وی لیکه وته وه و
له فغانستانیش ئاکامه که ی ئه وه بو له سه ده ی چوارده ی کۆچیدا سیستمیک هاته
سه رکار که هه ندی فه قی و قوتابی زانسته فیهیه کان (طالبان) به ریوه یان ده بردو
دواتر چه ندین گرفتی گه وره تری به دوا ی خویدا هینا.

له نیوان ئه م دو سه ده یه داو به دریژی ئه و چوارده سه ده یه ی میژی موسلمانان
ده یان ده ستو پیکخراوو تا قیمی جیا جیا هه ولی گرته دهستی ده سه لاتیان داوه و
هه ندیکیان سه رکه وتوو بون و بوما وه یه ک ده سه لاتی ناوچه یه کیان گرتوه ته ده ست و
هه ندیکیشیان هه له کانیان به ئاکام نه گه شتون، نمونه ی ئه و ده ستو گروپانه وه ک:
(زهیدیه کان، حه روریه کان، قه رامیته، ئه مه ویه کان، عه باسیه کان، مه مالیکه کان،
عوسمانیه کان).

دوهم: له به ران بهر ئهم ئاراسته يه شه وه، ئه و ته و ژم و هيزانه ش كه نه ياري سه سه ختي ئيسلام بون و هيرشي درندانه يان ده كرده سه ر ئيسلام و موسلمانان (ئهم تىگه يشتنه ئاوه ژوو هه له و شيوينراوه باوه ي كه له باره ي جيهاد و كوشتاره وه هه يه و هه موو كتييبه فيقه ي و كه لتوريه كاني ئيسلامى لى پر كراوه و له شه ره كاني فراوان كردنى ده سه لاتي ئيسلاميدا كه به ناوى بلاو كردنه وه ي بانگه وازى ئيسلاميه وه ده كران) پشتيان به م تىگه يشتنه هه له يه ده به ست، ناحه زان و دوژمنانى ئاينه كه ش به هه مان شيوه ئه و چه مكه باوانه يان كرده بيانو بو ليدانى ئيسلام و تۆمه تبار كردنى به وه ي كه ئاينى شمشيرو توند و تيزى و تۆقاندنه و ئاينى سته مگه رى و خو سه پاندن و تۆله كردنه وه يه، هه لس و كه وت و سياسه ته هه له كاني ئه و گروپ و ده ستانه ش كه پييان ده وترى ت بزو تنه وه جيهاديه كان خزمه تىكى بى به ران به ريان به و هيرشه دراندانه يه كردو له سه ر سيني هه كى ئالتونى بيانوى دژايه تى كردنه كانيان دابه ده ست نه يارانى ئيسلامه وه .

ئامانجى سه ره كى و يه كه مى ئيمه له م ليكۆلينه وه يه دا ئه وه يه كه پيناسه يه كى ته واوى هه ريه ك له چه مكه كاني تىكۆشان و جه نگ (الجهاد والقتال) به شيوه يه كى گشتى و به ديارى كراو يش پيناسه ي تىكۆشان له ريگه ي خوا وه ندو كوشتارو جه نگ له ريگه ي خوا وه نددا به تايبه تى بكه ين، هه روه ها ئه و كردارانه ش ده ستنيشان بكه ين كه ئه گه ر پيى هه ستين ده بنه تىكۆشان له ريگه ي خوا وه نددا، وه ئايا ده كرئت ئه و كردارانه توند و تيزييان له گه لدا بيت يا خود نا، وه لامى ئه و پرسياره ش بده ينه وه كه ئايا هه موو جه نگ و كوشتارىك له ريگه ي خوا وه نددا جيهاد و تىكۆشانه ..؟ وه ئايا هه موو تىكۆشانىك له ريگه ي خوا وه نددا جه نگ و كوشتاره ..؟.

ئامانجی دوه میشمان، پامالینی ئەو تەمو مژە گەرە و چەرە یە کە بایی کیشاوە بە سەر بیری عەرەبیی ئیسلامیدا لەبارە ی چەمکەکانی شەهادەت و شەهیدیه وە، لەبارە ی ناسخ و مەنسخە وە، لەبارە ی چیرۆکە قورئانیەکانە وە، لەبارە ی حوکم و فەرمانەکانی پەیامی ئاسمانیە وە.

(الجهاد) سەرچاوە ی کرداریکی چواریە و لە (جاهد) وە هاتو، لە سەرکیشی (فاعل) وە کو (جدال، قتال، خصام).

(جیهاد) کرداریکی مەرفۆنە ی ئاگایانە یە و بە دوو لایەن نەبیت ئە نجام نادریت، دەگونجیت لایەنەکانی تاکە کەس یا خود کۆمەڵ بن، هەر لایە و هەرچی لە توانیدا هە یە دەخاتە گەر بۆ ئەو ی زال بیت بە سەر لاکە ی تردا.

هەندیک لە خاوەنی قاموسەکان و شوین کە توهەکانیان و ژمارە یە ک لە نیوچە پۆشنبیریەکانیش و اگومان دەبەن کە ئەلفی هاوبە شیه کە لە وشە ی (جهاد) دا زیاده یە و ئەسل لە وشە ی (جهاد) دا سیانە یی یە و لە (جهد) وە هاتو، دواتر و لە م پوانگە یە وە هاتون و (جهد) یان لە ژێر ناو نیشانی (جهاد) دا ناساندو، کە ئەمەش تیکە ل کردنیکی حە یابەرە، چونکە ئەلف (أ) هە کە بنەرە تیه لە کرداری چواریدا و لابردنی دەبیتە هۆی گۆرینی (جهاد) بۆ (جهد) و (جدال) بۆ (جدل) و (قتال) بۆ (قتل).

باشترین پیناسە کە ئیمە پینگە شتە بێن سەبارەت بە (جهاد) ئەو پیناسە یە یە کە خاوەنی کتیبی (کنز العمال) دە یگێریتە وە گوا یا پیغە مبه ر فەرموی بە هاو لەکانی: بە خیربێنە وە لە (جهاد) ی بچوکە وە بۆ (جهاد) ی گەرە، ئەوانیش وتیان: تیکۆشانه گەرە کە کامە یە ..؟ وتی: تیکۆشانی مەرفۆ لە گە ل هە وا و ئارە زو هە کانیدا بە مە بەستی پام هینانیا ن.^(۸)

^(۸) سەیری کتیبی (کنز العمال) بەرگی چوارەم لاپەرە (۱۱۶) و فەرمودە ی ژمارە (۱۷۷۹۹) بکە.

ئه گهر سه رمان له وه سورپیمینی که له سه رچاوه زمانه وانیه کاند (جهاد) کراوه به (جهاد) ئه و له وه ش زیاتر ده بینین کاتیگ سهیری راو بو چونی فیهه کان ده که یین له م باره یه وه .

کاتیگ پیناسه ی (جهاد) یان کردوه له پوی (اصطلاح) و به حساب له پوی واتاو مه به سه ته که یه وه، و تو یانه: (جهاد) بریتیه له کوشتار له ریگه ی خواوه نندا .
(قه سه ته لانی) له پراهه ی سه حیجی بوخاریدا له به رگی (۵) لاپه ره (۳۰) دا ده لیت:
جیهادو تیگوشان له واتاو مانا که یدا یانی کوشتاری کافران به مه به سستی سه رخستنی ئیسلام و به رزکرنه وه ی وشه ی (الله) دا .

هه روه ها ئیمام عه لی سه باره ت به جیهاد ده لیت: بزنان که ده رگایه که له ده رگا کانی به هه شت و خواوه ند کردویه تیه وه بو ده سه ته بژییری به نده نزیکه کانی، بزنان که من داوای کوشتاری ئه و هۆزه م لیگردون^(۹) .

هه روه ها (ابن کثیر) له کتیبی (البدایه والنهایه) به رگی (۲) لاپه ره (۵) داو، پیشه و شافعی له کتیبی (الأم) به رگی (۴) لاپه ره (۱۶) دا ده لیت: جیهاد ئه رکیکی فه رزکراوه و پیویسته ئه نجام بدریت، جیاوازی نیه له وه دا که کافران ده سترژی بکه ن یا خود نا .

ئه مه وه رچه رخانیکی سه رسورهینه ره وه وه ک بلتیت هه لگرانی ئه م بو چونه ئه م ئایه تانه یان نه خویند بیته وه که ده فه رمون: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهِدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ العنکبوت / ۸ .

واته: راسپارده ی مروقمان کرد که چاکه بکات له گه ل باوک و دایکیداو ئه گه ریش هه ولیاندا له گه لتدا بو ئه وه ی هاوه ل بو من بریار بدهیت ئه و به گوئیان مه که .

^(۹) نهج البلاغه / الخطبة / ۲۷ .

ههروه ها ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا
وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا﴾ لقمان / ۱۵.

واته: ئەگەر ههولیان دا له گه لئا بۆ ئهوهی هاوه ل بۆ من بریار بدهیت گوێپریه لیان
مه که و به جوانی و چاکه هه ل سوکه وتیان له گه لدا بکه.

له م دوو ئایه ته دا قسه له سه ر چاکه کاریه له گه ل باوک و دایکدا، کاتیک خواوه ندیش
ده فه رمویت: (جاهدک) به لای ژیرو خاوه ن فامه کانه وه ئه سته مه که (جیهاد) ی باوک و
دایک کوشتن بیته بۆ نه وه کانیان.

به لام له مه ش سه یرو سه مه ره تر ئه وه یه که هه ندی له فه قیهو که له پورگه راکان هه ر
به وه وه نه وه ستان که جیهاد بکه نه کوشتار، به لکو له وه ش زیاتر پۆشتون و جیهادو
تی کو شانیان باداوه و چه مان دیوانه ته وه و کردویانه به کوشتارو کوشتنی یه ک لایه نه .

له م باره یه وه (شه وکانی) ده لیت: {سه باره ت به کوشتاری کافران و ناچارکردنی
په ی ره وانی کوفر بۆ ئه وه ی به زۆره ملی یان موسلمان بین یان سه رانه بده ن یان
بکوژین، ئه مه چه سه پی نراویکه له ئاین، به لگه کانی کتاب و سوننه ش له م باره یه وه
ئه وه نده زۆرن که لی ره دا ده رفه تی ناوه ی نانیان نیه، سه باره ت به وه ش که ئایه ت و
به لگه هه یه له سه ر ئه وه ی ئەگەر ئەو کافرانه ده ستیان له موسلمانان نه کرده وه ئەوا
پیویسته شه پریان له گه لدا نه کریت، ئەوا بزائن ئەو بابته به کۆده نگی
موسلمانان (نه سخ) کراوه ته وه و کارکردن به و ئایه تانه هه لگه یه وه له به رانه ردا ئەگەر
موسلمانان توانایان هه بو ئەوا پیویست کراوه له سه ر موسلمانان کوشتاریان بکه ن و
هه ل بکوته سه ریان و ته نانه ت له ماله کانی شیاندان ده سیان لی نه پارین} (۱۰).

(۱۰) السیل الجراز - بهرگی (۴) - لاپه ره (۵۱۸-۵۱۹).

ئه گهر سه رنج بدهین زۆر به پونی و ئاسانی بۆمان دهرده که ویت که یه کیک له گرنگترین ئامرازه کانی که به هه له به کارهینراون بۆ بلاوه پیکردن و چه سپاندنی ئه و واتا و هه له باوانه ی که به ناوی فیهو لیكدانه وه ی فیهیه وه بۆ (جهاد) و (قتال) بلاویان کردونه ته وه، بریتی بوه له خراپ به کارهینانی چه مکی (نسخ).

به شیوازیك که هه ردوو چه مکی (جهاد و قتال) به شیوه یه ک لیكدانه وه و واتایان لیوه رگیراوه که زۆر دورو نه گونجاوه له گه ل ئه و واتایانه دا که له دابه زینراوی به جیدا هاتون له باره ی ئه م دو چه مکه وه، هه روه ها نه گونجاوه له گه ل ئه و پیناسه یه دا که پیغه مبه ر (د.خ) کردویه تی بۆ چه مکی (جهاد) و له کتیبی (کنز العمال) دا هاتوه و پیشتر ئامازهمان پیدیا.

بابه تی (الناسخ و المنسوخ) به شیوه یه کی گشتی له لایه ن فه قیهه کانه وه بۆ دوو مه به ست به کارهینراوه:

أ. بۆ ره واندنه وه ی ئه و ناسازگاریه ی که به حسابی موفه سیرو فه قیهه کان گویا له نینوان ئایه ته کانی ئه حکامدا بونی هه یه، نمونه ی ئه م حاله ته ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ العرمان / ۱۰۲.

له نینوان ئه م ئایه ته و ئه م ئایه ته ی تر دا که ده فه رمو ییت:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ...﴾ التغابن / ۱۶.

واته: ئه ی ئه و که سانه ی که باوه رتان هیناوه به و شیوه ی که شایسته ی خواوه نده پاریزگاری له سنوره کانی بکه ن و به رله وه ی بمرن موسلمان ببن.

ئایه تی دوه میش به واتای: چه ند ئه توانن پاریزگاری له سنوره کانی خواوه ند بکه ن و گویرایه ل و گو ی به فرمان بن و به خشنده بن باشتره بۆ خۆتان.

بۆ چاره سهری ئهم به ناو ناسازگاریه و توپانه: گویا ئایه ته که ی سورته تی (آل- عمران) سپرداوه ته وه به ئایه ته که ی سورته تی (التغابن) و دوهم له جیگه ی یه که مدا دانراوه.

له م باره یه وه پیشه وا (پازی) له ته فسیره گه وره که یدابه رگی (۸) لاپه ره (۱۴۱) له راقه ی ئایه تی (۱۰۲) ی سورته تی (ال عمران) دا ده لیت: {ئهم ئایه ته مه نسوخه و کاری پی ناکریت، به لگه شیان ئه وه یه که له (ابن عباس) وه ده یگپرنه وه که وتویه تی: کاتیك ئهم ئایه ته دابه زی باری سه رشان ی موسلمانانی قورس و گران کرد به شیوه یه ک که بنده کان توانای ئه مه یان نییه، چونکه (حق تقاته) ئه وه ده گه یه نیت که مروّف گوپراهی لّی خواهند بیّت و به ئه ندازه ی چاوتروکاندنیک سه ریچی نه کان، هه میسه شوکرانه بژیری بیّت و هه رگیز نارازی نه بیّت، به رده وام یادی بکات و به چرکه ش لی غافل و بی ئاگا نه بیّت، ئه مه ش کاریکی ئه سته مه و بنده کان توانای ئه مه یان نییه، بۆیه خواهند ئهم ئایه ته ی تری دابه زاندو فه رموی: ﴿اتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ تاوه کو به م ئایه ته سه ره تای ئایه ته که ی سورته تی (آل عمران) نه سخ بکاته وه و کاری پی نه کریت و کۆتایی ئایه ته که وه ک خۆی به یلایته وه. ^(۱۰)

^(۱۰) - له م بره یه ی سه ره وه دا که دراوته پال (ابن عباس) چند سه رنجیک هه یه:

یه که م: هه ردو ئایه ته که له مه که دابه زیون و ماره ی نیتوانیان له چند هفته ره چند مانگیک تی ناپه ریت و ته مه ش به س نییه تاوه کو بکریت به لگه ی (سخ) و سه رینه وه ی حوکمی ئایه ته که.

دوهم: نه سخ کردن به پوجه ل کرده وه ی حوکمیک یاخود گۆرینی به حوکمیک تر ده بیّت له نیتوان دو شه رعه ت و په یامی ناسمانیدا نه ک له نیتوان حوکمه کانی یه ک په یامی ناسمانیدا.

سه ییم: رسته ی (والعباد لا طاقه لهم بذك) (به بنده کانش توانای نه مه یان نییه) چه شتیک له بیتریزی و که م ته ده بی تیدایه به رانه ره به خواهند، وه ک بلیت: خواهند کاتیک ئایه ته که ی سورته تی (آل عمران/ ۱۰۲) ی دابه زاند نه ی ده زانی توانای به بنده کان چنده (تعالی الله عما یصفون).

بۆ زیاتر به ئاگابون له م بابه ته و له باره ی (الناسخ و المنسوخ) سه یری لاپه ره ی (۲۷۰-۲۹۰) ی کتیبی دوهمان بکه به ناوی (دراسات اسلامیة معاصره فی الدوله و المجتمع).

ب. بۆ هه لگرتن و لابردنی ئه و دژایه تیه پروه تیه ی که له نیوان ئایه ته کانی که له باره ی کوشتاره وه له سوره ته کانی ته وه به و ئه نفال.. هتدا، هاتون له گه ل فه رموده ی خواوه ند که ده فه رمویت: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ..﴾ البقرة/ ۲۵۶ و فه رموده ی خواوه ند: ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ الكهف/ ۲۸.

هه روه ها له گه ل فه رموده ی خواوه ند: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ النحل/ ۱۲۵.

به دیدی ئه و به پیزانه دوا ی ئه وه ی که جیهادیان به کوشتار لیکداوه ته وه، دژایه تی و ناسازگاری هه یه له نیوان ئایه تی ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ..﴾ البقرة/ ۲۵۶، له گه ل ئایه تی ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ﴾ التوبة/ ۷۳.

دوا ی ئه وه ش که به هه ل لیکدانه وه یان بۆ وشه ی (القتال) کردوو به کوشتنی یه کلا یه نه لیکیان دایه وه وتیان: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ..﴾ ناسازگاره له گه ل ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾ التوبة/ ۲۹.

هه روه ها ئه و تیکه ل کردنه له بیر ی ئه و که سانه دا رویدا و گه شتنه ئه وه ی که ده یانوت: ناسازگاری و دژایه تی هه یه له نیوان ئایه تی: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ النحل/ ۱۲۵.

له گه ل ئایه تی: ﴿...فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْصُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ...﴾ التوبة/ ۵.

ئەمە هەر ئەم ئایەتە یە کە زانا بەرپزە کانمان ناویان ناوہ ئایەتی شمشیر، ئەو ئایەتە ی کە شیخ موحمەدی غەزالی لە کتیبی (کیف تتعامل مع القرآن) لاپەرە (۸۲- ۸۳) لە برگە یە کدا ئاماژە ی پیکردووە و لە خوارەو وە ک خۆی برگە کە دەخەینەرۆ: {.... ئەوہ ی کە دەلین: (۱۲۰) ئایەت لە دابە زینراوی بە جیدا بە ئایەتی شمشیر نەسخ کراونە تەو و کاریان پئی نا کریت، نە فامیە کی سەر سوپهینەرە و ئاماژە یە بۆ ئەو سەر دەمی دواکە و تویی ژیریو زانستیە ی کە هاتوہ بە سەر ژیارو شارستانیە تمانداو ژۆرینە ی موسلمان لە قورئانە کە یان تینە گە یشتوون، بە هۆی ئەو نە زانی و تینە گە یشتنە شیانە وە بیریان چوہ کە چۆن بانگە واز بکەن بۆ لای خواوہ ند، لە وانە یە یە کیک لە هۆکارە کانی شکستەینانی بانگە وازی ئیسلامیش لە وە دا کە ئامانجە کانی نە پیکاوہ ئەوہ بوبیت کە گومانیان وابوہ و ایان زانیبیت هۆکاری گە یاندنی پە یامی خواوہ ندو بانگە وازە کە ی شمشیرە، کە ئەمە ش ئەستەمە و خواوہ ن ژیریە کانیش لە م راستایە دا کۆ دەنگن کە ئەوہ قسە و بریاریکی پوچ و بیمانایە، لە قورئاندا هیچ ئایەتیک نیه، بگونجیت لە بارە یە وە بوتريت گویا لە کار خراوہ یاخود مۆمیاکراوہ و سبرکراوہ یاخود لە کار کە و توە و کاری پئی نا کریت}.

هەمو ئایەتیک لە ئایتە کانی قورئان کاری پئی دە کریت و توانای کارکردنی هە یە، بە لام ژیرو لیزان ئەو کە سە یە کە هەل و مەرچ و دەرفە تە کان لیک بداتە وە و لە بواری خۆیاندا کاریان پئی بکات.

گومان لە وە دا نیه کە (نسخ) بە هەردوو واتاکە یە وە: سپینە وە و هەموار کردنە وە، ناوی لە دابە زینراوی بە جیدا هاتوہ، ﴿مَا نَسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ البقرة ۱۰۶.

راسته دهسته واژه‌ی نه‌سخ هاتوه، به‌لام مه‌به‌ست پیی نه‌سخ و ئالوگوروی جی گورکپییه له‌نیوان په‌یام و شه‌ریعه‌ته ئاسمانیه‌کاندا، نه‌ک له‌نیوان ئایه‌ته‌کانی یه‌ک په‌یام و شه‌ریعه‌تدا، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌م راستیه ئه‌و مانا شاراو‌یه‌یه که له‌م ئایه‌ته‌دا ئاماژه‌ی بو کراره ﴿مَا يَؤُدُّ الذِّیْنَ کَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْکِتَابِ وَلَا الْمُشْرِکِیْنَ اَنْ یُنَزَّلَ عَلَیْکُمْ مِنْ خَیْرِ مِّنْ رَبِّکُمْ﴾ البقره/۱۰۵.

واته: هه‌رگیز بیباوه‌ره‌کان و موشریکه‌کان ئاواتی ئه‌وه ناخوازن که خیره‌چاکه‌تان بو دابه‌زینریت له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه.

هه‌روه‌ها ئایه‌تی (۱۰۱)ی سوره‌تی نه‌مل که پیشتر ئاماژه‌مان پیکردو به‌پرونی قسه له‌سه‌ر جی گورکپی نیوان ئایه‌ت و حوکه‌کان ده‌کات.

هه‌روه‌ها ﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّکَ بِالْحَقِّ لَیُثَبِّتَ الذِّیْنَ اٰمَنُوْا وَهُدًی وَبُشْرًی لِّلْمُسْلِمِیْنَ﴾ النحل/۱۰۲.

واته: جبریل له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار ته‌وه بو‌ی دابه‌زاندویت تاوه‌کو باوه‌پداران دامه‌زراو بکات و پینیشان ده‌رو به‌رچاو پو‌شنکه‌ره‌وه‌ش بی‌ت بو موسلمانان.

هه‌روه‌ها ﴿يَا اَهْلَ الْکِتَابِ قَدْ جَاءَکُمْ رَسُوْلُنَا یُبَیِّنُ لَکُمْ کَثِیْرًا مِّمَّا کُنْتُمْ تُخْفُوْنَ مِنْ الْکِتَابِ وَیَعْفُو عَنْ کَثِیْرٍ﴾ المائدة/۱۵.

واته: ئه‌ی په‌یره‌وانی په‌راوه ئاسمانیه‌کان نیردراویکمان بو ناردون تاوه‌کو زوریک له‌وه‌ی که له‌په‌یامه ئاسمانیه‌که‌ی خوتان لاتان پون نیه، بو‌تان پون بکاته‌وه و له‌زوریکیش خو‌ش بی‌ت.

سه‌باره‌ت به‌وه‌ش که خاوه‌ن کتیب و نوسه‌ره‌کانی بواری (ناسخ و منسوخ) وتویانه و له‌سه‌روی هه‌موشیانه‌وه (هبة الله بن سلامة، ابو جعفر النحاس، جلال الدین السیوطی) سه‌باره‌ت به‌م ئایه‌ته ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَاْمُرْ بِالْعُرْفِ وَاَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِیْنَ﴾

دہ لئین: {ئہم ئایہ تہ دہ کریت بہ سی بہ شہوہ، بہ شی یہ کہ می بہ ئایہ تی زہ کات سرپراوہ تہ و ہ و کاری پی ناکریت، بہ شی سی ہہ می شی بہ ئایہ تی شمشیر سرپراوہ تہ و ہ و، تہ نہا بہ شی دوہ می ماوہ تہ و ہ .

یا خود ئہ و بہ سہرہا تہ دہ گپرنہ و ہ گوا یا (عبداللہی کوری مہ سعود) و تویہ تی: پیغہ مہ بر (د.خ) ئایہ تی کی خویندہ و ہ بوم و منیش خویندہ و ہ و لہ بہ رم کردو لہ پہراوہ تاییہ تیہ کہی خوئدا نوسیمہ و ہ، پاشان شہ و لہ ناو جیگہی خہ و ہ کہ مدا کہ بہ بیری خوئدا چومہ و ہ، ہہ ستم کرد ہیچ لہ و ئایہ تہ م لہ بیر نہ ماوہ کہ لہ بہ رم کردبو، خیرا رام کرد بو لای پہراوہ کہ م لہ ویش بینیم ئہ و لاپہرہی لہ سہرم نوسیبو سپی بوہ تہ و ہ و ہیچی تیدا نہ ماوہ، ہہ و آلم دا بہ پیغہ مہ برو پی و تم: ئہی کوری مہ سعود ئہ و ئایہ تہ دوینئی ہہ لگی ریاہ و ہ .

ئہ مہ ش بہ لگیہ لہ سہر فہرمودہی خواوہ ند کہ دہ لئیت: (أونسہا) کہ لہ (الإنساء) و ہ ہاتوہ واتہ: لہ بیر بردنہ و ہ. ^(۱۱)

ئہ م جوړہ باسانہ ہہ رایہ کہ و ہیچ چہ شنہ بایہ خیکی نیہ لای ئیمہ، چونکہ نہ سخ و سرپینہ و ہ و لابردن و جی گورکی لہ نیوان ئہ و پہ یامہ ئاسمانیانہ دا کراوہ کہ چہ ندین سہ دہ لہ نیوانیاندا بوہ (لہ و ماوہ یہ دا چہ ندین گہ شہ و گورانکاری بہ سہر ژیری مروؤو گہ شہی کو مہ لگہ کاندہا ہاتوہ) نہ کہ لہ نیوان ئایہ تہ کانی یہ ک پہ یامدا و چہ ند سہ عات و کاترمیریک لہ نیوانیاندا بییت .

ئہ و (إنساء) و لہ بیر کردنہ ش بو پہ یامہ پیشوہ کانہ و خواوہ ند باسی نہ کردوہ، بہ لکو ئامازہ یہ کی بو کردوہ، و ہ ک دہ فہرمویت: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ﴾ غافر/۷۸ .

^(۱۱) - کتیبی (الناسخ و المنسوخ) ی پیشہ و ای لیکو لہر (أبو قاسم جبہ اللہ بن سلامہ) لاپہرہ (۵) .

(إنساء) و له بیرکردنه که ش له برگیه ی (ومنهم من لم نقصص) دا هاتوه، واته: چونه ته بازنه ی له بیرچونه وه.

له وانه یه که سیك بلیت: ئەگەر ئەمە راست بیّت که تو ده یلیتیت ده بیّت له دابه زینراوی به جیدا ئەم چه ند خاله ببینین:

۱. چه ند حوکم و فرمانیک له ناو دابه زینراوی به جیدا ببینین که باشترین له چه ند حوکم و فرمانیک که له په یامه پیشوه کاندای بونیان بوبیت، تا وه کو به لگه بن له سهر فرموده ی خواوه ند که ده فرمویت: (نأت بخیر منها).

۲. چه ند حوکم و فرمانیک له دابه زینراوی به جیدا ببینین که هاوشیوه ی چه ند حوکم و فرمانیک بن که له په یامه ئاسمانیه پیشوه کاندای هاوشیوه یان بوبیت، تا واتاو به لگه بیّت بو (أو مثلها).

له وه لامدا ده لئین: به لی ئەم راستیه زور به پونی له دابه زینراوی به جیدا نومایان بو وه ده یان نمونه شمان هیه له وه باره یه وه و سهره تا ته نها دوو له و نمونه ده هینینه وه که له چه شنی دوه من:

أ. یه کتا په رستی ترۆپکی داواکاری سهرجه م په یامه ئاسمانیه کان بو، ههر له نوح پیغه مبه ره وه (س. خ) بیگره تا ده گاته موحه مه د پیغه مبه ر (د. خ) له قورئانیشدا ئاماژه به مه کراوه و ده فرمویت: ﴿يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ...﴾ واته: ئەه ی هوزو نه ته وه که م خوا بپه رستن و هیچ په رستراویکتان نیه جگه له و.

ئەم داوایه وه ک خو ی ده قاوده ق له هه موو چیرۆکه قورئانیه کان و له سهر زاری هه موو پیغه مبه ران و نیردراوه کانه وه گئیراوه ته وه.

ب. خواوه ند وه ک پیا هه لدانیک له باره ی ته وراته وه ده فرمویت: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءَ وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ﴾ الأنبياء/ ۴۸.

ههروهه له دابه زینراوی به جیشدا له باره ی قورئانه وه هاتوه ده لیت: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ﴾ البقرة/ ۱۸۵.
لیکچونی نیوان ئەم دو پایه مه له دوخالدا ده بینین:
یه که م: بریتیه له وه که ههردوکیان پینمایه و پری روشنکه ره وه و روشناین بو پاریزکاران.

دوه م: یه که فورقان ههیه له لای موسا (س.خ) بریتیه له ده ناموژگاریه که و له لای موحه مه دیش (د.خ) بریتیه له ئایه ته کانی (۱۵۱، ۱۵۲، ۱۵۳) ی سوره تی (الأنعام).
نمونه ی چه شنی یه که میش بریتین له:

أ. له په یمانی کۆن و دیرین (العهد القديم) ی موسادا هاتوه ده لیت: (إِذَا وَجِدَ رَجُلٌ مَّضْطَجِعًا مَعَ امْرَأَةٍ زَوْجَةً بَعْلٍ يُقْتَلُ الْإِثْنَانُ)^(۱۲) واته: ئەگەر پیاویک له گه ل ژنیکی خاوهن مێرددا له ناو جیگه به پاکشاوی بینرا، ئەوا ههردوکیان ده کوژدین.
له دابه زینراوی به جیدا هاتوه ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِئَةَ جَلْدَةٍ﴾ نور/ ۲. واته: ژن و پیاوی زیناکه ره رهیه که یان سه د قامچیان لی بدن.
ئەم دوو حوکمه جیاوازه، سه بارهت به یه که بابته هاتون که ئەویش زینایه، یه که میان له ته وراتداو دوه میشیان له دابه زینراوی به جیدا.
به لام ده بینین خاوهند فه رمانی کوشتنه که ی که له یه که مدا هاتوه، له دوه مدا گوژی بو قامچی کردنو دوه میش باشتره.

باش وایه لی رده که میک له سه ره دهسته واژه یه که بوه ستین که له ئینجیله کانی گاوه کانداناوبانگی ههیه، ئەویش قسه یه کی گه وره مان عیسا پیغه مبه ره (س.خ) که له باره ی په جمو به ردبارانکردنی زیناکاره وه وتویه تی (من کان منکم بلا خطیئة فلیر مها بجر) واته: کئی له ئیوه بی تاوانه با به ردیکی تی بگریت.

(۱۲) - العهد القديم، سفر التشریح، الایه ۲۲.

ئه گهر سه رنج بدهین له م پرسته یه دا حه زره تی مه سیح هر چه نده ئه و په ری
لیبوره دی گرتوه، به لام له و سنورو رۆله تینه په ریوه که خواوه ند وهك شه ریه تیك
بوئی ده ستنیشا نکر دوه: ﴿وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَحْلِ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي
حُرِّمَ عَلَيْكُمْ...﴾ آل عمران / ۵۰.

رۆلی ئه م پیغه مبه رهش جیاواز نیه له رۆلی موحه مه د (د.خ) له باره ی دارشتنی
یاساو به رنامه که یدا، هه روهك خواوه ند ئاماژه به م راستیه ده کات و ده فه رمویت:
﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ
وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ
الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ...﴾ الأعراف / ۱۵۷.

واته: ئه وانه ی که شوین نیردراوو پیغه مبه ریک ده که ون که له لای خویمان و
له ته ورات و ئینجیلدا باس کراوه و فه رمانیان پیده کات به چاکه و پینگریان لی ده کان
له خراپه و شته چاکه کانیان بو ره و ده کات و ناپه سه نده کانیشیان لی قه ده غه
ده کات و ئه و کۆت و به نده ی که له سه ریان بوو له سه رشانیان سوک ده کات.

ئه وه خووشه که زانایانی به پریمان له م سه رده مه دا ئه و په پراوه ی په روه ردگاریان
(که گومانی تیدا نیه) پشتگویی خستوه و رویان له کتیبه میژیویه کان و (ئه وه ی که
پیی ده وتریت فه رموده ئاحاده کان) کردوه و ده لئین: ره جم و به رد باران کردن سزای
زینایه (لا حول ولا قوة إلا بالله العلی العظیم).

ب. ﴿وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ
بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ...﴾ المائدة / ۴۵.

واته: هه روه ها له ویدا نوسیمان له سه ریان که خوینی که سیک ته نها که سیکه و
چاویک به چاو و گوچکه یه ک به یه ک گوچکه و لوت به لوتیک و یه ک ددان به یه ک
ددان و برینه کانیش به سزای خویمان لیان بکۆلنه وه.

ئه‌مه‌ش حوكم و فه‌رمانیكى ته‌وراتیه و به‌لگه‌ش له‌سه‌ر پاستی ئه‌م بۆ چونه ئه‌وه‌یه كه له‌پیش ئه‌م ئایه‌ته‌دا ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ﴾ المائدة / ۴۴.

واته: ئیمه ته‌وراتمان دابه‌زاندو پینمایى و پى رۆشنکه‌ره‌وه‌ی تیدایه.

له‌پیش ئه‌م فه‌رمانه‌وه‌ كار به‌ ده‌قیكى بابلی ده‌کرا له‌شه‌ریعه‌تى حامورابیدا كه له‌ بېرگه‌کانی (۱۶۹، ۱۹۷، ۲۰۰، ۱۹۷، ۲۳۰) دا هاتبو، دواتر شه‌ریعه‌تى موحه‌مه‌دى هاتو باشترى هینا بۆ مروّقایه‌تى و فه‌رموى: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ الإسراء / ۳۳. واته: ئه‌و نه‌فس و گیانه‌ی كه خواوه‌ند كوشتنى قه‌ده‌غه‌ کردوه نه‌ی كوژن مه‌گه‌ر به‌ هه‌ق نه‌بیّت.

هه‌روه‌ك چۆن له‌شه‌ریعه‌تى موسادا كوشتنى نه‌فس قه‌ده‌غه‌ کرا بو، لی‌ره‌شدا هه‌ر به‌ قه‌ده‌غه‌کراوى مایه‌وه، به‌لام ئه‌وه‌ی بۆ زیادکرا (إلا بالحق) واته: بیجگه‌ له‌وه‌ی كه به‌ هه‌ق و په‌وا بیّت، بۆ ئه‌وه‌ی بازنه‌ی تیگه‌یشتن له‌كوشتنى نه‌فس فراوان بیّت و گیانله‌به‌ران و ته‌نانه‌ت گژوگیا و په‌وه‌که‌کانیش بگریته‌وه، چونکه‌ی ئه‌وانیش هه‌ر نه‌فس و پیست و خوریه‌که‌یان په‌وايه، به‌ده‌ر له‌م حاله‌ته، نا‌په‌وايه.

كوشتن و پىنى په‌وه‌که‌کان بۆ سوود و هه‌رگرتن له‌ ته‌خته‌و په‌ل و پۆکانیان كوشتنیكى په‌وايه، به‌لام به‌بى هوده‌ بپین و له‌ناو بدرنیان نا‌په‌وايه.

ج. په‌پاوى موساش به‌هه‌مان شیوه‌ی په‌یامى موحه‌مه‌دى، به‌پونى جیاوازی کردوه له‌نیوان كوشتنى ده‌س قه‌س و كوشتنى هه‌له‌دا.

كوشتنى ده‌س قه‌س له‌هه‌ردو په‌یامه‌که‌دا یه‌ك سزای هه‌یه.

به‌لام سزای كوشتنى به‌ هه‌له‌ حوكمى جیاوازی هه‌یه له‌هه‌ردو په‌یامه‌که‌دا، له‌په‌یامى موسادا، سزاكه‌ی هه‌له‌كیشیّت تا ده‌گاته‌ دورخسته‌وه بۆ یه‌كێك له‌سى شاره‌كه‌ی كه‌ دیارى كراون، به‌لام له‌په‌یامى موحه‌مه‌دیدا داكشاوه‌ به‌ره‌و

ئاسانکاری و سزا که ی سوک کردوه بۆ لانی که م به پۆژوو بونی دوو مانگ له سهه ریه ک
 ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ
 مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
 فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ
 وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ
 عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ النساء/ ۹۲.

واته: هیچ باوه پداریک بۆی نیه که سیکی سفیل و ئارام و دور له شهه ر بکوژیته به
 هه له نه بیته، هه رکه سیش که سیکی سفیل و بۆ تاوانی به هه له کوشت با کۆیله یه کی
 باوه پدار ئازاد بکات و بریکی دیاریکراویش له پاره و پول پادهستی خاوهنی
 کوژاوه که بکات، مه گه ر خۆیان نه یانه ویت، ئەگه ر بکوژه که ش له هۆزیکی دوژمنی
 ئیوه بو خۆی باوه پدار بو با کویله یه کی باوه پدارو پابه ند به په وشته به رزه کانه وه
 ئازاد بکات، ئەگه ر له هۆزیکیش بو که په یمان له نیوانتاندا هه بو بریکی دیاریکراو
 له پاره و پول پادهستی خاوهنی کوژاوه که بکات و کۆیله یه کی باوه پدار پابه ند به
 په وشته به رزه کان و سفیلیش ئازاد بکات، هه ر که سیش نه یبو با دوو مانگ
 به سهه ریه که وه به پۆژوو بیته، ئەمه ش ته وه به یه که له لایه ن خاوهنده وه و هه ر ئەویشه
 که زاناو کار به جییه^(۱۳).

ئەگه ر که سیکیش پرسیارم لی بکات و بلیت: چۆن له لایه ک له ئایه تی (لاإکراه فی
 الدین) و له لایه کی تریشه وه ﴿فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ چه ند ئایه تیکی
 تریش له سوره ته کانی ته وه و ئەنفال.. هتد. تیبگه ین و ئایا ئەم دوو ئاراسته یه دژ به
 یه ک نین.

^(۱۳) له وه رگێرانی ئەم ئایه ته دا بۆ زمانی کوردی وشه ی (باوه پدار) مان هه لێژارد بۆ (مؤمن) ی ناو ئایه ته که، به لام به پیتی تیگه یشتنی ئیته
 بۆ دابه زینراوی به جئ (مؤمن) له م ئایه ته دا مه به ست پیتی که سیکی خاوه ن په وشته به رزه کان و ئارام و نا توندو تیزی لا شه ره، یاخود
 وه ک پیتی ده لئین: (مه دهنی) واته: سهه ریازی و سهه ر به ده رگا سهه ریازیه کانی لایه نه به شه په اته وه کان نه بیته، نه ک باوه پدار به مانا
 باوه که ی (خاوه ند له هه موان زاناته ره). وه رگێر.

له وه لامدا ده لیم: (لا إكراه في الدين) یه کیکه له ئایه ته کانی په یامی موحه مده دی (حوکمی هه تا هه تایه هه یه) و ئایه ته کانی تریش له به سه رهاتی موحه مده دی و ده چنه خانیه هه واله کانی وه، نه ک خانیه حوکمو فه رمانه کانه وه و ته نها په ندو ئاموژگاریان لی و ه رده گیریت، نه ک حوکمو یاساو پینما.

هه روه ک چۆن مامه له ده که یه له گه ل هه والی پیغه مبه ره پیشو ه کانی وه ک (موسا، عیسا، یوسف) و ته واوی پیغه مبه رانی پیشو (س.خ) به ه مان شیوه ش مامه له له گه ل هه وال و به سه رهاته کانی موحه مه دیشدا ده که یه (د.خ) چونکه ئه و به سه رهاتانه به بی ویست و خواستی ئیمه پرویان داوه و بونه ته میژوو بو دوا ی خو یان، به لام ئایه ته کانی ئه حکام وه ک ئایه ته کانی میرات و (لا إكراه في الدين) ... هتد. ئیمه تا پوژی دوا یی ده توانین قسه یان له سه ر بکه یه.

لیره وه ده گو یزینه وه بو بابه تیکی تر که ئه ویش به ه مان شیوه به ه له و ئاوه ژوکراوی لی کدراوه ته وه و شیوینراوه به یه کدا، ئه و بابه ته ش بریتیه له بابه تی (الشهادة والشهید).

پیته کانی (ش، ه، د) بناغه یه کی راست و چه سپاون له زمانی عه ره بیداو زار او ه یه کی قورئانیه و له (۱۶۰) جیگه دا له دابه زینراوی به جیدا به شیوه ی جورا و جور هاتوه، یه که میان: ﴿وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ البقرة / ۲۳. واته: ئه گه ر راست ده که ن هانا بو ئه و که سانه ببه ن و بانگیان بکه ن، که به جیا له خوا وه ند کرد بوتانن به شایه ت.

وه دوا ئایه تیشیان ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ البروج / ۰۹. واته: خوا وه ند شه هیده به سه ر هه مو شتی کدا.

پیویسته بزانی که (شه هید) یه کیکه له ناوه پیروژه کانی خوا وه ند و واته: ئاماده و پا به رجا له هه موو کات و شوینیکدا و بیسه رو بیناو زانایه به سه ره مو شتی کدا.

به لگه ی ئەم راستیه ش ﴿هُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ الحديد/ ٤.
واته: ئەو له گه ئاتاندا به له هەر کوی بن، وه خواوه ند بینه ری هه مو شتی که که
ئەنجامی ده ده ن.

هه روه ها ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ
حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ ق/ ١٦.

واته: بیگومان ئیمه مروقمان دروست کردوه و ده شزانین به هه مو دالغه و
ختوره یه ک که دیت به ده رونیدا و ئیمه له ده ماره کانی خوینیشی نزیک ترین لیوه ی.
ئهمه ش شتیکی ئاساییه چونکه ناگونجیت و ژیری په سه ندی ناکات که خواوه ند
بیهه رو بینا بیت ئەگه ر ئاماده نه بیت له هه مو و کات و شوینیکدا.

شه هید و شاهیدیش ناوی بکه ری تاکن بو کرداری (شهد) دوانه که شی بو شه هید
ده بیته (شهیدان) و بو شاهیدیش ده بیته (الشاهدان) و (شهود) یش بو هه ردوکیان به
کار دیت.

جیاوازی نیوان شه هید و شاهیدیش بریتیه له وه ی که یه که میان به ئاماده بون و
بیستن و بینینی روداوه که دیته بون که به چاوی خوی روداوه که ی دیوه و به گوپی
خوی بیستویه تی و له گه ل روداوه که ژیاوه.

به لام دوه میان شایه تی دانیکه که سهرچاوه له زانیاری و ئەزمونه وه وه رده گریت و
به راست بیت یا خود نا، شایه تی له سهر روداویک ده دات که ئاماده ی نه بوه و به
چاوی خوی نه ی دیوه، به لکو بو ی باسکراوه.

نمونه ی ئەم بابته ش: به سه ره اته که ی یوسف پیغه مبه ر (س.خ) ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ
مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قَدْ مِّنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ
قَدْ مِّنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ یوسف/ ٢٦، ٢٧.

دهبینین که شاهد لیږده دا خوی نامادهی روداوه که نه بوه و نهی دیوه که چی گوزه راوه، به لکو شایه تیه که ی له سره ئه و به لگانه بونیات ده نیت که له به رده ستدان و به پیی ئه زمون و توانستی خوی و ئه و زه مینه مه عریفیه ی که له و ژینگه یه دا زال بوه .

ئو که سه ش که ئه و شایه تیه ی داوه له خزمه کانی ژنی سهرداری میسر نه بوه، وه ک چو ن ژماره یه کی زور له رافه کاران ئه م بوچونه یان هه یه، نمونه ی ئه وانه ش و ته که ی (الرازی) یه له ته فسیری گه وره به رگی (۱۸) لاپه ره (۹۹) دا، به لکو یه کیک بوه له شیره تمه نده به ناو بانگه کان که له م بواره دا قسه یان لی وه رگیراوه .

ئیستاش سهیری ئه و نمونه ده که یین که له دابه زینراوی به جیدا یه کیک له به کار هینراوه کانی بناغه ی (ش، ه، د) یان تیدا هاتوه .

۱. ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ البقره / ۱۸۵ .

واته: ئه و مانگی په مه زانه ی قورثانی تیدا دابه زینراوه که قورثان پینیشاندهره بو خه لکی و چه ندین نیشانه ی دیارو جیا که ره وه ی تیدایه، هه ر که س له ئیوه له و مانگه دا ناماده و له ژیاندا بو با به رۆژی بگریت و هه رکه سیش نه خو ش یا خود له سه ر سه فه ر بو با چه ند رۆژیک له رۆژانی دواتر به رۆژو بییت .

ئو م ئایه ته ئایه تی ده ستنیشان کردی ئه رکیکه که ئه ویش به رۆژو بونه، هه مو ئه وکه سانه ده گریته وه که مه رگی رۆژو گرتنیان تیدایه و ناماده ی مانگه که ده بن و یان به چاو هیلالی مانگ له ئاسمانه وه ده بینن یا خود له ریگه ی بیستنه وه یا خود له ریگه ی زانستی ئه ستیره ناسیه وه دلنیا ده بن که مانگه که هاتوه .

یان به واتیه کی تره موو ئه و که سانه ی که شاهدی مانگه کهن، ئیتر خویان مانگه که یان بینیبیت و شه هید بن له سهر بینینی، یا خود له ریگه یه که وه دلنیا بو بن له باره ی بینینی مانگه وه و شاهد بن له سهر هاتنی مانگه که .

به لام نه خۆش و پربوارو ئه و که سانه ی که توانای گرتنی رۆژویان نیه له م ریسایه به دهرن .
۲. ﴿مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ المائدة / ۱۱۷ .

واته: ته نها ئه وه م پئی وتون که فه رمانت پئی کردوم، ئه ویش بریتی بوه له وه ی پییان بلیم: ته نها خوا وه ند بپه رستن که په روه ردگاری منیش و ئیوه شه، تا ئه و کاته ی که له ناویاندا بوم خۆم شه هیدی ئه م حاله ته بوم له سه ریان به لام دوا ی ئه وه ی که گه راندمه وه بۆلای خۆت، ئه و جا راسته و خۆ له لایه ن خۆته وه چاودیری ده کران و خۆت شه هیدی له سه ره مو شتیک. واته: به ناگا و بینا و بیسه رو پا به رجای هه مو شتیکی .

له م ئایه ته دا مه سیحی کوری مه ریهم چه شا له وه ده کات که گوایا داوا ی کرد بیت له خه لکی، خۆی و دایکی بپه رستن، ئایه تی (۱۱۶) سوره تی (المائدة) ش به راشکاوی ئه م چه شا کردنه ی عیسا پیغه مبه ری راگه یاندوه .

رونیشی ده کاته وه که ئه و بانگه وازی بۆ خوا په رستی کردوه و به دریژایی ئه و ماوه یه ش که له گه ل هه وادارانیدا ژیاوه چاودیریو سه ره پرشتی کردون تا وه کو به جوانی و به دروستی خوا وه ند بپه رستن، به لام پاش ئه وه ی له ناویاندا نه ماوه، ناگای لییان نیه چیان کردوه له هیچ کرداریکیشیان به رپرسیار نیه، ئه مه ش واتای ته واوی ئه و برگه یه که ده لین: ﴿وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ﴾ .

۳. ﴿وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رَجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ

تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ﴾ البقرة / ۲۸۲.

واته: دوو کهس بکه نه شه هید له پیاوه کانتان، نه گهر دوو پیاو ناماده نه بون نه وایه که پیاوو دوو ئافرهت له وانهی که رازین له شه هیدیه که یان (مه رجی بون به شه هیدیان تیدا بیت له بینین و بیستن و توانستی میسکی... هتد).

نه م نایه ته قهسه له سهر گریبه سستی کرین و فرۆشتن دهکات و داوا دهکات که ریکه و تن و لیک گه شتنه کان بکرینه به لگهی نوسراو، دوو کهس له وانهی که نامادهی گریبه سته که ن و ناگایان له هه ل و مه رجی ریکه و تنه که یه بکرینه شاهد تاوه کو گه واهی راستی و دروستی ریکه و تنه که بدن، به و پییهی که خویان شه هیدی روداوه که بون و ناگایان لئی بوو بیستویانه و بینویانه که چۆن پرۆسهی کرین و فرۆشتنه که نه نجام دراوه.

۴. ﴿وَاللَّاتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نَسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ﴾ النساء / ۱۵.

واته: نه و ژنانه تان که توشی کاری فاحیشه و خراپه کاری ده بن، داوای گه واهی دانی چوار کهس له خۆتان بکه ن که ناماده و شه هیدی روداوه که بو بن. له م نایه ته دا پون ده بیته وه که کرداری (سحاق) واته: کاری هاو ره گه ز بازی نیوان ئافره تان، به گه واهی چوار کهس نه بیت که نامادهی روداوه که بو بن و گوئیان له گفتوگۆی نیوان ئافره ته کان بو بیت و به چاوی خویان هه موو ورده کاریه کیان بینیبیت.

کاتی که به وردی سهرنجی نه م چند نایه تهی که رابورد ده ده بن تیده گه یه که:

أ. ناماده بون مه رجیکی سهره کی و بنه ره تیه له پیناسه ی نه و که سه دا که ده بیته (شه هید) نه گهر ده رکه وت نه و که سه له کات و سات و جیگه که دا که روداوه که رویداوه ناماده نه بوو، نه و نه و که سه به شه هید دانانریت له سهر نه و روداوه.

ب. ناگونجیت که سیك بکریته شه هید له سهر روداویک نه گهر که سه که خوی له حالی ژياندا نه بیټ و زیندو نه بیټ، چونکه گه واهیدان به ههر دو به شه که یه وه به مردنی خاوه نه که ی راده گیریت، خاوه ند ههر دهم زیندوه بویه له سهر هه موشتیك شه هیده.

ج. ناماده بونی روداوه که و زیندو بونی که سه که له ژياندا و بینین و بیستنی روداوه که ن، که گه واهیدانی شه هیده که پشت راست ده که نه وه و ده بیننه هوی به خشینی دلنیایی له باب به ته که دا.

به پیچه وانه شه وه نه گهر که سه که ناماده ی روداوه که نه بو بیټ و نه ی دی بیټ و نه ی بیست بیټ، نه واهه گه واهه دانه که ی گومانی له سهر وه ههر چه ند به لگه کانیشی به هیژ بن و لیژانین و تواناو لیټاتنه کانیشی زور بن، هیشتا ههر گه واهه دانه که ی دلنیایی ناب خشیت چونکه خوی ناماده ی روداوه که نه بو ه.

د. کوشتن و کوشتار نه له دورو نه له نزیکه وه په یوه ندیان به باب ته شه هیدو شه هیده وه نیه وه ک سهرنج ده دهین نه به راسته و خو نه به ناماژه پیکردن، له هیچکام له و (۱۶۰) جیگه یه دا که له دابه زینراوی به جیدا باس له باب ته شه هیدو شاهد ده که ن ناماژه یان پی نه کراوه و هیچ به لگه یه که نیه که باب ته شه هیدو شاهد په یوه ندی به کوشتن و کوشتاره وه ببیت.

ه. ههر گریبه سستیکی کرین و فروشتنیش نه گهر دو که س له وانه ی که ناماده ی هه ل و مهرج و پرؤسه ی کرین و فروشتنه که ده بن و ناگایان له ورده کاریه کانی نیوان دوو لایه نه که ده بیټ و به چاوی خویان بینیبیټیان و بیست بیټیان چی گوزه راوه، نه گهر دو که س له م که سانه نه بنه شاهدو شه هید به سهر روداوه که وه، نه واهه نه و

گریبه سته بهه لوه شاوه و نادرست له قه لاهم ده دریت به پیی نایه تی (۲۸۲) ی
سوره تی (البقرة).

و. دلنیا بوین که شه هادهت و گه واهیدانی ناماده بوی روداوه که ش چند لایه نیکی
جوراوجور له خوده گریته، که نایه ته کان چند لایه نیکیان خسته پرو.

به بوچونی ئیمه میدیا کاریک که به مه بهستی رومال کردنیان، ناماده ی رهوشی
جنگه کان ده بیته و ده چیتته سه نگره کانی پیشه وه تاوه کو له راستی روداوه کان
تیبگات و بیانگو یزیتته وه، ئه و میدیا کاره بکوژریت یا خود نا هر شه هیده .

ههروه ها نازادی خوازیک که سته مکاریه کانی ده سه لاتی ولاته که ی ده بینیت و
دهنگی ناره زایه تی دهرده بریت و په رده له سهر گنده لیه کانیا ن لاده دات و به وهویه وه
ده سگر ده کریت و له گه ل پایا و کوژو دزو جه رده کاند ده خریتته ناو زیندانه
تاریکه کانه وه، ئه م به ندیه بمریت یا خود نازاد بکریت له هه ردو حاله ته که دا
شه هیده . (۱۳)

بویه هیچ بیانوو پاساویک نیه بو ئه وه ی ئه م چه مکه جوان و فراوانه (شه هید
بون) بهر ته سک بکهینه وه له وکه سانه دا که ده کوژرین له گوره پانی جهنگه کاند.

ههروه ک چون له رابردودا زانایانی سهر به ده سه لات و گوئی له مشتانی داگیرکاره
ناوخویی و دهره کیه کان و شایه ری کۆشکه کانی سولتانه سته مگره کان له سهرده می
ئه مه ویه وه بیگره تا عه باسی و مه مالیک و عوسمانیه کان، ههروه ها چون هه ندی
به پریره کانی ئه م سهرده مه به چاولینگه ری له پایره گه وره کانی رابوردویان بو رازی

(۱۳) ئه م بۆچونه ی نوسه ر واتایه کی فهلسه فی وردی ههیه و هیوام وایه حوکمی خیراو به پهله ی له باره وه دهرنه کریت، چونکه نه گه بر گه یه ک به
جیا له ته واری بابه ته که بگوژریتته ره یا خود لیک بدریتته وه پیچه وانه ی مه به سته که ی نوسه ر واتا ده دات به ده سته وه.
له بۆچونی نوسه ردا شه هید بون په لیه کی تاییه ت نیه که مرۆف به هزیه وه پاداشت وهر بگریته یا خود به هزیه وه بچیتته به هه شت، به لکو
به ریر سیاریه تیه که ده که ویتته نه ستۆیه وه، نیتر نه ره که باوه ردار بیت یا خود نا جیا وازی نیه چونکه بابه ته که تاییه ت نیه به برواداران ه وه.
رونیشی ده کاته وه که چه مکه و ده سته واژه که به هه له له جیتگی نه شیوا ی خۆیدا به کار هاته وه. (وه رگری)

کردنی سته مکاران و جیگیرکردنی کورسی دهسه لاتنه کانیاں ئه و کاره یان ده کردو ده یکه ن.

له لاپه ره کانی دواتریشدا به وردی و تیروته سه لی باس له جه ننگ (القتال) به گشتی و جه نگیں له ریگه ی خواوه نددا به تایبه تی ده که یں.

مه سه له ی ئاماده بونی شه هید زۆر به وردی و جوانی عیسا پیغه مبه ر (س.خ) لی ی تیگه یشتبو، وه ک چۆن ده فه رموی: ﴿وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ﴾ المائدة / ۱۱۷. هه روه ها پیغه مبه ر (د.خ) به جوانی لی ی تیگه یشت و هاوه له کانیشی له ورده کاری بابه ته که تیگه یاند.

ئیمه له کاتیکدا ئه م گه واهیه بو پیغه مبه رمان ده ده یں (۱۳۹ حدیث) و فه رموده، یا خود (۱۳۹ گێرانه وه) بویه ک فه رموده له به رده ستماندایه که هه موخاوه ن (الصباح، السنن، الموطات، المسانید) هکان ده یگێر نه وه و له کتیبه کانیاندا هیناویانه، گویا پیغه مبه ر زیاد له دوانزه پیناسه ی بو شه هید کرد بیئت و وئیمه لی رده ا ته نها ئه مانه ی خواوه وه مان لی هه لێژاردون:

۱. موسلم له ئه بو هوره ی ره وه ده گێریته وه که وتویه تی: پیغه مبه ر (د.خ) له کۆرپکی هاوه لانیدا لی ی پرسین: به لای ئیوه وه شه هید کی یه ..؟ وتیان: هه رکه س له ریگه ی خواوه نددا کوزرا شه هیده.

وتی: که واته شه هیده کانی ئوممه تی من که من.

وتیان: که واته شه هیده کان کی ین ئه ی نیردراوی خواوه ند..؟

وتی: هه رکه س له ریگه ی خواوه ندا بکوژریت ئه وه شه هیده، هه رکه سی ک له ریگه ی خواوه ندا بمریت ئه وه شه هیده، هه رکه س به هوی نه خووشی تا عونه وه بمریت ئه وه شه هیده، هه رکه سی کیش به هوی ئازاری سکه وه بمریت ئه ویش شه هیده.

۲. ئەبوداود لەسونەنەکهیدا لەسەعیدی کورپی زهیدەوه دەگیڤرپتەوه ئەویش لەپیڤغه مبه‌ره‌وه (د.خ) دەگیڤرپتەوه که وتویه‌تی: هه‌رکه‌سیک له‌پینا‌و پاراستنی مال‌و مولیکدا بکوژریت ئەوه شه‌هیده، هه‌رکه‌سیک له‌پینا‌و پاراستنی که‌س و کاریدا بکوژریت ئەوه شه‌هیده، هه‌رکه‌سیک له‌پینا‌و ئایندا بکوژریت ئەوه شه‌هیده.

۳. نه‌سائی له‌سونەنەکهیدا له‌عوقبه‌ی کورپی عامره‌وه دەگیڤرپتەوه که په‌یامه‌ینه‌ر (د.خ) وتویه‌تی: پینچ شت هه‌یه هه‌رکه‌س له‌سه‌ریان بکوژریت و گیانی به‌خت بکات ئەوه شه‌هیده:

کوژراو له‌رپگه‌ی خواوه‌نددا، ئەوکه‌سه‌ی که له‌رپگه‌ی خواوه‌نددا له‌ئاودا نوقم ده‌بیت، ئەوکه‌سه‌ی که به‌نه‌خۆشی و ئازاری ناو سک گیان ده‌به‌خشیت، برینداری له‌رپگه‌ی خواوه‌نددا، ژنیک که به‌هۆی منداڵ بونه‌وه گیان له‌ده‌ست ده‌دات.

۴. له‌ئەبی جه‌غه‌ره‌وه گیڤراوه‌ته‌وه که وتویه‌تی: پیڤغه‌مبه‌ر (د.خ) وتویه‌تی: هه‌رکه‌سیک له‌پینا‌و رامالینی سته‌می‌کدا که لێی کراوه بکوژریت شه‌هیده.

۵. ئەبی داود له‌ئەبی مالیکی ئەشع‌ریه‌وه ده‌گیڤرپتەوه که وتویه‌تی: بیستومه له‌پیڤغه‌مبه‌ر (د.خ) ئەی وت: هه‌رکه‌سیک له‌رپگه‌ی خواوه‌نددا له‌خیزانی دورکه‌وته‌وه و مرد یاخود کوژرا ئەوه شه‌هیده، هه‌رکه‌س وشتره‌که‌ی یاخود ئەسپه‌که‌ی له‌قه‌ی لیدا، یاخود گیان له‌به‌ریک پیوه‌ی دا، یاخود له‌سه‌ر جیگه‌ی خه‌وه‌که‌ی مرد به‌هه‌ر هۆیه‌که‌وه بو ئەوا ئەوکه‌سه شه‌هیده و به‌هه‌شتیه.

مرۆڤ کاتی‌ک سه‌رنج ده‌دات له‌م گیڤرانه، له‌چه‌ندین جیگه‌دا ئیستیک ده‌کات و سه‌رنجی بۆلای چه‌ند شتیک راده‌کیشریت:

یه‌که‌میان: ئەو هه‌مو به‌ر فراوانیه سه‌رنج راکیشیه که له‌دیدي پیڤغه‌مبه‌ره‌وه خراوته‌و پو له‌باره‌ی شه‌هیده‌وه، یاخود ئەو هه‌مو بواره جۆراوجۆره‌ی که ئاماژه‌ی بۆ کردوه.

ئەم دیدو تیروانینە ی پیغەمبەر تەواو راست دیتەووە لەگەڵ ئەو گێرانەووە قورئانیانەدا کە لەم بارەووە هاتون، تەنھا لەوێدا نەبیت کە گوایا پیغەمبەر مردن و کوشتن و کوژرانی زیاد کردووە کە ئەمەش پێچەوانە یە لەگەڵ ئەو پێناسانەدا کە لەئایەتەکانی (۱۸۵/ البقرة، ۱۱۷/ المائدة، ۲۸۲/ البقرة، ۱۵/ النساء)دا خستمانە روو لەدابە زینراوی بەجێدا لەبارە ی شاهدو شەهیدو شەهادەتەووە.

لەپوانگە ی ئەو ئایەتانەووە کە باس لەم بابەتە دەکەن تیگەیشتین لەباسی پۆژوگرتنە کەدا شەهید ئەو کەسە یە کە مانگی بەچاوی خۆ ی یاخود لەپێگە ی زانستی ئەستێرە ناسینەووە بینیییت، دواتر ئەم کەسە ئەم گەواھیدانە ی کە خۆ ی ئامادە ی بوە رادەگە یە نیت بۆ خەلکی و بەپێ ی فرمانی خواوێند خەلکە کەش بەپۆژو دەبن.

هەر وەھا شەهادەتی (لا إله إلا الله) گەواھی دانی شەھدیە، چونکە ئێمە خواوێندمان لەپێگە ی بینین و بیستنەووە نەناسیووە، بەلکو لەپێگە ی سەرنج دان و لیکۆلینەووەو بونی ئەومان بۆ ساغ بوەتەووە، لێرەووە تێدەگەین کە باوەر بە خواوێندو بەپۆژی دوا یی (مسلمة) و بەلگە نەو یستیکی چەسپاووە و هەموان باوەرمان پێیەتی و ئەمەش بریتیە لەئیسلام بونمان، بەلام باوەر بونمان بەو ی کە دابە زینراوی بەجی لەلایەن خواوێندەووە یە و هەر وەھا باوەرمان بەو ی کە موخەمەد هەم نێردراو و پە یامهینەرو هەمیش پیغەمبەری خوا یە و باوەرمان پێیەتی، بەمەش دەبینە باوەر دار.

چونکە ئەگەر خۆمان لەپێگە ی هەستەکانەووە خواوێندمان بناسیایە، خۆمان دەبوینە شاهدو شەهید لەسەربونی خواوێندو مانایە ک بۆ باوەر هینان نەدەمایەووە لەپێگە ی هەستەوەرەکانەووە هەستمان بە بونی خواوێند دەکرد (تعالی الله عما تصفون).

بۆ یە خواوێند دەفەر موییت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ الأحزاب/ ۵۰.

واتە: ئە ی پیغەمبەر ئێمە تۆمان نار دوووە تا شاهدو مژدە بەخش و وریاکەر وە بیت.

ههروه ها له ئایه ته کانه وه تیگه یشتین شه هید ئه وکسه یه که ئاماده ی روداوه کانی کرین و فروشتنی ناو بازاره کان ده بیئت و پاشان ئه و شایه تیه ی که ئاماده ی بوه رای ده گه یه نیئت و به ئیمزاکردنیشی له سهر گریبه سته کان مۆرکی راستی و دروستی ئه و گریبه ستانه و کرداره کانی کرین و فروشتن راده گه یه نیئت.

ههروه ها له بواره کانی تریشدا بۆ نمونه: ئه وکسه ی که ئاماده ی روداویک ده بیئت به چاوه گوئی و ههسته کانی شاهدی خراپه کاری و زینایه ک ده بیئت، دواتریش ئه گهر داوای لی بگریئت تا ئه وه ی که بینوییه تی و بیستویه تی رای بگه یه نیئت خۆی لانا دات و خۆی له مه سه له که نابو ی ریئت.

ئهرکی سهرشانی شه هیده کانیش ئه وه یه که وه ک خواوه ند ده فه رمو یئت: ﴿...وَلَا يَأْتِ الشُّهَدَاءُ إِذًا مَا دُعُوا...﴾ البقرة/ ۲۸۲.

واته: شه هیده کان خۆیان نه بو ی رن ئه گهر داوایان لی کرا.

به م شیوه یه ده بینین که تیگه یشتنی پیغه مبه ر (د.خ) زۆر فراوان بوه له باره ی شه هاده و شه هیده وه، به چه شنیک ئه وه ند به رفراوان بۆ مه سه له که ی روانیوه که شه هیدی کوژراوه کان و مردوه کانیش بگریته وه، وه ک له هه والی ژماره (۵) دا هاتوه و ده لیئت: بمریئت یا خود بکوژریئت.

ههروه ها ده لیئت: یا خود له سهر جیگه ی خه وه که ی بمریئت یان به ههر شیوه یه ک که خواوه ند ویستی له سهر بیئت، به هه مان شیوه له هه والی ژماره (۳) دا ده لیئت: ههر که س گیان به خت بکات له پیناوه ئه م شتانه دا شه هیده.

دوه میان: پیغه مبه ر له هه والی ژماره (۱) دا پیناسه ی شه هید راست ده کاته وه بۆ هاوه له کانی و تیگه یشتنیان بۆ مه سه له و چه مکی شه هاده ت راست ده کاته وه، ره خنه شیان لی ده گریئت به وه ی که ئه و چه مکه به رفراوانه به رته سک ده که ونه وه

له کوژراوانی جه نکه کاندنا، ئه مه ش ماناو واتای فه رموده که ی پیغه مبه ره که ده لئیت:
(إن شهداء أمتی إذن لقلیلون) واته: که واته شه هیده کانی ئومه تی من که من.

له گه ل ئه م هه موو راستکردنه وه یه شدا، زانایانی به ریزمان له م سه رده مه دا
سه ره رای سه رنج و راستکردنه وه کانی پیغه مبه ر هیشتا هه ر سورن له سه ر ئه وه ی که
پی له سه ر ئه وه دابگرن که هاوه لان به هه له لیی تیگه شتبون.

سییه م: به وپه ری ئاشکراییی و رونیه وه پیغه مبه ر رای ده گه یه نئیت که هه ریه ک
له مانه ی خواره وه شه هیدن:

۱. کوژراو له ریگه ی خواوه نندا.
۲. هه رکه س له ریگه ی خواوه نندا به مردنیکی ئاسایی و له سه ر جیگه ی خوی بمریت.
 - أ. یان به تاعون و نه خووشی بمریت.
 - ب. یان له ئاودا نوقم ببیت.
 - ج. گیانله به ریگه بیگه زیت یاخود له قه ی لی بدریت یاخود قوچی لی بدریت.
۳. هه ر که س له پیناو پاراستنی سامانیدا بکوژریت یاخود بمریت.
۴. هه ر که س له پیناو که س و کاریدا بکوژریت یاخود بمریت.
۵. هه ر که س له پیناو ئاینیدا بکوژریت یاخود بمریت.
۶. هه ر که س له پیناو خوینیدا بکوژریت یاخود بمریت.
۷. هه ر که س له پیناو رامالینی سته میکدا بکوژریت یاخود بمریت.
۸. هه ر که س له سه نکه ره کانی به رگریدا بکوژریت یاخود بمریت.
۹. هه ر که س له پیناو ده ستخستنی زانست و زانیاریدا بمریت.
۱۰. هه ر که س له پیناو ده ستخستنی رۆزی خوی و مال و مندالیدا بمریت.
۱۱. هه ر که س به هوئی هه ر چه شنه نه خووشیه که وه بمریت.

چوارەم: پیغەمبەر (د.خ) پۆل و پیگە ی ژنو بەشی ژنانی لە پڕۆژیلینانی خواوەند لەبیرنە کردوو دەبینین کە خواوەند پڕۆژیلینانی شەھیدانی لە ئاستی پیغەمبەران و راستگۆیاندا داناو، لە ھەوڵە کە ی عوقبە ی کورپی عامردا لە لای نەسائی، پیغەمبەر ئەو ژنە ی بە سەر سەکەو دە پروات بە شەھید دایناو.

پینجەم: ژنان نیوہ ی ئەو شەھیدانە یان بەرکە وتوہ لە و فەرمودانە ی پیغەمبەر، کە لە بارە ی شەھیدەوہ وتونی.

شەھید دەستەواژە یەکی تاکە و کۆکە ی دەبیته (شهداء و أشهاد) و نیرو می لە خۆ دە گریت، واتە: ناویکی نیڕینە یە و مینە ی نیہ.

بۆ نمونە: بە پیاویک دە لێن: ئەوہ شەھیدیکە، بە ژنیکیش دە لێن: ئەوہ شەھیدیکە.

ھەر وھا (الزوج) ھاوسەریش، ناویکی نیڕینە یە و مینە نیہ، وە ک چۆن خواوەند دە فەرمویت: ﴿..اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ..﴾ الأعراف/ ۱۹.

ھەر وھا وشە ی (الأرمل) بیوہ ژنو و بیوہ پیاو، بەو ژنو پیاوانە دە وتریت کە ھاوسەریان لە دەست داوہ.

لەوانە یە کە سیک سەری سوپ بمینیت لەم قسە یە مان یاخود کە سیک لەوانە ی کە کۆیلە ی کە لە پورنو بە پیروزی دە زانن سەرسام ببن.

وابزانن ئەم بۆ چوئە مان پامان دە کیشیت بەرەو ئەوہ ی کە بلێن: ھەمو تاکەکانی ئومە ی ئیسلامی بە ژنو پیاویانەوہ، دە چنە بە ھشتەوہو بە ھشتیشن، چونکە پیاوان یان خوازیاری زانستو یاخود ھەولێ دەستخستنی بزقو پۆزی دە دەن، یاخود دا کوکی لە خۆیان و خوین و سەرو مال و سامانیان و کەس و کاریان یاخود ئاین و بیرباوہ پریان دە کەن، یاخود دو چاری نە خۆشیە ک دە بن و بە ھۆیەوہ دەمرن.

ههروهه ژنانیش، یان مندالیان ده بیټ یان له حاله تی سوړی مانگانه و نیفاسدان، یاخود خوازیاری زانست، یاخود له هه ولی ده ستخستنی پړقو پړوزی خو یانندان، یاخود له هه ولی دا کوکی کردن له خو یان و پیداویستیه کانی ژیانانندان.

بویه روبه پرو به و به پړیزانه ی که سه رسام بون له ئاست بو چونه کانماندا ده لیم:
نه وه ی که نیمه و تومانه و خستومانه ته پرو خواوه ند فه رمویه تی و له دابه زینراوی
به جیدا توماره: ﴿... وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى
النَّاسِ﴾ الحج/ ۷۸. (۱۴)

واته: لیره شدا ههروهه ها، بو نه وه ی په یامهینه ر له سه ر ئیوه شه هید بیټ و ئیوه ش
له سه ر خه لك شه هید بن.

پیویسته بوتریټ که نه و (وا) وه ی له وشه ی (لتکونوا) دا هاتوه له زمانی عه ره بیدا
واتای کوی قسه له گه ل کراوان ده گه یه نیټ و به بی گومان و ترسو دودلی، مه به ست
پیټی تاکی ئومه ی موحه مه دیه به گشتی به ژنو پیاویانه وه.

نه م باسو بابه ته جیا له گه ل مه به ستی نه و نایه ته دا که باس له گه ل و نه ته وه و
ئومه ته کانی تر ده کات و ده فه رمویټ: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا
بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ النساء / ۴۱.

(۱۴) پړوزی مردنی پیغه مبر (د.خ) فام و هوشه کان دوش دامان دله کان ماندور زویر بون له ئاست نه و روداوه دا، هه واله کان وا ده گپړنه وه که
عومهری کوری خه نتاب هه ر که هه واله که ی پښ گشت، شمشره که ی له کیلان دهرهیناواواری کرد، بیبستم که سینک بیټ په یامهینه ری خوا
مردوه دده م له گه ردنې، چونکه سویند به خوا نه و نه مردوه، به لکو چوه بۆ لای په روه رد گاری، چوڼ موسا کوری عمران چو بۆ دیداری
په روه رد گاری، بویه سویند بیټ به خوا رند وک چوڼ موسا گه راپه یوه نه مه یس ده گه پښته وه.

رژان هاتنو چون، هه ر کاتیک نه م روداوی بیرده هاته وه ده بیوت به هاره له کانی: هاره لانی نازیزم ده زانن من نه و پړوزه به مرده وام نه و نایه ته
پیروزه ی سوره تی (الحج) م له به ر خو صه ره ده و ته وه.

په جمه تی خوا له عومهر!! چونکه نه و له نایه ته که ی سوره تی جه جدا زور به جوانی له راتا و مه به سته کانی (المحسورية) و ناماده بون له روداوه کاند،
تیگه شتبور، تا نه و راد هیه ی وای ده زانی پیغه مبر تا رۆزی قیامت به شه هیدی له سه ر ئومه ته که ی ده میټیټه وه، له بهیری نه بو که خوا رند
ده فه رمویټ: ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾ الزمر / ۳۰.

واتە: چۆنە ئەگەر لە ھەر ئومەتێک چەند شەھیدی کەمان ھێناو تۆشمان کردە شەھید بە سەر ئەوانەو.

دوبارە دەیلێنەو: شەھید پێویستە ئامادە ی پوداوەکەو بینەر و بیسەری بێتو شەھادەت بۆ کەسێک نێە کە (غائب) بێت، واتە: شەھادەت لە کەسی ئامادەبو وەردەگیریت.

لێرەو دەلێن: ئەمڕۆ ئومە ی موخەمەدی مافی شایەتی دانی نێە، چونکە لە سەر گۆرەپانی ژیان و بەرپۆ بەردنی پەرەووە ی پوداوەکاندا ئامادە نێەو هیچی بە دەست نێەو هیچ کاریگەریەکی لە سەر میژوش نێە، (بەلکو کەسانی تر لەبری ئەویش بریارو ھەنگاو دەنێن).

لەبەر پۆشنای ھەموئەمانەدا، پرسیار ئاراستە ی زانا بەرپۆزەکانمان دەکەینو لێیان دەپرسین: ئایا کوژراو لە پوداوەکانی ھاتوچۆدا یاخود ئەو کەسە ی کە لە ئاودا دەخنکیتت شەھیدە..؟ ئەگەر وابێت کە ئەوان دەلێن گویا لەبەر دەرگای بەھەشتدا دەووستت و تکاو شەفاعەت دەکات بۆ حەفتا کەس لە کەس و کاری، ئێمە دەپرسین ئەم کەسە لەرێگە ی چیدا شەھید بوە..؟ وە لە سەرچی شەھید بوە..؟ یاخود لە ژێر کام ناو نیشان لەوانە ی سەرەو دە کە باسمان کردن جیی دەبیتەو..؟

ئەگەر شەھید بێت خو ئەو شەھیدی پوداوی ھاتوچۆیە، یاخود لە ناو ئاودا خنکاوەو بەھەشت و ئاگرو دۆزەخ هیچ پە یوہندیەکیان بەم باسەو نێە.

بۆیە بە دنیاییەو ئەم باسە پە یوہستە بەو ئایەتەو کە دەفەر مویت: ﴿نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتِ﴾ الواقعة/ ۶۰.

بەو شیۆه یە و بە پێی پێناسە کە ی پێغەمبەر (ئەگەر پشت پراس بیته وە) ئەو و
هەموو زیندووەکان بە شیۆه یە کێ گشتی دەگریته وە و ئەوان بە زیندویی شەهید
دەبن، هەیانە نەخۆشی گرتووە لەگەڵ نەخۆشیە کە دا ژیاووە بوە بە شەهیدی
نەخۆشیە کە، هەیانە نامادە ی جەنگێک دەبیته.

ئەگەر وابیته هەموو گۆرستانەکانی موسلمانان دەبنە گۆرستانی شەهیدان.
پێویستە بزانی هەرکات مردن یاخود کوژران لەگەڵ شەهید بوندا ناوی هات، ئەو
بە دڵنیاییە و ئەو مردنە یاخود ئەو کوژرانە شەهیدیە کە ی پراگرتووە.
بەلام پێویستە بزانی ئەو شەهیدانە ی کە ناویان لەگەڵ پێغەمبەران و راستگۆیان و
شەهیدان و پیاوچاگاندا هاتووە، ئەوان ئەوانەن کە گەواهی و شایەتیهکیان جارداووە
لەو پێناوهدا گیانی خۆیان بەختی شایەتی دانەکیان کردووە بەبێ ئەوەی ئازار بە
هیچ کەسێک لەخەلکی سفیل بگەیهنن.

هەرۆک چۆن ئەبۆبەکرێ سدیق لەحالی ژیاانی خۆیدا بە زیندوییەتی نەک دوا
مردنی ئەو نازناوی دەست خست.

شەهیدانیش بەهەمان شیۆه، ئەگەر کەسێک شایەتیهکی ئاشکرایدا لەسەر
گریبەستیکی کرین و فرۆشتن و ئەو شایەتی دانە ی بوە هۆی کوشتنی، ئەو کەسە
بەکارە کە ی پلە ی شەهیدی دەسختووە دوا ی مردنی و کوشتنی لەگەڵ
پێغەمبەران و راستگۆیاندا یەو، کوشتن و کوشتار هیچ چەشنە پەيوەندیەکیان بەم
باسەو نیه.

هەموو شەهیدەکانی ئازادی پادەربیرین ئەگەر لەپێناو ئەو شایەتی دانە یاندا مردن
یاخود بە زیندوییەتی مانەووە و مکوڕو سوربون لەسەر شایەتیهکیان تا کاتی
مردنیان، ئەو بیگومان ئەوان شەهیدان لەگەڵ پێغەمبەران و راستگۆیاندا.

پیویسته بزانین هه موو ئه وانه ی که ده مرن یاخود ده کوژرین مه رج نییه هه مویان گیانیا ن له پیناو مه به ست و شایه تی دانیکی ئاشکرادا به خت کرد بییت و به هوی سوربون و به رده وام بونیانه وه له سه ر ئه و شایه تی دانه یان گیانیا ن به خت کرد بییت، چونکه ئه م چه شنه که سانه هه همیشه که مینه و ده سه ته بژی ری ناو خه لکن، یاخود بو نمونه: ئه و میدیا کاره ی که به به رده وامی و به بی چه ک، له به ره کانی جه نگدایه و تاکه مه به ستی گواستنه وه ی راستی پودا وه کانه بو پای گشتی بیگومان شه هی ده، پاش مردنیشی ئه گه ر با وه ری به پوژی دوا یی بو بییت ئه و له گه ل پیغه مبه ران و راستگو یاندا یه.

له به ر پوژنایی ئه م پرسانه دا، له م سه رده مه دا ئه م پرسیا رانه روبه پوی زانا یانمان ده که ی نه وه:

سه ره تا ده پرسین، ئایا ئه و که سه ی که له شوینه گشتی و ئارامه کاند او له با زا رو شوینه کانی نیشته جیبوندا خو ی ده ته قینیتته وه شه هی ده..؟

ده پرسین ئایا ئه و که سانه ش که به هو کاری ئه و ته قینه وانه وه ده کوژرین شه هیدن..؟

دواتر ده پرسین، ئایا که سیک که دهنگی نار په زایی به پوی ئه و سه ته م و سه رکوتکاریا نه دا که پوژانه پوو ده دن به رز بکاته وه و بیته سه ر شه قام، ئایا ئه و که سه لای خوا وه ندو لای خه لکی شه هی ده..؟

وه ئایا ئه وانه ش که له پیاوانی ئاسایش و پو لیس و له ژیر نا ونیشان و له ژیر په رده ی پاراستنی ئاسایشی گشتیدا به پوی دهنگه نارازیه کاند ا ده وه ستنه وه و هه ولی بی ده نگ کردن و سه رکوت کردنیا ن ده دن و رییا ن لیده گردن و ناهیلن شایه تیه که یان به دن، ئایا ئه م که سانه ش هه م دیسان شه هیدن..؟

پاشان دەپرسین، ئایا خۆتە یارکردن و دەرچون بۆ گەمارۆدانى ئێ و گوندانەى که به ئارامى و ئاسایى سەرقالی گوزەرانى خۆیانن و کوشتن و سەربرپى خەلکى ئێ و گوندانە بە ناو و بیانوى بلۆکردنە وەى بانگە وازى ئیسلامیە وە، ئایا ئەم کردارە قیژە و نە جیهاد و شەهیدیه لە پریگه ی خواوە نندا...؟.

یا خود ئێمە داگیرکاریو دوژمنایه تیه و مەبەست پێی دەستخستنی تالانى و سامانى دونیایه و هیچ په یوه ندیە کى به جیهاد و شەهیدیه وە نیه...؟.

بە ناو زانایانى دەربارى دەسەلات لە سەر دەمی ئێمە و یه وە تا ئەمڕۆ به (بە لێ) وە لآمى ئێمە پرسىارانە دە دەنە وە و خواوە نند و پێغه مبه ره که شى دە فەرمون (نە خیر) ئیمەش دە لێین: (لا حول ولا قوه الا بالله العلی العظیم).

ئیمە تێدە گه یین و دە زانین ئێ و که سه ی که دا کۆکى و پارێزگارى لە نیشتمانى و خا ک و مال و سامانى و که سو و کارو خێزانى و بیرو باوە ره که ی دە کات و به پوی هەر هه ره شه یه کدا دە و سه تیتته وە که پوبه پوی هه ریه ک له وشتانە ی بپیتته وە، ئێم کردارە ش دا کۆکى کردنیکی ره وایه و بکوژریت له و پینا وە دا یا خود نا، هیچ جیا وازیه کى نیه و به مانى یا خود مردنى ئێ و سه روه ریه ی تۆمار کردوه بۆ خۆی.

هه روه ها ئیمە دە زانین ئێ و که سه ی که له ماللى خۆی دەر ده چپیت بۆ بلۆکردنە وە و گه یاندى بانگه وازى خوا یی به خەلکى، جا ئێ و که سه بکوژریت یا خود نا، ژن بپیت یا خود پیا و جیا وازى نیه و پاداشتی گه وره و به هه شتی بۆ هه یه له لای خواوە نند و له پۆژى دوا ییدا.

هه روه ها ئێ و که سه ی که هه وللى دەستخستنی زانست دە دات، یا خود هه وللى دەستخستنی رزق و پۆزى دە دات بۆ خۆی و مال و مندالى، ئێ و که سه بکوژریت یا خود بمینیت پاداشتی گه وره ی هه یه، به مه رجیک هه ول و کوششه که ی له پریگه ی خواوە نند و به پێی به رنامه و په یامه که ی ئێ و بپیت.

هه روه ها ژن له کاتی (حه یزو نیفاسدا) واته: له سوړی مانگانه و پاش منډال بونیدا، مادام توشی ئیش و ئازار ده بیټ به و هویه وه بمریت یا خود بمینیت پاداشتی هه یه. هه روه ها ئه و که سه ی که به پوی سته م و ناداد په روه ریدا که له خوی کرابیت یا خود له که سانی تر ئه وه سیته وه و ده نگی نه خیری به پودا درده بریت، هه روه ها ئه و که سه ی که به رگری و داکوی له نازادی راده برپین و نازادی هه لبرژاردن ده کات و به پوی چه وسانه وه و داپلوسیندا ده وه ستیته وه، بیگومان ئه مانه بکوژرین یا خود نا، پاداشتی به هه شتیان هه یه، به لام به مه رجیک داکوی و به پودا وه ستاوه و به رگریه که یان له ریگه ی خواوه نددا بیټ.

ئه مانه هه مویان هیچ په یوه ندیه کیان نیه به و شه هیده وه که ئاماده ی پودا وه کان ده بیټ و به هه سته کانی خوی پودا وه کان تومار ده کات، وه ک چون له دابه زینراوی به جیدا ئه م راستیه ده بینین، هه روه ها په یوه ندی نیه به و شه هیدانه وه که خواوه ند له باره یانه وه ده فه رمویټ ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ البقرة/ ۲۳.

واته: ئه گه ر دودلن له و په یامه ی که ئیمه دامان به زاندوه بۆ سه ر به نده که مان، ئاده ی سوړه تیکی وه ک ئه ومان بۆ بهینن و ئه گه ریش راست ده که ن داوا بکه ن له و شه هیدانه ی که بیجگه له خواوه ند هه تانه.

﴿مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ تُتَّخَذُ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا﴾ الكهف/ ۵۱.

واته: ئیمه له کاتی دروستکردنی ئاسمان و زهوی و دروستکردنی خویشیاندان ئه وانمان ئاماده و بانگه یشت نه کردون تاوه کو کرداری دروستکردنه که ببین و ئیمه له و کرداره ماندا پشتمان به گومرایان نه به ستووه.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ...﴾ المائدة / ۸.

واته: ئەهی ئەوه که سانهی که باوه پرتان هیناوه ههستن به ئەرکی شایهتی دانی دادپهروه رانه بۆ خواوه ند.

له م ئایه تانه دا به پونی دیاره هیچ ئاماژه یه که نه له نزیک و نه له دور نیه بۆ کوژراوانی جهنگه کان یا خود بۆ شه هاده تخوازی له پیناوه خواوه ندا. که چی به داخه وه هه ندی له زانا به پریزه کانمان به وشیه یه له م ئایه تانه تیده گن و له دونگه کانه وه بانگه شه ده که ن که گویا ئەم ئایه تانه باسی کوژراوانی به ره کانی جهنگ و کرده وه خۆکوژیه کان و پله و پایه یان ده که ن.

ئەم بانگه شه یه ش له دابه زینراوی به جیدا هیچ بناغه یه کی نیه و ئەو دوو ئایه ته ش که فرمانی خویان تیدا هاتوه و باس له شه هاده ت خوازی ده که ن بریتین:

﴿وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رَجَالِكُمْ﴾ البقرة / ۲۸۲.

واته: له پیاوانتان داوای دو شه هید بکه ن با ئاماده بن. به دلنیا یه وه ئەمه ش له باسی کرین و فرۆشتن دایه.

﴿وَاللَّاتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نَسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ﴾ النساء / ۱۵.

واته: سه باره ت به و ژنانه شتان که کاری نه شیواویان لی ده وه شیتته وه، داوای چوار شه هید بکه ن که ئاماده و بینه ری روداوه که بو بن.

ئەم ئایه ته ش له باره ی چه سپاندنی زیناوه یه به سه ره که سی کدا.

لی ره دا پرسیار له پیکخواویکی وه که حه ماس ده که ین و ده پرسین: ئایا ئەگه ر ئیمه پیتان بلین داوا له شه هیده کانتان بکه ن، وا تیده گن که مه به ستمان ئەوه یه شیخ ئەحمه د یاسین و دکتۆر ره نتیسی بانگ بکه ن و هانایان بۆ ببه ن..؟

یاخود ئەگەر داوا بکەین لە قاعده شەهیدە کانتان بانگ بکەن و هانایان بۆ بەرن و
تێدەگەن مەبەستمان ئەو بەیت جێبەجێ کارانی ئەو کردەو هیه بانگ بکەن کە
ناوتان لێناوه جەنگ و غەزای نیویورک..؟^(۱۴)

یاخود ئەگەر داواتان لێ بکەین دوو پیاوتان وەک شەهید بنێرن بۆ لامان،
تێدەگەن مەبەستمان چیه، یاخود وا تێدەگەن کە دوو کەس لەوانە بنێرن کە
بەشداربون لە کردەیهکی خۆکوژییدا، کە ئێوه پێی دەلێن کردەیی شەهادەت
خوازانە..؟

ئەم قسە هەلبەستنه بەناوی خواوهندهوه لەپای چی..؟.

ئێستا پرسیار لێردا ئەو هیه: دەستەواژەیی (فی سبیل اللّٰه) واتای چیه و چی
دەگەیه نیت..؟

دەپرسین ئاخۆ کە ی و لە بەرچی سەرەتای چەماندنهوه وەرچەر خاندنی
چەمکە کانی شەهیدو شەهادەت و شەهادەت خوازی دەستی پێکردوه..؟
پیتی (فی) وەک زانایانی زمان و خواونی مەعاجیمەکان دەلێن: یه کێکە
لە پیتە کانی (الجر) و بە ناوبانگترین و اتا کانی شێ بریتین له:

۱. لە خۆگرتنی واتای شوین و کات (الظرفیة الزمانیة أو المکانیة) بەبێ جیاوازی
لەوهدا کە ئەو لە خۆگرتنه حەقیقی و راستی و بەرجەسته بیّت یاخود بە نادیار و نا
بەرجەستهیی و لە جیهانی مەجازدا بیّت.

بۆ نمونە: کە خواوهند لەم ئایەتەدا دەفەر مویت: ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ العنکبوت/۲۰.

واتە: بلی بگەرین لە زه ویدا.

(۱۴) سەرنج بدە کە چۆن ئەم ناویدیان بریوه بە بالای روداوه کانی (۱) ی سبتمیرداو چۆن غەزاو جەنگو جیهادو کوشتن و کوشتاریان تیکەڵ
کردووه بە سەریه کدا.

ئامارزه‌ی پیتی (فی) له‌ئایه‌ته‌که‌دا به‌لای ئه‌وه‌دایه‌که ئامارزه‌یه بۆ شوینو، مه‌به‌ست پیی جیهان و زه‌ویه له‌روی حه‌قیقه‌ت و راستی و به‌رجه‌سته بونه‌وه.

به‌لام له‌م ئایه‌ته‌ی تردا که ده‌فه‌رمویتی: ﴿فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَى﴾ طه/ ۶۷.

واته: موسا هه‌ستی به‌چه‌شنه ترسیک کرد له‌ده‌رونیدا.

ئامارزه‌که بۆ شوینه، به‌لام له‌سه‌ر شیوازی نابهرجه‌سته و له‌جیهانی مه‌جازدا. هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به‌ واتای پیتی (فی) که ئامارزه بی‌ت بۆکات، سه‌رنجی ئه‌م ئایه‌ته

به‌ده: ﴿فِي بَضْعِ سَنِينَ﴾ الروم/ ۴.

واته: له‌چه‌ند سالیکدا.

۲. السببية: هۆکار گه‌رابی وه‌ک فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ر (ئه‌گه‌ر پشت پاست بیته‌وه) که ده‌لین: (دخلت امرأة النار في هرة حبستها....) واته: ژنیک چوه‌ ناو ئاگره‌وه به‌هۆی ئه‌وه‌وه که پشیله‌یه‌کی قه‌تیس کرد...هتد.

واته: به‌هۆی قه‌تیس کردنی پشیله‌که‌وه چوه‌ته ناو ئاگره‌وه.

۱. هاوشان بون به‌ واتای (مع) وه‌ک فه‌رموده‌ی خواوه‌ند: ﴿قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ الأعراف/ ۲۸.

واته: وتی بچنه ناو‌گه‌لانیکه‌وه که پیش له‌ئیه‌وه هه‌بون.

به‌لام له‌هه‌مو حاله‌ته‌کانیدا ئامارزه‌یه بۆ شتی‌ک که له‌ناوه‌وه‌یه‌وه پوپۆش کراوه‌و دلنایای هه‌یه له‌ته‌نیشتی‌داو شاراو‌یه‌یه، وه‌ک عه‌ره‌ب ده‌لین: (نظرت في الأمر) واته: سه‌رنجم له‌مه‌سه‌له‌که‌داو لیی رامام.

وشه‌ی (السبیل) واتای ریگاو پی‌ره‌وه ده‌گه‌یه‌نیت، جیاوازی نیه له‌وه‌دا که ئایا ریگای چاکه‌و پی‌ره‌وی چاکه‌کاری و چاکه‌خواری و به‌خته‌وه‌ری بی‌ت، یاخود پیچه‌وانه‌که‌ی.

به پراسته و خووش به مانای ریگا وه ک خواوند ده فه رمویت: ﴿وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا﴾ الکهف / ۶۳.

واته: به سه رسامیه وه ریگه ی ده ریای گرته بهر.

به مانای پیړه ویش وه ک له م نایه ته دا ده بینین: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ النحل / ۱۲۵.

واته: به دانایی و ته ی شیرین بانگه واز بکه بو لای ری بازو به رنامه ی په روه ردگارت.

لیړه وه ئه گه ر سه رنج بده یین، له دابه زینراوی به جی، ده بنین له چه ندین جیگه دا باس له (سبیل الله) و ریگه و پیړه وو به رنامه ی خواوند کراوه، به هه مان شیوه له چه ندین جیگه دا باس له (سبیل الطاغوت) ریگه و ریچکه ی سته مکاری سه ره پو و سته مگر کراوه، بو نمونه: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ﴾ النساء / ۷۶.

واته: ئه وانه ی باوه پردارن ده جه نگین له ریگه و ری بازی خواوند داو ئه وانه ش که بی باوه رو کافرن ده جه نگین له ریگه ی سته مکاری سه ره پو دا.

رسته ی (فی سبیل الله) هه فتا جار له دابه زینراوی به جیدا هاتوه، یه که میان له نایه تی: ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ البقرة / ۱۹۰.

واته: له ریگه ی خوادا بجه نگین له گه ل ئه وانه دا که ده جه نگین له گه لتانداو بیرتان بیټ که سنور نه به زینن چونکه خواوند خووشی نایه ت له وانه ی که سنور ده به زیننو ده سد ریژی ده که نه سه ر خه لکی تر.

دوادانه شیان له نایه تی: ﴿وَأَخْرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ المزمل / ۲۰.

واتە: ھەروەھا کەسانی تر کە لە ڕێگەی خواوەنددا دەجەنگین دەکەن.

لەم جیگایاندا کە باس لە بابەتی (في سبيل الله) کراوە لە ھەندی جیگەدا باسی جەنگ و کۆشتارە، لە ھەندی جیگەدا باسی مال بە خشین و تیکۆشان و کۆچ کردن و لە ھەندی جیگەدا پۆیشتن و گەران و ئەم سەر و ئەو سەر کردنە بە پانتایی زەویدا بە مەبەستی جۆراوجۆر.

بەلام لە ھەر ھەموو ئەم جیگایاندا کە باسیان لەم بابەتە کردووە لە خولگەی یەک مانا و واتادا دەخولیتەووە و لە مەبەستە دەرنەچین ئەویش بریتییە لە: لە چوار چۆنەوی ڕێگەی خواوەندا بە پێی بەرنامە و ڕیبا زەکە ی ئەو بیئت.

بەلام ئەو ھەمی کە ڕافە کاران و موفەسرین و فیکھزانەکان بۆی چون و نوقلانەیان بۆ لێدەداو بە داخیشەووە تا ئەمڕۆش ھەندی لە زانا بە ڕیزەکانمان بەبێ ئەو ھۆشی خۆیان بخەنە گەر ئەو دەستەواژانە ی ئەوان دەلێنەووە و کاری پێدەکەن، ئەویش ئەو ھەمی کە گوايا واتای پرستە ی (في سبيل الله) بریتی بیئت: لە پینا و خواوەنددا بۆ نزیك بونەووە لەو.

ئەم بۆ چونە ھیچ بایەخێکی نیە لای ئێمە، چونکە لە لایەکەووە دژو ناسازگارە لەگەڵ ئاماژە و واتاکانی زمانەوانیدا و لە لایەکی تریشەووە ئەم بۆچونە دەبیئتە ھۆی پوکاندنەووە و خەفەکردنی مەبەست و مەرامە خواییە گەورەکان.

چونکە خواوەند (ناوی ھەردەم پاک و بەرز بیئتو ستایشی ھەردەم بەردەوام بیئت) ھیچ کات پێویستی بەو نیە کە کەسێک لە پینا ویدا بجەنگیت و لەسەری بکاتەووە.

بۆ نمونه: به خشین^(۱۵) ته نها کاتیک له ریگه‌ی خواوه‌نددا ده‌بیټ که به‌پیی ئه‌و نه‌خشه ریگایه بیټ که خوی بۆی کیشاوه و ده‌ستدیشانی کردوه له‌رپبازو به‌رنامه پاک و هه‌رده‌م له‌گه‌شه‌که‌یدا، به‌شیوه‌یه‌ک ئه‌م به‌خشینه دور بیټ له‌به‌فیرۆدان و (تبذیر) کردن له‌شته‌ه‌لال و په‌واکانداو دور بیټ له‌ده‌ست ته‌نگی و ده‌ست قونجاوی به‌شیوه‌یه‌ک که به‌ناوی خۆگریه‌وه شته په‌واکان قه‌ده‌غه بکات. دور بیټ له‌سنور به‌زاندن و (إسراف) به‌شیوه‌یه‌ک که پی بنیته ناو سنوری قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانه‌وه.

بۆیه ئه‌گه‌ر یه‌کیک له‌م هه‌له‌و په‌لانه‌ی تیکه‌وت، ئه‌وا له‌به‌خشینی‌که‌وه که له‌ریگه خواوه‌نددا بوو ده‌گورپیت بۆ به‌خشینی‌ک له‌ریگه‌ی (طاغوت) و سته‌مکاری سهره‌رپۆدا. خواوه‌ندیش له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رموویت: ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ البقرة/۱۹۵.

واته: ببه‌خشن له‌ریگه‌ی خواوه‌ندداو به‌ده‌سه‌تگرته‌وه له‌به‌خشین خۆتان مه‌خه‌نه ته‌نگانه‌وه و چاکه‌کار بن و چاکه‌بکه‌ن چونکه خواوه‌ند چاکه‌کارانی خۆش ده‌ویت. - ﴿الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ البقرة/۲۶۲.

واته: ئه‌وانه‌ی که له‌ریگه خواوه‌نددا مال و سامانیان ده‌به‌خشن و دواتر منه‌ت ناکه‌ن به‌سه‌ر ئه‌و که سه‌دا که به‌خشینه‌که‌یان پیداووه ئازاری ده‌رونی ناده‌ن، ئه‌و که‌سانه پادشاتی خۆیان هه‌یه لای په‌روه‌ردگاریان.

(۱۵) قسه‌کردمان له‌بارهی (القتال) و کوشتاره‌وه دواخست بۆ لاپه‌ره‌کانی دواتر، چونکه له‌وی به‌دریژی وله‌باسیکی سه‌ربه‌خۆدا قسه‌ی له‌باره‌وه ده‌که‌ین، بۆیه وتمان با لی‌ره‌ش دوباره نه‌بیته‌وه.

- ﴿هَا أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُتْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ

فَأِنَّمَا يَبْخُلُ عَنِ نَفْسِهِ﴾ عمد / ۳۸.

واته: ئەوه تا ئیوه ئەوه که سانهن که داوای به خشینتان لی ده کریت، هه تانه پژی و دهستهنگی دهکات، بزانی ئەوه که سهی پژی بکات پژی له خوی دهکات.

هه رکه سه سهرنجی ئایه ته کانی به خشین له پگی خواوه نددا بدات، ههچ پیوستی به وه نیه شاره زای شیوازه کانی خویندنه وهی قورئان یا خود هه لگری پروانامه ی دکتورا بیت له زانسته کانی به راورد له نیوان شه ریه ته کانداتا تیگات که به خشین و خه رچ و سه رف کردنی مرؤف له پیئاو به خیو کردنی مال و خیزانیداو دابین کردنی خواردن و خواردنه و بویان، تا بزانیته که ئەوه به خشینه به خشینیکه له پگی خواوه نددا به یا خود نا...؟، هه روه ها پیوستی به ههچ نیه تا بزانیته ئاخو به خشینی دور له منهت و ئازاردانی ده ورنی به رانه ره که ی یا خود دروست کردنی خویندنگه و بنه که و مه لبه ندی ته دروستی به خشینیکه له پگی خواوه نددا یا خود نا...؟.

هه روه ها له به رانه ره وه ئەوه که سه به ئسانی تیده گات که به خشین له پیئاو دروست کردنی سه ربازگی نهینی و پشتیوانی کردنی چه کداره کانی ناو سه ربازگه کان به ناردن و دابین کردنی بومب و ته قه مه نی و چه ک و جبه خانه بو ویران کردنی دامه زراوه گشتیه کان و ته قاندنه وهی بازاره کان (به تاییه ته ئه گه ر ئەوه دامه زراوانه و خه لکانی ناویان له که سانی سقیل بن یا خود خوازیاری جهنگ و کوشتار نه بن) به خشینیکه نیه له پگی خواوه نددا.

وشه ی (الضرب) یش که له ئایه تی (۹۴) ی سوره تی (النساء) دا هاتوه، بریتیه له پگی رۆیشتن و رۆیشتنی خیرا له سه فه ردا، ئیتر ئەوه رۆیشتنه بو بازرگانی یا خود گه شت و گوزار یان بو ده ستخستنی زانست و مه عرفه بیت، جیاوازی نیه.

به لام ئەوه ی که ده لئین: گوایا مانای (ضربتم فی سبیل الله) ئەوه بیت که ئەه گه به مه به ستی جهنگ و کوشتار و جهاد رۆیشتن (تفسیر الرازی) به رگی (۱۱) لاپه ره (۳۰).

ئەم لیکدانە وەبە هیچ بایە خێکی لای ئیمە نیە، بە بەلگە ی ئایەتی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ النساء / ۹۴.

واتە: ئەو باوەرداران کە پێگاتان کردوو لە پێگە ی خواوەنددا پۆیشتن و گەپان لە زەویدا، ئەوا بەوانە ی کە بە ناشتی پێشوازیتان لێ دەکەن، مەلێن ئێوە ئاسایشتان بۆ نیە، لە کاتی کدا ئێوە بەدوای سامانی دنیاوەن.

۱. دەستەواژە ی (إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ) خواوەند ئاماژە دەکات کە (ضرب) و دەرچون و گەپان کاریکی حەتمیە و دەبێت هەر ئەنجام بدریت و هیچ گومان لە ئەنجام دانیدا نیە بە بەلگە ی (إِذَا) وەک چۆن خواوەند دەفەر مویت: ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾ التکویر / ۷.

واتە: کاتێک کە خۆر پێچرایە وە.

ئەم دنیا ییە کە لەم ئاماژە قورئانیە داو بەهۆی (إِذَا) وە خراوەتە پو، ناگونجیت بپریت بە بالای جەنگ و کوشتاردا، چونکە ئەسل لە ژياندا ئارامی و ئاسایشە، جەنگ و دەرھاویشتە کانی شتی کاتی و پراگوزەرن، بەم پێیە پودانی جەنگ پێشبینی کراوە، نە کە حەتمی و هەردەبێ ببیت و پو بدات.

لە پەراوی سێهە مماندا بەناوی (الإسلام والإيمان) بە درێژی قسەمان لە سەر جیاوازی نیوان (إِذَا) و (إِنْ) کردوو و دەکریت ئاوریکی لێ بدریتە وە.

۲. پراوە کاران لە پراوە ی ئەم ئایەتە دا تەنھا پشتیان بە یە کە چەشن لە خویندنه وە کانی قورئان بەستوو کە ئەویش ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا﴾ لەم چەشنە خویندنه وە یە شدا (السَّلَام) بە دانانی سەرە یاخود ژێرە بۆ سینە کە، ئەوکات (السَّلَام) یاخود (السَّلَام) دەبیتە پێچەوانە و دژی جەنگ.

هه روه ها له م چه شنه خویندنه وه یه دا (مؤمناً) به دانانی ژیره بو (م) ی دوه م، واتای پیچه وانه ی (کافر) یا خود (مشرك) ده دات به ده سته وه .

به مه به سستی سه پاندنی ئایه تی شمشیر به سهر بیرکردنه وه ی موسلماناندا، پشتیان له چه شنیکه تری خویندنه وه ی قورئان کردوه که بریتیه له : ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا﴾ که له م خویندنه وه یه دا وشه ی (السلم) به (السلام) ده خوینریته وه و واتای سلاوکردن و پیزنواندن ده گه یه نیت .

هه روه ها (مؤمناً) به (مؤمناً) ده خوینریته وه و واتای که سیکی سقیل ودور له شه پرو ناشتیخواز ده گه یه نیت .

۳. ده سته واژه ی ﴿تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له گه ل بازرگانی و گه شت و گوزارو ده ستخستنی زانست و زانیاریدا ده گونجیت، چونکه ئه مانه هه مویان به رژه وندی دونیاین، ئه وکه سه ی که له ریگه ی خواوه نددا له مال درده چیت بو ده ستخستنی رزق و زانست و ریگه ی بو ده بریت به ئامانجی ئه وه په له ده کات له ریگه رۆشتنه که یدا تا ئه و ئامانجانه ی به ده ست به نیت .

له لایه کی تریشه وه به هیچ شیوه یه که له گه ل بانگه واز کردن بو پینمایی کردنی خه لک و باوه ر پی هیناناندا ناگونجیت، چونکه کاری بانگه واز کردن هیچ چه شنه به رژه وندییه کی مادی و دونیایی تیدا نیه .

ده رچون و ریگه رۆشتن، له ریگه ی خواوه نددا نابیت، مه گه ر ته نها له و حاله ته دا نه بیت که دروست و پراوپر به پیی پروگرامی خواوه ند بیت و پایه ندی ریگه که ی ئه ویش بیت، له وانه شه دیارترین مه شخه لی ریگه و پروگرامی خواوه ندیش بریتی بیت له ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ البقرة/ ۸۳ .

واته : له کاتی گفتوگوتاندا له گه ل خه لکیدا به جوانترین شیوه بدوین .

یان نایه تی ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ النحل/۱۲۵.

واته: به حکمته و دانایی و ناموژگاری جوان بانگه واز بکه بو لای په روه ردگارت. هه ول و کوشش له ریگه ی خواوه نندا بو به دهسته یانی رنق و پوزی له م نایه ته دا به جوانی دیاره: ﴿وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَافِعًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ النساء/۱۰۰.

واته: هه رکه س کوچ بکات له ریگه ی خواوه نندا ئه و د لخوازی خوی به فراوانی به دهست ده هیئت، هه رکه س له ماله که ی خوی وه ده رکه ویت و کوچ به ره و خواوه ندو په یامهینه ره که ی بکات و پاشان مهرگ یه خه ی پیبگریت ئه و به د لنیاییه وه پاداشتی ئه و که سه ده که ویته ئه ستوی خواوه ننده وه.

ئه گه ر سه رنج بده یین (الهجرة) کوچکردن، له نایه ته که دا مه به ست هه ولدانه بو ده ستخستنی رنق و پوزی، نه ک وه ک رافه کاران و فه قیهه کان ده لاین: جه نگو کوشتار له پینا و بلاوکردنه وه ی بانگه وازو نایندا، به لگه ش له سه ر ئه م بوچونه برگه ی ﴿يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَافِعًا كَثِيرًا وَسَعَةً﴾ یه.

هه ول و کوشش له پینا و ده ستخستنی رنق و پوزیدا کاتیک له ریگه ی خواوه ندایه که که سه که پابه ندی پروگرامی خواوه ند بیت له کاره که یدا، ئه گه ر بازگان بوو پیویسته فیل و فره زو قورخ کاری به کار نه هیئت و قازانجی چه ند قات و حه یابهر له سه ر کالاکانی دانه نیت، ئه گه ر فروشیاره فیل له ته رازو بازیدا نه کات، ئه گه ر به ره مه مهینه ده سبری و ساخته له تاییه ته مه ندیه کانی به ره مه مه کانیدا نه کات، ئه گه ر پیشه وه روه، به رگ دروه، با پابه ندی واده و به لینه کانی بیت و ریکه و تن و به لینه کانی پشت گوئی

نه‌خات، بویه‌ئه‌گه‌ر هه‌ر یه‌کێک له‌م درک و دالۆ کاره‌ نابه‌جییانه‌ تیکه‌لی هه‌وله‌که‌ی بییت‌ئه‌وا سیمای (له‌رێگه‌ی خواوه‌نددا) له‌ده‌ست ده‌دات و ده‌بیته‌شتیکی تر.

پیشتر وتمان که: وشه‌ی (استشهاد) دوجار له‌دابە‌زینراوی به‌جیدا هاتوه، یه‌که‌میان ئایه‌تی (۲۸۲) له‌سوره‌تی (البقرة) و دوه‌میشیان ئایه‌تی (۱۵) له‌سوره‌تی (النساء) دا، ده‌سته‌واژه‌ی (استشهاد) یش له‌هه‌ردوو ئایه‌ته‌که‌دا واته: داخوازی گه‌واهی و شایه‌تی دانیک که‌ خودی که‌سه‌که‌ی که‌ گه‌واهی ده‌دات ئاماده‌ی پوداوه‌که‌ بو بییت و به‌هسته‌وه‌ره‌کانی خۆی پوداوه‌که‌ی بینی بییت و بیستی بییت.

پرسیاره‌که‌ ئه‌مه‌یه: که‌ی ئه‌م مانا و واتایه‌ چه‌مینرایه‌وه‌ و ملی به‌لای ئه‌و هه‌له‌ راقه‌ کردنه‌دا بادرا...؟.

یان له‌که‌یه‌وه‌ وای لیهات که‌ (استشهاد) واتای کوشتن و گیان له‌ده‌ستدان بییت له‌گۆره‌پانی جه‌نگدا...؟

پیشتر و له‌فه‌رموده‌که‌دا بینیمان که‌ چۆن پیغه‌مبه‌ر (د.خ) جیهاد و تیکۆشانی کرده‌ دو چه‌شنه‌ جیهاد و تیکۆشان، به‌پیی ریوایه‌ته‌که‌ی خاوه‌نی (کنز العمال) بینیمان که‌ جیهاد و تیکۆشانی بچوک هه‌یه‌ که‌ بریتیه‌ له‌جه‌نگ و کوشتار، هه‌روه‌ها گه‌وره‌ترین جیهاد و تیکۆشانیش هه‌یه‌ که‌ بریتیه‌ له‌جیهاد و تیکۆشان له‌گه‌ل نه‌فس و ئاره‌زوه‌کانی ده‌روندا.

هه‌روه‌ها بینیمان که‌ چۆن له‌رێگه‌ی داھینانی واتای باب‌ه‌تیه‌وه‌ (المعنی الاصطلاحی) فه‌قیهه‌ به‌رپزه‌کانمان هه‌چ مانایه‌کیان بۆ گه‌وره‌ترین تیکۆشان (الجهاد الأكبر) نه‌هه‌شته‌وه‌ و به‌ته‌واوی پوکاندیان هه‌، تا کار گه‌یشه‌ ئه‌وه‌ که‌ بلین: (الجهاد في الإصطلاح يعني: قتال الكفار لنصرة الإسلام وإعلاء كلمة الله).

واته: جیهاد له‌واتا باب‌ه‌تیه‌که‌یدا بریتیه‌ له‌کوشتاری کافران بۆ سه‌رخستنی ئیسلام و به‌رزکردنه‌وه‌ی دروشمی (الله)!!

سهیری (شرح القسطلانی لصحیح البخاری) به رگی (۵) لایه ره (۳۰) بکه .
یا خود ئه وهی که له هه موو کتیبه کانیانداو له ژیر ناو نیشانی (الدعوة الى الاسلام
واجبة بالجهاد الإبتدائی) دا دهیان گوت و ده لئین: جیهاد بریتیه له جهنگ و کوشتار
له ریگهی خواوه نندا .

تا له ئاکامداو دواي داهینانی (الجهاد الإبتدائی) کار به راده یه ک گه شت که جیهادو
تیکۆشان گۆردراو بو به جهنگ و کوشتارو کوشتنی یه ک لایه نه و داهینانی ئه م
چه مکه نوپیه ش ئه وهی له بیرى موسلماناندا چه سپاند که پیویسته موسلمانان
سه ره تا به کوشتن ده س پیبکه ن و دواتر قۆناغه کانی تر به دوايدا بیت .

ریکخراوی قاعده ش له و کرده یه دا که ناویان لینا (غزوة نیویورک) ئه م بنه مایه یان پیپره و
کرد، که جیهادی سه ره تاییان ئه نجام داو وه ک خویان ده لئین: هیرشیان کرده سه ر
جوله که و گاوره کان و به م کاره شیان جیهادیان کرده هیرش و په لاماری سه ربازی .

ئه وهی جیگهی سه رسورمانه ئه وه یه که هه ندی له پیشینانمان به (حرب) و
جهنگه کانی پیغه مبه رده لئین: (غزوات) و په لاماری سه ربازی، له کاتیکدا که هه موو
جهنگه کان جهنگی به ره نگاری بون نه ک هیرش و په لاماردان، ته نانه ت جهنگی
ته بوکیش به (غزوة تبوک) ناوده بریت، چونکه هه میشه (غزو) په لامارو هیرش بردن،
واتای نه ریئی لی ده گبریت و هیچ واتایه کی ئه ریئی و باشه نادات به ده سه ته وه .

بو نمونه ئیمه ده لئین: هیتله ره په لاماری ئه وروپای دا، نالئین جهنگی له گه ل
ئه وروپادا کرد .

یا خود ده لئین: فه ره نسا به ره نگاری په لامارو هیرشه کانی هیتله ره بویه وه .
له بوچونی ئیمه دا بویه ئه م گۆرینه پرویداوه و (حروب) و جهنگه کانیان به (غزوات) و
هیرش و په لامار ناو برده وه چونکه خیل و هۆزه عه ره به کان له سه رده می نه فامی و
پیش ئیسلامدا به رده وام هیرشیان ده کرده سه ر یه کتر، په لاماری مال و سامانی

یه کتریان ده داو ده ستریزیان ده کرده سهر یه کتر، له م پروانگه یه وه جه نگو په لاماریان په یوه ست کرده به یه که وه و لییان تیکه ل بوه.

کاتیك سهرنج ده دهیت به ئاسانی هۆکاره به رژه وهندی خوازه کان که له پشتی ئه م چه ماندن و شیواندن و گۆرینه وهن به دی ده که یین، ههروه ها به ئاسانی له و ئامانجانده تیده گه یین که به مه بهستی زالکردنی ده سه لات و چه وساندنه وهی خه لکه وه خویان له پشتی ئه م پرۆسه یه وه چه شار داوه.

ههروه ها به ئاسانی له و ئامانجانده ش تیده گه یین که له پشت گۆرین و دامالین و چه ماندنه وهی واتای وشه کانی (الشهید) و (الاستشهاد) وه خویان چه شار داوه و واتای ئه م وشانه یان شیواندوه و دوریان خستونه ته وه و دایانیریون له ئایه ته کانی تری دابه زینراوی به جی، به کار هینراون له پینا و چه ند ئامانجی کدا که دواتر به وردی دینه سهرباسیان.

له ئاکامی ئه م پرۆسه یه دا وایان له خه لک تیگه یاند که شه هیده کان ته نها سهربازه کورزاوه کان و شه هیدیش ته نها ئه و که سه یه که له گۆره پانی جه نگدا بکوژریت. له کاتی کدا به پیی و اتا قورئانیه کان تا ئه و کاته شه هیده که ده مریت یا خود ده کورزیت و به گیان له ده ستدانی به هر هۆیه که وه بیت شه هیدی له ده ست ده دات. عیسا پیغه مبه ر (س.خ) به رونی ئامازه ی بۆ لای ئه م مه به سته کرد، کاتیك که وته گفتوگو له گه ل په روه ردگاری خۆیدا ئایه تی (۱۱۷) له سوره تی (المائدة).

ههروه ها پیغه مبه ریش کاتیك شه هیده کانی پۆلین کردن، یه که یه که ژماردنی بۆمان و ئه و بوارانه شی ده ستنیشان کرد که مرۆف ده بیته شه هید تیا یاندا، هر مه بهستی ئه مه بو.

له م پروانگه یه وه، خوازیارانی بزق و پۆزی و زانست و خوازیارانی دادگه ری و ئازادی راده برپین و ئازادی بیروپا، هه مویان شه هیدن تا ئه وکاته ی که زیندون و تیده کۆشن. به لام هه رکامیان له پیناو کاره که یدا گیانی به خت کرد ته نانه ت ئه گهر له سه ر گریبه ستیکی کرین و فرۆشتنیش بیّت یا خود له پیناو ئه وه دا که ئازارو مهینه تی که سێک که م بکاته وه، ئه وه ئه و که سانه برپاری خواوه ندیان به بالادا ده برپیت که ده فه رمویت: ﴿فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ النساء / ۶۹.

واته: ئه و که سانه له گه ل ئه وانه دان که خواوه ند نازو نعيمه تی پژاندوه به سه ریاندا له پیغه مبه ران و راستگۆیان و شه هیدان و پیاوچاکان، هاوه لئی ئه وانه ش زۆر چاکه . وه ک ئه و پزیشکه هۆله ندیه ی که توانی نه خووشی کۆلیرا ده ستنیشان بکات و بیدۆزیته وه .

ئه و قسه یه ش که ده لێن: هیچ که س نابیته شه هید تا وه کو له گۆره پانی جه نگدا نه کوژریت و که شه هیدیش بوو جه سته ی نارزیت و تیک ناچیت تا پۆژی قیامه ت و گویا شه فاعه ت بۆ جه فتا که س له که سه نزیکه کانی ده کات و ده یانخاته به هه شته وه، ئه م قسانه بیجگه له هه رایه ک هیچ نین و ئیمه خواوه ندو پیغه مبه ره که ی به دور ده گرین له وه ی که شتی وا بدریته پالیان.

بۆ وه لامی ئه م پرسیاره ی که کردمان و پرسیمان: له که یه وه و بۆچی (استشهاد) والیکدرایه وه که مانای بریتی بیّت له که وتن و کوژران له گۆره پانی جه نگدا...؟ ته نها دوو برگه مان له کتیبه گه وره کانی میژو هه لبژاردوه تا له و ریگه یه وه تیشک بخه ینه سه ر ئه وه ی که مه به ستمانه .

۱. ئەشتەر نوسی بۆ عوسمانی کورپی عهفان و پیی وت: {له مالیکی کورپی حاریسه وه بۆ خه لیفه یه که به هه له دا چوه و لای داوه له سوننهت و ره ویه ی پیغه مبه ره که ی و کارکردن به قورئانیشی پشت گوئی خستوه: پاشان بزانه، نوسراوه که تمان بینیی، خۆت و کار به دهسته کانت بپاریزه له سته م و ده سترژی کردن و به کارهینانی بۆ خوا سولحاوان، ده رفهتت ده دهینیی تا بتوانی به گویمان بکهیت، وتوته گویا ئیمه سته ممان له خۆمان کردوه، ئەمهش ئەو گومانه یه که سهری لیشیواندویت و سته مکاری به دادپهروهری و حه ق و راستیش به سته م و نارپه وا ده بینیت.

سه بارهت به خۆشه ویستی ئیمهش بۆتۆ ئەو خۆشه ویستیه بهنده به وه وه که تۆ په شیمان ببیته وه و بگه رپیته وه بۆلای خوا وهندی خۆت و ده ست له و هیرش و تاوانانهش هه لگريت که به رده وام ده یانکه یته سه رناو دارانی ئیمه و خه لکی بۆ خوا سولحاویشمان له به رژه وهندی خۆت به کار ده هینیت و له مال و حالیی خۆمان وه ده رمان ده نیت و منال و مه زن ده که یته فه رمان په وامان، داوامان وایه که عه بدوالله ی کورپی قه یس واته: ئەبو موسای ئەشعهری و حوزه یفه بکه یته فه رمان په وای شاره که مان چونکه ئیمه به م دوانه رازی ده بین.

پاشان سه عیده که ت و وه لیده که تمان (سعیدک و ولیدک) و ئەو که سانهش که گوئی له مشتیی خۆتن له ئەندامانی سهر به بنه مال که ت لیمان دور بخه یته وه. سه یری کتیبی (أنساب الأشراف) ی (البلاذیری) لاپه ره (٤٦) بکه.

۲. پاش گەیشتنی ئەم نامە یە بە دەستی، خەلیفە عوسمانی کورپی عەفان، ناردی بە داوی ھەریەک لە: موعاویە کورپی ئەبو سوڤیان، عەبدواللهی کورپی سەعد کورپی ئەبی سەرح، سەعیدی کورپی عاص، عەبدواللهی کورپی عامر^(۱۶).

خەلیفە ئەم پیاوانە ی کۆکردووە بۆ ئەو ھە ی راویژیان پێ بکات سەبارەت بە کاریک کە داوی لیکراوە و ھەروەھا بۆ تاوتوویی ئەو ھەوالانەش کە لەبارە ی ئەوانەو پێی گەیشتون، کە ھەمویان کۆبونووە پێی وتن: ھەموو کەسیک خەلکانی ئامۆژگاریکارو شیرەتمەندی ھە یە، ئێو ھەش جیگە ی متمانە ی منو کە سانیکن کە پێویستە ئامۆژگاریم بکەن و راویژتان پێبکەم، بەچاوی خۆتان دەبینن کە خەلکی خەریکی چین و چیان کردووە، داواشیان لە من کردووە کە ھەموو کار بە دەستەکانم لە کار بخەم و ھەموو ئەو کارانەش واز لێ بێنم کە ئەوان پێیان ناخۆشە و ئەو بەکەم کە ئەوان داوی دەکەن، ئێو ھە راتان چییە..؟

أ. عەبدواللهی کورپی عامر پێی وت: ئە ی پێشەوا ی ئیمانداران من پام وایە کە موچەو بوجەو سەرما یە یان لێ بپریت تا وایان لێ بیت ھەریەکە یان و خەمی نەفسی خۆ ی نەبیت بیر لە ھیچی تر نەکاتو، تا وایان لێ بیت ئەسپێ تێیان بدات و دواتر دوربخێنەو و فری بدریڤ بۆ سەنگەرکانی سنورو لەناوچە ناکۆکە کاندایبە سڕینەو و تاوھکو بە چۆکدا دین و خۆیان دەدەن بە دەستەو و توانای نە یاری کردنیان نامینیت.

ب. پاشان خەلیفە پوی کردە سەعیدی کورپی عاسو لێی پرسسی تو رات چییە..؟ وتی: ئە ی پێشەوا ی باوھرداران، ئەگەر پاو سەرنجی ئیمەت لامەبەستەو کاری پێدەکەیت ئەوا ئیمە پامان وایە کە نەخۆش یە کە بن بر بکەو ئەو شتە بپرە کە مەترسیت لێی ھە یە، کار بە رای من بکە باشە بو.

(۱۶) تەبەری ئەم ھەوالە ی لەناو روداوەکانی سالی(۲۴)ک دا ھیناوە، لەوانە یە پێویست بیت ئاماژە بەو بەکەین کە ئەم چوار پیاو ھە والو فەرمانرەوا ی گەرەتترین ولایەتەکانی دەولەتە ساواکە ی خەلافەت بون، موعاویە: والو فەرمانرەوا ی شام بو، ئیبن و ئەبی سەرح: فەرمانرەوا ی میسر بو، سەعیدی کورپی عاس: والو فەرمانرەوا ی کوفە بو، ئیبن عامریش: والو فەرمانرەوا ی بەسەر بو.

ج. پاشان روی کرده موعاویه و لیی پرسى تۆ رات چیه...؟
وتی: پیشه‌وای باوه‌رداران من رام وایه ئه و ئه‌رکه به کاربه‌دهسته‌کانت بسیپریته‌وه و باه‌رکه‌سه و کیشه‌ی سنوره‌که‌ی خۆی به‌شیوازی گونجاوی خۆی چاره‌سه‌ر بکات، دلنیات ده‌که‌مه‌وه که من کیشه‌ی سنوره‌که‌ی خۆم چاره‌سه‌ر ده‌که‌م.

۶. دواتر روی کرده عه‌بدواللهی کورپی سه‌عدو لیی پرسى تۆ رات چیه...؟
وتی: ئه‌ی پیشه‌وای باوه‌رداران ئه‌وانه ئه‌هلی ته‌ماع و مال و سامانن، پییان ببخه‌شه دل‌ه‌کانیان به‌لای خۆتا راده‌کیشی. سه‌یری (تأریخ الرسل و الملوك) ی (طبری) به‌رگی (۴) لایه‌ره (۳۳۳) بکه.

له‌برگه‌ی یه‌که‌مدا ئیمه له‌به‌رده‌م سوار چاکیک و جه‌نگاوه‌ریکی به‌ تواناداین که یه‌کیکه له‌شیره کورانی هۆزه‌که‌یو یه‌کیکه له‌لایه‌نگره ناوداره‌کانی عه‌لی، ئه‌ویش (مالیکی کورپی حاریسی کورپی عه‌بدو یه‌غوسی نه‌خه‌عیه) که به (الأشتر) ناسراوه.
عه‌سقه‌لانی له‌کتیبی (الإصابة) دا له‌ریزی ئه‌و ناوداران‌ده‌هیناویه‌تی که له‌کتیبه‌که‌یدا باسی کردون و ده‌لایت: که‌سیکه خاوه‌ن ئیدراکه‌و زوو په‌ی به‌شت ده‌بات.

هه‌روه‌ها ئیبن و سه‌عدو ئیبن و حه‌ببان (الاشتر) به‌ یه‌کیکه له‌تابعین و شوین که‌وتوانی هاوه‌لان ناو ده‌به‌ن.

جه‌نگی (یه‌رموک) ی بینیه‌وه له‌ جه‌نگی (جاییه) شدا ئاماده‌ی وتاره‌که‌ی عومه‌ری کورپی خه‌تاب بوه.

پاشان هاو‌رییه‌تی و هاوه‌لی پیشه‌وا عه‌لی کردوه و له‌جه‌نگه‌کانی جه‌مه‌ل و سه‌فیندا له‌به‌ره‌ی عه‌لی دا به‌شدارى کردوه و له‌ئازادکردنه‌کانی ناوچه‌ی شامیشدا جیده‌ستی دیاره. سه‌یری کتیبی (الإصابة في تمييز الصحابة) ی عه‌سقه‌لانی به‌رگی (۴) لایه‌ره (۴۸۲) بکه.

هر له هه مان برگه ی یه که مدا ئیمه له به ران به ر نمونه یه کی سه رنجرا کیش و جوانداین له نمونه کانی ره وان بیژی و کورت و پوختیدا، دیره کانی ده که که له ده دیر تی ناپه ری و دهسته واژه کانیشی له سه د دهسته واژه تی ناپه رن، له گه له مه شدا نه شته ر له نویسه که یدا که ئاراسته ی خه لیفه ی کرد توانی به ئاسانی (ساده یی و ورده کاریو ره وان بیژی) کۆبکاته وه له نویسه که یدا.

له م نویسه یدا (نه شته ر) هه مو تیبینیه کانی نه یارانی عوسمانی کوری عه فانی له دوی دوو سالی ده سه لاته که یدا کۆکرده ته وه وه هه روه ها هه موو داخوازیه کانیا نی خستوه وته رو، هه لۆیستی خو شیا نی به ران به ر به خه لیفه و به ران به ر به داواکاریه کانی نه یاران خستوه ته رو.

له نامه که یدا هه موو نه و تیبینی و سه رنجان ه ده خاته رو که به بو چونی نه و، وایان کردوه له خه لیفه به هه له دا بچیت و کار به قورئان نه کات و له سونه ت لابتات، تا دوا جار بو هته خه لیفه یه کی:

- ۱- سته مکارو ده ستر یژکار.
- ۲- نه خو ی و نه کار به ده سه ته کانی نا پار یژیت له ده سدر یژی کردنه سه ر خه لک.
- ۳- سته م ده کات به ران به ر ناودارانی ناو خه لک.
- ۴- که سانی بو خوا سولحاو به کار ده هی نیت بو به رژه وه ندی خو ی.
- ۵- که سانی دیار له مال و حالیا ن وه ده ر ده نرین.
- ۶- میرد منال و هه رزه کار ده کاته فه رمان په وا به سه ریانه وه.
- ۷- به ئاره زوی خو ی که سانیک له خزم و نه ندامانی بنه مال که ی و لایه نگرانی ده کاته فه رمان په وای شوینه کان.

ئەم نامە یە (لە بۆچونی ئیমে دا) سەرەتا ئاویڤنە یە کە بۆ پرەنگدانە وە ی لایە نگران و شیعە کانی عەلی، کە بە لای ئەوانە وە عوسمان هەر لە بناغە وە سییە م داگیرکارە و مافی پێشە واکە ی ئەوانی خواردو و لە خە لافە تدا.

لە دیدی ئە و نە یارانە وە، ئە مە گە و رە ترین تاوانی عوسمانە .

دواتر ئە م نامە یە پراگە یان دنی هە لگە پارانە وە یە و (ئە شتەر) بە ناوی خە لکی کوفە وە بە رزی دە کاتە وە (ئە گەر بی ت و ستە مکاری دە سدری ژکار واز لە ستە مە کانی نە هینیت و مافی مافخوراوان نە گێر پێ تە وە).

هە روه ها ئە م نامە یە : حوکم و فرمان کردنە بە کوشتنی خە لیفە، بە تۆ مە تی پشت گوی خستنی کارکردن بە قورئان و واز هینان لە سونە ت، کە پێ شتریش لە سەر دە می ئە بو بە کری صدیقدا لە جە نگە کانی (الردة) و هە لگە پراو ه کاند ا شتی لە م بابە تە پوی داو و کە سانیک کوزراون بە تۆ مە تی پشت کردن و واز هینان لە سونە ت.

بە لām لە گە ل هە موو ئە مانە شدا عوسمان وە لām ی داوا کاریە کە ی ئە شتە ری دایە وە، کە بە ناوی خە لکی کوفە وە لە نامە کە یدا بۆ ی ناردبو.

عوسمانی کورپی عە فان، ئە بو موسا (عە بدو اللہ ی کورپی قە یس) ی ئە شتە ری کردە کار بە دە ستی کوفە بۆ کاروباری نوێ ژو هە روه ها بۆ کاروباری جە نگ.

(حوزە یفە ی کورپی یە مان) ی دانا بۆ کاروباری کۆ کردنە وە ی خە راج و داها ت (و وە لیدی کورپی عوقبە ی کورپی ئە بی موعیت و سە عیدی کورپی عاس) ی لە سەر کار لا برد، کە ئە م دوانە هە ردوکیان لە نامە کە ی ئە شتە ردا ناویان بە خراپە ها تبو.

بە لām ئە و پێ و شوینانە دلێ ئە شتە رو ها و پێ کانی ئا و نە داو دلێ پاک نە کردنە وە بە رانبەر بە خە لیفە، چونکە ئە وان لە ناو کۆ رۆکی نامە کە دا گرنگ ترین داوا کارییان ئە وە بو کە عوسمان واز لە خە لافە ت بە هینیت و ئە ویش ئە م کارە ی نە کرد.

ئوهی جیگه ی سه رنج و تیرامانه که تۆمه تی ژماره (۷) له راستیشدا تۆمه ت نیه، چونکه ئه و حاله ته له و هه لومه رجه دا سروشتی کارکردنه و هه ر له و سه رده مه وه تا کو ئیستا ده بیئت پو بدات.

چونکه له و سه رده مه دا تیگه یشتنی باوی خیزان و هۆزو تیره و دواتریش ده سته گه رای، به هیژ تر بو له تیگه یشتنی نیشتمان و هاو نیشتمانی بون، ئه گه ر وا نیه ئه ی چی بلیین له ئاست دانانی (عه بدوالله ی کورپی عه بباس) هوه به والی و فه رمانپه وای به سه ره له لایه ن (عه لی کوری ئه بو تالیب) هوه ..؟

هه روه ها له به رانه ر دانانی (ئه شته ر) هوه به فه رمانپه وای میسر له لایه ن (عه لی کورپی ئه بو تالیب) هوه کاتی که بو به خه لیفه ..؟

لیره دا ئیمه گرنه گ نیه به لاما نه وه به دوای ئه وه بکه وین که کی راست بوه و کی هه له بوه، یان لایه نگری نه یاره کان بکه وین و دژ به ناوه ند بوه ستین یا خود به پیچه وانه وه، وه ک چۆن خاوه نی کتیبی (العواصم من القواصم) وکه سایه نی تر به م کاره هه ستاون.

لانی که م ئیمه ناما نه ویت دادوه ری بکه وین له نیوان ئه م ده ستانه داو له و تاوانی کوشتنه دا به شداربین که تاوانیکی سیاسی بو، و تا ئه مپروش ئیمه له گه ل ده رهاویشه کانی دا ده ژین و مه رگه سات به دوای خۆیدا ده هیئیت (کوشتنی عوسمانی کورپی عه فان).

وه ک پیشتیش ئاماژه مان پیکردوه ئه وه ی گرنه گه به لای ئیمه وه ئه وه یه که بزانی که ی و بۆچی مانا و اتای شه هاده ت خوازی و شه هاده و شه هید، له چوارچیوه زمانه وانیه که یه وه چه مینرایه وه و خزینرایه ناو چوار چیوه یه کی (اصطلاحی) تایبه ته وه.

تا مانه که ی به دیاریکراوی و ته نها ئاماژه بیټ بو که وتن و گیانله ده سدانی که سیک له گورپه پانی جه نگدا.

بو ئه م مه به سته ده گه پینه وه بو تومه ته کانی ژماره (۴) و ژماره (۵) که ئاراسته ی عوسمان و کار به ده سته کانی کران له نامه که دا.

سه ره تا (به کار هیټان) که له تومه تی ژماره چواردا هاتوه به دو شیوه ئه نجام ده درا:

یه که م: ئه وکه سانه ی که نه یار بون و په خنه یان له ده سه لات ده گرت، به ده ست به سه ری په وانیه ی ناوه ند ده کران تا له وی خه لیفه بریار له باره یانه وه بدات.

دوهم: ناردنیان بو سه نگره کانی پیشه وه ی سنوره کانی خه لافه ت، یا خود ناردنیان له گه ل هیزه هیرش به ره کاند او وه ک سه ربازو جه نگاوه ر ده یان ناردن بو په لامار دان.

له وه لومه رجه ی ئه و سه رده مه شدا ئه سته م بو ئه م نه یارانه وه ک ده سبه سه ر په وانیه ی به ره کان بکرین یا خود بخرینه ناو هیزه هیرش به ره کانه وه، بویه پیویست بو هانده ریکی ویژدانی و ناوخیوی و دهرونیان بو ساز بکریت به شیوازیک که هیرش به رو په لامار دهر قه ناعه ت پی بکات که تیکوشه رو مواهیده .

لیروه وه له وکاته وه که کۆتایی سه رده می راشیدین و سه ره تایی سه رده می ئه مه ویه کانه، ئه م پرۆسه یه ده سته پیکردو پیش سه ره لدانی فیهو زانسته کانی، ئه م وه رچه رخانه له مانای ئه و چه مک و ده سته واژانه دا پویدا و په لاماردان و هیرش بردن گوردران به جیهاد و تیکوشان و هیرش به رو جه نگاوه ره کانیش کرانه شه هیدو شمشیریش کرایه پسوله ی چونه نیو به هه شته وه .

سەبارەت بە وەرەرنانی هێما دیارەکانیش لەمال و حالی خۆیان، یەك شیوازی هەبو، ئەویش بریتی بو لەنەفی کردن و دورخستنه وەیان، ئەم شیوازەش لەسەر دەمی عوسمان و ئەشتەردا زانراو و باو بوە.

(الرَبْدَة) گوندیکی وێرانەى سامناکەو لەسەر پێگەى حیجاز لە(ذات عرق)هوه نزیکه.

سى پوژ پێگە لەشارى مەدینەو دەرە، لەسەر دەمی عوسمان و موعاویەدا (أبوذر الغفاری)دور خرایه وە بو ئەم شوینە تا کاتی مردنیشی لەسالی(۳۲)ی کۆچیدا هەر لەوئى مایه وە.

(جبل الدخان)ئەمیش جیگەیهکی وشک و بئى ئاوه و تەنانەت(ياقوت الحموی)یش لەکتیبی(معجم البلدان)دا ناوی نەهیناوه، بەپێی ناوهکەى ئیمه وای بو دەچین که جیگەى کۆنه گرکانیک بوبیت لەنزیک شاری مەدینەدا.

(أرض القردة)ش ئو جیگە مەترسیدارهیه که عومەرى کورپی خەتاب هەمیشە ئەبو هورەیرەى پئى دەترساندو دەیوت: ئەگەر واز نەهینیت لەگێرانه وەى ئەم چەشنە ریوايه تانە دورت دەخەمەو بو سەرزەمینى مەیمونەکان.

ئێستا دەقى ئەو هەوالە دەخەینه رو که لەبارەى کۆبونەو و پووژکاریه کهى خەلیفەى سێیەم عوسمانى کورپی عەفانەو هیه که لەگەل چوار والیه کهیدا ئەنجامیداو لەمیژوی(طبری)دا تۆمار کراوه.

لەم بڕگە دوه مەدا لەبەر دەم چوار پراو بۆچونى جیاوازداين، پێدەچیت هەریه که لەو پراو بۆچونانه رەنگدانەو هەى کیشە که بیت لەسنورى ولایه تەکه دا که خاوهنى پراو بۆچونه که فەرمانرەوايه تى و بە بۆچونى ئەو والیه، ئەو پێگا چارهیه گونجاوه تا پهیره و بکریت که دەگونجیت لەگەل سنوره کهى ئەودا.

ئەم کارە ی خەلیفە لەو چەشنە شوراو پراویژە نیە کە خواوەند دەیکاتە یەکیک
لەسیمی دیارەکانی باوەردارانو دەفەرمویت: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ﴾ الشوری ۳۸.

هەر وهه ها لهو چەشنە شورایەش نیە کە پیغەمبەر (د.خ) لەژیانی پۆژانەیدا پابەندی
دەبو، ئەگەر پیچەوانە ی پراو بۆچونی تاکە کەسی خۆیشی بوایه.
بەلکو ئەو چەشنە شورایەیه کە دواتر فووقه‌هاو زانایانی ئەو بوراه بەناوی شوراو
پراویژ (المعلمة غیر الملمزة) خستیانه پوو، واتە: شوراو پراویژەیکە تەنها بۆ
دەستخستنی پراو زانیاری و دەولەمەند کردنەو هیچ چەشنە پابەندییەک بۆ خواوەن
بپیارە کە دروست ناکات.

ئەم چەشنە شورایەش لەلایەک حوکمو فەرمانی تاکە کەسی دەسەپینیت و دەرگا
بە کراوێی دەخاتە سەر پشت بۆ تاکرەوی، لەلایەکی تریشەو دەبیته هۆکاری
دەم بەس کردن و بێدەنگ کردنی نەیارەکان.

شوراو پراویژ پیکردن لەلای خواوەندو پیغەمبەرە کە ی بریتیه لە بپاریک کە
پیویستە هەموان پابەندی بنو لەپاش تاوتوی کردنی هەموو پراو سەرئەنجام و
هەلبژاردنی گونجاوترینیان، ئەوجا بپاری دیتە دەستنیشانکردن.

بەلام لەلای فەقیهەکانی بەنی ئومەیه و بەنی عەباس و ئەوانەش کە دواتر شوین
ئەوان کەوتن، شوراو پراویژ تەنها بریتیه لەپراو سەرئەنجام کە سودی ئی وەر دەگیریت و
گلەیی و گازندە ی پێ پینە دەکریت.

وهک بینیمان موعاویە پێی وابو کە خەلیفە ئەم کارە بە والی و فەرمانرەواکانی
بسیپریتەو ئەوان هەر کەسەو لەسنوری دەسەلاتی خۆیاندا بەو شیویە ی گونجاو
بۆیان کیشەکان چارەسەر بکەن، ئیتر والی و فەرماندار ئازاد بییت، بە واتایەکی تر
موعاویە داوای دەسەلاتی زیاتری دەکرتا وای ئی بییت زیاتر سەر بەخۆو بی نیاز بییت
لەخەلافەت و ناوەند.

به لام بینیمان ئیبن و ئه بی سه رح، چاره سه ری هه موو گرفت و ده رده کان له مال و سامان و پول و پاره دا ده بینیتته وه، بیئاگا بو له وهی که ئه م چاره سه ره ئه گه ر بو ئه و که سانه ی که به ده وری ئه ودان له میسر گونجاو بیئت، بیگومان هیچ سویدیکی نابیت بو ئه و نه یارانه ی که له کوفه ن وه که ئه شته ری نه خه عی، هه روه ها هیچ سویدیکی نابیت له گه ل ئه و ره خنه گرانه دا که له شامن نمونه ی ئه بو زه ری غه فاری.

هه روه ها بینیمان که سه عیدی کوری عاس له پراو بو چونیکه سه رسورپهینه ردا پیی وابو که کوشتن و له ناوبردنی نه یاره کان و په راندنی سه ریان چاره سه ره.

ئه گه ر ئه م پراو بو چونه بدریته پال که سیکی وه که (حه جاج) له دیمه شق یا خود (روبسبیر) له پاریس یا خود (ئیفانه مه ترسیداره که) له مؤسکو به هه رحال، به لام ناگوچیت له گه ل ئه و وینا کردنه دا که عه سقه لانی له کتیبی (الإصابة) به رگی (۲) لاپه ره (۴۷) دا بو وینا کردوین له باره ی که سایه تی سه عیده وه.

عه سقه لانی له باره ی سه عیده وه ده لیت: (... له ره وانبیژه کانی قوره یش بو، و هه ر به و بونه یه شه وه عوسمان هه لی بژارد تا یه کیک بیئت له وانه ی که قورئان بنوسنه وه).

هه وره ها ئیبن و ئه بی داود له باره یه وه ده لیت: عه ره بی قورئان له سه ر زمانه ی سه عیدی کوری عاسه وه دانراوه، چونکه له هه مویان زیاتر شیوه زاری ده چویه وه سه ر شیوه زاری پیغه مبه ر.

هه روه ها ئه م پیاره والی و فه رمانداری شاری کوفه بوو له سه رده می عوسماندا، دواتریش والی و فه رمانداری مه دینه بوو له سه رده می موعاویه دا.

ئیبن و زوبه یر له پیگه ی عه بدولعه زیز کوری ئه بان، له خالده ی کوری سه عیده وه ده گپرتته وه له باوکیه وه گپراویه ته وه که کوری عومه ر وتویه تی: ژنیک هاته لای پیغه مبه رو ژنه که عه بایه کی به ده سته وه بو وتی: من نه زرم کردوه له سه رخۆم که ئه م عه بایه بده م به که سیک که به پرزترین که سی ناو عه ره ب بیئت، پیغه مبه ریش وتی: بیده به و میرد منداله، واته: به م سه عیده ی که باسما ن کرد.

له کۆتايدا ماوه تهوه سەر ڤاو بۆچنی عهبدواللهی کورپی عامر والی بهسره، که میك لهسهری ڤاده وهستین، کورتهی ڤاو بۆچونه کهی لهسێ خالدا خوی ده نوینیت.

۱- بپینی موچه و ده رماله ی نه یاره کان، به شیوه یه که هه ژاری و نه داری وایان لی بکات بیریان به لای هیچه وه نه بیته پاروه نانی ئه و پۆژه یان نه بیته، ئه م هه ژاری و نه بونی هه ناچار یان بکات خویان و شوینکه وتوه کان یان بچنه ریزی چه کداره هه ژاره کانه وه و بیرو هه ول یان به دوی دهسکه وتی جهنگی و تالاندا بپوات.

۲- هه ول بدریت ڤه وانه ی به ره کانی پیشه وه ی جهنگو سهنگه ره کانی ڤوبه ڤوبونه وه بکرین، واته: به کاره یان یان بۆ کوشتاری دوژمنان له ڤوبه ڤوبونه وه کاندانا (ئهمه ش ئه وه یه که ئه شته ره له نامه که یدا بۆ عوسمان ئامازه ی پیکردوه) ئه م ناردنه شیان بۆ پیشه وه ی به ره کانی جهنگ به هیوای ئه وه ی له وی بکوژین، ئه مه ش بیرو که یه کی باو و په یره وکراوه له لایه ن ژۆربه ی پاشاو کار به ده ستانه وه.

ته نانه ت هه ندی له ڤاڤه کاران پشت به ڤیوایه ت و گێڤانه وه یه که ده به ستن گویا داود پیغه مبه ر (س.خ) (ئوربا) ی فه رمانده ی هیژه کانی نارد بیته بۆ به ره کانی ڤوبه ڤوبونه وه ی جهنگ، بۆئه وه ی له وی له سه رده ستی دوژمنان بکوژیت و دواتر داوود ده ستبگریته به سه ر ژنه جوانه که یدا.

ئه م ڤیوایه ت و گێڤانه وه یه ڤاست بیته یا خود نا، به لای ئیمه وه هه لبه ستر اوو بی بنه مایه، به لام گرنگ ئه وه یه که بیرو که که باوو به ربلاو بوه.

۳- هیشتنه وه یان له شه رگه کاندانا، که بریتیه له هیشتنه وه و گلدانه وه ی فه رمانده سه ربازیه کان و هیژه په لامار ده ره کانیان و سه رقال کردنیان به جهنگی دوژمنانه وه. وادیاره ڤاو بۆچونه که ی عهبدواللهی کورپی عامر، که خوی له م سێ خالدا نواند، بوه ته بیروباوه ڤو بنه مایه کی سیاسی له لای ئه مه وه یه کان و هه ره له عوسمانی کورپی عه فانه وه بیگره تا ده گاته هه لو که ی قوره یش (عبدالرحمن الداخل) هه روه ها له لای ده سه لاتداره کانی بنه ماله ی سوفیانی و میره کانی بنه ماله ی مه روانیه، ئه م بنه مایه په یره وکراوه.

له گه‌ڵ ئەمه‌دا که راپورد، ئەگەر که سێک به وردی سهرنج بدات، تێده‌گات که چۆن و بۆچی جيهادو تێکۆشان (وه‌ک خزمه‌تێک بۆ ئەم سياهه‌ته چه‌وته) گۆرپدراوه بۆ هێرش و په‌لامارو تالان و برۆ.

هه‌روه‌ها چۆن و بۆچی شه‌هید له‌پێگه‌ راسته‌قینه‌که‌ی خۆیه‌وه گۆرپدراوه بۆ که‌سێکی سهربازي که له‌به‌ره‌کانی جه‌نگداو له‌پیناو پارێزگاری ده‌سه‌لاتدارو سیستم و دام و ده‌زگا که‌یدا بکوژرێت و گیانه‌ده‌ست بدات.

هه‌وره‌ها تێده‌گات چۆن و بۆچی بانگه‌وازکردن له‌شێوازه‌ بنه‌ره‌تیه‌که‌ی خۆیه‌وه که رۆشنایی و پێنیشاندان و پێنمایی و نامۆزگاری کردنه به جواناترین شیوه، چۆن و بۆچی گۆرپدراوه به په‌لاماردانی چه‌کدارانه به مه‌به‌ستی تالان و برۆ سوکایه‌تی کردن به خه‌ڵک و شکاندنی شکۆ و پێگه‌ی بنه‌ماله‌کان و خه‌ڵکی بێ تاوان، تاواي لێهاتوه نه له‌دورو نه له‌نزیکه‌وه هه‌یچ په‌یوه‌ندیه‌کی نه‌ماوه به پرۆگرام و په‌ویه‌ی خوايیه‌وه که خۆی له‌رسته‌ی (في سبيل الله) دا ده‌بینێته‌وه.

ئەزانم پاش بڵاوبونه‌وه‌ی ئەم نوسینه‌ش خزمه‌تکارو زێوانه‌کانی که له‌پور هاوارو ده‌نگی ناره‌زایه‌تیان لێ به‌رز ده‌بینته‌وه‌و تۆمه‌تبارم ده‌که‌ن به‌وه‌ی که گوايا من بانگه‌واز ده‌که‌م بۆ په‌کخستن و وازه‌ینان له‌جيهاد.

منیش به‌وپه‌ری هه‌یمنیه‌وه وه‌لامیان ده‌ده‌مه‌وه‌و ده‌لێم: به‌لێ من بانگه‌واز بۆ په‌ک خستن و وازه‌ینان له‌و جيهاده فیهیه‌ ده‌که‌م که فه‌قیه‌کانی سه‌رده‌می سته‌م و سته‌مگه‌ری و چه‌وساندنه‌وه‌و تاکه‌ره‌وی ئالاکه‌یان به‌رزکرده‌وه.

هه‌روه‌ها بانگه‌واز بۆ په‌ک خستن و وازه‌ینان له‌جيهادی عوسمانی ده‌که‌م که دواتر ئەو جيهاده بوو به سه‌نجه‌قێک و خه‌لیفه هه‌ره‌شه‌ی پێ ده‌کرد له‌نه‌یاره‌کانی له‌ولاتانی ده‌ورو به‌ردا.

به لّام له به‌رانبه‌ریشه‌وه داواو بانگه‌واز ده‌که م بۆ پایه‌ندبون و ده‌سبه‌ردار نه‌بون له‌و جیهاده‌ی که خواوه‌ندو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی داوایان کردوه و داوای ده‌که‌ن.

ئه‌گه‌ر وانیه پیّم بلّین: تا ئیستا بینیوتانه پیاویک داوای شارندنه‌وه و دفن کردنی ژنه‌که‌ی له‌گورستانی شه‌هیداندا بکات ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که به‌هۆی (نیفاس) و خوینی دوا‌ی مندالّ بوونه‌وه گیانی له‌ده‌ست دابّیت..؟

هه‌روه‌ها لیّتان ده‌پرسم: ئایا تا ئیستا بینیوتانه که پیاویک که له‌پیناو ده‌ستخستنی پزق و پزوی مالّ و مندالّه‌که‌یدا گیانی له‌ده‌ست دابّیتو پاشان ژنه‌که‌ی چوبّیت داوای به‌شی می‌رده‌که‌ی کردبّیت له‌و هه‌مو ئه‌و شاباش و پاداشتانه‌ی که کاربه‌ده‌ستان ده‌پریژن به‌سه‌ر کوژراوه‌کانی به‌ره‌کانی جه‌نگ و که‌س و کاره‌کانیاندا..؟

یاخود پیاویک به‌ ئازاری نواسک گیانی له‌ده‌ست دابّیت، مندالّه‌کانی به‌هرمه‌ندی ئه‌و ده‌سکه‌وت و پاداشتانه بون..؟

ئایا به‌لای ئیوه‌وه ئه‌مه ره‌وايه یاخود نارّه‌وايه..؟
ئه‌زانم دیسانه‌وه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که وه‌لامیان پّی نیه‌و هیچی تر نازانن، هاواریان لیّ به‌رز ده‌بّیته‌وه و ده‌لّین: ئایا ئه‌وه‌ی که سینزه سه‌ده‌یه پیشینانمان له‌سه‌ری ده‌پۆن چ‌عه‌ییکی تیدایه‌و چی ترت لیّمان ده‌وّیت..؟

دیسانه‌وه منیش به‌ هیمنی وه‌لام ده‌ده‌مه‌وه‌و ده‌لّیم: ئایا ئیبراهیم پیغه‌مبه‌ر (س.خ) رازی بوو به‌ بت په‌رستی، ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که هه‌موو هۆزه‌که‌ی خه‌ریکی ئه‌و کاره‌بون..؟

کیشه‌که له‌وه‌دایه که ئیوه به‌ده‌ست گریکویره‌ی خۆبه‌که‌م زانینه‌وه گرفتارن و به‌ده‌سیه‌وه ده‌نالّینن، به‌لام ئیمه خوا ریژی لیّناوین و هیژو هه‌سته‌وه‌ری بیستن و

بینین و بیرکردنه وه و لیکدانه وه و به راوردی پی به خشیوین، تا وه کو تیبگه یین و چاک و خراپ لیک جیابکه یینه وه و خو مان به خزمه تکاری که س نه زانین.

کیشه که له وه دایه ئیمه هرچی ده لئین، به لگه ی به هی زمان لایه و له هه مو بو چونه کانماندا پشت به خواوه ندو په راوه که ی خواوه ند ده به ستین، به لام ئیوه پشت به قسه کانی هه ریه که له (سیوتی و ده هله وی و ئیبن و عابدین.. هتد) ده به ستین، (ئای له جیاوازی ئیوان شه هاده تی شه هیده که ی ئیمه و شه هاده تی شایه ته که ی ئیوه) چونکه ئه وه ی ئیمه، خو ی ناماده ی پوداوه کان و کاراکته ری هه لسورپینه ریا نه و مایه ی دلنیا ییه و، ئه وه ی ئیوه ش به ده ما و دم شته کانی پیگه یشتوه و به ئیوه ی ده گه یه نیت و دونیا یه که گومانی له سه ره، هه روه که چون خواوه ند ده فه رمو ییت: ﴿وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾ النجم / ۲۸.

واته: به دلنیا ییه وه گومان هیچ مایه ی پشت پی به ستین نیه له ئاست حه قیقه ت و راستیدا.

کیشه که له وه دایه که ئیوه ده خویننه وه به لام لئی تی ناگه ن... ئه گه ر لیشی تی بگه ن ده ی چه میننه وه و له واتا که ی خو تان ده بو یین، ئه گه ر وانیه ئاده ی پی م بلین: ئایا کاتیک پیشه و شافعی فه توای دا که گویا ته نها مندالی نیرینه بهر به مامه کانی ده گریت و بیبه شیان ده کات له به شی میرات و بو ماوه ی باوکی و مندالی مینه ئه م مافه ی نیه، له کاتیکدا که ئه م ئایه ته ش له بهرانبه رو بهرده ستی پیشه وادا بوه که ده فه رمو ییت: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ﴾ النساء / ۱۱.

واته: خواوه ند راسپارده تان ده کات له منداله کانتاندا.

ئایا شافعی نه یده زانی که (ولد) و مندال ده گونجیت نیر بیت و ده شگونجیت می

بیت...؟

ئایا شافعی ئه م فهرموده یه ی خواوه ندی خویندبویه وه که ده فهرموئیت:

﴿وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ﴾ البقرة / ۲۳۳.

واته: با دایکان شیر بدهن به منداله کانیان.

ئایا دایک ته نها شیر به مندالی نیرینه ده دات..؟

ئایا کرداری له دایک بون (ولاده) ته نها نیرینه ده گریته وه و فری به سه ر مینه وه

نیه..؟

ئه گه ر له م ئایه تاندا مه به ست ته نها نیرینه کان بویه به ته نها، ئه و مینه کان

له ئاموژگاری و وه سیه ته که ی په روره دگاردا به دهر ده کران، ئه مه ش له گه ل سوژی

خواوه نددا نه گونجاوه .

له وه لامدا ده لئین: به دنئاییه وه شافعی هه موو ئه مانه ی ده زانی، ئه و هه ر به بنه ماله

ره وانبیژو زمان زان بوه، چونکه ئه و قوره یشی بوه و پوئشنبیریکی دیاربوه و ده هه زار

به سته شیعرو هه لبه تسی له بهر بوه، به لام وای به باش زانیوه به لای (أبا جعفر

المنصور) سولتانه سته مگه ره عه باسیه که یدا دای تاشیت، تا له ئاکامدا به داخه وه به هه له دا

چو، ئاگای له وه نه بو که فه توکه ی ده بیته هوکاری بیبه ش بونی ملیاران کچ له به شه

میراتی ماله باوانیان وه ره له وکاته وه که فه توکه ی داوه تاوه کو پوژی دواپی کار به و

فه توایه ده کریت و کچی داماو له به شه میراتیان بیبه ش ده کرین.

ئیمه لیڤه دا لانی که م کارمان به شافیعیه وه نیه تا دادگایی بکه ین، چونکه ئه و

ئیسنا له به رده م بالاده ست ترینی فه رمان په واکاندا یه، به لام پیویسته له سه رمان

بانگه واز بو وازه ینان له کار پیکردنی ئه و فه توا سیاسییه بده ین که به ئاشکرا

پیچه وانه ی ده قه کانی دابه زینراوی به جییه، چونکه وه ک و تراوه بیده نگ له ئاست

حه قیقه تدا شه یتانیک ی لاله .

ههروهها ئه ریکی سهershانمانه وهك مافیکی خویان ئاماژه به چه ندین فهقهیو زانای راستگو له گه لّ حهقیقه تداو دلسۆز بۆ پاراستی حهقیقهت بکهین که چه ندین ههلوئیستی جیاواز له ههلوئیسته که ی شافیعیان بوه وه له سهری پایه دارو دامه زراو بون. له نمونه ی ئه وه ههلوئیسته جوامیریانه: {زوهه ری سهردانی وه لیدی کوری عه بدولمه لیک ی کرد، وه لید لی یی پرسی: پات چیه له باره ی ئه وه باسه وه که خه لکی شام ده لئین: ئه گه ر خوا کاروباری به نده کانی به یه کیک له به نده کانی سپاردو کردیه کار به ده ستیان، ئه وا خه یرو چاکه ی بۆ ده نوسریت و خراپه ی له سهر تۆمار ناکات...؟.

زوهه ری وتی: ئه ی میری باوه پداران قسه یه کی پوچ و بی مانایه ، چونکه ئایا پیغه مبه ریکی کار به ده ست و جینشین، به ریژه له لای خواوه ند، یاخود کار به ده ست و خه لیفه یه کی ئاسایی که پیغه مبه ر نه بیت...؟

وه لید وتی: بیگومان پیغه مبه ریکی کار به ده ست و جینشین به ریژتره .

زوهه ریش وتی: ده ی خواوه ند پرو به داوود پیغه مبه ر ده فه رمویت: ﴿يَا دَاوُدُ اِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْاَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ اِنَّ الَّذِيْنَ يَضِلُّوْنَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌۢ بِمَا نَسُوْا يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ ص ۲۶۷.

واته: ئه ی داود ئیمه تۆمان کردوه به جینشینی خۆمان له سهر زه ویدا به داد په روه ری حوکم له نیوان خه لکیدا بکه و شوین ئاره زوه کانی نه فست مه که وه، چونکه گومرات ده که ن له ریگه ی خواوه ندو به دالنیایشه وه ئه وانه ی گومره ده بن له ریگه خواوه ند سزایه کی توندو به سویمان هه یه به هوی ئه وه وه که رۆژی لی پرسینه وه یان له یاد کردوه.

زوهەری پوی کردە وەلیدو پیی وت: ئەمە هەرەشەیی خواوەندە بۆ پیڤەمبەرێکی جینشینیی خۆی، ئاخۆ هەرەشەیی چۆن بییت بۆ جینشین و خەلیفەیهکی وەك تۆ که پیڤەمبەریش نیت...؟

وەلید وتی: بەراستی خەلکی سەرمان لێ دەشیۆینن لە دینداریماندا. سەیری کتیبی (العقد الفرید)ی (ابن عبد ربە الأندلوسی) بەرگی یەكەم لاپەرە (٦٠) بکە. رەحمەتی خوا لە زوهەری، لە میژودا ئەم چەشنە رۆبەرۆبوانە لە گەڵ ئەوانەدا که فەرمودەیان بەناوی پیڤەمبەرەو هەڵدەبەست تۆمار نەکراوە، یاخود پەرچ دانەوێ ئەو بەناو فەرمودانەیی که دژایەتیان هەیە و پیچەوانەیی دابەزینراوی بەجین و بریاردان لەبارەیی پوچەلی و بی بنەما بونیا نەو، ئەمانە بە داخەو لە میژوو کە لە پوری رابوردوماندا نابینرین، ئەمەش کارێکی ئاساییە و مایەیی سەرسورمان نیە چونکە، میژو و میراتی کە لە پورمان لە بناغەو (لە زۆربەیی بەشەکانیدا) تەنھا بریتییە لەو بابەتانەیی کە سولتانی و میرەکان رەزامەندیان لە سەر بلاوکردنەو و تەنانەت نوسینەو وەشی داو، ئەم دیاردەیی خەفەکردن و بی دەنگ کردنە تا ئەم دواییانەش هەر بەردەوام بوو بە بەرپابونی شوێرشیی زانیاریەکان بەرەبەرە شەبەقی تیی کەوتوو و ئاسۆیەک کراوەتەو.

خۆزگە مەسەلە کە تەنھا لە هەلبەستنی فەرمودەدا بوایە بە دەم پیڤەمبەرەو بە مەبەستی سیاسی و خزمەتی میرو فەرمانرەواکان و بە پیی خواستی مەزھەبەکان، بە لکو مەخابن سەری کیشاوە بۆ دانانی چەنیدن تەفسیر و پراڤەیی جۆراو جۆر بۆ دابەزینراوی بەجی، بە شیۆیەیک کە خزمەت بە هەمان مەبەست و مەرامی سەرەو بەکات.

بۆنمونه : ئایه ته کانی :

﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا﴾ الفتح / ۱ .

﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ النصر / ۱ .

﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أحيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ آل عمران / ۱۹۶ .

فه خری پازی له ته فسیری ئایه تی (۱) سوره تی (الفتح) دا ده لیت:

{ ده سبه سه راگرتن و کردنه وه چه ند پویه کی هه یه، یه کیکیان گرتن و ده سبه سه راگرتنی شاری مه که یه نه میان پون و ئاشکرایه، دوه میان کردنه وه و ده سبه سه راگرتنی پۆم و غهیری پۆمه، سییه میان فه تح و پیککه وتنی حوده بییه یه، چواره میان فه تحی ئیسلامه به شمشیر و پم و تیر، و هه روه ها به به لگه ی به هیز، ده وتریت نه گهر مه به ست پیی گرتن و ئازاد کردنی شاری مه که یه، نه وا خو له و کاته دا هیشتا مه که ئازاد نه کرابو، نه ی چۆن خواوه ند ده فه رمویت (فتحنا) به شیوه ی رابوردو.

ئیمه ش له وه لامدا ده لیتین:

کردنه وه و ئازاد کردنه که دو پوی هه یه:

یه که میان: به واتای ئازاد کردن له نه ندازه گیری و برپاری ئیمه دا واته: به زانیاری و

برپاری خواوه ند که پیشتر برپاری له سه ر داوه .

دوه میان: هه رچیش خواوه ند برپاری له سه ر دابیت بیگومان هه ر ده بیت و هیچ

شتیک ناتوانیت پیی پی بگریت { . سهیری (التفسیر الکبیر) به رگی (۲۸) لاپه ره ی

(۶۷) بکه .

هه روه ها فه خری پازی له ته فسیری ئایه تی (۱) له سوره تی (النصر) دا ده لیت:

{ نه وه ی که باوه له لای راقه کاران مه به ست به فه تح له م سوره ته دا فه تح و

دهسبه سهرراگرتنی مه ککه یه، به به لگه ی ئه وه ی که خواوه ند هاوشان له گه لّ فتح دا باسی سهرکه وتنیش ده کات، هه ندی جار پیغه مبه ر(د.خ) سهرکه وتنی به ده ست ده هینا به بیّ فه تح و ئازاد کردن، یا خود ده سبه سهرراگرتن و گرتنی به ده ست ده هینا به بیّ سهرکه وتن، وه ک هه لکه ندنی هۆزی به نی قوره یزه و شاربه دهر کردنیان که خۆی له خۆیدا گرتنی شاریک بوو به بیّ شه رو هۆزه که شی نه گرتن، به لام له گرتنی مه ککه دا هه ردوو کاره که ی بوو کۆکرایه وه هه م سهرکه وتن و هه میش گرتن و ده سبه سهرراگرتن، که دواتر هه موو خه لکه که ش وه ک کۆیله یان لیّه ات له به رده ستیداو دواپی ئازادی کردن.

قسه ی دوهم ده لیت: مه به ست پیی ده سبه سهرراگرتنی خه بیه ره که ئه ویش له سهرده ستی عه لی ئه نجام دراوه و به سهره اته که باوه .

قسه ی سیپه م: گواپا گرتن و ده سبه سهرراگرتنی شاری(تائف) بیت که ئه م به سهره اته ش دورو دریزه .

قسه ی چواره م: که قسه ی ئه بی موسلیمه ده لیت: مه به ست پیی سهرکه وتنه به سهر کافراند او ده سبه سهرراگرتنی ولاتان به شیوه یه کی گشتی.

قسه ی پینجه میش: مه به ست له فه تح ئه وه یه که: خواوه ند ده رگای زانیاریه کانی به روی پیغه مبه ره که یدا کرد بیته وه، وه ک چۆن له فه رموده ی ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ طه / ۱۱۴ دا ئاماژه ی پیکراوه .

به لام ئه وه نده هه یه که ده سکه وتنی زانیاری پیویستی به پاککردنه وه ی سنگو ساف کردنی دل هه یه، و پیویسته پیشته ئه نجام درابن وه ک چۆن ده فه رمویت: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾

ده شگونجیت مه به ست له سه رکه وتنی خواوه ند، یارمه تی دانی بیت بۆ به نده کانی له سه ر گوی رایه لی و چاکه کاری. سهیری (التفسیر الکبیر) به رگی (۳۲) لاپه رهی (۱۴۳) بکه.

پیشه و ا رازیش وه ک ته و اوی راقه کارانی تر له و مانا و لیکنانه وه باوه وه ده پروانیت بۆ سه رکه وتن و ئازادکردن و ده سبه سه راگرتن، ئه و وینایه مان بۆ ده کیشیت که ریگهی سه رکه وتن ته نها ئه و جیهاده کوشتاریه یه که سه رکه وتن به سه ر دوژماندا دابینی ده کات و پاش گه مارۆدان و بۆمبارانی سنوره کانی هر شاریک کوشتن و به دلیل گرتن و تیکشکاندن ده هینیته ئاراهه، ئه و جا شاره که ده گیریت و دهستی به سه ردا ده گیریت.

له بۆچونی رازیدا سه رکه وتن و ده سبه سه راگرتن ده گونجیت به یه که وه بنو ده شگونجیت هه ریه که و به جیا به دی بین.

له بۆچونی رازی و راقه کارانی تریشدا، فه تح و ئازادکردن له و دوو ئایه ته دا (ئیتیر فه تحه که له مه که که بیت یا خود له خه یبه ر یا خود له تائف یان له حوده یبیه) هه ر له چوارچیوه ی ئه وه دایه که باسما نکردن له جه نگو و شه رو مال ویرانی و کوشتن و به دلیل گرتن و ویرانکاری.

ئه گه ر وابیت که ئه م به ریزانه ده یلن و (دلنیاشین که وانیه) چۆن له وشه ی (فتح) تیبگه ین له م ئایه تانه دا:

۱. ﴿رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ﴾ الأعراف / ۸۹.

واته: ئه ی په روه ردگارمان نیوان ئیمه و هۆزو گه ل و نه ته وه که مان به هه ق و راستی بکه ره وه و تۆش باشتیرین که سیکی که ده توانی ده رگا و دلّه کان والا بکه یته.

۲. ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾

الأعراف / ۹۶.

واته: ئەگەر خەلکی شارو دیهاته کان باوەر بهینن و پارێزکار بن، چه نندین فه پرو به ره که تی ئاسمان و زه وییان به سه ردا ده که یه وه.

۳. ﴿فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَىٰ

اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنفُسِهِمْ نَادِمِينَ﴾ المائدة / ۵۲.

واته: ده بینی ئه وه که سانه ی که نه خووشی و بیروکی نه خووش له دلیاندا یه پیش برکی ده که ن بو خووش ویستنی ئه وان، ده لاین: ده ترسین پرو داویکی نه خواز او مان توش بییت، هیوا وایه خواوه ند کرانه وه وه سه رکه و تنیک یان کاریک له لایه ن خوویه وه بنی رییت، سه ره نجام وایان لی بییت په شیمان ببه وه وه له وه ی که له دل و ده رو نیاندا شار دو یانه ته وه.

لی ره دا ده لیم: به پیی ئه وه ی که له ناو راقه کارو موفه سه هیره کان و زانا به پر یزه کانماندا باوه چۆن له وشه ی (فتح) تی بگه یین له کاتی کدا (فتح) که له ئایه تی یه که مدا واتای حو کم و فه رمان په وایی و له ئایه تی دو هدا مانای بزق و پوزی و له ئایه تی سی هه مدا واتای پشتیوانی و سه رخستن ده گه یه نییت..؟

له مانه ش هه مو گرن گتر ئه وه یه که چۆن له ناوی خواوه ندی بیها و تا (الفتح) تی بگه یین..؟

وه ک له م ئایه ته دا هاتوه: ﴿قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ

الْعَلِيمُ﴾ سبأ / ۲۶.

واته: بللی په روه ردگار مان کۆمانده کاته وه له یه ک و به حه ق و داد په روه ریش نیوانمان ده کاته وه هه ر ئه وه که والا که رو بکه ره وه یه و زانایه به هه مو شتی ک.

نایا ره وایه له م نایه ته و ا تیگه مین که (الفتاح) بریتیه له و که سه ی که پاش گه مارؤ دان و بوردمانکردنی سنوره کان، ولات و شاره کان داگیر ده کات و ده سده گریټ به سه ریاندا...؟

کیشه ی (پازی) و راقه کاره کانی تر له م بواره دا نه و هیه: نایه تی یه که م که له سوره تی (الفتح) دایه به ته نها و دابراو دور له و اتا و مه به سته کانی تر که له نایه ته کانی دواتردا هاتوه خویندویانه ته وه.

بوټیه له ناکامدا و ایان زانیوه نه و (الفتح) هی که له نایه ته که دا هاتوه مه به ست پیټی نازاد کردن و ده سبه سه را گرتنی شاری مه که که بیټ.

له بیریان چوه که نه و پیټی لامه ی که (اللام السببیه) یه و له (لیغفر) داو له سه ره تای نایه تی دوه مدا هاتوه واتای نه و ده دات به ده سته وه که خواوه ند (فتح) ی له نایه تی یه که مدا کردوه به هوکار بو چوار ناکامی یه که له دوا ی یه که له نایه ته کانی دوه م و سیټه می هه مان سوره تدا باسی لیوه کردن که بریتین له:

۱. لیخوش بون له تاوانه کان.
 ۲. ته و اوکردنی نیعمه ت و به خشینی خوایی.
 ۳. رینیشاندان به ره و ریگه ی راست.
 ۴. سه رکه و تنیکی پشت نه ستور به پشتیوانی و پشتگیری خواوه ند.
- ده سبه سه راگرتنی سه ریازی شاری مه که که، یاخود هر شاریکی تر، نابیته هوکار بو نه م چوار ناکامه.

پیشه و (پازی) له باره ی راقه ی نایه تی (۱۶۹) ی سوره تی (آل عمران) هوه ده لین:
{ بزانه که پروکاری نایه ته که نامازه ده کات به زیندویه تی نه و کوژراوانه، ده گونجیت نه و نامازه یه به شیوه ی حه قیقه ت و راستی بیټ، یاخود به شیوازی ناراسته و خو مه جازی، نه گه ر مه به ست پیټی پوه راست و حه قیقه ته که ی بیټ، نه و ایان له پوژی دوا پیدا زیندوو ده کرینه وه یاخود هر نیستا زیندون.

ئه گهر بیټ و والیکی بدهینه وه که مه بهست دوه میانه ئه وایان ده بیټ بونی ژیانی
رؤحانی بسه لمینین یاخود ژیانی ته ن و جهسته، ئه مه ئه و روانه ن که ده کریټ
ئاماره یان پی بکریټ له پراقه ی ئه م ئایه ته دا. سهیری (التفسیر الکبیر) به رگی (۹)
لاپه ره ی (۷۲-۷۳) بکه.

هه روه ها (پازی) قسه ی پراقه کاران به دریژی ده خاته رو له م دو جیگه یه دا:
یه که م: له پراقه ی ئایه تی ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ
وَلَكِنْ لَّا تَشْعُرُونَ﴾ البقرة / ۱۵۴.
دوه م: له پراقه ی ئایه تی ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ
عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ﴾ آل عمران / ۱۶۹.

که زیاتر ئیمه ئایه تی دوه ممان مه بهسته له سه ری بوه ستین و قسه ی له سه ر بکه یین.
پیشه و (طبرسی) یش به هه مان شیوه له (مجمع البیان) داده لیت: {له ئیبن و
عه باسه وه گپراوه ته وه که ئایه تی (۱۵۴) ی سوره تی (البقرة) له باره ی کوژراوه کانی
جهنگی به دره وه دابه زیوه که دوانزه که س بون و چواریان له کوچه ران و
هه شتیشیان له پشتیوانان بون.

دوای جهنگه که خه لکی ده یان گوت فلانه که س مردوه، بویه خواوه ند ئه م
ئایه ته ی دابه زاند تا ریگری بکات له وه ی که به کوژراوانی ریگه ی جههاد بو تریټ
مردو، به لکو ئه وانه زیندون.

ئه م بابه ته ش چند قسه یه کی له سه ره:

یه که م: که له هه مویان پاستره بریتیه له وه ی که به لئ ئه وان به راستی زیندون و
تاروژی دوایی به زیندویی ده میننه وه، ئه مه ش قسه ی ئیبن و عه باس و قه تاده و
موجاهیدو، هه روه ها حه سه ن و عه مری کوپی عه بیده و واسلو ئیبن و عه تاش
واده لئین و جه بائی و پومانی و هه مو پراقه کارانیش ئه م بۆ چونه یان هه لباردوه.

دوهم: موشريک و بئى باوره پره کان ده يانوت: هاوه له کانی موحه مه د له جه ننگه کاندنا به بئى هو خويان به کوشت ده دن و ده مرنو ده فه وتين و له ناو ده چن، بويه خواوه ند پيى پراگه يانندن: وانیه که ئيوه ده يزانين، به لکو ئه وان پوژی قيامهت زيندو ده کرينه وه و پاداشت وهرده گرن.

سييه م: مانای ئه وه يه مه لئین ئه وان مردون به لکو ئه وان به هوئی گوئی رايه لئيانه وه زيندون، هه روه ک چۆن خواوه ند ده فه رمويت: ﴿أَوْ مَن كَانَ مِيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا﴾ الانعام / ۱۲۲.

واته: ئايا ئه وکه سه ی به هوئی بئى ئاگاييه وه له ريزی مردواندا بوو ئيمه زيندومان کرده وه و پوناکيه کمان پي به خشی که به هوويه وه به ناو خه لکدا ده گه پراو پيگه ی ده بري، ئايا ئه م که سه و ئه وه ی که له نئو تاریکيه کدا چه قيوه و پيگه ی ده رباز بونی نيه وه ک يه ک وان..؟

وه ک ده بنين ئه م ئايه ته پيمان ده لئیت: گومرا بون مردنه و، وهرگرتنی هيدايه تيش ژيانه .

چواره م: مه به ست پيى ئه وه بيئت وه ک له عه لی کورپی ئه بو تاليبه وه ده گيرنه وه،

له بهر ئه وه ی که به باشه و پريزه وه ناوده برين که واته زيندون له ناو خه لکدا.

وه ک پيشه واه عه لی ده لئیت: ئه وانه ی که مال و سامانيان ئه مبار ده کرد له ناو چوونو

زانايان هه ر ماون و هه رده شميين تا ئه وکاته ی ژيان به رده وام بيئت، راسته

جه سته يان له ناو ده چيئت به لام شوينه وارو ناوو بيره وه ريان هه ر له ناو دلاندايه .

له کو تايدا پيوسته بلين: که قسه ی متمانه پيکراو هه ر بو چونی يه که مه، چونکه

رای هه موو راقه کارانی له سه ره { . سه يری کتیبی (مجمع البيان) ی طبرسی به رگی (۱)

لاپه ره ی (۲۳۶) بکه .

هه روه ها طبرسی له راقه ی ئایه تی (۱۶۹) ی (آل عمران) دا ده لیت: {وتراوه ئه م ئایه ته له باره ی شه هیده کانی به دره وه دابه زیوه که چواره پیاو بون، هه روه ها و تراوه له باره ی شه هیده کانی ئوحده وه دابه زیوه که حه فتا پیاو بون، و تراویشه له باره ی شه هیده کانی (بئر المعونه) وه دابه زیوه که حه فتا پیاو بون.

خواه ند ئه و قسه ی دوپروه کانی گپرایه وه که له باره ی شه هیده کانه وه ده یانکرد، دوا ی ئه وه باسی ئه و پاداشت و پیزو شکویه ش ده کات که خواه ند له رۆژی دوایدا ئاماده ی کردوه بۆ شه هیده کان. {سه یری (مجمع البيان) ی (الطبرسی) به رگی (۱) لاپه ره (۵۳۷) بکه.

له م بره گه یه دا چه ند سه رنجیک و چه ند بابه تیک رامان ده گریت:

یه که م: ئه و سوربون و پیداکرتنه ی راقه کاران له سه ر قه تیس کردنی چه مکی شه هاده وشه هید له کوژراوان و قوربیانیه کانی جه نگو و گۆره پانه کانی جه نگدا، پیچه وانه ی فرموده ی خواه ونده که ده فه رمویت: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشَّهَادَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ﴾ الحدید/ ۱۹.

واته: ئه و که سانه ش که برویان به خواه وند وه مو پیغه مبه رانی هیناوه ئه وانه ن که راستگۆ و راسالان و شایه تیده رانی لای په روه ردگاریانن و پاداشت و نورو پۆشنایی خۆیانیا ن هه یه.

هه روه ها خواه وند زیندوه کانی جه نگی ئوحدی به (شهداء) ناو بردوه، وه ک ده فه رمویت: ﴿إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نَدَاؤُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ آل عمران/ ۱۴۰.

واته: ئه گه ر توشی ئه شکه نجه و ئازارو بریندار بون هاتون خو هۆزه که ی به رانبه ریشتان هه مان شتی توش بوه و ئه م رۆژانه ش له ناو خه لکدا ده ساو ده سیان پیده که یین تا خواه وند باوه رداره کان پیبزانیت و چه ند که سیکیش له خۆتان بکاته شایه تحال له سه ر روداوه کان و خواه وند سته مکارانی خو ش ناویت.

ئەم ئایەتانە لە لایە ک و فەرمودە کانی پیغە مبه ریش (ئەگەر راست بن) وە ک چۆن لە لاپەرە کانی راپوردودا تاوتویمان کردن لە لایە کی تره وه .
لە مانەش زیاتر ئەم راقە کارانە چەند دەستە واژە یە ک زیاد دە کە ن بۆ ئایە تە کان کە لە دەقی ئایە تە کاندای بونیان نیە وە ک (الجهاد) و (الشهداء).

دوهم: دەستگرتن و پیداکاری بە روکاری وشە کانه وه لە سەر حسابی حەقیقە تی و اتا کانیان و پشت کردن لە (مجان) و ئاماژە کان کە وشە کان لە خۆیان دە گرن، سەرە پای ئە وهش ئەم هە لۆیستە یان لە لایە ک بە ره و بە رجە ستە کردنی خوا وه ندیان دە بات و لە لایە کی تریشە وه دە یانبات بە ره و دژبە یە کی و ئاراستە ی پیچە وانە لە گە ل یاسا گە ردوینە مادیه کاندای.

بۆ نمونە: کاتیک دە لێن کوژرا وه کان بە شیۆه ی حەقیقە ت و راستی و لە سەر شیۆازی ماددیان زیندون، لێره وه پیویست دە بێت لە سەریان بیسە لمینن کە بونی ئە و کوژراوانە (کە بە لای ئە وانە وه زیندوی حەقیقی و ماددین) لە گە ل خوا وه نندا (عندیة) و بونیکی ماددی و بە رجە ستە یە و لە شیۆینیکی دیاریکراودایە کە وشە ی (عندربهم) ئاماژە ی پیدە کات.

ئە مەش نە شیوا ونە گونجا وه لە گە ل زاتی خوا وه نندا، چونکە بون لە جیگە یە کی دیاریکراودا لە تاییبە تمەندی جە ستە کانه و دوره لە زاتی حە قە وه .

هەر وه نا سازگاری و دژایە تیە کە شیان لە گە ل یاسا گە ردوینە مادیه کاندای خۆی لە وه دا دە بنیته وه کە دە لێن: جە ستە ی پیغە مبه ران و شە هیدان پارێزرا وه و دورنلە پزین و بروتوکان و بە شیۆه ی تە رو پاراوو لە سەر شیۆازی خۆیان دە میننە وه تا رۆژی پە سلان و بە رپابونی قیامە ت و دە لێن: ئە وان زیندون و لە گۆرە کانیاندا بە یانیان و ئیواران بە هره مە ندی نازو نیعمە تە کانی بە هە شت دە بن.

سییه م: تیکه ل کردنی (رؤح و نه فس) و (مردن و وه فات) به سه ریه کدا.
چونکه نه فسئه و شته یه که خواوه ند ئه بیاته وه به لگه ش له سه ر ئه مه ئایه تی: ﴿اللَّهُ
يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا﴾ الزمر / ۴۲.

واته: خواوه نده له کاتی مردنیاندا نه فسه کان وهرده گریته وه.
به لام رۆح خوی ده پروات (نالین بهرز ده بیته وه) بۆلای به دی هینه ره که ی که یه که م
جار کردی به به ری ئه و دروستکراوه یدا و به هوی رۆحه وه دروستکراوه که بویه
گیانله به ریکی خاوه ن ژیری و چاکه و خراپه ی له یه ک جیا ده کرده وه.
مردنیش له دابه زینراوی به جیدا دوو مانا و واتای هه یه:

یه که م: واتایه کی ماددی هه یه، به شیوه ی حه قیقه ت و راستی وه ک خواوه ند
ده فه رمویت: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ الانبیاء / ۳۵.
واته: هه موو نه فسیک مردن ده چیژییت.

ئه م چه شنه یان مانای تیاچونی جه سته ی ماددی و گه پانه وه ی بۆ ناو گل
ده گه یه نییت.

دوه م: مردنیکی مه جازیه وه ک فه رموده ی خواوه ند: ﴿أَوْ مَن كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ
وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا...﴾ الأنعام / ۱۲۲.

واته: ئه و که سه ی که مردوو بو ئیمه زیندومان کرده وه و نوریکمان بۆ دابین کرد..
چواره م: فه رموده ی خواوه ند (ولاتحسبن) و (عندربهم) له ئایه تی (۱۶۹) ی سوره تی (آل
عمران) داو (ولکن لاتشعرون) له سوره تی (البقرة) ئایه تی (۱۵۴) دا له دیدو تیروانینی
ئیمه دا بۆ وهرچه رخاندنی بیری خوینه رو بیسه ره له حه قیقه ته وه به لای مه جازدا.

ئه گهر سه رنج بده مین رابردو (الماضی) له (تحسبن) دا بریتیه له (حَسْب) به واتای (وای لیک دایه وه) دیت، و (تحسبن) له دابه زینراوی به جیداو به م مانایه ی که لیکماندایه وه له چلو پینج جیگه دا هاتوه، له و جیگایانه:

﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ﴾ إبراهيم / ۴۲.

واته: وا دانه نین که خواهند بی ناگایه له وه ی که سته مکاران ده یکه ن.

ههروه ها ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ لَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ﴾ القيامة / ۳.

واته: مروڤ وا دانه نیت که ئیمه ئیسک و پروسکه کانی کو ناکه ینه وه.

له م نایه ته دا ئه و که سه ی ئه دوینریت و ئه م باسه ی ئاراسته ئه کریت، بریتیه له قسه له گه ل کراو یکی تاک که ئه ویش (الإنسان) مروڤه به گشتی و به نیرو مییه وه، گوتاره که به تایبته ئاراسته ی پیغه مبه ر (د.خ) کراوه.

خواهند هوشداری ددهات به پیغه مبه ره که ی تا وا بیر نه کاته وه که کوژراوانی ریگه ی خواهندیش وه ک کوژراوانی تر له ناو ده چنو ناویان ده پیچریتته وه، به لکو ئه وان زیندون، چونکه مردن و ژیان بیجگه له م پوه مادیه به رجه سته یه یان، پویه کی تری مه جازیشیان هه یه که ئه و پوه جیاوازه له و پوه مادیه ی که به چاو ده بنیریت و به هه سته وه ره کان ههستی پیده کریت، مروڤ وا ئه زانیت که سیک که مرد ئیتر کوتایی دیت و باسی ئه پیچریتته وه.

ئه گهر له نایه ته کاندایا مردن و ژیان له سه ر شیوه ی حه قیقه ته مادیه کان به اتنایه ئه و هه سته وه ره کان هه واله که یان به درو ده خسته وه، چونکه خه لک به چاوی خوین ده بینو به ده ست ههستی پی ده که ن که ئه وان مردن و گیانیان له ده سته وه، به لام فه رموده ی خواهند ئه و گرفته چاره سه ر ده کات که ده فه رمویت (عند ربهم) واته: به لای په روه ردگاریانه وه، که واته ژیانته که واتایه کی مه جازی هه یه چونکه

ژیان به پیوه رو پیودانگه کانی خواوند جیا به له وه که ئیمه ده یزانین، ناگونجیت ئیمه له سهر شیوازه حه قیقیه ماده که ی لیکی بدهینه وه چونکه، ده که وینه کیشه یه کی تری فه لسه فیه وه که کیشه ی (تجسیم) ی پی ده وتریت.

نمونه ی ئەم بابەتەش ئایەتی ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ

تُرَابٍ﴾ آل عمران / ۵۹.

واته: نمونه ی عیسا به لای خواونده وه، وه ک نمونه ی ئاده م وایه که له گل دروستی کرد.

ههروه ها ئایه تی ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ الص / ۳.

واته: تاوانیکی گه وره یه ئەگەر شتیک بڵین و به کردار نه یکه ن.

له پاقه ی ده سه ته واژه ی (فی سبیل الله) دا وتمان: مه به ست پیی ئەوه یه

که (له چوارچیوه ی پیا یزی خواوندو به پیی پروگرامه که ی بیته) باسما ن کرد که چۆن هه ولدان بو ده ستخستنی بزق و پۆزی له پریگه ی خواونده دا ده بیته.

ماوه ته وه پاقه ی ئەوه بکه یین که کوشتار له پریگه ی خواونده دا چۆن ده بیته...؟

ئهو پری ووشینو فه رمان و پریگریانه چین و کامانه ن که پیویسته جه نگاوه ر

پابه ندیان بیته تاوه کو هه ول و تی کو شان و جه نگ و به شه په اتنه که ی له پریگه ی

خواونده دا بیته، تاوه کو بیته یه کی که له وانه ی که خواوند له باره یانه وه

ده فه رمویته: ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ

فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ

بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ﴾ التوبة / ۱۱۱.

واته: خواوند نه فس و مال و سامانی باوه پدارانی کرپوه و به لینی به هه شتی

پیداون، حالی ئەو باوه پدارانه ش وایه که جه نگ ده که ن له پریگه ی خواونده دا وه

پیناوه دا ده کوژن و ده شکوژرین، په یمانیکه و خواوند داویه تی و پابه ند ده بیته

پیوه ی ئەو په یمانه له ته ورات و ئینجیل و قورئاندا هاتوه، کی له خواوند زیاتر

پابه ندی به لینی ده بیته.

۲- جهنگ و به شه رها تن (القتال)

(القتال) چاوگی کرداریکی چواریه که بریتیه له (قاتل) له سه رکیشی (فاعل) وئه م هاوشیوانه شی هه یه وهک (جادل، خاصم، شارک، بایع) (الف) هکه شی زیاده نیه (وهک هه ندیک واده زانن) هه رچه نده ده رهاویشته کانی لابرندیشی له هه ندی جیگه دا که م و بیبایه خن به تاییه ت له (جهاد، جدال) دا، به لام لابرندی ئه و (الف) ه زور مه ترسیداره و گه وره یه ئه گه ر له (قتال) دا لابریت، چونکه به لابرندی (الف) که (قتال) واته: جهنگ وکوشتاری دوسه ره، ده بیتته (قتل) واته: کوشتنی یه ک لایبه نه.

سه رنجبه: کوی (قاتل) بریتیه له (قتل) که له کرداری (قتل) یه، هه روه هاکوی (مقاتل) بریتیه له (مقاتلون) له کرداری (قاتل) ه، ئه م دو بواره ش دو بواری جیاوازو دور له یه کن.

(قتال) دهسته واژه یه کی قورئانیه و به خوی و هه موو به کارهینانه کانی تریه وه له هه فتا و یه ک جیگه ی دابه زینراوی به جیدا هاتوه، یه که میان بریتیه له: ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ البقرة / ۱۹۰.

واته: به جهنگ له ریگه ی خواوه نندا، به رپه رچی ئه وانه بده نه وه که جهنگ و کوشتارتان ده که ن، به لام بیرتان بیت ده ستریتی و زیاده پویی نه که ن، چونکه به دلنیا ییه وه خواوه ند ده سدریژکاران و زیده پویانی خو ش ناویت.

دوا هه مینیشیان بریتیه له نایه تی: ﴿...عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَىٰ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ المزمل / ۲۰. واته: خواوه ند زانی که دواتر هه ندیکتان ناساغ ده بن و هه ندیکیشان به دوا ی به خششه کانی خواوه ند به زه ویدا بلاوده بنه وه و هه ندیکیشان له ریگه ی ئه ودا ده جهنگین و کوشتار ده که ن.

(القتال) کوشتار بریتیه له ویستگه یه کی به گژاچونه وهی یه کدی و، تیکیژانی دولایه ن له خۆده گریت به شیوهی توندوتیژی.

(قتال) له نیوان دوو که سی پوبه پوی یه کدا، یاخود له نیوان دوو دهسته دا پوده دات، به لام نه گهر به شیوازی یه ک لایه نه پویدا ئیدی پی ناوتریت (قتال) به لکو نه وکات کوشتن (قتل) ه، وه ک چۆن کورپه کی ئاده م وتیبه براهی: ﴿لَنْ بَسَطَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لَأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ المائدة/ ۲۸.

واته: نه گهر تو دهست دریز بکهیت بۆم و بته ویت بمکوژیت، من دهستدریز ناکه م بۆ توو ناتکوژم، من له خواوهندی پهروهردگاری جیهانیان دهترسم.

وه ک سه رنج دهدهین نه م کورپه ی ئاده م نایه ویت ببیته لایه نیکی کوشتار، به م هه لویسته ی نه ویش پو به پوبونه وه که له دولایه نه وه گۆرا بۆ یه کلایه نه و بو به کوشتنی یه ک لایه نه (قتل).

نه م حاله ت و دیمه نه ش له زۆربه ی کرده خۆکوژیه کاندایه که له ولاتی عیراق و ولاته پر ئاژاوه کاندایه پوده دهن به جوانی نومایان ده بیته، پۆژانه ده بیینین که لایه نیک کوشتاری ده ویت و لایه نه که ی تریش خه لکی بیچه ک و سقیله و بیتاوانه و نایه ویت نه بکوژیت و نه که سیش بکوژیت، بۆیه به دلناییه وه ده لیین: نه و کرده سه ربازیانه کوشتنی به کۆمه لن و پیشوه خت پلانیان بۆ دارپژراوه و لایه نه که ی تر به بی نه وهی ناگادار بیت چاودیری ده کریت و دواتر ده کوژیت.

له وانه یه پرماناترین ویناکردن و پیناسه کردنی (قتال) له دابه زینراوی به جیدا نه م نایه ته بیت که ده فه رمویت: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ﴾ البقرة/ ۲۱۶.

واته: جهنگ و کوشتارتان له سه ر نوسراو له دلیشه وه پیتان ناخۆشه و بیژراوه لاتان. له ته فسیری نه م نایه ته دا پیشه وایه رازی ده لیته: { نه گهر کافه که ی (الکره) بۆره و (ضمة) ی به سه ره وه بیت واتای رقی لی بونه وه ده گه یه نیت به به لگه ی نایه تی ﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ البقرة/ ۲۱۶.

به لام نه گهر کافه که سه ره (فتحه) ی هه بیټ نه وا واتای پی ناخوش بون به شیوه ی مه جاز که واتای ناپه سه ند بون ده گه یه نیټ وه که له م ئایه ته دا هاتوه: ﴿حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا﴾. سه یری (التفسیر الکبیر) به رگی (٦) ایه ره (٢٤) بکه.

به لای نیمه شه وه (قتال) یه کیکه له داخوازی و نه رکه قورسه کان له سه ره ده رونی مروؤف، کوشتار له و پوه وه که مهینه ت و نه شکه نجه ی زوری تیا یه و پیگه ی مانو نه مانه، به لای مروؤفه وه مایه ی رق لیبونه وه و ناخوش نو دیه، که ئمه واتای (کره) که ده گه یه نیټ، هه روه ها ناپه سه ندو ناخوشه به و پییه ی که دوا چاره سه ری کیشه کانه و به نا چاری نه بیټ په نای بو نابریټ، ئمه ش واتای (کره) که ده گه یه نیټ، هه روه که چو ن له په ندی عه ره بیدا هاتوه ده لیټ: (آخر الطب الکی) واته: دوا چاره سه ره داخ کردنه به ناگر.

کاتی که هه مو چاره سه ره کان بی سود ده میننه وه نه و جا په نا بو ئم چاره سه ره ناخوشه ده بریټ.

سه باره ت به و قسه یه شمان که ده لیټین: (قتال) نه رکه، به لگه مان ئم ئایه ته یه که ده فه رمو یټ: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ﴾ واته: قیتالتان له سه ره نوسراوه، وشه ی (کتب) ده مانباته وه بولای فه رموده کانی تری خواوه ند له باره ی پوژوو تو له سه ندنه وه، که ده فه رمو یټ: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ﴾ البقرة / ١٨٣.

واته: پوژوتان له سه ره نوسراوه.

هه روه ها: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ﴾ البقرة / ١٧٨.

واته: تو له سه ندنه وه تان له سه ره نوسراوه.

پیویسته ئه وهش بزانین که ئه رک و ته کلیف له م بابه ته شدا وه ک ته واوی ئه رک و ته کلیفه کانی تر، ته نها رو له و که سانه ده کات که خاوه نی تواناو لیها تویی تایبه ت به و بواره و خاوه نی ژیرین.

به لام به داخه وه وه ک هه میسه پاشه کاران و فه قیهه کان، لی ره شدا رای جیاوازیان هه یه له باره ی جیبه جی کردنی ئه م ئه رکه وه، پی شه وا پازی ده لیت: {زانایان رای جیاوازیان هه یه له م ئایه ته داو هندیکیان ده لین: به پیی ئه م ئایه ته واجب کراوه له سهر هه موان.

وه ک له ئین ومه کحوله وه گپراوه ته وه که له نزیک مالی خاوه نندا سویندی خواردوه به خاوه ند که (الغزو) واته: هیرش بردن و په لاماردان، واجبه.

هه روه ها له ئین و عومه رو عه تائه وه گپراوه ته وه که وتویانه: ئه م ئایه ته داوای واجب بونی (قتال) ته نها له سهر پیغه مبه ر و هاوه لا کانی ده کات له و ده مه دا.

ئه گه ر بشگوتریت: روکاری ئایه ته که داوای واجب بونی کوشتار ده کات له سهر یه ک به یه کی تاکه کان، چونکه وشه ی (علیکم) مانای ئه وه یه که له سهر یه کبه یه کتان واجبه، وه ک چون ده فه رمویت: ﴿کُتِبَ عَلَیْکُمُ الْقِصَاصُ﴾ و ﴿کُتِبَ عَلَیْکُمُ الصِّیَامُ﴾.

عه تا ده لیت: (کتب) واتای واجب بون ده دات به ده سته وه یه کجار کار پی کردنی به سه وه، وشه ی (علیکم) یش مانای ئه وه ده دات به ده سته وه که داوای کراوان و قسه له گه ل کراوان ته نها ئه وانه بون که له و ده مه دا ئاماده بون.

ئه وا ئیمه ده لین: فه رموده ی ﴿کُتِبَ عَلَیْکُمُ الْقِصَاصُ﴾ و ﴿کُتِبَ عَلَیْکُمُ الصِّیَامُ﴾ به به لگه ی کۆده نگه ئه م دوو داواکاریه رو ده که نه هه م ئه وانه ی که له و ده مه دا ئاماده بون و هه م له وانه ش که دواتر دین، ئه و ئامازه پونه ش که له م دو ئایه ته دا هه یه واتای به رده وامی ده دات به ده سته وه، له ئایه تی ﴿کُتِبَ عَلَیْکُمُ الْقِتَالُ﴾ دا ئامازه که، ون و نارونه و هه سته ی پی ناکریت بویه له سهر حاله تی خو ی ده مینیتته وه {سه یری (التفسیری الکبیر) به رگی (۲) لایه ره (۲۳) بکه.

پیشسه و (توبروسی) ش له ده رپرینکی کورتدا هه مان بۆچونی پیشه و رازی دوباره ده کاته وه و به م شیوه یه ده ستپیده کات و ده لیت: {ئهم ئایه ته رونکردنه وه یه ئه وه یه که جیهاد به رژه وه ندیه که بۆ ئه و که سانه ی که فه رمانیان پیکراوه به راپه راندنی جیهاد، وه ک چۆن خواوه ند ده فه رمویت: ﴿کُتِبَ عَلَیْکُمُ الْقِتَالُ﴾ واته: جیهاد له ریگه ی خواوه نددا فه رزکرا له سه رتان}. سه یری (مجمع البیان) ی تو بروسی به رگی (۱) لاپه ره (۳۱۰) بکه.

به م شیوه یه کۆتایی به باسه که ده هیئیت و ده لیت: {عه تا ده لیت: جیهاد واجب و ئه رکیکه له سه ر هاوه لآنو، واجب نه بوه له سه ر هیچ که سیکی تر بیجگه له وان، ئهم قسه یه ش نه شازه له گه ل کۆده نگی زانایاندا} هه مان سه رچاوه ی پیشو لاپه ره (۳۱۱). یه که م تیبینی له سه ر ئهم برگانه ی که گواستوماننه ته وه ئه وه یه که جیاوازیان نه کردوه له نیوان (قتال) و (غزو) دا که (غزو) مانای هیرش و په لاماردان و غافلگیر کردنه، وه ک چۆن له قسه کانی مه کحولدا به دی ده کریت^(۱۷).

هه روه ها جیاوازی نه کراوه له نیوان (قتال) و (جهاد) دا وه ک له قسه کانی رازی و (توبروسی) دا به دی ده کریت.

ئه گه ر جیگه ی سه ر سورمان نه بیته کاتی که به (قتال) بلین: جیهاد و تیکووشانی بچوک، وه ک چۆن پیغه مبه ر (د.خ) ناوی بردوه، ئه و سه ر سورمانی گه وره له وه دایه که به (قتال فی سبیل الله) و جهنگ له ریگه ی خواوه نددا بلین: (الغزو) واته: هیرش و په لامارو غافل گیر کردن.

^(۱۷) ئه بو عه بدوالله مه کحول کوری عه بدوالله ی شامیه، له ولاتی سه ند له شاری کابول له دایک بوه، کاتی که پیگه شت له چه نگدا گبرو که وته لای سه عیدی کوری عاسو دواتر سه عید مه کحول به خشی به ژنیک له هۆزی هوزه ییل و ئه ویش ئازادی کرد، دواتر له دیمه شق گیرسایه وه له وێ نیشته جئ بو.

زوهری له م باره یه وه ده لیت: زانایان چوار که سن: (سه عیدی کوری موسه ییب له مه دینه، شه عبی له کوفه، حه سه نی به سری له به سه ره، مه کحول له شام) له دیمه شق کۆچی دایبی کردوه، به لام به روار ی مردنه که یدا رای جیاواز هه یه له نیوان (۱۱۲-۱۱۸) ک. سه یری (وفایات الأعیان) ی ئه یب خه له کان لاپه ره (۲۱۸۱، ۲۸۲، ۲۸۳) بکه.

ئه گهر له بهر ئه و هۆیه ی که له پێشه وه ئاماژه مان بو کرد بیده نگ بون له ئاست تیکه لکردنی چه مکه کانی جیهادو قیتال له لای ئه دیب و هه لبه ست وان و وتاریبژه کان ئاسایی بیته، ئه وای بیگومان و به هیچ شیوازیك ناگونجیته بیده نگ بین له ئاست تیکه لکردنی ئه م چه مکانه له لایه ن فه قیه و زاناکانه وه .

به لام تیکه لکردنی هیرش بردن و په لاماری غافل گیرانه (الغزو) له گه ل (القتال) دا تاوانیکه و، هه رکه س بیکات چ زانا بیته یاخود ئه دیب و وتاریبژه... هته، به هیچ شیوازیك نا کریت لئی بیده نگ بین.

کار به مه شه وه نه وه ستاوه، به لکو گه شتو ته ئه وه ی که ئایه ته کانی ئه حکام (الرساله) تیکه ل کران له گه ل ئه و چیرۆک و به سه ره اتانه دا که له سه رده می پیغه مبه ردا رویان داوه، وه ک جه نگیه کانی ئه و ده مه که به به سه ره اته موحه مه دیه کان ناوده برین و ده چنه خانه ی پیغه مبه رایه تی موحه مه ده وه نه ک خانه ی نێردراوی و په یامه ی نه رایه تیه وه .

جیاوازیه که هه یه له نیوان تیکۆشان (جهاد) و (قتال) داو له سه ره تای بابته تی (جهاد) دا ئاماژه مان بو کرد، ئه ویش بریتیه له وه ی که جیهادو تیکۆشانی گه وره فراوانه و داگرنده ی ده یان بواری جۆراوجۆری ژیا نه، وه ک هه ولدان بو ده ستخستنی پزق و پۆزی و به ده سه ته ی نانی زانسته و زانیاری و ئیش و ئازاره کانی سوپی مانگانه و مندا ل بون له لای ژنان و وه ستانه وه به روی فریوده ره کاند او نه پسان له به رده م هه ره شه کاند... هته.

له م بو ارانه شدا به گشتی جیهادو تیکۆشان هیچ دیارده یه کی توندو تیژی و روبه رو بونه وه ی چه کداری و که له پچه کردن و به رداران کردن و شمشیربازی و ده سپرێژو بۆ مباران له خۆ ناگریت.

به لام (قتال) ته نها له حاله تیکدا پروو ده دات که دوو لایه نی به رانبر به یه ک و ناماده و شهرکه ر، ده ست بده نه روبه پرو بونه وهی چه کداری بو به لاداخستنی کیشه یه که پیکارو هوکاره کانی تر بی ناکام مابنه وه له به لادا خستنیدا.

ئهم روبه پرو بونه وه توندوتیژ نامیزه ش یان له ناستی تاکه که سیدا پروو ده دات یان له ناستی کو مه ل و ده سته جه معیدا، سه باره ت به ناستی تاکه که سیه که ی نمونه ی روبه پرو بونه وه که ی موسا پیغه مبر (س.خ) ده خه یه پرو که ئهم نایه ته له باره یه وه ده فه رمویت: ﴿وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ﴾ القصص/ ۱۵.

واته: موسا پیغه مبر کاتیک که دانیشتونای شاره که بی ناگا بون خو ی کرد به شارداو بینی دوو پیاو به شه پ هاتون، یه کیکیان له لایه نگرانی خو ی و ئه وی تریش له دوژمنانی بو.

نونه ی ناستی ده سته جه معیه که ش، جه نکه کانی به درو ئوحدو خه یبه رو تائیف و ئه حزب، نمونه ی به رجه سته کاری ئه و چه شنه روبه پرو بونه وه یه ن، ئه مانه ش هه مویان روداوی میژویین وه ک روداوه کانی موسا و نوح و ئه وانای تر، و ده چنه خانه ی چیروک و به سه ره اته قورئانیه کانه وه و ناچنه خانه ی نایه ته کانی (الرساله) و په یامی ناسمانیه وه و ئه حکامیان لی و ه رناگیریت.

تیببینی دوهمیشمان له سهر بوچونه کانی پیشه و پازیه که ده لیت: { نایه ته کانی ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ﴾ و ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ﴾ وه ک چو ن ئه و که سانه ی که له وده مه دا بون ده گریته وه به ه مان شیوه ئه وانه ش که دواتر دین ده گریته وه، چونکه یه ک حوکم و فه رمانه وه هر دوکیان ده گریته وه و ئهم دو نایه ته به به لگه ی کو ده نگی زانایان، ناراسته ی هه ردو به ره که کراوه، به لام ئهم به لگه یه له نایه تی (قتال) ه که دا، نادیاره و بونی نییه، بویه و پیویست ده کات وه ک خو ی بمینیتته وه }.

هه روه ها وهك توبروسی ده لیت: { راقه کاران هه ر هه مویان بیجگه له عه تا، کۆدهنگن له سهر ئه وهی که ئه م ئایه ته به لگه یه بۆ واجب بونی جیهادو به پیویست زانی، به لام به شیوازی (فرض الکفایه) به پیویست زانراوه واته: ئه گه ر دهسته یه ک پیی ههستان له سهر کۆی باوه رداران ده که ویت.

عه تاش له م باره یه وه ده لیت: پیویست و واجب بوه له سهر هاوه لانی پیغه مبه ر به ته نها، دوا ی ئه وان له سهر که س پیویست نیه، ئه م وته یه ش نه شازو ته نه یه له ناو کۆدهنگی زانایاندا { سهیری (مجمع البیان) به رگی (۱) لاپه ره (۳۱۱) بکه.

لیره دا به جوانی هه ست به جیاوازی نیوان ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ﴾ و ئایه تی ژماره (۵) له سوره تی (التوبه) ده که یه که به ئایه تی (شمشیر) ناوبراوه، چونکه ئایه تی یه که م واته: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ﴾ ئایه تی کی دروسته چ له رابوردو داو چ له داهاتودا جیگیره و جیبه جی ده بیته به سهر هه مو دانیشتوانی گۆی زه ویدا، به لام ئایه تی ﴿فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخَذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ التوبه / ۵.

به و پییه یی که ئه م ئایه ته رسته یی ﴿فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ یی تیدایه (واته): ئه وانیه که هاوه ل بۆ خوا بریار ده دن بیانکوژن له هه ر جیگه یه کدا که بینیتان (دیاره باس له روداو یکی میژیوی ده کات که تاییه ته به کاتی خۆیه وه، چونکه کوشتار گشتیه و کوشتن تاییه ته، وهك ده بینین لی ره شدا فه رمان به کوشتن کراوه.

به دلنیا یه وه رازی و توبروسی ئازادن له سهر جیاوازی تیگه یشتنیان له گه ل ئیبن و عومه رو عه تا، له ده ستنیشان کردنی مه به ست له وشه ی (علیکم) له ئایه تی (۲۱۶) ی سوره تی (البقره) دا، هه روه ها له حوکم دانیاندا له سهر ئه وه ی که (قتال) له سهر که مینه یه ک واجب ه نه ک له سهر هه موان.

هه روه ها هاوران له سه ره نه وهی که له گه ل مه کحولدا یه کده نگین له سه ره نه وهی که هیرش و په لامار بردن واجبه و جیهادیش پیویسته له سه ره هه موان.

هه ردو لایان له سه ریکه وه له و سو نگیه وه قسه ده که ن که له قورئاندا (الترادف) واته: وشه ریزکردن و پازاندنه وه و وشه چنین به کار هاتوه، نه مه ش و ده کات که (فتح) بکریت به (حرب) و (جهاد) بکریت به (قتال) و (قتال) یش بکریت به (غزو).

له سه ریکی تریشه وه پشت به و (نسخ) ه ده به ستن که په نابردن بو شمشیر و سود لی و ده گرنتی هه م به په روا ده زانن و هه میش به تاکه ریگه ی بانگه وازو بلا و کردنه وهی رؤشنایی و پینمویی خوایی ده زانن و کارکردن به دانایی و ناموژگاری به سود و گفتوگوی هیمنانه و کارکردن به م چه مک و بنه ما جوانانه په ک ده خن و په نا هه ر بو توندو تیژی و توقاندن ده بن، له پویه کی تریشه وه هوکاره کانی پاوان خوازی و فراوان کردنی قه له مپه وی ده سه لاتی سولتانه سته مگه ره کان و پیلانه کانی له ناو بردنی نه یاره کانیان، هوکاریکی تر بوو که واکه ن له زانانیان ده ربار هه ستن به داتاشینی چه ند چه مک و زار او وه ده سه ته واژه یه کی فقهی تازه ی وه ک (جهاد الإبتدائی) واته: تیکووشانی سه ره تایی و داهینانی چه ند واتایه کی (اصطلاحی) که وایان ده کرد چه مک و زار او هکان به ده ره له واتا قورئانیه کانیان لیك بدرینه وه و کاریان پی بکریت.

نه مه به شیوه یه کی گشتی، به لام پیویسته به دورو دریژی و پامانه وه له سه ره بابه تیکی گرنگو مه ترسیدار بوه ستن که نه م دوو پیشه وایه له ته فسیر و پاقه کردنی نایه تی (۲۱۶) ی سوره تی (البقرة) دا هیناویانه و پشتیان پی به ستوه، نه ویش بریتیه له (الإجماع) واته: نه وهی که پیی ده وتریت کو ده نگی زانانیان، له پراستیدا نه م (إجماع) و کو ده نگیه خه و خه یالیکه و هیچ بونیکی له هه ل و مه رجی ژیانی نه م سه رده مه دا نیه و هه روه کو نه فسانه کانی وه ک (عنقا) دیته پیش چاو، هه روه ها خه ونیکی رومانسییه و له خه یال دانی فه یله سوفه کانی وه ک نه فلاتون و فارابیدا نه بیت له هیچ جیگه یه کدا وینه ی نیه.

ههروهكو ئه و ديموكراسيه ته دیته پيش چاو كه له لای رۆشنیرانی بواری سیاسه ته له ولاتانی جیهانی سییه مدا، كه ئه م چه مکه وه ك هۆكارو ئامرازیک بۆ وه لاخستن به کار ده هینن، ههروه ها وه ك چه مکی (حاکمیه الله) له لای ته و ژمه کانی ئیسلامی سیاسی كه ئه م ئامانجه ی ئه مان به ته واوی له دروشمی شیوعیه سیاسیه کان ده چیت كه به رده وام ده لێن (ئهی کریکارانی جیهان یه کگرن) له گه ل هه مو ئه مه شدا، هیشتا ده بینین زانایانی (أصول) کۆدهنگی و ئیجماع به یه کیك له سه رچاوه کانی یاسادانان و ته شریعی ئیسلامی داده نین.

ئه وان پیمان وایه كه ئه گه ر ئومه ی ئیسلامی یاخود زاناکانیان کۆدهنگو هاوړا بن له سه ر هه ر کاریك یاخود هه ر حوکمیک یاخود له سه ر ته فسیرو راقه ی هه ر ئایه تیک یاخود له سه ر ده ستنیشانکردنی هه ر مه به ستیک له مه به سته کان، ئه وا ئه و کۆدهنگیه ده بیته سه رچاوه یه کی یاسادانان و هه موو ئه وانیه ی كه ئیسته له ژیاندان و ئه وانه شی كه دواتر دین پیویسته پابه ندی بن و کاری پئ بکه ن.

ئه گه ر بۆچونی پیشه وا رازی جیگه ی سه رسورمان نه بیته له م باره یه وه كه پئی وایه: (کۆدهنگی موسلمانان) له پیگه و توانایدا، له ئاست پیگه و توانای دابه زینراوی به جیدایه و یه کیكه له ریکه ره کانی هه لسوکه وتی مرۆقه کان له هه موو بواره کاندا به بواری بیروباوه رو عه قیده شه وه، ئه وا به دلنیا ییه وه بۆچونه که ی پیشه وا تو بروسی كه یه کیكه له گه وره زاناکانی ئیمامیه کان له سه ده ی شه شی کۆچیدا، زۆر جیگه ی سه رسورمانه كه ئه و کاری وا بکات و بۆ چونی وای هه بیته.

له بیرمان بیته ئه گه ر سه رنج بدهین له هه ل و مه رجه ژیان چ له ئیستادا و چ له رابوردوشدا، هۆکار گه لیک هه ن كه به رده وام پیگه و هیزی چه مکی (إجماع) و کۆدهنگی لاواز ده که ن و له که داری ده که ن و به شیوه یه ک په ریشان و تیکی ده شکینن

که ئیدی مانای کۆدهنگی تیدا نه بیته وه: ئه وهی که زانایان له باره ی (ترادف) و وشه چینه وه له دابه زینراوی به جیدا، به رده وام دو راو دو دهسته ن، دهسته یه ک دان به بونیدا ده نین و دهسته یه ک حه شای لیده که ن.

هر ئه مه خۆی ئومه ت ده کاته دو به شه وه و به م پیه ش (إجماع) و کۆدهنگی مانای نامینیت.

نونه ی ئه مه ش به پونی له و دو برگه یه دا وه دیار ده که ویت که پیشر خستمانه پرو که بریتی بون له راو بۆچونی هه ردو پیسه وا رازی و تو بروسی، بینیمان له یه ک بابه تدا که ئه ویش بابه تی (قتال) بو، به لام ده بینین رازی باسی (غزو) و هیرش و په لاماری غافل گیرانه ده کات و تو بروسیش باسی (جهاد) و تیکۆشان ده کات، هه ردوکیان به یی ئه وه ی هه ست به خۆیان بکه ن چه مک و بابه ته سه ره کیه که یان فه رامۆش کردوه.

یاخود باس له بابه تی (مجاز) دا به دان پییدانان یاخود نکولی لیکردنی، ئه ویش هه روه ک بابه تی (ترادف) و وشه چین، ئومه تی کردوه به دوه شه وه و له ویه (إجماع) و کۆدهنگی مانایه کی بۆ نه ماوه ته وه و بوه ته درۆیه کی گه وره.

دیارترین نمونه ی ناکوکی و جیاوازی له م بواره دا له ته فسیرو پاره ی ئه م ئایه ته دا به دی ده کریت که ده لیت: ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ الفتح / ۱۰.

واته: دهستی خواوه ند له سه ر دهستی ئه وان ه وه یه.

هه روه ها جیاوازی و فره رای له باره ی بینینی خواوه نده وه له لایه ن پیغه مبه ره وه (د.خ) له شه وی شه وره وی و به رز بونه وه دا.

هه روه ها ده سه ته گه رای و په یره وی له بۆچونی فه قیه ه کان، هۆکارن بۆ دابه شبونی ئومه به سه ر ده یان به شی جۆراو جۆردا تا وای لیه اتوه که قسه کردن له (إجماع) و کۆدهنگی وه ک گالته جاریه ک بیته به رچاو.

ئو جیاوازیانه ش گه وره ترو فراوانترن له وهی که بیینه ئه ژمار، به نمونه: شووردنی قاچ له کاتی دهستنوژدا یاخود سرپینی به دهستی تهر، ههروه ها به بهرز و تنی (بسم الله) یاخود نه و تنی له کاتی نوژدا، ههروه ها راقه و لیكدانه وهی واتای درهخته نه فرته لیكراوه که له نایه تی ﴿وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ﴾ الإسراء / ۶۰.

دهلین: {مه بهست له و درهخته ریشه و خشته ی بنه ماله ی (بنی أمیه) یه}. سهیری (مجمع البيان) ی توبروسی بهرگی (۳) اپه ره ی (۴۲۴) و (التفسیر الکبیر) ی پازی بهرگی (۲۰) لاپه ره (۱۸۹) بکه.

له راستیدا وشه ی (إجماع) که گویا به مانای کۆدهنگی دیت، کاتیک له سه ر زمان و زاری یه کیک له زانا به پریزه کانمانه وه ده بیسین واتای کۆدهنگی گشتی هه موو ئومه و زاناکانی ناگه یه نیت، به لکو مانای کۆ دهنگی کۆمه لیک یاخود دهسته و تیره و پیپریکی دیاریکراو، یاخود پچکه و مه زه بیکی دیاریکراو ده گه یه نیت، ئه وه ش که کۆمه ل و دهسته و مه زه به کانی تر دهیلین به هه مان شیوه شتیکی جیا یه له کۆدهنگی به مانا گشتیه که ی، دروست وه کو قسه و وینا کردنه که ی پیشه و توبروسی بو ته فسیرو راقه و لیكدانه وهی عه تا له باره ی ته فسیرو راقه که یه وه بو نایه ته که ی (۲۱۶) ی سوره تی (البقرة) که له پیشه وه باسما ن کرد.

ماوه ته وه تیبگه ی که کۆدهنگی ئومه ت (ته نانه ت با کۆدهنگیه کی راسته قینه و بی غه ل و غه شیش بییت و دور بییت له هیچ دهنگیکی نارازیش) ناگونجیت پشتی پی ببه سریت بو چه سپاندنی راستیه تی و ره وایه تی له مه سه له یه کی دیاریکراو دا، چونکه ئه گه ر و ابیت له ئه مپو دا جوله که کانی سه رانسه ری جیهان یه ک پاو یه ک دهنگن له داگیرکردنی خاکی فه له ستین و به تالان بردنی سه روه ته که ی و ئاواره کردن و پراوه دونانی خه لکه که یدا، ئایا ئه مه ره وایه ...؟.

پێویستە ئەو ڕۆن بکەینەو کە کۆک بون و هاوڕا بونی دەستەیهکی فەرمانرەوا لە ئومەت (ئەو دەستەیه زۆر بن یاخود کەم) لەسەر کارێک یاخود پرسیکی تاییەت بە سەردەمی خۆیان یاخود فەرمانیکیان دەرکردبێت لەبارەى پێشھاتیکی ئەوسەردەمەى خۆیانەو ئەگەر راستیش دەرچووبێت و لەبەریارە کە یاندا پێکابێتیشیان، ئەوا بۆ سەردەمە کەى خۆیان باشیان کردو، بەلام خۆ ناکرێت ئەو بپاریو حوکم و فەرمانە بسەپین بەسەر خەلکدا لەھەمو سەردەمەکاندا تا پۆژی دوایی، واتە: کۆدەنگی ئەگەر بە راستیش پێکھاتبێت و پۆشی دابێت لەسەر بابەتیکی دیاریکراو لەھەل و مەرجیک و کات و شوێنیکى دیاریکراو، ئەوا بۆ ئەو ھەل و مەرج و دەمە بوو مۆرکی ھەتاھەتایی ناکرێت بە بەردا.

بۆ نمونە: کۆدەنگی ئومەت لەسەر مەسەلەیهکی دیاریکراو لەسەدەى دوەمى کۆچیدا ھیچ چەشنە پابەندییەك بۆ خەلکی ئەم سەردەمە دروست ناکات و پەيوەندى بە ئیمەو ە نیە.

بەلام بەداخەو ە لای فەقیهەکانى ئەھلى سونەت ھەم ئەو فەرمان و بپاریانە و ھەمیش کۆدەنگى، مۆرکیکی ئەبەدى و ھەتا ھەتاییان ھەیە.

کە ئەمەش مۆمیا کردن و سەرکردنیکى ئاشکرای عەقل و بیرو ھۆشى ئومەتەو لەبەرانبەریدا دەلێین: (لا حول ولا قوۃ إلا باللہ).

باشترین نمونەش لەسەر ئەم بابەتە ئەو ە کە لەسەر دەستی فەقیهەکانى موعتەزىلە رویدا لەسەردەمى مەئمون و موعتەسەمدا، ھەروەھا دواتریش ئەو ە کە رویدا لەسەردەستی فەقیهەکانى سونە و جەمەعە لەسەردەمى موتەو ە کیلدا.

و ە ک ئاماژەمان پێدا (قتال) بە لای ئیمەو ە ھەم (گرە) ھەم (گرە) ە واتە: ھەم تەکلێفو ھەم ئەرکیشە. واتە: ھەم لەحەقیقەت و راستیدا کارو ئەرکیکی قورسە لەسەر دەرون و جەستەى مرؤفۇو ھەمیش لەواقیعدا کاریکى نەخوازوو بپزارو ە ئاکامى نەخوازووى لى دەکەوێتەو ە.

سه بارهت به (الکره) واته: به سروشت مروّفا رقی له کوشتن و خوین ریژی ده بیته وه،
ئه م مانایه شمان له فه رموده ی خواوه ند و هرگرتوه که ده فه رمویت (کتب) ئه م جه ننگ
و کوشتاره ی که لیّره دا نوسراوه وه کو ئه و سوپی مانگانه یه وایه که له سه ر کچانی
ئاده م نوسراوه وه ک له فه رموده که ی پیغه مبه ردا هاتوه .

واته: رقی لی بونه وه ی کوشتار له ناو کړوکی مروّفا شیلراوه و پکا به ری ئه و حه زو
خواستیه ی مروّفه که هه رده م حه زی له مانه وه و ژیا نه .

سه بارهت به (الکره) یش واتای: به زور پیگردن و ناچارکردن ده گه یه نیت، وه ک له م
ئایه ته دا هاتوه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ
لِتَدْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ
كُرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ النساء / ۱۹ .

واته: ئه ی باوه پرداران بوّتان په وانیه که به زور ژنو هاوسه ری مردوه نزیکه کانتان
بکه نه میراتی و بوّ خوّتانیان دابنن هه روه ها ناچاریان مه که ن بوّ ئه وه ی به
زور بیاندن به شو یا خود به نابه دلی هه ندیک له و مال و سامانه ی که پیّتان داون لیّیان
وه هرگرنه وه، کاتیک نه بیته که به ئاشکرا کاری خراپه یان له سه ر ساغ بیته وه، به
باشی هه لسوکه وتیان له گه لدا بکه ن ئه گه ر مایه ی ناخو شنودیشتان بون، له وانه یه
شتیکتان لا ناخو ش بیته و خواوه ند خه یری زوری تیّدا دا نابیت بوّتان .

کاتیک که ته فسیره و رافه ی ئایه تی (۲۱۶) ی سوره تی (البقره) ده که ین، نابیت ئه م
مانایه ش نادیده بگرین و پشت گوئی بخرین، چونکه له (الکره) که دا، کافه که سه ره ی
بوّ دابنریته، یه کی که له و خویندنه وانه ی قورئان که (السلمی) پشتی پی
به ستوه . سه یری ته فسیره رازی به رگی (۶) لا په ره (۲۴) بکه .

به لام نازانین توبروسی له (مجمع البيان) دا بو ئه م مانایه ی پشت گوی خستوه و نه چوه به لای دا.

ئه وه ش که ده لئین: ته کلیف و ئه رکیشه، له و یوه سهرچاوه ده گریته که جه نگیش ریگ وه کو پوژو وایه، که خواوند له باره یه وه ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ﴾ البقرة / ۱۸۳.

ههروه ها وهک (القصاص) به دوا دا چون و توله کردنه وه وایه که له باره یه وه ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ﴾ البقرة / ۱۷۸. واته: ئه ی باوه پرداران توله سه ندنه وه تان له سهر نوسراوه.

له چوارچیوه ی ئه م پیناسه یه دا که بو (قتال) کردمان قسه و بو چونه کانی ئیبنو عومه ر و عه تا له باره ی ئه و ئایه ته وه شکست ده هینیت، که ئه وان پیمان وابو به پیی ئایه ته که، واته ئایه تی (۲۱۶) ی سوره تی (البقرة) ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ...﴾ گویا (قتال) ته نها له و کاته داو له سهر پیغه مبه رو ها وه له کانی پیویست بوه.

به لگه شمان بو شکستی بو چونه که ی ئه وان ئه وه یه که کوشتار هه م خوی شتیکی نه خواز او وه هه میش سروشتی مرووف په سه ندی ناکات و لی بیزاره، ئه م دو خه سه له تو ئاکارو تاییه تمه ندیه ش، پییش پیغه مبه رو سهر ده مه که شی هه ر له ناو کومه لگای مروفایه تمیدا بونیان هه بوه، وه ک چوون خواوند له سهر زمانی نه وه ی ئیسرا ئیله وه ده گیریته وه وه ده فهرمویت: ﴿قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا﴾ البقرة / ۲۴۶.

واته: پیی وتن ئه ی ئه گه ر هاتو (قتال) تان له سهر نوسراو پیویست کرا له سهرتانو پیی هه لئه سان و نه تانکرد ئه و کاته چی ده که ن..؟

ههروهها ئهم دو ئاکاره له سهردهمی پیغه مبه ریشدا هه ر بونیان هه بوه، به پیی ئایه تی (۲۱۶) ی سوره تی (البقره) که پیشتر ئاماره مان پیگردو به وردی تاوتویمان کرد. ههروهها ئهم دو ئاکاره له دهرونی مروقه کاند او له ناو کومه لگا کاند تا روژی قیامت هه ر ده میننه وه.

ههروهها به به لگهی وشه ی (علیکم) له ئایه ته که دا ئه و بوچونه ش شکست ده خوات و بیمانا ده مینیته وه که ده لیت: (قتال) له و فهرزو ئه رکانه یه که به ئه نجامدانی له لایه ن که سیك یا خود ده سته یه که وه له کۆل هه موان ده که ویت (فروض الکفایه).

چونکه وشه ی (علیکم) ناییته ریگر له به رده م واجب بونی (قتال) له سه ر کۆی ئه وانهی که دوا ی سه رده می پیغه مبه ر و هاوه لانی دین و په یدا ده بن له باوه رداران. چونکه ئه گه ر فه رموده ی خواوه ند ﴿کُتِبَ عَلَیْکُمُ الْقِتَالُ﴾ له فه رزه کانی (کفایه) بوایه، واته: به ئه نجام دانی له لایه ن ده سته یه که وه له ئه ستوی هه موانیتر بکه وتایه، ئه و له باره ی به خشینیشه وه که له ئایه تی پیشتردا (۲۱۵) باسکراوه هه مان حوکم ده رده کرا، واته: ده سته یه ک مال و سامان له بری هه موان ببه خشن، که ئه مه ش هیچ که سیکی خواوه نی فام و ژیری په سه ندی ناکات.

سه باره ت به قسه ی هه ردو موفه سیرو راقه کاره که (رازی و توبروسی) که ده لین: { له م سه رده مه دا کۆ ده نگی ساز بوه که وا جه نگی و کوشتار له فه رزه که فائیه کانه } ئه مه نه ک ته نها قسه یه کی بی مانا و هه رایه کی بی هوده یه و ئیمه له به ر رو شنایی ئه و پی ناسه یه دا که بو (إجماع) کردمان دانی پی دا نانین، به لکو ئه مه قسه هه لبه ستنیکی به مه به سته له لایه ک به ناوی میژوه وه و له لایه کی تریشه وه به ده م خواوه ندو پیغه مبه ره که یه وه.

ئیمه سه بارهت به لایه نی یه که می قسه هه لیه ستنه که یان ده پرسین له هه ردو به پیزان (رازی و توبروسی) که هه ردو کیان له نه وه کانی سه دهی شه شه می کۆچین و پییان ده لئین: (ئه م کۆ دهنگیه ی که به پیزتان باسی ده که ن گویا پوی داوه ئه و کۆبونه وه یه له کوی سازکرا..؟) سه بارهت به لایه نی دوه میس لئیان ده پرسین و پییان ده لئین: (خواه ند دروستکراوه کانی به شیوه یه ک دروست کردوه که رقیان له جهنگ بیته و لئی بیزارین، چونکه له سه ریکه وه مهینه ت و نارحه ته تی تیدایه و له سه ریکی تریشه وه گوشت و گوشتارو مال ویرانی و کاولکاری لیده که ویته وه، پاشان خواه ند دابه زینراوی به جیی دابه زاندو داوی کرد له هه مو باوه پرداران له هه ر سه رده میکدا بن و پیی فه رمون: ﴿کُتِبَ عَلَیْکُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ کُرْهُ لَکُمْ﴾ دواتریش هه ر له دابه زینراوی به جیدا به وردی ریو شوین و پیوه رو پیودانگه کانی ئه و جهنگ و قتال) هشی بو پونکرده وه تاله حاله ته پیویستداو به ناچاری سودی لیوه ربگرن، پاشان ئه و ته کلیف و ئه رکه شی زیاتر پشت راست کرده وه و فه رمانی پیکردن و له ده یان جیگه ی قورئاندا پیی وتن (قاتلوا) له هه ردو کیان ده پرسین: باشه ئه و (کفائیه) ی که له ته فسیری ئایه تی (۲۱۶) ی سوره تی (البقره) دا باسی ده که ن کواو له کویدایه ..؟.

له کاتیکدا که ئایه ته کان به پونی ئاماژه بو فه رز بونی عهینی و فه رمانی ده ستنیشا نکراویان تیدایه که هه موان ده گرنه وه ..؟. وه ک بلئیت ناگامان له پیشه وایه و هه ول ده دات وه لامی ئه و پرسیارانه بداته وه و قسه له سه ر به لگه یه کی جیاواز بکات که ئه ویش دیسانه وه بریتیه له کۆدهنگی. سهیری (التفسیر الکبیر) به رگی (۶) لاپه ره (۲۳) بکه.

پاشان دهگه رپینه وه و ده پرسین: ئایا دروسته و ئومهت بۆی ههیه کۆبینه وه و پای خۆیان یه کبخه ن بۆ گۆرپین و چه ماندنه وه ی فه رزیکی دیاریکراو که (فرض عین) ه و خواوه ند خستویه تیه ئه ستۆی هه مو باوه پدارانه وه له هه مو سه رده م و جیگه یه کداو بیگۆرین و بیکه ن به (فرض الکفایه) و بلین: ئه مه ته نها له سه ر ده سه ته یه ک پیویسته و ئه وانی تر ئه م ئه رکه نایانگریته وه...؟.

ئایا رپساکانی زمانه وانی رپگه مان پی ده دن ئه و (واو الجماعه) یه که له زمانی عه ره بیدا بۆ کۆمه ل به کار ده هیتریت و لیژه شداو له فه رمانیکی خواویدا هاتوه و پیمان ده لیت: (قاتلوا) و هه موان ده گریته وه، ئایا دروسته و ده گونجیت بلین: ته نها و ته نها تایبه ته به و یه کینه سه ربازیانه وه که یه کلا کراونه ته وه و له به رانه ر موچه یه کی دیاریکراوه وه ئه م ئه رکه یان له باتی هه مو ئومه خراوه ته ئه ستۆ له بری هه موان کوشتارو جهنگیان پی ده کریت...؟.

ئایا ئه مه سه ره تای دامه زراندن و چه سپاندن و سه پاندنی ئه و عه سه که رتاریه ته نیه که حوکمی سه رده می مه مالیک و ئه تابیک و ئینکشاریه کانی ده کردو تا ئه مپروش حوکمی چه ند ولاتیک ده کات...؟.

هه موو ئه م تیکه ل کردن و لۆ گۆران و سه ر لۆ شیوانه، له ویوه سه رچاوه ی گرت که نه توانرا به وردی جیاوازی بکریت له نیوان ئایه ته کانی (الرساله) و په یامی هه تا هه تای ناسمانیداو له نیوان چیرۆک و به سه رهاته قورئانیه کاند که به سه رهاته کانی موحه مه دیش به شیکن له و به سه رهاته قورئانیه.

به واتایه کی تر ورده کاری روداوو جهنگه کانی به درو ئو خودو جهنگه کانی تریش هه مویان بۆ سه رده می خۆیان بون و په یوه ست بون به و ده مه وه، له وانه ش ئه و ئایه ته ی که به ئایه تی شمشیر ناسراوه، ئه م ئایه ته ش ته نها په ندی لۆ

وهرده گیریټ و هیچ چه شنه حوکمیک له و حوکمانه ی لی وهرنا گیریټ که پییان دهوتریټ حوکمه شه رعیه کان (نه مه بزانه و بالات بیټ تا دواتر ئیشمان پیی ده بیټ). کاتیټک خواوهند له دابه زینراوی به جیداباس له (فتح) دهکات و ده فهرمویت: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا﴾ الفتح/۱. به شانی ئه م ئایه ته شه وه له دو ئایه تی دوی خویدا واته: له ئایه تی (۲ و ۳) ی هه مان سوره تدا، چوار ئامانج بو ئه م (فتح) ه ریز دهکات و ده بیان ژمیریټ که بریتین له: (المغفرة، إتمام النعمة، الهدایة، والنصر).

واته: (لیخوش بون، ته و اوکاری نازو نیعمه ت، هیدایه ت و پرینمونی، سه رکه وتن) هه روه ها کاتیټک له ئایه تی ژماره (۱۳) ی سوره تی (الحجرات) دا قسه دهکات له باره ی دروستکردن و به دیهینانی مروقه وه به نیرو مییه وه و گپرانیان به چه ندین تیره و هوژ، رویشی ده کاته وه که مه به ست له و کاره هینانه کایه ی یه کتر ناسینه.

هه روه ها له باره ی ده بیان پرس و کارو ئه رکی تره وه هه مان دیارده به دی ده کریټ که ئامانج له کاره که ی خستوه ته پروو، بو نمونه: باوه رهینان، نوپژکردن، زهکات دان، پوژوگرتن، حج کردن، گوپرایه لی خواوهندو پیغه مبه ره که ی، ئامانج له مانه هه موی له ژیر دوو ناویشانی سه ره کیدا ریکی خستون که بریتین له: (الرحمة والتزکیة) سوژو به زه بی و پاککردنه وه ی دل و دهرن.

به لام ده بینین کاتیټک خواوهند قسه له باره ی (القتال) هوه دهکات ده فهرمویت: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ﴾ البقرة/۲۱۶.

واته: جهنگ و کوشتارتان له سه ر نوسراوه که به لاشتانه وه ناخوشه. ده بینین له م ئایه ته دا خواوهند ته نها باسی ئه رکه که دهکات و هیچ چه شنه ئامازه یه که به مه به ست و ئامانجه که ی ناکات.

پرسیار لییره دا ئه وه یه: ئایا سهره رای (کَرِهِه و کَرِهِه) و ناخوش بون و ناپه سه ندبونی به لای مروفه وه، هیچ ئامانجیک له دوا ی ئه م ئه رکه وه هه یه...؟
 له وه لامدا ده لئین: به لئ بیگومان ئامانج گه لیک بونیان هه یه و له دابه زینراوی به جیدا و له سئ جیگه ی تر دا باسیان لیوه کراوه وه ک ئایه تی: ﴿إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيًا إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ التوبة / ٤٠.

واته: ئه گه ر ئیوه ش سه ری نه خه ن ئه وا به دلنیا ییه وه خواوه ند سه ری خسته وه، کاتیك كه كافر هه كان ده ریان کردو دوو به دو له گه ل هاوه له که یدا له ئه شکه وته که دا بون، ده یوت به هاوه له که ی دل ته نگ مه به خواوه ند له گه لماندایه، خواوه ندیش ئارامی و هیمنی خوی پژاند به سه ریدا و به چه ند سه ربازیك كه ئیوه نه تان بینین پشتی گرت، له م حاله ته دا قسه و بریارو پرۆژه ی کافران پایه مال و ژیر پی خراو بریارو خواست و وشه ی خواوه ند به به رزی مایه وه، خواوه ند پایه دارو قسه پویشتوو بالاده ست و کار به جییه.

دوهم ئایه تیش ده فه رمویت: ﴿لَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ البقرة / ٢٥١.

واته: ئه گه ر ویستی خواوه ند نه بوایه که هه ندیک هه ندیکی تر پال پیوه بنین و یه کتر بخره گه ر ئه وا به دلنیا ییه وه ره وشی ژیان تیک ده چو، به لام خواوه ند خاوه ن فه زل و چا که کاریه له گه ل جیهانیاندا.

سپه هه ئایه تیش ده فه رمویت: ﴿وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا لَّهُدِّمَتِ صَوَامِعُ وَبِيعَ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا﴾ الحج / ٤٠.

واتە: ئەگەر ویستی خواوەند وا نەبواوە کە هەندیک هەندیکی تر پال پێوە بنین و یە کتر بخەنە گەر ئەو پەرستگە و شوینە تاییبە تەکان و هەمو پە یو هەندیبەکان و مزگەوتە کانیش کە یادو ناوی خواوەندیان بە زۆری تیدا دەکریت، هەموو دەروخینران و ویران دەکران.

بەم پێیە و بە بەلگەی ئەم سێ ئایەتە، پون دەبیتهوه کە (قتال) سێ ئامانجی هەیه:

یە کەم: ﴿لَتَكُونَ كَلِمَةً لِلَّهِ هِيَ الْعُلْيَا﴾ بۆ ئەوەی وشەو بریارو ویستی خواوەند بە بەرزى بمینیتەوه.

دوهم: پارێزگاری کردن لە زەوی بۆ ئەوەی رەوشی گۆی زەوی تیک نەچیت.

سێیەم: پارێزگاری کردن لە مالەکانی خواوەند بە گشتی کە جیگە ی پەرستش و یادو پە یو هەندیکردن لە گەڵ خواوەندا.

لە کتیبەکانی تەفسیرە کۆنەکاندا بۆ ئایەتی ژمارە (٤٠) ی سوره تی (التوبه) کە پیشتر هینامان، بە پونی هەست بە نمونە یە کە لە کاریگەری دەستە گەراییی و مەزەب گەراییی دەکەین بە سەر بیری مرۆیی و هەلسوکەوت و تیگە یشتنی خەلکی ئەو سەر دەمانەوه بۆ دەقە قورئانیەکان و غەیره قورئانیە کانیش .

ئایەتە کە لە خولگە ی سێ تەوهرەدا هەڵ دەسوریت:

یە کە میان: کۆچی پیغە مەبەر (د.خ) لە گەڵ ئە بوبە کردا.

دوهم: جەنگی بە در.

سێیەم: ئەو ئامانجە خواپیە ی کە لە دو ویتهسه گە گرنگە ی رۆبەر پو بونە وەدا جیبە جی بو (کۆچ و بە در) زۆریک لە پراڤە کاران لە هەردو دەستە کە خۆیان بە تەوهرە ی یە کە مەوه سەرقال کردوه، دەیان لاپەرەیان بۆ ئەم مەبەستە تەرخان کردوه و هەرچی پێیان کرا بیته و روانگە دەستە گەرایییە کە یان پێی کردبن و پێیان خۆش بو بیته بەلگە ی زۆرو زەو هەندیان خپر کردوه تەوه لە بارە ی ریزو گە ورە یی و شکۆو پایە ی عەلی کوری ئە بوتالب لە لایەن هۆگرو هە وادارە کانیه وه.

نمونهی ئه م کارهش (فخری رازی) ه له تهفسیره گه وره کهیدا بهرگی (۱۶) لاپه ره (۵۰-۵۶).

به لام ده بینین هه ندیک له و پاقه کارانه خویان له م مهسه له یه بواردوه و نه چونه ته ناو په هه نده کانی تری ورده کاریه کانیه وه، نمونهی ئه م به شهش شیخی (توبروسی) ه له (مجمع البیان^(۱۸)) دا به لام هه مویان بو پاقه ی ته وهره ی دوه م و سیهه م به دپریک یا خود چهند دپریک ئاماژه یان به باسه که کردوه و به کورتی به سه ریدا تیپه ریون.

(رازی) له بهرگی (۶) لاپه ره (۵۶) ی تهفسیره کهیدا ده لیت: {پاشان خواهند ده فهرمویت: ﴿وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا﴾.

مه به ست پیی پوژی به دره که وشه ی (شرك) و موشرك و کافره کان تیک شکا و سوک کرا، له بهرانه ریشه وه وشه و دروشمی خواهند به بهرزی مایه وه، که بریتی بو له (لا إله إلا الله).

ههروه ها توبروسی له بهرگی (۳) لاپه ره (۳۲) ی تهفسیره کهیدا ده لیت: {... فهرموده ی خواهند که ده لیت: (وَكَالِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا) مه به ست ئه وه یه که هه وشه ی خواهند به شه کاوه یی و بهرزی و سهرکه وتویی مایه وه، ده شلیت: مه به ست له وشه و دروشمی کافران، مه به ست پیی وشه ی (شرك) و هاوه ل بریاردانه بو خواهند، وه وشه و دروشمی خواهندیش وشه و دروشمی یه کتا په رستیه که بریتیه له (لا إله إلا الله).

(۱۸) له م باره یه وه (توبروسی) له تهفسیری ئایه تی (۴۰) ی سوره تی (التوبه) دا ده لیت: (شيعه کان له باره ی ئه م ئایه ته وه هه ندیخ قسه یان کردوه، واما ن به باش زانی خۆمان له و قسانه لابه ین باشته، نه کا که سیک به لایه نگری دهسته یه کی دیاریکراو له قه له ممان بدهن) (مجمع البیان) بهرگی (۳) لاپه ره (۳۲).

که مترین قسه له باره ی ئه م ته فسیره وه بو واتای (کلمه الله) ئه وه یه که: ئه م واتا کردن و لیک دانه وه یه له لایه که وه زور له سه لیه وه زه وقی زمانه وانی (بو واتای دهسته واژه کانی ناو زمانی عه ره بی به گشتی) دوره وه له لایه کی تریشه وه به تایبهت دوره له واتاو مه به سه ته کانی دابه زینراوی به جی.

ئه گهر و ابیت ئه ی چۆن له واتای (کلمه الله) تیبگه یین له ئایه تی ﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ آل عمران / ۴۵. واته: کاتیک که فریشته کان وتیان به مه ریه م، خواوه ند به وشه و (کلمه) یه که له لایه ن خویه وه مژده ت پیده دات که ناوی مه سیح عیسی کوری مه ریه مه .

هه روه ها ئایه تی ﴿كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ یونس / ۳۳. واته: به و شیوه یه (کلمه) ی په روه ردگارت جیگه ی خوی گرت و جیبه جی بو له سه ر ئه وکه سانه ی که لاساری و کاری نابه جییان کردوله پینگه لایاندا بو، برپاری له سه ردان که ئه وان باوه پ ناھینن یاخود ئاسایشیان له سه ر هه لده گیریت.

ئایا و له م ئایه تانه تیبگه یین که خواوه ند به (لا إله إلا الله) مژده دات به مه ریه م...؟

یان له ئایه تی دوه مدا و تیبگه یین که (لا إله إلا الله) جیبه جی بو به سه ر فاسق و له پری لاده ره کاند...؟.

ئایا هیچ پاقه کاریکی دابه زینراوی به جی هه یه که نه زانیت (کلمه الله) دهسته واژه یه کی تاکه و ئه گهر به (کلام) بیکه یینه کو ناماژه ده بییت له سه ر وته و (کلام) ی خواوه ندو ئایه ته کانی له په پاوه نوسراوه که یدا...؟ به لگه ش له سه ر ئه مه ئایه تی ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ﴾ التوبة / ۶.

واته: ئەگەر یەکیەک لە موشریکەکان یان ئەوانەیی که کاریکی هاو بەشیان هەبێت، ئەوانەیاندا، داوای نزیک بونەووە و دالەدانێ لیکردی، دالەدی بەدو نزیکیی بخەرەووە تا وتەو(کلام)ی خواوەند ببیستیت.

هەر و هە ئه گەر (کلمة الله) له سەر(کلمات) بکەینه کۆ، ئاماژە دەبیت بۆ بونەووەرو یاسا کانی بەرپۆه بردنی بونەوهر به به لگه ی ئایه تی ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدَّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ الأنعام / ۱۱۵.

واته: برپاری پەرەردگارت بە راستگویی و دادپەرەری تەواو بو، برپاری لەسەردراو هێچ کەس و هێچ شتێک نیه بتوانیت گۆرانکاری لە برپارەکانیدا بکات، ئەو بیسەر و زۆر زانایه.

بە دالنیاییه وه پسته ی (لا إله إلا الله) به شیکه له وته ی خواوەند له دابە زینراوی به جیدا، ئەگونجیت وەرگر باوهری پی بهینیت و ده شگونجیت باوهر نه هینیت، به لام که لیمات و ته کانی(کلماته و اقواله) چه ند یاسا و پرسیایه کی زالن به سەر گەردوندا و وەرگر باوهریان پی بهینیت یاخود نا، هیز نیه بهرگری له جیبه جی بونیان بکات، به لگه ش له سەر ئەم راستیه ئایه تی: ﴿وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ﴾ یونس / ۸۲.

واته: خواوەند حەق و راستی بە کەلیمات و وتە و برپارو چه سپاندنی یاسا گەردونیه کان جیبه جی ده کات، هەر چه نده سته مکاران(المجرمون) پێیان ناخۆش بیت.

ئەگەر (توحید) و یه کتا پهرستی (کلمة) و قسه و پسته یه کی خواوەند بوايه، ئەوا له سەر زه ویدا یه کەس نه ی ده توانی هاو ه ل بۆ خواوەند برپار بدات و موشرك یاخود کافر بیت.

له بهر پۆشنایی هەمو ئەمەدا که رابورد بۆمان پون دەبیته وه که (کلمة الله) واته: ئەو وشه و پسته و برپاره ی خواوەند که بهرز راگرتنی کردوه به ئامانجی جهنگو

کوشتاره کان، بریتیه له کۆمه له تایبه تمه ندیه ک که خواوه ند به خشییونی به مرۆقی ژیرمه ندو عاقل، ههروه ها بریتیه له کۆمه له یاساو ریسیایه ک که خواوه ند بون و بونه وه رو گه ردونی بابته ی و به رجه سته ی له سه ر دامه زرانده، به شیوه یه ک که نه م بون و بونه وه رو گه ردونه فیل له که س ناکات، درۆ له گه ل که س ناکات، خواوه ند نه م بون و گه ردونه ی به شیوازیک دارشته وه که له ریگه یه وه وشه و پرسته و چه مکه گه وره که ی خواوه ند (کلمة الله العلیا) که به خششیکی و به خشییویته ی به مرۆقو جنۆکه، جیبه جی بکریت و رابیه ریئریت، نه و (کلمة الله) یه ش بریتیه له ئازادی و له سه رو هه مو نه مانه شه وه ئازادی (اختیار) و هه لباردن بو بیرو باوه رو نه ندیشه و ئاین، ههروه ها ئازادی وشه و راده برین و ئازادی کارو، ئازادی هه ول و تیکۆشان به ره و ژیانیکی باشترو چاکتر.

به شیوه یه کی سروتیش ئازادی خوازه کان دادپهروه ری و یه کسان ی به رپا ده که نو جیبه جی ده که ن.

به دلنیا ییه وه سی گوشه ی (ئازادی، دادپهروه ری، یه کسان ی) به بی ئازادی و که شیکی ئازاد، ری ک ناوه ستیت و پایه دار نابیت، چونکه دادپهروه ری و یه کسان ی به بی ئازادی و ئازادی خوازان و به بی مه رجی ئازاد بونیان نابیت و ناتوانن به نو بینه دی.

ئیمه وا تیده گه ن له دادپهروه ری، که بریتیه له دادپهروه ری له حوکم و بریار داند ﴿وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾ النساء/ ۵۸.

واته: نه گه ر حوکم و فه رمانداریتان کرد له نیوان خه لکدا پیویسته به دادپهروه ری بیکه ن.

پاشان له ئاکامی جیبه جیکردن و پیاده کردن و کارکردن به دادپهروه ریبه وه یه کسانو و به رابه ری دیته کایه وه و به ره م دیت، که بریتیه له یه کسانو له ماف و ئه رکه کاندان له نیوان هه مو خه لکدا له به رده م دهسه لات و دهوله ت و حکومتدا.

نابیت و تیبگه یه له یه کسانو که بریتی بیت له یه کسانو له داهاتدا، چونکه ئه وه بیرکردنه وه یه کی خه یال پلاوانه یه و ئه و بیرکردنه وه یه هه له یه و له هر کومه لگه یه کدا سه ره له بادت له وانه یه ببیته هو ی کوشتن و له ناو بردنی هه مو حه زو خولیا و کیپرکی و به ره و پیشه وه چون و حه زی ده ستخستنی ده سه که وتی زیاتر له ناو کوملگه و تاکه کانداندا.

حیزی شیوعی کومونستی له سه ر بیروکه ی چینایه تی و سپینه وه ی هانده ره کان و سپینه وه ی مافی مولکداریه تی هه ستا به پیاده کردنی بنه مای یه کسانو، له ئاکامدا گه شه ی کومه لگا وه ستا و ژیان چوه سوپی مت بونه وه.

واته: دروشمی سته مگه ریکی دادپه رور (المستبد العادل) دروشمیکی خه یالاوی و بیبنه مای پوت و پوچ و بی ناوه پوک ده رچو.

بویه: خواوه ند به ده ستنیشا نکرایی دیاری کردو بریاری دا که جهنگ له ریگه ی خواوه نددا بریتیه له جهنگان و به پودا وه ستانه وه ی سته م و سته مکاران و فه رموی:

﴿الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ النساء: ۷۶.

واته: ئه وانه ی باوه پدارن ده جهنگین له ریگه ی خواوه نددا و ئه وانه ش که کافرن به شه ردین له ریگه ی (طاغوت) و کار به ده ستی سته مگه ری یاخی له خواوه ند، بویه جهنگین له گه ل هه واداران و لایه نگرانی شه ی تاندا، به دلنیا ییه وه فیل و ته له که و پیلانی شه ی تان لاوازه.

تیده گه یه که جهنگان له ریگه ی خواوه نددا دژی سته مکارو مله ورانه (الطغیان والطواغیت).

ده بیټ وریاو دلنیا بین له و جهنگانه دا که له ریگه ی خواوه نددان، بیجگه له م مه به سته هرچی تر پرو بدات له ریگه ی خواوه نندا نیه .

به هه مان شیوه له م فه رموده ی خواوه ندیشدا هه ست به و راستیه ده که این: ﴿لَا اِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِن بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ البقرة / ۲۵۶ .

واته: له دین و ئایندا زۆرو زۆره ملی و ناچار کردن بونی نیه، پئی راست، له سه ر لیشیوان جیا کراوه ته وه و پون بوه ته وه، هه رکه س تاغوت و سته مگه ری سه رکه ش پشتگویی بخت و کوفری پئی بکات و شوینی نه که ویت، له به رانبه ره وه باوه ر بهینیت به خواوه نند، با دلنیا بیټ که ده ستی گرتوه به کۆله که و هیژیکی نه پساوو دامه زراوو به هیزه وه، خواوه نند بیسه ری ته واوو زۆر زانایه .

وه ک ده بنین له به رانبه ری (لا اکراره) دا باوه ر به خواوه نند هاتوه، هه روه ها له به رانبه ری زۆره ملی و ناچار کردنه وه باوه ر به سته مگه ری تاکره و (طاغوت) هاتوه، (طاغوت) له سه رکیشی (فاعول) هاتوه، وه ک چۆن ئیمه ده لئین: (حاسوب و ساطور) (حاسوب) ئه و ئامیره یه که کاری ژمیریاری پئی ده که این و به رده وام کرداره که دوباره ده کاته وه به بی ماندوبون، واته: (طغیان) و سه رکه ش بون کرداریکی به رده وام و جۆراو جۆره .

هه روه ها ئامانج له دروستکردنیش تیده گه این که به ندایه تی (عبادة) کردنه، وه ک له م ئایه ته دا هاتوه ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ الذاریات / ۵۶، نه ک کۆیلا یه تی و (عبودیه) ت.

واته: جن و مرقوم بو هیچ مه به ستیک بیجگه له به ندایه تی دروست نه کردن .

به واتایه کی تر بۆ ئه وه م دروست کردون که بینه بهنده ی راسته قینه ی خواوه ندیان، نه ک کۆیله ی بی ویست وده سه لات.

به شیوه یه ک که ئازاد بنو پر به دل و له ناخی ده رونیا نه وه و به ویستی خۆیان گوئی رایه لی له فه رمانه کانم بکه ن، یا خود به هه مان شیوه به ویست و خواستی خۆیان سه ریچی له فه رمان و داواکاریه کانم بکه ن.

ئه وه ی لی ره دا پوبه پومان ده کاته وه له گه ل فه قیهو راقه کاره کانماندا و کیشه له نئوانماندا سه ره له دات، هه مان ئه و به زمه یه که له چه شنی تیگه یشتنی ئه واندا هه بو بۆ (جهاد) و تیکووشان، که قه تسیان کردبو له هیزو په لاماردانی غافل گیرانه (الغزو) دا، هه روه ها له تیگه یشتنیاندا بۆ (الدفع والتدافع) که به دیاریکراوی کردبو یان به (کوشتار) و والیی تیده گه شتن.

کیشه و گرفتیشمان له گه لیاندا بۆ تیگه یشتن و راقه کردنی ئایه تی (٥٦) ی سوره تی (الذاریات) که چند دیریک پیشتر هیناومانه، خۆی له دو خالدا ده بنیته وه که ته فسیری راقه کاره کان و فیهی فه قیهه کان به ده وریدا ده سوپینه وه:

یه که م: وا پیناسه ی (عبادة) و به ندایه تی ده که ن که بریتی بیته نه ها له راپه راندنی دروشمه ئاینیه کانی وه ک: نوژی ژو زه کات و پۆژوو چه ج.

دوه م: تیگه لکردنی (العباد) به نده کان، له گه ل (العبيد) کۆیله کان، هه روه ها تیگه ل کردنی به ندایه تی (العبادة) له گه ل کۆیلایه تی (العبودية) دا، هه روه ها پیناسه ی (عبد) یان به کۆیله کردوه، که خاوه نی خۆی نه بیته و هیچی به ده ست نه بیته.

له کتیبی سییه مماندا (الاسلام والإيمان منظومة القيم) به شیکی سه ره به خۆمان ته رخان کردوه بۆ ئه م بابته و له وی به وردی قسه مان له سه ر جیاوازی (العباد) و (العبيد) واته: به نده کان و کۆیله کان، هه روه ها جیاوازی نئوان به ندایه تی و کۆیلایه تی کردوه و جیاوازی نئوانمان خسته ته پو.

کورتی نهم باسهش بریتیه له وه که: (العباد) کویه و تاکه که ی بریتیه له (عابد) نمونهی نهمهش (العابدون) ه وه که: چۆن له فه رموده ی خواوه نددا هاتوه ﴿وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ الکافرون/۳.

ههروه ها له فه رموده ی خواوه نددا ﴿إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عَابِدِينَ﴾ الأنبياء/۱۰۶. واته: به دلنیا ییه وه له مه دا راگه یه نراویک هه یه بو هوزیک که په رستشکارن. به هه مان شیوه (العبيد) کویه و تاکه که ی (عبد) ه که به مانای (کویله) یه که دژه که ی بریتیه له (نازاد) و سه ره به ست.

جیاوازی نیوان (العابد) و (العبد) بریتیه له وه ی که: یه که م نازادی هه لبراردنی هه یه و دواتر هه رچی بویت و به لایه وه باش بیته ده ی کات. به لام دوه م: مافی نازادی هه لبراردنی نیه و بۆشی نیه ویست و ئیراده و خواستی خوی هه بیته و به کاری بهینیت.

پیویسته ئه وهش بلین که به ندایه تی ته نها له گو پرایه لی کردندا نیه، به لکو به هه مان شیوه له سه ریچی کردنیشدا یه به به لگه ی ئایه تی ﴿قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَانِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ﴾ الزخروف/۸۱.

واته: ئه گه ر خواوه ند مندالی ببیت ئه و ا من یه که م که سم که سه ریچی ده که م وره حمانیه ت و میهره بان ی ئه و ره ت ده که مه وه.

ههروه ها به به لگه ی ئه وه ی که کرداری (عبد) و (ع، ب، د) یه کیکه له ده سه واژه کانی که له زمانی عه ره بیدا دژبه ری له خو ده گریت.

ههروه ها به دلنیا ییه وه که په رستش له مزگه وت و که نیسه و په رستگه کاندای ناکریت، به لکو له بازارو کارگه و خویندنگه و فه رمانگه کان و دانیشگا و ناوه ند ته ندروستیه کان و یاریگا کانی شدا ده کریت.

پیویسته بلین که: مزگهوت وهک چۆن له ناو زانا به پریزه کانماندا باوه، مالیک نیه بۆ به ندایه تی و په رستش، به لکو مزگهوت ئه و شوینه یه که خواوه ند به م شیوه یه باسی دهکات و بۆمان وینا دهکات و دهفه رموویت: ﴿فِي بُيُوتِ أَذْنِ اللَّهِ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ (۳۶) رَجُلًا لَّا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ﴾ النور/ ۳۶-۳۷.

واته: له خانوگه لیکندا که خواوه ند مؤله تی داوه تا به یانیان و ئیواران یادی خوئی تیدا بکریت، پیاو گه لیک که بازرگانی و کرین و فرۆشتن سه رقال و سه رمه ستیان ناکات له یادی خواوه ندو به رپا کردنی په یوه ندیه کانیان و نوێژ له گه ل خواوه ندو به خشینی مال و سامانه کانیان.

به پیی ئه م ئایه ته وا تیده گه یین که مزگهوت مالیکه، بویه خواوه ند مؤله تی بونیاتنانی داوه بۆ ئه وهی یادی خواوه ندی تیدا بکریت و خواوه ند به پاک و بیگه ردی یادی بکریته وه و نوێژو په یوه ندیه گشتیه کان و هاندانی به خشینی زه کاتی مال و سامانی تیدا ئه نجام بدریت، ئه مانه ش هه مو دروشمی ئاینین و په یوه ندیان نیه به به ندایه تیه وه، بۆ نمونه: (الصلاة) ئه گه به مانای تووری په یوه ندیه کان بیت یان به مانای نوێژ بیت، ئه مه شتی که و به ندایه تیش شتیکی تر، به پیی ئایه تی ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ طه / ۱۴.

واته: به دلنیا یه وه که من خواوه ند و هه چ په رستراویک بیجگه له من نیه، دهی که وایه بمپه رسته و (صلاة) به رپا بکه بۆ یاد کردنی من.
(به م پییه پونه که (صلاة) شتی که و به ندایه تی و عباده تیش شتیکی تر).

به پیی ریساکانی زمانی عه ره بی له نایه ته که دا (أَقِمِ الصَّلَاةَ) به (وی (عطف) گه رینزاوه ته وه بو سهر (فاعبدنی) و له زمانی عه ره بی شدا (عطف) کردن له نیوان دوشتی جیاوازدا ده بیئت.

به و پییه ی که فه رمانه کانی دابه زینراوی به جی و ریگی ریه کانی به بی زوره ملی هاتون، وه زور نه کردن و ناچار نه کردنیش ته نها له گه ل که سانی نازادو سه ره به سندا په پیره و ده کریت که (العباد)ن نه ک (العبيد) واته: به نده کانی خوا هموان نازادن نه ک کویله و بی ویست و خواست.

نیتر هر که س روی له و فه رمان و ریگی ریه نه کردوو به قه ناعه ت و دل دامه زراویه وه و به بی هیچ زوره ملییه که نه جامی دان، نه ووا خواوه ند پاداشتی ده داته وه له سهر نه و کاره ی، ده بیئت بزانی که گوپرایه لی و پایه ندبون به یاسا کانه وه له چوارچیویه گریبه ستیکدا ده بیئت که له نیوان خه لک وده وله تدایه.

نه و گریبه سته ش بریتیه له ده ستور یا خود سیستمیکی سیاسی که هه ردولا له سه ری پیک هاتون.

بویه نه گه ر بیئت و خه لکی به زور ناچار بکرین بو نه وه ی ملی ریگه به ره و مزگه وت و نویژکردن بگره به ر، یا خود به پیچه وانه وه به زوره ملی و توپزی ریگه ی مزگه وت و نویژیان لی بگریت، نه ووا له و حاله ته دا (کلمه الله) و وشه و پسته و دروشمی خواوه ند (که بریتیه له نازادی و سه ره به سته ی) ژیر ده که ویئت و پایه مال ده کریت.

به هه مان شیوه نه وده مه ی که ژنان به زور له چکیان پی ده کریت، یا خود به زور ناچار ده کرین له چک و حجاب و بالاپوشییان واز لی بهینن و به ناچاری جه سته یان یا خود به شیک له جه سته یان پی روت ده کریت، له و حاله ته شدا به هه مان شیوه (کلمه الله) که واتای نازادی و سه روه ری و شکومه ندی مرؤفه کانه، سوکایه تی پی ده کریت و پی شیل ده کریت.

به دنیاییه وه هاوه لآن به وردی له م جیاوازیه تیگه شتبون.
له عومهری کوری خه تابه وه ده گپرنه وه کابرایه کی بینیه که هه میشه له مزگه و تدا بوه و
شه وو پوژ به حساب په رستشی کردوه، عومه (خ.ل) پرسیری کردوه له باره ی ئه م
پیاوه وه و پرسویه تی: ئه م کابرایه چون بژیوی پهیدا ده کات...؟ له وه لامدا پییان وتوه:
ئه م پیاوه برایه کی هه یه خه رچی و مه سروفی خوی و مال و مندالی دابین ده کات.
عومه و تویه تی: ده ی مادام وایه دانیابن براکه ی زور له م خواپه رست تره و
په رستشه که ی ئه و ته واوه.

لیره وه تیده گه ی که به ندایه تی و عیباده ت برتییه له ئازادی هه لپژاردن له نیوان
گوپرایه لی و سه ریچی کردندا.

هه روه ها به ندایه تی بو خواوه ند نه بیته بو که سی تر ناکریت، له م سوئگه یه وه
تیده گه ی که (العبادیه) به ندایه تی و به نده بون ئه و (کلمه) و بریارو دروشمه یه که
پیشوه خت بریار دراوه له سه ر دانیشتوانی گوی زهوی به مروؤ و جنوکه وه هه ر
دوکیان به یه که وه ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾.

واته: په ری و مروؤم ته نها بو ئه وه دروست کردون که بم په رستن و په په ره وی له
یاسا و پینوماییه گه ردونیه کان بکه ن.

به واتایه کی تر بو ئه وه ی به خواستی خویان و پر به دلیان به ندایه تیم بکه ن، یان
به خواتسی خویان و پر به دل سه ریچیم بکه ن، به م پییه ئه وان کویله ی بی ئیراده و
ویست نین، به لکو به نده ی سه ره بستن، لیره شه وه دانیابن که هه ر هه ول و
تیکووشان و جهادیک یا خود جه نگی که له ریگه ی پایه دار کردنی ئازادی و ئازادی
بریاردان و هه لپژاردن بو خه لکی و له سه روی هه موشیانه وه ئازادی هه لپژاردنی
بیروباوه ردا ئه نجام بدریت، ئه وه ئه و تیکووشان و جه نگیه که له ریگه ی خواوه ندایه .

ئیسیتاش ده گوئیزینه وه به ره و لای ئامانجی دوه م له م جهنگو (قتال) هدا که له نایه تی (۲۵۱) ی سوره تی (البقره) دا هاتوه، که بریتیه له پاراستن و پاریزگاری کردن له گوئی زهوی له وهی که ئالوده ببیت و رهوشی بشیوئیت.

پیشه و تو بروسی له (مجمع البيان) دا ده لئیت: { ... سی قسه و بۆ چون له باره ی ئه م نایه ته وه هاتوه، یه که میان بریتیه له وهی که: ئه گه ر خواوند به هوی سه رباره موسلماننه کانه وه کافرانی را نه مالیایه ئه واپه رهیان ده سه ندو ولاتیان ویران ده کرد (ئه م بۆچونه له ئیبن و عه بباس و مواهیده وه گپراوه ته وه).

دوه میان ده لئیت: واتای ئه وه یه که خواوند به هوی چاکه کارانه وه خراپه کاران له ناو ده بات (ئه مه ش له عه لی و قه تاده و ده سته یه ک له رافه کارانه وه گپراوه ته وه) (۱۹).

سییه میش: له واتای قسه که ی حه سه ندا که ده لئیت: { خواوند ئه وه ی به سولتان و ده سه لاتدار ئه ی کات زۆر تره له وهی که به قورئان ده کریت، چونکه زۆرینه له ده سه لات و هیژ ده ترسن و خۆیان له کاری خراپ ده پاریزن زۆر تر له وهی که به هوی به لئین و هۆشداریه کانی قورئانه وه خۆیان ده پاریزن } . سهیری (مجمع البيان) به رگی (۱) لاپه ره (۳۵۷) بکه .

(۱۹) ئاساییه که ئه م قسه و بۆچونه به لای تو بروسیه وه به سه ند بیت و راستیه کیش له بۆچونه کانی پیشه واهه عه ره ی صادق بکاته به لگه به ده سته یه وه که ده لئیت: (خواوند به هوی نوئیز خوینه کانی لایه نگره شیعه مانه وه ئه و لایه نگرانه مان پاملئیت که نوئیز ناخوئین ئه گه ره ردو لاشیان واز له نوئیز کردن به یین خواوند پاکتوایان ده کات و رایان ده مالئیت) تو بروسی له وه ش زیاتر ده پروات و ئه م فرموده ی پیغه مبه رد (دخ) ده هینئیت که ده لئیت: (ولولا عباده لله رکع و صبیان رضع، و بهائم رتع لصب علیکم العذاب صبا) واته: له به ر خاتری به نده کرونش به ره کان و مندالانی شیره خۆرو گیان له به رانی بئ تاوان نه بوایه سزام ده پزانده به سه رتاند.

به پیی به لگه کانی دابه زینراوی به جئ بۆنی گومان له م فرموده یه، خه ریکه لوتمان توشی هه لاهه ت ده کات، چونکه پسته ی یه که م به ستونی له گه ل فرموده ی خواوند دا دژ به یه ک ده وه ستنه وه که ده لئیت: ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ﴾ المدثر ۳/ . واته: هه مو نه فسئک دو چاری ئه وه ده ببته وه که کردویه تی. هه روه ها نایه تی (۱۶) له سوره تی (الإسراء) که ده لئیت: ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاَهَا تَدْمِيرًا﴾ واته: ئه گه ر ویستمان ئاوه دانی و شارو گوئدئک له ناو به رین فه رمان ده که یین به خۆشگوزه رانه کانیان تاوه کو کاری چاکه و چاکه خوازی بکن، ئه گه ر ناهه رمانیان کردین ئه واپه ربه روی له ناو چون ده بنه وه. پسته ی دوه میش تاوان ده داته پال خواوند به لایه نگری له مندالی نئیرینه که به تاییه تی ده لئیت: (صبیان) و که راهه تیان ده داته پال، که ئه مه ش دورو نه شیواوه له گه ل زاتی په روه ردگاردا، هه روه ها پسته ی سییه م به هه مان شیوه دژایه تی هه یه له گه ل نایه تی ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ الإسراء / ۷۰ . چونکه کاتیگ گیانه به ران شه فاعه ت و داوا بۆ پاراستنی مرؤف بکن ئه و کات ئه و که راهه ت و شکویه ی له کوئدایه ... ؟.

ههروه ها پیشه ووا رازی ده لئیت: {بزانه که خواوه ند له ئایه ته که دا هیژه رامالراوه که ی ئامارژه پی کردوه که ده فه رمویت: (وَلَوْ لَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ) ههروه ها هیژه رامالره که شی به وشه ی (ببعض) ناو بر دوه، به لام جیگه ی رامالینه که و شوینه که ی باس نه کردوه بویه: ده گونجیت نافه رمانی و لاساری و شه ر خوازی له دینداریدا یا خود له کاروباری دونیا یان له هه ردوکیاندا بینه هوکار بو رامالینه که، لاساری و نافه رمانیه که ش ده گونجیت ئاکامه که ی کفر کردن یا خود سه ریچی کردن و نافه رمانی کردن بیئت یا خود هه ردوکیان پیکه وه} . سهیری (التفسیر الکبیر) به رگی (۶) لاپه ره (۱۶۱) و دواتر بکه.

دواتر رازی دریژه به باسه که ده دات و پینج ئه گه ر بو واتای ئایه ته که داده نیئت، له و پینجه سی دانه یان له لای تو بروسی ش هاتون و ئه ویش هیئاونی و له یه که م و دوه م و چواره مدا به قسه و بوچون ناوی بردون:

ئه گه ری یه که م: خواوه ند به هوئی کوفر کردنه وه هه ندیک خه لک به هه ندیکی دی پال پیوه بنیئت.

ئه گه ری دوه م: خواوه ند هه ندیک خه لک به هوئی سه ریچی و نافه رمانیه وه به هه ندیکی تر پال پیوه بنیئت.

ئه گه ری سییه م: خواوه ند به هوئی ئاژاوه و بشیویه وه، هه ندی خه لک به هوئی هه ندیکی تره وه رامالئیت.

ئه گه ری چواره م: خواوه ند به هوئی باوه رداره چاکه کاره کانه وه کافره ناله باره کان له ناو ببات.

ئه گه ر پینجه م: ده گونجیت رامالین و له ناو بردنه که هه موان بگریته وه . ئه وه ی به لای ئیمه وه گرنکه و نزیکه له گوشه نیگای تیگه یشتنی ئیمه وه ئه گه ری سییه میانه .

رازی دەلیت: {بزانە کە هیژە هیژ بەرو پامالە رهکان لەم ئەگەرەدا بریتین لە پیغەمبەران و دواى ئەوان پيشه‌وايان و پاشا و دەسەلاتدارانىك كە داکۆکی و بەره‌قانی لە یاسا و پيساو پەيام و بەرنامەکانی خۆیان دەکەن.

راستی ئەم وتەیه‌ش بریتیه لەوهی کە مروف نانتوانیت بەتەنها بژی، چونکە ئەگەر دەستەیه‌ك نان دروست و ئاماده نه‌کەن بۆ دەستەیه‌کی ترو، دەستەیه‌ك کاری بەرهم هینان و پرستن و چنن نه‌کەن بۆ دەستەیه‌کی ترو، دەستەیه‌ك کاری بیناسازی نه‌کەت بۆ ئەوانی تر، بەرژەوه‌ندی مروفه‌كان جيبه‌جی نابیت، ئەم کارەش بۆ کۆبونه‌وه لە دەوری یه‌ك و پیکه‌وه ژیان راده‌په‌پرئیت، بەلام لە دەوری یه‌ك کۆبونه‌وه‌ش لیک ئالانی بەرژوه‌ندییه‌کان و دواتر ناکۆکی و بەدواى ناکۆکیشدا جه‌نگ و کوشتاری لى ده‌که‌وێته‌وه، بۆیه: لەسۆنگه‌ی کاری به‌جی پەروەردگارەوه یاسا و پینماییه‌کی بۆ مروفایه‌تی نارده‌ه تاوه‌کو ناکۆکیه‌کانی پی چاره‌سەر بکړیت، بیشزانە جيبه‌جی کردنی ئەو یاسا و شه‌ریعه‌ته‌ش پيوستى به‌ ده‌سه‌لات و فه‌رمانه‌وايى هه‌یه، بۆیه پیغەمبەر(د.خ) دەلیت: (ئیسلام فه‌رمانه‌وايه‌تیه، سولتان و دەسه‌لات پاریزگاری کاریه‌تی، هه‌رکەس فه‌رمانه‌وايه‌تیه‌کی نه‌بیت تیک ده‌شکیت، هه‌رچیش پاسه‌وانی نه‌بیت تیا ده‌چیت) بۆیه: خواوند به‌هۆی یاسا و شه‌ریعه‌تی پیغەمبەرانه‌وه و به‌هۆی ده‌سه‌لاتی فه‌رمانه‌واکان و پشتگیری کردنیانه‌وه چه‌ندین چه‌نشن شه‌رو ئاژاوه و گيچهل له‌موسلمانان لاده‌دات، ئەوانه‌ش کە ئەم رאו بۆچونه‌یان هه‌یه راقه‌ی ئەم برگه‌ له‌ئایه‌ته‌که واده‌کەن، ده‌لین: (لَفَسَدَتُ الْأَرْضُ) به‌و شیوه‌یه لیک ده‌دنه‌وه کە واتای ئەوه‌یه: شه‌رو کوشت و کوشتار بال ده‌کیشیت به‌سەر ژیان و دانیشتوانی گۆی زه‌ویدا}. سه‌یری(التفسیر الکبیر) به‌رگی(٦) لاپه‌ره(١٦٢) بکه.

ئه وکه سهی به وردی سه رنجی ئایه تی (۲۵۱) ی سوره تی (البقرة) بدات خوئی له بهردهم دو ته وهره دا ده بینیتته وه:

یه که م: برگیه ی (دَفَعُ اللهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ) ی ئایه ته که به رجه سته ی ده کات.
دوه م: برگیه ی (لُفْسَدَتِ الْأَرْضُ) ی ئایه ته که به رجه سته ی ده کات.

ئه وه ی که ئه م دو برگیه یه ده به ستیت به یه که وه و په یوه ستیان ده کات به یه کدی وه، بریاری ئه وه ده دات که پیتی (لولا) که بۆ (دفع) و مملانی و پالپالین و رامالینه که یه و ئه و ده بیته هۆکاری سه ره له ئه دانی (فساد) و تیک چون و ئاوه ژووبون و لیخن بونی زه وی و ژیان.

سه باره ت به ته وهره ی یه که م، که خواوند باسی مملانی و کێبرکی نیوان چین و تویره کانی ناو کۆمه لانی خه لک ده کات، و باسی ده کات که ناکۆکی و مملانی یه کی سروشتیه و خواوند له ناخ و ده رونی مروّفا چاندویه تی به و پییه ی که مروّفا دروستکراویکی کۆمه لایه تیه، به به لگه ی ئه وه که خواوند مملانی و ناکۆکیه که ی داوه ته پال خوئی که ده فه رمویت: ﴿وَلَوْ لَا دَفَعُ اللهُ النَّاسَ﴾ (ناس) یش ناوی ره گه زه.

ئیمه ش و له مملانی و کێبه رکیکه ده گه ی که: مملانی و ناکۆکی و هه ولئیکی دو سه ره یه (تدافع) به به لگه ی (بعضهم ببعض) چونکه (دفع) له پیشه ی کرداریکی سیانیه که توانای تیپه رین و (تعدی) هه یه (د ف ع) پیویستی به بکه رو کار له سه ر کراو هه یه.
به لام (تدافع) له پیشه ی کرداریکی چواری پیابه نده، که هه ردو لایه نه که له یه ک کاتدا هه م بکه رن هه م کار له سه ر کراون، لایه نی یه که م برتییه له (بعضهم) و لایه نی دوه میس برتییه له (ببعض).

پیشسه وای رازی سه رنجی ئه وهی دابوو که جیگه و شوینی (تدافع) و مملانی که ناو نه براوه له نایه ته که دا، به لام له گه ل ئه مه دا ئه و (تدافع) ه سروشتیه که ی به (دفع) لیک داوه ته وه، دواتریش (دفع) ی به (قتال) و جهنگ لیک داوه ته وه، به م کاره شی ئه و سه ره داوه ی که ده کرا بیگه یه نیت به تیگه یشتنی دروست له نایه ته که دا له ده ستداوه .

چونکه (قتال) و یستگه یه که، تیک هه لپژان و روبه پوبونه وهی گهرمی تیدایه و توندو تیژی زاله به سه ریداو قسه ی یه کلا که ره وهش هی چه ک و هیژی سه ربازیه تیایداو، ئه مه ش ته نها له گوره پانی جهنگه کاندایه پوده دات و له زوره ی کاته کاندایه کوزراوو برینداری لیده که و یته وه، به لام (تدافع) به مانای کیبرکی و شان خری شتیکی ته و او جیا و ازتره، چونکه پوژانه ئیمه له ناوه نده ته ندروستیه کان و شوینی تیماری نه خو شه کاندایه کیبرکی و مملانی ده بینین له نیوان که رتی ته ندروستی و نه خو شیه کوشنده کاندایه، هه روه ها له نیوان هزی مانه وه و هوکاری له ناو چوندا .

به هه مان شیوه پوژانه هه ست به کیبرکی و مملانی و شان خری ده که یین له بازاره کان و ناوه نده کانی بازرگانیداو له نیوان کریارو فروشیاراندا که خوی له نرخه کالاکاندا ده بنیتته وه .

هه روه ها له باشگاو یاریگا کاندایه به هه مو چه شنه کانیانه وه هه ست به بونی کیبرکی و مملانی ده که یین له نیوان یاریزانه کاندایه که هه ر لایه و له پیری بردنه وهی کاسه زیرو زیوه کاندایه بو خوی .

هه روه ها له هوئی دادگا کاندایه له نیوان لایه نه پکا به رو ناکو که کاندایه هه ست پیده که یین و تیده که یین، که ئامرازو هوکاری بردنه وه ته نها به لگه و قه و اله و دایکو مینته کانه نه ک شمشیرو ده مانچه .

بەهەمان شیۆه لەزانکۆو پەیمانگاکانی تووژینهوهی زانستیدا هەست بەم کێپرکی و شانەخرییه دەکهین، هەرۆهە لەنیوان کۆمپانیا بەرھەمێنەکاندا هەستی پێدەکهین که هەریهکهو لەبیری زیاتر ناساندن و ساغ کردنەوهی کالاکانی خۆیاندا.

هەرۆهە لەبەرزترین ئاستەکانیدا هەست بە (تدافع) و کێپرکی دەکهین لەنیوان سیاسەتەکانی ناوخوا پارتە سیاسیهکاندا، لەسەر ئاستی نیۆدەولەتیش کێپرکی هەیه لەنیوان ولاتان و بازارەکانیاندا دامەزراوهی بازرگانی نیۆدەولەتیش هەر بۆ پێکخستنی ئەم کێپرکییه دامەزراوه.

دەشزانین هەندی جار ئەم کێپرکییه لەهەل و مەرجیکی تاییبەتداو بەچەند مەرجیک که دواتر باسیان لێوه دەکهین، دەبێتە مەملانی و لەنیوان دوو لایەنی نەیاردا جەنگ و کوشتاری لێ دەکهوێتەوه، زۆر بەی جەنگەکانیش هەر بەهۆی ئەم کێپرکییهوه پوینداوه لەنیوان ولاتاندا، کاتیەک که بەرژەوهندیەکانیان لەیهک ئالاون و چارەسەرێکی ئاشتیانەیان دەسنەکهوتوه، دواتر پەنایان بۆ جەنگ و کوشتار بردوه، دامەزراوهی نەتەوه یەکگرتووەکان و ئاسایشی نیۆدەولەتیش هەر بۆ ئەم مەبەستەو بۆ پێکخستنی ئەم (تدافع) و کێپرکی و مەملانی و ناکوکیانە دامەزراون تاوهکو پێگە لەبەرپابونی جەنگ بگرن.

بەلام لەبیرمان بێت ئەگەر جەنگ و (قتال)یش (تەنانەت دواى هاتنەدی هەموو مەرجەکانیشی) پویداو، بیگومان دەبێتە مایەى مال و ویرانی و کاول کردنی زهوی و ژیان نەک تەنھا بۆ لیخن کردنی بێت، وهک لە ئایەتی (۲۱۶) ی (البقرة) دا باسی لێوه دەکات.

ئەوهش بۆچونەکهی ئیمە پشت راست دەکاتەوه، ئەوهیه که خواوەند لەئایەتەکهدا باسی (تدافع) بەو شیوازه دەکات که ئیمە لیکمان دایهوه، نەک ئەوهی که باس لەکوشتارو (قتال) بکات وهک چۆن رافەکارەکان بیری لێدەکهنەوه.

لیره وه تیده گهین که فه رموده ی خواوه ند که ده فه رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ
الَّذِينَ آمَنُوا﴾ الحج / ۳۸.

واته: به دننیا یه وه خواوه ند داکوکی ده کات له باوه پرداران.

ئهم نایه ته به هیچ شیوه یه ک مانای ئه وه نیه که خواوه ند خوئی له شه ره کاندنا
به شمشیریکه وه روبه پوی دوژمنانی باوه پرداران بوه ستیته وه و پاریزگاری و داکوکی
له باوره داران بکات، به لکو مانای ئه وه یه که له ته کیاندا یه و پشتگیران ده کات و
سه ریان ده خات (ئهم له ته ک بونه ش، به شیوه ی نادیارو مه جازی ده بیته و به هیچ
چه شنیک به شیوه ی به رجه سته نابیته له شوینیک دیاریکراودا).

سه باره ت به ته وهره ی دوه میش له فه رموده ی خواوه ند ﴿لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ﴾ ئه و
ئا کامه مان بو نو میان ده کات که ئه گهر بیته و (تدافع) و کیپرکی و شان شانینی ناو
خه لک له هه مو بواره کانی ژیاندا نه بیته، ئه و ژیان لیخن ده بیته و راده وه ستیته و
تاییه تمه ندی خوئی له ده ست ده دات (ده سته وازه که ش له م ته وهره دایه مه جازی و
نابه رجه سته یه) چونکه له راستیدا زه وی خوئی هیچی لی نایه ت و بوگه ن ناکات،
ده گونجیته خا که که ی وشک بیته وه و بیته بیابان، یا خود کانی او ه کانی وشک بکه ن،
یان گرکانه کانی هه لچن، ئه مانه هه مو یان ده بن، به لام به مانای بوگه ن کردن
ناگونجیته زه وی بوگه ن بکات.

مه به ست له (الأرض) له رسته که دا بونه وهره و گهر دونه له پوه ماده که یه وه به گشتی،
به لگه ش له سه ر ئه مه نایه تی ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ ه.

واته: خواوه ند فه زلی هه یه به سه ر هه مو جیهانیانه وه.

له بهر رووشنایی ئهم راستیانه دا واتای راسته قینه ی نایه تی (۲۱۶) ی
سوره تی (البقرة) به م شیوه یه ده بیته: ئه گهر بیته و خه لک له هه مو بواره کانی ژیاندا

دەست لەو کێپرکی و هەول و کۆشش کردنە هەلگرن کە خواوەند وەک خواستیکی مرقۆفەکان لە دەرونیاندا چاندویەتی، ئەوا بیگومان هاوسەنگی نیوان بەرژەو هەندوبە مادبەکانی مرقۆف لە گەردوندا تێک دەچیت و ناسازگارییان تێدەکەوێت، دواتر هەموو روکارەکانی یەکتەناسین و پێکەوێت و ژیان و کێپرکیکانی نیوان کۆمەلگاکان تێکدەچن. نمونە ی ئەم پراستیەش ئەو یە کە بینیمان لە یەکیەتی سۆفیەتی جاراندان لە ئاکامی سەپینەو و نەهێشتنی مافی خاوەنداریەتی و حەزی کێپرکی لە نیوان تاکەکاندا، ژیان کۆمەلایەتی و ئابوری لەو دەولەت و کۆمەلگایەدا تێک شکا و ئەتوانین بڵێین ژیان پراوەستا.

بۆیە ئێمە وای تێدەگەین کاتێک پکا بەری و کێپرکی دەگاتە ئاست و پراوەی جەنگ و کوشنار، ئەو دەم کێشە کە لە نیوان و لاتاندا دەبیێت، بۆیە کاتێک ئەو جەنگانە ی کە بەهۆکاری پکا بەری و مەملانی و کێپرکیو پودەدن شەپەرە کە لە نیوان حکومەتەکان و گەلەکانیاندا یە، نە ک لە نیوان تاکەکان و نە تەو هەکاندا.

لە حالەتی چەوساندنەو ی نە تەو ییشدا شەپەرە کە لە پینا و ئازادیدا دەبیێت، نە ک لە پینا و بەرژەو هەندوبە.

هەر چەند هەمیشە لە پشت هەموو جەنگیکەو بەرژەو هەندوبە ک خۆی حەشارداو، بۆیە: لە بیرمان بیێت دادپەرەری و یەکسانیش بەرژەو هەندی گەلانی تێدا یە.

ئێستاش دینە سەر ئامانجی سێهەم و کۆتایی (قتال) وەک لە ئایەتی ژمارە (۱۴۰) ی سوره تی (الحج) دا باسکراو، کە ئەویش بریتیه لە: پاراستنی ئەو مال و خانوانە ی کە یادی خویان تێدا دەکریت لە روخاندن و ویران کردن.

ئەگەر ئامانجی دوهمی (قتال) وەک لە ئایەتی (۲۵۱) ی سوره تی (البقرة) دا باسکراو، بریتی بیێت لە گرنگی پۆلی کێپرکی و (تدافع) لە نیوان خەلک لە هەموو بوارەکانی

ژیاندا (که له هندی حاله تیدا ئه و کیپرکییه ده گاته ئاستی پوبه پو بونه وه و به گزچونه وه یه کترو کوشت و کوشتار له پیناو پاریزگاری کردن له بهرژوه ندیه دونیاییه مادیه کانی خه لک و پاراستنیان له تیاچون و تیکشکان) ئه و ئایه تی ژماره (٤٠) ی سورته تی (الحج) باس له گرنگی پوئی ئه و کیپرکی و (تدافع) ده کات له پیناو پاراستنی بهرژوه ندیه کانی دواپوژو بهرژوه ندیه پوچی و ویزدانیه کانی مروقد، له کاتیکدا که هه ره شه ی له ناچون و فه و تانیان له سه ر بیته .

باوایر بکه ی نه وه که موسلمانان باوه پرداره کانی شوین که وتوی په یامی موحه مه دی بونه ته گه وره ترین هیژ له جیهاندا و ده ستیان داوه ته وه بلاوکردنه وه ی بانگه واز، وه ک چو ن پیشترو له سه رده می ئه مه ویدا پویداوه، جاریکی تر له م سه رده مه شدا هه رچی تیره و ده سه ته و ئاینه کان هه یه ببنه وه به که مینه له جیهاندا، ئایا له م حالته دا موسلمانانی باوه پردار چو ن هه لس و که وت ده که ن له گه ل په رسگا کانی تر دا له په رسگای گا ورو جوله که و بوزی و هندوسی... هتد.

له م راستایه دا ئه گه ر سه رنج بده ی سسته می شیوعی کو مؤنستی له چین (له گه ل ئه وه شدا که به ئاشکرا ده وله تیکی بی باوه پو مولده) په رسگا کانی بوزیه کان و تبه کانی نه پوخاند، نه ک ته نها وه ک ریژیک له به رانه ر ئه و شوینانه و شوین که وتوه کانی ئاینه کان، به لکو له وه ش زیاتر ره چاوی ئه وه ی کرد نه کا پوخاندنیان بیته هوی سه ره له دانی رق و تورهی گه لانی جیهان و ده وله ته کانی تر.

لیزه دا به جوانی له واتای ئه م ئایه ته تیده گه ی که ده فه رمویت: ﴿لَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ المؤمنین / ٩٩.

واته: ئه گه ر په روه دگارت ویستی له سه ر بوایه هه رچی هه یه له سه ر زه ویدا هه مویان باوه رپیان ده هیئا، ئایا تو لالوت ده بیت له خه لک و ناچاریان ده که یت تاوه کو ببنه باوه پردار...؟.

کەواتە: بانگەوازکردنی خەلکی بۆ باوەرھێنان و پەسەندکردنی پەيامی موخەمەدی، نابێت و ناکرێت بە زۆرو زۆرداری و ناچار کردن بێت، بەلکو ئەوە ویست و خواستی پەروەدگارە کە لەلایە کە خەلکی باوەردارو شوین کە وتوانی موخەمەد بونیان ھەبێت و لەلایە کە تریشەو ھاوڕو جۆلە کە و مەجوسی و بوزی و ھندوس... ھتد ببن.

بەلام دەبێت لەبیرمان بێت و بزانی کە ئیسلام لەسەر بنەمای باوەرپوون بە خواوەندو باوەرپوون بە پوژی دوايي دەووستی و چلەپۆپە کەشی تەنھا یەکتاناسینە.

بێگومان ئەم سۆ ئامانجەش چەند تالە دەزویک بەیەکیان دەگە یەنێت بە شیوہ یە کە وە کە بلێت: تەواوکەری یە کەدین بۆنمۆنە: لەبارە ی ئامانجی یە کە مەوہ لە ئایەتی ژمارە (٤٠) ی سۆرەتی (التوبة) دا ھاوہ، باس لەوہ دەکات کە ئامانج لە ھاوہ پووبوونەو یە کە چە کەداریدا کە جەنگی لۆ بکە ویتەوہو لە پریگە ی خواوەنددا بێت، ئەو بێگومان ئەو پووبوونەو جەنگە بۆ بەرز پراگرتنی وشەو دروشمی (کلمة اللہ) یە کە خۆی لە ئازادی و دادپەروەری و یە کسانیدا دەبینیتەوہو لە پریگە ی ئەوہ دایە کە خەلک بتوانن بەندایەتی بۆ خواوەند بە جۆ بگە یەن، نە ک کۆیلە و کە ساسی بەردەستی کەسانی ترین.

پاشان ئایەتی ژمارە (٢٥١) ی سۆرەتی (البقرة) دیت، تا پونی بکاتەوہ ئەو ویستگانە ی پووبوونەو کە لە پینا و بەرژەوہندیە مادیە گەردونیە کانداری دەدەن، لەوانە یە پووبوونەو کە نەگە نە ئاستی جەنگ و ھاو لەسنوری مملانی و پکا بەری و کێپرکی نیوان خەلکدا بمیننەوہ، لەم حالەتەدا پون دەبیتەوہ کە ئەم چەشنە کێپرکی و پکا بەری و مملانیانە پەسەندن و لەگەل سروشتی موقەکاندا پریک دینەوہ دەسازین، بە مەرجیک سەر نە کیشن و نە بنە ھۆی گرفت دروستکردن و پە ک خستنی پەو پەوہ ی ژیان بە ھاو بوارە کانیەوہ.

پاشان نایہ تی ژمارہ (۴۰) ی سورہ تی (الحج) دیت، تا نازادی بیرو باوہ پرو ویژدان دابین بکات و پینگہ بگریت لہ پوخاندن و خاپورکردنی ئہ و مال و شوینانہ ی کہ یادی خواوہ ندیان تیدا دہ کریت، یان بیانپاریزیت لہ وہ ی کہ نہ سوتینرین یا خود نہ پوخینرین یا خود لہ کاتی بہرپابونی جہنگ و پوبہ پوبونہ وہ دا پینگہ ی ہاتوچو کردنیان لہ خہ لک قہ دہ غہ نہ کریت و بہروی زیارہ تکارانیاندا دانہ خرین، ہہرہ ہا پینگہ لہ ہہ و ادارانیان نہ گریت لہ خزمہت کردن و نۆژہ نکردنہ وہ یاندا لہ حالہ تی زیان پیگہ یشتنیاندا لہ کاتی توندو تیژیہ سہربازیہ کاندا، بہ لام دہ بیٹ بزانی لہ (تدافع) و کیپرکی و پکا بہریہ کاندا ئہ گہر جہنگ پویدا، ئہ وا لہ پینگہ ی خواوہ نددا نیہ، بہ لام دہ گونجیت پہ وا بیٹ و لہ پینا و پاریزگاریکردنی بہرژوہ ندیہ کاندا و ہک باسماں کرد لہ نیوان گہ لان و ولاتاندا بیٹ، پراگرو ئامرازی بنہرہ تی ئہ م شہرپانہ ش سوپا سہربازیہ کانن، جہنگہ جہیانہ کانی یہ کہ م و دوہمیش باشترین بہ لگہ ی ئہ م ہوارہ ن کہ مملانیکان ئہ وہ ندہ قول بونہ وہ تا گہ شتنہ ئاستی جہنگہ جہیانہ کان و دواتر ئہ م جہنگانہ بونہ ہوی گورینی نہ خشہ ی سیاسی جہان.

بیرو باوہ پرو ناین ہیچ پہ یوہ ندیہ کیان نیہ بہ م جہنگانہ وہ، بہ واتایہ کی تر جہنگ لہ سہر ئاستی ئومہ بونی نیہ و، ئہ گہ ریش بہرپا بیٹ ئہ وا بیگومان سہرکہ و تو نابیت و ناگاتہ ئامانجہ کانی.

بؤ نمونہ: بزواتی کؤمؤنیستی خہ بات و شوپرسی ئوممہ ی ہینایہ ئاراوہ و چینی پہ نجدہ رانی وہک ئومہ تیک دانا، لہ ئاکامدا خہ لکی ماندو و شہ کہ ت کردو لہ جیبہ جی کردنی دروشمہ کہ شیدا شکستی خوارد.

تا دواچار گیانی پکا بہری و کیپرکی ناوخوی لہ نیوان تاکہ کانی گہ لہ کہ یدا کوشت و ژیانی توشی چہ قبہ ستن کرد.

لیره‌دا شتیکی زۆر گرنگ هه‌یه و شایانی ئه‌وه‌یه ئاماژه‌ی پی بکه‌ین، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه: وه‌ك چۆن ناگونجیته‌ ئایه‌ته‌کانی دابه‌زی‌نراوی به‌جی داب‌پرین له‌یه‌ك و دور له‌بابه‌ته‌کانیان و به‌جیا بیانخوینینه‌وه، به‌هه‌مان شیوه‌ نابیته‌ به‌تایبه‌ته‌ ئایه‌ته‌کانی که باسی جه‌نگ و (قتال) ده‌که‌ن دور له‌ئامانجه‌کانی (قتال) بخوینینه‌وه، ئامانجه‌کانیش به‌و شیوه‌یه بون که باس‌مان لی‌کردن و له‌دواتریشه‌وه باس له‌مه‌رجه‌کانی ده‌که‌ین.

له‌وانه‌یه پونترین نمونه‌ی ئه‌م باسه ئه‌م ئایه‌تانه‌ی خواره‌وه بن:

﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ﴾ الحج / ۲۸.

واته: به‌دلنیا‌یه‌وه خواوه‌ند دا‌کوکی ده‌کات له‌باوه‌پ‌داران و هه‌روه‌ها دلنیا بن که

خواوه‌ند هه‌موو خیا‌نه‌تکاریکی کفرکه‌ری خو‌ش ناو‌یت.

﴿أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾ الحج / ۲۹.

واته: مۆله‌تدرا به‌وانه‌ی که ده‌جه‌نگین له‌به‌رئه‌وه‌ی که سته‌میان لی‌کراوه،

به‌دلنیا‌یه‌وه که خواوه‌ند توانایه به‌سه‌ر خسته‌نیان.

﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْ كَفَّ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهَدِمَتِ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدٌ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ

كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ الحج / ۴۰.

واته: ئه‌وانه‌ی که به‌ناه‌ق له‌مالی خو‌یان وه‌ده‌رنران، ته‌نها به‌تاوانی ئه‌وه‌ی که

ده‌یانوت په‌روه‌ردگارمان خواوه‌نده، ئه‌گه‌ر ویستی خواوه‌ند و نه‌بوایه‌و به‌ویستی

خوی هه‌ندیك له‌خه‌لكی کی‌برکی و شان شانینیان له‌گه‌ل هه‌ندیکی تریاندا نه‌کردایه،

ئه‌وا هه‌موو مالله‌کانی یادکردنی خواو په‌رسگه‌کان و په‌یوه‌ندیه‌کان و مزگه‌وته‌کانیش

که یادی خواوه‌ندیان به‌زۆری تیدا ده‌کریت ده‌روخینران.

به لام به دلنیا ییه وه خواوه ند ئه وانه سهرده خات که په یامه که ی سهرده خه نو دلنیا شبن که خواوه ند به هیژی قسه پوشتو وه .

— ﴿الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ الحج / ۴۱ .

واته: ئه وانه ی که ئه گهر له زه ویدا جیگیریان بکه ین په یوه ندیه کانیان پایه دار ده که ن له گه ل خواوه ننداو زه کاتی مال و سامانیان دده ن و فره مان به چاکه ده که ن و پیگیری له خرابه کاری و کاری ناپه سه ند ده که ن، وه بشزانن ناکامی کاره کان هه موی بولای خواوه ند ده گه ریته وه .

أ. تیگه یشتن له پرسته ی ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له نایه تی (۳۸) دا به جیا له پرسته ی ﴿وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ﴾ له نایه تی (۴۰) ی سوره تی (الحج) دا ئه گهر نه لئین ئه سته مه، ئه وا ده لئین: به دلنیا ییه وه زور قورسه بتوانین (دفع) و (تدافع) لیک جیا بکه ینه وه .

ب. هه روه ها تیگه یشتن له پرسته ی ﴿وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾ له نایه تی (۳۹) دا به دابرینی له پرسته ی ﴿وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ له نایه تی (۴۰) ی سوره تی (الحج) دا، تیگه یشتن له مه به سته ی ئه م دو برگه یه به دابرینیان له یه ک ئه گهر نه لئین: ناگونجیت و نا کریت به دلنیا ییه وه زور قورس و گرانه .

ج. زورجار به ئه سته م دیته پیش چاو بتوانریت به بی له بهرچا و گرتنی پرسته ی ﴿صَوَامِعُ وَبَيْعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ﴾ که له نایه تی (۴۰) دایه تی بینه کی گشتی بدریت له باره ی پرسته ی ﴿أَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و پیگه ی ئه و (صلاة) له نیو گه لانی سهر گوی زه ویدا به هه موو تیره و ده سته کانیانه وه .

د. بهه مان شیوه قورسه تیگه یشتن و پهی بردن به واتای (تدافع) له پرستهی ﴿وَلَوْ كُنَّا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ﴾ که له ئایه تی (٤٠) دا هاتوه به دابران و دور له پرستهی ﴿بَعْضُهُمْ بَعْضٍ﴾ لهه مان ئایه تدا.

ه. مه به ست له وشه ی (مساجد) له ئایه تی (٤٠) دا بریتیه له و شوینانه ی که تاییه تکراره بۆ نویژکردن بۆ باوه رداران و شوین که وتوانی موحه مه د (د.خ) به به لگه ی ناوهینانی وه ک جیگای نیایش و رازو نیاز .

ئه مه ش جیایه له مانا و واتای ئه و (مساجد) ه ی که له ئایه تی (١٨) ی سوره تی (الجن) دا هاتوه ﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ که ئیمه ئه م (المساجد) ه به مانا و اتا گشتیه که ی لئی تیده گهین، به به لگه ی فه رموده ی خواوه ند که ده لفه رموویت: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ﴾ الحج / ١٨ .

واته: ئایا نابینی که هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدایه، ملکه چه بۆ یاساکانی خواوه ند...؟

لیره وه داواده کهین له و که سه ی که دابه زینراوی به جی ده خوینیته وه با ره چاوی بابه تی ئایه ته کان و په یوه ست بونیان به یه کتره وه بکات بۆ ئه وه ی بتوانیت وه ک پیویست له ئاماژه و حوکمه کانی تیبگات، هه روه ها پیویسته ئاگای له پیش و پاشی وشه کان و پرسته کان بیته بۆ نمونه: وشه ی (فرض) له م دو شوینه دا هه ریه که و مانای تاییه تی خۆی هه یه و (فرض له) جیایه له (فرض علیه) هه روه ها ده بیته ئاگای له وه بیته که ده سه وازه یه که له ئایه تی که وه بۆ ئایه تی کی تر واتا که ی ده گوپیته به پیی ئه و پرسته ی که تیایدا به کار هاتوه، بۆ نمونه: (الذکر) له ئایه تی ﴿إِنَّا نَحْنُ الذَّكْرُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ الحجر / ٩ .

لیره دا (الذکر) به مانای (دابہ زینراوی به جی) و (الذکر الحکیم) دیت.
به لام له نایه تی ﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾ الشرح/ ۴ دا، به مانای پله ی به رزو ناوبانگ دیت.
هه روه ها وشه ی (السماء) له نایه تی ﴿اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا﴾
الرد/ ۲. له م نایه ته دا (السماء) به واتای هه مو نه وشتانه دیت که له سه رومانه وهن.
به لام هه مان وشه ی (السماء) له نایه تی ﴿وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا﴾ الانعام/ ۶۱ دا
به واتای باران دیت.

نیمه نه مه هه موی له پای نه وه دا ده که یین که ده بوو راقه کاران و فه قیهه کان
بیان کردایه، به لام به داخه وه به ئه رکی سه رشانیان هه لئه ساون و پابه ند نه بون، تا
کار به ئاستیک گه یشتوه که ئومه تیان به ره وه نه و ته نگه به رانه یه پراکیشاوه که ئیستا
تیایدا ده ژی.

نه و به پیزانه وازیان له و پيسایانه هیناوه که ده بو پابه ندی بنو لی لانه دن، تا
له دوا جاردا ته فسیرو فیهه یکیان نوسیه وه که پراوپر کالایه ک بیت و به به ری نه و
که ش و هه و تاکره ویه بخوات که له و سه رده مه دا زال بوه به سه ر ژیاندا.

به شیوازیک کاریان کرد تا دوا جار بویه هو ی نه وه ی که خه لک و گه لان به گشتی
وه ک رانه مه رو له پیگه ی خو به که م زانینه وه، شوین که له پورو رابه ره کانی
بکه ویت و له به رده میاندا به زه بونیه وه بوه ستیت، نه مه ش له خراپترین چه شنه کانی
به کزیله کردنه و پیچه وانه شه له گه ل روچی نایه ته کانی (قتال) دا.

مهرجه کانی جهنگ و (قتال) و، هۆکاره کانی که دهینه هوی بهرپاکردنی:

وتمان (قتال) سئ ئامانجی ههیه، یهک بهیهک قسه مان له سهرکردن و ئاماژه شمان کرد بۆ ئه و سهره داوانه ی که ئه و ئامانجان بهیه کدیه وه ده به ستیتته وه.

به لام ده بیته بزانی (قتال) و جهنگ پيش ئه م ئامانجان، چه ند هۆکارو مهرجیکی ههیه که ناگونجیته به بی هاتنه دی یهک بهیه کی ئه و ئامانجان ئه نجام بدریته.

سه بارهت به هۆکاره کانی له م ئایه تانه دا ده یان بینین:

- بهرپابونی سته م وستهملیکردنیك: به پیی ئایه تی ﴿أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ

ظَلَمُوا﴾ الحج / ۲۹.

- رودانی، به ناهه ق وه ده رنانی خه لك له مال و حالیاندا: به پیی ئایه تی ﴿الَّذِينَ

أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقِّ﴾ الحج / ۴۰.

- رودانی، ده ست درییی کردنه سهر گیان و نه فس، یان مال و سامان یان ئابرو و

ناموس یان ئازادیه کان به هه مو شیوه کانیانه وه (ئازادی کارو کاسبی و بازرگانی، ئازادی

گواستنه وه له جیگه یه که وه بۆ جیگه یه کی تر، ئازادی پاده برین، ئازادی بیرو باوه ر،

ئازادی دروشم و سروته ئاینیه کان) ئیتر جیاوازی نیه له وه دا که ئه و ده ستریییه

ده ره کی بیته یا خود ناو خویی: به پیی ئایه تی ﴿فَمَنْ أَعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ

مَا أَعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ البقرة / ۱۹۴.

واته: هه ر که سیک ده سدرییی کرده سه رتان ئیوه بهرپه رچی بده نه وه به هه مان

ئه و شیوه ی که ئه و ده سترییی کردوه، ئیوه ش وه لامی بده نه وه له هه مان کاتدا

پاریزکاربن و سنورو یاسا کانی خواوه ند پاریزن و بزانی که خواوه ند له گه ل

پاریزکار اندایه.

ئه گهر سه رنج بدهینه ئه م سئ هۆکاره، ده بینین که یه که میان و گرن گترینیان رودان و بونی سته م وسته ملکردنه، بویه جیگه ی خویه تی بپرسین سته م چیه . . ؟ سته م (ظلم) به واتا زمانه وانیه گشتیه که ی بریتیه له دانانی شتی که له شویندیکدا که جیگه ی خوی نه بیته، به م شیوه یه ئه ودانانه پیچه وانیه دادپه روه ری ده بیته، وه ک چون خواوه ند ده فه رمویته ﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ﴾ آل عمران / ۱۰۸ .
واته: خواوه ند سته می ناویته بو جیهانیان.

هه روه ها سته م (ظلم) بریتیه له که مکردنه وه ی به شو حقه ی که سی که، وه ک له م نایه ته دا هاتوه ﴿كَلَّمَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أَكْلَهَا وَلَمْ تَظْلَمْ مِنْهُ شَيْئًا﴾ الكهف / ۳۳ .
واته: هه ردو باخه که به ره مه کانیان پیگه شت به بی ئه وه ی هه یچ چه شنه سته می که له باره یانه وه بکریت.

هه روه ها سته م (ظلم) بریتیه له ده سدریژی کردنه سه ر سنوره کانی خواوه ند، به به لگه ی نایه تی ﴿وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ البقرة / ۲۹۹ .
واته: هه رکه س ده سدریژی بکاته سه ر سنوره کانی خواوه ند ئه وانه سته م کارن.
هه روه ها سته م (ظلم) بریتیه له سه ر پیچی و هه لگه رانه وه و ده رچون له فه رمانه کانی خواوه ند، به به لگه ی نایه تی: ﴿وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ الأعراف / ۱۶۵ .

واته: ئه وانیه که سته میان کرد به سزایه کی به سو گرتنمانن به هوی ئه و کاره نابه جیهانه وه که ده یان کرد.
له کو تا ییدا سته م (ظلم) له واتا که یدا له گه ل چه ند ده سته واژه یه کی تر دا یه ک ده گرنه وه (البغی، الطغیان، الإستکبار) (یاخی بون، سه رکه ش بون، خو به گه وره گرتن و خو به زل زانین).

به لگه ی ئەمه ش دهیان ئایه تن له دابه زینرای به جیدا که له لای خۆینه ر شاراوه نین.

هر ئەم سته مه شه که خواوه ند له ئایه تی ژماره (۳۹) ی سوره تی (الحج) دا (بأنهم ظلموا) وهک یه کیک له مه رجه کان و بۆ به رپا کردنی (قتال) و له هه مان کاتدا وهک یه کیک له هۆکاره کانیش ناوی بردوه، ئەگەر ئەم سته مه هاته بون و سه ری هه لداو سته مکاره که دهستی دایبته جهنگ یا خود نا (چونکه له سه ره تاوه سته مکار هه میشه به ناشتی و له سه ره خۆ دهست ده کاته سته م کردن) ئەوا پراسته وخۆ جیهادو تیکۆشان سه ره تا به هیمنی و پاشان جهنگ و (قتال) یش به شیوازی په پیره وکراو له وده مه دا واجب و پیویست ده بییت له سه ر سته ملیکراوه کان، تا ئەوکاته ی که ئەو ئامانجه به رپا ده بییت که خواوه ند نه خشه ی کیشاوه بۆ تیکۆشان و جهنگ و (قتال) ئەگەر له رپگه ی خواوه نددا بییت و دروشمه که ی، خۆی له ﴿لَتَكُونَ كَلِمَةً لِلَّهِ هِيَ الْعُلْيَا﴾ دا ببینیته وه، واته: ئەوه بییت که وشه و پرسته و دروشمی خواوه ند که خۆی له ئازادی و دادپهروه ریدا ده ببینیته وه به شه کاوه بی و پایه داری بمینیته وه و سته م شکست بخوات و ﴿كَلِمَةً لِلَّهِ﴾ که بریتیه له ئازادی و دادپهروه ری و یه کسان و پامالینی زۆرداری و چه وساندنه وه له سه رشانی خه لک به هه مو تیره و دهسته کانی کۆمه لگاوه هه ر چه شنه بیروباوه رو شه ریهه تیکیان ببییت پامالریت و کۆتایی پی بییت.

گرتن و (فتح) و ئازا کردنی ولاتان نه له دورو نه له نزیکه وه په یوه ندی به م بابه ته وه نیه. ئەو وته یه ش زۆر پراسته که ده لییت: (ژیان له ژیر ده سه لات و که سایه تی حاکم و کار به ده ستیکی کافری دادپهروه ردا باشتره بۆ خه لک تاوه کو ژیان له ژیر ده س حاکم و کار به ده ستیکی باوه رداری سته مکاری تاکره و، چونکه کوفره که ی بۆ خۆی ده گه رپته وه و دادپهروه ریه که ی بۆ خه لکی و به نده کانی خوا) به لام به داخه وه

که لتوری بؤ ماوه مان پیمان ده لیت: (ئه گه ر حاکم و کار به ده ست سته مکار بو، ئه و تاونی سته مه که ی له سه ر خویه تی و توش ئارامگرتنت له سه ره، ئه گه ریش کار به ده ست که دادپه روه ر بو ئه و پاداشتی دادپه روه ریه تیه که ی بؤ خویه تی و توش سو پاس گوزاریت له سه ره) هه روه ها پیمان ده لیت: (سولتان و کار به ده ستیک که خه لک و دانیش توانی ژیر ده سه لاتی لئی بترسن، باشتره بؤ خه لک له سولتان و کار به ده ستیک که له خه لکه که ی ژیر ده سه لاتی بترسیت).

له ولاته نا ئیسلامیه کانداه بینین که سولتان و کار به ده سته کان له جه ماوه ر ده ترسن و ئه گه ر کاریکی نایاسایی یا خود ناسازگار له گه ل یه کسانیدا ئه نجام بدن ئه و خه لک لیان قبول ناکه ن و چاوپوشیان لی ناکه ن.

ده زانم به بینینی ئه م بابه ته خیرا فه قیهه کانی ده ربیارو زیوانه کانی سته مگه ری خیرا به ناوی ئاینه وه لیمان دینه دهنگو ده لین: ئه وانه ی که تو باسیان ده که ی باوه ردار نین و هاوه ل بؤ خواوه ند بریار ده ده ن و موشرکن، شرک و هاوه ل بریار دانیش بؤ خواوه ند خوی له خویدا سته م کردنه، به به لگه ی فه رموده ی خواوه ند که له سه رزاری لوقمانه وه ده لیت: ﴿يَا بَنِيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ لقمان/ ۱۳.

واته: ئه ی کورپی خۆم، هاوه ل بریار مه ده بؤ خواوه ند چونکه هاوه ل بریاردان سته میکی ناقولوا زه به لاهه .

هه روه ها کوفر کردن و نادیده گرتنی به لگه و نیشانه دیاره کانی خواوه ند ئه ویش هه ر سته مه، به به لگه ی ئایه تی ﴿وَأْتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا﴾ الإسراء/ ۵۹. واته: و شتره که مان دا به گه لی (ثمود) وه ک به لگه و نیشانه یه کی پون و ناشکرا، که چی سته میان ده ره ه ق کرد.

ئیت بؤ به لای توه نا کریت سه ره تا به جهنگ و کوشتاری موشرکین و بی باوه رده کان ده ست پی بکه ی بؤ بلاو کردنه وه ی بانگه وازی یه کتاپه رستی...؟

بۆیه ئیمهش به هیمنی و ئارامییه وه وهلامی ئه و به پیزانه ده دینه وه و ده لیین:

یه که م: هاوه ل بریاردان بو خواوند وه که له ئایه ته که ی ژماره (۱) ی سوره تی (لقمان) دا هاتوه، ههروه ها کوفرو نادیده گرتنی به لگه و نیشانه کانی خواوند به پشتگوی خستن و دان پیدا نه نانیان، وه که له ئایه ته که ی ژماره (۵۹) ی سوره تی (الإسراء) دا هاتوه، ئه م چه شنه سته مانه هه مویان سته مکردنه له خودی خویان نه که له خه لکی، به به لگه ی قسه که ی ئاده م و هاوسه ره که ی که وتیان: ﴿قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ الأعراف/۲۳.

واته: هه ردوکیان وتیان پهروه دگارا، ئیمه سته ممان له نه فسی خومان کردوه، ئه گه ر بیتو لیمان نه بوریت و سۆزو به زهیی خۆت نه خه یته کار له گه لماندا په نج به خه سار ده بین.

به لام ئه و سته مه ی که خواوند به یه کی که له مه رجه کانی (قتال) وجه نگی داناوه له ئایه تی (۳۹) ی (الحج) دا، ئه و سته مه، سته می که که له لایه ن سته مکاری که وه به رانه ر گه ل و خه لک و ژیر ده سته کانی ئه نجامی ده دات و بیبه شیان ده کات له هه موو چه شنه کانی ئازادی و له سه روی هه موشیه وه، بیبه شیان ده کات له ئازادی هه لبراردنی بیروباوه رو ویزدان به ئاره زوی خویان:

دوه م: باوه ر بون به خواوندو، نادیده گرتن و کوفر کردن پیی، دوو هه لو یستن که خواوند مروقی به ئاگای ئازادو سه ر پشک کردوه تا به و په ری دلخاوزه ویستی خۆیه وه یه کیکیان هه لبریریت، به لگه ش بو ئه م راستیه ئایه تی ﴿وَقُلْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ الكهف/۲۹.

واته: راستی و حه قیقه ت له لای پهروه دگارتانه و هه رکه س خوازیاری باوه ره یینانه با باوه ر به یینیت و هه رکه سیش خوازیاری کوفرو نادیده گرتنه با هه لی بژیریت.

بو پشت راسترکردنه وهی ئەم بۆچون و تیگه یشتنه شمان ئاماژه به فه رمایشتی خواوه ند ده کهین که رو به پیغه مبه ره خۆشه ویسته که ی ده فه رموئیت: ﴿وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا * وَذُرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهَلْهُمُ قَلِيلًا﴾ المنمل ۱۰-۱۱. واته: ئارام بگره له به رانبه ر ئه و قسه نا به جییانه وه که له راستای تۆدا ده یکه ن و به شیوازیککی جوان پشتیان لی هه لکه، واز له وان هه ش بینه بو خۆم که له نا و نازو نیعمه تدان و تۆو په یامه که ت به درۆ ده زانن، که میک مؤله تیان بده ری.

ئه گه ر ئیمه بو خۆمان به په وامان زانی جهنگی خه لکی بکهین و به زۆر ناچار یان بکهین که باوه ر بهینن ئه و خۆمان به دهستی خۆمان (کلمه الله) که ئازادی بیروپروا و یژدان له خۆده گریت، خۆمان ئه و دروشمه نه وی ده کهین و پیشیل ده بیئ.

سییه م: خواوه ند ریگیری کردوه له پیغه مبه ره که ی خوی که خه لک ناچار بکات به زۆر باوه ر بهینن وه که ده فه رموئیت: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ یونس/ ۹۹.

واته: ئه گه ر په روه ردگارت ویستی له سه ر بوایه ئه و هه رچی له گزی زه ویدایه هه ر هه مو باوه ر بیان ده هینا، ئایا تۆ ده ته وئیت خه لک ناچار بکهیت تا به نابهدلی ببنه باوه ردار.

به واتایه کی تر به هه مو شیوه یه ک بلاوکر نه وه ی باوه رداریی (یاخود وه که فوکه ها ده لئین بلاوکر نه وه ی ئیسلام) به هیزو زۆره ملی و ناچار کردنی خه لکی قه ده غه یه .

له بهر پۆشنایی ئەم هه مو راستیه دا که خواوه ند ریگیری له ناچار کردن و زوره ملی کردن ده کات، چۆن ده بیئت په نا بو هیزو شمشییر ببریئ بو بلاوکر نه وه و گه یان دنی بانگه واز بو لای ریگه ی خواوه ند...؟ که ده شزانن ئه و کاره یان پیچه وان هه ی داواکاری خواوه ند ه که ده فه رموئیت: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ المنمل/ ۱۲۰.

واته: بانگہ واز بکہ بۆلای ریگہی پەر وەردگارت بە دانایی و ئامۆژگاری چاکە و بە سودو بە جوانترین شیوہ قسە و گفتوگۆ و تاوتویی بیرو پراکانتیان لەگەڵدا بکہ.

چوارەم: خواوەند ریگیری دەکات لەباوەرداران لەکاتی دەرچون و گەپانیاندا بەزەویداو لەریگہی خواوەنددا (إِذَا ضَرَبُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ) ئیتر ئەو دەرچون و گەپانە بۆ جەنگ، یاخود بۆ دەستخستنی زانست، یاخود بۆ پزق و پۆزی و کەسابەت بێت جیاوازی نیە، داوایان لێدەکات لەسەر بنەمای کوفرو باوەرداری ھەلسوکەوت لەگەڵ خەڵکدا نەکەن وەک دەفەر مویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا﴾ النساء/ ۹۴.

واته: ئەو باوەرداران ئەگەر لەریگہی خواوەنددا لەمال دەرچون و گەپان بە زەویدان، ئەوا وریابن و سەرنج بەدەن ھەرکەس بە ئاشتی و ئارامی پوبەپوتان بویەو نەکەن ئاشتی و ئارامی لێ تێک بەدەن.

ئایا چۆن دەبێت لەبەر پۆشنایی ئەم ریگیریە ئاشکرایە خواوەنددا، بەخۆمان رەوا ببینین و دەست بەدینە کوشتن و کوشتاری کەسانیک کە بە ئارامی و ئاشتی و ئاسایشەو پوبەپومان دەبنەو و بۆ خۆشیان لەئارامشدا دەژین، تەنھا بە بیانو و بەلگە ئەوہی کە بێ باوەرین و پینمایییە کە ئیمە وەرناگرن...؟

ئیمە بە جوانی دەزانین کە بەپێی کە لەپوری بۆماوەمان زۆربەیی موسلمانە باوەردارەکان کە بەم کارە ھەڵناسن و دەس نادەنە کوشتنی خەڵک، نەک لەبەر ئەوہی کە نایانەویت، بەلکو لەبەر ئەوہی کە نایوانن و پێیان ناکریت و لەبەریان ناروات، چونکە دلتیاین ئەگەر بیان توانیایە و لەبەریان بپۆیشتیایە ئەوا بەھیزو لەسەر بنەمای ئەوہی کە گویا ئەمە جیھادیکە لەریگہی خواوەنددا (وہک زانا بەرپزەکانمان پیناسەیان کردو و خەلکیان لەسەر بار ھیناوە) بەو کارە ھەڵدەسان و خەلکیان دەکوشت، گویا بۆ ئەوہی باوەر بەینن و بانگەوازە کە یان بلاو بکہ نەوہ...!!

ئوهونده (سته م) به لای خواوهنده وه ناپه سهندو قیژه ونه، که هر به هاتنه کایه ی سته م، بۆ سته ملیکراو رهوا ده بیئت نهک ته نها ده سته بداته جهنگ و کوشتاری سته مکاره که، به لکو ئه رکی ئاموژگاری کردن و گفتوگو کردنی هیمنانه شی له سهر هله ده گیریت، وهک بلیت کاریکی ئه وهنده خیراو به په له یه هه موو پینماییه کانی تر هله ده گیرین له به رامبه ریدا^(۲۰).

به به لگه ی نایه تی ﴿لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا﴾ النساء / ۱۴۸.

واته: خواوهند خووشی نایه ت به هه لپرینی دهنگی قسه ی نه گونجاو، مه گه ر ته نها بۆ که سیک نه بیئت که سته می ده رهق کرابیئت، به دلناییشه وه که خواوهند تا ئه وپه ری واتای بیستن و زانین بیسه رو زانایه.

هه روه ها خواوهند ئه و که سه سته م لیکراوه به ده سته ریژکار ناو نابات له کاتی په رچدانه وه ی سته مه که دا، ئه م راسته په ش له چه ندپن جیگه ی دابه زینراوی به جیدا هاتوه له وانه: ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ البقرة / ۱۹۰.

واته: بجهنگین و (قتال) بکه ن له ریگه ی خواوهنددا له گه ل ئه وانه دا که کوشتارتان ده که ن و، ده سته ریژی نه که ن چونکه خواوهند ده سته ریژکارانی خووش ناویت. هه روه ها نایه تی ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنِ انتَهَرُوا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ البقرة / ۱۹۳.

واته: بجهنگین له گه لیاندا بۆ ئه وه ی ئازاوه و بشیوی بال نه کیشتیت به سهر زیانداو ئاین و ئایناری هه ر بۆ خواوهند بیئت و که س قورخی نه کات بۆ خووی، ئه گه ر وازیان هیئا ئه و ده سته ریژی بیان نه که نه سه ر مه گه ر ته نها له سه ر سنور به زینه سته مکاره کانیان نه بیئت.

(۲۰) وهک چۆن ئاگرێک بکه ویتته وه، کاری گرنگو به په له ئه وه یه که ئاگره که بکوژنیتته وه، نهک پاراستنی ورده که لوپه لی جوانکاری، به لکو ورده که لوپه له کان هه موو ده کریته قوربانی، له پیناو کوژاندنه وه و کونترۆلکردنی ئاگره که دا.

ئه گهر سه رنجی بابه تی ئایه ته کانی (۱۹۰-۱۹۳) ی سوره تی (البقرة) بدهین ده بینین ریگیری ده کات له کوشتنی ئه وکه سانه ی که جهنگ و کوشتار ناکه ن و شه ریان ناویتی، ههروه ها ریگیری ده کات له کوشتنی ئه و که سو لایه نه ش که دهستی له جهنگ و کوشتن هه لگرتوه و وه ستاوه، ههروه ها ریگیری ده کات له ده سپیشخه ری جهنگ و گچهل پیگیریان و به رده و امی دان به ده سد ریژکاری، راشی ده گه یه نیّت که خواوه ند ده سد ریژکارانی خو ش ناویتی، هه موو ئه مانه به ده سته واژه یه ک سه رقاپ ده نیته وه و ده فه رمویتی: ﴿فَلَا عُدْوَانَ اِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ البقرة / ۱۹۳.

واته: ناحهزی و دژایه تی هیچ که س ناکریتی بیجگه له سته مکاران.

به هوی ئامرازی (اللاوه که له زمانی عه ره بیدا بو) بیجگه) و قه تیس کردنی کاریک له بواریکی دیاریکراودا به کار دیت، تیده گهین که هه موو ئه وانه ی که پیشتر باسکراون قه ده غه و پیل یگیراون، که ده سته سپیشخه ری جهنگ و کوشتاریش یه کیکه له وانه، مه گه ر ته نها له حاله تی سه ره له دانی سته م و بونی سته مکاراندا نه بیّت، چونکه له بنه په ته وه کوشتاری سته مکاری مل هوړ که ئازادی خه لک زهوت بکات و ریگه له بیروباوه ری خه لک و بیرکردنه وه یان بگریّت، پاش پیاده کردنی هه مو ریگه چاره ئاشتیانه کان، له فه رمان به چاکه و ریگیری له خراپه، کوشتاریکی په وایه و به ده سد ریژی کردن ناژمیدر دیت.

پیغه مبه ریش پاش (۱۳) سال سته می قوره ییش و خوړاگری له به رانبه ر ئه شکه نجه و ئازارو سته مه وه، ئه و جا دهستی دایه جهنگ دژبه سته مکاران، چونکه ریگه یان له ئازادی خه لک و ئازادی ده ستنیشا نکردنی بیروباوه ری خه لک گرت و ته نانه ت نه یان ده هیشت که خه لکه هه ژاره که گوئی لیبگرن، سه ران و ناو داره کانی شاری مه که خه لکیان ده چه و سانه وه و ئه شکه نجه یان ده دان و ریگریان ده کرد له وه رگرتنی ئاینه تازه که.

واته له مه که سته مکارانیک هه بون که سته میان له خه لک ده کردو ده یانچه و ساندنه وه و نه شکه نجه یان ده دان و ده یانکوشتن، هه روه ها چه ندین که س بونه قوربانو و کوزران، به پرا ده یه که ئیتر خو پراگری و ئارامگرتن له سه ر ئه و حاله ته به س بو، کاتی ئه وه هاتبو به رپه رچی ئه و ره وشه بدریته وه، تا کار به پرا ده یه که گه شتبو که خه لک به نارپه و له مال و حالی خو یان وه در ده نران و پرا وه دو ده نران.

ده سته یه کی که م له فه قیه هه کان لارییان نواندوه له ئاست جه نگداو سه رنجیان داوه له و ئایه تانه ی که ریگری ده که ن له ده سد ریژی و گیچهل گیپران به خه لک و رایانگه یاندوه که خوا وه ندو پیغه مبه ره که ی، پاکترن له وه ی که رازی بن به ئاینیک بو مرو قایه تی که ده سد ریژی و گیچهل پیگیپران دژ به خه لک به رپه و ببنیت، به لام زوریکیان دانیان به جه نگدا ناوه و به رپه وایان زانیوه له بواری بانگه واز کردندا بو لای (ئیسلام) و له بلا و کردنه وه ی په یامه که یدا په نابریت بو جه نگ و کوشتار، به لگه شیان بو ئه م روانگه یه یان ئایه تی: ﴿فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخَذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ واقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ﴾ التوبة / ۵.

ئه م ئایه ته ش لای ئه وان هه ی که باوه رپیان به (نسخ) هه یه به ئایه تی شمشیر ناسراوه (۲۱).

ئه مه له کاتیکی دایه پیویسته بزانیان که ئه م ئایه ته ده قیکی میژوییه و ده چیته خانه ی به سه رهات و چیرۆکه موحه مه دیه کانه وه، به لام ئه وه ی جیگه ی سه ره نجه ئه وه یه که هه مویان جیا وازیان نه کردوه له نیوان (جهاد) و (قتال) دا، هه روه ها جیا وازیان نه کردوه له نیوان (فتح) و (غزو) دا واته: ئازاد کردن و کردنه وه له لایه ک و، گرتن و هیرش و په لاماردان و هیرش غافل گیرانه له لایه کی تره وه.

(۲۱) سهیری (الجهاد في الإسلام) ی شیخ (الركابی) بکه / دارالفکر بدمشق (۱۹۹۷). هه روه ها سهیری (الجهاد في الإسلام) ی (د. محمود سعید رمضان البوطی) بکه / دارالفکر بدمشق (۱۹۹۲) هه روه ها سهیری (رسالة القتال) ی نبین تهیمه بکه.

تا له ئاکامدا به داخه وه ئه و پیغه مبه ره ی که ئامانجی به رزراگرتنی (کلمة الله العلیا) و چه سپاندنی ئازادی و دادپهروه ری و یه کسانی بو، وه ک هیرش به رو جه نگاوه ریگ وینا کراوه بو خه لک که هیرش بباته سه ر خه لکی بیئاوان و هه رکات ده رفه تی بو هه لکه وت به بی ئاگادار کردنه وه یه کی پیئشو هخت بدات به سه ریانداو مال و حالیان پایه مال بکات...!! ئه م وینا کردنه ش له قسه و وته کانی پیئشه واهه وکانیه وه له کتیبی (السیل الجرار) دا سه رچاوه ی گرتوه .

له ئاکامی ئه م لیكدانه وه و ئه م چه شنه رافه کردنه وه، وای لیهات که هیرش به رو په لامارده ریگ که هه لده کویتته سه رکه سانی سفیل و بی تاوان و مال و سامانیان به تالان ده بات و ژن و مندالیان به دیل ده گریت، بگریته پاله وانیک که شایه نی هه موو ریژو پیا هه لدانیک بیته...!!

نمونه ی ئه م پیا هه لدانه ش: وه ک به شانازی هه ده یانگوت به هارونه ره شید: (سالیگ حه جی مالی خوا ده کات و سالیگیش (یغزو) شه پو کوشتارو هه لکو تانه سه ر خه لکی و گه لانی تر) پیویسته بزانی که جیهادو تیکوشانی پیغه مبه ر به ته واوه تی له م چه شنه کارانه جیاواز بوه ﴿أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا﴾.

ههروه ها وه ک ده بینین شوړش له ئه مریکا له به رانه ر سته مکاریه کانی به ریتانیا وه به رپابو، ههروه ها شوړشی فه ره نسی و شوړشی به لشه فی.

له جیگه یه کی تری ئه م کتیبه دا دواتر به راورد ده که یین له نیوان شوړشه گه وره کانی جیهان و بانگه وازه که ی موحه مه ددا، له باره ی دامه زانندی ده ولته و به کاره یینانی توندو تیژی هه وه .

ئه توانین به ده سستی خو مان باری سه رشانی خو مان و ئه وانی تریش قورس بکه یین، پاش تیپه رپونی کات و له کیس چونی هه لی به خو دا چونه وه، له باره ی ئه م پرسیارانه وه لیگولینه وه بکه یین که ده پرسن: که ی و بوچی باسی لابردنی حوکمی یه کیگ له ئایه ته کان گویا به ئایه تی تر یا خود هاوشیوه یی وشه کان (النسخ والترادف) له نیو دابه زینراوی به جیدا سه ری هه لدا...؟

یا خود له که یه وه و له کو یوه چه ماندنه وه و هر چه رخاندن له ماناو و اتا راسته قینه کانه وه بۆ و اتاو مانای (اصطلاحی) بۆ ئایه ته کانی قورئان و فه رمایشتی خواوه ند دهستی پیکردوه ..؟.

یان له که یه وه و بۆچی و به چ مه به سستیک (أب) کرا به (والد) و (والد) کرا به (أب)، هه روه ها (شهید) کرا به (قتیل) و کوژراو له گۆرپه پانی جه نگداو، کوژراوی جه نگیش کرا به (ش—هید)، هه روه ها (جهاد) گۆرپه راب—ه (قتال) و (قتال) یش کراب—ه (جهاد) ..؟ له که یه وه (قتال) کرا به (غزو، قتل) و (غزو، قتل) کران به (قتال)، وه به هه مان شیوه داکۆکی و به رگری و به رپه فانی له خودو مال و سامان و خیزان و که سو و کار کرا به (قتال فی سبیل الله) و کوشتار له رپنگه ی خواوه ننداو دواتر (قتال فی سبیل الله) ش کرا به به رگری و په لاماردان و (فتوحات) ..؟؟.

پاش ئه وه ی بۆمان پون بویه وه که ئه مانه هه مو (۱۳) سه ده له مه و پیش و له سه ر دهستی ئه و فه قیهانه پوی داوه که له ده رباردا ژیاون و کاریان ئه وه بوه ده رچه و چاره سه ر بۆ کیش و گرفته کانی سولتانه سته مگه ره کان بدۆزنه وه، پاش ئه وه ی که ئه م راستیه یانه مان بۆ ساغ بویه وه، ده مان توانی به دوا دا چون بۆ یه که به یه کی ئه و چه مکانه و میژوو هۆکاره کانیان بکه ین، به لام له سایه ی ئه م ئایه ته ی دابه زینراوی به جیدا ئه کرا له سه ر ئه و باسه نه رۆین که ده فه رمویت: ﴿تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ لَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَا لَّا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ البقرة / ۱۳۴.

واته: ئه وانه نه وه یه که بون کاتیان به سه ردا تیپه ریوه، هه رچیان کردبیت بۆ خۆیان و له سه ر خۆیان و ئیوه ش هه رچی بکه ن بۆ خۆتانی ده که ن، بیشزانن له باره ی ئه وه وه که ئه وان کردویانه پرسیار له ئیوه نا کریت.

بۆیه له م پوانگه یه وه ئه گه ر زانا به رپزه کانمان (نه وه و شوپن که وتوه کانی فه قیهه کانی ده ربار) ئه وه نده سورنه بونایه له سه ر پیرۆزیی که له پورو به بی هه له

سه‌یر کردنی و ناچارکردنی خه‌لک بۆ پابه‌ندبون به پیت به‌پیتیه‌وه و دانانی ئه‌و سه‌رچاوانه به یه‌کێک له سه‌رچاوه‌کانی یاسادانان، که به‌لای ئه‌وانه‌وه پیگه‌ی ئه‌م سه‌رچاوانه هیچی له پیگه‌ی دابه‌زینراوی به‌جی و سونه‌تی راست که متر نیه و له‌م روانگه‌یه‌وه هه‌رکه‌س سه‌رپیچییان لی بکات ئه‌وا له (ملته) دهرده‌چیت و بی به‌ش ده‌بیت له‌به‌ه‌شت، یاخود هه‌ندی جار فه‌رمان ده‌کرا به‌سه‌ریدا به‌کوشتن یاخود به‌ دورخستنه‌وه و ده‌سگرتن به سه‌رمال و مولکیداو له‌هه‌ندی حاله‌تدا هاوسه‌ره‌کانیش به زۆره‌ملی ته‌لاق ده‌دران و لی‌ک جیا ده‌کرانه‌وه، بۆ ئه‌م کاره‌شیان ئه‌و به‌پیزانه پشتیان به سه‌ربازه‌کانی فیره‌ونه‌کانیان ده‌به‌ست بۆ راپه‌راندنی ئه‌م فه‌رمانانه‌یان به‌سه‌ر خه‌لکه‌که‌دا، چونکه هیچ شتی‌ک به ئه‌ندازه‌ی (کلمة الله هي العليا) (که واتاو چه‌مه‌که‌کانی ئازادی و سه‌ربه‌ستی و دادپه‌روه‌ری و یه‌کسانی بۆ هه‌مو خه‌لک و دانیش‌توانی گۆی زه‌وی له‌خۆده‌گریت) له‌سه‌ر ده‌رونی فیره‌ونه‌کان قورستر نیه.

ئه‌م کاره بوو به‌هۆی ئه‌وه‌ی که خه‌لک ناچارو چاوترسی‌ن بکه‌ن و نه‌ویرن قسه‌ی حه‌ق و راستی له‌په‌وی فیره‌ونه‌کانا بکه‌ن، ئه‌م ترساندن و چه‌وساندنه‌وه‌ی خه‌لکیش ئه‌وه‌ی لی‌که‌وته‌وه که ئه‌و سه‌ته‌مکارانه بونه (هامانات التسلط والوصایة) هامانه‌کانی زال بون و خۆسه‌پاندن به‌سه‌ر خه‌لک و ده‌س به‌سه‌راگرتنی هه‌مو بواره‌کانی ژیان.

بۆیه ئه‌گه‌ر پیداکری و سوربونی زانا به‌رپژه‌کانمان نه‌بوایه له‌سه‌ر ئه‌م که‌له‌پوره‌وه هه‌موو ئه‌و بابته‌تانه‌ی که ئه‌و که‌له‌پوره له‌خۆیان ده‌گریت، ئی‌مه ناچار نه‌ده‌بوین ئه‌ولاپه‌رانه هه‌لبده‌ینه‌وه و قسه‌یان له‌سه‌ر بکه‌ین، به‌لام که ئه‌وان بانگه‌شه بۆ پابه‌ندبون به‌م که‌له‌پوره سه‌قه‌ته‌وه ده‌که‌ن و لادان لی‌ی به‌کوفر ده‌زانن، ئی‌مه‌ش له‌به‌رانه‌ره‌وه به ئه‌رکی خۆمانی ده‌زانین و هیچ چاریکی ترمان نیه بی‌جگه له‌وه‌ی که ده‌س بده‌ینه خۆیندنه‌وه‌یه‌کی نوێ و هاوچه‌رخانه بۆ په‌راوه‌که‌ی خواوه‌ندو هه‌مو ئه‌و کتیبانه که‌پییان ده‌وتریت کتیبی فه‌رموده‌وه کتیبه می‌ژوییه‌کان.

لەم کارە شاماندا سەرەتاو یەکەم جار خۆمان بە دور دەگرین لە قسە و قسە لۆک و دەم هەلبەستەکانی ڕاڤەکاران و هەمو ئێ و ئێفسانە و ئیسرائیلیاتە ی کە خزانە و یانە تە ناو تەفسیرەکانیانە وە .

هەر وەها دواجار خۆمان بە دور دەگرین لە لایەنگری کوێرانە بۆ دەستەگەراییی و مەزەب گەراییی و ناوانی شتەکان بە ناوی نابەجێ و دور لە واتاکانیان و بە کارهێنانیان و خستەگە ڕیان لە بەرژە وەندی دەسەلاتدا و بە شیوازی نابەجێ .

لێرە وە و لەم ڕوانگە و سۆنگە یە وە پێویستە بە شیوازی تیۆری جیاوازی بکەین لە نیوان (أب) و (والد) دا، تا وەکو بە شیۆە ی کرداری بگەینە لای چارەسەریکی گونجاو بۆ کێشە ی میراتی باپیرە و داپیرە کان .

هەر وەها دەبیّت: بە هەمان ڕیچکە و شیوازی (إسلام) و (ایمان) لێک جیا بکەینە وە تا وەکو بگەینە دیدگایەکی راست و دروست لە بارە ی پە یوەندی نیوان شوین کە و توانی پە یامە کە ی موخە مەد لە لایە کە و شوین کە و توانی پە یامە کانی ترو تیرە و دەستە و (ملل) هەکانی تر .

لە هەمان ڕوانگە و سۆنگە وە (أولاد) و (أبناء) لە یە ک جیا بکەینە وە بۆ ئێ وە ی بگەینە تیگە یشتنیکی دروست و چاکتر لە بارە ی بابە تی بە نە وە کردنە وە (التنبی) .

دەبیّت جیاوازی بکەین لە نیوان (موخە مەد) دا وە ک پیاویکی ئاسایی و لە نیوان (موخە مەد) دا وە ک پێغە مبە ریک و دواتر وە ک پە یامهێنە ریک، تا بۆمان ڕون بیّتە وە کە خوا وەند لە چ ڕوانگە یە کە وە داوامان لێ دە کات شوین پێی (موخە مەد) هە لگرین و سەر مە شقی لێ وە فیژ بین . . . ؟ .

بە هەمان شیۆە بتوانین جیاوازی بکەین لە نیوان بە نە دە کان و کۆ یلە کان (العباد) و (العبيد) دا تالە و یۆە بگەینە ئێ وە ی کە بتوانین و بزانیین لە چ بوار ی کدا مرقۆ هە کان پام هینرا و و لە چ بوار ی کدا مافی هە لبژاردنیان درا وە تی، کە

ئەمەش کاریگەری راستە و خۆی دەبێت لەسەر هەلسوکەوتی بە ئاگایانەیی مەروڤەکان، بۆ ئەوەی بزانی مەروڤە لە چ بوارو دەرفەتێکدا پام هینراوە و ناچارە مل بدات و لە کام دەرفەت و بواریشدا وەک پێگە خۆشکردنێک بۆ پێناسەیی (کلمة الله العلیا) ئازاد کراوە و مافی هەلبژارنی دراوەتی...؟

لێرەو دەوایار پێویستە لەسەرمان، سەر لەنوی خۆیندەنەوێکی وردو لەسەرەخۆو ئامانجدار بکەین بۆ چەمکەکانی شەهادەت و شەهید (الشهادة والشهید) وەک خۆیان و بەو پادەییە لەوردبینی و سەرنجەوێ لێیان بپوانین وەک ئەوەی کە لەدابەزینراوی بەجێدا هاتون. لەم پڕۆسەییەدا پێویستە خۆمان بە دوربگرین لەپاڤەیی ڕاڤەکاران و فیهقی فەقیهەکان، هەرەو هە پێویستە بە وردی و سەرنجەوێ جاریکی تر بگەڕێنەوێ سەر فەرمان و حوکمەکانی (قتال) لەئێسلامدا و بزانی ئامانج و ھۆکارو مەرجەکانی کامانەن و بە وردی سەرنجیان بدەین، بەوشێوەی کە خواوەند لەپەیاو پەراوەکەیدا باسی کردون بۆمان، تا لەوێوە بتوانین (وەک باوەرداران) هەلوێستی دروست بگرین لەبەرانبەر ئێو بزوتنەوێ پێکخستە چەکداریانەوێ کە جاریک بەناوی بەگژاچونەوێ داگیرکەر، جاریک بەناوی حاکمیەتی خواوەند، جاریک بەناوی جیبەجێکردنی شەریعەتەوێ، مردن و وێرانکاری لەشەقام و بازارو قوتابخانە و زانکۆو مزگەوت و کەنیسە و پەرستەگەکاندا بلۆدەکەنەوێ، بینیمان کە چۆن ڕاڤەیی ڕاڤەکاران و فیهقی فەقیهەکان لەسەردەمی پاشیدینەوێ ھاوکار بو و پۆلی گێرا لەداریژانی بیروباوەری قینالیدا لەناو دەرونی تاکەکان و لەناو کۆمەلگەکاندا، تا دواتر ئەوێ لەبیرو ھۆشی تاکەکاندا چەسپا کە ھەرکەس خوازیاری بەھەشتە، پێویستە لەگۆرەپانی جەنگەکاندا بکوژرێت و خوازیاری شەھادەت بێت بەواتا (إصلاح) یەکەیی...!

هەر وەها لە دڵ و دەرونی هێزە جەنگاوەرو تاکەکانی سوپاشدا ئەو چەسپیی کە
هەرکەس خوازیاری چۆنە بە هەشتە ئەوا پێویستە لە سەری هەلبکوتیتە سەر
موشرک و کافرەکان و لە ناوماڵ و حالی خۆیاندا لە ناویان ببات و پاکتاویان بکات، با
هیچ دژایەتی و نە یاریە کیشیان لی ئەوە شاییتە وە...!

ئەم بیروباوەرە کوشتاریەش تەنها خڕکرایە وە لە سەر هێرشێ دەرهکی، بەلام
لە بارە ی ستەم و چەوساندنە وە داگیرکاری ناوخییە وە (کە مەبەست پێی ستەمی
سولتانه ستەمگەر و تاکرە وە کانە) بقیە بو باس لە و بابە تانە بکریت.

نە مان بیستووە یەکیک لە زانا بە پرێزەکان، نە لە پابوردوی دوردا، ونە لە پابوردی
نزیکدا، نە لە ئیستادا کە خۆمان تیایدا دەژین، نە مان بیستووە یەکیکیان داوا بکات
لە گەلانی ستەملیکراو و هانیان بدات بۆ رۆبەر و بونە وە و جەنگ لە پای پامالینی
ستەم و بەرز راگرتنی (کلمة الله العلیا) دا کە واتای ئازادی و دادپەرەری و یەکسانی
لە خۆ دەگریت^(۲۳)، لە کاتی کدا کە چەندین گەل و نەتە وە کە هیچ پە یووە نیشیان بە
پە یامی موخە مە دە وە نیە لە م بواردە دا پێشمان کە وتون.

یە کە م: لە عیزی کورپی عەبدوسەلامە وە کە لە سالا کانی (۶۷۷-۷۶۰) ک ژیاو،
دە گێر نە وە کە لە سەر دوانگە و مینبەری مزگەوتی گەرە ی دیمە شقە وە دە پاراپە وە
لە خواو دوعای دە کرد بۆ میرو کار بە دە ستە کان و لە سەروی هە موشیانە وە
بۆ (السلطان الاشراف) و داوای دە کرد لە خە لکی کە گوێ پراپە لی فەرمانیە کانیا بن،
لە کاتی کدا کە ئەم بە پرێزانە و سەربازە کانیا خەریکی فرۆشتنی چە ک و جبه خانە و

(۲۳) ئەم نوسینە ی نوسەر لە سالی (۲۰۰۸) دا نوسراو، واتە پێش راپەرینە کانی گەلان لە هە ندیک لە ولاتی باکوری ئە فریقو چە ند
ولاتیکی عەرە بیدا، وە گەرنا چە ندین زاناو فە قیہی گەرە لە پشت ئە و راپەرینانە وە بون کە لە ولاتە عەرە بیە کاندای پویان دا، لە وانە: د.
یوسف قەرزاوی و چە ندانی تر. (وەرگێت)

پیداویستی سه ربازی بون به خاچپه رسته هیرش کاره کان و دهستی شیخه کانیاں والا کردبو له هه لیسوراندن و بریاردان له باره ی چاره نویسه خه لکه وه، له نمونه ی نه مانه ش (ظاهر بیبرس) ی پاشاو، شیخه که ی که ناوی (خضر العدوی) بو.

میژو نه وه مان بو ده گپریته وه که (عز بن عبدالسلام) رابه رایه تی خه لکی کردوه و به شداری جهنگی به رپه رچ دانه وه ی خاچ په رستان و رامالینی سته میی دهره کی کردوه، به لام میژو به دیپرکیش هیچی تو مارنه کردوه له باره ی نه م پیاوه وه که رۆژیک له رۆژان به روی سته می سته مکاره ناوخوییه کان و میره فه رمانره واکاندا وه ستابیته وه و نه یاری و دژایه تی سته مکاریه که یانی کردبیت.

دوهم: له باره ی (صدام حسین) ه وه له عیراقدا، نه م کابرایه به خوی و کوپو لایه نگره کانیه وه زیاد له چاره که سه ده یه ک حوکمی نه م ولاته ی کرد، له م ماوه یه دا ناشیرین ترین و نه شیواوترین چه شنه کانی سته میان کرد، هر له سه ر دهستی نه مانه وه و له سایه ی حوکمه که یاندا کوشتنی تاکه که سی و به کومه ل و به بی هیچ چه شنه دادگایی کردنیک بلابویه وه و رۆژانه چه ندین که سی بی تاوان بی سه رو شوین دهره کان، به بی تاوان خه لک ده کوژرا، سه روه ت و سامانی گشتی ولات به تالان دهره، هر له سه ر دهستی نه مانه وه جیاکاری نه ژادی سه ری هه لداو په ره ی سه ندو چه پۆکی کوشنده یان وه شاندا دژ به کورده کان، هه روه ها جیاکاری چینایه تی و تایه فی و مه زه بی سه ری هه لداو بویه هوی بی مال و حالکردن و ناواره بونی شیعه کان له لایه ک و کورده کانیش له لایه کی تره وه.

له گه ل هر هه مو نه مانه شدا نه مان بیست که زانایه کی عیراقی و مه شایخه کانی، ناوریک به لای نه م نایه ته وه بده نه وه ﴿أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بَأْنَهُمْ ظُلْمًا﴾ تا نه وکاته ی سه ربازه نه مریکی و به ریتانیه کان پوساله کانیاں خسته سه رگه ردی خه لکی به غداو به سه ره و موسلو که رکوک، نه و جا هه ندیک له م به ریزانه هاتنه دهنگ.

تا ئه و کاته هیچ باسیک نه بو، به لکو پیش ئه و به رواه زاناکانی عیراق به شان و بالی سته مکاره سه رکه شه که یاندا ده داو داوای ته من دریشان بو ده کرد له خواوه ند، دروست وه کو هه لویسته که ی عیزی کوری عه بدوسه لام له گه ل سته مگه ره کانی مه مالیکدا له دیمه شق.

له م کاره شیاندا ئه م به پریزانه پشتیان به گپرانه وه یه که ده به ست که زور باوه له ناویانداو دهیده نه پال حوزه یفه ی کوری یه مان که گویا پیغه مبه ر فه رمویه تی: (گویا پیه لی کار به ده سته که ت بکه ئه گه ر چی لیشت بدات و ده ستیش به سه ر مال و ساماندا بگریت) هه روه ها پشتیان به بنه مایه کی فیهی ده به ست که له ناو ئه واندا زور باوه و هامانه کان و سه ربازه کانیا ن دانیان پیداناوه بویان، که ده لیت: (گویا پیه لی بو خاوه ن هیزه) یان (گویا پیه لی ئه و که سه ده کریت که سه رده که ویت) به م شیوه یه ره وایه تیان دا به ده سه لاتی عه سه کرتاری مه مالیکه کان و کوده تا سه ربازیه کانیش که دواتر رویان ده دا، هه ر له په یامی ژماره یه کیانه وه ئه مان گویا پیه لیمان ده کردن و پشتگیری خویانیا ن بو راده گه یاندا ن.

بوئه وه ی باسو لیکولینه وه که مان نه بیته لیکولینه وه یه کی میژوی دابراو له ئیستامان و ئامیته ی بکه ین له گه ل ئه م سه رده مه دا، سی برگه له نویسی نویسه ره هاوچه رکه کان به نمونه ده هینینه وه، پاشان هه ول ده ده ین نیوان دیره کانی ئه و نویسانه بخوینینه وه و تیشک بخهینه سه ر بو چونه که ی خومان که پیشتره له لاپه ره کانی رابوردودا ئاماژه مان پیداو ه.

۱. شیخ مه حمود شلتون^(۲۴) له لاپه ره (۵۴۰) ی ته فسیره که یدا ده لیت: {به دلنیا ییه وه هۆکاری به رپا کردنی جهنگو (قتال) خوی له م هۆکارانه داده بینیته وه: به رپه رچدانه وه ی

^(۲۴) شیخ له سالی (۱۸۹۲) ز له دایک بو ه له سالی (۱۹۶۳) ز کوچی دوایی کردوه، له سالی (۱۹۵۸) ز جه مال عه بدولناسری سه رۆکی هه وکاته ی میسر دایناوه به شیخی ئه زه ره و تاکاتی وه فاتی له ویسته دا به رده وام بو ه.

دەستدریژکاری، پارێزگاری بانگەوازو ئازادی ئاین، پاککردنەوهی سەرزەوی لەستەم و ستەمکاری} .

ئەوهی که شیخ بەهۆکاری داناوہ بو قیتال، لەراستیدا ئهوانه ئامانجی قیتالن نهك هۆکار.

لەلایەرەکانی پێشودا ئاماژەمان پێدا که (قتال) هۆکاریکی ههیه که ئه‌ویش بریتیه له‌سه‌ر هه‌ل‌دان و بونی ستەم و ستەمکاری و نادادپەرەوری که له‌ئایه‌تی (٣٩)ی سوره‌تی (الحج) دا هاتوه، هه‌روه‌ها ئامانجیکیشی هه‌یه که بریتیه له‌به‌رز پراگرتنی وشه‌ و دروشمی خواوه‌ند، له‌ئازادی و دادپەرەوری و یه‌کسانیدا، که له‌ئایه‌تی (٤٠)ی سوره‌تی (التوبه) دا هاتوه .

ئەو تیکە لکێردنە بە مەبەستەیی که له‌نیوان هۆکارو ئامانجەکانی (قتال) دا کراوه، هه‌روه‌ها تیکه‌ل کردنی بۆنه‌ و هۆکاره‌کان (الاسباب و المناسبات) له‌بابه‌تی دابه‌زینی دابه‌زینراوی به‌جیدا، ده‌رهاویشه‌تی خراپی به‌دوای خۆیدا هیناوه که گرنگترینیان لادان و به‌لاییدا بردنی ئەم دوو بابەتەیه‌ و دورخستنه‌وه‌یانه له‌و ئامانجە گه‌ورانەیی که خواوه‌ند له‌دابه‌زیندراوی به‌جیدا بۆی ده‌ستنیشان کردون .

هه‌روه‌ها ناو لێنانی بۆنه‌کانی دابه‌زین (مُناسبات النزول) به‌هۆکاره‌کانی دابه‌زین (اسباب النزول) بو به‌هۆی ئەوه‌ی که ئەو ده‌قه میژووویانه‌ی که له‌دابه‌زینراوی به‌جیدا هاتون، به‌تایبه‌ت چیرۆکه موحه‌مه‌ديه‌کان، له‌ته‌وه‌ره‌ی خۆیان لادبرین و بگۆیزینه‌وه بو ته‌وه‌ره‌ی ئەحکامی شه‌رعی، له‌کاتیکدا که ئەو به‌سه‌ره‌ات و چیرۆک و پوداوانه ده‌چنه‌ خانه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و (نبوة) هوه، نه‌ك په‌يامه‌هینه‌رایه‌تی و (الرسولية و الرساله) هوه .

له‌به‌ر مه‌هه‌مەکانی شیخ: (فقه القرآن / المقارنة بين المذاهب / القتال في الاسلام).

سه‌ره‌پای دژایه‌تی و ره‌خنه‌ی قورس له‌بزوتنه‌وه‌ی جودا خوازی له‌سوریا و به‌ (مرتد) دانانی سه‌کرده‌کانی ئەو بزوتنه‌وه‌یه، به‌لام به‌ ته‌نها پیتیکیش ئەم شیخه ره‌خنه‌ی ده‌رنه‌بیری به‌رامبه‌ر جه‌مال عه‌بدولناسر کاتیک سوپای په‌وانه کرد بو جه‌نگ دژی ده‌وله‌تیکێ موسلمان له‌یه‌مه‌ن و کاری کرد بو روخاندنی ده‌سه‌لاتی حوکم له‌و ولاته‌دا.

بە هەمان شیۆه ناو لێنانی چوار ئامانجەکی (قتال) و ناو لێنانیان بە ھۆکار، دەبێتە ھۆی ئەوێ که گەردون بێتە گۆرەپانی جەنگی ھەمیشەیی، لە کاتی کدا (قتال) ھەلومەرجی کاتی و نەخواراوە، لێرەو ئەو ئامانجە مەزنەیی که لە ئایەتی (۱۳) ی سۆرتی (الحجرات) دا ئاماژەیی پیکراوە لە بار دەبریت. که بریتییە لە بەیەک ئاشنا بون و پیکەو ژیانی گەل و نەتەوکان.

شیخ شەلتون لەو برگە نوسینیدا که باسمان کرد تەنھا بەووە نەو سەتووە که ناوی شتەکان بگۆریت و تیکە لێان بکات بەیە کدا، بە لکو ئەو نە پێناسەکانی بە کورتی کردووە که ئەو کورت کردنەو یە بوەتە ھۆی ئەوێ زیان بە بونیادی پێناسەکان بگات و بە شیوازی جۆراو جۆر لیکدانەو یان بۆ بکریت، یا خود لیکدانەو ی جۆراو جۆر قەبول بکەن، بۆنمونە که دەلیت: (رد العدوان) و بەرپەرچدانەو ی دەسدریزکاری، مەبەستی لەم رستەییە ئەو یە که بەر پەرچدانەو ی ھەر دەسدریزکاری و ھیرش و پەلاماریک که لەدەرەو ی سنورەکانەو بکریت.

ئەم چەشنە لە جەنگ و کوشتار پێویستی بە مۆلەتی خواوەند و نیگای ئاسمانی نیە، بە لکو پالئەریکی سروشتیە و لە ناخی ھەموو موقی کدا ھەیە و تەنانەت گیان لە بەران و ھەندی لە پووە که کانیش ئەم پالئەریان تێدایە و لە حالەتی دەسدریزی بۆ کردنیاندا بە نابەجی، کاردانەو بەر پەرچدانەو یان دەبیت.

یان بە واتایەکی تر لەم دنیا یە دا بە مەبەستی دەسدریزی، دەست بۆ ھەر بن بەردو حەشارگە و ھیلانە یە ک ببەیت ئەو بیگومان لە گەل بەرگری خواوەنە کەیدا رۆبەر دەبیتەو . ھەر وہا کاتیک شیخ دەلیت: (حماية الدعوة) و پارێزگاری بانگەوازی، مەبەستی بەم وشەییە ئەو یە: پارێزگاری بانگەوازی ئیسلامیی و کارەکتەر کادیرەکانی و زاناکانی بکریت، بە لگەش لە سەر راستی ئەم بۆ چوونە ئەو یە که بە لای شیخەو بە بانگەوازی کارانی بانگەوازی بە گاورکردن و بە جوکردن (المبشرون) ئەم پارێزگاریە نایانگریتەو ئەگەر نە لێین بە لای شیخەو تەنگ پی ھەلچینین و دژایەتی کردنیان رەوایە .

سه بارهت به و قسه یه ش که ده لیت: (حرية الدين) و نازادی ناین، مه بهستی پیی به تایبته نازادی ناینی ئیسلامه، نهک نازادی بیروباوهر به شیوه یه کی گشتی. واته قبیته کان^(۲۵) و جوله که و بوزیه کان و نه وانیتتر نازادی ناینی نایان گریته وه. ههروه ها ئه وهی که شیخ ده لیت: (پاکردنه وهی سه رزه وی له سته م وستهمکاری) مه بهستی پیی: پاکردنه وهی گه ردونه له شیرک و کوفر، ئیتتر نه و چه شنه کانی تری سته م، که رۆژانه ده سه لاته پۆلیسیه که ی جه مال عه بدولناسر پییان هه لده سا له هه لکوتانه سهر مالان و ده سبه سهر ا گرتنی مال و مولکی خه لک و گرتن و بی سهر و شوین کردنی رۆله ی خه لک و نه یاره کانی و سزادانیان له زیندانه ترسناکه کانیدا و پاره دونانی رۆله و خوشک و براکانیان و خال و مام و پورو ته نانه ت زاواکانیشیان و به بی تاوان گرتنیان، نه مانه هه مویان شایانی نه وه نه بون که بین به خه یالی شیخدا.

۲. سه ید قوتب^(۲۶) له کتیب (معالم في الطريق) دا له ژیر ناو نیشانی (الجهاد في سبيل الله) دا پاش نه وهی که قسه له باره ی نه وکه سانه وه ده کات که له پوی رۆحی و عه قل و ژیری وه شکستیان خواردوه و وا ده زانن که ئیسلام بو به رگری نه بیت جیهاد و تیکۆشان ناکات و به م کاره شیان و نه زانن چا که یه که ده که ن له گه ل نه م ناینه دا،

^(۲۵) برسی قبیته کان له ولاتی میسر دا بۆمیکی چیتر او وه ناماده یه بۆ ته قینه وه له ههر چرکه یه کدا، به تایبته له دیدگا و گوشه نینگای نه زه ره رو شیخه کانی وه که پیکه وه ژیان و به یه ک ناشنا بون ره ت ده که نه وه. قبیته کان باوه ریان وایه که نه وان دانیشتوانی ره سه نی میسر و نه وانیتتر داگیرکارن و هاوردده کارون. به لگه ش بۆ نه م بۆچونه یان نه وه یه که وشه ی (Egypt) به به لگه ی پیته کانی واتای نه وه ده گه یه نیت که بریتیه له (نیشتمانی قبیته کان) نه ک مانای (میسر) هه روه ها وشه ی (Egyptian) مانای (قیبته یه) نه ک (میسری) ^(۲۶) ناوی (سید قطب ابراهیم حسین شاذلی) ه له به ررواری (۱۹۰۶/۹) ز له گوندی (موشه) که گوندیکه سهر به پارێزگای (سیوط) ه له دایک بوه، له به ررواری (۱۹۶۶/۸/۲۹) کۆچی دوا یی کردوه.

نه و نوسه رو نه دبیب و بیرمه ندیکی ئیسلامی بو له دیاریتترینی نه وکه سانه داده نریت که له سه ده ی رابوردودا گه وره ترین کاریگری هه بوه له سه ر بزوتنه وه ئیسلامیه کانی که له وه ده مه دا سه ریان هه لداوه.

(سید قطب) سهر به بزوتنه وه ی برایانی موسلمان بو، نه م زاته چه ندین به ره م و کتیبی هه یه له باره ی ژیارو بیری ئیسلامیه وه.

به‌لام نازانن به‌م کاره‌یان ئه‌م ئاینه‌ داه‌رنن له‌و پرۆگرامه‌ی که‌هه‌یه‌تی له‌باره‌ی رامالینی سه‌ته‌مکارو سه‌ته‌مگه‌ره‌کانه‌وه به‌گشتی له‌سه‌ر زه‌ویدا، ده‌لیت: {هه‌رگیز ئیسلام نه‌ی ویستوه به‌ زۆر خه‌لکی ناچار بکات تاوه‌کو بیروباوه‌ره‌که‌ی وه‌ربگرن، به‌لام ده‌بیته‌ بزانی‌ن که‌ ئیسلام ته‌نها بیروباوه‌ر نیه‌، به‌لکو وه‌ک وتمان ئیسلام جارنامه‌یه‌کی گشتیه‌ بو‌ ئازادکردنی مرۆفایه‌تی له‌به‌ندایه‌تی به‌نده‌کان، یه‌کی‌ک له‌ئامانجه‌ سه‌ره‌تاییه‌کانی ئیسلام، رامالین و پوخاندنی ئه‌و ده‌سه‌لات و پرۆیمانیه‌ که‌ له‌سه‌ر بنه‌مای فه‌رمانه‌ه‌وایی و ده‌سه‌لاتی مرۆفه‌کان به‌سه‌ر یه‌کتره‌وه‌و به‌ندایه‌تی مرۆفه‌کان بو‌ یه‌کتر دامه‌زاون، پێویسته‌ ئه‌و ده‌سه‌لاتانه‌ به‌هێز بروخینرین و رامالین، پاش پوخاندنی ئه‌م پرۆیمانیه‌ ئیسلام تاکه‌کان ئازاد ده‌کات تاوه‌کو به‌کردار ئازاد بن له‌بیروباوه‌ریاندا و پاش رامالینی فشاری سیاسی له‌سه‌ر پۆح و عه‌قلیان ئازادیان ده‌کات تا ئه‌و بیروباوه‌ره‌ هه‌لبژێرن که‌ دلخوازی خۆیان، به‌لام ده‌بیته‌ بزانی‌ن که‌ ئه‌م ئه‌زمون کردنه‌ له‌ئازاد کردن مانای ئه‌وه‌ نیه‌ که‌ ده‌سبده‌نه‌ په‌رستنی هه‌واو ئاره‌زوه‌کانیان، یاخود هه‌ندیکیان ببنه‌ به‌نده‌و کۆیله‌ی هه‌ندیکی تریان و چه‌ند که‌سیکیان خۆیان بکه‌نه‌ خواو خواوه‌نی ئه‌وانی تریان و پشت له‌خواوه‌ندی بالا ده‌ست بکه‌ن.

ئه‌و سیسته‌مه‌ی که‌ فه‌رمانه‌ه‌وایه‌تی مرۆفه‌ ده‌کات له‌سه‌ر زه‌ویدا پێویسته‌ بنه‌ره‌ته‌که‌ی له‌سه‌ر ته‌نها به‌ندایه‌تی بو‌ خواوه‌ند دامه‌زرایته‌، ئه‌ویش به‌وه‌ی که‌ هه‌موو یاساکان له‌خواوه‌ند وه‌رگرن پاشان له‌سایه‌ی ئه‌و سیسته‌مه‌ گشتیه‌دا هه‌رکه‌س ئازاد بیته‌ چ چه‌شنه‌ بیروباوه‌رێک هه‌لبژێریت بو‌ خۆی. {معالم في الطريق لاپه‌ره‌ (٧١).

ئەو هی که یه که مجار سەرنجی لیکۆلەر راده کیشیت ههروهک چۆن له نوسینه که هی شیخی ئەزهردا بینیمان، لیرهش برتییه له ناوانانی شتهکان به ناوی ترهوه و تیکه ل کردنیانه.

به لکو له وهش زیاتر بوته خویکی گشتی له لای زانا به پرژه کانمان چ له نوسینه کانیاندا بیت یا خود له وتاری سەر مینبهره کانیاں یا خود له کۆره زانستیهکان و ته نانهت بابته کانیشیاندا که دهی نوسنو بلاوی ده که نه وه.

ئهمهش له وهوه سەرچاوهی گرتوه که باوه پریان به (ترادف) و هاوشیوه یه تی له وشهکاندا بوه، واته بۆ هه ره مه به ستیک چهند وشه یه کیان به دوای یه کدا پرژکردوه و ئهمهش بوته هوی ئەوهی که بکه ونه هه لهی زمانه وانیه وه و (کذب) یان ل ببیته (إفتراء) و (إفتراء) ییشیاں ل ببیته (إفک) و دواتر له گه ل ئەم تیکه ل کردن و ل گۆرانه دا (جهاد) ییشیاں ل بوه به (قتال) و (قتال) ییشیاں ل بوه به (غزو).

ئه گه ر ئەمه له وتاره (عاطفی) و سۆزداریهکاندا دروست بیت و بگونجیت، ئەوا به هیچ شیوه یه که له وتارو لیکۆلینه وه زانستی و عه قلی و لۆژیکیهکاندا ناگونجیت و پینگه ی پئ نادریت.

بۆیه ئیمهش هه میشه پئ له سه ر ئەم بابته تی (ترادف) ه داده گرین، چونکه ده زانین چ پئ هه له کردن و پئ ل هه له بون و سه رگه ردانیه کی ل ده که ویته وه.

له وانیه باشترین نمونه که له م بواره دا گونجاو بیت بیهینینه وه ئەو کاره بیت که موعاویه ی کوری ئەبو سوفیاں کردی که ناوی (گه نجینه ی گشتی) گۆری بۆ (بیت مال المسلمین) پاشان ئەو هه لویسته ی ئەبو زه ر که به دژی موعایه وه ستایه وه له م مه سه له یه دا.

هرچهند له روکاردا ئەم دوو وشهیه له یهک دهچن بهلام له ناو ئاخذنا مانای تری لێ دهگیریت، که دواتر بینیمان موعاویه دهستی گرت به سهر مالی گشتیدا. له نوسینه که ی سهیددا دهسته واژهی (بهلام ده بیئت بزانی که ئیسلام تهنها بیروباوه پر نیه) واتای چی دهگهیه نیت..؟

سهرهتا ده بیئت بزانی که ئیسلام له سهر (مُسْلَمَة) و به لگه نه ویستیک دامه زراوه که ئه ویش باوه پر بونه به خواوه ندو پوژی دواپی، ههروهها له سهر یه کتاناسی و یه کتاپه رستی له ئلوهیه ته و پبویه تدا، ئەم باوه پر له دلدا داده مه زریت و ده بیته بیروباوه پر یك، پاشان کرداری ئەندامه کانی له ش، بونی ئەم بیروباوه پر به رجهسته ده که ن و پر هنگدانه وهی ده بیئت له هه لئس و که وتیاندا و له به ها بالاکانیاندا، له یاسا دانانیاندا، له دروشم و پڕ و پر سه مه کانیاندا، هه رکه س له بواری بیروباوه پر دا قسه ی کرد بیئت و باسی یه کتاپه رستی کرد بیئت به هه له دا نه چوه، ئەگه ر ئەم مه سه له یه و ابیئت و دلنیاشین که هه روایه، ئەهی باشه بۆ (سه ید قطب) به مه به سه ته وه ئەم ده سه ته واژه یه ی به م شیویه دارشته وه..؟ یا خود بۆچی برپاری داوه که ئیسلام سیسته میکی خواپی، نه که ته نها بیرو باوه پر یك..؟

له وه لامدا ده لئین: چونکه مه به سته ی بوه له ویوه و پاش ئەو ده سه ته واژه یه بگاته نوو مه به ست: یه که میان: حاکمیته و فرمانر ه وایه تی خواوه ند به و شیویه یه ی که خۆی ده ی بینیت و لپی تیده گات (له جیگه یه کی تری کتیبه که یدا به در یژی و وردی له سهر ئەم ریچکه ی خۆی باسی ئەم حاکمیته ی خواوه ندی کردوه).

دوه میان: وه ک خۆی ده لئیت: (یه کیک له ئامانجه سهره تاییه کانی ئیسلام، پامالین و روخاندنی ئەو ده سه لات و پر ژیمانیه که له سهرینه مای فرمانر ه وایه ی و ده سه لاتی مرۆقه کان به سهر یه کتره وه و به ندایه تی مرۆقه کان بۆ یه کتر دامه زراون، پیویسته ئەم سیسته مانه به هیژ پامالرین و بروخینرین).

ئەم دەسته واژە یه ی کۆتایی به دیاری کراوی، مه ترسیدارترین و گرنگترین دەسته واژە کانی نیو ئەو بره گه یه له نوسینه که ی سه ییدا که وه ک نمونه وه رمان گرتوه، چونکه له لایه که وه به وه رچه رخانیکه گرنگ داده نریت له بۆچونی هه ندی خه لک له باره ی پرسه (قتال) ه وه له ئه سلامداو له لایه که تریشه وه له وانه یه یه که م جاربه ت له مئزوی ئه سلامی سه یاسیدا که بناغه ی ره وایه تی و واجب بونی ده رچون له فه رمان و وه ستانه وه به رپی حاکم و فه رمان ره وای سه مکاردا داریژرا به ت.

ئەم وه رچه رخانه مئزویه ش له پرسه ده رچون له فه رمانی حاکم و وه ستانه وه به رپیدا له به ر چه ند هۆکاره که که به هه یچ شه یوه یه که په یوه ندیان نه به ئازادی و داد په روه ری و یه کسانیه وه، په ش ئە وه ی بچه قولایی ئەم باسه وه و شه ن و که وی بکه ین بره گه و نمونه ی سه یه مبه ش ده خه ینه رو پاشان ده گه ربه نه وه سه ر ئەم باسه .

۳. له چاوپه یکه و تنه که له گه ل ئازانه ی هه واله کانی فه ره نسا دا که ئازانه که چاوپه یکه و تنه که ی له مانگی (اغسطس) ئابه سالی (۱۹۹۷) دا بلاو کردوه ته وه (ایمن الظواهری) ده لیت: { به دلنیا یه وه هه ر چه شه نه رمی نواندنیک له گه ل سه ستمی فه رمان ره وادا له رپی شه رعه وه قه ده غه کراوه، چونکه له شه رعه تدا هه رچه شه نه سازان و یاخود نه رمی نواندنیک له گه ل هه لگه رپاوه و (مرتد) دا قه ده غه یه، وه هه ر حاکم و فه رمان به ده سه تیکه ش له شه ر هه لگه رپاوه وه ئەوا په یه سه ته له سه ر هه موو مو سه لمانان له دژی هه ستن و ده سه لاتی ئی وه رگرنه وه، ئەمه ش واجبیکه ده که ویته ئە سه توی یه که به یه که مو سه لمانان ئە وانه ی که توانای ئەم کاره یان هه یه .

ئاگر به سه له گه ل کافرندا درسته به لام له گه ل هه لگه رپاوه دا دروست نه، چونکه ئەو سه سه ته مه هه لگه رپاوه یه وه هه یچ کاتیک ره ژیک له ره ژان ره به ره بونه وه ی سه ربارزی و هه موو چه شه نه کانی ته ری ره به ره بونه وه و به ره نگاری وه ک چالاکی بانگه وازی و

فیکری و بواړی راگه یانندن له نیوان تیڅو شه ران و ئه و سیسته مه هه لگه پراوه یه دا راناگریټ تا ئه و سیسته مه هه لگه پراوه یه واز له حوکم و کاربه دهستی هه لگه گریټ به سه ر موسلمانان هه و } .

ئهم بۆچونه ئاشکراو راسته وخوږیه له باره ی داخوازی حوکم و فرمانپه وایه تیه وه که له برپه کانی (۲و۳) دا هه یه تازه نیه، چونکه له پوژگار ه کانی سه رده می عوسمانی کورپی عه فان و دواتریش له جه نگی جه مه ل و جه نگی صفین و پوژگار ه کانی سه رده می عه لی کورپی ئه بوتالبیشدا بینیمان، هه روه ها له شوپرسی (موالی) یه کاندنا بینیمان که به هوږیه وه دهسه لات له ئه مه ویه کانه وه گوږیزایه وه بۆ عه باسیه کان، هه روه ها دواتر به پونتر و بی هیچ روتوش و جوانکاریه که له نیوان (محمد الامین) و (عبدالله المأمون) ی کورانی هارونه په شیدا بینیمان، ئهم تیپوانین و چه شنه بیکردنه وه یه له دهسه لات خوازی، پوژیک له پوژان له سه ر شانوی بوداوه کان ون نه بوه و به دريژایی ئهم چند سه ده یه ی که پابوردوه به رده وام ئاماده یی و بونی هه بوه، به لام ئه وه ی که جیگه ی سه رسوپمان و سه رسامیه سه ره له دانی شه رعاندن و به په و بینینی کوشتاری حاکم و فرمانپه وایه له سه ر بنه مای ئه وه ی گویا ئه و دهسه لات ه (مرتد) و هه لگه پراوه یه، هه روه ها له سه ر بنه مای ئه وه ی که و حوکم و کار به دهست، کار به وه ناکات که خواوه ند دای به زاندوه، به واتایه کی تر ئه وه ی که تازه یه و مایه ی له سه ر وه ستان و سه ر سوپمانه، دروشمی هه لگه پرانه وه و حاکمیه تی خواوه ند (الرّدة و حاکمیه الله) ه، ته نانه ت ئه گه ر ئه و حاکمه له لایه ن خه لکیشه وه هه لپژیردرا بیټ، هه روه ها جیاوازی ناکریټ له چه شنی سیسته مه حوکم پرانه که دا که ئایا پاشایه تیه یا خود کوماری...؟ هه روه ها گوږ نادریته ئه وه ی که ئایا ئهم سیسته مه چه نده ولاتی له پوی ئابوریه وه پیش خستوه...؟ یا خود ئاسایش و ئارامی و خوښگوزه رانی بۆ خه لک دابین کردوه .

له کاتیځدا که فه قیهه کان کوشتاری کاربه دهستی موسلمانیان قه دهغه ده کرد نه گهرچی سته مکاریش بیټ، دروشمیشیان له م بواره دا نه وه بو (ببیسه و گوئی بگره نه گهر چی بیشدات به پشتداو دهست بگریټ به سهر مال و سامانیشدا) یان نه گهر دهسه لاتداره که سته مگه رو خو سه پینیش بوايه، دروشمیان نه وه بو که ده یانگوت: گوئی رایه لی واجبوه دروشمه که یان دهیوت: (گوئی رایه لی بو خواهن دهسه لات و هیزه).

هه ردو نوسه ره که بانگه واز بو کوشتارو جه نگان له گه ل حاکمو کاربه دهستی سته مکاری ده رچو له فرمانی خوا ده کن، به لام نه م بانگه واز کردنه هه رگیز به رز پراگرتنی (کلمة الله) ی له نازادی و دادپه روه ری و یه کسانی بو هه موانی به نامانچ نه گرتوه، به لکو نامانچ لی ده سگرتنه به سهر دهسه لاتداو نه م دو نامانجهش جیاوازن له یه کتر.

نیمهش له گه ل هه ردو نوسه ره ئیسلامیه که دا یه کده گرینه وه و هاوپاین له وه دا که ئیسلام سیسته میکی خوایی تیرو ته سه له به جیبه جی کردن و تیگه یشتنیکی ریژهیی و مروییه وه، کاروباری پهیره وه کانی له بواره جورا و جوره کانی ژیاندا ریځ دهخات و یه کیک له و کاروباران ههش بریتیه له جهنگو کوشتار (قتال).

نه م دو نایه تهش دو بهندن له وسیسته می تیرو ته واه:

﴿فَمَنْ اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ البقرة/۱۹۴.

واته: هه رکهس ده سدریژی کرده سه رتان، ئیوهش وه ک خوئی به رپه رچی بدهنه وه و پاریزکاری له سنوره کانی خواوهند بکن و بیشزانن که خواوهند له گه ل پاریزکاراندا یه.

﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا

قُرْبَىٰ﴾ فاطر / ۱۸.

واته: هیچ که سیک تاوانی که سی تر هه لئاگریت، نه گهر که سیک که له ژیر باره قورسه که یادیوه هانای برد بۆ که سیک تا هاوکاری بکات، ناتوانیت باری سه رشانای سوک بکات با له که سه نزیکه کانیشی بیئت.

وهک وتمان نه م دو نایه ته دوو بهندن له و سیستمه خواییه و له باره ی رپساکانی جهنگه وه قسه ده که ن، خیره نه م دوو نوسه ره هه ردوکیان چاویان له م راستیانه پۆشیوه و له پوی تیورییه وه ئاماژه یان پینه داون و له پوی کرداریشه وه بانگه واز بۆ تیورکردن و کوشتنی پیوانی ئاسایش و ویرانکردنی دامه زراوه گشتیه کان و ته قاندنه وه ی بازاره کان ده که ن به سه ر خاوه نه کانیا نندا، به تایبه تی له کوشتنی یه کلایه نه دا نه گهری پودانی نه م پوداوانه زۆر به هیتر ده بیئت، واته: له م کوشتنه یه که لایه نه یه دا که نه وان پیی ده لئین: (قتال).

سه ید قوتب به وه ده ست پی ده کات که ده لئیت: {هه رگیز ئیسلام مه به ستی نه وه نه بوه که خه لکی ناچار بکات و به زۆره ملی بیروباوه ره که ی سه پینیت به سه ریا نندا و ناچار یان بکات باوه پ به یینن}.

دواتر به رده وام ده بیئت و ده لئیت: {به لام نه م نه زمونه مانای نه وه نیه که هه واو ئاره زوه کانیا ن بپه رستن یا خود کۆیلا یه تی هه لبرژین بۆ خویان و په سه ندی بکه ن که به کۆیله یی بژین}.

نه گهر مروّف سه رنج بداته به شی یه که م له نوسینه که ی سه ید قوتب، هه ست به نمونه یه کی سه یرو سه مه ره له نمونه کانی داخران وناپونی ده کات، که ده کریت به چه ندین شیوه لیکدانه وه ی بۆ بکریت، بۆ نمونه: نوسه ر مه به ستی له (اسلام) چییه ..؟

ئەگەر مەبەستی پێی ئەو پەیمانە توندو تۆلەیه که خواوەند بە نیگا ناردی بۆ پەيامهينەره که ی (د.خ) که ئەو پەيامە تايبەتمەندی ئەو هیه هەرکه سیکی ژيرو فامیده پابهندی بیّت، ئەوا سەر ده که ویّت و پرزگاری ده بیّت، ئەوه بنه مای ﴿لَا اِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ تهنه یه کیک نیه له ئامانجه کانی ئەو پەيامه، به لکو ﴿لَا اِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ ناو کرۆک و برپرە ی پشستی ئەو پەيامه یه و هه موو فه رمانه کانی ئەو پەيامه له سەر ئەو بنه ما گه وه ره یه بونیات ده نریت، ته نانه ت هه موو ئەو فه رمانه خواییانه، مروّف به بیّ مله جیره و به قه ناعه ته وه هه مویان په سه ند ده کات و وه ریان ده گریت و په یره و بیان لّ ده کات، ئەگەر وانه بوایه ته سلیم بونی مروّف هیه مانایه کی نه ده بو، سزاو پاداشتیش نه ده هاتنه گوژی.

ئەگەر سه ید مەبەستیشی له (اسلام) ئەو ئیسلامه میژوییه ی ناو کتیبه فیهی و که له پوریه کانه (هەر ئەمەش لای ئیمه په سه نده به به لگه ی ئەو واتا گشتیه ی که باوه) ئەوا به دلنیا ییه وه ئەم پیاوه قسه یه کی ناره وای به دەم ئەو میژوه وه کردوه که لیوان لیوه له چه ندین شیوازی سه رکوت کردن و ناچار کردنی زۆره ملیی خه لک بۆ ئەوه ی به زۆر ئەو بیروباوه ره وه رگرن، به ناوبانگ ترینی ئەو نمونه بریتیه: له و قه سابخانه و شه رمه زاریانه ی که له سه رده ستی (موعته زیله) کاندایه رویندا له سه رده می (مأمون) ی عه باسیدا، پاشان ئەو قه سابخانه و شه رمه زاریانه ی که له سه رده ستی ئەهلی سونه و جه ماعه دا رویندا له پوژگاره کانی حوکمی (متوکل) و دواتردا.

ئەگەر فه قیهه کانی ده رباری سولتانه کان هەر له سه ره تای سه ده ی یه که می کوچیه وه بناغه ی بیروکه یه کی قیتالییان له سه ر بناغه ی پهل هاویشتنی داگیرکاری له ژیر ناو نیشانی بلاو کردنه وه ی بانگه وازدا دارشتبیت، بیروکه ی په لاماردان و هیرش بردنیان بۆ ده ستخستنێ مال و سامان له ژیر ناو نیشانی (جهاد) دا دارشتبیت و،

هه روه ها بیره که یان له سه ر بنه مای ده سه لات و ئامانجی سیاسی له ژیر ناو نیشانی (القتال فی سبیل الله) دا دارشتبیت، ئه وا وهك خویان به خویان ده لئین (شاره زاکانی بیرداری ئیسلامی) ش له ناو گروپه چه کداره کانی وهك: جه ماعه ی ئیسلامی و، جیهادو، قاعیده و... هتد له و پیکخستنانه ی که له کۆمه لئ برایانی موسلمانانه وه سه رچاوه یان گرتوه، ئه م ده سه ته و گروپانه و شاره زاکانی بیرداری ئیسلامیش به رده وام هه ولئ دارشتنی بیروباوه پیک کوشتاری تازه ی ئه وتو ده دن که هه مو لایه نه خراپو نابه جیکانی بیروباوه رو بیرۆکه کۆنه که له خۆده گریت و له وه ش زیاتر چه ندین لایه نی خراپه ی تازه شی بو زیاد ده کهن، وهك: هه ولدان بو هه لگی پانه وه ی حوکم و ئه نجامدانی کوده تای سه ربازی له ناوخوو ده ستگرتن به سه ر ده سه لاتدا له پریگه ی به ره وابینینی توندوتیژی و کوشتن و ویرانکاری و پوخاندنه وه، ئه مانه هه موی له پینا و ئامانج گه لیکدا که بوئی سته مگه ری و تاکرپه وی و وه لاختنیان لیوه دیت.

دوای لیبونه وه له و سه رنجانه ی که سه ر به به شی یه که م له قسه کانی (سید قطب) ن له نوسینه که یدا، که نوسه ر ده یه ویت و امان تی بگه یه نیت، ئیسلامه میژوییه که هه مو ئازادیه تاکه که سه یه کان و ئازادی بیروباوه ری ده سه ته به ر کردوه بو خه لکی سه رده مه کانی رابوردو، ئه و جا مرؤف سه رسام ده بیت کاتیک ده بینیت نوسه ر هیلئ چه پ و راست ده هینیت به سه ر هه موو ئه و قسه و نوقلانا نه دا که له به شی یه که می نوسینه که یدا باسی لیوه کردون، پاشان به هه موو پوداریه که وه دان به وه دا ده نیت و رای ده گه یه نیت که به لئ ئیسلام ئازادی بیروباوه ر بو خه لک دابین ده کات، به لام ئه و خه لکانه ش بو یان نیه هیه چه شنه هه لبژاردنیک بکه ن و ته نها یه ک بژارده له به رده میاندا یه .

ده کراو ریئی تیده چو که ئیمه و هه موان به بی گویدانه ئاین و تیره و دهسته گرییه ک، شوین ئه م دوو نوسه ره و هاوشیوه کانیاں بکه وین ئه گه بهاتبا له ناوخوو دهره وهی ولاتدا بانگه وازیان بگردایه بو جهنگ و کوشتار له پیناو بهرز راگرتنی (کلمة الله) دا له نازادی و دادپهروهی و یه کسانی بو هه موان، به لام ئه وان داوای هه لگه پاندنه وه و پوخاندنی دهسه لات و ولات و دهس به سه راگرتنی ده که ن و بانگه واز بو ئه مه ده که ن.

هه روه ها ده کرا ئیمه و هه موان بچینه ناو ریزه کانیانه وه و به شداری پرۆژه و ریپره وه که یان بکه ین، ئه گه بهاتبا یه و به کردار و له سه ر زه ویدا بمانبینیا یه که راستگون له گه ل دروشمه کانیاندا، به لام ده یانبینین به و په ری خوین ساردیه وه کرداری تیروو توقاندن نه که ته نها دژ به ده سه لاتداران و سه ربازه کانیاں، به لکو له نیوان خویشیاندا دژ به یه کتر کاری تیروو له ناوبردن ئه نجام ده دن.

نونه ی ئه م کاره قیزه ونانه یان ئه وه یه که (اسامة صدیق آیوب) که یه کیکه له ئه ندامانی ریڅخستنی جیهادی ئیسلامی که (ایمن ظواهری) سه روکایه تی ده کات، ئه م (اسامة صدیق آیوب) ه هه ستا به کوشتنی (حسام البطوجی) سه رکرده ی بالی سه ربازی ریڅخستنی جیهاد له ناوچه ی (بنی سیوف) و پاشان به شمشیر پارچه پارچه ی کرد، ته نها له بهر نا کوکیه که که له نیوانیاندا سه ری هه لدا بو له به ره ی رابه رایه تی کۆمه له که یانه وه، هه روه ها بینیمان که کاری تیکده رانه و ئاژاوه گپری و کۆکردنه وه ی پاره و پول و سه رانه سه ندن له خه لک ئه نجام ده دن و وه که هه مو بانده کانی مافیا له جیهاندا به ناره و پاره له ده وه له مهنده کان ده سینن، به بیانوی ئه وه ی که ئه مان موجهیدن و خوا به شیکی بو دیاری کردون له مال و سامانی خه لکیدا و پیویسته له سه ر خه لکیش (پییان خویش بیّت یا خود نا) ئه و به شه یان بو

دابین بکه نو بهو شیوهی که خویان ده یانه ویّت دهستی بخه، تا ئیستاش له سه رانسهری جیهاندا چه ندین که سی هه لّخه له تاو هه ن که پاره ده ده ن به م دهسته و گروپانه له سه ر بنه مای ئه وهی که گوایا به خشین له ریگه ی خواوه ندا ئه نجام ده ده ن، به لام ئه م ده وه له مه ندانه به هیچ شیوه یه که ده ستیان تیّی ناچیت یارمه تی که سیّک بده ن که داوای ئازادی بۆ هه موان ده کات، تا هه موان ئازاد بن له هه لّبژاردنی بیروباوه رو ویزدان و ده ربیرینیانداو ئازاد بن چ ئاینیک په سه ند ده که ن.

سیاسه تی له ناو بردن و یه کتر کوشتن، به شیّکه له بیروباوه ریکی شه ره نگیزی قیتالی که (وه که خویان ده لّین) شوّرشگیّره ئیسلامیه کان په پیره وی ده که ن و نه له دورو نه له نزیکه وه هیچ په یوه ندیه کی نیه به (القتال فی سبیل الله) وه به لکو ئه وه هه موی کوشتنی یه که لایه نه یه وه هیچی تر، له م پرۆسه نه گریسه دا بکوژانی قه یسه ر له پۆماو بکوژانی حوسین له که ربه لاو بکوژانی نه قراشی پاشا له میسرو بکوژانی جۆن که نه دی له ئه مریکا، هه مویان له یه که تای ترازودان.

ئه گه ر به اتبایه و نمونه یه کی به ناو بانگمان له به رده ستا نه بوایه که ئه ویش نمونه ی (طالبان) ه له ئه فغانستان که دهسته یه کی ئیسلامی چه کدارن و سه ره نجام و ئاکامی کاره که یان لای هه موان پونه، ئه گه ر له به ر ئه مه نه بوایه ده کراو ده مانتوانی پشتگیری ئه م گروپو دهسته و ریّکخسته چه کدارانه بکه یین و سه ریان بخه یین، به لام وه که پیغه مبه ر (د.خ) ده فهرمویت: (باوه ردار دوجار له کونیکه وه ناگه زریت).

سه باره ت به دروشمی (حاکمیه الله) ش که ئه م دهسته و گروپانه به رزیان کردوه ته وه و به رده وام تا ئیستاش هه ر به رز ده کریته وه، ئه م دروشمه دروشمیکی ته واو لیلّو گوماناویه و مه به سه ته که ی ته نها گه یشتنه به ده سه لّات، به دلنیا یشه وه بۆیه ناتوانن دروشمی (السلطه لله) به رزبکه نه وه چونکه هه مومان ده زانین که

له جیهاندا هه‌مو ولاته‌کان ده‌سه‌لاتیان هه‌یه، ده‌شزانین که ئه‌و ده‌سه‌لاتانه هه‌یانه دکتاتۆری و تاکرپه‌ویه و هه‌یانه ده‌سه‌لاتیکی هه‌لبژێردراوی که له‌و ده‌سه‌لات تیایدا ده‌ساوده‌سی پێده‌کریت، یان له‌و پروانگه‌یه‌وه‌یه که دروشمی (حاکمیه‌الله) خستنه‌پروی دروشمیکی سیاسی گشتگیره‌و مه‌به‌ست پێی گه‌یشتنه به‌ده‌سه‌لات.

هه‌روه‌ها ئاینیش (ئیتەر هه‌ر ئاینیک بیته‌ جیاوازی نیه) کاتیک ده‌گاته ده‌سه‌لات ئه‌وی تر په‌سه‌ند ناکات و دان به‌ بونی که‌سانی تر دا نانیت، چونکه له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ حه‌قیقه‌ت لای ئه‌وه‌و به‌ناوی خواوه‌نده‌وه‌ قسه‌ ده‌کات، له‌م ته‌رزه‌ بیکردنه‌وه‌یه‌دا (به‌پێی وته‌ی ئیبنو قه‌یمی جه‌وزی) موفتی به‌ناوی خواوه‌نده‌وه‌ مۆرو ئیمزای بریاره‌کان ده‌کات، یان به‌قسه‌ی (شاطبی) که‌ ده‌لایت: موفتی له‌جیگه‌ی پیغه‌مبه‌ردایه‌، ئیدی لیره‌وه‌ که‌ سیتەر حه‌قیقه‌تی لانیه‌و، ئه‌م (مفتی) ه‌ له‌پێگه‌ی ده‌سه‌لاته‌وه‌ ده‌ستنیشانی ده‌کات که: لایه‌نی به‌رانبه‌ر کێیه‌و کۆی بۆی هه‌یه‌ بلایت منیش هه‌م، لیره‌وه‌یه که‌ ده‌سه‌لات ده‌بیته‌ سته‌مگه‌ری و تاک په‌وانه‌و خۆسه‌پێن و دکتاتۆری.

له‌م چه‌شنه‌ خستنه‌پرو و چه‌شنه‌ بیکردنه‌وه‌و ته‌یزه‌دا، خستنه‌پرو (طرح) ی ئیسلامی سیاسی له‌گه‌ڵ خستنه‌پرو (طرح) ی مارکسی سیاسی شمولیدا یه‌کده‌گره‌وه‌و له‌یه‌ک ده‌چن و هاوشیوه‌ن، چونکه هه‌ر خستنه‌پرو و ته‌یزیک چه‌نده شمولی و داگرنده‌ بیته‌، ئه‌وا بیگومان به‌و پێژه‌و راده‌یه‌ش ده‌بیته‌ خۆسه‌پێن و تاکرپه‌وی لێ ده‌که‌ویته‌وه‌و په‌راویزه‌کانی ئازادی و ئازادی هه‌لبژاردن له‌خه‌لک زیاتر به‌رته‌سک ده‌کاته‌وه‌.

ئیمه‌ ده‌زانین و تیده‌گه‌ین که حاکمیه‌ت و فه‌رمانرێه‌وایه‌تی خواوه‌ند له‌پوه‌ سیاسیه‌که‌یه‌وه‌ بریتیه‌ له‌: به‌شداری پێ نه‌کردنی هه‌یچ که‌س له‌ده‌سه‌لاتی خواوه‌نددا، له‌چه‌ند بواری کاریکدا که‌ تاییه‌تن به‌خودی خواوه‌ند (سبحانه) که‌ برتین له‌:

١. خویندنه‌وه‌ی ﴿لَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا﴾ الكهف/٢٦. واته‌: هه‌یچ که‌سیک به‌شداری

پێ ناکات له‌ده‌سه‌لات و حوکمرانیه‌که‌یدا.

لیزه وه دهگهینه ئه و ئاکامه ی که ههر که سیڤک، که سیڤکی تری پی قه بول نه کریت و به شداری به که س نه کات له حوکمرانی و دهسه لاته کهیدا، ئه و ئه و کهسه سنوری حاکمیهت و فرمانرهبه وایی خواوهندی به زاندوه و له پری لایداوه.

۲. ﴿لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾ الأنبياء/ ۲۹.

واته: خواوهند پرسباری لی ناکریت له وهدا که ئه یکات و ئه وان پرسبار لی کرون. به واتایه کی ترته نها خواوهنده که ناخریته ژیر پرسبارو ملکه چی بهردهم کهس نیه و نابیت. که واته ئه و دهسه لاته ی که مل به کهس نادات و ناماده نیه لی پرسینه وه ی له گه لدا بکریت، سنوری خوی به زاندوه و دسد ریژی کردوه ته سهر دهسه لاته کانی خواوهند له حوکمرانی کردنه کهیدا.

۳. ﴿فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ﴾ هود/ ۱۰۷.

واته: ئه وه ی بیه ویت بیگات، به بی هیچ ریگریه ک و به دهست پویشتویی ته و او وه ده یکات. رونت بلین: ته نها خواوهنده که دهسکراوه یه و مافی ره های هه یه و له ههر کاریکدا که بیه ویت بیگات ده یکات، که واته: ههر که سیڤک که خوی به دهسکراوه زانی له ئاست ههر کاریکدا که بیه ویت بیگات، ئه و به وکاره سنوری دهسه لاتی فرمانرهبه وایه تی خواوهندی به زاندوه.

۴. ﴿مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي﴾ القصص/ ۳۸.

واته: هیچ په رستراویک پینازانم بوتان بیجگه له خوم. که واته: ههر کهس داوی گوپرایه لی ره هاو بی مهرج بکات له خه لکی، ئه و بیگومان سنوری دهسه لاته کانی خواوهندی به زاندوه له (ألوهیه) و په رستراویی و خویه تی خواوهندا.

۵. ﴿أَنَا رَبُّكُمْ الْأَعْلَى﴾ النازعات/ ۲۴.

واته: من په روه ردگاری گه وره تانم.

خواهوند په روه ردگاری هه موو جیهانیانه و خاوه نی مولکه، بویه هه ر که سیك وا په رفتار بکات که گویا هه مو ولات و خه لکه که ی مولکی تایبه تی ئه ون، وه ک فرعون دهیوت: ﴿أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ الزخروف / ۵۱. واته: ئایا نابینن مولکی میسر هه موی هی منه و روباره کانیش له ژیر ده سه لاتی مندان...؟

هه ر که سیك وا بیر بکاته وه و وا حوکمرانی بکات، ئه وا ده سدریژی کردوه ته سه ر (ربوبیه ت) و په روه ردگاریه تی خواوه ند.

ئیمه ش وه ک موسلمانانی باوه ردار، له م سونگه یه وه پیویسته له سه رمان ریگه نه دهین به هیچ ده سه لاتیك که ده سدریژی بکاته سه ر حاکمیه ت و فرمانره وایه تی خواوه ند، به واتایه کی تر ئاکارو سیفاته کانی تایبه تی خواوه ند داگیر نه کات، ژوربه ی ولاتانی دنیا ده سدریژی ناکه نه سه ر حاکمیه تی خواوه ند، له کاتی کدا که ژوربه ی خه لکی ئه ولاتانه له په پیره وانی په یامی موحه مه د نین.

سنوری ئه رک و ئه نگیزه ی هه ر ده ولته ت و ده سه لاتیك ته نها دونه یاه، مافی هیچ ده سه لاتیك نیه که خه لکی به زه بری هیژو کوته ک بداته به ر خوی، یاخود به زه بری هیژ ریگریان لیبکات له وه ی که ده یانه ویت بیکه ن، به لکو له و پوه وه که ئه رکی ده سه لات و ده ولته ت قه تیسسه له ژیانی دونه یادا، بویه ئه رکی سه رشانی ده ولته ت که گرنگی بدات به بواری ته ندروستی و فیژکردن و ریگاوبان و ئابوری و خوشگوزهرانی خه لک و دادوه ری و ئاسایش و به رگری، ئه م کارانه ش پیویستیان به پلان و به رنامه و نه خشه ی ئه و تو هه یه که سازگار بن له گه ل هه ل و مه رجه کانی ژیانی ئه و ده مه داو توانای جیبه جیکردنیان تیدا بیت و پشت به ستو بن به زانیاری توکمه، لییره وه یه که سه رکه وتن یاخود شکسته ییانی ئه و ده سه لاته و نه خشه و پلانه کانی په یوه ندییان نیه به (حاکمیه الله) وه و له سه ر ئه و راناوه ستن.

پاشان ده بیټ بزاینن که هوکاري میژویي بو سهره لدان و دهرکه وتنی بزوتنه وه
ئیسلامیه سیاسیه کان و دواتریش بزوتنه وه ئیسلامیه سیاسیه چه کداره کان،
نه وه بوه که دهسه لاتی ئاینی هر له سرده می نه مهویه کانه وه به شیوه یه کی
گشتی و به تایبه تی له سرده می (متوکل) ه وه به ته واوه تی ملکه چه دهسه موی
دهسه لاتی سیاسی بوه .

به و پییه ش که دهسه لات به دریزایی نه م چند سه دهیه چه وسینه رو سته مگه رو
تاکرپه بوه، بویه فقیهه به ریزه کانمان به هیچ شیوه یه ک دروشمی ئازادیان به رز
نه کردوه ته وه و نه یان خستوه ته رو، به لکو له وه ش زیاتر له تیگه یشتنی
نه واندا (ئازاد) ته نها بریتی بوه له پیچه وانه ی (کویله) (أن الحر هو عكس الرق)،
به شیوانیک ژیانی خه لکیان پایه مال و ژیرپی خستوه، تا کار به راده یه ک گه شتوه که
ئیدی ژیان و ئازادی وه ک به های بالا و به های پیروز له خه یاللدانی گشتیدا
نه ماونه ته وه .

ئیسنا ده بینین ژیان وای لیها توه که موسلمانان (به تایبه ت گه لانی عه رب) به
دلخوازی خو یان، نه ک به ناچاری و نا به دلئیش له حاله تی نا کاوی و کتوپری و
ته نگه تاویدا ده ژین .

له سایه ی نه م حاله ته په ریشانه دا بزوتنه وه ئیسلامیه توند ئاژوه کانیش خواستی
حوکم گرته ده ستیان دهر برپوه وه ک دروشمیک ده یخه نه رو، به و پییه ش که وه ک
بو ماوه یه ک دهسه لاتی کلاسی ئاینیش له م ولاتانه دا ملکه چی دهسه لاتی سیاسیه،
نه وا پیویست ده بیټ له سر نه و بزوتنه وانه هه ردو دهسه لاتی ئاینی و سیاسی
پیکه وه گری بدهن له یه ک دهسه لاتدا، وه ک چون بینیمان له جیهانی سونیدا
بزوتنه وه ی تالیبان له نه فغانیستان نه و کاره ی کرد، واته: دهسه لاتی (فیرعه ون) و

(هامان) بهیه که وه و له یه ک کاتدا ئامیته کران، به و پییهش که هه میسه دهسه لات مال و سهروهت و سامانی لایه، بویه: (قارونیش) (یان ئه وهی که پیی ده لئین: بانکه ئیسلامیه کان و پراویژکاره کانیشیان له زانایانی بهرین) ئه وانیش په یوه ندیان پیوه کردن و چونه ریزی ئه وانه وه.

ههروه ها له جیهانی شیعهش که له ئیراندا بهرجهسته بوه هه ریه که له فیرعه ون و هامان و قارون له یه ک دامه زراوهی توکمه دا یه کیان گرتوه.

ئه مه له کاتی کدا پرویدا که ده بو بیرمه نده کان پاش پوخانی خه لافهت، بیریان له دامه زرانندی بیروکه یه کی هاوچه رخ بو ده وه تداری بگردایه ته وه، به داخه وه بهرده وام بیر له وه ده که یه وه و خه و به هاتنه کایه ی ئه و بیروکه هاوچه رخه وه ده بنین.

ههروه ک چۆن خستنه روی تیروانینی سهید قوتب له کتیبه کهیدا (معالم في الطريق) هاتوه که ئه م کۆمه لگه ی ئیستامان کۆمه لگه یه کی نه فامیه، وه ک ده لئیت: {ئیمه ئیستا له سهرده میکی نه فامی ئه و توداین که له نه فامیه که ی سهرده می سه ره لدانی ئیسلام ده چیت، هه رچی له ده ورو به زماندایه هه موی نه فامیه}. سهیری کتیبی (معالم في الطريق) لاپه ره (۲۱) بکه.

ههروه ها وه ک چۆن له هه مان کتیبدا ئه وه ی خستوه ته پو که پیغه مبه ر (د.خ) له سه ره تای بانگه وازه کهیدا کۆمه لگه که ی کۆمه لگه ی نه فامی بو، بویه ته نها بانگه وازی بو یه کتا په رستی ده کرد، واته ته نها بو (لا إله إلا الله).

پیغه مبه ر نه هات بانگه واز بکات نه بو لای ره وشته به رزه کان و نه بو یه کخستنی نه ته وه ی عه ره بو به رپا کردنی شوپرسی هه ژاره کان دژ به ده وه له مهنده کان، به لام له ریگه ی خستنه روی (توحید) و یه کتا په رستیه وه، ئه و کارانه هه مویان به ئاکام

گەشتن و دواتر لێرەو هە پێی وتن: کە ئەم کۆمەلگە یە کۆمەلگە یەکی نە فامیە و ئەمەش بویە هۆی سەر هەلدان و بە کار هێنانی توندو تیزی دژی پرۆژە کە ی، بۆیە پێویستە لە سەر ئێمەش شوین پێی ئەو پێنە مەبەرە هە لگرن و ئەو بە کە ی نە و کردو یە تی. ئەم بیرو بۆ چونا نە ی سە ی دە موی لە م برگانە ی خوارە وە دا لە کتێبە کە ی (معالم في الطريق) دا دە گوێزینە وە (٢٦).

١- { لە وانه یە بو تریت: مو حە مە د (د.خ) بە و پێ یە ی کە متمانە پێ کراوی ناو هۆزە کە ی بو ه بە راستگۆ ی و دە سپاکی دە یانناسی و ناو دارانی قورە ییش لە دانانی بە رده رە شە کە دا حوکمی ئە و یان پە سە ند کردو کاریان پێ کردو لە ماو ه ی پانزە سالی پێش بە پێنە مە بەر بونیدا هە موو هۆزە کە ی ئە و یان لا پە سە ند بو و پازی دە بون بە فەرمان و کردە وە کانی و لە و پو ه شە وە کە نە وە ی یە کێک لە تیرە بە پێزە کان بو کە تیرە ی (بنی هاشم) بو، لە م سۆنگە و پێگە گرنگانە یە وە دە ی توانی ئە وە بورژینیت و پرسی نە تە وایە تی بکاتە ئامانجی جولانە وە کە ی و داوای یە کخستنی ئە و تیرە و هۆزە عەرە بیانە بکات کە تۆ لە سە ندنە وە و کێش مە کێش و نا کۆکیان برسکی لێ بریبون و لە بە ر یە ک ی هە لۆ ه شان د بون.

ئە ی توانی کار بو یە کخستنی ئە م تیرە و هۆزانە بکات و ئاراستە یان بکات بو ئازا کردنی سەر زە مینە داگیر کراو ه کان یان کە لە لایە ن زلهێزە کانی ئە و دە مە وە، لە با کورە وە لە لایە ن پۆمانە کان و لە باشورە وە لە لایە ن فارسە کانە وە داگیر کرابون، کار بکات بو بە ر زکردنە وە ی ئالو دروشمی عەرە بگە رای و یە ک یە تی عەرە بە کان لە سەر انسە ری دورگە ی عەرە بیدا { لا پەرە (٢٧-٢٨).

(٢٦) سید قطب (معالم في الطريق) دارالشروق، بیروت (القاهرة) چاپی یاسایی هە شتە م / ١٩٨٢.

۲- { له وانه یه بوتریټ که موحه مه د (د.خ) ده یتوانی پاش ئه وه ی که عه ره به کان به دهم بانگه وازه که یه وه ده هاتن و ئه ویان ده کرده سهر کرده و رابه ری خو یان و هه موو ده سه لاتنه کان له ده ستیدا کۆده بونه وه و خو ی ده بو به خاوه ن شکو ی قسه رۆیشتو، ده یتوانی ئه وکاته ئه م پیگه گرنگه به کار به ینیت بو چه سپاندنی بیرو باوه ره که ی و ئه و یه کتاپه رسته یی که له پینا ویدا ره وانه کرا بو په پره و بکات و هه مو خه لکی له کۆیلا یه تی و به ندایه تی به ندنه کان رزگار بکات و بیانکاته وه به به ندنه ی راسته قینه ی خوا وه ندی خو یان } . لاپه ره (۲۸).

۳- { له وانه یه بوتریټ که موحه مه د (د.خ) ده یتوانی پرۆژه که ی وه ک پرۆژه یه کی چاکسازی کۆمه لایه تی رابه یه نیټ و بیکاته جه نگیک دژبه چینی خو شگوزه ران و نه جیب زاده کان، یان بیکاته پرۆژه یه ک به ئامانجی چاکسازی هه لومه رجه کانی ژیا نی ئه و ده مه و گپرانه وه ی ئه و سه روه ت و سامانه ی که له لایه ن ده وله مه ندنه کانه وه که له که کرابو، پاشان ده س بداته دابه ش کردنه وه ی به سه ره ه ژارو نه داره کاند } . لاپه ره (۲۹).

۴- { له وانه یه بوتریټ موحه مه د، ده یتوانی پرۆژه که ی بکاته بانگه وازیک بو چاکسازی و له و ریگه یه وه هه لسوکه وت و خو و ره وشته چه وته کان راست بکاته وه و، دواتریش کۆمه لگه و ده رونی تاکه کانی پی پاک بکاته وه، هه روه ها له وانه یه بوتریټ: به وپییه ی که له گه ل سه رده مه که ی خویدا ژیا وه، ده یتوانی بگه ریټ ئه و که سانه بدۆزیته وه که خاوه نی ده رونیکی پاکنو له و هه لومه رجه لیخنه بیزارن، هانیان بدات و ئا راسته یان بکات بو چاکسازی و پاک کردنه وه، که بیگومان به ده مه یه وه ده هاتن } . لاپه ره (۳۲-۳۳).

نیمه ش ده لئین: دواچار سهید قوتب له لیکولینه وه که ییدا سه رنجی ئه م خالانهی

نه داوه:

۱- له سه رده می بانگه وازه که یی موحه مه ددا نیوچه دورگه یی عه رهب ده وله تیکی
تیدانه بوه، به و پییه ش که ده وله تی تیدا نه بوه، زیندان و پولیس و ده زگاگانی
ئاسایش و سوپاشی لئ نه بوه.

بویه به دلنیا ییه وه ئه گه ر پیغه مبه ر (د.خ) بو جیگه یه کی وه ک ولاتی پوم، یا خود
ولاتی فارس ره وانه بکرایه، که له وی زیندان و سوپا و دامه زراوه یی لیبو، ئه و
له یه که م روزه وه ده ستگیریان ده کردو ده یان خسته ناو زیندانه وه، بویه پیویسته
بزاین ئیستا له م سه ر زه مینه به رینه دا جیگه یه ک نه ماوه که ده سه لات و
فه رمانره و او دامو ده زگای ئاسایش و سوپا و حوکمرانی تیدا نه بیئت.

هه روه ها وه بیری ده هیئینه وه که عیسی کوری مه ریم، له ناو جه رگه یی به هیئترین
ده سه لات و ده وله تی ئه و سه رده مه دا ره وانه کرا، بویه خوی به دور گرت
له ده سه لات و یاس کردنی کاروباری ده وله تداری.

۲- ئه و ده مه له کومه لگای عه ره بیدا له لایه ن عه ره به کانه وه ئاستیکی به رز
له ره وشت به رزی په پیره و ده کرا، تیرور کردن و کوشتنی له نا کاوو بیسه روشوین کردن
له فه ره نگی ئه و کومه لگه یه دا نه بوه، هه رچه ند موحه مه د دژایه تی ئاشکرای
ده کردن، به لام ئه وان نکولیان له راستگویی ته و ده ستپاکیه که یی نه ده کرد، دوا ی
سیژده سال له دژایه ت کردنی بو بیروبا وه ره که یان، ئه و جا بیریان له نا و بردن و بی
سه رو شوین کردنی کرده وه و له و کاته شدا هیشتا هه ر سه رسام بون که چون
ئه و کاره جی به جی بکه ن، له کاتی کدا که کوشتن و بی سه روشوین کردنی که سیک
له لایه ن ده زگاگانی ئاسایشه وه له ولاتی کدا که ده وله تی هه بیئت، له خواردنی پارچه
شیرینه که ئاسانتره .

۳- هه مومان ده‌زانی که پیغه‌مبه‌ر (د.خ) خه‌لکی شاری مه‌که‌بو که به (أم القرى) و به‌دایکی ئاوه‌دانیه‌کان ناوی ده‌رکردبو، مه‌که‌ش (کعبه) و مائی خواوه‌ندی لی بو، که ئیبراهیم پیغه‌مبه‌ر (س.خ) ئاوه‌دانیکردبو هه، و پاکی کردبو هه و، سه‌ردان و حه‌جی مائی خواش له‌سه‌رده‌می ئیبراهیمه‌وه ده‌ستی پیکرد، دواتر پاش پوکانه‌وه‌ی ئاینه‌که‌ی ئیبراهیم، هۆزو تیره‌هه‌ره‌به‌کان هه‌ره‌هۆزه‌و بتی تایبه‌تی خۆی هه‌بو له‌و مال‌ه‌دا که ئیبراهیم بو‌یه‌کتاپه‌رستی دروستی کرد، ئه‌وان بته‌کانیان له‌وی دانابو، بو‌یه‌کاتی که موحه‌مه‌د (د.خ) بیروکه‌ی یه‌کخستنی خواکان و یه‌کتاپه‌رستی خواوه‌ندو وه‌لانی بته‌کانی ئه‌وانی خسته‌رو، له‌ئاکامی ئه‌م بیروکه‌ی ئاینه‌وه (که بریتی بو له‌یه‌کتاپه‌رستی) بیروکه‌یه‌کی سیاسی پون‌هاته‌گۆرۆی که ئه‌ویش یه‌کخستنی هه‌ره‌به‌کان و پیکه‌ینانی ده‌سه‌لاتیکی ناوه‌ندی بو بۆیان، به‌واتایه‌کی تر بانگه‌وازی یه‌کتاپه‌رستی هه‌رچه‌نده‌بانگه‌وازیکی ئاینی تازه‌بوو به‌دوانزه‌سال پیشی هه‌نگاوه‌سیاسیه‌که‌که‌وتبو، له‌به‌رانبه‌ریه‌وه‌هه‌ره‌به‌کان به‌سه‌رسامیه‌وه‌له‌خۆیانیان ده‌پرسی ﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ﴾ ص/ه.

واته: ئایا هه‌مو خواکانی کردوه‌به‌یه‌که‌خواو په‌ستراو، به‌دلنیا‌یه‌وه‌ئه‌مه‌کاریکی سه‌رسوره‌ینه‌ره.

ئه‌مه‌ی که باس‌مان کرد که له‌شاری مه‌که‌و ده‌ورو به‌ریدا پویدا، نابیت و ناگونجیت جاریکی تر له‌جینگه‌یه‌کی تر دا پویداته‌وه، چونکه ئیستا بانگه‌وازی یه‌کتاپه‌رستی و په‌یامه‌ئاسمانیه‌که‌له‌ناوماندا ماوه‌ته‌وه، به‌لام ئه‌وه‌ی که نه‌ماوه‌و له‌ده‌ستچوه‌و مردوه‌ئو ده‌سه‌لاتیه‌که‌پیغه‌مبه‌ر (د.خ) دایمه‌زاند.

بۆیه ئه وه لومه رجه له م سهرده مه دا له ههچ شوینیکی ئه م سهرزه مینه دا بونی نیه، وه ک چۆن خواوه ند ده فه رمویت: ﴿اللَّهُ يَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾ واته: خواوه ند خۆی ده زانییت که په یامه که ی بۆ کوئی ره وانه ده کات.

ئه وه ی که له روی سیاسی وه بۆمان ماوه ته وه ته نها تاکره ویی و سته مگه ری و خۆسه پاننده سیاسی و ئاینیه که یه و، ئه و بانگه وازه ش که ده کړی و ده سده دات بیکه یه ن و رای بگه یه نین ته نها بریتیه له (إعلاء كلمة الله في الحرية والعدل والمساوات لكل أهل الأرض) بهرز پراگرتنی دروشم و وشه ی خواوه ند له ئازادی و دادپه روه ری و یه کسان ی بۆ دانیشتوانی هه مو گۆی زه ویه .

ئه م پرۆژه یه ش گونجاوه له هه مو ولاتی کدا له نیوه چه دورگه ی عه ره بدا یان له هه ر ولاتی کی ئه م جیهانه به رینه دا به رزبکریته وه .

به لام به داخه وه له ساته وه ختی کۆچی دوایی پیغه مبه ره وه تاوه کو ئیستاشی له گه لدا بیئت، ئیسلامی سیاسی ئاکاریکی نه خوازوای وه ک که نارخستنی ئه وانی تری هه یه، که ئه توانین بلّین له سه ده ی رابردودا مارکسیه تی سیاسیش ئه م تاییه تمه ندی و په وشته خراپه ی له ئیسلامی سیاسی وه وه رگرتوه .

سه ید قوتب که ده یویست دروشمی یه کتا په رستی (لا إله إلا الله) بخاته رو به رزی بکاته وه، باشتر و ابو بانگه وازی بکردایه بۆ تیکشکاندن ی بته کان، عه ره به کان باوه ریان به تاقانه یی و یه کتایی خواوه ند هه بو ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لِيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ العنکبوت/ ٦١.

واته: ئه گه ر لیئت بپرسینا یه کئی ئاسمانه کان و زه وی دروست کردوه، ئه و ده لیین: خواوه ند دروستی کردون.

به لام له گه ل ئه م دانپیدانانه شیاندا، له په رستنه کانیاندا هاو به شیان بۆ خواوه ند داده نا .

هه‌موو هۆزو تیره‌کان بتی تایبته به خۆیانیان هه‌بوه وه‌ك(اللات، عزى، مناة، هبل)ئهم بتانه زیندو نه‌بون، به‌لكو چه‌ند په‌یكه‌ریكى وشك و ره‌ق و ته‌ق بون و نقه‌یان لیوه نه‌ده‌هات، به‌لام ئهم بتانه زیوانی تایبته به‌خۆیان هه‌بوه و به‌ناوی بته‌كانه‌وه قسه‌یان ده‌کرد، به‌واتایه‌كى تر بته‌كان راسته‌وخو قسه‌یان له‌گه‌ل خه‌لكدا نه‌ده‌کرد، به‌لكو له‌لایه‌ن زیوانه‌كانیانه‌وه به‌ناوی ئه‌وانه‌وه قسه‌ ده‌كرا.

بته‌كانی ئهم سه‌رده‌مه‌ش پێشه‌واکانی كه‌له‌پورماننو له‌لایه‌ن زانا به‌پریزه‌كانمانه‌وه لیمان كراون به‌بت و داوای په‌رستنیانمان لی ده‌كه‌ن.

زانا به‌پریزه‌كانمان فه‌رمانه‌كانی خواوه‌ندو پێغه‌مبه‌ره‌كه‌ی له‌وانه‌وه وه‌رده‌گرن، هه‌رچه‌نده ئه‌وان مردون و ناتوانن قسه‌ بکه‌ن، به‌لام ئه‌مان به‌ناوی ئه‌وانه‌وه قسه‌ ده‌كه‌ن و به‌هۆی ئه‌و پێشه‌وايانه‌وه‌و له‌سببه‌ری ئه‌وانه‌وه خه‌لكیان داوه‌ته‌به‌رو ئه‌و پێشه‌وايانه‌یان كرده‌وه به‌ شمشیرێكى ئاماده‌ به‌سه‌ر خه‌لكه‌وه، تا كار به‌پرا‌ده‌یه‌ك گه‌یشتوه هه‌ر كۆمه‌لیك له‌خه‌لك بتی تایبته به‌ خۆیانیان هه‌یه‌(مه‌زه‌به‌كان، رێچكه‌كانی سوڤی گه‌ری، بزوتنه‌وه ئیسلامیه‌كان).

ئێستا كاتی ئه‌وه هاتوه كه‌ ده‌ست بده‌ینه‌ تێكشكاندن بته‌كان و گه‌راندنه‌وه‌یان بۆ بناغه‌كه‌ی خۆیان وه‌ك مرۆفێك، پێغه‌مبه‌ریش (د.خ) داوای تێكشكاندن بته‌كان و یه‌كتاپه‌رستی له‌عه‌ره‌به‌كان نه‌کرد، تا له‌به‌رانبه‌ره‌وه بپروكه‌ و پرۆژه‌یه‌كى جیگه‌ره‌وه‌ی له‌باره‌ی گه‌ردون و ژیانى مرۆقه‌وه بۆ پێشنیار كردن و خستیه‌ به‌رده‌ستیان.

ئیمه‌ و ده‌بینین ئێسته‌ كاتی ئه‌وه هاتوه تێگه‌یشتن له‌دابه‌زینراوی به‌جی له‌چارچێوه‌ی سیسته‌مه‌ مه‌عریفیه‌ هاوچه‌رخه‌كاندا نزیك بخه‌ینه‌وه، چونكه‌ هه‌میشه‌ مه‌عریفه‌و زانست دیلی ده‌ستی ئامرازه‌كانیه‌تی.

ئه گهر خواوه ند جاریکی تر موسا پیغه مبه ر(س.خ) بنیریتته وه بو ناو زیندوه کان
ئه وا به دلنیا بییه وه رابه ره ئاینیه کانی جوله که (الأحبار) پیی ده لئین: ﴿يَا مُوسَى لَنْ
نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً﴾ البقرة/ ۵۵.

واته: ئه ی موسا باوه رت پیی ناکه یین تاوه کو خواوه ند به ئاشکرایی نه بینین.
هه روه ها ئه گهر خواوه ند عیسا پیغه مبه ر(س.خ) بنیریتته وه بو ناو زیندوه کان، ئه وا
به دلنیا بییه وه رابه ره ئاینیه کان (الرهبان) له خاچی ده دن و هه لیده واسن.
به هه مان شیوه ئه گهر جاریکی تر خواوه ند موحه مه د پیغه مبه ر(د.خ) ره وانه
بکاته وه بو ناو زیندوه کان، ئه وا بیگومان زانا به ریزه کانمان به تومه تی
هه لگه رانه وه و پشت کردن له سونه ت، به بیی دادگایی کردن فه رمانی له سیداره دانی
ده رده کن، چونکه نایانه ویت به زیندویی له ناو خه لکدا بییت و خوئی باس
له په یامه که ی بکات.

پاش ئه وه ی که له لاپه ره کانی رابوردودا به و شیوه یه ی که له دابه زینراوی به جیدا
باسکراون، باسمان له هوکاره کانی (قتال) و کوشتارو ئامانجه کانیشی کرد، ئیستا
ده ست ده دینه باسکردنی ئه وشتانه ی که ده بنه هوئی له باربردن و تیکدانی سیمای
قتال (المفسدات)، هه روه کو چۆن له به خشینه کاندا چه ند شتیک هوکارن و ده بنه هوئی
به تال کردن و مایه پوچ بونی به خشینه کان، وه ک خواوه ند ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى﴾ البقرة/ ۲۶۴.

واته: ئه ی باوه رداران به خشین و خه یرو خه یراته کانتان به تال و پوچه ل مه که نه وه
به هوئی منته کردن و ئازاردانی ئه وکه سانه وه که خیره که یان ده دهنی.
به هه مان شیوه (قتال) و جه نگیش چه ند شتیک هه ن که ده بنه هوئی مایه
پوچی (قتال) هکه و ده بنه ریگر له به رده م جیبه جی کردنی ئامانجه کانیدا، ئیتر

جیاوازی نیه ئایا ئه و جهنگه له ریگه ی خواوه نددا بیټ یان به هۆی مملانی و کتبه رکیکانی ژیانه وه بیټ بۆ (به رگریکردن له خویان، یان له نیشتمان یان داکۆکی کردن بیټ له بهر ژوه ندیه کان).

ئه و شتانهش که دهبنه هۆی به تال کردنه وهی (قتال) و لادانی له پیره وه راسته که ی بریتیتن له :

پاکردن له گۆره پانی جهنگ، دوبه ره کی و ناکۆکی، کوشتن و شه پرۆشتن به و که سه ی که وازی له شه پر هینا وه و داوای ناشتی دهکات، زیاده پۆیی و سنور به زاندن له بهر په رچدانه وهی ده سدریژی کاردا، دانانی کوفر کردنی که سیک به هۆکار، بۆ هه لگیر ساندنی کوشتار له دژیدا.

۱. خواوه ند ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ الْأَدْبَارَ * وَمَنْ يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحِيِّزًا إِلَى فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ الأنفال / ۱۵-۱۶.

واته: ئه ی باوه رداران ئه گه ر پوهه پوه له گه ل ئه و که سانه دا که کوفر ده که ن و ئه وان له پیشه ر هویدا بون، نه که ن پشتیان لی هه لکه ن و هه ل بین. هه ر که س پشتیان لی هه لکات ئه و دو چاری تور ه یی خواوه ند ده بیته وه و جیگه ی جه هه ننه مه و چاره نویکی خرابی ده بیته، بیجگه له وان ه ی که به تاکتیکی جهنگ یا خود بۆ په یوه ندی کردن به په کینه په کی تره وه ئه و کاره ده که ن.

ئه م دو ئایه ته، له ئایه ته موحه که م و جیگیره کانن که حوکمیان لی وه رده گیریت چ به فه رمان پیکردن یا خود ریگیری لیکردن بیته.

ئاماژه به ریگیری خواوه ند ئه که ن که داوا له بهنده باوه رداره کانی دهکات که نه که ن له بهر انبه ر کافره هیرش کاره کاند ه لبین و گۆره پانی شه ر به جی بهیلن.

لیره دا بویه راکردن به پشت تیکردن ناوبراوه وهك به کار هیئانیکی مه جازیه، چونکه ده کریت راکردن به پاشه کشه بیت و روت له دوزمن بیت و راش بکهیت، به لام راکردنه که مه به سته، به هر شیوه یه ک بیت هر سه ریچی خواهنده.

هروه ها نه گهر سه رنج بدهین ده سته واژه ی (الکافر) به شیوه یه کی گشتی هاتوه، چونکه ده گونجیت کافره که باوه ری به تاقانه یی و یه کتایی خواهند ببیت به لام نه و ده سته پیشخوری له جه نگ و کوشتاردا کرد بیت، یاسای شه رو جه نگه کانیش وایه که لایه نی ده سدریژکار پیی ده وتریت کافر، ته نانه ت نه گهر باوه رداری موسلمانیش بیت، ده ست بو دریژکراوه که ش له پیکهاته یه کی ترو له ولاتیکی تریش بیت.

بو نمونه: سوپای نازیه کان سه باره ت به گه لی روسیا کافر بون، هروه ها سوپاکه ی سه ددام سه باره ت به کوه یته یه کان کافر بو.

با لیره دا سه رنج بدهین که چوئن خواهند لایه نی به رانبه ری وهك کافر به کار هیئانه: ﴿فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَاقَ فَإِمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِن لِّيَبْلُوَ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ﴾ ععد / ٤.

سه باره ت به (قتال في سبيل الله) و کوشتاریش له ریگه ی خواهند دا پیویسته بزانی که هر چه شنه زیان گه یاندنیک به (کلمة الله العلیا) و دروشمه به رزو شه کاوه که ی خواهند (نازادی بو هه موان و دادپه روه ری و یه کسانی) نه و ا راسته و خو نه و زیان گه یاندنه ده بیته هوی مایه پوچی و پوچه ل بونه وه ی نه و جه نگه و ترانان له ریپه وه راسته که ی خو ی، جیاوازی نیه که نه و کاره تاکه که سی بیت یا خود به کومه ل نه نجام بدریت، یا خود هر نامانجیکی تر بیجگه له دابین کردنی نازادی بو هه موان و چه سپاندنی دادپه روه ری و یه کسانی نیوان تاکه کان بونی هه بیت، با نه و نامانجه ش

له پوکاردا ئامانجیکی چاک و به سویش بیئت ئهوا به هه مان شیوه ده بیته هوکار بو پوچه ل بونه وه و له ته وهره ترزانی پرۆسه ی جهنگ وکوشتاره که .

ئهم پاستیه له م فهرموده ی خواهنددا نوامیان ده بیئت که ده فه رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ التوبة / ۱۱۱ .

واته: به دلنیا بیه وه خواهند نه فس و مال و سامانی له باوه پدارانی کریوه و له به ران به ردا به لینی به هه شتی پیداون، ئه و باوه پدارانه ده جهنگین له ریگه ی خواهنددا و له و ریگه یه دا ده کوژن و ده کوژرین، په یمانیکه و خواهند له ته ورات و ئینجیل و قورئاندا داویه تی و پابه ند ده بیئت پییه وه، دلخوش بن به و سه ودا بیه ی که له گه ل خواهنددا کردوتانه و ئه و کاره تان سه رکه و تنیکی گه وره یه .

لیره دا سه رنج ده دین که پاداشتی جهنگ و (قتال) له ریگه ی خواهنددا ته نها به هه شته، به هه مان شیوه ئه گه ر سه رنج بده دین له م باسه دا شه هیدو شه هید بون ناوی نه هاتوه .

هه روه ها رون ده بیته وه که (قتال) ته نها له شوین که وتوانی په یامی موحه مه د داواکراوه و له که سی تر داوانه کراوه .

به هه مان شیوه ده بینین که ئه م جهنگه جیاوازه له جهنگ له ریگه ی نیشتماندا که ده بیئت هه موو دانیشتوانی ولاته که به هه موو پیکهاته و بیرو باوه رپه کانه وه که پییان ده وتریت گه لی ئه و ولاته به م کاره هه لسن .

سه باره ت به و بوچونه ش که راقه کاران بو ی چون و له دهمی هه ندی هاوه لی وه ک (أبی سعید الخدری، حسن، قتاده، ضحاک) وه ده یگپنه وه که گویا ئه م فه رمان و رینماییه ی که له نایه ته که دا هاتوه تاییه ته به و که سانه وه که له جهنگی به دردا هه له اتن، ئه م بوچونه هیه بایه خیکی لای ئیمه نیه . سه یری ته فسیری رازی به رگی (۱۵) لاپه ره (۱۱۱) بکه .

به لگه شمان بۆ ئەم بۆچونه مان دژ به و بۆچونه ی راقه کاران، ئەوه یه که کاتیك خواوه ند له ئایه تی (۱۷) ی سوره تی (الأنفال) دا ده فه رمویت: (إذا لقیتم) ئەو ئامرازی به مه رج گرتنه (إذا) په یوه ندی به (ظرفیة) تی شتیکه وه هه یه که له داهاتودا به دلنیا یه وه روو ده دات، هه ر ئەم به لگه یه به ته نها به سه بۆ پوچه ل کردنه وه ی ئەو بۆ چونه ی که ده لیت: ئەم حوکمو فه رمانه تایبه ته به روداو یکه وه و پویشته وه به سه ر چوه .

راسته که ئایه تی ژماره (۱۷) ی سوره تی (الأنفال) له باره ی روداو جهنگی به دره وه باس ده کات، به لام ده بیئت بزانی که هه ردو ئایه تی (۱۵-۱۶) ی سوره تی (الأنفال) گشتین و په ندیش له گشتیه تی ده سه ته واژه کاندایه نه که له تایبه ته مه ندی بۆنه و روواوه کاندایه، ئەگه ر وا نه بیئت چۆن له م ئایه ته تی بگه یه ن که ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ الأنفال / ۴۵ .

واته: ئەه ی باوه رداران ئەگه ر ده سه ته وه یه خه رو به رو بونه وه له گه ل یه کینه وه ده سه ته یه کدا، خۆراگو دامه زراوبن و بیرتان به لای ده سه لات و یاساکانی خواوه نده وه بیئت و په ییره ویان بکه ن تاوه کو به خته وه رو دل گوشاد بن .

چونکه ئەم ئایه ته ئاماژه ی تیدا نیه نه بۆ هاوه لانی پیغه مبه ر، نه بۆ کافران نه بۆ روداو یکی دیاریکراو، ته نانه ت خاوه نی کتیبه کانی (اسباب نزول) یش هیچ هۆکاریکیان بۆ دابه زینی ئەم ئایه ته باس نه کردوه .

ئەم راقه و لیكدانه وه کرچ و کاله بۆ هه ردو ئایه ته که ی (۱۵-۱۶) ی سوره تی ئەنفال به ته نها نابیته هۆی ئەوه ی که ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ کورت بکریته وه له چه ند سه د که سیکدا له هاوه لان و ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ش کورت بکریته وه له نزیکه ی هه زار که سیك له موشریکه کانی قوره یشدا، به لکو ده رگا به روی چه ند تیگه یشتنیکی گالته

ئامیزیشدا دهکاتهوه وهک: ئه وهی که ئه م حوکم و فه رمانه جیبه جی نابییت به سه ر جه نگو و کوشتاریکدا که هه ردو لایه نه که ی له باوه پرداران بن، ئه مه ش ئه سته مه ، به لکوجه نگو و کوشتاری له م چه شنه مان له میژوداو له ئیستاشدا هه یه که هه ر دو لایه نه که ی له باوه پرداران.

۲. خواوه ند ده فه رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَهُمْ بُنَيَانٌ مَرْصُوصٌ﴾ الص ۴/.

واته: خواوه ند ئه وانه ی خو ش ده ویت که ریز ده به ستن و وه ک دیواریکی پیکه وه گریدراوی توکمه له ریگه ی ئه وادا ده جه نگین.

هه روه ها ده فه رمویت: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ الأنفال ۴۶/.

واته: ناکۆک و ناساز مه بن له نیوان خو تاندا، چونکه به و هۆیه وه توشی شکست ده بن و گوپو تینتان له ده ست ده دن، ئارام بگرن و خو پگرین، چونکه خواوه ند له گه ل خو پراگرندایه .

ئه م دو ئایه ته گرنگی و بایه خی (پشتی یه کگرتن و هاوکاریکردنی یه کترمان) بو پون ده که نه وه، نه که ته نها له بواری جه نگو و کوشتاردا به لکو له هه مو بواره کانی ژیاندا.

له ئایه تی یه که مدا ده بینین خواوه ند ریز به ستنی موسلمانان (که وه ک دیواریکی پیکه وه به ستر او بۆمان وینا ده کات) به هۆکاریک بو به ده سته ینانی خو شه ویستی خو ی ده خاته رو و ده فه رمویت: هۆکاریکه بو ئه وه ی خواوه ند باوه پرداران خو ش بویت.

له م ئایه ته دا وینه و دیمه نی نوژی خوینان له نوژی به کومه لدا دیته به رچاومان که له راستیدا دیمه نیکی پون و ناشکرایه له دیمه نه کانی پشتیوانی و شانبه شانی یه که وه نان و شان دانه بهر ئه رکی یه کتر.

له کاتی کدا که خواوه ند داوای ئه م یه ک پریزه مان لیده کات، له بهرامبه ریشه وه مه ترسی دوبه ره کی و په رته وازه بیمان بیرده خاته وه.

وه ک چون ده فه رمویت: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ آل عمران / ۱۰۳.

واته: هه موتان پابه ندبن به هیژی خواوه نده وه و دوبه ره کی مه کن له نئیوانتاندا. ئه گه ر له مانای راسته قینه و به رجه سته ی، یه کپیزی و هاوشانی کردنی یه کتر، گوزهر بکه ین و پو له مانا، نابه رجه سته و مه جازیه که ی بکه ین که خوی له یه کخستنی پو بۆچون و نزیک خستنه وه ی گوشه نیگای بیگردنه وه کانمان و یه کخستنی ئامانجه کانماندا خوی ده بینیته وه، ئه و خۆمان له به رده م ئایه تی دوه مدا ده بینینه وه که باس له باره ی دژو پیچه وانه ی یه ک پایی و یه کده نگی ده کات که بریتیه له و ناکۆکی و دوبه ره کی و پاراپه تیه ی که نه ک ته نها ده بیته هۆی شکست و ره نج به خه سار بونمان، به لکو ده بیته هۆی له ناوچون و سه ره ونخون بونمان له ژیاندا.

با پیکه وه سه یر بکه ین و سه رنج بده ین ده بینین فیرعه ون که ده یویست خوی بکاته بالاده سته ناو گه لو ولاته که ی، ئه م کاره ی بۆ نه کرا تاوه کو گه لو جه ماوره که ی به ش به شو په رته وازه کرد ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا﴾ القصص / ۴.

واته: به دلناییه وه فیرعه ون له سه ر زه ویدا ده ست پویشته بو و گه له که ی په رته وازه و به ش به شو کردبو.

له پوژی جه نکی ئوحددا باوه پرداران و پیغه مبهه، کاتیك له ئامانجه کانیاندا جیاوازیان تیکه وتوو هه لوئیستی جیا جیان هه بو، ئیدی به یه کپیزی و پیکه وه گریدراوی نه مانه وه و توشی شکست هاتن و هندیکیان دهستیان دایه کوکرده وهی دهسکه وت و پاش ماوه کانی جهنگه که وه هندیکیشیان پیگه و شه پرگه کانیاان واز لیهینا و هاتنه خواره وه .

۳. خواوه ند ده فه رمویت: ﴿فَإِنْ اعْتَزَلْتُمْ فَلَكُمْ يُقَاتِلْكُمْ وَالْقَوْمَ إِلَيْكُمْ السَّلَامُ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا﴾ النساء / ۹۰.

واته: نه گهر خویمان لیتان به دور گرت و شه پر کوشتاریان له گه لدا نه کردن و داوای ناشتی و ئارامیان بو پیشنیار کردن نه و ئیدی خواوه ند ریگه تان نادات شه پریان له گه لدا بکه ن.

له سه ره تای نه م لیکوئینه وه یه وه ئامازه ماندا به وهی که (قتال) ناوه، کرداره که شی چوارییه و برتییه له (قاتل) به به لگه ی (أ) نه لفی (مشارکه) و هاوبه شیکردنه که، پیویسته هه میشه (قتال) دولایه نی هه بیته و به یه کلایه نه کوشتارو (قتال) نا کریت.

بو یه نه گهر یه کیک له لایه نه کانی جهنگ و کوشتاره که به هه هویه که وه بو دهستی له شه پر هه لگرت و پیشنیاری ریکه وتن و ناشتی خسته پر، نه و راسته و خو (أ) نه لفی هاوبه شی و (مشارکه) که ده که ویت و ئیدی له و چرکه ساته وه (قتال) و کوشتاره که نه گهر به رده وامی پیبدریت پیی ناوتریت (قتال) و کوشتار له نیوان دوو لایه ندا، به لکو ده بیته (قتل) و کوشتنی یه لایه نه، نه مه ش نه و چه شنه جهنگه یه که خواوه ند له ئایه تی (۹۰) ی سوره تی (النساء) دا ریگیری لیده کات و هه روه ها ئایه تی (۲۷-۳۱) سوره تی (المائدة) ش باس له پوداوه کانی نیوان کوره کانی ئاده م پیغه مبهه (س.خ) ده که ن و پیشتر به وردی له سه ریان وه ستاین.

جیگه ی خویه تی و مایه ی سودو که لک ده بیټ که لیږده دا باس له جیاوازی نیوان (اعتزال) ده سته لگرتن له کوشتارو (التخلف) و دواکه وتن له کوشتار بکهین، که دو بابه تی جیاوازنو ناکریت نامیته بکرین، یه که میان هه لویستیکی ئه ریڼی و په سه نده و دوه میان هه لویستیکی نه ریڼی و ناپه سه نده .

له بهر پوښنایی ئه م تیگه یشتنه دا بو (قتال) و کوشتار له بهرانبه ریشه وه بو پیشنیارکردنی ریکه وتن و ناشتی، راده ی ناقولایی و هه له بونی ده سته واژه که ی (ئوسامه بن لادن) پابه ری ریخراوی قاعده مان بو درده که ویټ کاتیکی وتی: (هه رکه س له گه لماندا نه بیټ ئه وا دژمانه و له پیزی دوزمنه کانماندایه) ئه وه ی سه یرو مایه ی تیپوانینه ئه وه یه که: جوړج بوشی سه روکی ویلایه ته یه کگرتوه کانی ئه مریکاش له وده مه دا هه مان پسته و ده سته واژه ی به کار هینا و وتی: (هه رکه س له گه ل ئیمه دا دژایه تی ئیرهاب و توقاندن نه کات ئه وا خوی ئیرهابی و توقینه ره).

قسه و بوچونی ئه م دو پیاوه هه ردوکیان له لایه ک دژ دینه وه له گه ل ئایه تی ژماره (۹۰) ی سوره تی (النساء) داو له لایه کی تریشه وه دژ ده وه ستنه وه له گه ل عه قل و ژیری و فامی مروّفا، هه روه ها له سه ریکی تریشه وه دژ ده وه ستنه وه له گه ل ئازادی هه لېژاردن و هه لویست گیری مروّفه کاند، به لام زورینه ی خه لکی هه ست و ده رک به م راستیه ناکه ن ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ .

۴. خواوه ند ده فه رمویټ: ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ البقرة / ۱۹۰ .

واته: له ریگه ی خواوه نددا بجه نگین له گه ل ئه وانده به ره و پوتان ده جه نگنو کوشتارتان ده که ن، به لام بیرتان بیټ ده سد ریژی نه که ن و سنور نه به زینن، چونکه دلنیا بن خواوه ند ده سد ریژی کارانی خوش ناویټ.

هه روه ها ده فه رمویت: ﴿فَمَنْ اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ البقرة/۱۹۴.

واته: هه رکه س ده سدریژی کرده سه رتان، ئیوه ش به هه مان شیوه به رپه رچی
بده نه وه و زیاده رپی نه که ن له ئاستیاندا و خۆتان بپاریزن و پاریزگاری سنوره کانی
خواوه ند بکه ن و بزنان که خواوه ند له گه ل پاریزکاراندا به و پشتیوانیان ده بیټ.

واتای ئایه تی به که م (۱۹۰) ی (البقرة) رون و ئاشکراهیه و هیچ چه شنه نارونیه کی
تیدا نیه، دیاره که فه رمان ده کات به شوین که وتوان و په رپه وانی موحه مه د (د.خ)
به پیی ئه و نه خشه و رینمایانه ی که خواوه ند بوی داناون بجه نگان له گه ل
هه رکه سیکا که بیه ویټ په لاماریان بدات و له گه لیاندا به شه ر بیټ، له م پرۆسه
مه زنه شدا له بیریان بیټ ئه و سنورانه پیشیل نه که ن که خواوه ند نه خشه ی بۆ
کیشاون، چونکه خواوه ند خۆشی له وکه سانه نایه ت که سنور شکینی ده که ن و
پیشیلی رینماییه کان ده که ن.

پیویسته ئه وه ش بزاین هه ر کام له رافه کارو فه قیهه کان پشت به م ئایه ته ببه ستنو بلین:
نابیت باوه رداران ده سپیشخه ر بن له هه لگیرساندن جه نگو کوشتاردا، ئه وای بیگومان:
أ. فه رمایسته کانی خواوه ند جی گورکی پیده که ن و قسه به ده م خواوه نده وه
هه لده به سن.

ب. فه رمایسته خواوه ند نادیده ده گرن که ده فه رمویت: ﴿فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى
الظَّالِمِينَ﴾ البقرة/۱۹۳.

واته: ئیدی دژایه تی و هیرشو جه ننگ دژ به که س رانه گه یه نن ته نها دژ به سته مکاران
نه بیټ.

ده بینن ئه م ئایه ته به روونی ئامازه بۆ واجب بونی ده سپیشخه ری و راگه یاندنی
جه نگو کوشتار ده کات دژ به سته م و سته مکاری له هه رکوی و له هه رکاتیکا سه ری
هه لدا.

ههروه ها وشه ی (بَانَهُمْ ظَلَمُوا) که له نایه تی (۳۹) ی سوره تی (الحج) دا هاتوه دیسانه وه ئه م بۆچونه پشت راست ده کاته وه .

به لام وتمان مه رجی هه لگیرساندنی جه نگو و کوشتاره که ئه وه یه که پیویسته سته مکاریک له ئارادا بیته و دهستی دابیته سته م کردن و چه وساندنه وه ، پیویسته بزاین که ده سدریژی کردنه سه ر ئازادیه گشتیه کان و تاکره وی و خۆپه سه ندی ، سته م و (ظلم) ن ، بۆیه له به رانبه ره وه جه نگو و کوشتاریک به رپا ده کریته بۆ پامالین و لادانی ئه و سته م و سه رکه ش بونه و بۆ پاراستنی به رژه وه ندیه گشتیه کان و دابینکردنی ئاسایش بۆ خه لکی به گشتی .

ج . ئه وکه سانه ی (له راقه کاران و فه قیهه کان) که ده لئین : ده سپیشخه ری له جه نگو کوشتاردا دروست نیه ، ئه و کار ی سییه م که ده یکه ن بۆ چه سپاندنی بۆچونه که یان سه باره ت به نایه تی (۱۹۰) ی سوره تی (البقره) و نایه تی (۳۹) ی سوره تی (الحج) یش به م شیویه ده خویننه وه : ﴿أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِنَاهُمْ ظُلْمًا﴾ به وه ی که (فتحه) و سه ره داده نین بۆ پیتی (ت) که ی که له وشه ی (یقَاتِلُونَ) دا هاتوه به م کاره یان (فعل) و کرداره که ی ده که ن به (مبنى للمجهول) واته : باس له که سو و دهستیکی نادیار ده کات ، ئه م چه شنه خویندنه وه یه ش خویندنه وه ی (عاصم بن حفص) و خویندنه وه ی خه لکی شاری (مه دینه) یه که (ابن عباس) و خه لکی شاری به سه ره ش هه ربه و شیویه ده یان خویندنه وه .

به لام به پیی خویندنه وه ی (ابن کثیر ، حمزة ، الکسائی) و خه لکی شاری کوفه که پیشه و اعلی کوری ئه بوتالیبیش یه کیکه له وان ، پیویسته نایه ته که به م شیویه بخوینریته وه ﴿أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِنَاهُمْ ظُلْمًا﴾ واته : پیتی (ت) که ی ناو وشه ی (یقَاتِلُونَ) به (کسرة) و ژیره وه بخوینینه وه تاوه کو کرداره که به (مبنى للمعلوم) ی بمینیه وه .

له حاله تی وهرگرتنی رای یه که م و ازهینان له دوه م، ئەم پرسیاره دیته گۆرئی که ده پرسیت: ئایا ئەوانه ی که جهنگ و کوشتاریان دژ ده کریت (یقالتون) پیوستیان به مۆلته وهرگرتن له که سیک ده بیته تاوه کو بهرگری له خویان بکه ن...؟

له وه لامدا ده لئین: به دلنیا ییه وه نه خیر پیوستیان به مۆلته وهرگرتن له که س نابیت، چونکه داکوکی کردن و به ره فانی له نه فس و مال و خاک و ناموس، هه ستیکه که خواوه ند له سروشتی هه مو دروستکراوه کانی چاندویه تی به مروڤو گیان له به ران و ته نانه ت له پوه که کانی شداو پیوست به نیگای ئاسمانی ناکات تاوه کو ئەو بهرگریه یان بو ره واکات و مۆلته تیان بدات بهرگری له خویان بکه ن، هه روه ک چون خواوه ند هه مو دروستکراوه کانی له سه ر خواردن و خواردنه وه و خه و و هه ناسه دان و زاوژی کردن و حه زی جوت بون له گه ل یه که دیدا راهیناوه .

ئه گه ر بچینه سه رباسی ئایه تی (۱۹۴) ی سوره تی (البقره) ش ده بینین فه رمانمان پیده کات به هاوشیوه و هاوتا بونی بهرپه رچدانه وه ی ده سدریژی، به بی زیاده پوی و سنور به زانندن و کاری نابه جی .

هه روه ها ده بی بزاین که ئایه تی ﴿وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ المائدة/ ۴۵. له سه ر ئاستی تاکه که سی، فه رمانمان پیده کات که به هه مان شیوه ی جهنگ و ده سدریژکاریه که ی که به ران به رمان کراوه، ئیمه ش تۆله بکه ینه وه، ئەوا به دلنیا ییه وه ئایه تی (۱۹۴) ی سوره تی (البقره) ش له سه ر ئاستی ده سه ته جه معی و کۆمه ل، هه مان داوامان لیده کاته وه دوپاتی ده کاته وه، ده رچون له و ریساو یاسایانه ی که داوای هاوشیوه بونی تۆله و بهرپه رچدانه وه کانمان لیده که ن خوی

له خویدا له لایه که وه زیده پوئی و سنور به زاندنه و له لایه کی تریشه وه هۆکاره بۆ پوچه ل کردنه وه و بۆ ناوه پوک کردن و به تال کردنه وه ی خودی پرۆسه ی جهنگ و کوشتاره که، ئیتر نه و کوشتارو جهنگه له ریگه ی خواوه نددا بیّت یا خود له ریگه ی غهیری خواوه نددا، وه که به رگری له نیشتمان و ناکوکی و ململانیکانی تر که له سه ر به رژه وه ندیه کان به رپا ده بن جیاوازی نیه، له م سه رده مه دا دهسته واژه ی (الإفراط فی استعمال القوة) ی بۆ به کار ده هیئتی، واته زیده پوئی له به رکاره یینانی هیژدا.

۵. خواوه ند ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمٌ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ النساء ۹۴. واته: ئه ی باوه پرداران ئه گه ر له ریگه ی خواوه نددا ریگه تان بری و که وتنه پری و پویشن به ره و ئامانجه کانتان، سه رنج بده ن و وریا بن، هه رکه س ئاشتی بۆ پیشنیار کردن نه که ن پیی بلین: تو ئاشتی و ئاسایش بۆ نیه، ئیوه بۆ ده ستخستن و ده سکه وته کانی دنیا له مال ده رچون، ده ی بیشزانن که خواوه ند نازو نیعمه تی زوری لایه، ئیوه ش هه روا گه ل و هۆزیکی په ژمورده و لاوازو بۆ ده سه لات بون، خواوه ند ئاوری لیدانه وه و به م ئاسته ی گه یاندن، دلنیا بن که خواوه ند به هه مو کرده وه کانتان به ئاگه یه .

ئه گه ر له م ئایه ته دا ئیمه (ضرب) به جهنگ و کوشتار لیک بده یینه وه و به بناغه یه کی سه ره کی و بنه مای په یوه ندیه کانمان له گه ل که سانی تر دا لیک بده یینه وه، ئه و ئه م ئایه ته ریگری له باوه پرداران ده کات که کوفری ئاینی بکه نه هۆکار بۆ جهنگ و کوشتار له گه ل که سو لایه نی کدا...؟ هه روه ها ئه گه ر (ضرب) به هه ول و تیکۆشان بۆ به ده سه ته یینانی بزق و پوزی و زانیاری و بانگه واز کردن لیک بده یینه وه، به تاییه ت

ئه گهر به رژه وه ندیه مادی و دهسکه وته دونیاییه کان زال بون له و ریگه
رؤیشتن و (ضرب) هدا، به شیوه یه که له فه رمانه کانی خواوه ندو ریگه و ریبازه که ی
دهر بچیت، ئه و ئیدی پیی ناوتریت (الضرب فی سبیل الله) ئه گهر که سی ژیرو فامیده
سه رنج بدات ئه و بوی دهرده که ویت که ئه م ریگیری کردنه ی خواوه ندیش (که داوا
دهکات له باوه پرداران جهنگو کوشتار له سهر بناغه و بنه مای کوفری ئاینی له گه ل
که سدا هه لئه گیر سینن) ریک دیته وه له گه ل ئایه تی ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ البقرة
۸۳/ خواوه ند له م ئایه ته دا فه رمانمان پیده کات که به چاکه و گوفتاری جوان و
پوخوشی و چاکه کاری ره فتار له گه ل هه مو که سی کدا بکه ین، به بی گویدانه
بیروباوه پرو بۆ چونو تیره و هوزو ره چه له کی که سه کان، ههر له م باره یه وه خواوه ند
ده فه رمویت: ﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ
دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ الممتحنة/ ۸.

واته: خواوه ند ریگیریتان لی ناکات له وه ی که چاکه کارو دادپه روه ر بن به رابنه ر
ئه و که سانه ی که جهنگو کوشتاریان به هوی ئاینه که تانه وه دژ به رپا نه کردون و
له نیشتمان و مال و حالی خوتان وه ده ریان نه ناون، ئه و چاکه یان له گه لدا بکه ن و
دلنپاش بن که خواوه ند چاکه کارانی خوش ده ویت.

لیره دا سه رنجی ئه وه ده ده ین که چون له حاله تی یه که مدا نازادی بیروباوه پرو زور
لینه کردن و جهنگ له پیناو دابین کردنی ئه م مافانه دا به (فی سبیل
الله) داده نریت، هه روه ها له حاله تی دوه مدا (الدیار) که به زمانی ئه م سه رده مه واتای
نیشتمان ده گه یه نیت و ئه گهری ئه وه ی هه یه له سه ر خاک و نیشتمان ململانئ و

ناکوکیه کان ئه وهنده قول بینه وه که جهنگ و کوشتاریشیان لی بکه ویته وه و له ناکامدا راکردن و هه لهاتن له مل هورانیشی به دودا بیت. (۲۷)

نایه تی (۹۴) ی سوره تی (النساء) هه ر به وه وه ناوه ستیت که ئه و پینماییه بداته باوه پرداران، به لکو به رده وام ده بیت تا بیریان بخاته وه که ئه وانیش پیشتی بی باوه ر بون و خواوه ند به میهره بانی خوی سنگی پاک کردنه وه و ناماده ی کرد بو وه رگرتنی بیروباوه ری دینداری، بویه: نه شیاوه بویان که خه لکی بکوژن و بچن به گژی خه لکیدا ته نها له بهر ئه وه ی که کافرن، چونکه یه که م: ئه و خه لکه ئازادن له بیرو باوه رپانداو، دووه میس: ده رگای سۆزو به زه بی خواوه ند هه میسه له سه ر پشته بو هه مو دروستکراوه کانی، به کافرو باوه رپاریانه وه، سییه میس: چونکه خواوه ند خوی زاناو به ناگایه به حاللی باوه رپاران و حاللی کافران و سته مکاران و دوپوه کانیش، بویه ته نها خوی مافی ئه وه ی هه یه که حوکم و فرمان له باره ی کوفری کافره کان و باوه ری باوه رپاره کانه وه بدات، سه باره ت به باوه ربونیان به خودی خواوه ندو پوژی دوایی و په یام و په راوه کانی و پیغه مبه ره کانی و فریشته کانی.

به لام ئه وه ی که په یوه ندی هه یه به خه لکه وه له نیوان خویندا بریتیه له (سته م و خراپه کاروی درۆ... هتد) که ئه توانن خوین له ناو خویندا سه ره کوئه و لی پیچینه وه و سه رزه نشتی یه کتر بکه ن له سه ر ئه وشتانه .

(۲۷) (تیده گین که ئه م دو هۆکاره واته: زهوت کردنی ئازادی بیرو باوه رو ده سدزیژی کردنه سه ر نیشتمان و ئاواره کردنی خه لکه که ی، هۆکارن بو به رپا کردنی دژایه تی و جهنگ له گه ل هه رکه سیکدا که ئه م کارانه ی لی بوه شیته وه و له به رانه ره وه ئه و که سه ی یاخود ئه و لایه نه ی که ئازادی راده ربیرن و ئازادی ئاینی دابین ده کات و ئاسایش و ئارامی به رقه رار ده کات و نیشتمان ده پاریزیت، نابیت خویمان له چاکه کاری له گه لیدا بدزینه وه) وه رگنر.

ئەم پینچ خالە ی که باسمان کردن نهک ته نهها ده بینه هۆی لیخن کردن و پوچه ل کردنه وهی (قتال) و خالی کردنه وهی له ماناو واتاو ده لاله ته کانی خۆی، به لکو هەر یه که یان با به ئەندازه یه کی که همیشه بییت، ئەگەر بونی هه بو و پۆلی گێرا له پالنه ره کانی جه نگو و کوشتاره که دا، ئەوا بیگومان ئەو جه نگو (قتال) ه ئیدی له پیره وی خۆی لای داوه وه (قتال) و کوشتاریک نیه له پریگه ی خواوه نندا، چونکه پوچه ل که ره وه و به تال که ره وه کان له سه رباری ئاسۆیی زۆر زیاترو قولترن له وهی که باسکراون، به هه مان شیوه له باری ستونیش هه رچه شنه زیان گه یاندن و به زانندیک سه باره ت به به ندو برگه یه ک له برگه و به نده کانی (کلمة الله) له ئازادی و دادپه روه ری و یه کسانیدا، ده بیته مایه ی لیخن کردن و له پری لادانی کوشتارو جه نگو (قتال) له پریگه ی خواوه نندا و ده بیته هۆی مایه پوچ بون و بی پاداشت مانه وهی جه نگاوه ره که له به رانه ر ئەو به لئینه دا که خواوه ند به باوه رداره جه نگاوه ره کانی داوه .

ناکام و دهره نجامه کان:

۱. شه هادهت و شاهیدی هیچ په یوه ندیان نیه به جهنگ و کوشتن و کوشتارو مردنه وه، ههروه ها شه هید ته نها که سیکه له حالی ژياندا بیټو، به ئاشکرا شایه تیه که ی پیشکه ش بکات.

ههروه ها شه هیده کان له گه ل پیغه مبه ران و راستگویان و چاکه کاراندان (ده شزانین و له بیرمانه که ناسناوی پیغه مبه رایه تی، مروّف له ریگه ی نیگای ئاسمانیه وه و له حالی زیندویه تیدا به دهستی ده هیئت، ههروه ها ناسناوی راستگویه تی، مروّف به زیندویه تی به دهستی ده هیئت، به هه مان شیوه ناسناوی چاکه کاری و سالیحیش مروّف به زیندویه تی به دهستی ده هیئت، شه هیدیش هر به هه مان شیوه یه).

ئه مانه ش هه مو ئه وکه سانه ده گریته وه که هه لده سن به ئه رکی ئه نجامدانی شایه تیه کی ئاشکرا دژ به سته میک یا خود دژ به ساخته کاریه که وه ک زیندانیه کانی وشه و راده برین، یا خود بو تاقیکردنه وه ی داهینانیکی زانستی یان بو گواسته وه ی روداوئیک و گه یاندنی به خه لک (وه ک رۆژنامه نوسان و میدیا کاران) یان وه کو (که سیک که ئاماده یه دهرمانیک که تازه دۆزراوه ته وه پیش ئه وه ی پیشکه ش بکریت به خه لک تاقی بکاته وه به سه ر خویدا) ئیتر جیاوازی نیه ئه م که سانه بکوژرین یان بمرن یان به زیندویه تی بمیننه وه.

بویه ناولینانی کوژراوانی جه نکه کان به ناسناوی شه هید هیچ مانایه کی نیه بیجگه له وه ی که داهینراویکی سولتان و دهسه لاته سته مگه ره کانه.

دهسه لات یا خود دامه زراوه ی مه رگ له هه ر دهسه لاتیکیدا، کاتیکی خه لک به ره و تیاچون به ری ده کات، ده زانیت که هیچ نادات به م داماوانه، ههروه ها ده شزانیت که ئه مانه کوژران، ئیدی ناتوان داوای هیچ مافیکی بکن، چونکه مردوه کان داوای هیچ ناکه ن و ناشتوان لیپرسینه وه له گه ل هیچ که سو دامه زراوه و دهسه لاتیکیدا بکن ولیی بپرسن بو ئه وانی به ره و ئه و چاره نوسه خراپه نارده وه...؟

بۆیه ئه‌م دامه‌زراوه‌یه به‌لێنی ئه‌وه ده‌دات به‌و که‌سانه‌ی که په‌وانه‌ی مه‌رگیان ده‌کات که له‌به‌هه‌شتدا نازونیعمه‌ت و حۆریه‌ چاوه‌گه‌شه‌کان چاوه‌پێیان ده‌که‌ن، له‌کاتی‌کدا ئه‌م به‌لێنانه‌ ته‌نها له‌ده‌سه‌لاتی خواوه‌نددایه‌ و له‌توانا و ده‌سه‌لات و تاییه‌تمه‌ندی که‌سی تر نیه‌ ئه‌م چه‌شنه‌ به‌لێنانه‌ به‌که‌سی تر بدات.

بۆیه هاتن، ده‌سته‌واژه‌ی شه‌هید و شه‌هاده‌تیا و داهێنا و کردیا و به‌کالا‌یه‌ک و بریا و به‌به‌ری قیتال و کوژراوه‌کانی گۆره‌پانی جه‌نگه‌کاندا، لێره‌وه سوکایه‌تی کردن به‌ژیانی خه‌لک ده‌ستی پێکرد، بۆیه له‌خه‌یال‌دانی ده‌سته‌جه‌معی ئێمه‌دا کوشتاری به‌کۆمه‌ل و کۆمای کوژراوه‌کانمان و زۆری ژماره‌یان، کاریگه‌ری نه‌رێنی ئه‌وتۆی نیه‌ له‌سه‌ر ده‌رونمان، ئه‌گه‌ر چی به‌هۆی هه‌له‌ی سیاسه‌ته‌کان و سه‌رکرده‌کانی شمانه‌وه بی‌ت هه‌ر گویمان لێ نیه‌، شه‌قامی عه‌ره‌بیش به‌وپه‌ری نه‌فامی و بی‌ئاگایه‌وه ده‌لێت: سوپا و هیژه‌ داگیرکاره‌ کافره‌کان به‌رگه‌ی ژماره‌ی کوژراوانی زۆرو به‌لێشا و ناگرن، به‌بی ئه‌وه‌ی بزانی و بزانی که‌ لێپرسراوان و سه‌رکرده‌کانی ئه‌و ده‌وله‌ت و سوپایانه ده‌که‌ونه به‌ر لێپرسینه‌وه‌ی قورسه‌وه له‌لایه‌ن گه‌له‌کانیا نه‌وه ئه‌گه‌ر بی‌ت و توشی کاره‌ساتیا و بکه‌ن، چونکه‌ گه‌لی ئه‌و وولاتانه‌ پێز له‌و گیانه‌ پێرۆزه‌ ده‌گرن که خواوه‌ند به‌خشویه‌تی به‌مرۆقه‌کان و به‌گشتی پێز له‌ژیا و ده‌گرن و باوه‌ریان وایه‌ که ته‌مه‌نی مرۆف بۆی هه‌یه‌ زیاده‌ که‌م بکات و ئه‌رکی خه‌لکیشه‌ که‌ پارێزگاری له‌ژیا و گیانی خۆیا و یه‌کتر بکه‌ن و درێژه‌ به‌ته‌مه‌نیا و بدن.

به‌لام ئێمه‌ زه‌ماوه‌ندی شه‌هیدبون ده‌گێرین بۆ کوژراوه‌کانمان و هه‌له‌له‌ و بالۆره‌یا و به‌سه‌ردا هه‌ل ده‌ده‌ین (ئه‌مه‌ چ هۆسه‌ و هه‌را و خه‌یال پلاویه‌که‌...؟) بی‌جگه‌ له‌خۆ هه‌لخه‌له‌تاندن هیچی تر نیه‌، چونکه‌ خواوه‌نی راسته‌قینه‌ی به‌هه‌شت و جه‌هنه‌م ته‌نها خواوه‌ند خۆیه‌تی و ئێمه‌ ده‌سه‌لاتی هیچمان نیه‌ و خواوه‌نی هیچ نین،

هیچ خە لە تاندن و فریوداننیک لەوە گەورەتر و مەترسیدارتر نیە کە خە لک واتیبگە یە نیت ئە گەر کوژران راستە و خۆ دە چنە بە هە شتە وە، بۆیە لای ئیمە ژیانیش بە هە مان دەردە کە ی ئازادی چو و ئە ویش هیچ بایە خێکی نە ما وە .

۲. هەنگاوی یە کە م بۆ بنێرکردن و لە ناو بردنی تۆقاندن و توندوتیژی و تاکرە ویی و یە کتر سەپینە وە، بریتییە لە جیا کردنە وە ی هەردو چە مک و دە ستە واژە ی (الشهادة والشهید) شە هید و شە هید بون لە یە کتر، هەروە ها جیا کردنە وە ی چە مک و دە ستە واژە کانی (قتل و قتال و موت) کوشتن و کوشتارو مردن .

لێرە وە ئەرکی ئەوانە یە کە لە جیهانی ئیسلامیدا بە گشتی ولە جیهانی عەرەبیدا بە تاییە تی کە پرۆگرامی فێرکردن دادە نێن و دە ینوسن، ئاگایان لە م بوارە مە ترسیدارە بیّت، هەروە ها پێویستە لە سەر و تاربیژی مزگەوت و دوانگە و مینبەرە کان و کۆلیژە کانی بانگەوازو شەریعەت، بە هە مان شیۆه ئاگایان لە م بوارە گرنگە بیّت، چونکە ئە و هەنگاوی کە بۆ چاکسازی پرۆگرامی خوێندنی بنە پەرە تی هە ل دە گیریت گورزیکی کە مە رشکین دە بیّت دژ بە ئیهاب و تۆقاندن و بانده توندوتیژە کان، بە داخە وە بە ر دە وام لە م پێگە یە وە لا وائمان فریو دە درین و پە وانە ی ناو بانده تیروستیە کان دە کرین و ئە م کارە ش پاناگیریت تاو هە کو ئە م هەنگاوه هە ل ئە گیریت .

۳. لە دابە زینراوی بە جییدا شتیکی نیە بە ناوی (ناسخ و منسوخ) هە وە، هە موو ئایە تە کانی کە لە بارە ی روداوه کانی وە ک جەنگی (بە درو ئو خودو خە نده ق و تە بوک و فە تحی مە کە و خە بیەر) هە وە هاتون هە مویان بریتین لە (قصص محمدية) چیرۆکە مو حە مە دیە کان و دە چنە خانە ی (نبوة) و پێغە مبە رایە تیە وە و پە یو هە ن دیان بە (الرسالة) و پە یامهینە رایە تی پە یامهینە رە وە نیە و هیچ فەرمان و حوکمی کیشیان لێ وە وەر ناگیریت و تە نها وە ک چیرۆکە کانی عیسا و موسا و یوسف و پێغە مبە رو

په یامهینه ره کانی تر نه مانیش ته نها په ندو ناموژگاریان لیوه رده گیریت ﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَبْصَارِ﴾ یوسف/ ۱۱۰

واته: له چیرۆکی په یامهینه رو پیغه مبه ره کاندنا په ندو ناموژگاری هه یه بو خاوه ن ژیری و فامیدن.

هه روه ها له ده ستیپکی خستنه پوی پوداوه کانی جه نگی به دردا خواوه ند ده فهرمویت: ﴿قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَمَتَا فِتْنَةً تَقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلِهِمْ رَأَى الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ﴾ آل عمران/ ۱۳.

واته: به لگه و نیشانه و په نديک و هرگرن له دوو دهسته و تاقدما که به یه ک ده گن و ده چن به گژی یه کتردا، دهسته یه کیان جه نگ له ریگه ی خواوه نندا ده کات و ئه ویتیشیان کافرو نه یاری ئه وانن به چاوی خوتان ده یان بینن، خواوه نندیش به توانای خوی پشتیوانی و پشتگیری هه رکه سیک ده کات که ویستی له سه ری بیّت و، له مه شدا په ندو ناموژگاری هه یه بو ئه وکه سانه ی که مه به ستیانه په ند و هرگرن و خواوه نی دیدو تیروانین.

سه رنجی رسته ی ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ﴾ بده، ئه وه ده گه یه نیّت که جه نگی کانی نیژدرروی خواوه ند (د.خ) هه مویان ده چنه خانه ی چیرۆک و به سه ره اته کانه وه، نه ک خانه ی حوکه کانه وه، ته نها بو سوود لیوه رگرتن ده س ده دن. واته ئایه ته کانی سوره تی ته وبه که باس له جه نگی و کوشتار ده که ن هه مویان له خانه ی چیرۆکه موحه مه دیه کاندان و بو ناموژگاری و په ند لیوه رگرتن و ناچنه خانه ی حوکه لیوه رگرتنه وه، لیږه وه یه که ده لیین: ئیدی پیویستمان به ناسخ و مه نسوخ نابیّت بو به راورد کردنی ئایه ته کان و هاوسه نگ یکردن له لایه ک له نیوان مانای ئایه تی ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ النحل/ ۱۲۵.

واته: به دانایی و ژیری و ناموژگاری جوانه وه، بانگه واز بکه بو لای پیبازی په روه ردگارت.

له لایه کی تریشه وه له نیوان ئه م ئایه ته دا که به ئایه تی شمشیر ناسراوه و ده فه رمویت: ﴿فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخَذُوهُمْ وَأَحْصُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ التوبة/ه.

٤. جیهادو تیڤۆشان له پێگه ی خواوه نندا چه ندين چه شنی هه یه، هه روه ها له دابه زینراوی به جیدا چه ند بابه ت و بواریکی تریش هه ن که له پێگه ی خواوه نندا وه: به خشین له پێگه ی خواوه نندا، ده رچون و گه پان له پێگه ی خواوه نندا، وه ده بیته بزانی (في سبيل الله) له پێگه ی خواوه نندا واته: به پێی به رنامه و پرۆگرامی خواوه ند نه ک له پیناو ئه ودا، به لام جیهاد له پێگه ی خواوه نندا واته: بۆ ئه وه ی (کلمة الله هي العليا) دروشم و وشه ی خواوه ند به به رزو شه کاوه یی رابگیریت و ده بیته بزانی که (قتال) یش یه کی که له چه شنه کانی تیڤۆشان، ئه گه ر هاتو جه نگ له پێگه ی خواوه ندو به پێی پرۆگرام و به رنامه که ی ئه و بو، سه ره تا له پیناو ئازادیدا ده بیته بۆ هه مو خه لک و له سه رو هه موو ئازادیه کانی شه وه ئازادی بیرو باوه رو ویزدان و ئازادی دروشم و سروته ئاینیه کان و ئازادی وشه و ده ربیرین دیت، چونکه ئه وه که سه ئازادو (ئازاده) کانی که ئه توانن دادپه روه ری و یه کسانی فه راهه م به یینو بیه یینه کایه وه و پایه داری بکه ن و له پیناو پاراستنیدا تیڤۆشن و چاوه پێش نابن له سینیه کی ئالتونیدا ئازادی بخریته به رده ستیان.

٥- ئه گونجی جه نگ په وایته به لام له پێگه ی خواوه نندا نه بیته، ئه ویش له و حاله ته دا ده بیته که جه نگ یه کی که بیته له شیوازه کانی رکا به ری و کی به رکی به رزوه ندییه کان، کاتی که ئه م نا کۆکی و رکا به ریانه ده گه نه ئاستیک که ئیدی نا کریت به ناشتی چاره سه ر بکرین، یا خود یه کی که له لایه نه کان نایه ویت به شیوه ی ناشتی چاره سه ری بکات، ئه وکات جه نگ ده بیته یه کی که له پێگه چاره سیاسیه کان و زۆربه ی

جەنگە کانی جیھان لە ئاکامی ئەو مەلەکانی و ناکۆکیانە و دەوایان، ئەم حالەتەش
کە جەنگ و پووبە پووبە و یەکی بە کۆمەڵە و لە نیوان سوپا کاندان پو دەدات هەر
بەردەوام دەبێت و ئەستەمە کۆتایی پێ بیێت.

۶. ئەگۆنجیێت جەنگ پەواو دروست بیێت لە کاتی هێرش هینانی داگیرکاری کدا
یا خود لە و کاتەدا کە ولات پووبە پووبە مەترسی دەبیێت و، ئەم جەنگە پووبە پووبە
مۆلەت وەرگرتن لە کەس نیە، چونکە بەرەقانی کردنە لە گیانی خەلک و خاکی
نیشتمان، بەلام پووبە پووبە بزانی کە ئەم چەشنەش ناچیتە خانەیی جەنگ لە پێگەیی
خواوەند.

۷. دەبێ لەو دەلنیا بێن کە پارێزگاری و بەرەقانی لە بەرژووەندی گشتیە کانی گەل
لە هەر ولاتی کدا و هەر وەها دا کۆکی و بەرەقانی لە خاک و نیشتمان و پاراستنی
لە دەسدریژی و داگیرکاری دەرهکی، بیروباوەریکی جەنگاوەرانیە لە ناو سوپا کاندان،
واتە: ئەو جەنگانەیی کە سوپا کانی پێی هەلەسن بە گشتی هێجیان لە پێگەیی
خواوەندا نین، مەگەر تەنها لە کاتی کدا بیێت کە پالەریکی سەرەکی بۆ جەنگ و
کوشتارو پووبە پووبە و کە بۆ ئازادکردنی خەلکانی کدا بیێت کە لە ژێر چە پووبە
ستەمکاری کدا کرابنە کۆیلە و چەوسینرا بنە و، ئەم جەنگ و هەول و کوشتارەش بۆ
ئازادکردنی ئەو خەلکە بیێت تاوەکو جاریکی تر ببنە و بە خواوەنی خۆیان و
بە هەرمەندی مافی ئازادی هەلبژاردن ببنە و.

ئەمانەش چەند هەل و مەرچ و حالەتی کە ئەگەر پووبە پووبە دەن ئەوا دانسقە و ناوازەن،
بۆیە هەمیشە سوپا و لەشکرەکان لە هاوالاتیانی هەر نیشتمانێک بە هەمو پێکەتە و
ئاین و ئاینزاکانیە و پێک دین.

۸. تیکۆشان و جیهاد لە پێگەیی خواوەندا بە شیوازی ئاشتیانە، دەکری بە دوایدا
جەنگ و پووبە پووبە و سەربازیش لە پێگەیی خواوەندا بیێت ئەگەر پووبە پووبە بو،

ئەویش تەنھا لەکاتە زۆر پێویستە کاندای دەبێت، ئەوکات دەبێتە تیکۆشان و جەنگیک لەرێگە بە دەستەپێنانی ئازادی هەلبژاردندا بۆ هەموو خەلکی و لەسەروی هەمووشیەوه ئازادی بیروباوەرو ویزدان و ئازادی وشەو دەبێن و ئازادی بەرپاکردنی دروشم و سروتە ئاینیەکان بۆ هەموو پیکهاتە و تیرەو دەستە و ئاینەکان، هەروەها داڕین کردنی دادپەرەری و یەکسانی، ئەوکات ئەم چەمک و پرسە گرنگانە دەبنە ئەو بیروباوەرە ی که لەپشتی جەنگە که وه دەبێت و دەبێتە بیروباوەر بۆ سەربازەکانی سوپا و لەشکرە که ش.

۹. دلنیابن دروشمی (العبودية لله) که دەکاتە کۆیلایه تی و زەللیی لە بەر دەم خواوەندا، لەدابە زینراوی بەجێدا بونی نیە و خواوەندیش داوای نەکردووە لەکەس. هەموو خەلک بە هەموو بەش و چین و توێژەکانیەوه بە باوەردارو کافرو تاوانبارو بی تاوانیانەوه بە لەرێ لادەرو پارسالیانەوه، هەمویان لەدوونیا (عباد) و بەندە ی خواوەندن و لەرۆژی لێپرسینەوه شدا هەمویان (عبید) و بەندە ی بێدەسە لاتی بەر دەم خواوەندن. ئەگەر بێت و کۆیلایه تی و (عبودیه) تیش لەجێگە و سەردەمی کدا بونی هەبێت، ئەوا بێگومان بۆ غەیری خواوەندە نەک بۆ ئەو، ئەمە لەکاتی کدا که عەرەب و موسلمانان بە یانیا و ئیواران وشە ی (عبودیه) ت دەدرێت بە گوێیاندا و ئەمانیش وا دەزانن کۆیلایه تیە که بۆ خواوەندە، بەلام لەپاستیدا کراونەتە کۆیلە بۆ که سانیکی دیاریکراو و خواوەندیش لەم کارە بەریە، تەنانەت ئەم باسە ئەوەندە بەهەلە باسکراوە و دراوە بەگوێی خەلکدا، تاوای لێهاتووە که کۆیلایه تی بوەتە که لتوریکی باو و پەرەسەندو، بەتایبە تی لەبیکردنەوه ی دەستە جەمعی گەلانی عەرەبدا.

ئەو چەتە خوینرێژە ی که خەلک دەچەوسێنێتەوه و دەیانکوژێت و دەیانته قینێتەوه، وهک پالەوانیک دەیناسن و لێیان کراوەتە پالەوان، لەسەر گوێ زهویدا گەلیکی تر نیە بە ئەندازە ی عەرەب پۆژانە باسی کۆیلایه تی و (عبودیه) ی بۆ

بکریت، تا وایان لێهاتووە کە ئازادی هەلبژاردن بە لایانەووە ئەوەند بێ بایەخە کە مایەیی ئەو نە لە پێناویدا خەبات و تیکۆشان بکەیت، بە تاییەت ئەگەر ئازادییە کە بۆ هەموو گەل و نەتەووە پیکهاتەکان بێت بە بێ جیاوازی، ئەم دروشمە هەستیکی خۆ بە کەم زانیی لای عەرەب و موسلمانان، بە تاییەت لە ئاست کە لە پورو کە سایەتی و هیماو ناو دارەکانیدا دروست کردووە، بۆیە ناگونجیت کە سێک خۆی بە بوو دەڵێ و سەرکەز بزانیت لە ئاست (ابن عباس) داو لە هەمان کاتدا خۆی بە کە سێکی زەبە لاج و پالەوان نیشان بدات لە ئاستی سەرۆکی ئەمریکادا، ئەگەر کە سە کە لە هەردو حالەتە کە دا بوو دەڵێ و سەرکەز نە بێت ئەم حالەتە پو نادات، واتە: لە حەقیقەتدا سەرکەزو بوو دەڵێ بە بۆیە وا خۆی دەنوینیت.

ئێمە بە زمان و پۆلەت، قسە و هێرش دەکەینە سەر پۆژئاو و سوکایەتی پێ دەکەین، بە لām لە بەرانبەرەووە زمان حالی گوزەرانمان دان بەو پاستیەدا دەنیت کە ئێمە کۆیلە و کزو زەبونی بەردەم پۆژئاوین، چونکە چارەنوسی هەموو شتەکانمان بە دەستی ئەو، تەنانت ئەو جل و بەرگەشمان کە لە ژێرەووە لە بەری دەکەین ئەوان بپاری لە سەر دەدەن.

ئەگەر لەم پێگە و تیگە یشتنەووە سەرئەج بەدەین، دەبینین کە سیستەمەکانی حوکمرانی لە ولاتانی عەرەبیدا بە هەموو شیۆه کانیانەووە (کۆماری، شاهەنشاهی، .. هتد) هەمویان بە داخەووە لە گەلە کانیان بە ئاگاترو وریاترن، ئەمەش کاریکە جیگەیی داخە، من لێرەووە مژدە دەدەم بە هەموو سیستەمە سیاسیەکانی حوکمرانی ولاتانی عەرەبی، مژدەیی تەمەن درێژی و بەردەوامیی و پارێزراویان دەدەم^(٢٨)، چونکە

^(٢٨) نوسەر لە سالی (٢٠٠٨) زاینیدا ئەم بابەتەیی نوسیووە و دواتر کە شۆرش لە چەند ولاتیکی عەرەبیدا سەری هەلداو بە داخەووە دواجار ئەم شۆرشانە پوبە پوی چەندین قەبران و دواتر شکست کرانەووە، د. محمد شەرور لە سالی (٢٠١٥) داو لە وتاریکیدا بە ناوی (الطغیان ألى این) هەو کە لە سەر پێگەیی فەرمی خۆی بلاری کردووە داوای لێبوردنی لە گەلانی عەرەب کرد، بە لām راشی گەیاندا کە بۆ چۆنە کەیی ئەو لە پاستیدا هەل دەرنەچو، چونکە ئەو شۆرشانە هەمان ئەو شتەیان بە داوی خۆیاندا هینا کە ئەو لێرەدا پێشبینی کردووە. وەرگێڕ

که لتورو پاشخانی بیکردنه وه مان به ته واوی لاواز تره له وهی که بیر له به‌ریا کردنی شوپش دژ به داگیرکاری ناوخویی بکاته وه هرکه س بیټ، ئەگەر بیټ و به‌ریاش بکریت ئەوا کوشتنی هه‌رپه‌مه‌کی و په‌شه‌کوژی و خۆته‌قاندنه‌وه و خه‌لک ته‌قاندنه‌وهی به‌ دوادا دیت، ئەمه‌ش به‌ دلنیا بیه‌وه کاریکی هه‌له‌یه‌وه هه‌له‌ ده‌بیټ.

هه‌روه‌ها ئەوه‌ی که پیی ده‌وتریټ شه‌قامی عه‌ره‌بی له‌پاستیدا شه‌قامیکی په‌ژمورده‌وه شکست خواردوه‌وه گره‌وه‌ته‌ن‌ها له‌سه‌ر ئەسه‌په‌ ده‌پاوه‌که ده‌کات.

ئەوه‌ی که داواو هیوا ده‌کریت له‌سیتسمه‌ حوکمرانه‌کانی عه‌ره‌ب ته‌ن‌ها ئەوه‌یه‌، داوایان لی بکه‌ین یان خویان بۆ خویان و له‌ناوخۆدا ده‌س بده‌نه‌ چاکسازی و چاککردنی په‌وشی ژیان و لاته‌کانیان، یاخود به‌ فشاریکی ده‌ره‌کی ناچار به‌ چاکسازی بکرین.

ئەم هه‌مو چاره‌ په‌وشی و مه‌ینه‌ته‌ له‌ و قسانه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرت که له‌ دیر زه‌مانه‌وه ده‌دریټ به‌ گوپی خه‌لکداو پیی ده‌لین: ئەگەر کار به‌ده‌ست و حوکمران دادپه‌روه‌ر بو ئەوا پاداشتی بۆ ده‌نوسریټ و پیویسته‌ خه‌لکیش سوپاسگوزاری بکات، ئەگه‌ریش سته‌مکار بو و ده‌ستی دایه‌ سته‌م ئەو تاوانی بۆ ده‌نوسریټ و خه‌لکیش له‌سه‌ریانه‌ دان به‌ خویاندا بگرن و شان بده‌نه‌ ژێژ سته‌مه‌که‌ی.

ئاوه‌زو لی‌کدانه‌وه‌ی ده‌سته‌ جه‌معی عه‌ره‌بی به‌ده‌ست نه‌خۆشیه‌کی درێژخایه‌نه‌وه‌ ده‌نالینیت، ئەویش بریتیه‌ له‌وه‌ی که‌ ریز له‌نازادی خه‌لک ناگریټ، هه‌روه‌ها ریز له‌شکۆی ژیان و مرقانیه‌ی مرقانیه‌تی ناگریټ، وا فیرکراوین (وه‌ک فه‌قیهه‌کان ده‌لین) هه‌رکه‌س ژیان خۆش بویت و رقی له‌مردن بیټ، پیویسته‌ له‌سه‌ری هه‌ست به‌ تاوان بکات و په‌شیمان بیټه‌وه‌.

۱۰. چاره‌سه‌ری ئەمنی و سه‌ربازی بۆ روه‌په‌رو بونه‌وه‌ی دیارده‌ی توندوتیژی چاره‌سه‌ریکی کاتیه‌و، وه‌ک ده‌رمانی ئازار شکین وایه‌، له‌کاتی‌کدا که‌ نه‌خۆشی و

دەردی توندو تیزی نەخۆشێه کی سەختە و پێویستی بە نەشتەرگەری گەورە هەیە، ئەم نەخۆشێه درێژخانە یەش ریشە کێش ناگریت تاوێه کو بەوردی چاوە خشیینێه و بەو بناغە و پێگانە دا کە فیهی ئیسلامیان لەسەر بونیات نراوە و فەقیهەکان لەسەر دەکانی دوو مە و سێهەمی کۆچیدا دایان رشتون.

پێویستە بزانی ئەم بناغانە هیچ ئاورپکیان نەداوە تەو بەلای ریزگرتن لە ئازادی و ژیانی خەلکدا.

ئەم کارو پرۆسە گرنگەش سەر ناگریت تاوێه کو چەند سیستمیکی مەعریفی تازە دانە ریزیت، چونکە مەعریفە و زانست دیلی دەستی ئامرازەکانیەتی. ئەوێه کە ئیمە و باو چل سال دەچیت دەستمان داوەتی، بریتیه لە دارپشتنی ئەو سیستمە نوێیانە و جیبە جی کردنیان.

سەبارەت بەو هەولانەش کە بە ناوی ئیسلامی میانرەوی و نزیک خستنه وە ی نیوان ئاینزاکان و شتی لەم بابەتەو دینە کایه وە، بەلای ئیمە وە ئەم کارانە بیجگە لە کاری بی سەر و بەرو بە فیرۆدانی کات هیچی تر نین.

۱۱. بە دلنیا ییە وە یه کیک لە گرنگترینی ئەو بنه ما و بناغانە ی کە پێویستە چاویان پێدا بخشیینێه وە و پێدا چونه وە و سەر لە نوێ دارپشتنه وە یان بو بکەین، بریتیه لەوێه کە (قتال و جهاد) لەسەر بنه ما ی ئومە می خراونه تەرو و کاریان بو کراوە، (لەسەر بنه ما ی ئومە ی کفرو ئومە ی ئیسلام) واتە: جیهانیان لەروی تیوریە وە دابەش کردووە بە سەر دو بەرە ی کوفرو ئیسلامدا، لەسەر ئەم بنه ما سەقەتە چەندین جەنگی گەورە هەلگیرسیێنراون کە لە راستیدا جەنگی بەرژە وە ندیە مادیه کان و دەستخستی دەسکەوت و تالانی بون و لە پینا و فراوان کردنی دەسە لاتدا بەرپۆه براون.

ههروه ها تیوریای کۆمۆنیستی شیوعیش له سه رهه مان بیرکردنه وه بونیات نراوه و هه مان کرده وهی لێ که وتوه ته وه، چونکه ئه ویش جیهانی به سه ر دوو به ره (به ره ی سه رمایه داری و به ره ی زه حمه تکیشان) دا دابه ش کردو هه ر یه که یانی کرده ئومه و جه ماوه ریکی بۆ دیاری کردن و به ته واوی به هه له داچو، کاتیکی ئومه گه رای یه که م و دوهمی پیک هیئا، ههروه ها به ته واوی به هه له دا چو کاتیکی گه له خو و گه مژده کانی به ئومه یه که دانا و هه ژاره کانیشی کرده ئومه یه که، چونکه ئه مانه چین و توئیژ بون نه که ئومه، دواتر ئه م دابه شکردنه به ملیۆنان کوژراو و به هه دهردانی سامانی گه وره ی هیئا به سه ریاندا.

بۆیه هه ر جه نگیکی له سه ر بنه مای ئومه می به ریای بکریت، به تایبته له م سه رده مه دا که ئیمه تیایدا ده ژین، به دلنیا ییه وه براوه و دۆراوی نابیت، چونکه هه موان له و جه نگه دا دۆراو و خه ساره ت مه ند ده بین.

ههروه ها هه لگیرساندن هه ر جه نگیکی له سه ر بنه مای ئه وه ی که له نیوان باوه پرداران و کافران، یاخود باوه پرداران و گاوران، یان له نیوان بوزیه کان و باوه پرداراندا بیت، ئه وا بیگومان شه رو جه نگیکی مالکاول که رو ویرانکه ر ده بیته و هه رکه سیش له باوه پرداران و گومان ببات که ئه مه جه نگو و جیهادیکه له ریگه ی خواوه ندا، ئه وا بیگومان له خه یالدا یه و قوربانیانی ئه م چه شنه جه نگانه ش هه مو یان قوربانی مرۆفایه تی ده بن و خوین و گیانیان به فیرو و به نار په وا هه راج ده کرین.

۱۲. دروشمی (حاکمیه الله) فه رمان په وایه تی خواوه ند، دروشمیکی ته م و موژاوی و سوژداریه و به که لکی بونیات نانی ده ولته نایه ت، چونکه ئه رکی ده ولته ته کان له سنوری ژبانی دونیادایه له دابینکردنی ریگه و بان و ته ندروستی و خویندن و فیڕکاری. هتد. ههروه ها ئه رکی ده ولته داری خو ی له کارکردن و له گه شه سه ندنی ئابوری و دابین کردنی ئاسایشدا ده بینته وه و پوژی دوا یی و (آخره) یش تایبته به تاکه کانه وه و کاری تاکه که سه یه.

۱۳. ئەسته مه بتوانریت ئاین له کۆمه لگا جیا بکریته وه و له یه کتر دابپرین، به لام ئەوهی که ده توانریت بکریت دابپرکردن و دورخستنه وهی ئاینه له سیاسهت، چونکه کاتیک ئاین (هه ر ئاینیک بیت) یان هه ر ئاینزایه ک دهستی وهردایه ناو سیاسهته وه، راسته وخۆ دیاردهی که نار خستنی به رامبه رو ئەویتر سه ر هه لده دات، بیانوی ئاینی و فیهییش له م باره وه زۆرن، هه روه ها پونه که بریاره سیاسیه کان به گشتی پشت به جیهانی دیار ده به ستن، به لام له ئایندا هه میشه لایه نی غه ییی و نادیار زاله، که ئەمه ش ده بیته هۆی رودای نه خوازراو.

۱۴. ئەو دیموکراسیه تهی که مروۆ پییگه شتوه و بریتیه له بنه مای پیزگرتن له نازادی هه لباژاردن و صندوقه کانی ده نگدان و نازادی وشه و پاده بپرین و نازادی ویزدان و نازادی کارکردن.. هتد، ئەم مافانه هه مویان له چوارچیوهی گریبه سستیکی کۆمه لایه تی یا خود سیسته میک و یاسایه کی بنه پرتیدا له نیوان کار به ده ست و خه لک (الحاکم و المحکوم) دا داده ریژرین و په یره و ده کرین، ئیمه پیمان وایه که دیموکراسیه ت ریکاریکه بو به پیوه بردنی ژیان که که مترین زیانی هه یه و باشترین ریکاریشه که تا ئیستا مروۆ پیی گه یشتبیت بو په یره وکردنی راویژو وه رگرتنی رای یه کتر، ده بیته بزاین که (شوری) له دابه زینراوی به جیدا وه ک بنه مایه ک هاتوه و هیچ ریکاریک دانه به زینراوه بو جیبه جی کردنی ئەم بنه مایه و په یره وکردنی و راپه راندنی.

هه روه ها پیویسته ئاگاشمان له وه بیته که هه له کانی دیموکراسیه ت نابنه بیانوو بو پشت گوئی خستن و کاری نه کردنی، چونکه عه ره بو موسلمان هکان تا ئیستا نه یان توانیوه ریکارو ریوشوینیکی باشتر له مه بدۆزنه وه بو راپه راندنی بنه مای (شورا) و راویژ کردن.

ده کریته و ده گونجیته که دیموکراسیه ت روکاریکی وه ک پاشایه تی، کۆماری، یا خود میرایه تی وه ربرگریته، چونکه دیموکراسیه ت و ئەم روکارانه ش که وه ریان ده گریته به ته واهه تی جیاوازن له دیکتا تۆریه تی زۆرینه، ده گونجیته وه ک چۆن یابان

له ساڵی (١٨٦٠) وه قۆناغ به قۆناغ دیموکراسیەتی جیە به جیە کرد، ئیمەش به قۆناغ بهندی کار له سەر پرسی دیموکراسیەت بکهین و هیچ پێویست ناکات په له بکهین و سەر له خۆمان تێک بدهین.

١٥. له کاتی کۆچی دوايي پێغه مبه ره وه، ره وایه تی و شه رعیه تی سیاسی، خۆی له و خه لافه ته دا ده بینیه وه که له ساڵی (١٩٢٣) ی زاینیداو له سه رده می عوسمانیه کاند کۆتایی هات، له و سه رده مه وه تا وه کو ئیستا تاکره وی و سته مگه ری و خۆ سه پانندن هه رما وه ته وه، به لام شه رعیه ت و ره وایه تی له ده ست دا وه، هه مو ئه و روداو و بیئنه و به ره یه ی که له ولاتانی عه ره بیدا به دی ده کریت بریتیه له ژانی گه پان به دوا ی ره وایه تی و شه رعیه تیکی سیاسی تازه ی ئه و تۆدا که جیاواز بی ت له خه لافه و جیگه ی ئه و بگریته وه، جیاواز له و خه لافه ته ی که به یی ئه وه ی ئاخ و حه سره ت به دوایدا هه لکیشری ت کۆتایی هاتوو پشتیوان به خوا وه ند گه رانه وه شی نابیت.

١٦. ئه وه ش که پێی ده و تری ت بی داری ئیسلامی ته نها هه ولێکی خه له تان دن و فریودانه و هیچی تر، چونکه هاوشان و هاوته ریب له گه ل زیادبونی ژماره ی نوێژ خوینان و ئافه تانی بالاپۆشو زیاره تکارانی مالی خوا وه ند، به داخه وه به هه مان رێژه ش گه نده لی دارایی و درۆ ساخته کاری و ده س بری و پا به ند نه بون به واده و په یمانه وه و ناپوختی له کارو پیشه کاند زیاد ی کردوه.

دانانی حجاب و بالاپۆشیش وه ک مانشی ت و ناو نیشانیک بو بی داری ئیسلامی، ئاماژه یه بو ئه وه ی که ئیمه ئومه تیکی قه یراناوی و شکست خوار دوین.

١٧. ئه بی ت له وه دلنیا بین که شه رعیه تی ئیسلامیش به پێی ئه و بنه ماو پره نسیپانه ی که له کتیبه که له پوریه کانی وه ک کتیبی (الأم) ی شافعی و (حاشیه) ی ئیبن وعابدین و ئه وانی تر دا هاتوه، ئه م شه رعیه ته ش به کار به ده ست و حوکم پرائیکی

ستەمگەر و خۆ سەپین نەبیت جیبەجی کردنی ئەستەمە، چونکە جیبەجی کردنی ئەم کتێبانە بەسەر کۆمەلگادا، راستەوانە دەبێتە هۆی دورخستنی هەوی کۆمەلگا لەسروشتی مەرفۆقیەتی و مەرفۆقانی خۆی.

ئەگەر سەرنج بدەین زۆربەیی ئەو کۆمەلگایانەی کە پێچەوانەی سورشتی مەرفۆق دەژین، بەداخوە ئەو کۆمەلگایانەن کە حوکمو فەرمانیکیان بەسەردا جیبەجی دەکریت کە پێی دەلین: (الأحكام الشرعية) کە هەمو ئەم فەرمانانەش لەو کتێبانەدان کە پێیان دەلین: کتێبە فێقەهەکان یاخود کتێبەکانی فەرمودە.

۱۸. ئیسلام بەخۆی و سێ لقا کە یەو: (باوەر بە خواوەند، بە روژی دواپی، پابەند بون بە بەهاو پەوشتیە بەرزەکانەو) لەلای هەموو دانیشتوانی گۆی زەوی بونی هەیه، ئەو بەها بالایانە کە لە پاسپاردەو ئامۆژگاریەکانی سورەتی (الأنعام) دا هاتون، بریتین لەچەند بەهایەکی مەرفۆقانی مەرفۆق دۆستانە گشتی بۆ هەموو دانیشتوانی گۆی زەوی، ئەم بەها بالایانە لەگەڵ قەدەغەکردنی (ربا) و سوخووری و قەدەغەکردنی نیکاحی کەسە نزیکەکاندا (محارم النکاح) ئەم بەها بالایانە لەگەڵ ئەم دوو پێنمایەیی دوایدا گەنگترین پایەکانی ئیسلام پێک دەهێنن و هیچ مەرفۆقی و لەژێر هیچ دروشم و ناوێشانیکێ عیلمانی یاخود لیبرالیدا بۆی نیە و ناتوانیت دژ بەم بەها بالایانە بوەستیتەو و پێگە لەپاوە پاندن و جیبەجی کردنیان بگریت.

ئەم بەها بالاو پەوشتیە بەرزەنە لەهەمو کەس داواکراون، بەتایبەت داوا دەکریت لەسیاسیەکان کە پابەندی ئەم پەوشتیە بەرزەنە بن، چونکە پابەندبونی ئەوان و بایەخ پێدانیان، گەنگی و کاریگەری و بایەخی خۆی دەبیت لەسەر کۆمەلگا.

سەبارەت بە یاساو پێساو شەرئەکانیش پێویستە بلین: زۆربەیی ئەو یاسایانەی کە پەرلەمانەکانی دنیا دای دەپێژن، خۆیان لەچارچێوەی سنورو یاساکی خواوەندا دەبینن و هەسەر مەشق لەوانەو وەرەگرن لەدارشتنی یاساکیاندا،

ههروه ها پئویسته بزانین ئه و شه ریعته و سنوره ی خواوه ند که هه رده م ئاماده یی گه شه سهندن و راپه راندنی تیډایه ، ئه مړو هه ر ئه و بالا دهسته به سه ر زوربه ی ولاته پئشکه وتوه کانی جیهاندا ، له کاتیکدا که زوربه شیان له په یره وانی په یامه که ی موحه ممه د نین .

سه باره ت به دروشم و سروته ئاینیه کانیش پئویسته بلئین : ئه و رپوره سمانه به شیوه یه کی گشتی جیان و هیچ په یوه ندیه کیان به ده سه لاتوه نیه ، بویه ده سه لات مافی ئه وه ی نیه هیچ یاسایه ک دهریکات یا خود لیپچینه وه له گه ل هیچ که سیکدا بکات له باره ی شتیکه وه که په یوه ندی به نوئژ یان زه کات یان زیاره تی مالی خواوه بیټ (چ به کردن یا خود نه کردنی) به لکو ته نها شتی که که له م باره یه وه پئویستمان پیی بیټ ، ته نها ئه وه یه که په یوه ندیه کانی نیوان هاو نیشتمانیان و ده سه لات له گریبه ستیکی یاسایدا ریک بخرین ، ئه ویش ده ستوریکه که له توانایدا بیټ مافه کانی ئازادی بیروپا و پرستن و ئازادی راده برپین و مافی لیپچینه وه له ده سه لات ، دابین بکات بو هاو نیشتمانیه کانی .

پئویسته ئه وه شمان له بیر بیټ که : ده ولت ته نها له ژیانی دویا و ئه وه ی په یوه ندی به دویا وه هه بیټ به رپرسه ، بویه هه ر حزبیک بیه ویټ کاری سیاسی بکات ، پئویسته یه که م هه نگا و خوی به دور بگریټ له لکاندنی وشه ی (ئیسلامی) به حزبه که یه وه ، ته نانه ت ئه گه ر زوربه ی ئه ندامه کانیشی له خه لکانی خوا په رست و پاریزکاریش بن ، چونکه هه مو حزبیک له روانگی به رنامه و پرورژه و کاره کانیانه وه که پئشکه شی ده کات به کومه لگه حو کمی به سه ردا ده دریت ، نه ک له هیچ پوانگه یه کی تره وه ، ههروه ها سه رکرده کانیشی به پیی یاسای په وشت و توانا و لیها تنه بالا کانه وه هه لئه سه نگی نرین ، نه ک به پیی ریژه ی نوئژو پورژو و دروشمه ئاینیه کانه وه که ئه نجامی ده ده ن .

۱۹. جهنگو خوین پرشتن خوی له خویدا کاریکی قیزه ون و بیزاروه، خواوه ند راستی فهرمووه که به (گره، گره) باسی لیوه کردوه، چونکه کاریکی ناخوشی ناچاریه، بویه هه مو چه شنه کانی شهرو کوشتار بیجگه له جهنگی بهرگری له خوکردن، پیویستیان به چند پاساویک هه یه که ریگه به بهرپاکردنیان بدات، چونکه هه همیشه میژو براوه و سهرکه وتوه کان دهینوسنه وه، بویه هه ر لایه نیک که ده سپیشخه ری بکات له هه لگی رساندنی جهنگو کوشتاردا پیویسته کاری بو ئه وه کرد بییت که له و جهنگه دا سهرکه ویت، ئه گه ر وا نه بییت بوچی جهنگو شه ر هه لئه گه ر سینیت...؟ به پیچه وانه وه با په نا ببات بو چه ندین ریگه چاره ی تری جیاواز له جهنگ وکوشتار.

زۆربه ی چه شنه کاریگه ره کانی (جهاد) و تیگوشان له ریگه ی خواوه ندا ئه و حاله تانه ن که (مجاهد) و تیگوشه ره که بی چه که و سته مکاره که ش چه کدارو پر چه که و سته م ئه نجام ده دات به رانه ر که سانی سفیل و بی چه که له ناکامدا کوشتن و (قتل) پوو ده دات، نه که جهنگ و (قتال) چونکه ته نها سته مکاره که شه رخوازه و تیگوشه ره که سه رقالی کاریکی چاکه یه بو ئاوه دانکردنه وه ی سه ر زه وی، لیروه وه ده گه ی نه ئه و ناکامه ی که: ئه گه ر وه ک سوپایه ک شه ر ده که یه ت یاخود به هه ر شیوازیکی تر، ئه و پیویسته له سه رت کار بکه یه ت بو ئه وه ی سه رکه ویت، وه گه ر نا باشتر وایه بیده نگ دانیشیت، چونکه مرؤف له بهرگریدا شکست بخوات باشتره تا له هیرش بردندا.

۲۰. پیاوه ئاینیه کان و سه ران و هیماکانی رابردومان، که لتوری (قطیع) و جه له وکردن و به ره وکردنیا بلاو کردوه ته وه له ناو خه لکدا، بویه ده بینین خه لک گوئیان بو ده گریت به بی ئه وه ی بو ی هه بییت پرسیاریان لی بکات، یاخود پرسیکیان له گه لدا تاوتوی بکات، له کاتی کدا که پیاوه ئاینیه کان و هیما دیاره کان خوشیان هیچ

پلان و به‌نامه‌یه‌کی ئه‌وتۆیان لانه‌بوه که ژیری په‌سه‌ندی بکات، ئه‌م به‌پیزانه ده‌ستیان داوه‌ته سپینه‌وه‌ی بیرو هۆشی خه‌لک بو ئه‌وه‌ی هه‌ر شتی‌ک که ئه‌وان بو‌یان باس ده‌که‌ن و ده‌یخه‌نه‌پو، به‌ پینمایی ئاینی و به‌خودی ئاین وه‌ریگرن.

به‌م شیوه‌یه‌ خه‌لکیان راهیناوه‌و ده‌سه‌مۆیان کردوه، ئه‌گه‌ر که‌سی‌کیش له‌م ئاراسته‌یه‌ بترزیت، ئه‌وا ده‌چیته‌ بازنه‌و ئاراسته‌یه‌کی مه‌ترسیدارتره‌وه‌ که ئه‌ویش ئاراسته‌ی توندپه‌ویه‌و له‌ئاکامدا یان خۆی ده‌کوژیت یان به‌بی هیچ پرسیارو وه‌لامیک و له‌سه‌ر بنه‌مای ئه‌وه‌ی گوایا کاره‌که‌ی کاریکی ئاینیه‌و پیویست به‌ پرسی که‌س ناکات، ده‌ست ده‌داته‌ کوشتنی خه‌لک و به‌م کاره‌ی گیان و گوشتی خۆی و که‌سانی تریش ده‌کاته‌ قوربانیه‌کی به‌لاش و بیبه‌رامبه‌ر.

که‌لتوری زال و باو له‌ئیستای کۆمه‌لگه‌کانماندا که‌لتوری (قطع) و په‌و و میگه‌له‌، وا ئه‌کات له‌تاکه‌کان به‌ چۆکدا بین له‌به‌رده‌م شیخ یان له‌به‌رده‌م پیاوانی ئاینی یان له‌به‌رده‌م رابه‌رو پیشه‌وای کۆمه‌ل و ده‌سته ئیسلامیه‌کاندا، له‌م حاله‌ته‌دا هیچ دور نیه‌و نابیت به‌ سه‌یرو سه‌مه‌ره‌ بزانی‌ت، کاتی‌ک که‌سی‌ک ده‌بینیت ئاماده‌یه‌ بمی‌ت یاخود خۆی و که‌سانی تریش بکوژیت له‌پیناو به‌رگری کردن له‌ (جهل) و نه‌فامیه‌که‌ی یان له‌پیناو کاریکدا که‌وا ئه‌زانیت له‌ریگه‌ی خواوه‌ندایه‌، به‌لام له‌پاستیدا له‌پیناو به‌رژه‌وه‌ندی که‌سانیکدایه‌ که‌ ئه‌ویان فریداوه‌و به‌ره‌و ئه‌م چاره‌نوسه‌ ئاراسته‌یان کردوه.

بهشی چوارهم

فهرمان به چاکه و ریگیری له خراپه

خواوند دهفه رمویت:

﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ آل عمران / ۱۰۴.

واته: ببنه (أمة) و ئومه تیک بانگه واز بکن بۆلای چاکه کاری و خه لکی بۆ هاندهن و ریگیری بکن له خراپه و کاری ناپه سه ندو خه لکی لی دور بخه نه وه، ئه وانه ئه م ئاکاران هان ببیت که سانیکن که به خته وه رو ئاسوده ن.

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ...﴾ آل عمران / ۱۱۰.

واته: ئیوه به هوئی ئه وه وه که فهرمان ده کهن به چاکه و ریگیری ده کهن له خراپه و باوه رتان به خواوند هه یه بونه ته باشتیرین (أمة) که له ناو خه لکدا سه رتان هه لداوه .

* ﴿يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ آل عمران / ۱۱۴.

واته: باوه رپان به خواوند و پوژی دواپی هه یه و فهرمان ده کهن به چاکه و ریگیری ده کهن له خراپه و پیشبرکیی یه کتر ده کهن له چاکه کاریدا، ئه مانه ن که له ریزی چاکه کاراندان (مه به ست له م ئایه ته دا په پیره وانی په راوه ئاسمانیه کانه).

* ﴿الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ التوبة / ۶۷.

واته: دوپوه کان به هه ردو ره گه زه وه سه ر به یه کترن و هاوکاری وه واداری و پشتیوانی یه کدی ده کهن و فهرمان به خراپه کاری و کاری ناپه سه ند ده کهن و ریگیری له چاکه و کاری باش ده کهن و هه روه ها له به خشیندا ده ست قونجاون، خواوه ندیان له بیر کردوه و خواوه ندیش ئه وانی پشت گوئی خسته وه، به دلناییه وه دوپوه کان له پری لاده رن.

* ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيَطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ التوبة / ۷۱.

واته: باوهرداران به هردو رهگه زهوه سهر به یه کترن و هاوکاریو پشتیوانی یه کدی ده کهن، فه رمان به چاکه و ریگیری له خراپه ده کهن و نویژو په یوه ندی له گهل په روه ردگار یاندا به رپا ده کهن و زه کاتی مال و سامانیان ده دهن و گوپرایه لی و فه رمان به رداری له خواوه ندو په یامهینه ره که ی ده کهن، نه وانه له داهاتودا جیگه ی سۆزی خواوه ندن، به دلناییه وه خواوه ند کار به جی و قسه پویشتیوی داناو لیزانه.

* ﴿الَّذِينَ إِذَا مَكَتَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ الحج / ۴۱.

واته: نه وانه ی نه گهر پایه دارمان کردن له زه ویدا، په یوه ندی دروست له گهل خواوه ندو له گهل به نده کاندیا به رپا ده کهن و نویژ ده کهن و زه کات ده دهن و فه رمان به چاکه و ریگیری له خراپه ده کهن، سه ره نجامی هه مو کاره کانیش هه ر به ره و خواوه ند ده گه رپته وه.

* ﴿يَا بَنِيَّ اِقِمِ الصَّلَاةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَاِنَّهٗ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاَصْبِرْ عَلٰى مَا اَصَابَكَ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ﴾ لقمان / ۱۷.

واته: نه ی کوپه شیرین و خو شه ویسته که م په یوه ندی له گهل خواوه ندو خه لکیشدا به چاکه پایه دار بکه و فه رمان بکه به چاکه و ریگیری بکه له خراپه و خوراکر به له سه ر هه رشتیک که له و پیناوه دا دپته ریگه ت، نه مه ش له ریزی کاره گه وره و به پایه خه کاندایه.

* ﴿يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ...﴾ الأعراف / ۱۵۷.

واته: فہرمانیان پی دہکات بہ چاکہ و پیگیریان لی دہکات لہ خراپہ و شتہ چاکہ کانیان بو رہوا دہکات و شتہ نا پوخت و پیسہ کانیشیان لی قہ دہغہ دہکات و ئہ و بارہ قورسہ شیان لہ کؤل دہخات کہ توشی بوبون.

(لیرہدا مہ بہ ست لہ و بارہ قورسہ ئہ و ہیہ کہ لہ تہ و رات و ئینجیلدا لہ سہریان نوسرا بو).

ئہ مہ ہہ مو ئہ و ئایہ تانہ یہ کہ کہ لہ دابہ زینرای بہ جید او بہ دیاریکراوی ہہ ردو وشہی (أمر بالمعروف ونہی عن المنکر) واتہ: فہرمان بہ چاکہ و پیگیری لہ خراپہ بیان تیادا ہاتوہ و بہ یہ کتر بہ راورد کراون.

فہرمان بہ چاکہ بہ تہنہا خوی لہ چہند جیگہ کی تردا ہاتوہ، یہ ک لہو جیگایانہ ﴿وَالْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ البقرة / ۲۴۱.

ہہ روہا پیگیری لہ خراپہ ش لہ چہند جیگہ یہ کدا بہ تہنہا ہاتوہ لہ وانہ: ﴿...إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرِ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ﴾ العنکبوت / ۴۵.

فہرمان کردن و پیگیری کردن، لہ دوانہ (ثنائیتہ) یہ کی دژ بہ یہ ک پیک دیت و لہ دابہ زینراوی بہ جید او نمونہی ئہم دوانہ ییہ زورہ، لیرہدا چہند دانہ یہ کیان دہخہ ینہ رو:

شہوو پوژ، ئاسمان و زہوی، بینہرو نابینا، تاک و جوت، دورو نزیک، دونیاو دواروژ، بہ ہہ شت و دوزخ، زانیاری و نہ فامی، سہرہ تاو کوتایی، مردن و نہ مری، پاداشت و تولہ... ہتد.

به هه مان شیوه فه رمان و ریگیری یه کیکه له و چوار دوانه ییه ی که بریتین له و پیوه ره قورئانیانه ی که هه لسوکه وتی مرؤف ریگ ده خن و بریتین له :

۱. ره و او نارپه و (الحلال و الحرام).

۲. فه رمان و ریگیری (الأمری والنهی).

۳. ریگه پیدان و ریگیری کردن (السماح والمنع).

۴. باش و چاک، له گه ل ناپه سه ندو بیگه لکدا (الحسن و القبیح).

له وانه یه خراپترین و مه ترسیدارترینی ئه و پی هه لخلیسکانانه ی که به سه ر زانا به ریژه کانماندا هاتوه بریتی بیت له م بواره که خویان رییان لی هه له بوه و ده یانه ویت خه لکه که ش به دوا ی خویاندا بو هه مان سه ر لی شیواوی پاکیشن، ئه ویش بریتیه له وه ی که ئه م به ریژانه ئه م چوار ریگه ره یان به شیوه یه کی سه یر تیکه ل و پیگه ل کردوه به سه ر یه کدا، به لای ئه م به ریژانه وه (الحلال) و ره و، بریتیه له ریگه پیدراوو به چاک زانراوو فه رمان پی کراو (المستحسن و المسموح و المأمور به).

هه روه ها (حرام) و نارپه واش به لای ئه م به ریژانه وه بریتیه له ناپه سه ندو ریگیری لی کراوو ریگه پینه دراو (المتسقیح و الممنوع و المنهی عنه).

ئه م به ریژانه به شیوه یه کی سه یر ترو سه رنج پاکیشن تر ئه م ریگه رانه تیکه ل ده کن له گه ل چاکه و خراپه (المعروف و المنکر) دا.

ده لئین: (معروف) و چاکه بریتیه له ره وای به چاکزانراوو ریگه پیدراوو فه رمان پی کراو (الحلال المستحسن و الممدوح و المأمور به) و هه روه ها ده لئین: (منکر) یش بریتیه له نارپه وای ناپه سه ندو قه ده غه کراوو ریگیری لی کراو (الحرام المستقیح و الممنوع و المنهی عنه).

لیره‌وه به پیویستی ده‌زانم پیش ئه‌وهی بچینه سه‌ریاسی فه‌رمان به چاکه‌و ریگیری له‌خرایه، پیناسه‌یه‌کی ته‌واو بو (المعروف والمنکر) چاکه‌و خراپه بکه‌ین.

۱. الأمر: بناغه‌یه‌کی ته‌واوه له‌زمانداو چه‌ند واتایه‌کی هه‌یه، سه‌ره‌تا ئه‌گه‌ر به‌و شیوه‌یه بیته (أ) ئه‌لفه‌که سه‌ره‌و (فتحه‌ی) بو دابنیت و (م) ه‌که‌ش نه‌بزواو و (ساکن) بیته، ئه‌وا یه‌که‌م واتا که لئی وه‌رده‌گیریته بریتیه له: داواکاری راپه‌راندنی کاریک، یان وته‌یه‌ک که له‌لایه‌ن قسه‌که‌ره‌وه ئاراسته‌ی گوئیگرو وه‌رگر ده‌کریته، داواکار له‌م حاله‌ته‌دا له‌پیگه‌ی سه‌روتروه فه‌رمان ده‌کات و به‌هره‌مندی چه‌شنیک له‌بلندایه‌تی و تاییه‌تمه‌ندیه، داوالیکراوه‌که‌ش فه‌رمان پیکراوه‌و داواکه ئاراسته‌ی ئه‌و ده‌کریته، وه‌ک چۆن له‌فه‌رموده‌ی خواوه‌نددا ده‌بینین: ﴿قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصَلَاتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرَكَ مَا يَعْْبُدُ آبَاؤُنَا﴾ هود/ ۸۷.

واته: ئه‌ی شوعه‌یب ئایا ئه‌و په‌یوه‌ندیته له‌گه‌ل خواوه‌نددا فه‌رمانت پی ده‌کات که ئیمه پشت هه‌لکه‌ین له‌وه‌ی که باو باپیرانمان په‌رستویانه...؟
هه‌روه‌ها ئایه‌تی ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ...﴾ النساء/ ۵۸.

واته: به‌ دلنیا‌یی‌ه‌وه خواوه‌ند فه‌رمانتان پیده‌کات که راسپارده‌کان راده‌ستی خواوه‌نه‌کانیان بکه‌نه‌وه‌و ئه‌گه‌ر حوکمتان کرد له‌نیوان خه‌لکدا به‌ دادپه‌روه‌رانه بیکه‌ن.

له‌م چه‌مک و سه‌رچاوه‌یه‌وه ئه‌م کردارانه‌ش که وتونه‌ته (أمر، یأمر، أمر) واته: فه‌رمانی کرد، فه‌رمان ده‌کات، فه‌رمان بکه.

هه‌ر له‌هه‌مان سۆنگه‌وه‌یه که به فه‌رمانکه‌ر (أمر) ده‌وتریته و فه‌رمانبه‌ردار (أمیر) له سه‌رکیشی (فعیل) ه چونکه فه‌رمانی زۆر ده‌رده‌کات و به فه‌رمانکردن ده‌ناسریته‌وه.

دووه م: (الحال والشأن) واته: هه ل و مه ر ج و دوخی بابه تیک، وه ک خواوه ند
ده فهرمویت: ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ آل عمران/ ۱۲۸.

واته: ئه و بابه ته په یوه ندی به تووه نیه.

هه روه ها فه رموده ی خواوه ند ﴿... فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾

آل عمران/ ۱۵۹.

واته: چاوپوشیان لی بکه و داوای لیبور دنیان بو بکه و راویژیان پی بکه له ئیش و

بابه ته که دا.

به لام به دانانی ژیره بو (ل) نه لفه که و هیمای نه بزواو (سکون) بو (م) که واته: به م
شیوه یه (امر) له م حاله ته دا واتای قسه یه که یا خود کرده وه یه کی ناپه سه ندو خراپ
ده گه یه نیئت، وه ک خواوه ند ده فهرمویت: ﴿قَالَ أَحْرَقْتُهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا

إِمْرًا﴾ الکهف/ ۷۱.

واته: وتی بویه که شتی که ت کون کرد بو ئه وه ی سه رنشینه کانی نو قم بکه ی ت

له ئاوه که دا، به راستی کاریکی خراپ و ناپه سه ندو بیزاوت کرد.

هه روه ها (الإمارة) واتای نیشانه ده گه یه نیئت، به لام (الإمارة) بریتیه له و جیگه و

سه رزه مینه ی که (الأمیر) وه ک میریک به کاری میرایه تیه که ی هه لده سیئت تیایدا.

ئه لیف و میم و راء (أ م ر) واژه یه کی قورئانیه و به خو ی و به کاره یئانه کانی تریه وه

له (۲۴۸) جیگه ی دابه زینراوی به جیدا هاتوه، له و جیگایانه دا که هاتوه ئه گه ر

سه رنجی بده ین ده بینین داواکاریه که دو لایه نی هه یه:

- لایه نیکی ئه ریئی که بریتیه له وه ی که فه رمانه که تیایدا له بواری (بکه) دایه،

واته: داوای ئه نجامدانی کاریک ده کات.

- لایه نی دوهم لایه نیکی نه ریئی وه له بواری (نه که ی) دایه، واته ریگیری

له ئه نجامدانی کاریک ده کات.

کاتیک که وتمان: فه رمان و ریگیری (الأمر والنهي) دوانه یه که له دوو دژ به یه ک پیك دیت و هه لسوکه وتی مروقه به ناگاگان ریك ده خات، مه به ستمان له و قه سه یه مان نا ئه مه بو. له هه مان سوئنگه وه هه ست به بونی په یوه ندیبه کی (جدلی) له نیوان ئه م دوانه یه و دوانه ی (الطاعة والمعصية) فه رمان به رداری و سه ریچی کردندا ده که ین، چونکه به بی فه رمان و ریگیری (أمر و نهی) فه رمان به رداری و سه ریچی (الطاعة والمعصية) بونیان نابیت.

دواچار هه ست به وه ش ده که ین که فه رمان و ریگیری به لای قسه له گه ل کراوی فه رمان پی کراوه و به تیکی (اختیار) یه و سه ر پشکه تاییدا، ئه گه ر ویستی له سه ری بو، گو یه راپه لی له جیبه جی کردنی ئه وه دا ده کات که داوای لی کراوه و ئه گه ریش ویستی له سه ری نه بو و نه یویست ئه و ده توانیت سه ریچی له جیبه جی کرنی داوا کراوه که دا بکات و جیبه جی نه کات، ئه مه ش دروست ئه و کاره یه که ئاده م و هاوسه ره که ی کردیان کاتیک که سه ریچی یه که م فه رمانیان کرد که له لایه ن خواوه ندوه ئا راسته ی مروقیکی هوشمندی به ناگا کراو پیی وتن: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا هَذِهِ الشَّجَرَةَ﴾ البقرة/۳۵. واته: نزیك ئه و دره خته نه که ونه وه.

هه روه ها دروست ئه و شته یه که (إبليس) کردی کاتیک که خواوه ند فه رمانی پی کردو ئه و ملی نه دا به فه رمانه که ی و سه ریچی کرد له جیبه جی کردنیدا ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ﴾ الكهف/۵۰. واته: کاتیک که وتمان به فریشته کان کرنوشی ری ز به ن بو ئاده م، هه مویان کرنوشه که یان برد بیجگه له ئیبلیس که له په ریبه کان بوو ملی نه دا به فه رمانی په روه ردگاری خو ی.

لی ره دا سه رنجی ئه وه ده ده ین که هه رکات فه رمانده ره که گو را، راسته وخو گرنگی و بایه خی فه رمانه که ش له گه لیدا ده گو ری ت، خواوه ند فه رمان ده کات و خه لکیش فه رمان ده که ن، به لام جیاوازی هه یه له نیوان فه رمانه کانی خواوه ندو فه رمانه کانی خه لکدا.

۲- النهی: ریگیری کردن، نون و هاو یاء (ن ه ی) بناغیه کی دروسته له زمانداو ئاماره بو ئامانچ و گه یشتنیک دهکات، وهک له زمانی عه ره بیدا ده لئین: (أنهیت إلیه الخبر-أبلغته إیاه) یان ده لئین: (النهی العقل لأنه ینهی عن قبیح القول والفعل) ریگیری کردن داخوازی خوگرته وهیه له قسه یاخود کرداریک.

ههروه ها ده لئین: نهاییه کل شی عاقبته ومنتهاه و آخره.

داتاشر اوو لی وه رگیراوه کانی (نهیی)ش له په نجاو شه ش جیگه ی دابه زینراوی به جیدا هاتون، له هه ر جیگه یه کدا یه کیک له و مانایانه ی هه یه که باسمان کردن، ههروهک چۆن فرمان لای فرمان پیکراوه که بابه تیک بوو که سه رپشک بو تیایدا ودهیتوانی بیکات و ده شیتوانی نه یکات، به هه مان شیوه ریگیری کردنیش به لای ریگیری لیکراوه وه بابه تیکه سه رپشکه تیایداو ده توانیت خوی بگریته وه له و شته ی که ریگیری لیده کریت و ده شتوانیت خوی نه گریته وه و بهرده وام بیت له سه ری، به به لگه ی فه رموده ی خواوه ند که رو به ئیبلیس ده فه رمویت: ﴿قَالَ مَا مَنَّكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ﴾ الأعراف/ ۱۲.

واته: پی و ت چی ریگر بوو له بهرده متا که کړنوش نه بهیت له کاتیکدا که من فه رمانم پیکردیت...؟.

ئه مه ش ئه وه ده گه یه نیت که داخوازی، چ فه رمان پیکردن بیت یاخود ریگیری لیکردن، ناگونجیت له که سی نا هوشمه نده وه ده رچیت واته: پیویسته ته نها له لایه نی هوشمه ندو عاقله وه ده رچیت، به هه مان شیوه ناگونجیت ئاراسته ی که سیک بکریت که هوشمه ندو ئازاد نه بیت، واته ته نها ئاراسته ی که سی هوشمه ندو عاقل و فامیده و ئازاد ده کریت.

ئه گهر و ابو ئه و له هه مو حاله تیکه فه رمان کردن و پریگیریکردنی کدا دولایه نی فامیده و عاقل بونیان هه یه: بیژه ریک به بی ناچار کردن و به بی زور لیکردن فه رمان ده کات و پریگیری ده کات، له به رانبه ریشه وه وه رگرو بیسه ریکیش بونی هه یه که فه رمانه کان و پریگیریه کانی پیده گات و دواچار سه ر پشکه له وه دا که مل به داواکاریه کان بدات و فه رمانه کان جیبه جی بکات و خوی بگریته وه له پریگیریه کان، یا خود مل نه دات به داواکاری و فه رمانه کان و خوشی نه گریته وه له پریگیریه کان و سه ریچیان لی بکات، به لام له هه ردو حاله ته که دا ئازاده له هه لباردنه که یداو هیچ چه شنه زور و فشاریکی له سه ر نیه بو ناچار کردنی.

له م پوانگه وه یه که له جیگه یه کی تر دا کاتیک لیکولینه وه مان کرد له باره ی ئاده مه وه وتمان: (یه که م مروقی هوشمه ند له ناو به شه ره کاند) دواتر زمانیش له نیوان قسه که ریک و وه رگریک و قسه بؤکراویکدا دهستی پیکردو سه ری هه لدا، هه روه ها یه که م دارشته ی قسه کردن له زماندا بریتی بو له فه رمانکردن و پریگیری کردن ﴿وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ﴾ البقرة / ۳۵. واته: وتمان ئه ی ئاده م خوت و هاوژینه که ت له به هه شتدا جیگیر بن و نه بزوین، هه ردوکتان له به روبومی به هه شت هه رچی و هه رچونیکتان پی خوش بو بیخون، به لام نزیکه ئه و ده رخته نه که ونه وه.

لیزه وه یه که ده لئین: ئاده م په روه ردگاری خوی له پریگه ی سه ریچییه وه ناسی، نه که له پریگه ی فه رمانبه رداری و گوئی رایه لیه وه، هه روه ها به نارازی بون و پازی بونی خوی، ئازاد بونی خوی ده ربیری و رایگه یانند که ئه و ئازاده و به و کاره شی توانی خواستی مروقانه ی به ئاگایانه ی خوی بخه ملینیت و نمایانی بکات و بیخاته رو، به وه ی که هه ستا به سه ریچی کردن له و (نه ی) و پریگیریه ی که په روه ردگاری لئی

کردبو، هۆشدارى پیدابو نزيك نه كه ویتته وه له و درهخته ی كه بۆی دهستنیشان كرد بو، ئەم كارەى ئادەم سه رپيچى كردنيكى دلخوازانەى ئازادانە بو كه خۆى به بى هيج چهشنه ناچار كردنيك هه لیبژارد بۆ خۆى.

به لآم ئەم ئازادى هه لیبژاردنه ی كه دراوه به مروؤ، ئازاديه كى ره هاو بى سنور نيه كه هيج چهشنه سنور يكي بۆ دانە نرابيئت، ئەم ههست پيكر دنه گرنه گه ش له ئاكامى چەند پرسيار يكه وه ديته گوړي كه ده رهاويشته ی سه رنج دانە له ئايه ته كان.

۱- ئايا سه رپيچيه كه ی ئادەم بۆ فه رمانه كه ی په روه ردگارى به پيى ئايه تى (۳۵) له سوره تى (البقره) دا له فه رمانى (أسكن) دا به رجه سته بو كه فه رمانى پيكر دنه بزويئت، يا خود له ريگيرى (ولاتقربا) دا به رجه سته بو كه فه رمانى پيكر دن و پيى وتن: نزيك نه كه ونه وه له درهخته كه.

۲- ئايا بۆچى داخوازی كړنوش بردنه كه به شيوه ی قسه و (قول) ئاراسته ی فریشته كان كرا، به لآم هه مان داخوازی به شيوه ی فه رمان (الأمر) ئاراسته ی ئيبليس كرا، وه ك خواوند ده فه رمويئت: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾ الكهف/ ۵۰.

۳- ئايا لیره دا جياوازيه كه هه يه له نيوان قسه و فه رمان كردن (قول - امر) دا يا خود له نيوان فریشته و په ريه كاندا...؟

سه باره ت به وه لآمى پرسيارى يه كه م ده ليين: سه رپيچى ئادەم خۆى له فه رمانى (أسكن) دا نه بينيه وه كه خواوند فه رمانى پيكر دنه به هه شتدا جيگير بيئت، نافه رمانى نه كردو جيگير بو، به لگه ش له سه ر ئەم پاستيه ئە وه يه كه درهخته كه ی بينيه وه كه خواوند بۆى دهستنیشان كردبو كه ليى نزيك نه كه ویتته وه، به لآم ئادەم له يه كه م ريگيرى كردنى په روه ردگاريدا، ژيانى مرغانه ی خاوه ن ويست و خواستى به وه دهستى پيكر دن، نا فه رمانى و سه رپيچى په روه ردگارى كرد.

له پېش ئەم ریگیریه ی خواوهنده وه هه موشته کان ریگه پیدراو بون و ریگیریه کان بونیان نه بو، هیچ شتیك سنوردار نه کرابوو.

له باره ی وه لامی پرسیاری دوه م و سیهه میشه وه ده لئین: به لئ جیاوازی هه یه له نیوان قسه و فرماندا (القول والأمر) هه روه ها جیاوازی هه یه له نیوان په ری و فریشته کاندوا، هه ر له سۆنگه ی ئەم جیاوازیه وه بو که شیوازی داخوازی کړنوش بردنه که یان بو ئاده م جیاواز بو، قسه ی خواوهند حوکمیکه هه مو قوناغ و ریکاره کانی بریوه و ده رفه تی خو لئ لادانی تیدا نه ماوه ته وه، به به لگه ی قسه ی خواوهند که بو به نوح فه رموی: ﴿...أَحْمِلُ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ﴾ هود/۴۰.

واته: له که شتیه که دا له هه مو نیرو مییه ک جوتیک و خیزانه که ی خویشت باربکه بیجگه له و که سه ی که قسه ی ئیمه ی پیشت له باره وه ده رکراوه . به واتیه کی تر بیجگه له و که سه ی که حوکمی که له باره یه وه ده رکراوه و حوکمه که هه موو ریکاره کانی بریوه و گه شتوه ته ئاستی راپه راندن.

قسه ی خواوهندیش وه ک حوکم و بریاریکی چه سپاو که هه موو قوناغ و ریکاره کانی بریوه ناگۆرپیت و جئ گۆرکئ و ئالوگۆرئ تیدا نا کرپیت، به به لگه ی فه رموده ی خواوهند که ده فه رمویت: ﴿مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدِيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ﴾ ق/۲۹.

واته: قسه له لای من ناگۆرپریت و له پۆژی دوايشدا من سته مکار نیم له ئاست بهنده کاندوا. هه روه ها قسه ی خواپی وه ک حوکم و فه رمانیکی چه سپینراو که هه مو قوناغ و ریکاره کانی تیپه راندوه ناگۆرپیت، به لکو ئه و قسه خواپی به راستی و حه قیقه تی که له جیهانی هه ستیدا بونی هه یه و هه ستی پی ده کرپیت و ده بینرپیت و ده بیسرپیت، به لگه ش له سه ر ئەم راستیه فه رموده ی خواوهنده که ده فه رمویت ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ﴾ الأنعام/۷۳.

واته: خواوه ند ئه و زاته یه که ئاسمانه کان و زهوی به هه ق و راستی به دی هیناوه، هه روه ها ئه و رۆژه ش که ده لئیت: ببه راسته و خو ده بیئت، قسه ی ئه و هه ق و راستیه . قسه ی خواوه ندیش به و پییه ی که حوکم و بریاریکی بالاده ستانه ی ئه و تویه که هه مو قوناغه کانی تیپه راندوه و ئیدی هیچ چه شنه گوړان و گوړانکاریه کی به سه ردا نایه ت و بوته هه ق و راستیه کی ئه و تو که ده بینرئیت و هه سستی پی ده کرئیت، هه لبراردنی تیدا نا کرئیت، به واتایه کی تر بواری ئه و هی تیدا نه ماوه ته وه که قسه له سه ر، به گوئ کردن یا خود سه ریچی کردنی تیدا بکرئیت.

رونتر بلئین: گرنگترین جیاوازی نیوان قسه ی خواوه ندو فه رمانی خواوه ند، بریتیه له وه که قسه و (قول) ی خواوه ند سه ریچی لی کردن قه بول ناکات و نا کرئیت سه ریچی لی بکرئیت، به لام فه رمانی خواوه ند ده سده دات گوپرایه لی تیدا بکرئیت و ده ستیش ده دات سه ریچی تیدا بکرئیت.

بویه ده بینین هه مو نایه ته کانی په یامی ئاسمانی (الرساله) به شیوه ی فه رمان پی کردن و ریگیری لی کردن (الأمر والنهی) هاتون، نه ک وه ک قسه و (قول) ی خواوه ند، بویه: نه گه ر به سه رانسه ری ئه و په یامه دا بگه ریین پرسته یه ک نابینین بو نمونه: پیمان بلئیت خواوه ند ده لئیت: نویژ بکه ن یا خود خواوه ند ده لئیت: به رۆژوبن (قال الله، صلوا، أو قال الله صوموا).

نه گه ر و ابوایه ئه و نویژو رۆژو ده بونه یاسا گه لیکی بابته تی و گه ردونی ئه و تو که نه ده گونجا لیان لابه دین و هه لبراردنیان تیدا نه ده مایه وه و ده بونه یاسایه کی سه پیئراو. نیستا دیننه سه ر باسی جیاوازی نیوان په ری و فریشته (الجن والملائكة) فریشته کان چه شنه دروستکراویکن، دارای وزه یه کی ئه و توون که ده کرئیت بلئین: ئه و وزه یه وزه یه کی شه پولاویه (طاقة موجیه) وه ک خواوه ند ده فه رمویت: ﴿جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ أُولِي أجنحة﴾

واته: فریشته کانی به شیوه یه ک دروست کردوه که خواوه نی زیاتر له ره هه ندیک و فره ره هند بن.

واته: خواوهند له بناغه دا فریشته کانی به م شیوه یه دروست کردوه و هیچ بواریکی نه داوه به خویان تا بتوانن سهرپیچی و لاساری ئه و شیوه دروستکردنه بکن، به لگهش له سهر ئه م راستیه ئه م نایه ته یه که ده فهرمویت: ﴿...عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظُ شِدَادٍ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ التحريم/۶.

واته: چه ند فریشته یه کی توندو تیژی تورپه ی ئه و تۆمان له سهر دۆزه خ داناوه که خواوهند ههرچیان فه رمان پی بکات سهرپیچی ناکه ن و به بی یه ک و دو ئه وه جیبه جی ده که ن که فه رمانیان پی ده کریت.

بۆیه: فه رمانه خوا ییه کان (الأوامر الإلهية) سه باره ت به فریشته کان قسه ی خواین و مافی ئه وه یان نیه سهرپیچی و لاساری له جیبه جی کردنیاندا بکن. به لام په ری (الجن) دروستکراویکن وه ک مروّف خاوه نی فام و ژیری و (عقل) ن و دارای ویستی خویانن (به لام ئیمه له سروشتی ژیری و پیکهاته که یان نازانین).

واته: به و پییه ی که توانا و ویستی سهرپیچی کردن و په سه ند کردن و قه بولکردنیان پی به خشر او وه و به وش یوه یه دروستکراون که توانای ئه وه یان هه یه باوه ر به یئن، هه روه ک چۆن توانای ئه وه یان هه یه کوفرو ناهه رمانیش بکن، به لگهش له سهر ئه م راستیه ئه وه یه که خویان باس له خویان ده که ن و ده لئین: ﴿وَأَنَا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا﴾ الجن/۱۴.

واته: ئیمه هه مانه موسلمان هه شمانه له ری لاده ره، به لام ئه وان هه مان که موسلمان بون ئه وان هه به دوا ی ریگه ی سهر فرازیدا گه راون.

هه روه ها به به لگه ی ئه و سهرپیچی یه ی که (ئیبیلیس) کردی له فه رمانی په روه ردگاریدا، کاتیک فه رمانی پیکرد که کړنوش به ریت بۆ (ئاده م).

ئهمهش واتای ئه و پرستیه یه له و ئایه ته دا که باس له هۆکاری سه ریچی کردنی (ئیبلیس) ده کات کاتی که له فرمانی خواوه ند درده چیت و خواوه ند ده فره مویت: ﴿كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾.

واته: ئه و له پهری و (جن) بو، لایدا له فرمانی په روه ردگاری .

سه باره ت به وهش که هه ندیک رافه کارو (مفسر) ده یلین: {گوا یا (ئیبلیس) له سیما دیاره کانی ناو فریشته کانه و، جن و په ریش بویه ناو نراون (الجن) چونکه نادیارو دیار نین، به و پییه و له و پروانگه یه وه فریشته کانیش به شیکن له پهری و له جیهانی (جن) و له سه ره تای دروستکردنیانه وه ئیشیان له به هشتایه و بریتیه له دروستکردنی خشل و زیرو زیوو جوانکاری بو دانیشتوانی به هه شت} . سه یری ته فسیری پازی به رگی (۲۱) لاپه ره (۱۱۶) بکه .

ئهمه ی که له م چه شنه ته فسیرانه دا باس ده کریت هه موی قسه ی بی سه روبه ری خه لکی نه زانه و به زور ئاخینراوه به ناو ئه و که له پوره ماندا که زانیانی به پیزمان پیداغری له سه ر پیروژ بونی و چه سپاندنی روه پوچه له کانی ده که ن له ناو ئاوه زو ژیری و بیکردنه وه ی عه قلی عه ره بی و ئیسلامیدا .

له بهر رۆشنایی ئه م جیاوازیه ته کوینی هه وه که هه ریه ک له پهری و فریشته ی له سه ر دروستکراوه، تیده گه ی که بوچی داخواری کرپنوش بردن به شیوه ی (قول) کراوه له فریشته و خواوه ند ده فره مویت: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا﴾ به لام له به رانه ره وه هه مان داخواری به شیوه ی فره مان ئاراسته ی (ئیبلیس) کراو له ئاکامدا ﴿فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾ سه ریچی له ئاست فره مانه که ی په روه ردگاریدا نواند .

پیش ئه وه ی بچینه سه رباسی چاکه و خراپه (المعروف والمنکر) و قسه یه ک له سه ر ئه و تیکه ل کردنه مه ترسیداره ده که ی که له نیوان ریگیری و قه ده غه کراو (النهی والحرام) دا رویداوه، چونکه ئه م دو چه مک و بواره دوو بواری له یه ک جیاوازن و چه ند به لگه یه کمان به ده سه ته وه یه که داوای تیکه ل نه کردنی ئه م دو بواره مان لی ده که ن:

۱. هر خودی دوو دسته واژه که ریگره له به ردهم تیکه ل کردنیاندا چونکه ریگیری (النهې) شتیکه و قه دهغه کراو (الحرام) شتیکی تره .
ته نانه ت نه گهر زور له خومان بکهین و تییکوشین که و اتاو مانای ئه م دو چه مکه زال بکهین به سر پوکارو دیوی دهره وهی دوو زاروا که دا، هیشتا هر به جیاوازی ده میننه وه، چونکه له (حرام) و قه دهغه کراودا ریگیری هه یه، واته: هه موو قه دهغه کراویک ریگه لیگیراوه، به لام هه مو (نهې) و ریگریکراویک قه دهغه کراو (حرام) نیه و به دلنایشه وه له ریگیری و (نهې) دا حرام نیه .
۲. حرام کردن و قه دهغه کردن داگرنده ی هه تا هه تاییه و نه پاشه کشه و په شیمان بونه وه و هه لوه شانده وهی تیدایه و نه هیچیشی بو زیادو که م ده کریت، نه گهر کاریکی له م چه شنه روبات ته نها له ده سه لاتی خواوه ندایه و پیوستی به په یامیکی تازه هه یه بینریت، بو نمونه: حرام کردنی جگه ره کیشان به ته نها خوی پیوستی به نارندی په یامینه ریک و په یامیکی تازه هه یه .
۳. حرام کردن ته نها له تاییه تمه ندیه کانی ده سه لاتی خواوه ندو هه یه که سیک بوئی نیه نه داواو نه لافی به کارهینانی ئه و ده سه لات و تاییه تمه ندیه بکات .
ئه و قسه یه ش که ده لیت: (حرام محمد حرام الی یوم القیامة، و حلال محمد حلال الی یوم القیامة) واته: حرام و قه دهغه کراوه کانی موحه مه د تا پوژی دواپی حه رامن و حه لال و به ربه و ابینراوه کانی موحه مه د حه لال و به ربه و ابینراون تا پوژی قیامه ت .
ئه مه قسه یه که و به ستراره به ده می پیغه مبه ره وه و هه رکه س ئه م بوچونه ی هه بیت سرگه ردانه، چونکه موحه مه د ته نها کاری به دابه زینراوی به جی کردوه و حرام و حه لاله کانی ئه وی گه یاندوه و نه گهر خوی کاریکی له و ناراسته یه دا کردبیت ته نها ریگیری و (نهې) بووه و هه یه چی تر .

به لام ریگیری و (نهی) کردن کاریکی جیایه له حه رام و حه لال کردن و هم خواهه ند ریگیری دهکات هم پیغه مبریش ده توانیت، هم خه لکیش ده توانن ریگیری بکه ن، به لگهش له سهر ئه م راستیه نایه تی ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى * عَبْدًا إِذَا صَلَّى﴾ العلق / ۹-۱۰. واته: نایانه و که سهت بینی که ریگیری دهکات له بنده یه ک کاتیک ده یه ویت په یوه ندی بگریت به په روه ردگار یه وه...؟.

۴. زنجیره به ندی و پشت سهریه ک بونی میژویش ریگه به تیکه ل کردن نادات، پیشتر به وردی باسی ئه وه مانکرد که چون له سهره تا وه زمان به فرمانکردن و ریگیری لی کردن دهستی پیگرد، هه روه ها باسمان کرد که چون به م دوو چه مکه داخوازی کردن له مرؤف دهستی پیگرد، له یه که م مرؤفی هوشمهند که ئه ویش (ئاده م) بو، فرمانی پیکرا به وشه ی (أسکن) واته: نیشته جی ببه، هه روه ها ریگیری لی کرا به وشه ی (ولاتقربا) واته: نزیک نه که ونه وه، که مه به ست پیی ئه وه بو خوی و (حه وا) نزیک نه که ونه وه له دره خته ده ستنیشان کرا وه که.

ئهم ریگیری کردنه له گه ل په ره سه ندنی مرؤفه کاندنا په ره ی سه ند تا گه شته سه رده می (ئیبراهیم پیغه مبر س.خ) و له و سه رده مه دا خومان له به رده م ریگیریه کدا بینیه وه که ریگیریه که گورا بو حه رام کردن و قه دهغه کردنیک که په یوه ست بوو به جیگه و شوینیکی دیاریکرا وه وه (نهی تحول الی تحریم مکانی) ئه مه ش له فه رموده ی خواهه ند وه به دیده که ین که له سه ر زاری ئیبراهیمه وه ده یگریته وه: ﴿رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ﴾ إبراهيم / ۲۷.

واته: ئه ی په روه ردگارمان من هندی له نه وه کانی خوم له دۆلیکی وشکی بی روه کدا نیشته جی کردوه له که ناری ماله پاریزرا وه که ی تودا.

فه زمانه که لای نادم هه ربه نیشته جی بون مایه وه که به وشه ی (أسکن) پیی و ترابو، هه مان شیوه له لایه ن (ئیبراهیم) یشه وه مابویه وه که خوی له وشه ی (إِنِّي أَسْكَنْتُ) دا ده بنیه وه، سه باره ت به ریگی ریکردنیک که گورا بو حه رامکردنیک که په یوه ست بو به کاته وه (نهی تحول الی تحریم زمانی) که خوی له م فه رموده ی خواوه ندا ده بینته وه ﴿إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ﴾ التوبة/۳۶.

واته: ژماره ی مانگه کان له لای خواوه ند دوانزه مانگه له په پراوی خواوه ندا و له ورژه وه که ئاسمانه کان و زهوی به دیهیناوه چوار له ومانگانه حه رام کراون. ئه م قه دهغه کردن و حه رام کردنه ی که په یوه سته هه م به کات و هه م به شوینه وه، به رده وامه له په ره سه نندنایه تا ده گاته ئه وه ی قسه ی هه بیت له خواردن و خواردنه کان و شتی تریشدا که ئه ویش له سه رده می ئیسرائیل و (یعقوب) پیغه مبه ردایه که خواوه ند ده فه رمویت: ﴿كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَي نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ﴾ آل عمران/۹۳. (۲۹)

واته: هه رچی خوراک هه یه هه موی حه لال و په وا بوو بو نه وه ی ئیسرائیل، بیجگه له وه ی که ئیسرائیل پیش دابه زینی ته ورات قه دهغه و حه رامی کردبوو له سه ر خوی.

(۲۹) واته: حه رام قه دهغه کراو له مالی ریژ لئینراوی خواوه ندا بریتیه له سه ر بپینی قوچ و قوربانیه مرویبه کان و سه ر بپینی مروف، قه دهغه کراو حه رام کراویش له مانگه حه رام و ریژ لئینراوه کاند کوشتارو جهنگ و خوین ریژی، ئا ئه مه یه قه دهغه کراو حه رام کراوی خوی که نه گورانی به سه ردا دیت و نه ده ستیشی لی هه لده گیریت و نه پاشه کشه شی لی ده کریت، به لام قه دهغه کردن و حه رام کردنه کانی که په یوه ندیان به مروفه کانه وه هه یه، له خواردن و خواردنه وه ئه مانه هه مویان ده کریت قسه یان له سه ر بکریت و هه موار بکرینه وه و راست بکرینه وه و ته نانه ت هه لیش بوه شینرینه وه ئه مه ش مانای و ته که ی خواوه نده که ده فه رمویت: ﴿إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَي نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ﴾

دواتر که سهرده می موسا پیغه مبه ر هات، فورقان و پینماییه که ی له خواوهنده وه بو هات له سهر شیوه ی (۱۰) ریگیری لیکراودا، که ئه ویش بریتی بو له ده پاسپارده ی خواوهند، به لام ده بینین دواترو له په یامه کوتاییه که ی دوا پیغه مبه ردا موحه مه د (د.خ) ئه م ریگیریانه ده گورپن و گه شه ده که ن و ده بنه (محرمات) قه ده غه لیکراوه کان، به لگه ی ئه م راستیه ش ئایه تی ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ﴾ الانعام / ۱۵۱.

واته: بلئی وهرن با ئه و قه ده غه کراوانه تان بو بخوینمه وه که په روه ردگارتان قه ده غه ی کردوه له سهرتان.

هه روه ها ده بنین له باره ی (ربا) و سو وهرگرتنه وه که له لای نه وه کانی ئیسرائیل (ربا) له ریزی ریگه لیکراوه کاند بو، وه ک چوڼ خواوهند ده فه رموویت: ﴿وَأَخَذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ﴾ النساء / ۱۶۱.

واته: سهره پای ئه وه ی ئیمه ریگیریمان لی کردبون به لام ئه وان (ربا) یان وهرده گرت. به لام دواتر له دابه زینراوی به جیدا (ربا) چوه خانه ی (محرمات) و قه ده غه کراوه کانه وه ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ البقرة / ۲۷۵.

واته: خواوهند کپین و فروشتنی به په روا بینی بو تان و (ربا) و سو وهرگرتنیشی حه رام و قه ده غه کرد له سهرتان.

بویه پیویسته راستیه که هیهه بیزانین و له سهری بوهستین، ئه ویش برتیه له وه ی که له گه ل کوتایه هاتنی سهرده می په یام و په یامه پنه ره کاند او کوتایه هینان به و قوناغه، به ناردنی په یامی موحه مه دی و به م کاره ش به هه تا هه تایی ده رگای حه رام و قه ده غه کردن داخراوه و قوفلی لیدراوه تاوه کو پوژی دواپی، به لام ده رگای (النهی والمنع) ریگیری و یاساغ کردن و ریگریکردن، به کراوه یی ماوه ته وه و هه رده شمینیته وه، بو نمونه: پزیشک ده توانیت ریگیری له نه خو شه کانی بکات و نه هیلیت جگه ره بکیشن، هه روه ها ده ولته ده توانیت بریاری ریگری و یاساغ کردنی جگه ره کیشن بدات و به یاسا له شوینه گشتیه کاند ریگه له جگه ره کیشن بگریت و ده سه لاته کانی جیبه جی کردن پاسپیریت بو راپه راندنی یاساکان و جیبه جی کردنیان.

مرؤفیش (به هۆی تایبه تمه ندیه کانیه وه) شتانیک به باش ده زانیت و لای په سه نندن و شتانیکیش به خراپ ده زانیت و لای ناپه سه نندن، به م کاره شی مرؤف ئه و ئازادیه تاکه که سیه ی پیاده ده کات که خواوه ند پیی به خشیه وه، لیره شه وه هه موان ئازادن چی به باش ده زانن و لایان په سه نده بیکه ن و، چیش به خراپ و ناپه سه نده ده زانن، پشتگوئی بخه ن و نه یکه ن.

له کو تاییدا پیویسته له سه ر ئه م فه رموده ی خواوه ند بوه ستین که ده فه رمویت: ﴿إِنْ تَجَنَّبُوا كِبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلَكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا﴾ النساء / ۳۱. واته: ئه گه ر خۆتان به دور بگرن و له و (كبائیر) و کاره گه و رانه ی که ریگیریتان لیکراوه له ئه نجامدانیان ئه و خراپه کاریه کانتان لی ده وه ریئین و ده شتان خه ینه جیگه یه کی به ریژه وه.

به ده ستنیشانکراوی ده مانه ویت له سه ر رسته ی (كبائیر ماتنهون عنه) بوه ستین، واته: ئه و کاره گه و رانه ی که ریگیریتان لیکراوه له ئه نجامدانیان. یه که م شت له سه ر ئه م ئایه ته رمان ده گریت، ئامرازی به مه رج گرتنی (إن) ه که خواوه ند ده سپیکی ئایه ته که ی پیکردوه ته وه، دروست وه ک ئه و فه رموده ی خواوه ند که ده فه رمویت: ﴿إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا﴾ الحجرات / ۶. واته: ئه گه ر (فاسق) یک به هه والیکه وه هات بۆلاتان وردبینی و به دواداچون بکه ن و سه رنج بدن.

هه روه ها وه ک فه رموده ی خواوه ند: ﴿قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِنْ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي﴾ سبأ / ۵۰. واته: بلئ ئه گه ر سه رم لی بشیویت و ریگه هه له بکه م، ئه و به دلنیا ییه وه خۆم سه ر له خۆم ده شیوینم و ئه گه ریش ریگه به به ختی خۆم به م و پینموی بکریم ئه و: بیگومان به هۆی ئه وه وه یه که به نیگا و وه حی بۆم هاتوه له په روه ردگارمه وه.

ئەم ئامرازەش واتە: (إن) لە پڕوی شیۆه ی پڕیزمانه وه لە ئامرازی (إذا) دە چیت و هەردوکیان ئامرازی بە مەرج گرتن (أداة شرط) بە لām (إن) لە پڕوی ناواخو ئاماژە و واتاکە یه وه جیاوازه له (إذا) جیاوازیه که شیان ئە وه یه که: (إن) تەنها سەر ئەو کردارانه دە چیت که گومان هه یه له پودانیاندا، بە واتایه کی تر (إن) دە چیتە سەر ئەو کردارانه ی که دە کریت پو بدهن یا خود دە کریت پو نه دهن و نه یه نه بون.

بە لām ئامرازی (إذا) هه مو ئەو کردارانه ی بە دوا ی (إذا) دا دین بێگومان پو بدهن. گومان لە پودان و بەرپا بونیاندا نیه، بە نمونه: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ النصر/۱.

واته: ئە گەر سەرکه وتنی خواوه ند هات. بێگومانیش که دیت. یان ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾ البقرة/۱۱.

واته: ئە گەر پێیان بو تریت خراپه کاری مه که ن له زه ویدا ئە لین: دلنیا بن ئیمه چاکه کارین. پێیان و تراوه و ئە وانیش به رده وام هه ر ئەو وه لāmه ئە دهنه وه.

بۆیه وازهینان له کاره ناره واو گه وره کان (الکبائر) که له نایه تی (۳۱) ی سوره تی (النساء) دا هاتوه، مەرجه بۆ سهرینه وه ی کاره ناپه سه ندو ناباشه کان له مروفه کان، بە لām ئەم وازهینان و خو کیشانه وه یه به نده به بژارده ی مروفه کانه وه تا ئەوان بریاری هه لبژاردنی خو یان نه دهن وازهینانه که نایه ته دی، بۆیه: بۆی هه یه مروفه که بریاری گو پرایه لی بدات و وازهینانه که بێته دی و، بۆشی هه یه مروفه که بریاری سه رپێچی کردن بدات و وازهینانه که نه یه ته بون، ئە مه ش بۆ چونه کانی پێشو ترمان پشت راست ده کاته وه که له لاپه ره کانی پێشتر دا خستومانه ته پو.

دوهم شتیش له نایه ته که دا که ریمان ده گریت و پێویسته له سه ری بوه ستین ده سه ته واژه ی (کبائر ماتنهنون عنه) ئەم ده سه ته واژه یه پیمان ده لیت که: (منه یات) و رپگیری لی کراوه کانی ش گه وره و بچوکیان هه یه واته: هه یانه گه وره یه و هه شیانه بچوکه.

بؤ ئەم مه بهسته ئەگەر چاویک بگێرین به ناو دابه زینراوی به جییدا، له سێ جیگه دا دهسته واژه ی (کبائر) به دی ده کهین، به لام (صفائ) و بچوکه کان له و سێ جیگه یه دا تهنها یه کجار ناوبراون ئەویش له ژێر ناو نیشانی (اللم) دا هاتوه .

۱- ﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا

كَرِيمًا﴾ النساء / ۳۱.

۲- ﴿وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ﴾ الشوری / ۳۷.

۳- ﴿الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ﴾ النجم / ۳۲.

وهک چۆن له ئایه تی (۳۱) ی سوره تی (النساء) هوه تیگه یشتین و زانیمان که ریگیری لیکراوه کان (المنهیات) گه وره و بچوکیان هه یه .

به هه مان شیوه له ئایه تی (۳۷) ی سوره تی (الشوری) و ئایه تی (۳۲) ی سوره تی (النجم) یشه وه تیده گهین که (الاثام وَالْفَوَاحِش) تاوان و کاره ناپه سه نده کانیش گه وره و وردیله یان هه یه، به لام به داخه وه وهک پیشه ی هه میشه بیان ده بینین که رافه کاران (مفسرین) بۆ جاری هه زارو ده یه م لێره شدا پراو بۆ چونیک ی سه یرو سه رسورپهینه ریان له م باره یه شه وه هه یه و نازانین ژیرمه ندان و شیره تمه ندانی ئەم ئومه ته به درێژای چوارده سه ده ی پابردو بۆچی له م پراو بۆچونه سه یرا نه بیده نگ بون و لێیان قه بول کردون که به ناوی خواوه نده وه قسه بکه ن...؟ .

فه خری پازی له ته فسیره کهیدا له باره ی ئایه تی (۳۱) ی سوره تی (النساء) هوه ده لیت:

۱. {گێرپراوه ته وه که پیغه مبه ر (د.خ) وتویه تی: ئایا چی به (کبائر) و هه له گه وره کان ده زانن...؟ وتیان خواوه ندو په یامه یته ره که ی زاناترن، وتی: هاوه ل بریار دان بۆ خواوه ند، کوشتنی نه فسیک که کوشتنی قه ده غه کراو بیئت، ئەشکه نه جان و خراب ره فتار کردن له گه ل باوک و دایکدا، هه له اتن له گۆره پانی پوبه یرو بونه وه دا، جادوو کردن، خواردنی مالی مندالی بی باوک، قسه ی بی بنه ما (الزور)، سوو وه رگرتن (الریا)، تۆمه تبار کردنی ئافره تانی داوینپاک.

عه بدواللهی کورپی عومه ریش له ریوایه تیگدا دهیگپریتته وه که ئەمانه‌ی سه ره وه‌ی هه مو وتوه و ئەمانه‌شی بۆ زیاد کردوه: پیشیل کردنی مافی زیاره تکارانی مائی ریز لئینراو (بیت الحرام) و، خواردنه وه‌ی مه‌ی.

ئیین و مه‌سعودیش دهیگپریتته وه و ده‌لئیت: ئەمانه‌شی بۆ زیاد کرد: نا ئومید بون به سۆزو به‌زه‌یی خواوه‌ند، بی‌خه‌م بون له‌توره‌بونی خواوه‌ند { به‌رگی (۱۰) لاپه‌ره (۶۲).

۲. ئیین و که‌سیریش له‌ته‌فسیری ئەم ئایه‌ته‌دا واته: ئایه‌تی (۳۱) ی سوره‌تی (النساء) ده‌گیپریتته وه و ده‌لئیت: { له‌تاوسه‌وه که وتویه‌تی: وتم: به‌ئیین و عه‌باس: حه‌وت تاوانه‌گه‌وره‌که کامانه‌ن..؟ وتی: به‌لکو ئەوان له‌حه‌فتاوه‌ نزیکن } . ئەم حه‌فتایه‌ش ئەوانه‌ن که (حافظ أبو عبدالله شمس الدین الذهبی) له‌کتیبیکدا کۆی کردونه‌ته‌وه و کتیبه‌که‌شی به‌ناوبانگه‌.

۳. ئیین و که‌سیر له‌سه‌عیدی کورپی جوبه‌یره‌وه ده‌گیپریتته وه که پیاویک وتی به‌ئیین و عه‌باس: (کبائر) و تاوانه‌گه‌وره‌کان چه‌ندن..؟ حه‌وتن..؟ وتی: ئەوان له‌حه‌وت سه‌ده‌وه‌ نزیکن.

۴. هه‌روه‌ها فه‌خری رازی ده‌لئیت: { هه‌موو تاوان و سه‌رپیچیه‌کان ده‌چنه‌خانه‌ی تاوانه‌گه‌وره‌کانه‌وه. سه‌عیدی کورپی جوبه‌یر له‌عه‌بدوالله‌ی کورپی عه‌باسه‌وه ده‌گیپریتته وه که وتویه‌تی: هه‌رچی کاریک سه‌رپیچی خواوه‌ندی تیدا بکریت ئەوه گوناھی گه‌وره‌و (کبیره) یه‌.

هه‌رکه‌س کاریکی له‌م چه‌شنه‌ی کردوه با داوای لیخۆش بون له‌خواوه‌ند بکات، چونکه‌ خواوه‌ند ته‌نها له‌دین هه‌لگه‌راوه‌کان له‌ناو ئاگردا به‌هه‌تا هه‌تایی ده‌هیلئیتته‌وه، یا که‌سیک که مل نه‌دات به‌یه‌کیک له‌فه‌رزکراوه‌کان یان که‌سیک قه‌ده‌ر به‌درۆبخاته‌وه } .

۵. ئیبن و که سیر ده لئیت: {قسه وتن به ئه بوبه کرو عومه ر خویان لی رازی بیئت له خانه ی تاوانه گه ره کاندایه }.

ئه گه ر سه رنج له م پینج برگه یه بدهین ئه و پینج ئاست له تاوانه گه وره کان (الکبائر) مان دیته پیش چاو، که له ئاستی دابه زینراوی به جیوه ده ست پیده که ن تا ئاستی سه رده می شوین که وتوان و سه رده می فقیه زانه کان.

۱- (کبائر) هکان له سه ر ئاستی قورئان:

په یامه ئاسمانیه کان به گشتی و په یامی موحه مه دیش به تاییه تی، دابه ش ده بن بو دو به شی سه ره کی:

أوامر و نواهی: فرمان و پیگیری کردنه کان.

● **أوامر:** فرمانه کان: ئه م فرمانانه ن فرمانپه وایه تی لایه نه ئه رینیه کانی هه لسوکه وتی مرؤفه کان پیکده خه ن، داواکراوه له مرؤف ئه و هه لسوکه تانه ئه نجام بدات و بیانکات (إفعل).

● **نواهی:** پیگیری کردنه کان: ئه م پیگیری لیکردنانه فرمانپه وایه تی لایه نه نه رینیه کانی هه لسوکه وتی مرؤفه کان ده که ن و کاروباری ئه و لایه نه نه رینیه کانی هه لسوکه وتی مرؤفه کان پیکده خه ن، داواکراوه له مرؤف ئه و هه لسوکه وتانه ئه نجام نه دات و نه یانکات (لاتفعل).

هه روه ک پیشتر باسمان کرد له دابه زینراوی به جیدا پیگیری لیکراوه کان (النواهی) دابه ش ده بن به سه ر پیگیری لیکراوه گه وره کان و پیگیری لیکراوه وردیله کاند (اللم) که هاوه ل بریاردان بو خواوه ند له پیش هه مویانه وه دیت.

به هه مان شیوه فرمانه ئه رینیه کانیش دابه ش ده بن به سه ر فرمانه ئه رینیه گه وره کان و فرمانه ئه رینیه گچکه کاند، که به باوه ر بون به خواوه ندی تاکی تاقانه ده سپی ده که ن و به لادانی کۆسپ ودرک و دالیک له سه ره ریگه یه کدا کۆتاییان دیت.

خواهوند به خوښنودی و فه زلی خوئی باوه پرو باوه پرداریی و پابه ندبونی به باوه پرداریه وه، خوښه ویست کردوه له لای باوه پرداره گوپرایه ل و گوئی به فه رمانه کانی و، هه روه ها کوفرو له پیلادان و مل پی نه دان و سه ریپچیسی لاقیزه ون کردون، نه مه ش یه کیکی تر له میهره بانیه کانی په روه ردگاره .

سه بارهت به هه ریه که له چه مکه کانی (کفر، فسوق، عصیان) (کافر بون و له پیلادان و مل پی نه دان و سه ریپچی کردن) یش به کورتی ده لئین:

کوفر: بریتیه له وه که که سیئکه هه لویستیکی ئاشکرا له دژایه تی کردنی فه رمانیک یاخود به رانبر به که سیئکی دیاریکراو یاخود دژایه تی کردنی په یامی موحه مه دی، هه لویست وه ریگریت و بریاری دژایه تی کردنی بدات، هه رکه س نه م چه شنه هه لویسته ی به رامبه ر هه رچی گرت نه و کوفری به وشته کردوه .

فسوق: له پیلادان و مل پینه دان: بریتیه له مل پینه دان به فه رمانیک و پابه ند نه بون پیوه ی و ده رچون له فه رمانه که، وه که چون خواهوند له باره ی ئیبلیس وه ده فه رمویت: ﴿فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾ الکهف/۵۰.

العصیان: سه ریپچی کردن: بریتیه له وه ی که مروقی خاوه ن ژیری و عاقل و داوا لیکراو، واز له کاریک نه هینیت که داوا ی واز لیهینانی لیکرا بی، وه که چون خواهوند ده فه رمویت: ﴿وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى﴾ طه/۱۲۱.

سه بارهت به سه ریپچی فریشته کانش، سه ریپچی کردنیان بریتیه له سه ریپچی کردنی فه رمانه خاوییه کان ﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ﴾ التحريم/۶.

واته: سه ریپچی خواهوند ناکه ن له هه ر فه رمانیکدا که بیدات به سه ریاندا. چونکه چه مکی (فسوق و عصیان) واته: مل پینه دان و سه ریپچی و نافه رمانی، له فه ره نگو و بیرکردنه وه ی فریشته کاندان بونی نیه .

که واته:

کوفر: هه لوئستیکی دژایه تی کردنی ئاشکرایه به رانبهر به شیکی دیاریکراو، به و کاره شی ئه و که سه کوفر به و شته دهکات.

له م سۆنگه یه وه که سی پژدو پیسکه و دهس قونجاو سه بارهت به و نازو نیعمه ته ی که له به رده ستیدایه کافره و کوفری پیده کات ﴿الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا﴾ النساء / ۳۷.

الفسوق: له ریلادان و مل پینه دان: بریتیه له خۆلادان و مل پینه دان له فه رمانه کانی په روه ردگاری جیهانیان ﴿فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾ الكهف / ۵۰.

العصیان: سه ریچی کردنیش سه بارهت به مروقه کان: بریتیه له ئه نجامدانی ئه و کردارو کارانه ی که ریگریان لیکراوه له ئه نجامدانیان له لایه ن په روه ردگاری جیهانیانه وه ﴿وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى﴾ طه / ۱۲۱.

واته: ئاده م سه ریچی په روه ردگاری خۆی کردو و له ئاکامدا سه رگه ردان بوو. خواوه نندیش وه ک دلو قانی و دلسۆزییه ک بو ئه و به ندانه ی که سه ریچی له ریگه لیگه روه کانی ده که ن، ئامازه ی به ژماره یه کی به رچاو له ریگه لیگه روه کان کردوه و ناوی ناون (الکبائر) هه رکه س له به نده کانی، خۆی له و (کبائر) انه پاراست و خۆی به دور گرت له ئه نجامدانیان، ئه و خواوه ند له به رانبهر ئه و خۆپاریزیه یاندا ئه و به ندانه ی پاداشت دهکات و تاوان وه له کانیان له سه ر ده سپینه وه و ده یانخاته جیگه یه کی به ریژه وه.

﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نَكْفُرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا﴾ النساء / ۳۱.

واته: ئه گه ر خۆتان به دور بگرن له و کرده وه و هه له گه و رانه ی که ریگیری له ئه نجامدانیان کراوه، ئه و تاوان و خراپه کاریه کانتان له سه ر ده سپینه وه و ده شتان خه یه جیگه یه کی به ریژه وه.

ئەم کۆمه له (کبائڤ) ههش دابه زینراوی به جی خستونیه ته دهره وهی بازنه ی لی کۆلینه وهو (إجتهد)ی مرقفه وهو له خانه ی (محرّمات) وقه ده غه کراوه کاندایانون:

رینگری لی کراوه کانی ناو دابه زینراوی به جی (التنزیل الحکیم) یش ده بنه دو به شه وه:
أ. هه له و تاوانه گه روه کان (الکبائڤ) که به درینژی میژوو جی گرن و بریتین له قه ده غه کراوه کان (المحرّمات).

ب. خراپه گچکه کان (الصغائڤ) که له دابه زینراوی به جی (التنزیل الحکیم) دا به وردیله کان (اللمم) ناویان هاتوه.

به لام ئە گه ر ژماردن و سه ر ژمیر کردنی رینگه لی گراوو قه ده غه کراوه کان (المنهیات و المحرّمات) له دابه زینراوی به جیدا ئاسان بیّت و ده ست بدات، ئەوا سه ر ژمیر کردنی و ژماردن (کبائڤ) و تاوانه گه روه کان له بهر هۆکار یکی ساده به ئەسته م ده بینین، هۆکاره که ش بریتیه له وهی که: له وانیه ئەو (کبائڤ) انه له خانه ی قه ده غه کراوه کان (المحرّمات) دا بن و ده شگونجیت له دهره وهی خانه ی قه ده غه کراوه کاندایان، چونکه نه ریتی باو له کۆمه لگا کاندایان رۆل یکی سه ره کی هه یه له م بواره دا، بۆ نمونه: ده گونجیت له کۆمه لگه یه کدا یا خود له سه رده می کدا له و کۆمه لگه یه دا نه ریتیک به خراپترین و گه وره ترین تاوانه کان ده ستنیشان بکریّت و دواتر به هۆی گۆرانی هه لومه رج و گه شه ی کۆمه لگه که وه کاریکی تر ئەو پینگه یه بگریّت و ئەو بگریّته گه وره ترین تاوان، نمونه یه که له میژوه وه: له کۆمه لگه ی قوره یشداو به درینژی سینزه سال له پیغه مبه رایه تی، هاوه ل بریاردان (الشرك) و سوو وه رگرتن (الریا) و، رۆچون له مه یخواردنه وه دا، له ریزی یه که مه کانی تاوانه گه وره کاندایان، دواتر له کۆمه لگه ی مه دینه داو پاش دابه زینی مۆله تی جه نگو و کوشتار، پاکردن و پشت هه لکردن له گۆره پانی جه نگیش، چوه خانه ی (کبائڤ) و تاوانه گه وره کانه وه که پیشتر باسی نه بو.

ئہ مه گه واهو شاهیدیك له سهر ئه و باسه، گه واهو شاهیدیكي تریش بریتیه له وهی که: له ناو هۆزی (لوط) پیغه مبهردا (س.خ) تاوان به ئاشکرا ئه نجام ده دراو له سه روی هه موشیان هه و تاوان و رهفتاری ناپه سهندی (نیربازی) بویه ئه و کرداره قیزه ونه له پیزی به که می تاوانه گه وره کاندئا ئه ژمار ده کرا، ئه م کرداره نه گریسه به پرا ده یه که له ناویاندا پهره ی سهندبو که پیوستیان به پیغه مبهریکی په یامه پنه ر بو تا بۆیان په وانه بکریت و هه ولی گپرانه وه یان بدات بو سهر پیگه ی راست، به لام ئه وهش له گه لیاندا بی ئاکام مایه وه و دوا جار له ناوبران.

راسته که دابه زینراوی به جی به تاییهت تیشکی خستوه ته سهر کومه لیک پیگه لیگیراو (النواهی) و له چه ند جیگه دا ناوی دوپات کردونه ته وه و باسی لیوه کردون، به لام به دلنیا ییه وه ناوی (کبائر) و تاوانی گه وره ی لی نه ناون، لیره وه تیده گه ین ئه م دهسته واژه یه له هه رسی جیگه که دا بۆچی به (نکره مضافه) و نه ناسراوی و به خستنه پال کاریکیت هاتون و به (معرفه) و ناسراوی نه هاتون، چونکه (تعریف) و ناساندن ده بیته هوی ده ستنیشا نکردن و ده ستنیشا نکردنیش ده بیته هوی جیگیرکردن (التثبیت) و، جیگیرکردنیش ته نها بو (محرمات) و قه ده غه کراوه کانه، به وپییه ی که له خانه ی (کبائر) و تاوانه گه وره کاندان، چونکه ده کریت دهسته واژه ی (کبائر) بو ئه و تاوانانهش به کار بهینین که به هوی فشار و خواستی کومه لگه کانیانه وه له کات و شوینیکه وه ده گورین و گورانیا ن به سهر دا دیت، به لام به بی ئه وه ی بخزینه خانه ی قه ده غه کراوه کانه وه، وه ک باسما ن کرد.

۲- (کبائر) هکان له سهر ئاستی پیغه مبهرایه تی و پیغه مبه ر:

گومان له وه دا نیه که تیگه یشتنی پیغه مبه ر بو بابه تی (کبائر) ئه میش وه ک هه مو بابه ته کانی تر هر له چوارچپوه ی ئامانج و مه به سه ته کانی خواوه ندایه که به گشتی له دابه زینراوی به جیدا هاتون.

لیره وه و له پروانگه ی ئه و فرموده یه وه که به لای (پازی) یه و دراوه ته پال پیغه مبه ر (ئه گهر پشت راست ببیته وه) و تویه تی: قسه ی ده سه له سه راو (الزور) و تومه تبارکردنی ئافره تانی داوین پاک و بی ئاگا له و تاوانانه ی که ئه دریته پالیان، ئه مانه له خانه ی (کبائر) و تاوانه گه وره کاندان.

ئه مه له کومه لگه یه کی تازه گه سه سه ندوی وه ک کومه لگه ی مه دینه دا شتیکی ئاساییه و ئامانج لئی پاراستنی په یوه ندیه کانی ئه و کومه لگه یه له پرووی ئابوری و بازرگانی و دادپه روه ریه وه، هه روه ها ئامانج لئی بریتیه له به تین کردن و جوشدانی په یوه ندیه خیزانیه کان و په یوه ندیه خیله کیه کان به یه که وه له سه ر چه ند بناغه یه کی پاکی دور له خلته و کاری تیکده رانه و هوکاری لیخن بونی.

هه روه ها شتیکی ئاساییه که پیغه مبه ر له م کومه لگه یه دا بۆ نمونه: باس له سته م و سته مکاران نه کات، هه ر چه ند گومان له وه دا نیه که سته م و سته مکاری زور مه ترسیدار ترو سامناک تره و هه رپه شه ی زیاتره له سه ر کومه لگه کان، له کاری قسه هه له به ستن و تومه تبارکردنی ئافره تانی داوین پاک، هوکاره که شی ئه وه یه که کومه لگه ی مه دینه له سه رده می پیغه مبه رایه تی موحه مه دا، فه رماندارو کاربه ده ست و سولتانی سته مکارو خو سه پینی تیدا نه بوه.

گومانیش له وه دا نیه که پیغه مبه ر (د.خ) کاتیک پرسیار ده کات له هاوه لانی و لییان ده پرسیت: چی به (کبائر) ده زانن بیئاگا نه بوه و، به سه ر مه بسته خواییه که دا تیینه په ریوه که خاوه ند به (نکره) یی و نه ناسراوی وشه ی (کبائر) ی هیناوه و پیناسه ی نه کردوه، هه روه ها به گشتی باسی لیوه کردوه و ده ستنیشانی نه کردوه، به هه مان شیوه نه پیناسه ی کردوه و نه ویناشی کردوه، به لکو هه روا به نه ناسراوی و (نکره) یی هیشتویه تیه وه.

دواجار گومان له وه دا نیه که پیغه مبه ر کاتیک که (کبائر) و تاوانه گه وره کان ده ژمیریت به هاوه لانی، به دلنیا ییه وه ئه وهی بو باسکردون و بو ژماردون که له وده مه داو له و کومه لگه یه دا که تیایدا ژیاون به تاوانی گه وره و (کبائر) ناوبراون و ژمیردراون، بویه ئه وه به دی ناکه یین که پیغه مبه ر (دوخ) نکولی له وه کردبیت که ئه م پیناسه و ناساندو ژماردنه ی ئه و، گورانکاری به سه ردا دیت له کات و سات یاخود له کومه لگه یه کی تردا جیا له و هه ل و مه رجه و کومه لگه ی ئه و کاته یان.

به لگه ش له سه ر ئه م راستیه ئه وه یه که له هه مان گپرانه وه و هه والدا هاتوه که ئیین و عومه ر (ذکرها وزاد فیها) واته: ئیین و عومه ر ئه م تاوانه گه ورانه ی ژماردن و بو شتی زیادکردن، هه روه ها له هه مان گپرانه وه دا هاتوه که: ئیین و مه سعود (ذکرها وزاد فیها) تاوانه گه وره کانی ژماردن و بو شتی زیادکردن، لیره وه و بو ئه وه ی ئه م مه سه لانه هه مو راست بکرینه وه، ئیمه وا ده بنین که دارشتنی ئه و پرسیاره ی که گویا پیغه مبه ر کردی له هاوه لانی و لئی پرسین: چی به تاوانی گه وره ده زانن...؟ دارشتنیکی راست نه بوه و ئه گه ر خودی هه والگه ش راست بیت ئه و له گپرانه وه و دارشتنه وه یدا هه له روی داوه و، ده بو به م شیویه یه بوایه و لئی بپرسینایه: چی به وه ده زانن که له خانه ی تاوانه گه وره کان و له پرزی تاوانه گه وره کاندایه...؟ (ماتعدون فی الکبائر) چونکه ئه و هه مو هه له تیگه یشتنانه له گپرانه وه هه له کانه وه سه رچاوه ده گرن.

۳- (کبائر) و تاوانه گه وره کان له سه ر ئاستی هاوه لانی پیغه مبه ر:

وه ک بینیمان و پیشتر باسمان لیه کرد، گونا هه گه وره کان له دابه زینراوی به جیدا دیاریکراو بون و بریتی بون له هه رامکراوه کان (المحرّمات) که له ناو ئه وانیشدا ژماره یه ک له پرگیری لیکراوه کان (المنهیات) یش هاتبون، دواتریش بینیمان له فه رموده ی پیغه مبه ردا بون به نو دانه، پاشان عه بدوالله ی کوری عومه ر هات و دو

دانهی بۆ زیادکردن، دواتریش عهبدواللهی کورپی مهسعود سیّ دانهی بۆ زیادکردن، پاشان به لای عهبدواللهی کورپی عهباسهوه، قه لهم بازیکیان پیدراو له گێرانه وه که ی (طاوس) دا بون به حهفتا، پاشان له گێرانه وه ی سه عیدی کورپی جوبه پیردا بون به حهوت سه د، دواتر هه رله لای ئیبن و جوبه پیر بون به هه مو نه و شتانهی که خواوه ند ریگیری لیکردون و به قسه ی سه عیدیش هه رچی سه ریچی نه وی تیدا بیّت له (کبائر) ه (۳۰).

له م پینچ برگه یه دا که له ته فسیره کانی (پازی و ئیبن و که ثیر) هه لمان بژاردن و خستمانه پرو، کۆمه لیک پرسیار هه ن، دلنایام هه ر که سیّک سه رنج له برگه کان بدات نه م چه ند پرسیار سه رنجه ی لا دروست ده بیّت، پرسیار سه رنجه کانیش بریتین له :
یه که م: ئایا عهبدواللهی کورپی عومه رو عهبدواللهی کورپی مهسعود کاتیک پینغه مبه ر نه و پرسیاره ی کرد له هاوه له کانی نه وان له وی ئاماده بون که لیّی پرسین: چی به تاوانی گه وره ده زانن...؟ نه گه ر له وی بون و گوئیان له قسه که ی پینغه مبه ر بوه، چون ریگه یان به خویندا قسه یه ک ببهستن به ده م پینغه مبه ر وه که نه و نه یوتوه...؟
دوهم: له برگه کانی (۲، ۳، ۴) دا چه ند قسه یه کی ئیبن عه باس گێرپراوه ته وه له باره ی هه له و تاوانه گه وره کانه وه که له زنجیره ی گێرانه وه کاندانه دراوته ته پال پینغه مبه ر (د.خ) واته: به ناوی نه وه وه نیه.

(۳۰) به ردهوام له نووسینه کافماندا نه و رهویه یه پیره و ده کهین که له کتییی یه که ماندا (الکتاب و القرآن، قراءه معاصره) بناغه مان بۆ دارشتهوه، نهویش بریتیه له وه ی که: که له پور (تراث) به فهرموده و هه وائ و فیهقه یه وه، ده خه یه نه رو به راوردی ده کهین له گه ل دابه زیتراوی به چی (التنزیل الحکیم) دا، هه رچی له و که له پوره له گه ل دابه زیتراوی به چیدا گوخوا و ریک هاته وه نه و و ده ریده گرین، هه رچیش له گه لیدا نه گوخوا وازی لیّ ده هیتین و نامۆژگاری دۆستانیشمان ده کهین وازی لیّ به یین، نه گه ر بۆمانکرا نه گوخوا نه که شی رون ده کهینه وه.
پتویسته خوینه ریش بزاییت کاتیک نه م ریویاوت و گێرانه وه هه وائانه ده خه یه نه رو، مانای وانیه که دان به راستی و دروستی نه و گێرانه وه هه وائانه دا ده نیتین که (پازی و ئیبن و که ثیر... هتد) هیناویانه، چونکه نه گه ر واکه ین نه و پینچه وانیه رهویه که ی خویمان ده جو لیبینه وه که بریارمان داوه پایه ندی بین، ده گوختت نه و زیادکردنانه کاری شوینکه و توانی هاوه لائ و نه وه کانی دواتر بیّت، یان کاری لایه کی تر بیّت و درایبته پال هاوه لانی پینغه مبه ر تاوه کو کهس نه ویزیتت قسه له سه ر هه له بونی بکات.

نمونه‌ی له م چه شنه گپړانه وانه زوره له و کتیبانه دا که پیمان ده لین: کتیبه کانی
فه رموده، نه گهر لای شوینکه وتوان (التابعین) و نه وه کانی تره وه نه م چه شنه
گپړانه وانه نه کرانایه به بنه مای یاسا دانانو و اسهیر نه کرانایه که نه م گپړانه وانه
قسه‌ی یه کلاکه ره وه نو ناکریت سهر پپچیان لی بکریت و، ته نانه ت پینچ فه قیهه
گه وره که ش فیهه که یان له سر نه م بنه مایانه دانه مه زاندا یه {هه رچه نده
کتیبه کانی (الاخبار) پرن له رخنه‌ی هاوه لان له یه کترو هه ندی جار رخنه کان توند
بون و یه کتر به دروختنه وه و هه ندی جاریش گه شتوه ته ناستی هیرش کردنه سر
بنه مال و رچه له کی یه کترو هه ندی جاریش گه شتوه ته ناستی تاوانبار کردن به
کوفرو دورویی و هه لگه پانه وه له ناین {نه گهر نه م چه شنه گپړانه وانه به و چاوه وه
سه یرو مامه له نه کرانایه، ده کرا هر گوپیان پی نه ده یین و له سه ریان نه وه ستین.

سپه م: دارپینی فه رموده و هه واله کان به گشتی به هه واله کانی پیغه مبه رو هه واله
هاوه له کانیشه وه، له لایه که وه دارپراون له چوارچپوه (زمن) یه که یان و له لایه کی
تریشه وه دارپراون له ریزبه ندیه میژویه که یان.

به واتایه کی تر هه ندی کی که میان نه بیّت، پون نیه نه م گپړانه وه و فه رموده و
هه واله که ی و له چ هه ل و مه رج و ساته وه ختیکدا و بوچی و به رابنه ر به کی و کامیان
له دوا ی کامیانه وه و تراون.

نیمه له به رده م سی نایه تی دابه زینراوی به جیداین که (کبائر) و هه له و تاوانه
گه وره کانیا ن تیا دا باسکراوه.

یه کیکیان له مه که دابه زیوه و بریتیه له نایه تی (۳۷) ی سوره تی (الشوری) و
دوانیشیان له مه دینه دابه زیون.

به لام ده بینین (پازی) له ته فسیره که یدا نه م فه رموده یه ی پیغه مبه ر
که له باره ی (کبائر) و هه له و تاوانه گه وره کانه وه و تویه تی، له دریزه ی ته فسیر کردنی

ئایه تی (۳۱)ی سوره تی (النساء) دا ده هیئیت که ئایه تیکه له مه دینه دابه زیوه و به وردی قسه ی له سهر ده کات.

پرسیار لیره دا ئه مه: ئایا هاوه لآن و هه موو باوه پرداران به په یامی موحه مه دی، ده سه وسان وه ستان و چه ند سال تی په پری و ئه وان هیچیان له باره ی ئه و هه له و تاوانه گه ورانه وه نه ده زانی که له ئایه تی (۳۷)ی سوره تی (الشوری) داو له شاری مه که دابه زیوو...؟ ئایا هیچیان له و باره یه وه نه ده زانی تا ئایه تی (۳۱)ی سوره تی (النساء) له مه دینه دابه زی...؟.

چواره م: ئه و قسه ی ئین و عه باس که ده لئیت: (کبائر) هه موو ئه و ریگه لیگیراوانه و هه موو کاریک ده گریته وه که سه ریچی خواوه ندی تیدا بکریت، ئه مه قسه یه کی سه ر سو رهینه ره و (ئه گه ر پشت راست بکریته وه) له یه کیک له هیما و خوینه وارو که سه دیاره کانی ئومه و (ترجمان القرآن) و پیشه وای فیه وه وه ده رچه وه له وه وه ده گیریته وه...!!.

وه ک بلئیت ئه م پیاوه گوپی له و سی ئایه ته نه بوه که باس له (کبائر) ده که ن و خواوه ند له و سی ئایه ته دا به پونی باسی له (کبائر) کردوه و رایگه یاننده که هه له و تاوانه کان (کبائر، صغائر، لم) واته: تاوان و هه له ی گه وره و گچکه و وردیله یان هه یه . یان ئایا ده کریت بلئین: گوپی له م ئایه تانه بوه، به لام لییان حالی نه بوه...؟.

یان ئاخو ده کریت بلئین: ئه و له ئایه ته کان به جوانی تیگه یشته وه و زانیویه تی که خواوه ند چه ند ئاسانکاری و سوژی به کار هیناوه له گه ل به نده کانیدا، به لام ئه م پیاوه هاتبیت و خو ی به شایانتر زانیبیت و زیده روپی کردبیت له توندو تیژی و ته سک کردنه وه ی ده روه کان له به رده م به نده کانی خواوه ندا...؟.

پینجه م: ئه و قسه یه ی ئین و عه باس که ده لئیت: تاوان و هه له گه وره کان (الکبائر) له حه وت سه ده وه نزیکن، ئه مه قسه یه کی سه مه ره و سه رسو رهینه ر تر له قسه پیشوه که یه تی و له هه موو شتیک زیاتر له گالته و گه پ و قسه ی بیهوده ده چیت.

هه رکه س ئه و سئی ئایه تهی دابه زینراوی به جی بخوینیتته وه، به بی هیچ دوو دلئی و را جیاوازیه ک، تیده گات که هه له و تاوانه گه وره کان (الکبائر) بریتین له هه ندیک له پریگیر لیگراوه کان (النواهی) و هه ندیکن له تاوان و کاره ناپه سه نده کان نه که هه مویان. باشه ئه گه ره هه له و تاوانه گه وره کان (الکبائر) وه ک ئیین و عه باس ده لیت: حه وت سه د بن، ئه ی ئاخو ریگه لیگیراوو تاوان و کاره ناپه سه نده کان (النواهی و الآثام و الفواحش) به لای ئه م به پریزه وه چه ندن...؟! .

ئه گه ره حه رام کراوه کان (المحرمات) له دابه زینراوی به جیدا ده ستنیشان نه کرانایه، که نا کریت له هیچ کات و سات و سه رده میکا زیادو که م بکرین، ده کرا ئه و قسه یه ش که به ناوی ئیین و عه باسه وه پیمان گه شتوه که ده لیت: حه وت سه دن، والیک بدهینه وه که مه به سستی ئه وه بیت (کبائر) زورن وه ک چون خواوه ند ده فه رمویت: ﴿يُودُ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ البقرة/ ۹۶. یان ﴿إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً﴾ التوبة/ ۸۰. به لام ئه م بواره ئه و ریگه پیدانه په سه ند ناکات، چونکه کاتیک خواوه ند ده فه رمویت: (الف سنه) هه زار سال، خو مه به سستی ئه وه نیه (۱+۹۹۹) و کاتیک ده فه رمویت: (سبعین مرة) مه به سستی (۱+۶۹) نیه، واته: ئه مانه ژماره ی راستی نین و به های ژمیریاریان نیه، به لکو مه به ست له به کارهیناناندا زورکردن (التکثیر) ه به شیوه ی (مجان).

ئه م فه رمودانه ی خواوه ند که باسمان کردن، جیان له فه رموده ی خواوه ند که ده فه رمویت: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ﴾ النور/ ۲. هه روه ها جیایه له وه ی که ده فه رمویت: ﴿مَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا﴾ المجادلة/ ۴.

به هه مان شیوه جیایه له وهی که ده فه رموویت: ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ﴾ البقرة / ۱۹۶.

بویه ده بیئت بزاین که (المائة) له نایه تی (۲) ی سورته تی (النور) و له نایه تی (۴) ی سورته تی (المجادلة) دا و (العشرة) له نایه تی (۱۹۶) ی سورته تی (البقرة) دا نه مانه ژماره ی راسته قینه ن و به های ژمی ریاری خویانیان هه یه و نا کریت زیادو که میان تیدا بکریت، له گه ل نه مه شدا نه گه ر مه به ست له به کاره یانیاندا زیاد کردن (الکثرة) ش بیئت هیشتا هه ر زیاد نین.

۴- هه له و تاوانه گه وره کان (الکبائر) له سه ر ئاستی شوین که وتوانی هاوه لانی

پیغه مبه ر و شوین که وتوانی نه وانیش:

جیگه ی خویه تی لیژدها که باس له هاوه لانی پیغه مبه ر ده که یین ئاگامان له وه بیئت که نه وانیش کومه لیک خه لک بون سه ره پای نه وه ی که په یوه ندی بیرو باوه رو باوه ر بون به خواوه ندو فریشته کان و پوژی دوا یی و باوه ر به پیغه مبه ر... هتد کوی ده کردنه وه، هه ریه که یان خواوه ن که سایه تی و تایبه تمه ندی و ئاستی تایبه ت به خوی هه بوه له بیر کردنه وه و لیكدانه وه دا، هه یان بوه زور ئازاو بو یرو چاونه ترسو، هه شیان بوه ترسنوک و پارا بوه، هه یان بوه ده سکراره و به خشنده وه شیان بوه ده سقونجاو و پرژد، هه یان بوه زور لیژان و چاوه کراوه، هه شیان بوه زور ساده و دل فه قیر.

هه ریه که یان دیدگای تایبه ت به خوی هه بوله هه لسه نگانندی روداو و پیشهاته کانداه گشی.

هه ر نه م پاسه یه یه که پیغه مبه ر (د.خ) له فه رموده یه کدا (نه گه ر پشت راست بیئته وه) که هه ردوو شیخه که (بخاری و مسلم) له نه بوهوره یه وه ده گپرنه وه که وتویه تی: پیغه مبه ر (د.خ) فه رموی: خه لک وه ک کانزاکان وایه ده سبژی ره کانیان له نه فامیدا هه ر به ده سبژی ری ده میننه وه له ئیسلامدا.

له م پروانگه یه وه ئه گهر جیاوازی بکه وتایه ته نیوانیان ه وه، شه رمیان له یه کتر نه ده کرده وو به ئاشکرا یه کتریان ره خنه ده کرد، ره خنه گرتنیک که هندی جار ده گه شته ئاستی گالته پیکردنی بی په رده و قسه پیوتنی ئاشکرا، عه سقه لانی له باسی ئه بو هورهیره و له کتیبی (الإصابه) دا ده لیت:

- ئه بو هورهیره ده لیت: ئیوه وا باس ده که ن و ده لیت: ئه بو هورهیره فهرموده ی زور له پیغه مبه ره وه ده گپرتته وه، خواوه ند ئاگاداره که من کابرایه کی هه ژار بوم پیغه مبه ر تیژی ده کردم و خوراکي ده دامی، کۆچبه رو (مهاجر) هکان خه ریکی هات و هاوارو چه پله لیدان بون له بازاره کاند او پشتیوانان (الأنصار) یش خه ریکی سه رپه رشتی کردنی مال و سامانه که یان بون. کتیبی (الإصابه) به رگی (٤) لاپه ره (٢٠٧).

- عائیشه وتی به ئه بو هورهیره: تو شتانیک ده لیت (واته شتانیک له پیغه مبه ره وه ده گپرتته وه) که من ئه و شتانه م نه بیستوه. ئه بو هورهیره ش وتی: ئه ی دایکی باوه رداران، تو له بهر ئه وه نه ت بیستون چونکه کل و کلدان و ئاوینه، سه رقالیان کردویت و نه تپه رژاوه ته سه ر ئه وه ی گوئی له و بگریت، به لام من هیچ شتیک سه رقالی نه ده کردم له گوئی گرتن له و. هه مان سه رچاوه لاپه ره (٢٠٨).

ئهم برگه یه ی خواره وه ش که له باره ی ئه و روداوه ده سه ه لبه سه وه یه که به ناوی (إفک) ه وه به ناوبانگه و بوخاری له سه حیحه که یداو ئیبین و هیشام له کتیبه که یداو ته به ری له میژوه که یدا، هیناویانه و ئیمه ش ئهم برگه یه له کتیبی (تأریخ الرسل والملوک) ی (ته به ری) وه رده گرین که له سه رزاری عائشه وه گپرداوه ته وه:

{ عائشه ده لیت: پیغه مبه ر (د.خ) له ناو خه لکدا وتاری ده داو باسیکی بو ده کردن که من هیچم له م باسه نه ده زانی و پیغه مبه ر وتی: ئه ی خه لکینه

که سانیک هه ن که به نارها و باسی مال و خیزانم ده که ن و ههستم بریندار ده که ن، نازانم بو و ده که ن و مه به ستیان چیه... سویند به خواوه ند من کاری چاکه نه بیت هیچم له و خیزانانم نه دیوه.

ئو که سانه له و تومه ته یاندا باس له پیاویک ده که ن، سویند به خوا چاکه کاری نه بیت هیچم لئ نه بینیه و، له گه ل خوما نه بیت پیی نه خستوه ته هیچکام له ماله کانمه وه... کاتیک پیغه مبه ر (د.خ) ئه م باسه ی کرد، ئوسهیدی کوری حوزه ییری ئهوسی و برای عه بدولئه شهه ل هه ستایه سه ری و وتی: ئه ی په یامهینه ری خواوه ند ئه گه ر ئه و که سانه له هوزی ئه وس بن، ئه و ئیمه چاره یان ده که یین و بیده نگیان ده که یین، ئه گه ر له برایانی هوزی خه زه جیش بن ئه و، فرمانمان پیبکه سویند به خوا له هه ر تیره یه ک بن شایانی ئه وه ن بدریت له گه ردنیان.

دوای ئه و سه عدی کوری عوباده ش هه ستا (که گه وره ی خه زه ج بو) و بو به ئوسهید وه ستایه وه و پیی وت: سویند به خوا درۆت کرد، که سیش ناتوانیت بدات له گه ردنیان و بیانکوژیت، دیسانه وه سویند به خوا دلنیا نه بویتایه له وه ی که له هوزی خه زه جن ئه و قسه یه ت نه ده کردو بتزانیبایه له هوزه که ی خۆتن ئه و قسه و پیشنیاره قورسه ت نه ده کرد.

عائشه ده لیت: خه لکی ده سیان دایه قسه کردن له نیوان خویاندا تا کار گه شته راده یه ک خه ریک بو له نیوان ئه و دوو تیره یه ی ئه وس و خه زه جدا شه ر هه لگه ی رسیت {سهیری کتیبی (تاریخ الرسل والملوک) ی ته به ری به رگی (۲) لاپه ره (۶۱۴-۶۱۵) بکه.

ئهم باسه ش له باره ی کورژانی خه لیفه ی سیهه م (عوسمانی کورپی عه فان) هوه ده خه ی نه پرو که ته به ری له میژوه که یداو هه روه ها عه سقه لانی ش له کتیبی (الإصابة) و له باسی (جیبیله ی کورپی عه مری ساعیدیا) ئهم باسه ی هیئاوه :

- { عوسمانی کورپی عه فان به لای مالی (جیبیله ی کورپی عه مری ساعیدی) دا تیپه ری و جیبیله وتی به عوسمان: ئهی (نعثل)^(۳۱) سویند به خواوه ند هه ر ده تکورژم و له سه ر هه سیره ش په یه که هه لته ده گرم و ده تخمه ناو ناگره وه } تأریخ الرسل والملوک - به رگی (۴) لاپه ره (۳۶۵).

- { ئیین شه یبه له ریگه ی عه بدولپه حمانی کورپی ئه زه ره وه و له هه واله کانی مه دینه دا ده گپریته وه، کاتیک ویستیان عوسمانی کورپی عه فان بنیژن، بردیان به ره و گورستانی به قیع و (جیبیله ی کورپی عه مری ساعدی) ریگه ی لیگرتن و نه یه یشت له وی بینژن، بویه به ناچاری بردیان بو جیگه یه که پییان دهوت (حش کوکب) و له وی ئه سپه رده ی خاکیان کرد، ئه مه له کاتیک دایه که ئهم (جیبیله ی ساعدی) ه یه کیکه له به شدارانی جهنگی ئوحد { کتیبی (الإصابة) به رگی (۱) لاپه ره (۲۲۳).

ئهمه نمونه یه که له وروبه پرو بونه وه و به یه کدا هه لشاخانانه ی که میژو زوریك له م بابه تانه ی تیدایه له نیوان هاوه لاندنا روی داوه و له به رده م پیغه مبه رداو به دیار چاوی ئه وه وه هیرشیان کردوه ته سه ری هه ک و قسه ی نابه جییان دژبه یه که به کار هیئاوه .

^(۳۱) نه عسه ل (نعثل) ناوی پیاویکی خه لکی میسر بوه که پیشیکی درژی هه بوه، و تراوه ئه و پیاوه شیوه ی ده چپته وه سه ر عوسمانی کورپی عه فان، نه یاران و ناحه زانی عوسمان ئهم ناوه یان وه ک سوکایه تیه ک دژ به عوسمان به کار ده هیئا. ده شوتریت گویا عائشه و وتویه تی: نه عسه ل بکوژن چونکه کوفری کردوه، به لام ئیمه ئهم قسه یه به دور ده زانین چونکه زیری و عه قل په سه ندی ناکات، له کاتیکدا که هه موان یه کده نگین له باره ی ئه وه که عائشه سه رکردایه تی جهنگی (جمل) ی کردوه ته نها له به رته وه ی توله له بکوژانی عوسمان بکاته وه، ئهم دوو هه لویسته دژ به یه که و ناکریت باوه پ به یه کم بکریت.

خو ئه گهر ناکوکیه که شیان له سه ر دهسه لات و خه لافهت بوبیت ئه و زیاتر تینی سه ندوه و شمشیریان له یه کتر هه لکیشاوه و یه کتریان تیرباران کردوه و وه ک بارانی به هار که له سه ریان له نیوانیانداندا خستوه .

له م باره یه وه ته نها ئاماژه به هه رودو جهنگی (جمل، صفین) ده که ین که تا نیستاش ئومه ی موحه مه دی به ده ست ده رهاویشته کانیانه وه ده نالییت و گیرۆده ی دهستی ئاکامه کانی ئه و دو جهنگه یه .

ئه م دو جهنگ و روبه رو بونه وه یه، هه ردوکیان له سالی (۳۶) ی کوچیدا رویان داوه و ته نها حه وت مانگ له نیوانیانداندا بوه .

{ تیک هه لپژان و کوشتار له جهنگی (جمل) دا له مانگی (جماد الآخر) له پوژی پینج شه مه یه کدا به ریا بو، ته نها پوژی و چه ند کاترمیژیکی خایاند } . له م باره یه وه سه یری کتیبی (تاریخ الرسل والملوک) ی (ته به ری) به رگی (۴) لاپه ره (۵۱۴) بکه .

{ له م جهنگه داو له و پوژی نیوه دا پانزه هه زار کوژراوی لیکه وته وه که ده هه زاریان خه لکی به سه ره و پینج هه زاریان خه لکی کوفه بون، ئه مه بیجگه له بریندارو په ککه وتو، له ناو ئه م کوژراو بریندارانه شدا حه فتا شیخ و گه وره پیاو هه بون که هه مویان قورئان خوین بون } . سه یری لاپه ره (۵۳۹) ی هه مان سه رچاوه بکه .

وه ک له میژودا هاتوه : { سوپای عه لی بیست هه زار چه کدارو، سوپای عائشه ش سی هه زار چه کدار بوه } . هه مان سه رچاوه لاپه ره (۵۰۵) .

کوشتارو جهنگی (صفین) یش له مانگی (ذی الحجة) دا رویداوه، به لام له م جهنگه دا ئه وه ی که تیبینی ده کریت هه لپژان و شه پی دهسته ویه خه له نیوان سوپاکاندا روی نه داوه، به لکو جهنگی مه یدانبازی و (مبارزات) و په لاماردانی یه کتره به روو وه ستانه وه ی تاکه که سه ی رویداوه و له گه ل ئه م چه شنه روبه رو بونه وانه شدا، گفتوگوو دانوستانیش به دریژیایی مانگی (ذی الحجة) له نیوان هه ردو سوپاکه دا به رده وام بوه، تا له ئاکامدا وه ک باوه و زانراوه به پابه ندبونی هه روولا به ناو بژیوانی (تحکیم) کوئیایی هاتوه .

ئوهی جیگهی سه رنجه له هیچ سه رچاوه یه کی میژویدا که س باسی کوژراوو برینداره کانی ئەم جهنگهی نه کردوه، وهک چۆن (ته بهری) باسی کوژراوو برینداره کانی جهنگی (جملی) کردوه.

تا که باسیک له م باره یه وه ته نها ئوه یه که ته بهری، سوپاکهی عه لی به بیست و چوار هه زار جهنگاوه ر مه زنده ده کات. سهیری میژوی (ته بهری) بهرگی (٤) لاپه ره (٥٦٥) بکه. ههروه ها چند نامازه یه کیش هه یه له باره ی سوپای شامه وه، گویا له سوپاکهی عه لی زۆرتر بوه، ههروه ها چند بره گه یه که که بهرونی باس له وه ده که ن که یه ک مانگی ته واو پوبه پرو بونه وه تا که که سهیه کان (مبارزات الفردیه) و پوبه پرو بونه وه ی یه کتر له گروپی بچوکدا بهرده وام بوه.

(ته بهری) له لاپه ره ی (٥٧٤) میژوه که یدا ده لیت: {عه لی فه رمانی به یه کی که له که سایه تیه دیارو خاوه ن بنه ماله به ناوبانگه کانی ناو سوپاکهی ده کرد که به خوی و کومه لیک جهنگاوه ره وه بچنه گۆره پانی جهنگه وه و له به رانه ریشه وه له سوپای موعاویه وه کومه لیک ده هاتنه گۆره پانی جهنگه وه، به سوارو پیاده وه پوبه پرو یه کده بونه وه و ده ستیان له یه کتر ده وه شانده دواتر هه ردولا ده گه پانه وه بو ناو سوپاکهی خویان، هه ردولا پییان ناخۆش بو که هه ردو سوپاکه له خه لکی عیراق و شام پیک هاتبون به ربینه یه کتر، چونکه هه ردولا مه ترسی له ناوچون و بنبرکردنی سوپاکانیان هه بو.

عه لی به مه به سستی پوبه پرو بونه وه و مه یدانبازی: جاریک ئه شته رو جاریک حیجری کورپی عه دی و جاریک شه عسی کورپی رهبعی و جاریک خالیدی کورپی عه مرو جاریک زیادی کورپی نه زری حارسی و جاریک زیادی کورپی خه سفه ی ته میمی و جاریک سه عیدی کورپی قه یس و جاریک مه عقه لی کورپی قه یسی ریاحی و جاریک قه یسی کورپی سه عدو زۆریه ی جاره کانیش ئه شته ری ده نارده گۆره پانی جهنگه که وه.

به هه مان شیوه موعاویه ش بۆ وه ستانه وه به پوی به رانبه ره کانداندا: عه بدورپره حمانی کوری خالیدی مه خزومی و نه بو نه لئه عوه ری سه لی و جاریک حه بی کوری موسلمه ی فه هری و جاریک ئین و زی کلاعی حومه یری و جاریک عه بدوالله ی کوری عومه ری کوری خه تاب و جاریک شه رحه بیلی کوری سه متی که ندی و جاریک حه مزه ی کوری مالیکی هه مه زانی، ده نارده گۆره پانی جه ننگه که وه .

به دریزایی مانگی (ذی الحجة) نه م ره وشه به رده وام بو، به شیوه یه که ده گونجا ته نها له پوژیکدا دوجار واته: به یانیان و ئیواران پوبه پوبونه وه پویدات.

که مانگی (ذی الحجة) ته واو بوو خه لک که وته نیوانیانه وه .

داوای لیگردن واز له یه کترکوشتن بهینن، چونکه مانگی (محرم) به پیره یه و له و مانگه دا جه نگو کوشتار ناکریت و به لکو ریگه چاره یه که بدوزریته وه بۆ سازان و به یه که گشتن و ئاشته وایی .

بزانین کوژراوانی جه نگی (صفین) چه ند بون یاخود نه زانین، هه روه ها ژماره ی کوژراوه کانی جه نگی (جمل) راست بیت یاخود نا، بۆ ئیمه هیچ جیاوازی نیه، به لکو نه وه ی که پیویسته لی دلنیا بین نه وه یه که نه م دو جه ننگه به هه موو پیوره ره کان دو جه نگی خویناوی و مه ترسیدارو مالویرانکه رتر بون له وه ی که هه ولی جوانکاری و چاوپۆشی لیگردن و تیپه پاندی هه له کانیاان بده ین.

نه گه ر له پوی ریژه و پیوره ری دانیشتوانی ناوچه کان و به پیی پیوره ره کانی نه م سه رده مه ش لیکی بده ینه وه، نه وا کوژراوانی نه م دوو جه ننگه له کوژراوانی هه ردو کاره ساتی (هیرۆ شیمما و ناکازاکی) زیاترن .

له پویه کی تریشه وه نه گه ر نه م دوو جه ننگه و ده رهاویشته کانیاان به راورد بکه ین به کوژراوانی جه ننگه کانی سه رده می پیغه مبه ر که له چه ند سه د که سیک تیناپه رییت، نه وا تیده گه ین که پیغه مبه ر (د.خ) له هه مو جه نگو و پوبه رو بونه کانی سه رده مه که یدا

تهنها مه به سستی ئه وه بوه که هه ولئی له خوگرتنی نه یاره کانی بدات و به لای نأشته وایدا رایان بکیشیت، به لام له جهنگی (جمل) دا هه ریه که له دوو لایه نه که ی جهنگه که هه ولئی پایه مال کردن و پیشه کیش کردنی لایه نه که ی به رانبه ری دها، به م شیوه یه بیری ریشه کیش کردن په ره ی سهند له ناو بیری سیاسی ئیسلامیدا، له راستیدا ئه م ته ورژمه له یه که م پوژی پاش کوچی دوایی پیغه مبه ره وه سهری هه لداو خوئی له پوداوه کانی که پره که ی به نی ساعیده دا نواند که له وهل و مه رجه دا به ته واوه تی پیشتیوانه کان (الأنصار) له ژبانی سیاسی دور خرانه وه و تا ئه مپوژی له گه لدا بیت ئه و ره وشه له هه لکشاندایه و هه ر به رده وامه .

له پیوه ره عه قائیدیه کاندایه جهنگی (جمل) توانی ئومه ی موحه مه دی له پروی ده سته گه ریه وه، دابه ش بکات به سهر دوو به ره ی جیا وازداو ده کریت بلین: جهنگی (صفین) یش ئه م دوبه ره کیه ی زیاتر چه سپاند، یا خود به واتایه کی تر ده کریت بلین: ئه م دابه ش بونه دوهم هوکاری هه لگیرسان و به رپابونی جهنگی (صفین) بو، که جهنگی (صفین) دوهم هه لگه رانه وه به پروی فه رمانره واو، دوهم ده رچونی به کوومه لئی له فه رمانه کانی حاکی باوه رداران به ره م هیئا .

یه که م هه لگه رانه وه له فه رمان ده رچونیش بریتی بوو له وه لگه رانه وه له فه رمان ده رچونه ی که له به رانبه ر عوسمانی کوپی عه فانه وه ئه نجام درا، به لام هوکاری یه که م بو هه لگیرسانی جهنگه که بریتی بو له ناکوکی له سهر ده سه لات و خه لافه ت که ناکوکیه کی سیاسی ئاشکرا بو .

(ته به ری) ش له کتیبی میژوه که یداو له ژیرناو نیشانی (خبر موقعة الجمل) و له لاپه ره (۵۰۸) به دواوه باس له وه جهنگه ده کات و ده لیت: { پاش ئه وه ی هه ردولا ریک که وتن که جهنگه که رابگرن، عه لی به سواری ئه سپه که یه وه چوه گوژه پانه که وه و زوبه بیری بانگ کرد، زوبه بیره اتو به رانبه ری یه که وه ستان، عه لی روی کرده زوبه بیرو پیی وت: چی پالی پیوه نایت بیته ئه م گوژه پانه وه ..؟ زوبه بیره وتی: تو، چونکه

من تۆ باشایستەئێ ئەم کارە نازانم و هیچت لە ئێمە زیاتر نیە، دواتر عەلی وتی بە زوبەیر: ئایا داوای خوینی عوسمان لە من دەکەیت لە کاتی کدا خۆت کوشتوتە...؟ خوا خراب بۆ ئەو کەسە بکات کە توندوتیژە، ئایا تۆ پەیمان و (بیعە) ت بە من نەداوە...؟ زوبەیر وتی: پەیمان و (بیعە) م پێداویت و بە ناچارێ لە گەردنمدا یە { هەر وەها لە لاپەرە (۵۷۳) ی میژووە کە پێدا دەلیت: { ... دواتر عەلی، بە شیرێ کورێ عەمرێ کورێ موخسەنی ئەنساری و سەعیدی کورێ قەیسێ هەمەزانی و شەبەتی کورێ رەبعی تەمیمی بانگ کردن و پێی وتن: بپۆن بۆلای ئەو پیاو (واتە موعاویە) و داوای لیبکەن رو بکاتە خواوەندو داوای گوپراپەلی و پابەندبوونی بە کۆمەلی باوەردارانەو لیبکەن، بزانیان راو سەرنجی لەو بارە یەو (ئەم کارەش لە سەرەتای مانگی ذی الحجة دا بوە) ئەم چەند کەسە چون بۆلای موعاویە و چونە ژورەو بۆلای، سەرەتا بە شیرێ کورێ عەمر کورێ موخسەنی ئەنساری قەسە کردو لە دەسپێکدا سوپاس و ستایشی خواوەندی کردو، وتی: ئەئێ موعاویە، وا خەریکە دونیات لی ئاوا دەبییت و دەگەرپیتەو بۆ ئەو دنیا، دلنیا بە خواوەندیش لیبسینەو ت لە گەلدا دەکات لە بارە ی کردەو کانتەو و پاداشت و تۆلەش دەکاتەو لە سەر ئەو کارانە ی کە لە سەر دەستی تۆدا ئەنجام دراون، بۆیە من لیرەو داوات لیدەکەم لە بەرخاتری خواوەند ئاگات لەو بێت نەکە ی کۆمەلی باوەرداران پەرش و بلو بکەیت و ببیتە هۆکار تا لە ناو خۆیاندا خوینی یە کتر برپێژن، لیرەدا موعاویە قەسەکانی پێ بری و وتی: ئایا نە دەکرا ئامۆژگاری هاوڕیکە ی خۆت (واتە عەلی) بکەیت بەم ئامۆژگاریانە کە بە منیان دەلیت، ئایا دەکریت بە دەم داواکاریە کە یەو بپین کە داوای گوپراپەلی و پابەندبون بە کۆمەلمان لیدەکات و واز لە خوینی عوسمان بەینین...؟ سویند بە خواوەند هەرگیز ئەو کارە ناکەم، بۆیە خیرا، سەبتی کورێ رەبعی هەلی دایە و سوپاس و ستایشی خواوەندی کردو وتی ئەئێ موعاویە: من لەو پەيامە تیگە یشتەم کە لە قەسەکانی ئیبین موخسەندا خۆی حەشاردا بوو کە بە تۆی گەیاندا، هەر دولاشمان دەزانین بۆچی شەر دەکەین و تۆش دەزانیت خۆت داوای چی دەکەیت، تۆ هیچت

به دهسته وه نیه تا خه لکی پی هان بدهیت و له بهر ژه وهندی خوتا به کاریان بهینیت و وایان لی بکهیت گویر ایه لت بن، بویه په نا ده به یته بهر ئه وهی که پییان بلنیت: پیشه واکه تان به سته م لیکر اوی کوزرا وه و ئیمه ش داوای خویننه که ی له بکوژانی ده که مین... }.

ئیمه له م لیکو لینه وه یه دا که ده سمان داوه تی به وردی تیده گه مین و ده زانین که (حرب) جیایه له (قتال) و هه روه ها ده زانین که (قتال) یش جیایه له جیهاد و تیکو شان، بویه ده لئین: (حرب) ی قورس و گران له پوژی (سقیفه) و که پره که ی به نی ساعیده دا به رپابو، هه رچه نده (قتال) ی لی نه که وته وه، به لام ئه م جه نکه به وه رگرتنی ده سه لات له لایه ن ئه بوبه کره وه و خستنه په راویزی ئه نساره کانی له پوی سیاسی وه لیکه وته وه...؟ به لکو ئاگری ئه م جه نکه بوو به ژيله مۆو پوژی جه نگی (جمل) ئه و ژيله مۆیه گه شایه وه، جاریکی تریش ئه و جه نکه به کو تایی هاتنی جه نگی (جمل) و دوکهرت بونی ئومه ی موحه مده وه بو دوبه ش کو تایی نه هات، به لکو جاریکی تر ئه و زامه به هه وکردویی له جه نگی (صفین) دا سه ری هه لدا یه وه، به وه ویه شه وه لقیکی تازه ی له ئومه ی موحه مده ی به ره مهینا، که ئه وانیش بریتی بون له (خوارج) دواتر هه ر به م هویه وه ئومه ی موحه مده ی به ش به ش بون بو سوفیانی و مهروانی و زوبهیری و تالیبی و عه باسی، هه ریه که له م به شاننه پیشه و او رابه پری فیهی و که له پورو بیرو باوه پری تایبته به خو یان هه بو، هه ریه که له م به شاننه وای ده زانی خو ی ده سته ی سه رفرازو ئه هلی به هه شته و غهیری خو شی به سه ر لیشی و او و جه هه ننه می داده نا.

له گه ل هه مو ئه مانه شدا، جه نگی ناو که پره که ی به نی ساعیده به رده و ام ئاماده یی هه بو، به ینا و به مین وه که ژيله مۆی ژیر خو له میش له رودا وه کاندئا سه ری هه لده دایه وه و خو ی ده نوانده وه، تا ئه مرپوش ئیسلامی سیاسی له سه ر بناغه ی پیشه کیش کردنی به رانبه ر کار ده که ن.^(۳۲)

^(۳۲) نوسه ر له م کتبه و ته و اوی کتبه کاندئا به داخه وه ئه م ده سته واژه گشت گه رانه ی به کار هی ناوه و جیاوازی نه کردوه له نئوان ته و ژم و ته فگه ره ئیسلامیه کاندئا، باش و ابولانی که م وشه ی (هه ندیک) ی به کار بهینا یه، هه م ئامانجه که ی خو ی ده پی کاو هه میش مافی که سانی تری نه ده خوارد (وه رگژی).

زهنیه ت و هه ست و خواستی ریشه کیش کردن و له ناو بردنی به رانبهر، سه ری کیشاوه ته ناو پښنبیری و که لتورمانه وه، کار به راده یه ک گه شتوه، هه رکه س کاری سیاسی بکات ئه م تیروانینه چه وته په پیره و ده کات و ته نانه ت کومونیسته سیاسی کانیس له مباره یه وه هاوړان له گه لمانداو ئه وانیش هه روا بیرده که نه وه، تاوای لیها ته وه هک دوو روی یه ک دراو ده رکه ون.

موسلم له سه حیچه که یدا له ئه بو هوره پیره وه ده گپریته وه (ئه گه پښت راست بیته وه) که پیغه مبه ر وتویه تی: ئومه ته که م دین بولام بؤ سه ر حه وزی که وسه ر، منیش هه ولده دم خه لکی تر که دینه سه ر حه وزه که لابه دم تا ئومه ته که ی خوم بینه سه ر حه وزه که، وتیان: ئه ی پیغه مبه ری خوا ده مانناسیته وه...؟ وتی: ئیوه سه رو سیمایه کی تایبه تان هه یه به وه دا ده تان ناسمه وه، به ده موچاویکی سپی دره وشاوه وه به ره و پوم دین که له ناکامی ئاوی ده ستنویره کانتانه وه ئه و دره وشاوه بیه تان ده ست خستوه، ریگه له ده سته یه ک له ئیوه ده گپریت و ناهیلن بگه نه لای من، منیش ده لیم: ئه ی په روه ردارم ئه وانه له هاوه لانی منن، فریشته یه ک وه لامم ده داته وه و ده لیت: ئایا تو ده زانی دوا ی خوت ئه مانه چیان کردوه...؟.

به مه به سته وه دریره مان دا به باسی ئه و به سه رهات و پوداوانه ی که له نیوان هاوه لاند او له سه رده می پیغه مبه رایه تی و دواتردا سه ریان هه لده دا، له نیوانیاندا که ئه و پوداوو را جیاوازیه ی نیوانیان سه ری ده کیشا بؤ په خنه ی توندو قسه وتن به یه کترو ته کفیر کردنی یه کتر که دواتر کوشتاریشی به دوا ی خویدا ده هیئاو شمشیریان له یه کتر هه لده کیشا، هه ریبه که له م به پریرانه خوی به یه کیک له وانه داده نا که ده چنه سه ر ئه و حه وزه ی که له گپرانه وه که ی موسلمدا هاتبو، ئه وانی ترو به رانبه ره کانی به یه کیک له وانه داده نا که به ریان پیده گپریت و ریگه یان پی نادریت بچنه خزمه ت پیغه مبه رو سه ر حه وزه که ی به رده می، تا وایان لیها تبو وه ک بلایی: ئه م ئایه ته باسی ئه وان بکات ﴿کُلِّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾ الروم. ۳۲. ﴿وَكَانُوا شِيعًا فَتَقَطُّوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبْرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾ المؤمنون/ ۵۳.

بۆیە درێژەماندایە، تا سەرەرای ئەمە ی که گوزەرا، راست بن یاخود نا، گرنگ نیه بەلامانەو، بەلگو گرنگ ئەو یە لەپوانگە ی ئەم روداوانەو تیبگەین که هەریەک لەهاو لەان بەچاوپۆشی لەو ی که ئایا لەسەر حەق بوین یاخود نا، خاوەن ژیری و راو سەرنج و هەلۆیستی تاییەت بە خۆیان بون، بەلام دەبینین شوین که وتوانی هاو لەان و شوین که وتوانی ئەوانیش دواتر (التابعون وتابعوهم) نەژیری خۆیان بەکار هیناوە و نە خاوەنی راو سەرنج و نە خاوەنی هەلۆیستی تاییەت بە خۆیانیش بون، پیویستە بزانی ئەگەر ژیری و فام پۆلی نەبو، یاخود لەکارخرا ئەو راستەوخۆ خەیاڵ و ئەفسانە و واھیمە و خەیاڵ پلاو بال ئەکیشیت بەسەر ژیاندا، لیرەو یە که: ئەم پۆ ئیمە خۆمان لەبەردەم کۆمەلێک هەوالی دەم هەلبەس و گێرانیەو ی سەیرو سەمەردا دەبینینەو که کتیبەکانی سیرەو ژیاننامە ی پیغەمبەر (د.خ) جمەیان دیت لەم چەشنە باسو گێرانیەوانە، لەو گێرانیەو دەسەلبەسانە و موعجزە ئەفسانەییانە ی که دەدرینە پال پیغەمبەر: گویا پیغەمبەر پەلە هەوریک ی لەگەلدا بوە بۆ هەرلایەک پۆیشتبیت ئەو پەلە هەورە بەسەر سەریەو بوەو لەگەلیدا گەراو، یاخود گویا مۆری پیغەمبەرایەتی بەناو شانیهو بوەو وەک سیوێک و ابوہ هەرکەس بینیبیتی ناسیویەتیەو، یاخود پەلە دارخورماکان که هەر بەدەست لیدانیان لەلایەن پیغەمبەرەو بون بە شمشیر، یاخود ئەو چاوە هەلکولراوانە و ئەو دەستە براوانە و ئەو شانە لەجی دەرچوانە ی که بەتفی پیغەمبەر گەراونەتەو شوینی خۆیان و، وەک خۆیان لێ هاتووەتەو چاکتریش لەجاران کاریان کردوہ.

بیگومان لەگەل نەبونی راو پای جیاوازو سەرەکوئەکردنی هەلۆیستەکان و وەلاخستنیان و لەدایک بون و سەرەلانی چەند نەو یەک لەشوین که وتوانی هاو لەان، که خۆ بەکەم زانین و چۆکدادانیان بەشیرەو خواردووە بەناوی

ته سه و فوه له سهر ئه و ره وشه گۆشکرا بوبن، بیگومان پشت سارد بوبونه وه و ناؤمیدی و چاولیگه ری کویرانه بال ده کیشن به سهر ژیانداو بیرکردنه وه و خستنه گه ری میشک و سهرنج دان له په راوی خواوه ند که بو ئیمه ی ناروده پاشه کشه ده که ن و دهسته واژه کانی وه ک (قال زید) و (روی عن عمر) هه ژمون په ییدا ده که ن به سهر عه قل و بیکردنه وه ی خه لکدا، لیره وه بو ئه و خه لکه ی که ده ستیان دایه نویسه وه ی (مسانید و صحاح) و کتیبه کانی فهرموده، خو یان له به رده م هه زاران گێرانه وه دا ده بینیه وه که هه مو یان دراونه ته پال پیغه مبه ر، له کاتیکدا ژیری ریگه مان پینادات هه مو یان به راست بزانی^(۳۳) چونکه ئه گه ر نه لاین هه مو یان، ئه و ا به دلنیا ییه وه ژۆربه ی ژۆریان له سهرده می شوین که وتوان (التابعین) و سهرده می ئه مه ویدا، دانراون.

^(۳۳) ئه گه ر وا دابنن له ته مه نی چل سالی پیغه مبه ردا نیگا له ئاسمانه وه دهستی به دابه زین کردبیت بو سهر پیغه مبه ر (د.خ) وه کوی ئه و ته مه نی پیغه مبه ر یه تییه که له شاره کانی مه که و مه دینه به سه ری برده له (۲۳) سال تینا په ریت، که واته کوی سعات و کاتژمیره کانی پۆزه کانی ته مه نی پیغه مبه ر یه تی ئه م زاته بریتیه له (۱۰۰۷۴۰) کاتژمیر که هه مو وتارو کاروباره پۆزانه کانی له خو ده گریت چ وه ک پیاویک که به ژانی ئاسایی، ژانی خوی گۆزه راندبیت، یاخود وه ک په یامه نه ریک که ئه رکی گه یاندنی ئه و په یامه ی له نه ستۆدا بوه که وه ک پاسپارده یه که له گه ر دنیدا بوه و پیویست بوه له سه ری به جوانترین شیوه بیگه یه نیت به خه ک، چ وه ک پیغه مبه ریک (نبی) که پیشه وای هاوه له کانی بوه و پیویست بوه له سه ری نه خشه ی ژیان و ریگه راسته کانیان بو پون بکاته وه. به به راورد ولیکدانه وه کی خیرا بۆمان پون ده بیته وه که پیغه مبه ر (د.خ) به و پییه ی که له کتیبه کاندانا هاتوه له ژانی خویدا وه ک (نبی) و پیغه مبه ریک (واته له ماوه ی (۲۰۰۰۰) سی هه زار سه عاتدا) (۷۵۰۰۰۰) سه وت سه دو په نجا هه زار دانه فهرموده ی فهرموه که پیشه وای ئه حمه د هه زار دانه له و فهرمودانه ی هه لیزاردوه له مه سه نه ده که ییدا هیناونی، که به شتویه یه کی گشتی ده کاته (۲) سی فهرموده له هر سه عاتیکدا، ئه مه ش ئه سه مه و عه قل په سه ندی ناکات. به لام (ثوابت) و نه گۆزه کانی که بریتین له (راسپارده کان و قه ده غه کراوه کان) که له دابه زینراوی به جیدا ده ستنیشانکراون و هاتون، دروشمو ری و ره سمه ئاینیه کانیش هیچ پیویستیان به فهرموده و گێرانه نیه چونکه به پشت راستکردنه وه ی کرداری (التواتر الفعلی) پیمان گه شتون و گویا په لی کردنی پیغه مبه ریش چ له ژیانیداو چ پاش مردنیشی له م بواره دا ئه رکی یه که به یه کی باوه رداران و شوین که وتوانیه تی و پیویست به کتیبه کانی فهرموده ناکات پیمان بلین. به لام فهرمان و ریگری لیکردنه کانی (پیغه مبه ر د.خ) که له ده ره وه ی په راوی خواوه نده ون ئه و ا په یوه ندیان به کات و شوینه وه هه یه و به رده وام گۆرانیان به سه ردا دیت، وه ک له به رکردنی ئاوریشم و ئالتون بو پیاوان، ئه م بابه تانه (راست بن یاخودنا) په یوه ندیان به پیمایی هه تاهه تایی و گشتیه وه نیه.

ئەگەر راستیش بن ئەوا عەقل و ژیری ریگه مان پینادەن شوینکە وتن و پابەندبونیان بە ئەرکی سەرشانی خۆمان بزائین، چونکە ئەم گێرانهوانە تیا یاندا یە کە هەر لە بناغەوێ حوکم و فەرمانیکی شەری لە خۆناگریت، ئەمە لە لایە کەو، لە لایەکی تریشەوێ نێمە فەرمانمان پیکراوێ گویرایەلی و پابەندبونی فەرمانەکانی پە یامهینەر بین تەنھا وەک (رسول) واتە: پە یامهینەر و خاوەن پە یام.

لە سەریکی تریشەوێ پابەندبون بە و هەمو کۆت و بەندەوێ کە لە و گێرانهوانە دا هاتون ئەرکی قورسو گرانه و لە خولگە ی ئەو ئایەتە دەردەچیت کە خواوەند دە فەرمویت: ﴿...يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ البقرة/ ۱۸۵.

واتە: خواوەند ئاسانکاری دەوێت بۆتان و نایەوێت ژیا نتان لە سەر قورسو گران بکات.

پیشتر وتمان کە ریگری لیکردن (النهي) یەکیکە لە دو تەوهرهیهی کە دوهمیان بریتیه لە فەرمانکردن (الأمر) پە یامی ئاسمانیش بە دەوری ئەم دو تەوهرهیه دا دەسورپیتەو، نافەرمانی و گوناھە گەورەکان (الکبائر) یش لە دابە زینراوی بە جیدا بە شیکن لە ریگە لیکراوێ کان و لە چوارچێوێ قە دەغە کراوێ کاندان.

پیشتریش قسەمان لە سەر جیاوازیەکانی نیوان هەریەک لە ریگە لیکراوێ کان (النهي) و قە دەغە کراوێ کان (المحرّمات) کردو، پونمان کردەوێ کە یە کەم جیاوازیان ئەو هیه کە: (نهي) پە یوندی بە هەل و مەرجیکی دیاریکراوێ هەیه و مروق بە لیکۆلینەوێ خۆی هەولی گویرایەلی لیکردنی یاخود سەریچی لیکردنی ئەو ریگە لیکراوێ دەدات، بە لام قە دەغە کردن و حەرام کردن (تحريم) داگرندە ی هەمو کات و ساتیک و هەتا هەتایشە.

دوهم جیاوازیی بریتیه لهوهی که نافهرمانی و تاوانه گهورهکان (الکبائر) دهگونجیت بههوی دابو نه ریتی باو له کۆمه لگا کاندای بگۆرین و زیادو کهم بکهن بۆ نمونه: ئەگەر سه رپێچی یاسا کانی تایبته به بواری هاتوچۆ په ره ی سه ندو به و هۆیه وه پروداو و کاره ساتی گه وره زۆر بون و مه رگه ساتیان لیکه وته وه، ئەو ده م ده گونجیت سه رپێچی کردن له یاسا کانی هاتوچۆ به یه کێک له نافه رمانی و تاوانه گه وره کان (الکبائر) دابنریت و له خوار سیداره دانه وه قورسترین سزای بۆ ده ستنیشان بکریت، بۆ ئەوهی ئاسایش و ژیا نی ها ولاتیان پارێزراو بن.

به لام قه ده غه کرا وه کان (المحرّمات) زیادو کهم ناکه ن و ملکه چی گۆرانکاری و پێشهاته کانی هیچ هه ل و مه رج و زه مین و زه مانیک نابن، بۆ نمونه: کوشتنی نه فسێک به ناحه ق، ماره کردنی دایک یا خود خوشک، له سه ده ی حه وته می زاینیه وه حه رامه و هه ر به حه رامیش ده مینیتته وه تا سه ده ی بیست و یه ک و سه ده ی چل و هه تا هه تایه، هه روه ها وه ک چۆن له شاری مه که دا حه رام بوو، به هه مان شیوه له شاری له نده ن و دیمه شق و هه موو شوینته کان و هه ر چه شنه دابو نه ریتیک زال و باو بیته به سه ر کۆمه لگه کانیاندا هه ر به حه رامی ده مینیتته وه.

سه رژمیری قه ده غه کراو (محرّمات) هه کانمان له دابه زینراوی به جییدا کردوه و به م شیوه یه بۆمان ده رکه وته که بریتین له:

۱. هاوه ل و هاوتا بریاردان بۆ خوا وه ند (الشرك بالله).
۲. خراب په فتارکردن له گه ل دایک و باوکدا.
۳. کوشتنی مندا ل له ترسی هه ژاریدا.
۴. نزیک که وته وه له کاره ناپه سه نده کان (الفواحش) که بریتین له زیناو نیربازی و هاوپه گه ز بازی نیوان میننه کان.
۵. کوشتنی نه فسێک به ناحه ق.

۶. خواردنی مالی که سی بی باوک (الیتیم).
 ۷. نابه رابه ری کردن له کیشانه و پیوانه دا.
 ۸. ناحه قی وتن له گه واهیداندا به سته مکردن.
 ۹. په ییمان شکینی، ئەمه جیا به له شکاندنی سویند که خواوه ند مؤله تی داوین له و حاله ته دا که فاره تی بو بدهین، بو نمونه: سویند خواردنی پزیشک سویندیکی پیشه ییه و بریتیه له په ییمانیک به خواوه ندی ده دات بو دلسوژی و پایه ندی نواندن به شه ره فی پیشه که یه وه و بو ره فتار له گه ل نه خوشه کانیدا ئە گه ر هاتو سنوری به زاندو ئە و په ییمانه ی پیشیل کرد ئە و ا به (۳) رۆژ رۆژو یا خود ناندانی (۱۰) هه ژار پاک نابیته وه له و تاوانه و که فاره تی ئە و په ییمان شکینی ه ی ناکات.
- پیویسته ئاگامان له وه بیت که له ناو کلتوری باوی ناو نیمه دا ئە م دوو بواره واته:
- (په ییمان و سویند) تیکه ل به یه ک کراون و ده بیت وریا بین له جیا کردنه وه یاندا.
- ئە م نو خال و نوبه نده بریتین له ریگه راسته که (الصراط المستقیم) هه روه ها بریتین له (الفرقان) و جیا که ره وه کان، یا خود پییان ده و تریت ده ئاموژگاریه که (الوصایا العشر) په پره ویی کردن له م خال و به ندانه ش یه که م ئاموژگاری و پاسپه رده بووه لای موسا پیغه مبه ر، به به لگه ی فه رموده ی خواوه ند که موسا ده فه رمویت (إتبع تعالیم الرب إلهک) واته: پایه ندی پینماییه کانی په روه ردگارو په رستراوی خوتبه، هه روه ها به به لگه ی ئایه تی (۱۵۳) له سوره تی (الانعام) که ده فه رمویت: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ الانعام / ۱۵۳.
- واته: ئە مه ریگای راستی منه، شوینی که ون و شوین توله ریگاکان مه که ون بو ئە وه ی سه رتان لیبتیک نه دن و له ریگه ی من نه تانترازینن، ئە مه ئە و پاسپارده یه یه که خواوه ند پاسپارده ی کردوه بو تان تاوه کو پاریزکاربن.

ئەم راسته پریگه یه یاخود ئەم جیاکه رهوانه یاخود ئەم پاسپاردانه، لای موسا و له شه ریه ته که ی ئه ودا پریگه لیگی راوو (منهیات) بون، به لام له لای موحه مه دو له شه ریه ته که ی ئه ودا به رزکرانه وه بو پریگه و پله ی قه ده غه کراوه کان و کران به (محرمات).

۱۰. ماره کردنی قه ده غه کراو (المحرمات) وه ک: دایک. خوشک. کچ. هه روه ها.
۱۱. خواردنی مردو مرداره وه بو، گوشتی به رازو خواردنه وه ی خوینی پویشتوو.
۱۲. سوو خویری (أکل الربا) که له لای موسا له خانه ی پریگه لیگی راوه کاندای بوو.
۱۳. ئەنجامدانی تاوان و سنورشکینی به ناحه ق (إرتکاب الإثم والبغی بخیر الحق).
۱۴. قسه هه لبه ستن به ناوی خواوه نده وه، یاخود قسه کردن به ناوی خواوه نده وه به بی زانیاری.

له خال و بهندی یه که وه تا خال و بهندی یانزه یه م پون و ئاشکران و پوئیست به راقه کردن و لیكدانه وه ناکه ن، بهندی دوانزه یه میش تاراده یه کی باش پونه، به لام دوخال و دوه بندی کو تایی باش وایه که میك له سه ریان بوه ستین و سه رنجیان لی بدهین، چونکه وه ک بۆمان ده رکه وتوه که م که س له سه ر ئەم بابه ته وه ستاون و سه رنجیان لی داوه:

أ- ده سته واژه ی (بغیر الحق) که له خال و بهندی (۱۳) دا هاتوه، ئاگادارمان ده کاته وه له بونی تاوان و سنورشکینی ناحه ق (إثم بغیر حق و بغی بغیر حق) به ئامازه پیمان ده لیت: له به رامبه ره وه تاوانی به حه ق و سنورشکینی به حه ق (إثم بحق و بغی بحق) یش بونیان هه یه، دوا ی ئه وه ی که ئایه ته کانی (۳۷) له سوره تی (شوری) و (۳۲) له سوره تی (النجم) تاوانه کانیان کرد به دو به شه وه و دابه شیان کردن به سه ر تاوانه گه وره کان و تاوانه وردیله کاندای (کبائر، لم)، ئیستا ده پرسین تاوانی به حه ق (إثم بحق) و سنورشکینی به حه ق (بغی بحق) چین و کامه ن..؟

(إثم) بناغه یه کی دروسته له زمان و زمانه وانیدا، موفرده و دهسته واژه یه کی قورئانیشه که به خوی و به کاره یینانه کانی تریه وه له (۴۸) جیگه ی دابه زینراوی به جیدا هاتوه، له هه مو ئه م (۴۸) جیگه یه دا له دوو واتا زیاتر نادات به دهسته وه و له خولگه ی ئه و دو واتایه دهرناچیت:

یه که م: (التخلف والتقصیر) دواکه وتنو که مته رخه می، وه ک ده وتریت (أثمت الناقة) که مه به ستیان پیی ئه وه یه، وشتره که دواکه وتو که مته رخه می کردو دابرا له قافله و کاروانه که.

دوهم: پیگیران و ناچاربون (التحرج) وه ک خواوند ده فه رمویت: ﴿...فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ البقرة/۱۷۳.

واته: هه رکه س که وته حاله تی ناچاری و په نا پیبردنه وه و نیازی سنورشکاندن و دستدریژی کردنی نه بو، تاوانی له سهر نیه چونکه خواوند به خشنده ی به به زه ییه. تاوانو (إثم) ئه وه یه که به کردنی، مرؤف توشی گله یی و سه رزه نشت ده بیئت.

ئیمه واده بینین مانای یه که م، تاوانی په واو به حقه (إثم بحق) ه و مانای دوهم تاوانی ناره وای به ناحقه (إثم بغير حق) ه، چونکه ئه و سواره ی که له ریزی کاروانو قافله که ی دواده که ویئت، یاخود ئه و خویندکاره ی له پله ی سییه م و چواره مدا دهرده چیت، ئه م چه شنه که سانه تاوانی به حقه قیان ئه نجام داوه و ده بنه (إثم بحق) به لام ئه و که سه ی که گه واهی و شایه تیه کی لایه و پیویسته له سهری له جیگه ی خویدا رایبگه یه نیئت که چی ده یشاریته وه و رایناگه یه نیئت، ئه و ئه و که سه تاوانباریکی به ناحقه (إثم بغير حق) به لگه ش له سهر ئه م راستیه ئایه تی: ﴿وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ البقرة/۲۸۳.

واته: شایه تی دان مه که ن به ژیر لیوه وه و مه یشارنه وه، هه رکه س بیشاریته وه ئه و بیگومان دلّی تاوانی کردوه و خواوند به ناگایه به هه موو کرداریک که ده یکه ن.

لیړه وه نیمه وا ده بینین له وانه یه مهی خوار دنه وه، وه ک چوڼ پیش دوزینه وهی مادهی (کلورو فورم) بو سړکردنی نه خوښ مهی به کار ده هات، نیسته ش نه گهر بو سړکردن و له هوش بردن به کار بیټ له نه شته رگه ریه کاند ا نه وا به کار هیئانه که ی به مه به سته تاوانی به حه ق (اټم بحق) ه و لیړه وه تیده گه یین نه و سودانه ی که خواوه ند باسیان ده کات له مهی و ماده سړکه ره کاند ا هه یه چین کاتیک ده فه رمویټ: ﴿فِيهِمَا اِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾ به لام نه گهر که سیك مهی خوارده وه تا سه رخوش بو به شیوه یه ک سه رخوشیه که ی هه ژمونی کرد به سه ر ژیری و فام و عه قلیدا تا وای لیټات نه زانیت چی ده لیټ و ناگای له زمانی نه ما، نه وا نه و خوار دنه وه یه ی ده بیټه تاوانیکی نار ه و او به کار هیئان یکی نابه چی و ناحه ق (اټم بغیر حق) ^(۳۴).

به هه مان شیوه له باره ی غه ییبه ت و جاسوسی کردنه وه هه مان پیوه رو پیودانگ هه یه، بو نمونه: غه ییبه ت کردن خوی له خویدا تاوانه، به لام نه گهر بو ناساندنی که سیك که ده یه ویټ بچیته سه رکار تو وه ک خوی به خاوه ن کاری بنا سینیټ یا خود له پرؤسه ی هاو سه ر گیریدا باسی که سیك وه ک خوی بو که سیکی تر بکه یټ، نه وا نه م کاره راسته غه ییبه ت کردن و ناو بردن و باس کردنی که سیکی تره، به لام به مه به سټیکی باشه وه نه م کاره ده کریټ، بویه ده بیټه تاوانیکی به حه ق (اټم بحق) به لام نه گهر به شیوه ی سوکایه تی پیکردن و زیاد پیوه نان و خسته ن پروی عه یب و عاره کانی به ران به ره که بو به ناحه ق، نه وا ده بیټه تاوانیکی به ناحه ق (اټم بغیر حق).

^(۳۴) لیړه دا نوسه ر زیاتر له سه ر نه م بابه ته ده پوات و جیاوازی ده کات له نیوان که سیکا که به مه به سټی سه ر مه سټکردن مهی ده خواته وه و که سیکی تر دا که خوار دنه وهی مهی کرده به خوی هه میشه یی و سنور له خوار دنه وه یدا ده به زینیت، به لام من نه و برکه یه م له وه رگپړانه که مدا نه هیئاوه که نه م ده قه عه ربه یه که یه تی (أما دون حد السكر فشاریها لیس بشارب خمر أصلاً فهي لیس اِثْماً بالأصل) وه رگپړ.

هه روه ها جاسوسی کردن نه گهر دژ به دوژمنان و گیره شیوینان نه انجام بدریت نه و تاوانیکی به حهق (إثم بحق) هه نه گهریش به پیچه وانه وه دژ به ئاسایشی گشتی به کارهات نه و تاوانیکه به ناحهق (إثم بغير حق).

سه بارهت به (بغی) ویاخی بون و سنوره زانندن، نه ویش بناغه یه کی دروسته له زمان و زمانه وانیداو موفرده وه دهسته وازه یه کی قورئانیشه و له (۹۶) جیگه ی دابه زینرای به جیدا هاتوه ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاةِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ النساء / ۱۱۴.

واته: هه رکه س نه و کاره له پیناو به دهسته پینانی ره زامه ندی خواوه ندا بکات نه و ائیمه له داهاتودا پاداشتیکی گهره ی دهده نیی.

هه ر له م باره یه وه وه که له کتیبی (اساس البلاغه) ی زه مه خشهری لاپه ره (۲۷) دا هاتوه (بغت المرأة بغاء: أي خرجت في طلب الرجال).

واته: ژنه که یاخی بو و سنوری به زانند، مه به ستیان نه وه یه که ژنه که به دوا ی پیاواندا ویل بوه.

دوه م: ده رچون له سنوری دادپه روه ری و په پینه وه بو سته م و سته مکاری، هه روه ها ده رچون له سنوری نه رمونیانی و په پینه وه بو توندو تیژی و زبری، هه روه ها ده رچون له سنوری ساردوسری و په پینه وه بو دابران و لیک جیا بونه وه، وه که چو ن له م نایه ته دا هاتوه: ﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾ الشوری / ۲۷.

واته: نه گهر خواوه ند پزق و پوزی به ربلاو والا بگردایه به پوری به نده کانیدا، نه و ا به دلنیا ییه وه یاخی ده بون و له سه ر زه ویدا سنوریان ده به زانند، به لام به و نه ندازه ی که خو ی ویستی له سه ره پزق و پوزیان بو ده بارینیت، چونکه نه و به ناگا و بینایه له حالی به نده کانی خو ی.

مه بهست ئه وه یه ئه گهر بزق و پۆزی به لیشاو بریژیته به سهر بنده کانیدا ئه و
سنوری چاکه کاری و چاکسازی ده به زینن و ده په رنه وه بو گنده لی و ناشو کری و
خرابه کاری.

هه روه ها خوا وه ند ده فه رمو یته: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي
الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُم لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ النحل / ۹۰.

واته: خوا وه ند فه رمانتان پی ده کات به داد په روه ری و چاکه کاری و به خشنده بی
له گه ل که سه نزیکه کانتان و پیگیریتان لیده کات له کاری ناپه سه ندو خرابو
سنورشکینی، ئامۆژگاریشان ده کات به لکو بیربکه نه وه و ئاگاتان له خوتان بیته.

له م پوانگه یه وه و ده بینین که به خت گرتنه وه و یانه سیبو شیرو خهت، چه شنیکه
له چه شنه کانی سنورشکینی ره و (بغی بحق) و ئه گه ر ته نها به مه بهستی پیکه ستنی
یاریه کانی و هرزش به کار بیته ئه و به کاره یاناییکی ره وایه و ده بیته سنورشکینیه کی به
حق (بغی بحق) به لام ئه گه ر مرۆف خوی دایه ده ست ئه و به خت گرتنه وه و به خت هه لدانه
یا خود ئه گه ر له کاروباری بازگانی و ژن و ژنخوازی و هاوسه رگیری و سه فه رکردنا پشتی
پی ببهستی، یا خود ئه گه ر کومه ل و ده وه تان له بریاره کانی جهنگ و ئاشتیدا پشتیان به م
به خت گرتنه وه و شیرو خهته به ست، ئه و ده بیته کاریکی ناره و او دوا جار
سنورشکینیه کی ناره وایه و ده بیته (بغی بغیر حق).

به هه مان شیوه دزیکردن سنورشکینیه کی ناره وایه، به لام له کرین و فرۆشتندا
دانانی نرخه کالو پیداویستیه کان سنورشکینیه کی ره وایه.

لیره وه ده توانین له وه فه رموده ی پیغه مبه ر تیبه گه یین که ده فه رمو یته: الحلام بین
والحرام بین و بینهما أمور مشتبهات.

واته: حه لال و ره و ئاشکرایه و حه رام و ناره واش ئاشکرایه، به لام له نیوانیاندا چه ند
کاریکی گومان لیکراو بونیان هه یه.

هه موو کاره گومان لیکراوه کانش له چوارچیوهی ئه و ریگه لیگیراوانه دان که له ناو دابه زینراوی به جیدا هاتون، وه ک مهی و قومارو جاسوسی و غه بیه تکردن.

ب. دهسته واژه هی ﴿وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ الأعراف/۳۳.

له باتی ئه و قه دهغه و (تحريم) کردنه یه که له خال و به ندی (۱۴) دا هاتوه و هه موو ئه و چه شنه فه توایانه ده گریته وه که له لایه ن زانا به ریژه کانه وه ده رکارون و به رده وام ده رده کرین و ده لاین: فلانه شت له لال و په وایه و فلانه شت هه رام و ناره و او قه دهغه یه، ئه م کاری فه تو ده کردنه وای کردوه که ژماره ی هه رام کراوه کان (المحرّمات) سه ربکی شیت بو سه دان کارو بواری.

نمونه ی ئه و کارو بواری هه ش: وه ک فه توای هه رام کردنی جگه ره کیشان و هه رام کردنی گرته خوی مندال و به مندال کردن (التبني)، هه رام کردنی به کاره یان و به کریدانی په حمی ئافره ت و هه رام کردنی میوزیک و گۆرانی و هه ت.

هه روه ها هه رام کردنی ده رچه کانی بواری بازرگانی و کرین و فروشتن تا ببیته بیانو بو دامه زراندنی ئه و ده زگایانه ی که پیمان ده لاین: (بانکه ئیسلامیه کان) که به داخه وه حيله شه رعیه کانیا ن به تیرو ته سه لیه وه تیدا ئه نجام ده درین، چونکه ئه م بانکانه هه م له نباغه وه له سه ر بنه مای حيله ی شه رعی بونیات نراون و، زۆر به یان دامه زرینه ره کانیا ن کولینانی و فیلبازه کانن و له بواری حيله ی شه رعی دا ده ستیکی بالایان هه یه و له میژودا نه بینراوه که س وه ک ئه م به ریژانه لیزان بیته له دا هینان و دۆزینه وه ی پیچو ریگه ی جوړاو جوړ له م بواریه دا.

ئه م هه رام کردنه (وه ک ئیمه بزانی) له سه ره تا وه وه ک ریگه لیگیراویک دابه زینراوه و دواتر له بهر گرنگی و بایه خی مه سه له که و مه ترسیه کانی بواریه که ئه م کرداره هه رام کراوه له ریگیری و (نه ی) ه وه کراوه ته هه رام کردن و (تحريم) وه ک ده بینین خوا وه ند وه ک هه ره شه یه ک ده فه رمو ویته: ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَمَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لَتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَآ يَفْلِحُونَ﴾ النحل/۱۱۶.

واته: بهوهی که زمانتان به دروه پیتان دهناسینیت، مهلین نهوه حال و روهایه و نهوش حرام و ناره وایه، بهم کارهتان درو بهدهم خواوندهوه ده بهسن و نه وکه سانهش که درو بهدهم خواوندهوه ده بهستن هه رگیز ناسوده نابن. پرسیار لیره ده مهیه: ئایا بازنه ی نافه رمانی و تاوانه گه وره کان (الکبائر) له سه ر دهستی شوینکه و توان و شوینکه و توه کانی نه واندا (التابعین و التابعیه) په ره ی سه ندو زیاد ی کرد...؟.

وه لامه که ی نه وه یه که: بهلئ به دنیا ییه وه له سه ر دهستی نه واندا فراوان کرا و په ره ی سه ند.

به لام له گه ل نه وه شدا ده بیت ره چاوی نه و جیاوازیه ساده و که مه بکه ین که ئایا ئامانجه کانی پشت نه م پرؤسه ی فراوان کردنه چی بون...؟ چونکه ئامانچ و مه به سه کانی فراوان کردنه که له زوربه ی کاته کاند چ له سه رده می پیغه مبه رو چ له سه رده می هاوه لانی شدا زور پون و ئاشکرا نین.

ئامانچی یه که م: بریتی بوه له سه پاندنی نه و ده مارگیریه خیله کیه ی که خو ی له که پره که ی به نی ساعیده دا نواندو له هه ناوی نه و جیاوازی پرا و بوچونه دابوه که له باره ی گرتنه دهستی فه رمانره وایه تیه وه له نیوان کوچه ران و پشتیوانان (الانصار و المهاجرین) و تیره کانی نه وس و خه زره ج و له نیوان دهسته ی (طالبیه) کان که خو یان له پیشه و اعلی و هاوسه ره که ی و منداله کانیا ندا ده بینیه وه له لایه ک و، هاشمیه کان که خو یان له عه باس و منداله کانی و زوبه یرو منداله کانیدا ده بینیه وه له لایه کی تره وه، هه روه ها له نیوان نه مه ویه کان که خو یان له نه بو سو فیان و منداله کانیدا ده بینیه وه له لایه کی تره وه.

هه روه ها له نیوان تیکه له و پیکهاته یه که له یاخیه کان و دوروه کان و هه ل په رسته کان پیکهاتبو و له نا کوکیه کانی گرتنه دهستی ده سه لاتدا پیگه ی دوه می هه بوو، به پله ی

چوارهم له پریزبه نندی هیژو ته وژمه کانداند ده هات (که واته که پره که ی به نی ساعیده ئەم هه موو ته وژم و پاو بۆچونه جیاوازه و ئەم هه موو هه پره شه و مه ترسیانه ی له ئامیز گرتبو) بۆیه ده لئین: ئەگه رچی ئەه بوبه کرو عومەر له هه لپلانئیکی موعجیزه ئاسادا توانیان ئاگری ناکوکیه کان له که پره که ی به نی ساعیده دا خه فه بکه ن و دای مرکیننه وه و بیکه ن به ژیر خۆله وه، به لام به دلئیا بیه وه پشکو ی ئەو ئاگره خه فه کراوه هه ر به گه شاوه یی مایه وه و دواترو له جه نکه کانی (جمل) و (صفین) دا جارئیکی تر خۆی نوانده وه، هه موو ئەمانه ش پاش وه فات و کوچی دوا یی پیغه مبه ر رویاندا و هاتنه گوړی و پیغه مبه ر (د.خ) هیچ په یوه ندی هه کی نه بو به هه موو ئەو بریارو هه لئو یسته سیاسیانه وه که دواتر رویاندا، نا کرئیت هه لئو یسته کانی ئەو له پروانگه ی ئەو فه رمودانه وه که دواتر به نارپه وا درانه پال ئەو و به ناوی ئەوه وه گێرانه وه، بکرئینه پاساو و بیانو بۆ هه ر هه لئو یستئیکی سیاسی لایه نیک دژ به لایه نکئیکی تر. له م که شو هه وا ئالوزو لئیک هه لپژاوو هه لچوه دا، ده سته واژه یه کی سه یرو سه مه ره سه ری هه لدا که ئەو یش ده سته واژه ی (آل البیت) بو.

ده سته واژه یه ک که له سه ره تای سه ره له دانیه وه تا ئەم پۆ توانی گه وره ترین و مه تر سیدارترین جی په نه و شوینه وار دابنئیت له لاپه ره کانی میژوی ئیسلامیدا. هه ردو ده سته واژه ی (آل) و (اهل) دوو ده سته واژه ی قورئانین و یه که میان له (۲۵) جیگه ی دابه زینراوی به جیدا هاتوه و دوه میشیان له (۱۲۸) جیگه له دابه زینراوی به جیدا هاتوه.

له هه موو ئەو جیگایانه دا که هاتون له چوارچێوه ی ئەو ماناو واتایه ده رناچن که بریتیه له مانای (هاوه لآن و شوینکه وتوان) له هه مو جیگه کانداند ئەم دوو ده سته واژه یه خراونه ته پال ناویکی تر، تاوه کو واتای ئەوه بده ن به ده سته وه که (آل) و (اهل) سه ر به و ناوه بون، وهک: (آل فرعون، آل لوط، آل داود، آل یعقوب، آل ابراهیم، آل موسی، آل هارون، اهل الكتاب، اهل الإنجیل، اهل القرى، اهل المدینه، اهل مدین، اهل الذکر، اهل البیت).

ئوهی که مایه‌ی سه‌رسورمانه ئه‌وه‌یه که ئه‌و واتایه‌ی بؤ (آل‌البیت) دانراوه له‌لایه‌ن شوینکه و توانی هاوه‌لان و شوینکه و توه‌کانیا نه‌وه (تابعین و تابعیهم)، هیچ په‌یوه‌ندیه‌کی به‌م واتاو مانایه‌وه نیه که ئیمه له‌به‌ر پۆشنای دابه‌زینراوی به‌جیدا رویمان کرده‌وه، هه‌روه‌ها له‌ته‌فسیری ئه‌م ئایه‌ته‌دا ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيراً﴾ الأَحْزَابُ/۳۳.

واته: ئه‌ی خه‌لکی ماله‌که به‌دُنیا‌یی‌ه‌وه خواوه‌ند ده‌یه‌وئیت هه‌رچی خرابه‌و ناپاکی هه‌یه لیتان ده‌رکات و به‌ته‌واوه‌تی پاکتان بکاته‌وه.

پیشه‌وا (توبروسی) له‌لاپه‌ره (۳۵۶)ی (مجمع‌البیان) دا له‌پراشه‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌دا ده‌لئیت: { ... به‌پیی ئه‌و ناساندن و (تعریف)‌ه‌ی که بؤمال و (بیت)‌ه‌که کراوه، که واتای عه‌هدو په‌یمان ده‌گه‌یه‌نئیت، مه‌به‌ست پی‌ی مائی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و په‌یامه‌ینه‌رایه‌تیه، چونکه عه‌ره‌ب به‌ره‌چه‌له‌ک و نه‌سه‌به‌کان ده‌لین: مال (بیت)‌وه‌ک چۆن ده‌لین: (بیوتات‌العرب) مه‌به‌ستیان پی‌ی ره‌چه‌له‌کی هۆزه عه‌ره‌به‌کانه، هه‌روه‌ها و تراوه که مه‌به‌ست له‌(بیت)‌مائی پاریزراوی خواوه‌نده‌و خه‌لکه‌که‌ش به‌گشتی بریتیه له‌باوه‌رداران‌ی پاریزکار، هه‌روه‌ها و تراوه مه‌به‌ست له‌ (بیت)‌مزگه‌وتی پیغه‌مبه‌ره (د.خ) مه‌به‌ست له‌خه‌لکه‌که‌شی ئه‌وانه‌بن که پیغه‌مبه‌ر نیشه‌جیی کردن له‌ناو مزگه‌وته‌که‌یداو نه‌یکردنه ده‌ره‌وه.

هه‌موو ئوممه‌یه‌که‌ده‌نگ بون له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که مه‌به‌ست له‌ (أهل‌البیت) له‌ئایه‌ته‌که‌دا مه‌به‌تسی له‌خاو خیزانی پیغه‌مبه‌رمانه، به‌لام دواتر ناکوکی که‌وته نئوانیا نه‌وه، عه‌کره‌مه له‌م باره‌یه‌وه ده‌لئیت: مه‌به‌ست پی‌ی خیزان و هاوسه‌ره‌کانی پیغه‌مبه‌ره، چونکه سه‌ره‌تای ئایه‌ته‌که ئاراسته‌ی ئه‌وان کراوه، هه‌روه‌ها ئه‌بو سه‌عیدی خدری و ئه‌نه‌سی کوری مالیک و وائیه‌ی کوری ئه‌سقه‌و عائشه‌و ئوم سه‌له‌مه ده‌لین: ئایه‌ته‌که تاییه‌ته به‌ پیغه‌مبه‌رو عه‌لی و فاتیمه‌و حه‌سه‌ن و حوسینه‌وه }.

ئیمه له سهر ئه و برگه له قسه کانی ناوه ستین که ده لیت: (هه مو ئومه یه کده نگ بون) چونکه به دلنیا ییه وه ده زانین که ئومه ت پاش کۆچی دوا یی پیغه مبه ر له سهر هیچ شتی ک یه کده نگ نه بوه، ئیتر ئه و شته گه وره بو بیّت یا خود بچوک به تایبته له بواری سیاسه ت و حوکمرانیدا هه رگیز یه ک راو یه ک پارچه و یه ک هه لۆیست نه بوه. هه وره ها له سهر ئه و فه رموده یه ش ناوه ستین که ئه بی سه عیدی خدری له پیغه مبه ره وه ده گپرتته وه گوا یا فه رمویه تی: ئه م ئایه ته له باره ی پینج که سه وه دابه زیوه: من و عه لی و حه سه ن و حوسه یین و فاتیمه.

چونکه ئه م قسه و گپرانه وه یه ناسازگاره له گه ل ئه و گپرانه وه یه دا که ئه بو حه مزه ی سه مالی له ته فسیره که یدا له شه مری کور ی حه وشه به وه له ئوم سه له مه وه ده گپرتته وه که وا ئه و له و گپرانه وه یه دا فاتیمه به ئه هلی به یته دانانیت.

هه روه ها ئیمه با یه خ ناده یین به و پیوه ری ره چه له ک و په یوه ندی خزمایه تی ه ی که ئه و پینج به حساب (معصوم) ه ی پی دیار یکرا وه، چونکه هه والیکمان له به رده ستدایه که ئیبن و عه بدولبیر له با سی ژیان نامه ی سه لمانی فارسیدا و له کتیبی (الاستعاب) دا هی ناویه تی و له عه لی کور ی ئه بوتالیبه وه ده گپرتته وه که پرسیا ری لیکرا وه له باره ی سه لمانی فارسیه وه و عه لی ش وتویه تی: سه لمان دروشمی زانیاری سه ره تا و کۆتایه، ده ریایه که له بن نایه ت، ئه و له ئیمه یه ئه هلی به یته.

ئه گه ر مه سه له مه سه له ی پشت و خزمایه تی و ره چه له ک بوایه، ئه و عه لی به م شیوه یه سه لمانی وه کو ئه هلی به یته نه ده ناساند، هه روه ها ئه گه ر واییت و ره چه له ک و پشتا و پشت رۆل ببینیت، ئه و ئه بوله هه بیش له ئه هلی به یته، هیچ هۆشمه ندو عاقلیکیش شتی و نالیت.

ئیمه لهسه ره هیچکام له م برگانه ناوہستین که له تهفسیرهکاندا هاتوه، به لکو تهنها دوو به لگه له دابه زینراوی به جی دههینین:

یه که م: دهسته واژهکانی (آل البیت) و (أهل البیت) له هه موو ئه و جیگایانه دا که له دابه زینراوی به جیدا هاتون به هیچ شیوه یه که نه له دورو نه له نزیکه وه ئاماژه ناکه ن بۆ پیوه ری خزمایه تی و ره چه له ک، به لام ئاماژه ده که ن بۆ هاوسه ری ژیان یا خود هاوپی ژیان و به (الصاحبه) ناوی ده بات، له مباره یه وه ده فه رمویت: ﴿يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ * وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ * وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ﴾ عبس / ۲۴-۲۶.

هه روه ها ده فه رمویت: ﴿وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا﴾ الجن / ۲. به تایبته له ئایه تی (۳۴) له سوره تی (الأحزاب) دا که قسه به روی خیزانو هاوسه رهکانی پیغه مبه ردایه.

دوهم: به سه رهاتی نوح (س.خ) و کوره که ی له باسی لافاوه که دا، کاتیک نوح هانا بۆلای په روه ردگاری ده بات و ده لیت: ﴿إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي﴾ هود / ۴۵. واته بیگومان کوره که م له نزیکان و ئه هلی منه.

خواوه ندیش وه لآمی ده داته وه و ده فه رمویت: ﴿إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ﴾ هود / ۴۶. واته: دلنیا به ئه و نه له یارانن تویه و نه ئه هلی تویه.

ئه گه ر باسه که به ته نها باسی خزمایه تی و پشتا و پشتا و ره چه له ک بوایه، ئه و بیگومان خواوه ند و وه لآمی ئه و پیغه مبه ره ی نه ده دایه وه.

دابه زینراوی به جی ئه م بابه ته ی یه کلایی کرده ته وه و ده فه رمویت: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ الحديد / ۲۶. واته: به دلنیا ییه وه ئیمه نوح و ئیبراهیممان ره وانه کردون و له نه وهکانی ئه وان پیغه مبه رایه تی و په راوی ئاسمانیمان ناردوه، نه وهکانیشیان تیا یاندایه ریگیه راستی گرتوه و رینمایه ئیمه ی وه رگرتوه و زوریکیشیان له ری لادهرن.

واته: که میك له نه وه کانی ئیبراهیم و نوح پریگه ی راستیان گرتوه و زۆریه یان له یری لایان داوه، که واته: ره چه له ک و په یوه ندی خزمایه تی هیچ حسابیکی بو ناکریت.

ئیمه ئه مه ده لێین و ئه م فه رموده ی خواوه ندیخ ده خه ی نه پروو که ده فه رمویت:

﴿قُلْ لَّا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾ الشوری / ۲۳.

واته: من داوای هیچ پاداشتیکتان لی ناکه م بیجگه له وه ی که داوای ئه وه تان لیده که م په یوه ندی و سۆزی خزمایه تی بیاریزن.

خواوه ند داوای لیکردوین که سۆزو میهره بانی بنوینین له گه ل خزمه نزیکه کانی موحه مه ددا (د.خ) واش نازانم که سیک بییت خوی به شوین که وتوی موحه مه د بزانییت و سۆزو خوشه ویستی له دلدا نه بییت بو خزمه نزیکه کانی، به لام نابیت ئه م خوشه ویستیه سه ر بکیشیت بو ئه وه ی که به بیتاوان و پاک و دور له هه له (معصوم) یا خود به پیروزیان بزانیین.

به لام ده بییت بزانیین که (آل محمد) هه موو شوین که وتوانی ده گریته وه واته: هه موو ئه وانیه ی که باوه ر ده هیئنن به په یامه که ی، هه مویان له خانیه ی (آل محمد) دان و نوسه ری ئه م چه ند دیره ش یه کیکه له وان.

ئامانجی دوهم: سه پاندنی ئه و ده سه ته گه ری و (طائفیه) ه بوه که ئومه ی کردوه به دوو به شه وه و ئیستاشی له گه لدا بییت به رده وام ده یكات به دوو به شه وه، شوین که وتوان (التابعون) به وه وه نه وه ستان که درۆ ده سه له لبه س ببه ستن به ده م هاوه لانه وه، وه ک چۆن نافع ئه و کاره ی کرد له گه ل ئیبن و عومه رداو (به رده) ئه و کاره ی کرد له گه ل سه عیدی کوری موسه ییداو عه کره مه کردی له گه ل ئیبن و عه باسدا، به لکو شوین که وتوان به وه وه نه وه ستان و ده ستیان دایه درۆ هه له ببه ستن به زمان و ده می پیغه مبه ره وه (د.خ) به دانان و ریکخستنی گێرانه وه به ناوی ئه وه وه.

۱- موسلم له (صحيح) هکه يداو ئيين و ئه بي شه يبه له (مصنف) هکه يداو ئيين و حه بان له (صحيح) هکه يدا وئو بو داوودو به يه قی له (سنن) هکانيانداو ئيين و خه زيمه له (صحيح) هکه يدا له جابری کورپی عه بدوالله وه: وتاره که ی پیغه مبه ر له حه جی مال ئاواييدا ده گيړنه وه که ئه م برکه يه ی تيا دا هاتوه: {ترکت فيکم ما لن تظلوا بعده إن إعتصمتم به، کتاب الله} واته: شتيکم له ناوتاندا به جي هيشتوه ئه گه ر ده ستي پيوه بگرن هه رگيز گومرا نابن، ئه ويش په راوی خواوه نده.

۲- ته به رانی له (المعجم الكبير) دا له موعازی کورپی جه به له وه هه واليکی دريژ ده گيړيته وه و له گيړانه وه که يدا ده لیت: پیغه مبه ر تويه تی: {ئه گه ر من له ناوتاندا نه مام ئه و ئيوه په راوی په روه ردگار ده ستي پيوه بگرن و پابه ندی بن، حه لال و ره واکانی به حه لال بزانون و حه رام و قه ده غه کراوه کانی به حه رام بزانون و خوتانيان لی پيارين}.

۳- حاکم له (مستدرک) هکه يدا له عه کره مه وه که له ئيين و عه باسه وه گيړاويه ته وه که له وتاره که ی حه جی مال ئاواييدا پیغه مبه ر (د.خ) وتويه تی: {ئه ی خه لکينه من شتيکم له ناوتاندا به جي هيشتوه ئه گه ر ده ستي پيوه بگرن هه رگيز سه رگه ردان و گومرا نابن، په راوی په روه ردگارو سونه تی پیغه مبه ر هکه ی}.

۴- پيشه واهه حمه د له (مسند) هکه يداو ئيين و حه بان له (صحيح) هکه يداو ئيين و ماجه له (سنن) هکه يدا، (له گه ل جياوازيه کی که م له ده سته واژه کانياندا) له عه ربازی کورپی ساريه وه ده گيړنه وه که وتويه تی: {رؤيک پیغه مبه ر (د.خ) له ناوماندا هه ستايه سه رپي وده ستي کرده ئاموژگاری کردنمان به شيوازيکی ئه وتو که دلله کانی خسته جو شو و چاوه کانی خسته گريان، وتمان ئه ی په يامه ينه ری خوا شيوازی قسه و ئاموژگاريه کانت له مال ئاوايي و خواحافيزی ده چيیت، ئه گه ر وايه ئاموژگاريمان بکه، ئه ويش وتی: راتان ده سپيرم که پاريزکاری سنوره کانی خواوه نده بن و گوپرايه لی

له فەرمانده و رابه ره کانتان بکه ن ئه گهر بهنده یه کی حه به شیش بیټ، دواى من نا کوکيه کی توند ده بینن ناگادار بن و پابه ندى سونه تی من و سونه تی جینشینه ژیرمه نده کان (الخلفاء الراشدون) بن که ریگه ی هیدایه تیان گرتوه، ئیوه ش پابه ندى ئه و رهویه ی ئه وان بن و لئی لانه دن، ئامان ئیوه و شته داهینراوه کان چونکه هه مو داتا شراویک گومراییه و هه مو گومراییه کیش له ناگردایه .

۵- تورموزی له جابری کورپی عه بدوالله وه ده گپیتته وه که وتویه تی: { پیغه مبهرم بینی له پوژی حه جی عه ره فه دا که له سه ر وشتره تایبه ته که ی خو ی بو، وتاری ده داو منیش گویم لیبو که ده یوت: ئه ی خه لکینه من شتیکم له ناوتاندا به جیهیشتوو ه ئه گهر ده سستی پیوه بگرن ئه وا گومرا نابن، په راوی خواوه ندو جگهر گوشه کانی خاندان و مالى خۆم (عترتی اهل بیتی) .

۶- تورموزی له زهیدی کورپی ئه رقه مه وه ده گپیتته وه که وتویه تی:

{ پیغه مبهر (د.خ) وتویه تی: من شتیکم له ناو ئیوه دا به جی هیشتوه ئه گهر دواى خۆم ده سستی پیوه بگرن گومرا نابن، یه که میان گه وره تره له وی تریان، په راوی خواوه ند که ته نافیکى دریزکراوه یه له ئاسمانه وه بو زه وی، دوه میشیان جگهر گوشه کانی خاندان و بنه ماله ی خۆم، ده ست به م دوانه وه بگرن و دوه ره کی نه که ویتته نیوانتانه وه تا دینه لام بو سه ر حه وزه که، بویه ناگاداربن و بزائن دواى من چی ده که ن له گه ل ئه و دوو پاسپارده یه مدا .

۷- پیشه وا ئه حمه د له (مسند) ه که یدا به ژماره ی (۲۱۰) هیناویه تی و ده لیت: { ئه بو ئه حمه دی زوبه یری بوی باسکردین که سوفیان له ئه بی زوبه یره وه له جابره وه که عومه ر خوا لئی پازی بیټ وتویه تی: پشتیوان به خوا ئه گهر ژیانم به رده وام بوو ئه وا جوله که و گاوره کان له دورگه ی عه ره ب وه دهر ده نئیم .

هه رکه سیک سه رنج بداته ئەم گێرانه وانه ئەوا خۆی له بهردهم چه ند پرسیدکا

ده بینیتته وه :

یه که م: ئەو جیاوازی و ناکوکیه که له دهسته واژه کانی وتاره که ی پیغه مبه ر(د.خ)

له حه جی مائنا وایدا ههستی پی ده کریت، وهک (ترکت فیکم، اینی قد ترکت فیکم، اینی

تارک فیکم) شتیکم له ناوتاندا به جی هیشتوه، من شتیکم له ناو ئیوه دا به جی

هیشتوه، من له ناو ئیوه دا شتیکم بو به جی هیشتون، یا خود (إن إعصمتم به، إن

تمسکتم به، إن إخذتم به) ئەگه ر دهستی پیوه بگرن، ئەگه ر پابه ندی بن، ئەگه ر

په پیره وی لیبکه ن.

ئیمه له وه تیده گهین له گێرانه وهی فهرموده کاند به پیی ئەو که سه ی که

دهی گێریتته وه دهسته واژه کانیش گۆرانکاریان به سه ردا دیت، به لام له وه تینا گهین که

ئه بیته بوچی ئەم گۆرانکاری و جیاوازیانه سه ربکیشن بو وتاریک که هه زاران که س

له عه ره فه گوئی بیستی بون.؟.

دوه م: پیغه مبه ر پۆژی عه ره فه له ناو خه لکدا وه ستاوه و دوا ئامۆژگاری و

پاسپارده ی کۆتایی خۆی بو خویندونه ته وه هه ستیکی وای هه بوو که ئیدی دوا ی

ئه و پۆژه نایان بینیتته وه (یه که م به ندهش له ئامۆژگاری و پاسپارده کهیدا) به پیی

گێرانه وه که ی موسلم له خالی ژماره (۱) داو به پیی گێرانه وهی ته به رانی له خالی

ژماره (۲) دا بریتی بوه له په راوی په روه ردگار.

بۆیه لییره دا جیگه ی خۆیه تی بپرسین ئایا (حاکم) وهک له خالی ژماره (۳) دا هاتوه،

له کوپوه ئەم دهسته واژه زیاده یه ی هیناوه که ده لیت: (سونه تی پیغه مبه ره که ی) که

به ئاشکرا تیخزاندن و تییه لکیش کردنی پیوه دیاره .

یا خود پی شه واته حمه د له خالی (۴) دا دهسته واژه ی (سونه تی جینشینه
ژیرمه نده کان بن که ریگه ی هیدایه تیان گرتوه) که ئه مه خوی له خویدا له زانیاری
شاراوه ی پاشه پوژه (علم غیب المستقبل)...؟ له وانه یه که سیك بلیت: پیغه مبه ر
(د.خ) ئه و بابه ته ی که غه یبو و شاراوه یه له ریگه ی نیگا و وه حی خوابیه وه زانیوه .
ئیمه ش ده لئین: ئه گه ر واش بی ت خو گو یگره کان له باره ی جینشینه
ژیرمه نده کان (خلفاء الرشیدین) ه وه هیچیان نه ده زانی، پیغه مبه ریش له وه ژیرترو
زاناترو فامیده تر بوه که قسه بکات بو خه لک له باره ی شتیکه وه وه ده ستنیشانی
بکات وه که ئه وه ی که ئه وان له و بابه ته زور شاره زا بن، به لام له پاستیدا ئه و خه لکه
له و بابه ته بیئاگا بن.

یا خود تورموزی له خالی (۶) دا له کوپوه دهسته واژه ی (وعترتی اهل بیتي - جگه ر
گوشه کانی خاندان و بنه ماله که ی من) ی هیئا و رایگه یاند که پابه نده بون به ئه وانه وه
له ئاست پابه نده بون دایه به په پاوی خواوه نده وه و بگره زیاتریش...!!؟ به م کاره شی
رینمونی و هیدایه تی په یوه ست کردوه به ره چه له که وه، له کاتیکدا که خواوه ند
ده فه رمویت: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ اتَّقَاكُمْ﴾ الحجات / ۱۳.

واته: به ریترینتان له لای خواوه ند، پاریزکار ترینتانه.

خواوه ند له ئایه ته که دا رای گه یاندوه که تاکه پیوه ر، پیوه ری ته قوا و پاریزکاریه،
نه که پیوه ری بنه ماله و ره چه له که و خزمایه تی و نزیکایه تی له پیغه مبه ره وه.

هه روه ها به پیی ئایه تی (۲۶) له سوره تی (الحدید) یش ده شزانی که زورینه ی
نه وه کانی ئیبراهیم و نوح له ریلا ده رو لاسارن.

به کورتی رونی ده که ینه وه که فه رموده که چو ن له گه ل تیپه رپونی کاتدا، قوناغ
به قوناغ گو رانی به سه ردا هاتوه.

- ۱- (کتاب الله) په راوی خواوه ند.
 - ۲- (کتاب الله وسنتی - په راوی خواوه ندو سونه تی پیغه مبه ر+ ده که سه مزگیننی پیدراوه که که مزگیننی به هه شتیان پیدراوه و هه مویان له قوره یشنو تاکه نه نصاریه کیان تیدا نیه).
 - ۳- (کتاب الله + سنتی + سنة الخلفاء الرشیدین المهدیین - په راوی خواوه ند+ سونه تی پیغه مبه ر+ سونه تی جینشیننه ژیرمه ندو به رچاو روشنه کان).
 - ۴- (کتاب الله وعترتی اهل بیت - په راوی خواوه ندو جگر گوشه کانی خاندان وبنه ماله که م).
- هه روه ها نه وکه سه ی که نه و پیوایه ته ی گپراوه ته وه له باره ی ده رپه راندنی جوله که و گاوره کانه وه له نیوچه دورگه ی عه ره بیدا، نه ی زانیوه که جوله که تا ئیستاش له یه مه ندا ماونه ته وه، یان به لای نه وه وه یه مه ن به شیک نیه له نیوچه دورگه ی عه ره ب...؟.
- به م شیوه یه گه وره ترین شیواندن له میژوی مروقایه تیدا نه انجام دراوه که دیارترین نمونه ی بریتیه له و گپراوه وه یه ی که له باره ی نه و ده که سه وه باس ده کات که مزگیننی چونه به هه شتیان پیدراوه و به م شیوه ناوه کانیان ریزکراون: نه بوبه کر، عومه ر، عوسمان، علی... هتد له وه ش سه یرو سه مه ره تر نه وه یه که هه مویان له هؤزی قوره یشنو یه که دانه له پشتیوانان (الأنصار) یان تیدا نیه، خه لکیشیان وا تیگه یاندوه که ده ستنیشان کردی نه م ده که سه له لایه ن خواوه نده وه بوه و له وه وه مزگیننی به هه شتیان دراوه تی، تاوای لیها توه خویان لیکردوین به خویه کی تاییه ت به هؤزه که ی خویان.

هه موو ئه و کارو هه ولّ و خه باته ش که پشتیوانان (الأنصار) کردویانه بایی ئه وه نه بوه یه کیک له وانیش بخرینه ناو ئه و ده که سه وه .

ئه مه له کاتی کدا یه که (أنصار) گله بیان کرد له پیغه مبه ر (د.خ) کاتیک ده سکه وته کانی جهنگی (حنین) ی دا به و که سانه ی که تازه په یوه ندیان به پیغه مبه ره وه کرد بوو ئه وانی لّ بیبه ش کرد، پیغه مبه ریش به وش یوه یه وه لامی دانه وه و پیی وتن: به شی ئیوه له وه ده سکه وتانه دا ئه وه یه که خوم له ناوتاندام له شاری مه دینه له لای ئیوه ده میئمه وه .

بویه گپرانه وه ی (عشرة المبشرة) (ئه گهر پشت راستیش ببیته وه) چونکه به دلنیا ییه وه پله ی (صحیحی) نیه له و زانسته دا که پیی ده وتریت زانستی فهرموده و دراوه ته پال پیغه مبه ر، نازانم کاتیک پشتیوانان (الأنصار) ئه م ریوایه تی (عشر المبشرین) هیان بیستوه، کاردانه وه یان چی بوه و ئاخو پیغه مبه ریش (د.خ) به لگه و وه لامی چی بوه بویان...؟

یان پشتیوانان ئه م گپرانه وه یه یان دوی کۆچی دواپی پیغه مبه ر بیستوه (که ئه مه یان له راستیه وه نزیکه)...؟

له م روانگه یه وه هه لسه گاندن بکه بو هه موو ئه و بابه تانه ی که له کتیبه کانی فهرموده دا هاتوه که خاوه نه کانیا ن لافی ئه وه لیده دن که نیگا و وه حی دوه مه، له کاتیکدا ئه و بابه تانه ی که ئه م کتیبانه له خویان ده گرن شایانی ئه و پیا هه لدانه نیه، چونکه ئه وه خوی له خویدا سوکایه تی کردنیکی نابه جییه به په راوی خواوه ند. به تاییه ت ئه و به ناو فهرمودانه ی که په یوه ستن به حوکمرانی و سیاسه ته وه و ئه و فهرمودانه ی که باس له سزای گوناوه تاوانه کان ده که ن یا خود باس له پاداشتی کاریکی بی بایه خ ده که ن، یا خود باس له دوباره کردنه وه ی چه ند وشه یه کی دیاریکراو ده که ن که چه ند جار بیان ئیته وه ئه وه نده و ئه وه نده پاداشتت بو هه یه...!! .

پاش سه رده می (تابعین) و ئه و هه موو شیواندنه ی که رویدا له و سه رده مه دا، پینج مه زه به که سه ریان هه لدا (مالک، أبوحنیفه، شافعی، أحمد بن حنبل، جعفر الصادق) پاشان بناغه کانی فیه (اصول الفقه) له لایه ن شافعیه وه دانراو، بناغه کانی بیروباوهر (اصول العقیده) له لایه ن پیشه واهمه دی کوری حه نبه له وه دانرا، دواتر له ئاکامی ئه م قوتابخانه و زانسته تازانه وه فیه زانه کان ئاینیکی تازه یان خسته به رده ممان به ناوی ئاینی فیه زانه کان (دین الفقهاء) که ئه م ئاکارانه له خوده گرییت:

۱- خواو په رستراویکیان پیناساندین که خوایه که له سه ر بنه مای حه زو خواسته کانی به شیوازیکی خیله کیانه حوکم ده کات و زور تینوی خوین ریژییه و چیژ له سزادانی خه لک ده بات و ئاره زومه ندی بینینی دیمه نی چاوه هه لکولکراوه کان و ده سته براوه کان و ورگه هه لدا رواه کانه، به شیویه که هه میشه چاودیچی خه لک ده کات و هه له کانیان ده ژمی رییت و به تایبه تیش به داخه له وکه سانه ی که باوه ریان پیهیناوه...!!

تاوایان له خه لک گه یاند که مروژ پیویسته چاودیچی رهوشی ته ندروستی خو ی بکات و بزانییت ئه گه ر هات و چل روژ له ژیانی تیپه ری و توشی خه فه تیگ یا خود کیشه یه ک یان نه خو شیه که نه بو، ئه و پیویسته بزانییت که له و خوایه ی که باسمان کرد دور که وتوه ته وه (داوامان وایه خواوه ند له و چه شنه خواو په رستراوه به دورمان بگرییت).

ئه م ئاکارو تایبه تمه ندیانه ی که ئه مان باسی ده که ن هه مان ئاکارو تایبه تمه ندی ئه و خواو په رستراوه یه که جوله که کان له په رواه کانیاندا به خوا ی کوشتن و سوتاندن و ویرانکردن ناویان هیناوه، واش نازانم خه لک پیویستی به خوایه کی له م چه شنه بییت.

ئه و خواو په رستراوه ی که ئه مان وینای ده که ن ته و او جیاوازه له و خواوه نده ی که له دابه زینراوی به جیدا خو ی به ئیمه ناساندوه، وه ک ده بینین (۵۷) جار، ئاکاری

(الرحمن) و (۵۷) جار (غفور رحیم) له په یامه که یدا هاتون، به لآم له به رانبه ره وه که متر له م ژمارانه ئاکارو ناوه کانی (شدید العقاب) هاتوه و ته نها و ته نها یه ک جاریش ئاکارو ناوه کانی (الجبار) و (المتکبر) هاتون. (خواوه ند گه وره ترو پاکتره له وهی که ئه وان باسی لیوه ده که ن).

۲- ئه م خواو په رستراوهی ئه مان باسی ده که ن هه میسه توپه و په سته و به رده وام سزای خه لک ده دات، ئه م بۆچونه چه وته ش له بۆماوهی که لتوره کانی (پیش هاتنی پیغه مبه ر) له ناوچهی پۆژه لاتی ناوینه وه سهرچاوه یان گرتوه و له کاتی کدا که باوه رداران کۆمه لگه ی به ر له هاتنی پیغه مبه ریان به کۆمه لگه ی نه فامی ناوده برد، هه ندیک وای بۆ ده چون که سهره تای میژو له سهر هه لدان و په وانه کردنی موحه مه د پیغه مبه روه ده ست پیده کات، شوینکه وتوانی هاوه لان (تابعون) سه رنجی کاریگه ری ئه و که لتورو که له پورانه یاندا که پیش به پیغه مبه ر بوونی موحه مه د له و ناوچه یه دا هه بون و کاریگه ری گه وره یان له سهر ژیان و بیرکردنه وهی خه لکی ناوچه که هه بوه، وه ک که له پورو که لتوره کانی سه رده می فیرعه ونه کان و بابلیه کان و ئارامیه کان و فه ینیقیه کان و فارسه کان و بابلیه کان، که ریشه ی ئه م که لتورانه ده گه ریته وه بۆ هه زاران سال به ر له به پیغه مبه ر بونی موحه مه د.

له کاتی کدا که ئیمه ده زانین گه لان هه مویان پیکه وه توشی له بیرچونه وهی ده سته جه معی نابن، به لکو پاش ماوهی ئه م که لتورانه به ئارامی و له سه رخۆ له ریگه ی ئه و گیپانه وانه وه که دراونه ته پال پیغه مبه ر، خۆیان خزانده ته ناو که لتورو بیروباوه ری ئیسلامیه وه، بۆ نمونه: ریوایه ت و گیپانه وه کانی که باس له شه وره ی و به رزبونه وه و سزای ناو گۆرپو شتی له م بابه ته ده که ن و، هه مو ئه و گیپانه وانه ی که له م بابه تن، وینا کردنیکی نه شیواومان پیده ده ن له باره ی ئه و خواو په رستراوه وه که ئه وان باسی ده که ن.

بۆ نمونه: له یه کێک له و گێرانه وانه دا هاتوه و ده لێت: که سه به کرده وهی خۆی ناتوانیت بچیتته به هه شته وه، به لام له به رانه ردا ده بینین خواوه ند به پونی ده فه رموویت: ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ النحل/ ۳۲.

واته: بچنه ناو به هه شته وه به پیی ئه و کرده وانه ی که کرد و تانه.

یان ئایه تی ﴿وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ الزخروف/ ۷۲.

واته: ئه مه ئه و به هه شته یه که به هۆی ئه و کرده وانه وه که کرد و تانه به ده ستان هینا وه.

ئهم که لتورانه ی پیش سه رده می پیغه مبه رایه تی موحه مه د که له م ناوچه یه دا بون له سه ر بنه مای فره خوایی و په رستراوی جوړا و جوړ به پړوه ده چون، به شیوه یه که له بیرو باوه ری ئه وانه دا هه ر خوا و په رستراویک له و خویانه ی که باوه ریان به بونیان هه بوه، تایبه مه ندو پسپۆری له بواریکی دیاریکراودا هه بوه، بۆ نمونه: خوی پیت و به ره که ت، خوی باران، خوی وشکه سالی و قات و قری، خوی ته ندروستی و خوی نه خۆشی، خوی خۆر، له کاتی که خه لکی به رگی ئه م هه مو خویانه ی نه ده گرت، بۆیه به بۆچونی خویان وایان لیکه دایه وه و به و پییه ی که مرۆف به رده وام گرفت و کیشه و ئاریشه ی هه یه، بۆیه ئه گه ر یه کیکیان نه خۆش بکه و تایه، ده یان وت: خوی ته ندروستی توپه بوه لی، یان ئه گه ر وشکه سالی و قاتی روی تی بکردنایه ده یان وت خوی پیت و به ره که ت لیمان نیگه رانه، ژیان وای لیها تبه که پۆژانه یه کێک له خواکان نیگه ران و توپه و بیزار بوو له خه لکه که، بۆیه کاتی که هه مو خواکان له یه که خواوه ندو په رستراودا کوکرانه وه و هه مو که لتوره باوه کانیش له هه ژمونی ئه و خواوه نده دا توانه وه، له ئاکامدا خویه که هاته کایه وه که هه میشه توپه و نیگه رانه له به نده کانی، تاوای لیها ت که باوه رداری ساده وای بیر ده کرده وه ئه گه ر توشی سه ر ئیشه یه که ببوایه، وای ده زانی تاوانیکی ده ره ق به خواوه ند کرده و، بۆیه خواوه ندیش سزای

دهدات، تا دواچار باوه‌ری له سهر ئه‌وه داده‌م‌زرا که هیچ کهس ناتوانیت له پادا‌شتی کرده‌وه کانی‌دا بچیته به‌ه‌شته‌وه ئه‌گه‌ر خواوه‌ند به سۆزو به‌زه‌یی خۆی فریای نه‌که‌ویت، ئه‌م بیکردنه‌وه‌یه‌ش به‌شی‌وه‌ی ستونی دژ دیته‌وه له‌گه‌ل دابه‌زی‌نراوی به‌جیدا، به واتایه‌کی تر خه‌لک به‌لای ئه‌و خواوه‌نده‌ی که خۆی له‌دابه‌زی‌نراوی به‌جیدا ناساندوه هه‌مویان (عباد) و به‌نده‌ی به‌ریزی ئه‌ون، به‌لام به‌لای ئه‌و خوایه‌وه که فیه‌هیزانه‌کان باسی ده‌که‌ن خه‌لک هه‌مو (عبید) و کۆیله‌ی سه‌رکزو بیده‌سه‌لات و بی‌ویست و خواستن.

۳- له‌و پروانگه‌و بیرکردنه‌وه‌یه‌وه که حاکم و حوکمران سی‌به‌ری خواوه‌نده له‌سهر زه‌ویدا و حوکم و فه‌رمانی ئه‌و جیبه‌جی ده‌کات، به‌هه‌مان شی‌وه حاکم و حوکمران و میریش تورپه‌و توندوتیژه‌و هه‌مان ئاکارو په‌فتاره‌کانی ئه‌و خوایه‌ی هه‌یه که له‌بیکردنه‌وه‌و خه‌یال‌دانی خودی حاکم و خه‌لکه‌که‌شدا بونی هه‌یه، ئه‌م دیارده‌یه‌ش له‌سهره‌تای سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی به‌نی ئومه‌یه‌وه بالی کیشا به‌سهر ژیاندا و له‌بیکردنه‌وه‌ی خه‌لک و حوکمرانه‌کانیشدا چه‌سپاو پیشه‌ی داکوتاو فیه‌هو باب‌ته‌کانی تریش هه‌مویان له‌سایه‌ی ئه‌م که‌ش و هه‌وا و بیرکردنه‌وه‌یه‌دا سه‌ریان هه‌لدا و نوسرانه‌وه‌.

گرنگ‌ترین تاییه‌تمه‌ندی و ئاکاره‌کانی ئه‌و فیه‌هو عه‌قیده‌و بیروباوه‌ری که له‌دوای سه‌رده‌می شوین که‌وتوان (تابعین) هه‌وه سه‌ری هه‌لدا ئه‌مانه‌ی خواره‌وه‌ن:

أ. فیه‌هیکه هیچ ئاکاریکی جیهانی له‌خۆناگریت، به‌لکو ئاکاری خۆجیبی هه‌یه‌و نوسخه‌یه‌کی هه‌موارکراوه له‌فیه‌هی جوله‌که‌.

ب. پیز له‌ویستی سه‌ربه‌ستی مروّف ناگریت (وه‌ک کوشتنی مورته‌د).

ج. فیه‌هیکه به‌ته‌واوه‌تی نیرانه‌یه. مینه‌ته‌نها وه‌ک شمه‌کیک مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا ده‌کریت.

د. به‌لکه شه‌رعه‌یه‌کان و به‌لکه‌کانی هه‌لگۆزینی فه‌رمانه‌کان تیایدا سه‌ره‌تاین و

ژی‌ریو خواستی مروّفانه‌ی مروّفه‌کان تیایدا په‌کخراون.

و. به که م زانینی ئازادی و ژیانی مروّف و ریشه داکوتانی کویلیایه تی و زه بونی، له کاتی کدا که پیویسته مروّفه کان ته نها بهنده ی سه ربه ست و ئازادی خواوه ند بن، چونکه خه لکی به گشتی له دونیادا بهنده ی سه ربه ست و ئازادی خواوه ندن نه ک کویله و به رده ی سه رکزو بی ویست و خواست.

لیره وه تیده گه یه له م فره ه نکه دا (حر) ته نها بریتیه له و که سه ئازاده ی که واتای پیچه وانه ی کویله (الرق) ئه دات به ده سه وه.

هه روه ها ئازادی و ژیان له که له پوری بۆماوه ماندا ریژلیگیراو نین و له خانه ی به هاو ره وشته به رزه کانیشدا باسیان نه ها توه.

ز. سه باره ت به بیروباوه رو عه قیده ش، ئه حمه دی کوری حه نبه ل، وای لی کردوه که بیته بیروباوه ریکی ساده و بی هیزی ئه وتو که توانای خۆپراگرتنی نه بیته له به رده م هیچ هیژشیکدا و وه لّامی هه ر پرسیاریکی مه نتیقی و ژیرمه ندانه به کافر کردن و تکفیر وه لّام بداته وه، له م دارشته نیدا نه یوانیوه جیاوازی بکات له نیوان (کلام الله) قسه ی خواوه ندو (کلمات الله) که لیمه و وشه و به ها بالاکانی خواوه نددا.

تا له ئاکامدا ئه م بیروباوه ره، پیاوانی وه ک (ئیبین و ته مییه و ئیبین و قه یم و موحه مه دی کوری عه بدول وه هاب) ی به ره م هیئا.

ح. چه سپاندنی ئه وه سه ته ی که خه لکی هه رده م خۆیان به گونا هبار و تاوانبار بزائن، به ئه ندازه یه ک مروّف هه رچی بکات هیشتا هه ر خۆی به تاوانبار بزانیته و، هه میسه ئه وه سه ته ی لازیندوو زالی بیته که هه ر کات ژیانی خۆش ویست و حه زی له مردن نه بو، ئه وا ده بیته بزانیته که خودی ئه و بیر کردنه وه یه ش هه ر تاوانه.

ط. دوا جار غه زالی هات و بۆ هه تا هه تایه تا به مپۆش بگات، ده رگای فه لسه فه و عه قل و ژیری و ئاوه زی داخست و عه قلی عه ره بی کۆت و به ند کردو، ده ستی پیله کار کیشایه وه و به و کاره شی خه لکی کرد به (قطع) و په وه ئاژه لیک و تا ئیستاش ئه و ره وشه هه ر زالی به رده وامه.

زانایان بەرێزەکانمان هاتن خەڵکیان کردە ئەو پەروە و پادەستی حاکم و حوکمرانەکانیان کردن، تاوەکو ئەوانیش لەوە زیاتریان پێ بکەن و لەبەرژەوهندی خۆیاندا وەک پەروێکی بێ ویست و خواست بە کاریان بیهن و داویان لێ بکەن بتوانن هەم خۆدی خۆیان و هەم خەڵکی تریش بە ئاسانی و خەمساردانە بکوژن.

بە واتایەکی تر زانا بەرێزەکان وەک نیوانگێریک سەرەتا هەستاوان بە شۆردنەوێ میسکی خەڵک کە خۆی لەو کەلتورەدا بینیوەتەو کە بەناوی فێقهووە بو خەڵکیان دارپشت و لەوێو گەنجەکانیان ئامادە دەکرد بو ئەوێ بچنە قوناغی دوهمەو، کە ئەویش ئامادەکردنیان بو بو کاری خۆکوژی و قەتل و عامی خەڵک، بۆیە ئەگەر قوناغی یەكەم نەبواوە بە دنیایییەو قوناغی دوهمیش سەری نەدەگرت.

دنیایان ئەوێ کە ئێمە دەیلێین هیچکام لەم دوو تاقمو دەستەییە کە لەسەرەو بەسماں کردن دلی پێخۆش ناکەن، بەلکو بە پێچەوانەو دەرونیان بەم باسە تەنگ دەبێت، چونکە ئەوان خۆیان کردووە بە کوێخا بەسەر ئاین و ژیری خەڵکەو و پێگەیان لێدەگرن لەپەراوەکەو خواوەند تێبگەن و تەنانەت لەهەندی شوینیشدا پێگە بە خویندەوێ نادەن و لەو جیگایانەشدا کە پێگەو پێدەن تەنھا پێگە بە فێربوونی تەجویدو پەوان خویندەووە لەبەرکردنیکی بێ گیانی دەدەن، بەشیوەیەک ئەو کەسەو لەبەری دەکات بێ ئاگایانە و شەکانی لەسەر زمان دەلێتەووە قەدەغەوێ بێر لەواتاکانی بکاتەو.

ئەم بەرێزانە خۆیان کردووە بە پاسەوان لەسەر ئەو پردانەو کە خواوەندو بەندەکانی بەیەک دەگەینن و ناهیلێن کەس بەسەر ئەو پردانەدا بپەرێتەو، بە رەزامەندی ئەوان نەبێت.

المعروف: چا که کاری:

(ع ر ف) بناغه یه کی دروسته له زمانی عه ربیداو، دهسته واژه یه کی قورئانیه و به خوئی و هه موو به کارهیناننه کانیه وه (۷۲) حه فتاودو جار له دابه زینراوی به جیدا هاتوه، یه که میان: ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ البقرة / ۸۹.

دوايه مینیشیان ﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ﴾ المطففين / ۲۴.

ئه م به کارهیناناننه ش (المعروف، العرف، التعارف، المعرفة، العرافة) هه ر به شیکن لهو.

که واته: (المعروف): دو ماناو واتای هه یه: یه که میان که زور باوه و زانراوه ئه مه یه

که له م ئایه ته دا هاتوه: ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ البقرة / ۲۲۸.

دومیان: بریتیه له چا که کاری و چا که یه که مرؤف له گه ل که سیکی تردا ئه نجامی

دهدات وه که له م ئایه ته دا هاتوه: ﴿إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَيَّ أُولِيَاءِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي

الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ الأحزاب / ۶.

هه روه ها له ئایه تی ﴿وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا﴾ لقمان / ۱۵.

هه روه ها (العرف) به و خویندنه وه یه ی که (ع) ه که بوړه ی به سه ره وه بیټ: چه ند

واتاو مانایا یه کی هه یه:

یه که م: پیچه وانه ی نه ناسراو (نقیض النکرة) ه.

دوه م: لوتکه ی هه ر شتیك، واته: به رزترین شوینی، هه ر له م باره یه وه عه رب به

پوپی که له شیر (ئه و پارچه گوشته نه رمه ی که به سه ر سه ری که له شیر وه یه)

ده لئین: (عرف الديك) واته: عورفی که له شیر.

سییه م: هه ر شتیك که خه لک له سه ری راهاتنو بو به باو له کرین و فروشته کانیاندا.

به لام (العرف) به و خویندنه وه یه ی که (ع) ه که سه ره ی بو دابنریت: واتای

بو نیکی خو ش که بلاو بو بیته وه ده گه یه نیټ، له م باره یه وه خواوه ند له باره ی

ئاماده کاریه کانی به هشته وه بو به نده کانی ده فه رمویټ: ﴿وَيَدْخُلُهُمُ الْجَنَّةَ

عَرَفَهَا لَهُمْ﴾ محمد / ۶.

واته: ده یانخاته به هه شتیك وه که به بو نی خو ش رازاندویه تیه وه و بو ن خو شی

کردوه بو یان.

وه (العرف) به و خویندنه وه یه ی که (ع) ه که ژیره ی له ژیردا بیّت: به لای زه مه خشه ریه وه واتای ئارامگرتنیکی رازاوه ده گه یه نیّت.

هه روه ها (التعارف): بریتیه له و به یه ک گه یشتن و پیکه وه ژیا نه ی که به هویه وه لیکنزیکبونه وه و خوشه ویستی و یه کتر ناسینیکی ئه و تووه بیته کایه وه که له روی مه عریفیه وه مروّقه کان له نیوان خویندا هه ریه که و بتوانیّت خزمه تیک به برا مروّقه که ی به رابنه ری بکات چ له ئاستی تاکه کاندای بیّت یا خود له ئاستی کومه لگه کاندای.

هه ر ئه م یه کتر ناسین و به یه کتر ئاشنا بون و پیکه وه ژیا نه یه که خواوه ند کردویه تیه ئامانج له به دیهینانی مروّقه کاندای وه ک ده فه رمویّت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ الحجرات/۱۳.

واته: ئه ی خه لکینه ئیمه ئیوه مان به دیهیناوه له یه ک نیرو می و گپرومانن به به چه ندین گه ل و تیره و هوز تا وه کو یه کتر بناسن و پیکه وه بزین، دلنیا بن به پرینترینتان لای خواوه ند پارینکارترینتانه.

(المعرفه) ش بریتیه له و په یوه ندیه ی که له نیوان به شه کانی بونه وه رو گه ردوندا هه یه، له باره ی خودی شته کان و وینا و وینه ی شته کانه وه له زهین و خه یال دانی مروّقه کاندای، ئه مه ش بابه تیکی فه لسه فی ته واوه و قسه له باره ی په یوه ندی نیوان بونی بابه تی و ئاوه زو فام و ئاگایی مروّقه کانه وه ده کات.

زانست و زانیاریش بریتیه له وه ی که له جیهانی دهره کیه وه به کردار ده چپته کۆگای زانراوو (معارف) هکانی مروّقه وه، ئیتر ئه و زانراوانه بابه تی بن، یا خود کومه لایه تی جیاوازیان نیه.

بۆیه ده بینیت که له دابە زینراوی به جیڤدا تهنها باس له (علم الله) زانیاری خواوه ند ده کات و باسی (معرفه الله) و معرفه ناکریت چونکه خواوه ند به کردار هه موشتیکی ده زانییت و پیوستی به گریمانه و لیکدانه وهی معرفیی نیه .

له (علم) وزانست و زانیاریدا ده کریت ئاشکراو شاراووه و په نهان بییت، وه ک چۆن ده و له ته کان زانیاری له یه کتر ده شارنه وه، به هه مان شیوه خواوه ندیش به ویست و ئیراده ی خۆی نه بییت که س له زانیاریه کانی ئاگادار ناکات .
(العرفاء) ش بریتیه له (المعرفة الکاذبة) زانراوی درۆینه .

هه روه ک چۆن له جیهانی ته سه وفداو له نیوان ئه و که سانه دا که ریگه ی ته سه وف ده گرنه بهر، که مینه یه کی که م هه ن که به راستی راستگۆو پاساڵن له گه ل خواوه ندا، ئه م که مینه یه خواوه نی (خوارق) ن و هه ندی جار له ده ره وه ی ئه و یاسایانه دا که به سه ر گهردوندا زالن، به ویستی خواوه ند هه ندی شتیان بو ئاسان ده کریت، به لام زۆرینه ی زۆری ئه و که سانه ی که به پوکار له م ریگه یه دان، زۆربه یان ناراستگۆو پملا و نوقلا نه لیده رن، به هه مان شیوه ئه وانه ش که ریگه ی معرفیه یان گرتوه ته بهر که مینه یه کی په سه نیان هه ن، ئه و که مینه یه (عارف) هکانیان و زۆرینه یه کی شپه زه شیان هه ن که بریتین له (عرافون) و لافی عارف بون لیده دن .

(مه عرفیه) پله و پیگه یه که زال ده بییت به سه ر ژیا نی ئه و که سه دا که خوازیاریه تی، کاتیکی که مروّف چوه قولایه کانی جیهانی معرفه وه، ئیدی سه روه ت و سامان و پله و پایه و ده سه لات سه رقالی ناکات، به لام (عرافه) و ئه وانه ی که خۆیان به مه عرفیه دا هه لواسیوه و لافی عارف بون لیده دن و فالچییه تی له پاڵدا ده که ن، ئه وان ده بنه جادوگه رو هامانی هه کیم و لیزان و، خۆیان له خه لک ده که نه پزیشکی گۆشه گیرو، ده بنه زیوان و پاسه وانی ئه و قوربانی و قوچانه ی که خه لک ده یکاته قوربانی بت و په رستراوه کانیان، ئه م پیشه ی فالچییه تی و (عارف) هیه ش کۆنترین پیشه یه له ژیا نی مروّفایه تیدا، بۆیه ئه وانه به هه له دا ده چن که ده لئین :
پیشه ی (عراف) هکان بون و هه ژمونیان نه ماوه .

چونکه نه گهر سه رنج بدهینه ژیرخانی ته کیه کان و حه شارگه ی زیاره تگا و نه و شوینانه ی که پییان ده لئین: (شوینه پیروزه کان) یا خود سه ریگ له گورستان و مه رقه دی نه وانه بدهین که پییان ده لئین (أهل الله) به ئاسانی بومان دهرده که ویت که نه و (عراف) انه و پیشه که یان کۆتایی پینه هاتوه و تیده گه یین که: نه که هر هه ژمونیان به رده وامه، به لگو بونه ته ده زگا و دامه زراوه و له ژیر ناو نیشان و دروشمی جورا و جوردا، چه ندین ریخراوو دامه زراوه یان بو خویان دروست کرده.

المنکر:

(ن ک ر) بناغه یه کی دروسته له زمانی عه ره بیداو، دهسته واژه یه کی قورئانیه و خوی و به کاره یینانه کانی تری له (۳۷) سی و حه وت جیگه ی دابه زینراوی به جیدا هاتون که یه که میان بریتیه له: ﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ آل عمران / ۱۰۴.

دوا دانه شیان: ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ﴾ الملك / ۱۸.

نه مانه ش هه ندیکن له به کاره یینانه کانی: (المنکر، النکیر، النکر، النکره، الإنکار...).

پیویسته بزانی که (منکر) و نه زانراو پیچه وانه ی (معروف) و زانراوه و ده کریت به جمک و هاوه لی یه کدی سه یر بکرین.

به واتایه کی تر (منکر) بریتیه له هه رشتیک که هه ولی هه ژمون کردن به سه ر عه قل و ژیری مروّفا بدات و هه ول بدات به خراپیه که ی خوی نه و که سه به کار به یینیت له به رژه و هندی خویداو له و بوارانه دا که ده یه ویت، به دللی خوی هه لی سورپینیت.

هه روه ها بریتیه له هه مو و نه و شتانه ی که کۆمه لگه به یه کده نگی دژی ده وه ستنه وه و ده یانه ویت خویانی لی به دور بگرن له کارو کردارو ژیانی روژانه یاندا، نه م مانا و اته یه ش زور به رونی له م فه رموده ی خواوه نددا به دی ده که یین که ده فه رمویت: ﴿أَتَنْكُمُ لَسَاتُونَ الرِّجَالِ وَتَقَطُّعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيَكُمُ الْمُنْكَرِ﴾ العنکبوت / ۲۹.

واته: ئایا ئیوه په یوه هندی هه وه س بازی له گه ل پیاواندا ده که ن و ریگه له ریباران

ده برن و له یانه کانیشتاندا کاری ناپه سه ند نه نجام ده دن...؟

بہ پیی دہ قہ کانی دابہ زینراوی بہ جیش، پیویستہ ہموو قہ دہ غہ کراوہ کان و
حہ رامکراوہ کان (المحرّمات) لہ خانہ ی کردہ وھ ناپہ سہ ندہ کان (منکرات) دا دابنرین.

بہ لّام (نکیر) چہ ند مانایہ کی ہہ یہ کہ لیک جیا ناکرینہ وھ:

یہ کہ میان: سہ ختی و نارہ حہ تی و تہ نگو چہ لہ مہ، وھ ک لہ زمانی عہرہ بییدا ہہ یہ

کہ خہ لک دہ لیت: (حاصر الجيش المدينة وشد علیہا النکیر).

واتہ: سوپاکہ گہ ماروی شارہ کہ ی داو بہ خراپہ و توندو تیژی رپہ فتاری کرد.

دوہم: قہ لایہ کی بہ پہ ناو قایم، وھ ک خواوہ ند دہ فہ رمویت: ﴿مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَاٍ

يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ﴾ الشوری/۴۷. واتہ: ہیچ پہ ناگہ یہ کتان دہ ست ناکہ ویت و

ہہ روہا ہیچ شتی کیش نیہ لہ ئیمہ بتانپاریت.

سییہم: سزایہ کی تہ میکہ رو تولہ یہ کی بہ زہ برو چارہ نویکی ناپہ سہ ند، وھ ک

خواوہ ند دہ فہ رمویت: ﴿فَأَمَلَيْتُ لِّلْكَافِرِينَ لَّيْسَ لَهُمْ شُرَكَاءُ لَهُمْ سَخِرْنَا لِيَوْمِهِمْ مِنَ الْغَیْبِ﴾ الحج/۴۴.

واتہ: نیگہ رانبوم لہ کافرہ کان و دواتر گرتنم و کی دہ زانیت چیان بہ سہر دیت.

بہ لّام (النکر) بریتہ لہ کاریکی قورس و سہ ختی ئو تو کہ دہرونہ کان بہ سوک و رسوا

سہیری بکن و بیزارو بیت لای خہ لک، وھ ک خواوہ ند لہ سہر زاری موسا پیغہ مہرہ وھ،

دہ فہ رمویت: ﴿قَالَ أَقْتُلْتَنِي نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا﴾ الکہف/۷۴.

واتہ: وتی ئایا بہ بی تاوان نہ فسیکی پاکت کوشت...؟، بہ راستی شتیکی

ناپہ سہ ندو نارہ وات کرد.

ہر لہ م بارہ یہ وھ بہ میینہ ش دہ لین: (النکراء) وھ ک عہرہ ب دہ لیت: (نزلت بنا

مصيبة نکراء).

واتہ: نہ ہامہ تیہ کی خراپ و قورس و سہ ختمان ہات بہ سہر داو ناشزانین

چارہ نوسمان بہرہ وکوی دہروات.

هه روهها (نکرة) ش لای ئەوکه سانهی که له زانسته کانی (نحو، صرف) شاره زان پیوویست به ناساندن ناکات چونکه خۆیان ده زانن هیچ پیناسه یه که وه رناگریت و ناگریت بناسریت چونکه خۆی نه ناسراوه، (نکیر) یش بریتیه له وکه سهی که له ناو هۆزه که یدا هیچ پیگه و پله و پایه یه کی نیه و هیچ رۆلکی به رچاو ناگریت و له هیچ بۆنه یه کدا ناوی نایه ت.

هه روهها (الإنکار) یش بریتیه له ره تکرده وه و نادیده گرتن و دان پیدانه نان، چونکه نادیده گرتنی نازو نیعمه ت، دان پیدانه نانی گه وره یی به خشه ره که یه تی، به لام خۆ له بیکردن و خۆ به دورگرتن له خۆ په رستی، ئەوه ره وشت و ئاکاریکی چاک و په سه نده به به لگه ی فه رموده ی خواوه ند: ﴿...وَيُؤْتِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ الحشر/ ۹.

واته: هه ر چه نده تايبه تمه ندیشیان ببیت به لام هه ر نازو فه زلی براکانیان ده دن به سه ر خۆیانداو هه رکه سیش بتوانیت خۆی له چروکی ده رونی بپاریزیت ئەوا له پیزی به خته وه راندايه.

ئەم تاوتویکردنه به م شیوازه پیوویست بوو، تا بگه یه ئەم ئاسته و بپرسین: ئایا له ئەمرۆدا چۆن له بابه تی فه رمان به چاکه و ریگری له خراپه تی بگه یین...؟ هه روه ها ئەو ریوشوینانه کامانه و چۆن بیانگرینه به ر له پرۆسه ی فه رمان به چاکه و ریگری له خراپه داو به چ شیوه یه که له م سه رده مه دا به م ئەرکه هه ستین و رای په پینین.

بۆ وه لامی ئەم پرسیارانه پیوویسته به تیرو ته سه لی پیناسه ی هه ریه که له م ده سه تها وانه بکه یین: (الأمر، النهی، المعروف، المنکر) واته: فه رمانکردن، ریگری کردن، چاکه و هه ر کاریک به چاکه کاری ناسرابیت، خراپه و هه ر کاریک که نه ناسراوو ناپه سه ند ببیت.

پیناسه کان یارمه تیمان ددهن و وینای ئه و نه خشه یه مان بۆ ده کهن که پیمان ده لیت: سنوری هه رشتیک له کوپوه ده ست پیده کات و له کویدا کۆتایی دیت.

کاتیک ئیمه ده مانه ویت پیناسه ی (النهی) ریگیری لیکردن بکهین، پیویسته هه ریه ک له م چوار پله یه ی ریگیری لیکراوه کان له یه ک جیا بکهینه وه:

حه لال و حه رام، فه رمانکردن و ریگیری لیکردن، ریگه پیدان و ریگیری کردن، چاکه و به چاکه زانراو، بیژراو و ناپه سه ند (الحلال والحرام، الأمر والنهی، السماح والمنع، الحسن والقبح)

دواتر پیویسته به وردی تاوتوی ئه وه بکهین که چۆن خواوه ند هه ندی له و ریگیری لیکراوانه ی هه لبژاردوه و ناوی (کبائر) ی لیناوان، دواتر چۆن و له سه ر چ بنه مایه ک ئه وه ی هه لبژاردوه که ئه م (کبائر) انه بکاته قه ده غه کراوو (محرمات).

ئیمه له هه موو ئه م لیکدانه وه و به راوردکاریه ماندا پیداکریمان له سه ر ئه وه کردوه که تیشک بکهینه سه ر ژماره یه ک له و ریکخه رو (نواظم) انه ی که له ئایه ته کانی دابه زینراوی به جیوه هه لمان گوزیون، به پیی ئه و ئایه تانه پابه ندبون و په چا وکردنی ئه و ریکخه رانه و لانه دان لینان به پیویست ده زانین تا وه کو فه رمانکردن به چاکه و ریگیری کردن له خراپه، پراوپر بیت له گه ل و اتای ئایه ته کانی دابه زینراوی به جیدا.

خواوه ند ده فه رمویت: ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ القمر/ ۴۹.

واته: هه موشتیکمان به ئه ندازه ی دیاریکراو به دی هیناوه.

هه روه ها ده فه رمویت: ﴿وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ یس/ ۱۲.

واته: ئیمه هه موشتیکمان سه ر ژمیری کردوه له (إمام مبین) دا.

ئه م دوو ئایه ته ده مانخه نه سه ر ئه و ریگه راسته ی که چۆن گه رودون بخوینینه وه و چۆن خویندنه وه که مان به شیوه یه ک بیت که برۆ ئه ندازه و سه ره تاو کۆتایی هه موو شته کانمان بۆ پون بکاته وه.

ههروه ها له ریگه ی ئەم ئایه تانه وه به هۆی ئەو خویندنه وه دروسته وه تیده گهین که چالاکوی و جولە ی به ئاگایانه ی مرۆف سنوریک و کۆتایی ههیه، ئەو کۆتایانه ش بریتین له و جیگایانه ی که له دابه زینراوی به جیدا ناویان لینراوه سنوره کان (الحدود) و به هیچ شیوه یه ک نابیت ئەو سنورانه ببه زینرین، به به لگه ی وته ی خواوه ند که ده فه رمویت: ﴿... تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا﴾ البقرة/ ۲۲۹.

واته: ئا ئەمانه سنوره ده ستنیشانکراوه کانی خواوه ندن و مه یان به زینن. نه ک هه ر به زانندن، به لکو نابیت هه ر نزیکیشیان بکه وینه وه، به به لگه ی ئایه تی ﴿... تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا﴾ البقرة/ ۱۸۷.

واته: ئا ئەمانه سنوره ده ستنیشانکراوه کانی خواوه ندن و نزیکیان نه که ونه وه. ههروه ها وته ی خواوه ند که ده فه رمویت: ﴿الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ التوبة/ ۱۱۲.

واته: ئەوانه ی که فه رمان به چاکه ده که ن و ریگیری له خراپه ده که ن و له م پرۆسه یه شیاندا پارێزگاری له سنوره کانی پهروه دگار ده که ن، ئەوا موژده بده ن به و باوه ردارانه ی که باوه رپیان به م یاساو ریسیایانه هه یه و پابه ندی ده بن.

بۆ نمونه: ئەگه ر سنوری کۆتایی بۆ خواردن و خواردنه وه به پپی ئەو ئایه ته ی که له خواره وه هیناومانه، بریتی بیته له سنور به زانندن و (إسراف) که ده فه رمویت: ﴿... وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ الأعراف/ ۳۱.

واته: بخۆن و بخۆنه وه به لām سنور مه به زینن، چونکه خواوه ند ئەوانه ی خۆش ناویت که سنور ده به زینن.

ئه گهر سنور بۆ ئه م بواره بریتی بیته له وهی که پابه ندی ئه و رینماییه بین، له و روانگه یه وه ده پرسین ئایا فه رمانکردن به چاکه و ریگی ریکردن له خراپه پیوه رو پیودانگیکی ئه و تووی هه یه که پیوست بیته پابه ندیان بین و لانه دهین لییان.

ئایا فه رمانکردن به چاکه و ریگی ریکردن له خراپه چه ند سنوریکی هه یه که پیویست بکات پابه ندیان بین و لییان نزیك نه که وینه وه و دوا جار نه یان به زینین...؟

وه لام ئه وه یه: به لئی بیگومان ئه و سنورو ریوشیوینانه بونیان هه یه.

۱- بۆ ئه وهی بتوانین سنوره کانی فه رمانکردن به چاکه و ریگی ریکردن له خراپه ده ستنیشان بکهین، پیوسته له چه مکی (إسراف) وه ده ست پیبکهین.

هه روه ها وه ک چۆن له خواردن و خواردنه وه دا نابیته (إسراف) و سنورشکیکی بکهین، به هه مان شیوه ناکریت له پرۆسه ی فه رمان به چاکه و ریگی ریکردن له خراپه دا (إسراف) و سنورشکیکی بکهین، بۆیه هه ول ده دهین به جوانی رونی بکهینه وه که (إسراف) چیه و جیاوازی چیه له نیوان (إسراف) و (تبدیر) دا.

تاوتوخی کردنیکی پیویست له باره ی (إسراف) و (تبدیر) ه وه:

(س ر ف) هه روه ک چۆن له (مقاییس اللغة) ی ئیبن و فارسدا هاتوه، یه ک بناغه یه و واتای تیپه پاندنی سنور ده گه یه نیته، عه ره ب ده لێن: (سرف الأمر) واته: له سنوری کاره که تیپه پری.

هه روه ها ده لێن: (السرف) بریتیه له نه زانی و نه فامی و (السرف) بریتیه له: که سی نه زان و نه فام، به مانای ئه وهی که سنوری زانیاری و مه عرفه ی تیپه پاندوه و که وتوه ته ناو نه فامی و نه زانیه وه.

ئه م ده سه ته واژه یه به هه مو به کار هیئانه کانیه وه (۲۳) جار له دابه زینراوی به جییدا هاتوه، ئه مه ی خواره وه هه ندیکیانن:

﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ
الدُّنُوبَ جَمِيعًا﴾ الزمر/ ۰۵۳

﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا﴾ آل عمران/ ۰۱۴۷

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ﴾ غافر/ ۰۲۸

﴿إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّن دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ﴾ الأعراف/ ۰۸۱

﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ الأعراف/ ۰۳۱

﴿وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ﴾ يونس/ ۰۸۳

﴿وَمَنْ قَتَلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ

مَنْصُورًا﴾ الإسراء/ ۰۳۳

﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ﴾ طه/ ۰۱۲۷

﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾ الفرقان/ ۰۶۷

﴿وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ غافر/ ۰۴۳

که واته: (إسراف) بریتیه له تیه په راندن و به زانندنی سنور، به واتیه کی تر
چونایه تیه نه که چه ندایه تی.

نیمه له م نوسینه ماندا به وردی له سهرا ئاماژه کانی دهسته واژه ی (إسراف)
ده وهستین و جهخت ده که یه وه له سهرا ئه وه ی که ئه م دهسته واژه یه ئاماژه یه بو
چونایه تی (الکیف)، به لام به داخه وه ئه وه ی که له ئه ده بیاتی ئیسلامی ماندا باوو
بلاوه ئه وه یه که گویا (إسراف) بریتیه له تیه په راندنی چه ندایه تی و ئه ندازه یه کی
دیاریکراو (الکم).

ئهم له لیکچونهش بوته هوی تیکه لکردنی (إسراف) سنور به زانندن له لایه ک و (التبذیر)
به فیرؤدان وزیده روئی کردنیش له لایه کی تره وه، ئهم دو دهسته واژه یه ش (الإسراف)
و التبذیر) له دو ئایه تی دابه زینراوی به جیدا هاتون که بریتین له ئایه ته کانی (۲۶-۲۷) ی
سوره تی (الإسراء).

ئو مانا بنه پرتیهی که له دابه زینراوی به جییدا (إسراف) ی بۆ به کار هیئراوه، بریتیه له سنور به زاندن و تیپه پاندنی سنور.

ژیرویو لۆژیکیش پیمان ده لئیت: ئه گهر دوشته له یه که جیاواز بون به شیوه یه که یه کیکیان تایبه تمه ندیه کی هه بو و له وی دیکه یاندا ئو تایبه تمه ندیه بونی نه بو، ئه وا ناکریت ئو دوانه بۆ یه که مه به ست به کار بهیئرین.

ماوه بپرسین ئه و سنوره کامه یه که به تیپه پاندنی مروؤ ده بیته (مُسرف) و به وهۆیه وه شایانی هیدایه ته و پینمویی خواوه ند نابیت...؟

له وانه یه وا باش بیت پیش ده سپیکردن به وه لامی ئه و پرسیاره گوئی له وه واله بگرین که فه خری پازی گپراویه ته وه و پراو سه رنجی موجه دی تیدایه له مباره یه وه، که موجه د جیاوازی نیوان (إسراف) و (تبذیر) سنور به زاندن و به فیروندانمان بۆ پون ده کاته وه و ده لئیت: {عوسمانی کوری ئه سوده ده لئیت: له گه ل موجه ددا ده سوراینه وه به ده وری که عبه دا، موجه د سه ری به زرکده وه و سه یری ئه بی قوبه یسی کردو وتی: ئه گهر که سیک به قه ده ر ئه وه، مال و سامان ببه خشیت له پریگه ی خواوه نددا هینشتا زیده پۆیی و ئیسرافی نه کردوه، به لام ئه گهر تاقه دره مه مک له سه ریچی خواوه نددا خه رج بکات، ئه وا زیده پۆیی و ئیسرافی کردوه و له پیزی موسرفه کاندایه.

ههروه ها په ندیک هه یه که ده لئیت: کابرایه که زۆر به خشنده بو، پیمان وت زۆر ده به خشیت و سنوری به خشینت به زاندوه، سنور به زاندنیش له به خشیندا باش نیه، ئه ویش وتی: له خه یرو چاکه کاریدا سنور به زاندن نیه { سه یری (التفسیر الکبیر) ی رزای به رگی (۲۰) لاپه ره (۱۵۵) بکه.

که واته: تیده گهین که ئیسراف و سنوریه زانندن ته نها له سه ریچی و نافه رمانیدایه و برو ئه ندازه ش، هیچ پۆل و واتایه کی نیه له ئیسرافدا و ئه وهی که مه به سته، سنوره دیاریکراوه کان و به زانندیانه.

به و پییه ش که په راوی خواوه ند په یامی پینماییی و پینیشاندانه بو پاریزکاران و ئه و په راوه ش له به شی په یامی پیغه مبه رایه تیدا (النبوة) جیاوازی نیوان راستی و ناراستی (حق و باطل) ی ده ستنیشانکردوه و جیای کردونه ته وه له یه که، هه روه ها له به شی په یامی په یامهینه رایه تیدا (الرسالة) جیاوازی نیوان حه لال و حه رامی پون کردوه ته وه و جیای کردونه ته وه له یه کتر.

به دلناییه وه ئه و سنوره ی که سنور به زین و (مسرف) ده یبه زینیت، بریتیه له و سنوره جیاکه ره وه یه ی که له نیوان حه لال و حه رامدایه، واته: موسرف سنوری حه لال ده به زینیت و ده په پیتته ناو حه رامه وه.

سه رنج بده له نایه تی ﴿إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ﴾ الاعراف / ۸۱. (لوت پیغه مبه ر س.خ) باس له هوزه که ی ده کات و ده لیت: ﴿لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ﴾ واته: ئاره زویان ده شکیت به باری پیاواندا و پشت له ئافره تان ده که ن، هه مومان ده زانین که ئیریازی که م و زوری حه رامه و قه ده غه کراوه، له م پوانگه یه وه یه که له کو تای نیایه ته که دا (لوط پیغه مبه ر س.خ) حوکم و فه رمان و بریاری خوی له باره ی هوزه که یه وه درده بریت و پییان ده لیت: هوزیکی سنور به زینن (قوم مسرفون) هه روه ها سه رنجی ئه م نایه ته بده ﴿وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ﴾ یونس / ۸۳. کاتیک باس له باسی ده ست رویشتویی فیرعون ده کات که خوی به گوره و خاوه ن هیز زانیه وه و ئه وه نده هیزو توانا و ده سه لات که ی به کار هیناوه تا وای لیها توه به خاوه ن ده سه لات ناسراوه.

به م کاره ی سنوری (جیا که ره وهی نیوان به ندایه تی خواهند که حال و پره وایه و نیوان لاف لیدانی خویه تی و خو به خاوه ن زانینی خه لک که حه رام و قه ده غه کراوه) به زانده و دوا جار له نایه ته که دا خواهند حوکم و فه رمانی خو ی له باره ی فیرعه ونه وه ده رکروه وله خانه ی سنور به زینه کانداناوی هیناوه (بأنه من المسرفین).

نایه تی ﴿وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيِّهِ سُلْطٰنًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا﴾ الإسراء / ۳۳.

به وه ده ست پی ده کات که پاسپارده مان ده کات له سه ر حه ق و پره وایه تی نه بیّت هیچ نه فسینک نه کوژین که خواهند کوشتنی قه ده غه و حه رام کرد بیّت، دواتر در یژه به باسه که ده دات و باس له فه رمانی خواهند ده کات له باره ی مرو فیکه وه که به سته م لیکراوی و به نارپه و او ناداپه روه رانه کوژا بیّت و، چه ند خالی کمان بو پون ده کاته وه، به م شیوه ی لای خواره وه:

* کوشتن به شیوه یه کی گشتی نه گه ر حه ق و له جیی تاوانیکدا نه بیّت قه ده غه کراوه حه رامه.

* ریگه به کوشتن نادریت و ره وانا بیّت، مه گه ر به هوی چه ند هؤ کاریکه وه که دینه پیش، یا خود به هوی چه ند به لگه یه کی حه شا هه لنه گره وه، نه وسا ریگه به کوشتن ده دریت.

* خاوه ن و سه رپه رشتی که سی کوژا و نه و ده سه لاته ی دراوه تی به شیوه ی (قصاص) و توله کردنه وه و سزا لیوه رگرتنه وه، بکوژی که سه که ی بکوژیتنه وه.

* سنور به زانندن له سزاو توله کردنه وه دا ریگه پینه دراوه.

له بابەتی یەكەمدا وا له پڕوکاری ئایەتەكەوه دەردەكەوئیت كە هیچ ھۆكاریك نیە بێتە پاساوی بیانوی كوشتن بێجگە له تاوانی كوشتنی كەسیكی بێ تاوان و ستم لێكراو، هیچ شتێك پێگە بە كوشتن نادات.

له گەل ئەمەشدا ھێشتا فەقیھەكان پاری جیاوازیان ھەیه له بارەوی ھۆكاری ترەو، له وانە: ئایا كوشتنی ئەو كەسەی كە واز له نوێژكردن دەھێنێت پەواو ھەلەلە...؟ شافعی له مبارەیەو دەلێت: ھەلەلەو دەگونجێت بكوژرێت.

ئەبو ھەنیفە دەلێت: ھەلەلە نیە و ناگونجێت بكوژرێت. - ئایا ئەنجامدانی كاری نێربازی تاوانێكە كە بێتە ھۆی ئەوھە ئەنجامدەرەكە بكوژرێت...؟

شافعی دەلێت: واجبە بكوژرێت. بەلام ئەبو ھەنیفە دەلێت: نابێتە ھۆكار بۆ كوشتنی. - ئایا جوت بون له گەل ئازەلاندا، دەبێتە ھۆكارو پاساوی بۆ كوشتنی ئەنجام دەرەكە...؟

- یان ئایا مل نەدان بە زەكات و خو لادان لەراپەراندنی ئەو ئەركە ھۆكارە بۆ كوشتنی بكارەكە...؟

بەلای زۆربەیی فەقیھەكانەو نابێتە پاساوی ھۆكار بۆ كوشتنی، بەلام بەلای ھەندیكیانەو ئەو كارانە ھۆكارن بۆ كوشتنی بكارەكانیان.

بەلام ئیمە وا دەبینین ئایەتەكە رۆن و پەوان پیمان دەلێت: بەشیوھەكی گشتی كوشتن ھەرام و قەدەغەكراو بێجگە لەیەك ھالەت نەبێت، ئەویش بریتێە لەوھە كە بە بەلگەیی رۆن و ئاشكراو بەسەلمینرێت كەسێك ھەستاو بەكوشتنی كەسیكی بێتاوان بە شیوھە ستم لێكردن.

سه بارهت به هوکاره کانی تری وهک: وازهینان له نویژکردن و، زهکات نه دان و، نیربازی و، جوت بون له گهل ئاژه لاند او، جادو گهری... و... هتد. هیچ بایه خیکیان نیه لای ئیمه، به لگه شمان له سهر ئه م راستیه ئه م ئایه ته یه: ﴿مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعَدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ﴾ المائدة/۳۲.

هه روه ها ئایه ته کانی ﴿وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ﴾ التکویر/۸-۹.

له بابه تی دوه میشتا ئایه ته که ئامازه دهکات به وهی که پیوسته تاوانی کوشتنه که (به شیوازی سته ملیکراوی کوزراوه که) بیسه لمینیت به به لگه و دیکومینتی دروست، وه که سانیک که خویان له وی بوبن و شایهت بن به سهر تاوانه که وه و به چاوی خویان تاوانه که یان دیبیت، یا خود جیپه نجهی تاوانباره که به سهر قوربانیه که وه به دهر بکه ویت یا خود راپورته کانی پزیشکی داده وهری تاوانه که پشتر است بکه نه وه، به شیوازی که ئه م به لگانه دلنیا یی ببه خشین له دهر کردنی فهرمانه که داو له لایه ن دادگا تایبه مه نده کانه وه تومه تبار به تاوانبار بنا سرینیت.

بابه تی سییه میشت: مافی توله کردنه وه ده به خشیتته خاوه نی کوزراوه سته ملیکراوه که و، ته نها ئه و مافی کوشتنه وهی بکوژه که ی هه یه، ئه مه ش ده مانخاته به رده م کومه لیک بابه تی تره وه:

ئایا مه به ست له (ولی) له م ئایه ته دا باوک و براو مامو که سه نزیکه کانی کوزراوه که یه ..؟ یان مه به ست له دادوه رو ده سه لاتی دادوه رییه، به و پییه ی که خاوه ن بریارو کار به ده سته ..؟

ئو دهسه لاته ی که خواوه ند بریاری داوه بو سه رپه رشتی کوژراو (که سه نزیکه کانی بن یا خود داده وهر) بریتیه له و دهسه لاته به حقه ی که له بواری توله سه ندنه وه و حقه کردنه وه دا دهستنی شانکراوه و له م ئایه تانه دا ئاماژه ی پیکراوه ﴿وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ﴾ المائدة/ ٤٥. هه روه ها له ئایه تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى الْحُرِّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَىٰ بِالْأُنثَىٰ﴾ البقرة/ ١٧٩.

ئو م رپو شوینانه هه مویان له خانه ی ئو و چوار چپوه گشتیه دایه که خواوه ند له ئایه تانه دا ئاماژه ی پیداو ه:

﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ الأعراف/ ١٥٠.

﴿قُلْ أَعْيَرَ اللَّهُ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ الأنعام/ ١٦٤.

﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ فاطر/ ١٨.

﴿إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ زمر/ ٧٠.

﴿أَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ النجم/ ٢٨.

پاشان بابته تی چواره م دیت که: خواوه ند به پونی رپیگری دهکات له سه رپه رشتیاری کوژراوه که، بو ئه وه ی له توله کردنه وه ی کوژراوه بیتاوان و سته ملیکراوه که یدا سنور نه به زینیت، ئه گه ر بیته و(إسراف) وه ک رومان کرده وه بریتی بیته له ده رچون له سنور هه ریمی حه لال و که وتنه ناو سنور هه ریمی حه رامه وه و به زاندنی ئه و سنوره ی نیوان حه رام و حه لال بیته، ئایا سنور له م ئایه ته دا کامه یه ..؟ به تاییه ت کاتیک که خواوه ند پاسپارده دهکات و رای دهگه یه نیته که نابیت به زینیت.

له دیدی ئیمه دا ئه م ئایه ته و ئایه ته کانی تریش که له بواری حه ق لیکردنه وه و (قصاص) دا هاتون له بنه رپه ته وه بۆ ئه وه هاتون تا چاره سه ری ئه و کیشه و گرفتانه بکه ن که دینه ئاراهه به هۆی ئه و حه زی تۆله کردنه وه یه وه که ریشه ی له ناو کۆمه لگه خپله کیه کانددا دا کو تا وه به هۆی ئه و حه زه سه ره رپۆیه وه چه ندین جه نگ هه لده گیرسان و به ده یان سال درپژه یان ده کیشا، به شیوه یه که نه وه کانی ئه و سه رده مانه ی دوایی نه یانده زانی ئه م جه نگ و شه رو هه رایانه بۆچی و له سه رچ بنه مایه که هه لگیرسان، ئه م راستیه ش به پونی دیاره و جه نگه کانی (بسوس، داحس، غبراء) به نمونه له میژوی عه ره بدا ده خوینینه وه .

ئه م هۆزانه له رابوردوا نه ریتیان وابو که ئه گه ر وه جاخزاده یه کیان لی بکوژرایه ، ئه وانیش چه ندین که سایه تی دیارو وه جاخزاده یان له هۆزه که ی به رانبه ریان ده کوشته وه وازیان له بکوژه که ده هینا، ئه م بنه ماو نه ریته چه وته له سه رده می ئیبراهیم پیغه مبه ردا (س.خ) له ناو هۆزه کانددا باو بو^(۳۵) له په یامه که ی ئه ویشدا هاتبو

^(۳۵) نه ریتی باو له سه رده می ئیبراهیم پیغه مبه ر (س.خ) و پيش ئه ویش وابو که چه ند که سیکی بیتاوانیان وه ک قوربانی له په رستگای بته کانیاندا ده کوشته وه تا به حسابی خویمان خواکانیان رازی بکه نو له قه هرو توه رپه بیان پارێزراوین، یان بۆ ئه وه ی له وتاوانه خویمان پاک بکه نه وه که سه ران و وه جاخزاده کانیان ئه نجامیان دده ا، بۆیه : هه ر له سه رده می ئیبراهیم پیغه مبه ره وه هه ک بنه مایه کی چه سپاو فه رموده ی خواوه ند ره وانه کراو رای گه یاند که ﴿أَلَا تَرَىٰ وَرَأَىٰ لُحْمِي وَأَنْفِي﴾ النجم/۳۸ .
واته : که س تاوانی که س ناگریته ئه ستوو هه رکه س خۆی به رپرسیاری کرده کانیه تی .

ئه م بریارو بنه مایه بۆ ئه وه هات تا ئه و رپۆره سه مانه قه ده غه بکات و بیان بیچیته وه له ناو کۆمه لگه کانددا .
دواتر فه رموده ی خواوه ند هات و فه رموی : ﴿إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ﴾ (۹۶) فیه آیات بَيِّنَاتٍ مِّمَّا تُرَىٰ
﴿إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ آل عمران/۹۶-۹۷ .
واته : دلنیا بن یه که م مال که دانرا بۆ خه لکی ئه و ماله بوو که له مه که ی پیروژ کرایه وه و دانرا بۆ جیهانیان، چه ند به لگه یه کی ئاشکرای تیدایه له وانه پیگه ی ئیبراهیم و هه رکه س چویه ناوی پارێزراو ده بیته .

ئه م ئایه ته پێمان ده لیت : هه رکه س به ی تاوان چه ناو که عبه وه ئه و پارێزراو ده بیته له وه ی که بکریته قوربانی و پیشکه ش به خوا بکریته ، واته : خواوه ند قوربانی وای ناویته . ئه مه مانای راسته قینه ی مه به سته ئایه ته که یه ، نه ک ئه وه ی گویا هه رکه س چه ناوی له ده سته خه لکو که سانی تر پارێزراو ده بیته ، چونکه له میژویدا رودای کوشتنی ژور له که عبه دا

که: ﴿أَلَا تَرُرُّ وَاَزْرَةً وِزْرٌ أُخْرَى﴾ دواتر یاسای تازەش له په یامه که ی موحه مه ددا هات تا نه ویش پونی بکاته وه که دروست نیه بیجگه له بکوژه که، کهستی تر نه باوک و نه دایک و نه براو نه مام و نه ئاموژا نه له بری بکوژو نه له گهل ئه ودا بکوژیننه وه، ههروه ها ئه م په یامه تازیه هات تاوه کو پونی بکاته وه که کوشتنه وه ی به حه ق، سزایه کی چه سپاوه و ده بیئت جیبه جی بکریت ته نها به سهر ئه و بکوژه دا که به سته م و نارپه وایی که سیك ده کوژیئت و ئه مه ش مافیکی ره وای خاوه ن و که سی نزیکی کوژاوه که یه .

پونیشی کرده وه که هه موو سنوربه زانندیك له م بواره دا هه رام و نارپه و او قه ده غه یه و هه رکه سیش به کاری له م شیوه یه هه ستیئت موسرفه و سنوری به زانده و، ئه وه ش که هه ندیک له فوقه های که له پور ده یلین گویا مه به ست له (إسراف) له م باسه دا ئه وه بیئت که نابیئت که سوکاری کوژاوه که دوا ی کوشتنه وه ی بکوژه که جه سته که ی بشیوینن و نابیئت ئه ندامه کانی بپرن و سوکایه تی پیبکه ن، ئه م لیكدانه وه یه لای ئیمه بایه خی نیه .

هه روه ها شتیکی ئاساییه که ئایه ته کان له دریزه ی ئه م باسه دا ئه و موسرفو سنورشکینانه به دروژن ده ستنیشان بکه ن و به و شیوه یه ناویان ببه ن وه ک ده فه رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ﴾ غافر/ ۲۸ .

واته: خواوه ند رینمایی که سیك ناکات که سنوربه زین و موسرف و دروژن بیئت .

پویانداوه هه موشمان ده زانین که پیغه مبه ر(د.خ) پیش گرتنی شاری مه که بریاری کوشتنی چه ند که سیکی ده رکرد و وتی: به هاوه له کانی {أقتلوه م لوکانو متمسکین بأستار الکعبه} واته: بیانکوژن ئه گه ر خویشیان بیچن به په رده کانی که به شه وه .

به م مانا و اتا و لیكدانه وه یه ئه گه یه ئه و ئه نجامه ی که مائی پاریزراو(که عبه) له شاری مه که به که م خانوو مالتیکه له میژوی مرؤقایه تیدا که مرؤقی وه ک قوربانی تیدا سه رته براره و نه کراوه ته قوربانی بۆ خواکان، نه ک ئه وه ی هه ندیک ده لین که گویا یه که م خانوبیئت له سهر زه ویدا بونیات نرا بیئت .

هه روه ها له نایه تیکی تر دا هه ره شه ی له ناوبردنیان لیده کات، هه روه ک چۆن پیشینه کانیانی له ناوبردوه وه ک ده فه رموویت: ﴿ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ﴾ الأنبياء/ ۹.

واته: دواتر ئه و به لینه مان له گه لدا بردنه سه رو ئه وان و هه ر که سیکی تر که ویستمان له سه ری بو، پزگارمان کردن و پاشان موسرف و سنورشکیینه کانمان له ناوبردن.

پاشان له نایه تیکی تر دا حوکم و فه رمانیک ده رده کات که به پیی ئه و حوکمه ده بیته هه مو ئه و که سانه ی که ده چنه ناو ئاگره وه پیویسته له و که سانه بن که موسرف و سنور به زین بوبن، وه ک ده فه رموویت: ﴿وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ غافر/ ۴۳.

واته: بیگومان موسرف و سنور به زینه کانن که ده بنه هاوپی و میوانانی ئاگر. ئه گه ر سه رنجی ئه م فه رموده ی خواوه ند بده یین که ده لیته: ﴿يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ الاعراف/ ۳۱.

واته: ئه ی نه وه ی ئاده م له هه موو جیگه و پیگه یه کی کړنوش بردن تاندا جوانی خوتان وه رگرن و بخۆن و بخۆنه وه به لام سنور مه به زینن و ئیسراف مه که ن چونکه خواوه ند ئه و که سانه ی خۆش ناویته که سنور ده به زینن و ئیسراف ده که ن.

وه ک سه رنج ده ده یین خواوه ند له پیگه ی مرؤف بونیانه وه ئاخاوتنه که ی ئاراسته ی هه موو نیرو میینه کان له هه موو تیره و هۆزو گه ل و نه ته وه کان ده کات، ئه مه ش شیوزایکه خواوه ند وه ک سۆزو میهریانه ک له گه ل هه موو مرؤفایه تیدا ده یینوینیت.

بویه له هه ر جیگه یه کدا نایه تیک ببینن به م ده سه ته واژه یه واته: (يَا بَنِي آدَمَ) یاخود (يَا أَيُّهَا النَّاسُ) و ده سه ته واژه ی تری له م بابه ته ده سه ته پیبکات ئه و پیویسته بزانین ئه و نایه ته حوکم و فه رمانیک گشتی و هاوبه شی ئه و تو له خۆده گریته که هه موو به نده کانی خواو سه رجه م مرؤفایه تی به بی گویدانه گه ل و هۆزو تیره و په یره وایه تی بیروباوه ریان ده گریته وه، ئه م نایه ته ی سه وهرتی (الاعراف) یش چاکترین به لگه یه له سه ر ئه و راستیه، ئه م نایه ته قسه له سه ر جل و به رگ و خۆراک و خواردنه وه ده کات و ریگیری ده کات له سنور به زاندن له هه موو ئه و بواراندا.

بویه کاتیک که سنوره زانندن و زیده پویی (اسراف و تبذیر) تیکه ل و پیکه ل ده کریت و بیرمان ده چیت که (اسراف) بریتیه له تپیه پاندنی ئه و سنوره ی که حه لال و حه رام له یه کتر جیا ده کاته وه، ئه و دم ئه و مه به ستانه ی خواوند که له ئایه ته که دا هاتوه له دست ده دهن و وا ده زانین که خواوند ریگه مان لیده گریت و داوامان لیده کات که زیده پویی له جل و بهرگو و خوراک و خواردنه وه دا نه که یین و بره کانیا ن زیاد نه که یین.

بۆنمونه: که سیک خواوند پزقو پوزی زوری پژاندوه به سه ریداو، له مالی حه لالی خوی جلیکی گرانبه های جوان ده کریت و له بهری ده کات و پییه وه ده چیت بۆ مزگه وت و خوشترین بۆن ده دات له خوی و له ریزی برا موسلمانه کانیدا ده وه ستیت و له گه لیاندا نویژه که ی ده کات و دواتر ده گه پیته وه بۆ مال و حالی خوی، ئه م که سه نه سنوری به زاننده وه و نه دروژنیشه و نه له ئه هلی دۆزه خیشه واته: نه (مسرف) وه نه (کذاب) وه نه (اهل النار) ه، وه که له م ئایه ته دا باسی (مسرف) یین ده کات و ده فه رمویت ﴿وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ غافر/ ۴۳.

چونکه خواوند ده فه رمویت: ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ الضحی / ۱۱.

ههروه ها هه مومان ده زانین که خواوند پیی خوشه شوینه واری ئه و نازو نیعمه ته ببینیت که پژاندویه تی به سه ر به نده کانیدا.

یان ئه و که سه ی که خواوند ده رگای کاسپی و ئیش و کاری لیکرده وه ته وه و هه لده سیت به کرینی خواردنی خوش و دروستکردنی خواردنی باش بۆ مال و خیزانی و تیرو ته سه لیان ده کات و میوانداری دراوسی و خزمه کانی ده کات، ئه م که سه به (مسرف) و سنور به زین دانانریت، چونکه ئه و که سه ی که زور ده خوات و زیاد له پیویستی جهسته ی ده خوات پیی ده لئین: گه ده ی خوی ترشاندوه و کاریکی خراپی کردوه و شوین ئاره زوه کانی گه ده ی ده که ویت.

له‌په‌یامی موسا پیغه‌مبه‌ریشدا سنوربه‌زاندن و (اسراف) به سه‌ره‌پوو (طغیان) ناوبراوه، وهك له‌م ئایه‌ته‌دا ده‌بینین ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي﴾ طه/۸۱.

واته: بخۆن له‌ونازو نیعمه‌ته‌پاك و چاكانه‌ی كه پیمان به‌خشیون و سه‌ره‌پویی مه‌كه‌ن تیاياندا، چونكه ئه‌گه‌ر وابكه‌ن توه‌په‌یی ئیمه‌ ده‌تانگریته‌وه.

ئه‌گه‌ر سه‌ره‌نج به‌دین فه‌رمانی خواوه‌ند له‌باره‌ی خواردنی پزق و پوزیه‌ چاك و پاكه‌كانه‌وه به‌گشتی و په‌هایی و به‌بی كۆت و به‌ند هاتوه‌و هیچ سنوریکی بۆ بره‌كان دیاری نه‌کردوه، هه‌رچه‌نده به‌شیوه‌ی (التبعيض المقصود) واته: به‌مه‌به‌سته‌وه ئاماره‌ی به‌وه‌ کردوه كه هه‌ندیك یاخود بریک له‌و پزق و پوزیانه بخۆین و زۆریان لی نه‌خۆین به‌شیوه‌یه‌كه كه‌نه‌كا له‌بری سود زیانمان پێبگات، وهك خواوه‌ند ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ البقرة/۱۷۲.

واته: ئه‌ی باوه‌رداران بخۆن له‌و پزق و پوزیه‌ چاك و پاكه‌ی كه پیمان به‌خشیون، ئه‌گه‌ر په‌په‌وه‌ی له‌یاساكانی خواوه‌ندیشتان ده‌كه‌ن ئه‌وا سوپاسگوزاری و ستایشی بكه‌ن كه یارمه‌تیتان ده‌دات له‌سه‌ر ئه‌و كارانه‌تان.

پیغه‌مبه‌ریش (د.خ) وهك وینا‌کردنیک و به‌مه‌به‌ستی پشت راست‌کردنه‌وه، پرسیار له‌حه‌لال بون و په‌و بونی هه‌مو چه‌شنه‌کانی خۆراك به‌گشتی ده‌كات، بۆیه له‌ئایه‌تی دوا‌ی ئه‌ودا راسته‌وخۆ درێژه به‌باسه‌كه ده‌دات و به‌فه‌رمانی په‌روه‌ردگاری وهك سنوردار‌کردنی باب‌ه‌تیکی گشتی له‌سه‌ر زاری په‌روه‌ردگاره‌وه ئه‌و خواردنانه‌ی كه خواوه‌ند قه‌ده‌غه‌ی کردون ده‌یانخاته‌پو: ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ﴾ البقرة/۱۷۳.

واته: ته‌نها مرداره‌وه بو و خوینو، گوشتی به‌رازو گوشتی ئه‌و گیانه‌له‌به‌ره‌ی كه بۆ كه‌سیکی تر بیجگه له‌خواوه‌ند سه‌ر ده‌بدریت حه‌رام كراون لی‌تان.

پاشان چه ند ئایه تیکی تر دین بو ئه وهی نه خسهی جیا که ره وهی نیوان چه لال و
 حه رام له خوار دنه کاند ا بکیشن و له یه کیان جیا بکه نه وه و به وردی و پونی
 چه شنه کانیا ن بخره نه رو، دیار ترینی ئه و ئایه تانه ئه م ئایه ته یه: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ
 الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ
 وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ﴾ المائدة/۳.

واته: ئه م شتانه حه رام کراوه له سه رتان: مردو مرداره وه بوو و خوینو، گوشتی
 به رازو گوشتی هه ر گیان له به ریکی تریش که بو غه یری خواوه ند سه ر بپریت و
 هه روه ها گوشتی ئه و گیانله به رانه ی که به هوی خنکان و به ربونه وه یان به لیدان و
 دارو لیس و کوته ک، یان به هوی قوچینه وه گیان له ده ست ده دن و گوشتی ئه و گیان
 له به رانه ش که دپنده کان ده یانکوژن و لییان ده خون.

لیزه وه تیده گه ین که چه لال و په وا بریتیه له و ده یان پاروه و پزقو پوزیه چاک و
 پاکه ی که خواوه ند پیی به خشیوین، هه روه ها ته نها یه ک پاروش بخوین له وشتانه ی
 که خواوه ند حه رامی کرده له سه رمان ئه و ا ده بیته ئیسراف و زیده پویی و زۆرو که م
 هیچ پۆلیکی نیه له م بواره دا.

ئیسنا له ئاست ئه م ئه یایه ته دا ده وه ستین که ده فه رموویت: ﴿قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ
 اسْرَفُوا عَلَىٰ انْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ
 الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ الزمر/۵۳.

واته: بلی به و به ندانه م که سنوریان له سه ر نه فسی خوین به زاندوه، نا ئومید نه بن
 له به زه یی و سوژی خواوه ند چونکه خواوه ند له ه موو گونا هه کان خو ش ده بییت و
 هه ر ئه ویشه لیخوش بوی به به زه یی.

دوای نه وهی که له چه ند ئایه تیکی دابه زینراوی به جیدا به و شیوه یه باس له (مصرفین) و سنور شکینه کان ده کات: که دروزن و تاوان بارو کارفرن و چاره نوسیان به ره و ئاگره، دوای نه مانه هموی ده رگای لیخوش بون و سوزو به زهیی خوی به روی هموو به نده کانیدا والا ده کات و پیمان ده لیت: که خواوه ندتان (هُوَ الْغُفُورُ الرَّحِيمُ) ه.

هه روه ها فه رمانیان پیده کات هه رکات له لایه ن شهیتانه وه توشی دلّه پراوکی و دودلی بون، که هموو دروستکراوه کانی خواوه ند له به رده م مه ترسی توش بون به دلّه پراوکی و دودلی شهیتاندا، بویه خواوه ند داوا له به نده کانی ده کات و پیمان ده لیت: ﴿وَمَا يَنْزَعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ الأعراف/۲۰۰.

واته: نه گه ر گیچه ل و دلّه پراوکه یه کت له شهیتانه وه توش بوو نه وراسته و خو په نابگره به خواوه ند چونکه نه و بیسه رو زانایه.

هه روه ها خواوه ند داوای له به نده کانی کردوه که نه گه ر توشی (إسراف) و سنور به زاندن بون نه ورا داوای لیخوش بون له خواوه ندی خویمان بکن، وه ک له م ئایه ته دا هاتوه:

﴿وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا﴾ الأعراف/۱۴۷.

واته: ته نها نه وه ده لیتن: په روه ردگارمان له تاوان و سنور به زاندنه کانمان له ئیش و کاره کانماندا خویش ببه.

چونکه خواوه ند ئاگایه به حالی به نده کانی و نه و کیش و گرفتانه ی که روبه پرویان ده بنه وه، دوعا و نزاو پارانه وه کانیان ده بیستیت، نه گه ر ته وبه بکن و بگه رینه وه بو لای په روه ردگاریان ناماده یی لیخوشبونی تیدایه بویمان.

له فهرموده یه کدا (ئه گهر پشت راست بیته وه) پیغه مبر ده فهرمویت: (هه موو نه وهی ئاده م شایه نی ئه وهن هه له یان لیبوه شیته وه و باشترین ئه وکه سانه ش که ده که ونه هه له وه ئه وانه یانن که ته و به ده که ن و په شیمان ده بنه وه).

بۆیه خواوه ندیش به بنده کانی ده فهرمویت ﴿لَا تَقْنَطُوا﴾ واته: نا ئومید مه بن له سۆزی خواوه ندتان، باوه ردار هه میسه ئومیدی به سۆزی پهروه رگاری هه یه، دلناییه که سۆزی پهروه رگار به شی هه موو که س ده کات و ده گاته هه موشتیک، بهنده ی راسته قینه دلناییه له وهی که ته نها که سی سه ر لیشتیواو و گو مپرا نا ئومید ده بیته له سۆزی پهروه رگار، ههروه ک چۆن له م ئایه ته دا ئه م راستیه پشت راست ده کاته وه و ده فهرمویت: ﴿وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ﴾ الحجر/ ۵۶.

واته: ئایا بیجگه له سه ر لیشتیواو و گو مپرایان کیی تر له سۆزی خواوه ند نا ئومید ده بیته...؟ زانایانی زمانه وانی ده لئین: (ابلیس) که ناوی شه ی تانه ریشه ی وشه که له (ابلاس) وه هاتوه که (ابلاس) یش مانای نا ئومید بون له سۆزی خواوه ند ده گه یه نیت.

ههروه ها ده بینین که (مصرفین) و سنور به زینه کان چاره نویان له ناوچونه، وه ک چۆن خواوه ند ده فهرمویت: ﴿وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ﴾ بیگومان (مصرفین) یش له وانه ن که ده چنه ناو ئاگری دۆزه خه وه، چونکه خواوه ند ده فهرمویت ﴿وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ واته: به دلناییه وه که (مصرفین) و سنور به زینه کان له وانه ن که ده چنه ناو ئاگره وه.

له م تاوتوی کردنه وه گه یشتینه ئه وهی که (اسراف) بریتیه له ده رچون و تیپه راندنی سنوری حه لال و که وتنه ناو سنوری حه رامه وه و، هه ر که سی کیش ئه م سنوره ببه زینیت شایانی ئه وه یه ئه و سزایانه ی بدریت به سه ردا که له ئایه ته کاندایا سیکرا بو.

ئه گه ر (اسراف) بریتی بیته له مه، ئه ی (تبذیر) چیه...؟

نایا (تبدیر): کارو تاوانیکی گه وره تره له (إسراف) و سنور به زاندن...
نایا وهك چۆن هه ندیک له رافه کاران ده لاین: (تبدیر) ناپه سه ندترین و بیژراوترین
کاره له لای خواوه ند...؟

(ب ن ز) به لای ئیبن و فارسه وه له کتیبی (مقایس) داو به لای زه مه خشه ریشه وه
له کتیبی (اساس البلاغه) دا، بناغه یه کی دروسته و واتای (تفریق) و لیک جیا کردنه وه
ده گه یه نیت.

بویه عه رب و تو یانه: (بذر الحب في الارض أى نثره) واته: تو وه که ی وه شانده به
زه ویدا، واته بلأوی کرده وه، یان گو تو یانه: (بذرت الأرض) واته: زه وی پوه که کانی
به جیا کراوه یی له یه کتر پیگه یاند.

به لام به لای فه خری رازیه وه (بذر) به مانای (به خشینی مال و سامان به به ربلاوی و
بی به رنامه) دیت.

ئه وه ی مایه ی سه رنجه ئه وه یه که ته نانه ت خه لکی ئاسایی له میسرو شام،
له شیوه زاره خو جیبیه کاند، ده سه ته واژه ی (بعزقة) به کار ده هی نن،
له جیگه ی (بعثر) هدا خاوه نی کتیبی (المعجم المدرسی) ش ده لیت: گوایا (بعزق الشئ):
فرقه و بده ده فتبعزق آی: تبرد) (بعزق) ش هه ر به مانای (لیک جیا کردنه وه و
بلأو کردنه وه) دیت، به لام ئیمه ئه م ده سه ته واژه ی (بعزق) ه مان نه له لای ئیبن و فارس و
نه له لای زه مه خشه ریشه نه بی نی.

له دابه زینراوی به جید له یه ک شویندا دوجار ده سه ته واژه ی (تبدیر) هاتوه و
ده فه رمویت: ﴿وَأْتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تَبْدُرْ تُبْدِيرًا * إِنَّ
الْمُبْدِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا﴾ الأعراف: ۲۶-۲۷.

واته: خزمه نزیکه کان و هه ژاره کان و ریبواران هه رکه سه به شی خو یانیان بده ری و
زیده پویی مه که * چونکه دلنیا به ئه وانه ی زیده پویی ده که ن برای شه ی تانه کان و
شه ی تانیش دان به په روه ردگاریدا نانیت و ملی پی نادات.

له باسی (إسراف) دا باسمان کردو پونمان کرده وه که (إسراف) بریتیه له تیپه پاندن و به زاندنی ئه و سنوره ی که له نیوان حه لال و حه رامدایه، به لام تیپه پاندنی برو ئه ندازه له چوارچیوه و له سنوری حه لال داو پابه ند نه بون به و برو ئه ندازه یه وه ده بیته (تبذیر) مانای زیده پوی و پوچون ده گه یه نیت.

بو دلیابون له وه ی که ئه م دوو دهسته واژه ی (إسراف) و (تبذیر) ه هاوتاو مورادفی یه که نین و نابیت بو یه که مه به ست به کار بهیترین، بو نمونه: ئه م چهند دهسته واژه یه وهرده گرین که له زمانی عه ره بیدا هه ن و هه ریه که و مانایه که ئه دن به دهسته وه:

(القذة بالقذة) و (النعل بالنعل) ئه و جا دلیا ده بین که هه ردوو دهسته واژه ی (إسراف و تبذیر) یش جیاوازن و هه ریه که و له چوارچیوه و بواریکدا کارده که ن، (إسراف) و سنوره زینی له بازنه و بواری حه رامدا کار ده کات و پروو ده دات.

به لام به داخه وه په تای (ترادف) له باره ی چهندین دهسته واژه ی تریشه وه سه ری کیشاوه ته ناو بیری زوری که له زانایانی زمانه وانیه وه، هه روه ها سه ری کیشاوه ته ناو بیری زوری که له پاقه کارو (مفسرین) یشه وه له وانه: فه خری پازی له ته فسیره گه وره که یدا به ناوی (مفتاح الغیب) هوه، که له ویدا پازی (تبذیر) به (إسراف) داده نیت و له ته فسیره پاقه ی ئه و دوو ئایه ته ی سوره تی (إسراء) دا که پیشتر ئاماژه مان پیکردن ده لیت: { له عه بدوالله ی کوری عومه ره وه و تویه تی: پیغه مبه ر (د.خ) تیپه ری به لای سه عددا که ده ستنوویژی ده شووردو پیی وت: ئه و سه رفکردنه ت له چیه ئه ی سه عد...؟ سه عدیش وتی: ئایا له ده ستنوویژ شووردنیشدا سه رف هه یه...؟ وتی: به لئ ئه گه ر له سه ر بواریکیش بیت. خواوه ندیش هوشداری پیداوین له باره ی قیزه ونی (تبذیر) هوه و داویه تیه پال کرده وه ی شه ی تانه کان }.

وهك سه رنجمانداو بینیمان که له نایه ته کانی سنور به زاندن و (إسراف) دا خواردن و خواردنه وهی خۆراکه قه ده غه کراوه کان و تیپه پراندنی لانی که می سنوری جل و بهرگو و ده رختنی سنگ و (إضهار الجيوب) نه مانه کاران یکن یا خود کار گه لیکن به کردنیان بکه ره که یان به سنور شکین و (مسرف) له قه له م ده دریت و ده بیته (مسرف).

نایا زیده پوی و (تبدیر) یش هه مان چاره نوس بو بکه ره که هی فه راهه م ده هی نیت...؟ له نایه تی (۲۳) ی سوره تی (الأسراء) دا که باسی به فیروندان و زیده پوی و (تبدیر) تییدا هاتوه، که باس له به خشین و خه یرو خه یرات و یارمه تیدانی که سه نزیکه کان و هه ژاران و پیبوران ده کات، ئیمه له مباره یه وه ده پرسین نایا: نه گه ر که سیک هه موو مال و سه روه ت و سامانی به خشی به که سه نزیکه کانی و هه ژاران و پیبوران و کومه له خیرخوازیه کان و خانه کانی به خیکردنی هه تیوان و خه لوه تگه کانی به سالاجوان، نایا نه م که سه به م کاره ی سنوری حه لال و په وایه تی تیپه پراندوه و که وتوه ته ناو کاریکی نارپه و او حه رامه وه و به و هوی شه وه دو چاری سه ره نجامی سنور شکین و (مسرف) هکان ده بیته وه...؟

له وه لامدا ده لیین: به دلنیا ییه وه هه رگیز وانیه.

له وانیه به هوی دهس بلاویه که یه وه ده سکورت بییت و په شیمان بیته وه که هه موو مال هه که ی له ده سداوه، به لام هه رگیز ناییت بو تریت توشی حه رام بو وه کاریکی حه رامی کردوه، بو پونکردنه وهی نه م بابه ته سه رنجی نه م نایه تانه ی خواره وه ده دهین:

﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾ الفرقان / ۶۷.

واته: نه وانیه که ده به خشن نه سنور ده به زینن و نه دهسته نگیش ده که ن له و نیوانه دا به ریکی ده وهستن.

﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا

مَحْسُورًا﴾ الأَسْرَاءُ / ۲۹.

واته: دهست گریمه ده به گهر دنته وهو به ته واویش والای مه که بو ئه وهی په شیمانی

روت تیینه کات و دوش دانه مینی.

﴿قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ

قَتُورًا﴾ الأَسْرَاءُ / ۱۰۰.

واته: بلی ئه گهر ئیوه خه زینه کانی سوژو به زهیی په روه ردگاری منتان به دهس

بوایه، ئه وا ده تان به ستن و له ترسی که م ده ستیدا ده ستان له خه لک ده گرته وه،

چونکه مروؤ هه روا هه همیشه به رچاوه ته نگو و دهست ته نگو.

ته وه ره ی ئایه ته کانی (۶۷) ی سوره تی (الفرقان) و (۱۰۰) ی سوره تی (الأَسْرَاءُ) بریتیه

له م چه مک و بابه تانه: به خشین، و (إسراف) به مانای تیپه پراندن و به زاندنی سنور، دهست

ته نگی و (تقتیر)، هاوسه نگی له نیوان دهس بلاوی و دهست قونجاوی و داخراویدا.

هه رکه سیش پیی خووش بیته توانیته زیاتر سه رنجی دابه زینراوی به جی بدات و

دهیان ئایه تی تر بخوینیته وه که باس له به خشین و پرژدی و دهسته نگی ده که ن.

به لام ئه وهی پیویسته ناگامان لیی بیته ئه وه یه که خواوه ند له سه ره تای

سوره تی (البقرة) دا کاتی که باس له به نده پاریزکاره کانی ده کات باس له وه ده کات که

یه کی که له تاییه تمه ندی و ناکاره کانیان ئه وه یه که به خشنده ن، ئه و به ندانه ی که

باوه رپان به خواوه ندو پرؤژی دواپی هه یه و رینمونی له په راوه که ی خواوه نده وه

وه رده گرن و له کرده وه کانیاندا شادمان و به خته وهرن، خواوه ند له ئایه ته دا کاتی که

باس له به خشین ده کات هاوکات له لایه که وه به خشین ده کات هه هاوتاو هاوملی

باوه رپون به په نهانی (الغیب) و له لایه کی تریشه وه ده ی کاته هاوتاو هاوملی

به رپا کردنی په یوه ندیه کان له گه ل خواوه ندو به نده کانیاندا... ئه م کاره بو...؟

ئەمەش ئایەتە کانه ﴿الم﴾ * ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ * الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ * وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا
أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ * أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ﴿البقرة/٥٠﴾

بۆ وهلامی پرسیاره که ی سه ره وه مان ده لئین: چونکه مروّف به سروشتی خوی
دهستهنگو پرژده، وهک له ئایهتی ژماره (١٠٠) ی سورهتی (الأسراء) دا باسکرا،
ههروهها مروّف به خوشه و یستیهکی زۆره وه مال و سامانی زۆر خوش دهوویت، وهک
خواوهند دهفه رموویت: ﴿وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا﴾ الفجر/٢٠.

ههروهها زۆرینه ی مروّفه کان ئەگەر که میك پرزو و پۆزیان به ره و کزی پۆیشت
خیرا زیز ده بن و سه ری دونیا یان لیدیتته وه یهک، وه ئەگەر مال و سامانی زۆریش پرژا
به سه ریانداو ده رگای خیریان لی والا کرا، ئەوا دهستهنگی ده که ن و به شی خاوهن
به شه کانی لینادهن و په زیلی ده که ن، وهک چۆن خواوهند دهفه رموویت: ﴿إِذَا مَسَّهُ
الشَّرُّ جُرُوعًا﴾ * وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿المعارج/٢٠-٢١﴾

لیره وه وه له م پوانگه یه وه ئیمه وا ده بینین که به خشین ده رگایه که
له ده رگاکانی (جهاد) و تیکۆشان بۆ پامهینانی ئەو نه فس و دهرونه ی که له باری
پرژدی و به رچاو ته نگیدا داپرژراوه و پیویسته خۆمان پای بهینینه وه له سه ر
ده سگوشادی و دلئاوایی.

پیوسته ئاگامان له وه بیته که به خشین (وهک ئەرکیک) به شیکه له بارنه ی حه لال، چونکه
ئەگەر وا نه بوایه ئەوا خواوهند فه رمانی پینه ئە کردین به ئەجامدانی، ئەم کاری
به خشینه ش په یوهسته به توانست و راده ی لیهاتویی مروّفه که وه، وهک چۆن خواوهند
دهفه رموویت: ﴿وَمَسَّوْهُمْ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدْرُهُ﴾ البقرة/٢٣٦.

واته: پیداو یستی بۆ ژنان دابین بکه ن به پیی توانای هاوسه ره کانیان ئەگەر
داراو خاوهن سه روهت بو، به پیی خوی و ئەگه ریش که م ده ست و ده ستکورت بو
به پیی خوی.

ئهم به خشینهش وهك هه رشتیكى تر له م گهردونه دا، لانی كه م و لانی زۆرى ههیه، وهك له م دو ئایه ته دا ئهو لانی كه م و لانی زۆره دهستنیشان كراوه:

﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾ الفرقان/ ۶۷.

﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا﴾ الأَسْرَاءُ/ ۲۹.

(پیشتر ئهم دو ئایه ته مانای كوردی كراون)

- ۱- به خشین، تیپه پاندنی سنور (هه رام)، سنور به زاندن (إسراف).
- ۲- به خشین، فراوان كردنی بازنه ی هه رام و تهسكردنه وهی بازنه ی هه لال، دهسكردنه وهو پرژدی.

بۆ نمونه: به بیانوی هه رام بونیان ئه گه ر مڕۆڤ نه به خشیت له بواری میوزیک و نیگار کیشان و په یكه ر تاشیدا ئه وا به و كاره ی ده بیته دهسكردنه گه و كرداره كه شی دهسكردنه گه و (تقتیر).

- ۳- به خشین، له نیوان سنوری هه لال و هه رامدا بوه ستیت، ئه وا ئه و كه سه (قوام) هه و به و كاره ی وای كردوه كه نه بكه ویتته سنور و بازنه ی هه رامه وه و نه بازنه ی هه لالیشی به رتهسك كردوه ته وه.

له ئایه تی ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا﴾ الأَسْرَاءُ/ ۲۹.

سه رنجی بونی تایبه ته مندیكه ده دهین كه له ئایه ته كانی تردا كه باسی به خشین ده كه ن هه ست به و تایبه ته مندیكه ناكهین، ئه ویش بریتیه له سزای ئه و كه سه ی كه له سه ریه كه وه سنوری لانی كه می به خشین و له سه ریه ی تریشه وه سنوری لانی زۆری به خشین ده به زینیت.

۴- (الید المغلوله) که واتای دهستی گریډراو ده گه یه نیت، ناماژیه به بؤ به خیلی و

رژدی، سه رزه نشت کراوو سه رکونه کراوه.

۵- دهستی کراوهی به ته واوه تی کراوهش، ناماژیه به تیپه پاندنی بره ئه اندازه،

که ده بیته زیده پوویی و (تبدیر) و سه رنه جام په شیمانی و سه سه تی له دوایه.

ئه مه سزای ئه و که سه یه که ده ست قونجاوو به رچاو ته نگه له به خشیندا، یا خود

ده سبالوو زیده پوکاره له بازنه ی حه لالدا، ئه م سزایه به ته واوه تی جیاوازه له سزای

ئه و که سه ی (وهک له باسی ئی سرافدا باسما ن کرد) که سنور ده به زینیت و (إسراف)

ده کات و له سنوری حه لاله وه ده په ریته وه بؤ ناوبازنه ی حه رام.

بؤی هه یه که سیک تیبینی بؤ دروست ببیت و بیرسیت: ئه گه ر ئه م باسه وایه، ئه ی

واتای ئه م ئایه ته چیه که ده لیت: ﴿إِنَّ الْمُبَدِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ

الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا﴾ الأعراف/ ۲۷.

واته: به دلنیا ییه وه که (مبدرین) ئه وانه ی که زیده پوویی ده که ن، برای شهیتانه کاندو

شهیتانیش کفری کرده به په روه ردگاری خوی.

به ئاسانی له وه لامدا ده لئین: ئیمه وا له م ئایه ته تیده گه ین که خواوه ند (مبدر) و

زیده پوکانی له بهر ئه وه به برای شهیتانه کان ناو بردون، چونکه رهفتاریان له گه ل

رهفتاری شهیتانه کاند له تیپه پاندنی بره ئه اندازه ی به خشیندا له یه که ده چن، هه ر

بویه شه که عه رب ئه گه ر شتیک هاوملی شتیک تریو به برای ئه وشته ناوی ده بن،

وهک ده لئین: (أخو الجود والکرم) واته: برای سنگ فراوانی و به خشنده یی و (أخو

الجهالة) واته: برای نه فامی و نه زانی، ئه م دانه پال و به برا ناو بدرنه بؤ که سیک به کار

ده یین که هه میسه هاومل و خه ریکی ئه و کاره بیت.

یه کیک له کاره سه ره مپه کانی شهیتانیش بریتیه له چاو به سکردن و سه ر

لیشیاوندنی خه لک، ته نانه ت له ریگه ی کاری ره واو حه لالیشه وه، بؤئه وه ی زیده پوویی

تیدا بکات و پۆ بچیت تیایدا، هر لیره شه و هیه ته نانه ت کاری فه رمان به چاکه و ریگیری له خراپه ش نابیت سنوری خوی ببه زینیت و (اسراف) ی تیدا بکریت، واته نابیت بۆ راپه پاندنی ئەم ئەرکه ریگهی نه شیاوو قه ده غه کراو بگرینه بهر، که ئەمه مه رجی یه که می کاری فه رمان به چاکه و ریگیری له خراپه یه، که نابیت کوشتن و قسه هه له به ستن و درۆو دزی... هتد. له و کاره گرنه گه دا به کار بهینریت.

* زبری و ناچارکردن (الفظافة والإكراه):

أ. زبری و ناچارکردن (الفظافة والإكراه):

وهك له م ئایه ته دا هاتوه ﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ﴾ آل عمران/ ۱۰۹.

واته: ئەگەر که سیکێ دلرەق بویتایه ده وریان چۆل ده کردیت و بلاوه یان لیده کرد.

که واته هر که سیک فه رمان به چاکه بکات و ریگیری له خراپه بکات پیویسته دل نه رم و گفت و لفتی له گه له خه لکدا به گشتی و له گه له وانه شدا به تاییه تی که بانگه وازیان ده کات شیرین و نه رم و نیان بیت و دل ره قی به کار نه هینیت له گه لیاندا ئەگەر نا ده وری چۆل ده که ن و به گویشی نا که ن.

دل ره قی (غلیظ القلب) لیره دا به واتای که سی نه زان و قسه نه زان و بیئ سول دیت، چونکه به دلنیا یه وه له هر جیگه یه کی دابه زینراوی به جیدا وشه ی (قلب) هاتبیت مه به سستی ده ماغ و میشکی مروقه به و پییه ی که زیره کترین و دیارترین به شی جهسته یه و راسته وخۆ ده که ویته به شی پیشه وه ی که له سه ری مروقه وه، به لگه ش له سه ر ئەم راستیه ئەو ئایه ته یه که ده فه رموویت: ﴿فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾ الحج/ ۴۶.

واته: بزنان که چاوه کان کویر نین به لکو ئەو دلانه کویرن که ده که ونه به شی

پیشه وه.

ب. ناچار کردن و زورلیکردن (الإكراه):

ئەم ویستەگە یە گرنگرتین و مەترسیدارتین ناوچە ی سور ی قەدەغە کراوە لە پڕۆسە ی فەرمان بە چاکە و پڕیگری کردن لە خراپە دا مڕۆڤ پئی دەگات.

لە گەل بونی (إكراه) و ناچار کردن و زورلیکردندا نە باوەری تەندروست بونی هە یە و نە کوفریش هیچ حسابیکی بۆ دە کریت، بە لگەش لە سەر ئەم پراستیە ئەم ئایە تە یە ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾ النحل/۱۰۶.

(ک ر ه) بناغە یە کی دروستی زمانە وانیه و مفرده و دەستە واژە یە کی قورئانیشە، بە خوی و بە کارهینانە کان ی تریه وه له (۴۰) جیگە ی دابە زینراوی بە جیدا هاتوه، یە که میان بریتیه له م ئایه ته ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ البقرة/۲۱۶.

دوا یە مینیشیان بریتیه له ئایه تی ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ الصفا/۹.

(کره) بریتیه له بیزاری له ئاست شتی کدا و زه حمەت و نارەحە تیه ک لە پڕیگە یە کدا، لیرە وه یە که جهنگ و کوشتار خراوه ته خانه ی بیزاروو کاره قورسو گرانه کانه وه له سەر دەرون.

لە و پوانگە یە وه که (کره) بە مانای بیزاری و رق لی بونه وه دیت، خواوه ند لە سەر زاری (نوح پیغه مبه ره وه س.خ) دە فه رمویت: ﴿قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَأَتَانِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ﴾ هود/۲۸.

هه ره وه ها (کره) به مانای قورسی و گرانی و سه ختی، خواوه ند دە فه رمویت: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا﴾ الأحقاف/۱۵.

که زانیمان (إكراه) بریتیه له ناچار کردن و زورلیکردن، ئە و جا ئە گەر سه رنج بده یین لە ئایه ته که ی سور ه تی (هود) ژماره (۲۸) ئە وا مانا و اتایه کی تازه بۆ (إكراه) دە دۆزینه وه که ئە ویش بریتیه له پابه ندی و به رده و امی و واز لینه هینانی کاریک، هه رچه نده سه خت و گران و قورسیش بییت.

(إكراه) و ناچارکردن و زۆر لیکردن، بابه‌تیکه نه‌ک هه‌ر بونی نیه له‌دابه‌زینراوی به‌جی و خوره‌وشتی پیغه‌مبه‌رو هه‌ر پیاو چاک و که‌سیکی خیرخوازدا که باوه‌ری به‌رۆزی دواپی هه‌بیّت، به‌لکو ئه‌م بابه‌ته به‌رۆنی و ئاشکراییی و له‌ده‌یان ئایه‌تی جیگیرو موحه‌مدا که هیهچ لیکدانه‌وه‌یه‌کی تر هه‌لناگرن، ریگه‌ی لیگیراوه‌و ریگری لیکراوه‌، له‌سه‌روی هه‌مویانه‌وه‌ فه‌رموده‌ی خواوه‌نده‌ که ده‌فه‌رمویّت: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾ البقرة/ ۲۵۶.

هه‌روه‌ها فه‌رموده‌ی خواوه‌ند: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ یونس/ ۹۹.

هه‌روه‌ها له‌ده‌یان فه‌رموده‌دا ریگری له‌(إكراه) و ناچارکردن کراوه‌، له‌سه‌رو هه‌مویانه‌وه‌ فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) وه‌ک چۆن ئیبن و ماجه له‌سونه‌نه‌که‌یداو حاکم له‌موسته‌دره‌که‌که‌یداو ئیبن و حه‌بان له‌سه‌حیحه‌که‌یدا ده‌گێرینه‌وه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ر وتویه‌تی: (خواوه‌ند ئه‌و هه‌له‌و کارانه‌ی هه‌لگرتوه‌ له‌سه‌ر ئومه‌ت و په‌یره‌وانم که‌ به‌هه‌له‌ لییان بوه‌شیننه‌وه‌، یاخود به‌هۆی له‌بیرچونه‌وه‌ یا ناچار بکرین و به‌ناچاری پییان بکریّت^(۳۵))

لیره‌دا ده‌پرسین ئه‌گه‌ر گریبه‌سته‌کانی کرین و فرۆشتن له‌بازاره‌کاندا به‌هۆی ناچارکردن و زۆر لیکردن و روگیریه‌وه‌، پوچه‌ل بکرینه‌وه‌ و دروست نه‌بن، یاخود ئه‌گه‌ر په‌یمان و به‌لین وه‌رگرتنی رابه‌رو فه‌رمانپه‌واکان به‌ناچار کردن بیّت دروست

^(۳۵) ئیبه‌ ئه‌م فه‌رموده‌یه‌ به‌راسته‌ ده‌زانین، چونکه سه‌رچاوه‌ له‌م ئایه‌ته‌وه‌ ده‌گریّت که ده‌فه‌رمویّت: ﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ البقرة/ ۲۸۶.

ئه‌م فه‌رموده‌یه‌ ته‌واو پراوپر ریك دیتته‌وه‌ له‌گه‌ل ئه‌م ئایه‌ته‌ی دابه‌زینراوی به‌جیدا. به‌لام ئه‌وه‌ی جیگه‌ی پرسیاره‌و لیره‌دا ده‌رفه‌ت نیه‌ به‌ دریزی قسه‌ی له‌سه‌ر بکه‌ین ئه‌وه‌یه‌ که‌ بۆچی به‌لای (بوخاری و موسلم) وه‌ به‌ (صحیح) دانه‌نراوه‌...؟

نه بیټ و، هه روه ها گریبه سته کانی هاوسه رگیری به هوی زورلیکردنه وه دروست نه بن و، ته نانه ت باوه رهینان به خواوه ندو فریشته و په راوو پیغه مبه ره کانی شی ئه گه ر به قه ناعه ت و په زای دلّه وه نه بیټ و به زورکاری و ناچارکردن بیټ، دروست نه بیټ، ئایا چوّن فه رمانکردن به چاکه به کوته ک و ریگیری کردن له خراپه به قامچی دروسته...؟

* که میک له سه ر ئه م سی ئایه ته ده وه ستین که خواوه ند باسی فه رمان به چاکه و ریگیری له خراپه ده کات:

﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ آل عمران/ ۱۰۴

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ آل عمران/ ۱۱۰

﴿يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ﴾ آل عمران/ ۱۱۴

له هه ر سی ئایه ته که دا سه رنجی دو شت ده ده یین:

یه که م: کاری چاکه و بانگه وازکردن بوی، جاریک له پیش فه رمان به چاکه و ریگیری له خراپه وه هاتوه، وه که له ئایه تی (۱۰۴) ی سوره تی (آل عمران)، جاریکیش له دوای فه رمان به چاکه و ریگیری له خراپه وه هاتوه، وه که له ئایه تی (۱۱۴) ی سوره تی (آل عمران).

دوه م: باوه ر به خواوه ند، جاریک له پیش فه رمان به چاکه و ریگیری له خراپه وه هاتوه، وه که له ئایه تی (۱۱۴) ی سوره تی (آل عمران) جاریکیش له دوای ریگیری له خراپه وه هاتوه، وه که له ئایه تی (۱۱۰) ی سوره تی (آل عمران).

به م شیوهی لای خواروه:

- أ. يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ - وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ. آل عمران/ ۱۰۴.
ب. كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ - تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ - وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ. آل عمران/ ۱۱۰.
ج. يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ - وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ - وَيَسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ. آل عمران/ ۱۱۴.

ئوهوی جیگه ی سهرنجه ئه وه یه که ئه م دوو راستیه سهرنجی (توبروسی) یان رانه کی شاوه و له ته فسیره که یدا به ناوی (جامع البیان) هوه باسی لیوه نه کردون.

به لام (پازی) له ته فسیره گه وره که یدا سهرنجی چوه به لای دوه مداو به شیوازیکی فهلسه فی له سه ری وه ستاوه وه ولیداوه له و دیدگا فهلسه فی وه پاقه ی نایه تی (۱۱۰) ی سوره تی (آل عمران) بکات و ده لیت: {فهرمان کردن به چاکه و پیگیری کردن له خراپه هۆکاری کاریگر بوه بو ئه وهی ئومه ی موحه مه د پله ی خهیریته و چاکایه تی ده ست بکه ویت و، باوه ربونیش مه رجه بو ئه وهی کرداری فهرمان به چاکه و پیگیری له خراپه که ئه و شوینه واره گه وره یه دابنیت، به و هۆیشه وه بوه که خواوند ناو هینانی فهرمان به چاکه و پیگیری له خراپه ی پیشخستوه به سه ر ناو هینانی باوه پردا} ته فسیری پازی به رگی (۸) لاپه ره (۱۵۸).

ئهمه ی (پازی) باسی ده کات وه ک خوڤه له تاندنیکی فهلسه فی دیته پیش چاو، به پای ئیمه خوینه ری دابه زینراوی به جی پیوستی پی نیه تا له و مه به سه ته تیبگات که له نایه ته کاند هاتون.

ئوهوی گرنگ و حه شاهه لنه گر ه ئه وه یه که هه رسی نایه ته که جهخت له سه ر ئه م چوار خاله ده که نه وه و پیداکری له سه ر ئه وه ده که ن که: ئه م کارانه نابیت هیچ چه شنه ناچار کردن و زور لیکردنیکیان تیدا به کار بهینریت.

۱- کاری چاکه و بانگه وازکردن بۆی.

۲- فه رمانکردن به چاکه و کاری په سه ند.

۳- ریگیری کردن له خراپه و کاری ناپه سه ند.

۴- باوه رهینان به خواوه ند.

خوینه ری دابه زینراوی به جیش به ئسانی له روانگهی ئایه ته کانه وه تیده گات که :
فه رمانکردن به چاکه و کاری خهیر، شتیکه و ریگیری کردنیش له خراپه و کاری نارپه و
شتیکی تره، کاری خهیر و چاکه و بانگه واز کردنیش بۆلای ئه و کاره بابه تیکی
سه ربه خوئی تره، ههروه ها باوه ربون به خواوه ندو بانگه واز کردنیش بۆ
یه کتاپه رستی برگهی چواره می ئه م بابه تانه یه، به لگهی ئه م پۆلین کردنه شمان
ئه و(و) هیه که له زمانی عه ره بیدا پیی ده لئین: (واو العطف) واته: واوی گیارنه وه و
په یوه ست کردنه وه به بابه ته که ی پیشی خویه وه که له ئایه ته کاندایه بونه
کاریگه ری دیاره .

* که میک له سه ر ئه م فه رمودانه ی خواوه ند ده وه ستین که ده فه رمویت:
﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيَطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ التوبه/ ۷۱.
﴿التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ﴾ التوبه/ ۱۱۲.
﴿الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا
عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ الحج/ ۴۱.

جاریکی تر خوومان له بهردهم سی نایه تدا ده بینینه وه که قسه له سهر چه ند بوارو بابه تیکی جیاواز ده که ن و ده یانژمیرن که به و (و) واوی (عطف) لیک جیاکراوه نه ته وه، بابه ته کانیش بریتین:

۱. باوه پهینان به خواوه ند.
۲. فرمانکردن به چاکه و چاکه کاری.
۳. ریگیری کردن له خراپه و خراپه کاری.
۴. (نویژکردن) یا خود به رقه رارکردنی په یوه ندی له گه ل خواوه نددا.
۵. ده رکردنی پریژه ی زه کات له مال و ساماندا.
۶. گوی پایلی کردن له فرمانه کانی خواوه ندو پیغه مبه ره که ی له هر شتیکیدا که فرمانیان پیکردبیت یا خود ریگیریان لی کردبیت.

جاریکی تر سه رنجی نه وه ده دهین که پایه پاندنی دروشمو سروته نایینه کانی وه ک نویژو زه کات، جاریک له پیش فرمان به چاکه و ریگیری له خراپه وه دین، وه که له نایه تی ژماره (۴۱) ی سوره تی (الحج) دا هاتوه و جاریکیش له دواپه وه دین، وه که له نایه تی ژماره (۷۱) ی سوره تی (التوبه) دا هاتوه، بو نه وه ی تیبگهین که (و) ی (عطف) به واتای جیاوازی دوو بابه ت و چه مک دیت، نه ک بو ریخستن و پیزکردن به دوا ی یه کدا، هه روه ها بو نه وه ی تیبگهین که هه ندیک له و دروشمانه له سهر ناستی تاکه که سی نه نجام ده درین، وه ک باوه پبون به خواوه ندو به رقه رارکردنی په یوه ندی و نویژ له گه ل خواوه نددا و گوی پایلی خواوه ندو پیغه مبه ره که ی، هه روه ها هه ندیکیشیان له سه رناستی تاکه که سو له سهر ناستی کومه لگه ش نه نجام ده درین وه ک، فرمانکردن به چاکه و ریگیری کردن له خراپه و پایه پاندنی زه کات و پاراستنی سنوره کانی خواوه ند، نه م نه رک و دروشمانه نه گه ر له سهر ناستی کومه لگه رابپه پینرین نه و پایه پاندنیان پیویستی به ریخستن و سه رپه رشتی و چاودیری کردن ده بیت، به لام له هه مو حاله تیکیدا پیویسته له بیرمان بیت که پایه پاندنی نه م دروشمو ریو شوینانه دورن له ناچارکردن و زوره ملی و توندو تیژی وه.

* بیگومان هاما نه کان بۆ سه پانندی هه ژمون و زالبونی خویان به سه ر خه لکداو به سه ر هه مو بواره کانی ژياندا، پیوستیان به پیاوانی ئایینی هه بوه بۆ نه وهی نه و پیاوه ئاینیانه بکه نه په رده و روپووشی خویان و له پستی نه وانه وه هه مو نه و لاف و گه زافانه یان هه شار بدهن که له باره ی نه وه وه لیانده دا که گوایا نه وان پیویسته ناگیان له هه مو کاروباری ژیان و ته نانه ت ناخ و بیرکردنه وهی خه لکیش بیته و کار بۆ ریکخستن و به رپوه بردنی بکه ن، بۆ گه یشتن به م ئامانجه نه شیاوه شیان جاریک به ناوی پارێزگاری کردن له دین و ئاینی خه لک و جاریک به بیانوی نه وهی که نه وان نه وه و وه چه ی پیغه مبه رن و جاریکیش به بیانوی نه وهی که گوایا نه وان نه ولیاو که سه نزیکه کانی خواوه نندن^(۳۶)، هه ندی جار نه م به رپیزانه په یامه که ی خواوه نندو هه ندی جار به شیخ له و په یامه، له جیگه ی خوی ده ترازیئن و به شیوه ی نه شیاو ده یخه نه رو، دروست وه کو نه و کاره ی که کردویانه، کاتیک نه م ئایه ته یان خویندوه ته وه: ﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ آل عمران/ ۱۰۴.

واته: ئومه تیك پیک بهیئن، یان به واتایه کی تر، ببنه ئومه تیك بانگه واز بکه ن بۆ لای چاکه کاری و رپگیری بکه ن له خراپه و خراپه کاری، هه ر گه لیک و ابیت شایسته ی به خته وه ری و سه رفرازیه .

^(۳۶) نه وهی له کتیبی (التبیان فی آداب حمله القرآن) دا ده لیت: بوخاری له سه حیه که یدا له نه بو هوره بره وه ده گزیتته وه که پیغه مبه ر (د.خ) و تویه تی: خواوه نند ده فه رمویت: هه رکه س ئازاری په کیک له وه لی و که سه نزیکه کانم بدات، به دلنایییه وه جه نگی له گه لدا هه لده گبرسیتم. هه روه ها له دوو پیشه وا به رپیزه که وه (نه بو حه نیفه و شافعی) ره حمه تی خویان له سه ر که و تویانه: نه گه ر زانا یان (واته: پیاوانی ئاینی) نه ولیاو که سه نزیکه کانی خوا نه بن، نه وا خواوه نند وه لی و یاری نزیک ی نه ی. هه روه ها پیشه وای (حافظ) ئیبن و عه ساکیر ره حمه تی خوی له سه ر ده لیت: بزانه نه ی برام (خواوه نند ئیمه و توش پشتیوان بکات بۆ به ده سته یانی په زامه ندی خوی و بمانگیزیت به و که سانه ی که پارێزگاری له سنوره کانی ده که ن) بزانه که گوشتی زانا یان ژه هراویه، شیوازی خواوه نندیش له پرسواکردنی نه وکه سانه دا که په خنه یان لیده گرن و به سوک سه بریان ده که ن روون و ئاشکرایه، هه رکه سیك زمانی به ره لا بکات له قسه و تن به زانا یان نه وا خواوه نند پیش مردنی که سه که دلی ده مرینیت و نه م ئایه ته ی هیناوه که ده فه رمویت: ﴿فَلْيَحْذَرُ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾.

نه م نمونه یه ده سه دات که وه ک نمونه یه که له توقاندنی فیکری (الإرهاب الفکری) بخزیتته پوو باسی لئوه بکزیت، به ئاشکرا نه م نمونه یه پونی ده کاته وه که چۆن زانا به رپیزه کانمان ئایه ت و فه رموده کانیان له به رژه وه ندی خویان و تویزه که یان و بۆ بلاکره وه و چه سپاندنی ترسو و توقاندن له دلی خه لکی ساده دا به کار هیناوه، نه مه ش دیاره هه مو له پیناوی نه وه دا بووه که مه ترسیان هه بوه له سه ر خویان و بۆ پاراستنی پله و پیگه ی خویان و پاراستنی ده سه که وه ته کانیان نه م کاره یان کرده .

ههروهه کاتیک ئه وه فهرموده ی پیغه مبهه ر (ئه گه ر پشت پرست ببیته وه) ده خوینینه وه له وگیزانه وه یه ییدا که موسلم له سه حیحه که ییدا و ئیبین و داودو ئیبین و ماجه له سونه نه کانیا ندا و پیشه وا ئه حمه د له مه سنه ده که ییدا، ده یگیزنه وه و دارشتنه که ی هی ئیبین و داوده، له ئه بی سه عیدی خدریه وه که وتویه تی: مه روان له پرۆژیکی چه ژندا پیش نو یژ کردن سه رکه وته سه رمینه بو، کابرایه که هه ستایه سه ری و وتی: ئه ی مه روان تو پیچه وانه ی سونه ت و په ویه ی پیغه مبهه رت کرد، تو له پرۆژی جه ژندا پیش نو یژ چوینه سه ر مینه بو ده ستت کرد به وتاردان له کاتیکدا ئه و پیش نو یژ وتاری نه ده خوینده وه. ئه بوسه عیدیش پرسی: ئه و کابرایه کییه...؟ وتیان فالنی کوری فالنه، وتی: ئه م کابرایه به پیی ئه و زانیاریه ی لایه تی حوکمی ده رکرد. من له پیغه مبهه رم بیستوه (د.خ) که وتویه تی: هه رکه سه خراپه و کاریکی ناره وا و ناپه سندی بینو له توانیدا هه بوو بیگورپیت ئه و با به ده سستی خو ی بیگورپیت ئه گه ر نه شی توانی با به زمانی و ئه گه ریش هه ر نه ی توانی با به دل، که ئه مه ش لاوازترین باوه ره.

سه باره ت به ئایه ته که ده لیت: به لای زانایانه وه ئه م ئایه ته گه ردن به ندیکه و وه که خه لات بو ئه مان هاتوه تا وه که سه ره رشتیارو له وه دالده ده ری ئاینه که ی به سه ر خه لکه وه ده ستنیشانیا ن بکات، ههروهه وه که پاسه وانی پرده کانی نیوان خواوه ندو به نه ده کانی ئه مان پرۆل بگیزین، ههروهه وه که رکی راقه کردنی ئایه ت و حوکم و فه رمان و ریگیزیه کانی خواوه ند بو خه لک له ئه ستوی ئه ماندا یه.

بو ئه م مه به سته ش پییا ن وایه یا خود وای ده گه یه نن که ئه و (من) هی که له وشه ی (منکم) ی ئایه ته که دا هاتوه بو (تبعیض) ه واته: گوایا بو ئه وه یه پیما ن بلایت: خواوه ند داوا له باوه پردارانی ئومه ده کات که هه ندیکیا ن ئه رکی فه رمان کردن

به چاکه و ریگیری کردن له خراپه بگرنه ئهستوو، واش دهگه یه نن که به دیاری کروی ئه وان
ئو برو هه ندهن که خواوند دهستنیسانی کردون و ئاماژه ی بو کردون. به لام ئه م (من) ه
له م ئایه ته دا بو رو نکردنه وه یه نه ک بو جیا کردنه وه ی دهسته یه که له ئومه (للتبیین لا
للتبعیض) وه ک چون ده لئین: فلائه فه رمانره وا ولاته که ی کردوه به ولاتیکی هاوچه رخی
که وره و به هیژ (الأمیر الفلانی جعل من بلادہ دولة حضاریة عظیمة) مه به ست پیی ئه وه یه
که هه موو ولاته که ی والیکردوه نه ک هه ندیک له ولاته که ی .

پیویسته بزانی چه ند بابه تیک هه ن ریگرن له وه ی که ئه م (من) ه بو برکاری و
جیاکاری بیّت:

یه که میان: ئه وه یه که دهستنیشان کردنی هه ندی: له ئومه به کاری فه رمان
به چاکه و ریگیری کردن له خراپه ئه وه دهگه یه نیّت که ئه م ئه رکه له ئه ستوی بره که ی
تر ده که ویّت، ئه مه ش به شیوه ی ستونی پیچه وانیه له گه ل ئه م فه رموده ی
خواوند دا که ده فه رمویّت: ﴿کُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ آل عمران/۱۱۰.

واته: بونه باشترین ئومه که له به رژه وه ندی خه لک و مروّقایه تیدا سه رتان هه لداوه،
ئه ویش به هوی ئه وه ی که فه رمانده که ن به چاکه و چاکه کاری و ریگیری ده که ن
له خراپه و خراپه کاری و باوه ریش به خواوند ده هیّنن.

دوه م: ئه گه ر به اتایه و خواوند به تاییه ت داوای له وان بکر دایه و ئه رکی پیروزی
فه رمان به چاکه و ریگیری له خراپه ی ته نها بخستایه ته ئه ستوی ئه وان، ئه وا مانای وا
ده بو که: جیا له خه لکی تر ریژی زیاده یان لیده گیرا له لایه ن خواونده وه و پایه و
پیگیه یان به رزتر ده بویه وه، ئیمه ش وا تیده گه ین که خواوند ئه و پیگه پیروزی به
پیغه مبه ره که ی داوه کاتیک به شیوه ی تاکه که سی فه رمانی پیکردوه و پیی وتوه:
﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ الأعراف/۱۹۹.

ئەم پرێزگرتن و بەخشینی ئەم پلە و پیگە یەش کاتیك بە پیغە مەبەر بە خشرای که بە درێژیی چل سال لە ناو هۆزە کهیدا ژیا بە راستگویی و دەستپاکی و بەردەوامی لە فەرمانکردن بە چاکە و پرێگیری کردن لە خراپە، ئییمە و تیدە گەین که ئەم پرێز لیگرتنە خواپە بۆ پیغە مەبەر لە گەل ئەو ئایە تەدا پرێک دیتە وە که دە فەرمویت:

﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾ الحجرات/۱۳.

بە لام ئییمە سەرمان لە وە دەرناییت که چۆن خواوەند پرێز لە که سانیکێ دیاریکراو دەگریت و هەلیان دەبژیریت و ئەرکی فەرمان بە چاکە و پرێگیری لە خراپە یان دەخاتە ئەستۆ پیش ئەوێ لە دایک ببن...؟.

هەر وەها سەر لە وە دەرناکەین که چۆن و بۆچی ئەم ئەرکە هەستیارە دەخاتە ئەستۆیان و بە پشتاو پشنت باوک دەیسپیریت بە کورپە کانی بەبی ئەوێ شایستە ییان بۆ گرتنە ئەستۆی ئەو کارە سەلمینراو بیّت، وە ک بلیت: ئەمانە گەلیکی تری هەلبژیرا و بون و خواوەند لە پوی جەستە و پیگە هاتە یانە وە بە جیا و بە پرێزتر لە خەلکی دی فەرما هەمی هینا بن...!!

هەر وەها سەبارەت بە فەرمودە کەش که بە لای ئەوانە وە سونەتی پیغە مەبەرە لە پوانگە ئی ئەو بنەما مەترسیدارە وە که دایان هینا وە بە زەبری هیژ سەپاندویانە بە سەر خەلکدا، ئەم ریوایەت و گێرپانە وە یە لە گەل دابە زینراوی بە جیدا بگونجیت یا خود نە گونجیت، بە لای ئەمانە وە هەر پیویستە پەیرەویی لیبکریت، ئەو بنەما مەترسیدارەش بریتیه لە وە ئی که: سونە لە توانیدا هە یە که قورئان لە کار بخت...!!

ئەگەر ئەم بابەتە و ابیت (دانیان که وایش نیە) کاتیك لە گێرپانە وە کە ئی ئەبی سەعیدی خدریدا، ئەو داوود باس لە مەروانی کورپی حە کە م دە کات که سەرپیچی سونە و پەویە پیغە مەبەری کردووە که لە پوژی هەینیدا و تاری پیش نوێژ خستووە، ئە ی باشە زانایانی بە پرێز بۆچی تا ئیستاشی لە گەلدا بیّت پابەندی لە پەویە و سونە ی مەروانی دە کە ن و لە هەموو مزگە و تە کانی جیهاندا، و تار پیش نوێژ دە خویننە وە و پشنت لە پەویە و سونە ی پیغە مەبەر دە کە ن...؟.

ههروهها ریوایه تو گیزانه وه که ی خدری به لای ئه وانه وه به لگه یه بو ئه وه ی که له پرۆسه ی فرمان به چاکه و ریگیری له خراپه دا ده بیته به توندو تیژی ده ست پیگیریته و گۆرینی خراپه و خراپه کاریش به زمان و دل له کاری باوه ر لاوازه کانه، له کاتی کدا ئه م بوچونه داژیته تی هه یه له گه ل ئه و پله به ندیه دا که خواوه ند له هه موو پینماییه کانیدا جه ختی له سه ر ده کاته وه و داوامان لیده کات له ئاسانه وه ده س پیبکه یه و به نه رمونیانی قسه بکه یه و ئه گه ر ناچار کراین ئه و جا بو مان هه یه په نا بو سه ختگیری و زمانی زیرو تو په یی ببه یه، وه ک له بابه تی ئامۆزگاری هاوسه ریدا ده فه رمویته:

﴿وَاللَّائِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ﴾ النساء/ ۳۴.

ههروهها به لای ئه م به ریزانه وه ئه و هه دیس و ریوایه ته به لگه یه به ده ستیانه وه، تا له پرۆسه ی فرمان به چاکه و ریگیری کردن له خراپه دا توندو تیژی بکه نه سیاسه تی په یه ره وکرا و له ده وه له تداری و باری کۆمه لایه تیدا، له کاتی کدا که ئه م فه رموده یه باس له هه لسه و که وتی تاکه که سه کان ده کات و ریگه یان له و باره یه وه پیشان ده دات، چونکه به دلنیا ییه وه پیغه مبه ر (د.خ) ژیر تر بو ه له وه ی که ده رگای گۆرانکاری و لابردنی خراپه کاری کۆمه لگه بو تاکه کان والا بکات، چونکه ئه گه ر وای بکردایه کۆمه لگه ده بوبه دارستانیک و تاکه کان له ژیر ناوی گۆرانکاریدا له ریگه ی زه برو زهنگ و توندو تیژی وه به رده بونه گیانی یه کتر.

* زانایانی ده ربار له هه ردو سه رده می عه باسی و ئه مه ویدا ته فسیره و راقه کردنیکی ئه و تو یان کرد بو فرمان کردن به چاکه و ریگیری کردن له خراپه که، له سه ر بنه مای ناچار کردن و توندو تیژی بونیاتیان نابو، به پیچه وانه ی ده قه کانی دابه زینراوی به جی و په ویه ی پیغه مبه ره وه (که ئه ویش له بناغه وه هه لقولاوی په راو په یامه که ی خواوه نده).

بۆیه هم زانایانی دهر بارو همیش دهسه لات، توانیان نه یاره کانی خویان و نه یاره کانی دهوله تیش له م ریگه یه وه و له ژیر ئه م دروشمه دا جاریک به کوشتن و چه ندین جاریش به دورخستنه وه و زیندانی کردن و چاوترسین کردن سه رکوت بکن و له ناویان ببه ن، وه ک به سه رهاته کانی که له م باره یه وه له میژودا تۆمار کراون.

دواتر نه وه و وه چه یه ک به دوا ی ئه ماندا هات، که هه رچی له (تابعی) و شوینکه وتوانه وه ده گتیر پرایه وه، ئه مان به پیروزیان ده زانی و پیبه پیی جیبه جییان ده کردو هه رچیش خویان گوتنه ی: پیشه و مه عسوم و بیه له کانیان و تبویان سه پاندیان و پیشه یان پیداکوتا له بیرو هزی خه لکیداو دادگا و دامه زراوه ی تایبه تیان دامه زراند بۆ داداگایی کردنی هه ر که سیک که له م پینمایانه دهرچیت، یا خود خویان فه رمانی دهرچونی له و پینمایانه له باره وه دهر بکن و چه ندین حوکم و فه رمانی سه یرو سه مه ره دهر کران و ده ستگیرا به سه ر چه ندین مال و مولکدا و چه ندین که رامه ت و ناموس ئابرو هه تک کران، به هوی چه ند تۆمه تیکی هه لبه ستر او و گالته جار ییه وه. (۲۶)

به لام له راستیدا تۆمه تی سه ره کی و راسته قینه و تاوانی گه وره و خه وتوی ئه م که سانه، که خوی له پشتی دیره کانی فه رمانه کانه وه هه شارداوه، ئه وه بو که ئه م

(۲۶) تۆمه تی جعه دی کوری دیره م ئه وه بو که نکولی ده کرد له وه ی که خواوند ئیبراهیم پیغه مبه ری کردبیت به (خلیل)ی خوی یان موسا پیغه مبه ری کردبیت به قسه له گه ل کراوی خوی، چونکه جعه د باوه ری وابو نه گه ر پاده ستی ئه م بیرکردنه وه به بیه ن ئه و سه ر ده کیشیت بۆ (تجسیم) واته: داننان به وه دا که خواوند ته نیکی ده ستنیشانکراوی هه یه. هه روه ها تۆمه تی ئه بو زه ر ئه وه بو که له رویه رویه نه وه ی موعا ییدا له ناو خه لکدا توندوتیژ بو، وای ده کرد خه لکیش له ده سه لات بیته ده نگ (ئه گه ر له به ر ئه وه نه بوا یه که هوزی به نی غه فار له ریگه ی کاروانه بارزگانیه کاندان بون و بۆی هه بو کوشتنی ئه بو زه ر بیته هوی به ستنی ریگه که یان، ئه گه ر له به ر ئه م هۆکاره نه بوا یه بۆی هه بو ئه بو زه ر پش وه ک نه یاره کانی تر بکوژییت) هه روه ها تۆمه تی ئیه ن و ته میمه ئه و فه توایه ی بو، له باره ی سه ردانی گۆرستانه وه و تبوی سه ردانی گۆرستان قه ده غه و هه رامه، هه روه ها تۆمه تی بوخاری ئه وه بو که ده یوت قسه و گفتاره کانمان له کرده وه کاشانه وه فه راهه م هاتون (که ئه م بۆچونه ش بۆچونی موخته زیله کان بو له باره ی ئه وه وه که قورئان دروستکراو و مه مخلوقه).

که سانه سه ریچی فیرعه ونه کانیان ده کردو ملیان نه ددها به ریئماییی و پاسپاردهی هامانه کان، به رده وام زانا به ریژه کانمان تا ئه مپوش حوکم و فرمانره وایی و حوکمپرائی (به شمشیری فرمان به چاکه و ریگیری له خراپه) ده که ن و چه ندین ریگه و شیوازی جوراوجور ده گرنه بهر بو به ستنی دهمی نه یاره کانیان و په کخستنی عه قل و ژیری خه لک، چونکه هه مومان ده زانین که ئه م شمشیره دوو سهره و، به هه رباریکدا بته ویت بای بدهیت برشتی هه یه .

بو نمونه: ئه و گروپه چه کدارانهی که نامانجی کوده تا کردن و ده سنگرتن به سهر حکومیان هه یه له ولاته کانیاندا به هه مان شمشیرو له ژیر هه مان ناو نیشاندا کارده که ن و له هه مان سهرچاوه وه ئاراسته وهرده گرن و هه ولده دن له ولاته کانیاندا به حسابی خویان ریگیری له و خراپه کاریانه بکه ن که کار به ده ستانی ولاته کانیان ئه نجامی ده دن، هه ندی جار کار ده گاته ئه وهی که ئه م گروپانه به ناوی هه لگه رانه وه (الردة) وه کوشتن ئه نجام ده دن و، هه ندی جار تاوانی گه وره ده قه ومینن له ژیر ناو نیشانی ریگیری له خراپه و خراپه کاریدا.

له مه ش زیاتر به ناوی ئاین و له ژیر چه ندین دروشمی ئاینیدا ده ستر ریژی ده که نه سهر خه لک و چه ندین بانو ده ستهی چه ته گه ری دروست ده که ن.

* له وانیه که سیک بپرسیت: له دیدی تووه پیوسته پرۆسهی فرمان به چاکه و ریگیری کردن له خراپه چون ئه نجام بدریت...؟

له وه لامدا ده لیم: مه سه له و بابه ته که باسی راو بو چونی من نیه، به لکو باسه که باسی بابه تی که که داخواری و ته کلیفیکی خوییه که خواوه ند ریکارو ری و شوینه کانی راپه راندنی ده ستنیشان نه کردوه، به لکو هیشتویه تیه وه له لایه که وه بو ئه و دابو نه ریته باوانه ی که له هه ر کومه لگایه کدا زالن به سهر ژیانی خه لکی ئه و

کۆمه لگه یه داو له لایه کی تریشه وه له چوارچۆیه ی گیانی بیکه وه ژیان و یه کتر قبول کردندا هیشتویه تیه وه بۆ خواست و زهوق و ههستی گشتی هه ر کۆمه لگه یه ک، به لام خواوه ند به شیوه یه کی گشتی بۆ راپه راندن و به گه پرخستنی ئه م ئه رکه خواییه ، چه ند مه رجیکی داناوه که گرنگترینیان بریتیه له خو به دور گرتن له توندو تیژی و توقاندن و ناچارکردنی زۆره ملی.

به داخه وه حاله تی وا هه یه له هه ندی جیگه دا به زه بری کوه ک و عه سا، خه لک ناچار به نوپژکردن و به ره و مزگه وت ده بریت، یان ژنان به زۆر ناچار به خو دا پۆشین و ئه وه ی که پپی ده لئین: (پۆشاک و حیجابی شه رعی) ده کرین، که ئه م (پۆشاکه به ناو شه رعیه) تابه تمه ندی و چۆنایه تیه که ی له ولاتیکه وه بۆ ولاتیکی تر ده گۆریت، بۆ نمونه: له ئه فغانستانه وه بۆ یه مه ن یاخود له سوریاوه بۆ شانشین عه ره بی سعودی ده گۆریت.

* ئه م چه شنه کارانه به لای ئیمه وه نه فه رمان کردن به چاکه و نه ریگیری کردنیشن له خراپه و نه له بناغه شه وه کاری چاکه و چاکه کارین.

له و سۆنگه یه وه که جیهان بوته گوندیکی بچکۆله، ئیمه وا ده بنین که باشترین شیوازو ریکار که مروّف به دریژایی میژو پییگه یشتبیت بۆ راپه راندنی ئه رکه و پرسى فه رمان کردن به چاکه و ریگیری کردن له خراپه بریتی بریتیه له:

- أ. ئازادی وشه و چاپه مه نی و ئازادی ویزان و بیروباوه ر به بی ترس .
- ب. ریخراوه کانی کۆمه لگه ی مه ده نی وه ک کۆمه لگه ی پاریزگاری ژینگه و پاریزگاری له به کار به ره کۆمه لگه و دامه زراوه کانی مافه کانی مروّفو کۆمه لگه و دامه زراوه کانی پاریزگاری و چاودیری گیانله به ران، هه روه ها هه موو سه ندیکا پیشه بیه کان، ئه مانه هه مویان کۆمه لگه و دامه زراوه گه لیکی دلخوازانه و هیچ چه شنه بواریکی ناچارکردن و زۆره ملیکردنیا ن تیدا نیه .

ج. له سه ر ئاستی سیاسیش، ژماره یه کی باش له ولاتان گه یشتونه ته ئه و ئاسته ی که نه یاری و به ره لستی سیاسی (opposition) له ناویاندا بونی هه یه، به و پییه ی که ده وله تیش دامه زراوه یه که ده گونجیت دست بداته گنده لی و خراپه کاری لی بوه شیتته وه، چونکه سامان و ده سه لات و هیژی سه ربازی و بریاری ئابوری له ژیر ده ستدایه .

ئه رک و به رپر سیاریتی نه یارو به ره له لستکاره سیاسییه کا ئه وه یه که هه ستن به کاری ریگیری له خراپه و کاری نابه جی که له م بواره دا بریتیه له (خستنه رو و په رده لادان له سه ر ئه و گنده لی و هه لانه ی که له جیبه جی کردنی به رنامه ی حکومه ت و سیاسه ته په یروه کراوه کانی دا روده دن).

هه روه ها یه کیکی تر له ئه رکه کانی پارته سیاسییه کانی ده ره وه ی ده سه لات بریتیه له: فه رمانکردن به چاکه و کاری باش، که ئه ویش له ریگیه ی چاککردنی ئه و خراپانه وه که ده سه لات به نیازه بیانکات، به لام به شیوه ی ئاشتی و دور له توندو تیژی، چونکه ده ولت له م کومه لگه یاندا ده ولته تی چه سپاندنی ئاسایش و هیوریه، نه ک ده ولته تی سه رکوت کردن و چه وساندنه وه و خه فه کردن.

ء. له و کومه لگایانه دا که پیشکه وتون، مرؤف ده ست هه لده گریت له به شیک له ئازادیه تاکه که سی و کومه لایه تیه کانی بو ده سه لات، له به رانه ر گریبه ستیکدا که له نیوان هاوولاتی و ده ولته دا هه یه که داوا ده کات هاوولاتی گوپرایه لی له به رانه ر یاسا په سه ندکراوه کاندنا بنوینیت.

پیویسته لی ره دا جیاوازی بکه ین له نیوان چه مکی یاسا (سنوره کان) و چه مکی ده سه لاتدا.

هه روه ها پئویسته بزانی که سنوره کانی خواوه ندو (حدود الله) مان هه یه و شتی کمان نیه به ناوی دهسه لاتی خواوه ند (سلطه الله) چونکه، دهسه لات هی خه لک و گه له و به پیی گریبه ستیکی کومه لایه تی دهی سپیریّت به دهسته یه که له که سایه تیه کانی ولاته که ی، لیره وه تیده گه ی که به رزکردنه وه ی دروشمو مانشی تی حاکمیه تی خواوه ند (حاکمیه الله) دروشمیکی وه همی و خه یالیه و هیچ واتاو ناوه پوکیکی نیه و توندو تیژی و توقاندن نه بیّت، هیچی تر به ره م ناهینت.

هه ره له وسونگه یه وه که ئیسلام له سی به شی سهره کی پیک دیت و بریتین له: دروشمه کانی په رستش، سنوره کان، به رنامه و پروگرامه کان (الشعائر، الحدود، الشرائع) بویه پئویسته له سهر هه موو حزبیکی سیاسی خوی به دور بگریّت له ناوانانی خوی به ئیسلامی، چونکه ئیسلام ئاینیکی هه رده م له گه شه و دوره له قه تیس کردن له دهسته یه کدا، بویه ئه م حزبانه بویان هه یه به رنامه سیاسی که یان پیشکه ش بکه ن به در له و دروشمه کلاسیکیه ی که ده لیت: ته نها ئیسلام چاره سهره، چونکه چاره سهری گرفت و کیشه ئابوری و کومه لایه تی و سیاسی که کان به دهستی خودی تاکه کانی کومه لگه یه، هه روه ها به رپا کردن و ئه نجامدانی نویژو حه ج و پوژوی ره مه زان، په یوه ندیان نیه به چاره سهری کیشه کانی ده ولّه ت و کومه لگه وه، بویه ئه و که سه ی که دروشمی (حاکمیه الله) یا خود (ئیسلام چاره سهره) به رز ده کاته وه و ده ی کاته به رنامه ی کاری خوی، به راستی ئه و حزب و دهسته و که سانه له گو مپراییه کی ئاشکرادان و خه ریکی خه له تاندنی سهره تا خویان و دواتریش خه لکن.

هه روه ها پئویسته بزانی که به ها بالاکان، به های مرویی و هی هه مو مروقیه تین و ته نها مالی شوینکه و توانی موحه مه د نین.

ئه م به ها بالایانه و باوه پ به خواوه ندو باوه پ به پوژوی دواپی له هیچ بواریکدا ناخرینه ده نگدانه وه و چه سپا و بولگه نه ویسته کانی ژیانی مروقیه تین (المسلمات).

و. به و پییه ی که کۆمه لگه عه ره بیه کان ئیستاشی له گه لدا بیّت، کۆمه لگه گه لیکی یان خیلّه کی، یان تیره گهرین و له هه ندی کیشیاندا هه م خیلّه کیشن و هه م تیره گهریش، بۆیه حزبه سیاسیه کانیش له م کۆمه لگه یاندا هه یانه له یه ک ولاتدا خیلّه کی و دهسته گه راییه، یاخود له ولاتیکی تردا دهسته گه ری و تیره گه راییه، یاخود خیلّه کیه له چوارچیوهی یه ک دهسته و تیره دا، بۆیه چه مکی فهرانکردن به چاکه و ریگری کردن له خراپه ش له سهر ئاستی سیاسی له و کۆمه لگه یاندا (هه ر چه نده شیوه و پروکاری حزبی سیاسیشی وه رگرتبیّت) به لام له ناواخنیاندا بیّت یان به راشکاویش رای بگه یه نن، یان پروکاریکی ئاینیشیان بیّت، ئه وان هه ر هیژیکی دهسته و تیره گه را، یاخود خیلّه کی یاخود هه ر دوکیان پیکه وه ن.

بۆ نمونه: برایانی موسلمان و قاعیده و حه ماس، دیاره که ئه مانه مالن به سهر سونه وه و (حزبُ الله) ش ماله به سهر شیعه وه، هه مویان له سهر یه ک خوان ده خون، ته نانه ت ئه گه ر حزبه کانیشیان ناویکی عیلمانییش له خویمان بنین به لام هه ر له سهر پیکه اته تیره گه راییه خیلّه کیه که یان ده میننه وه، چونکه هه مویان نه وه و میراتگری سهر ده مه کانی که نار خستنی سیاسین، ئه و سهر ده مانه ی که به کۆچی دوایی پیغه مبه ر (د.خ) و ته نانه ت پیش شار دنه وه و دفن کردنی، دهستی پیکردو به رده وام بو تا ئه م سهر ده مانه ش هه ر به رده وامه.

بۆیه: ئیسلامی سیاسی ناتوانیّت له گه لّ که سدا بژی، دواچار یان (أمیر المؤمنین) یان رابه ری گشتی یان (المرشد الأعلى) مان بۆ به ره م ده هیننه وه، که هه ر خودی ئه م ناو و نازناوانه ئاماژهن بۆ که نار خستنی ئه وان ی تر^(۳۷)

^(۳۷) له م بره یه دا نوسه ر گشتگریه کی زیاد له پیوستی کردوه و ده کرا هه مو ته وره مه کان به یه ک چاو و پیودانگ نه خاته یه ک تایی ته رازوه وه. (وه رگنپی)

بۆیه ئەگەر بمانه ویت پارێزگاری بکهین له ئیسلام وهك ئاینیکی جیهانی که له چینه وه تا مۆناکو، دهستبدات بو هه موان و توانای جیبه جی بونی تیدا بیت، ئەوا پیویسته له سه ره مومان که سیاسهت له م ئاینه دور بخهینه وه، ده لیم سیاسهت، واته: سیاسهت له ئیسلام دور بخهینه وه نهك کۆمه لگه له ئیسلام دور بخهینه وه، چونکه دور خستنه وه ی ئیسلام له هه ر کۆمه لگه یهك، چه شنیکه له چه شنه کانی ئەسته م.

به شی پینجه م

(الولاء و البراء)

به ره و روچون و په سه ندکردن، وازلیهینان و پشت تیکردن

له جیهانی ئیسلامی نه مپوډا چه نین دروشم به رزده کرینه وه و چه ندین و تارو بابه ت و چه مک و چه ندین زاراو به بلاوده کرینه وه، له م کارانه دا به شیوه یه کی به ربلاو تیکه ل کردن به سه ریه کدا رو دعات، بۆ نمونه: نه ته وه په روه ری تیکه ل ده کریت له گه ل ره گه ز په رستیدا، بیروباوه ری سیاسی تیکه ل ده کریت له گه ل بیروباوه ری ئاینیدا، بواری بیرو فیکر، تیکه ل ده کریت له گه ل ره وشت و هه لسوکه وندا، له م کرداری تیکه ل کردنانه دا سنوره کانی هه واداری ئاینی و مه زه بی و نه ته وه بی تیکه ل و تیئه لکیش ده کرین له گه ل سنوره کانی هه واداری سیاسی و پاشایه تی و کۆماری و دستوریدا، له سایه و ئاکامی ئه م تیکه ل و تیئه لکیش کردنه دا، جیاکه ره وه و جیاوازیه کانی نیوان نه ته وه و ئومه و هۆزو تیره و گه ل و نیشتمان هه موی تیکده شکین و له بهین نه چن.

له وانه یه دیارترین نمونه ی ئه م تیکه ل کردنه ئه م دو نمونه هاوچه رخانه بن:
یه که م: دسته واژه که ی (سه عد زه غلول) له ولاتی میسر که ده یگوت: (الدین لله والوطن للجمیع) واته: ئاین بۆ خواوه ندو نیشتمان بۆ هه موان . له م بنه ماو دروشمه دا هاو نیشتمانی بون له ژیانی گشتیدا پیشخراوه به سه ر ئایندا.
دوه م: دروشمه که ی (زه کی نه لئه رسوزی) که بیرمه ندیکی نه ته وه بییه و ده یگوت: (أمة عربية واحدة) واته: ئومه ی عه ره بی یه ک ئومه ته.
ئه م دروشمه ئومه و نه ته وه ی تیکه ل کردوه به سه ریه کدا، چونکه نه ته وه ی عه ره بی هه یه، نه ته وه ی تورک هه یه، نه ته وه ی فارس هه یه..... هتد.

له بهرانبه ريشه وه ئومهی موحه مەدی ههيه، ئومهی ئەتاتورکی ههيه، ئومهی مارکسی ههيه.

بۆيه پيوسته بزانی که نه ته وه زمانه و، ئومه هه لسوکه وت و بیروباوهره (فالقومیة لسان والأمة سلوک و عیقة).

ئەم دروشم و بابەت و دەسته واژانه وه نه بیّت تازە بن و بۆ یه که م جار بیری هاوچه رخ دای هینابن، به لکو زۆربه یان له کتیبه کانی که له پورماندا بونیان ههيه، هه ندیکیشیان بناغه یه کیان هه یه له دابه زینرای به جیدا و دواتر پاش چه ماندنه وه یان به باری به رزوه ندی ده سه لات و سیاسه ته کانیدا، به کار هینراون بۆ جیبه جی کردنی مه به سه ته کانی کاربه ده ستان، یان به کار هینراون بۆ گه یشتن به ئامانجه مه زه به یی و نه ته وه یی و پره گه ز پرسته یه کان.

چه ند که سیک له و که سانه ی که له باری بیری ئیسلامی و پره خنه گرتن له عه قلی عه ره بی و ئیسلامیه وه نوسیویانه هه ندی جار ده سیان برده و بۆ ئەم دروشم و بابەت و دەسته واژانه و لیکۆلینه وه یان له باره وه کردون.

له و نوسه رانه ش هه یان بوه به حسابی خۆی دانه به زیوه بۆ ئەو ئاسته و خۆی له و چه مک و ده سه ته واژه و بابەتانه لاداوه و له ئاکامدا نوسینه کانی ته نها بۆ ده سه ته بزیریک بوه، که له کۆشک و ته لاره کاندایا و دوربون له و هه ل و مه رجه ی که خه لکی به گشتی تییدا ده ژی له کوچه و کۆلان و بازاره کاندایا، له و نوسه رانه ش هه یانه به مه به سه ته وه ئەم بابەته ی پشتگۆی خسته و، له ترسی ئەوه ی نه کا بکه ویتته به ر زه بری نه شته ری پره خنه گرتن و پره خنه گرانه وه، یاخود لیرو له وئ بکه ویتته به ر لیشاوی بریاره کانی قه ده غه کردنه وه، یاخود له به ر ئەوه ی خۆی له تۆمه تی به ناو زاناکانی سه ر مینه به رو سه کۆی و تارخویندن بپاریزیت، له وه ی که تۆمه تی کوفرو بی باوه ری بده نه پال.

با ئەوهش له ولایه بوهستیت که به لیشاو کتیب دەنوسریت و له چاب دەدریت له باره ی گوتهاری ئاینی و نوێکردنه وهی فیهقی ئیسلامی، ههروهها کۆرپه ندهکانی لیک نزیك کردنه وهی مهزهه بو ئاینهکان، به تایبته له دوا ی روداوهکانی (۱۱) ی ئەیلوله وه، دهبینین له م چهشنه کارانه تهواو زۆر بون و جیهانی عه ره بی و ئیسلامی له رۆژه لاته وه بو رۆژئاوا، جمه ی دیت له م چهشنه کارانه که ههلسورپاوانی ئەم چالاکیانه، رۆژانه ههولێ پازاندنه وه و خستنه پوی دیوه جوانهکانی خۆیان له به رانه ر شارستانیه ت و دیموکراسیه تی رۆژئاوا داو، بو ئەم مه به سته ش چه ندین پیکار و پره نسپیان داناوه که چۆن و به چ شیوه یه ک گفتوگو له گه ل رۆژئاوا دا بکه ن، وه ک ئەوه ی بلایت: گه لانی عه ره بو رۆله کانی ئومه ی ئیسلامی پینا و گه شه سه ندن و ژیا نیاندا پپو یستیان به وه نه بی ت که له گه ل یه کتر دا گفتوگو و قسه و پراویژ بکه ن، له م کاره شیاندا به نه گونجاوترین شیوا ز جیگورکی به بنه ما چه سپاوه کان ده که ن.

﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ و ﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ﴾، ههروهها شته کان به ناوی جیا له ناوه کانی خۆیا نه وه ناو ده نی ن وه ک: میانرپه وی و ئاوه ژو کردن و زیده پوی و کورت پوی و دارشتنی چه ند ده سته واژه یه ک که مرؤف سه رسام ده مینیت له و ورده کاریه ی که به کاریان هیناوه له دارشتنیاندا، به شیوازیك که هه ندی له ده سته واژه کان له یه ک کاتدا مانای شتیك و پپچه وانه که شی ده گه یه نن. یه کیکیان له کتیبیکیدا به ناو نیشانی (نوێکردنه وهی فیهقی ئیسلامی) و له ژیر ناو نیشانی (التشريع والعقل) دا ده لیت: (... له ئیسلامدا عه قل به یه کیك له سه رچاوه کانی فیهقه دانا نریت...)

ئەمە خۆی له خۆیدا یاریکردنیکی سه رشی تانه یه که به شیوه یه کی زۆر ورد تاوتوی کراره ئه و جا دارپیزراوه، چونکه هه مومان ده زانین که خواوه ند خۆی دابه زینراوی به جی داپشتوه و وه ک سه رچاوه یه ک بو یاسا دانان و دانایی بو ی په وانه کردوین، به شیوازیک که ژیری مرۆف هیه رۆلکی له داپشتنیدا نه بوه، به لام پیوسته بزانی تاکه سه رچاوه بو زانین و تیگه یشتن له دابه زینراوی به جی، بریتیه له ژیری و عه قلی مرۆف، بو یه به رونی ده رده که وی ت که نوسه ر هیه به لایه وه گرنگ نیه، بایه خ بدات به ته شریع و یاسا دانان و عه قلو ته نانه ت خودی دابه زینراوی به جیش، به لکو ئه وه ی به لایه وه گرنگه ئه وه یه که تۆمه تبار نه کریت به وه ی که لایه نگر یا خود هه لگری بیر (اعتزال) ه.

پیش ئه وه ی قسه له باره ی (ولاء و براء) وه بکه ی نه ئه م پیشه کیه م به پیوست زانی، چونکه (ولاء و براء) ش یه کی که له و دروشمانه.

پیوسته ئه وه ش بزانی ئه م بابه ته زۆر ئالۆزو وردو لیک ئالو و هه ستیاره و ناکریت به چه ند وشه یه ک مافی ته وای بدریت، هه ندیک لایه نگرانی ئه م بابه ته له سه ریان نوسیوه، هه ر چه ند له هه ندی جیگه دا هه ندی له قسه کانیا ن وه ک نمونه وه رده گرین، به لام هه ول ده ده ی نه چه ی نه ئه و خانه ی لایه نگریه وه که ئه وانی تی که وتوه، هه روه ها نه یارانی ئه م بابه ته ش به هه مان شیوه له سه ر بابه ته که یان نوسیوه، هه ر چه نده له هه ندی جیگه دا سود له راو بو چونه کانیا ن وه رده گرین، به لام هه ولیش ده ده ی کویرانه شوینیا ن نه که وین، لافی ئه وه ش لینا ده ی نه که وای ئیمه توانی بیتمان به ته وای و پراوپری و تیروته سه لی قسه مان له باره ی بابه ته که وه کرد بیت و مافی خۆیمان پیدا بیت، چونکه به رای ئیمه ئه م بابه ته زیاتر هه لده گریت قسه ی له سه ر بکریت، به لکو ئیمه وا ده بینین، ئه م بابه ته هه لده گریت که ژماره یه ک له پسپۆران له چه ند زانستی که قسه ی له سه ر بکه ن که گرنگترینی ئه و زانستانه ش بریتین له: میژوو، زمانه وانی، زانستی کۆمه لناسی، فیه و ته فسیر.

به لام دوا جا را و ده بینین هه لکردنی ته نها تاکه مۆمیکیش بیت، باشتره له نه فره ت کردن له تاریکی، هه روه ها وا ده بینین که نوسینی ته نها لاپه ره یه کیش بیت و که له و لاپه ره یه دا بتوانین شته کان به ناوی خۆیا نه وه ناوینین، باشتره له چه ندین موجه له دو کتیبی گه وره و قه به که رۆ چووین له ته لیسم و لیکچواندن و ئاماره ی ناروندا.

الولاء:

(ول ی) بناغه یه کی دروسته له زمانی عه ره بیداو دهسته واژیه کی قورثانیه و یه کیکه له (الاضداد) واته: مانای دژ بهری هه لده گریت و به خوی به کارهینانه کانیه وه له (۲۷) جیگه ی دابه زینراوی به جیدا هاتوه، که یه که میان بریتیه له: ﴿ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ البقرة/۶۴.
دوا دانه شیان بریتیه له: ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾ العلق/۱۳.
هه روه ها وشه ی (ولی، مولی، الولاية، التولی، المولاة) یش هر له وه وه سه رچاوه ده گرن. له هه موئه م جیگایانه دا له چوارچیوه ی دو مانا دهرناچیته: (به ره وپو رویشتن به په پره وی لیگردنه وه، وازلیهینان به نارپه زایی و ناخوش نودیه وه) به عه ره بی (الإقبال بالاتباع، والترك بالإعتراض).

له یه که میاندا خواوه ند ده فه رمویته:

- ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ﴾ المائدة/۵۶.
واته: هه رکه سه به ره و پوی خواوه ندو پیغه مبه ره که ی و باوه پرداران بپوات و شوین پییان هه لبرگریته، نهوا به دلنیا ییه وه دهسته ی خواوه ند له سه رکه و توانن.
- ﴿وَلِكُلِّ وِجْهَةٍ هُوَ مَوْلِيهَا...﴾ البقرة/۱۴۸.
واته: هه رکه سه و پوگه و ناراسته یه کی هه یه که به ره و پوی ده پوات.
- ﴿وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَثُمَّ وَجَّهُ اللَّهُ﴾ البقرة/۱۱۵.
واته: پوژ هه لات و پوژتاوا هه ردوکیان هه رهی خواوه ندن پو له کامیان ده که ن نهوا پوتان کردوه ته پوی خواوه ند.

به لام له دوه مدا خواوه ند ده فه رمویته:

- ﴿سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَنْ قِبَلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا﴾ البقرة/۱۴۲.
واته: له مه ودوا گه مزه و کالفامه کانی ناو خه لک ده لئین: چی پوی پیوه رگیان له و پوگه ی که له سه ری بون...؟.

- ﴿وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوَّا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا﴾ الأسراء/۴۶.

واته: ئە گەر له قورئاندا ناوی پهروه ردگارت به ته نهایی ببهیت، ئەوا لیت دور ده که ونه وه و له سه رپشت بو ی هه ل دین.

- ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ آل عمران/۶۴.

واته: ئە گەر پویان وه رگی پرا، پئیان بلین: ئیوه ش شاهدی بدهن که ئیمه موسلمانین.

پییوسته بزانی که له زمانی عه ره بیدا (ولی) و (مولی) بریتین له (گه وره ی گوپرایه لی لیکراو) هه روه ها (ولی و مولی) بریتیه له پاشکویه کی گوپرایه لیکه ری بی چه ندو چون بو فه رمان و ریگی ریه کانی گه وره که ی خوی.

له باره ی سیهه می شه وه:

- ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ﴾ البقرة/۲۵۷.

واته: خوا وه ند وه لی و سه رپه رشت و لپرسراوی با وه پدارانه و له تاریکاییه کانه وه ده ستیان ده گریت بو ناو نورو پو شنایی و، ئەوانه ش که کافر و وه لی و سه رپه رشتیان سته مگه ره یا خیه کانه و له نورو پو شناییه وه ده ریان ده کیشنه ناو تاریکاییه کانه وه.

- ﴿وَمَا لَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ مِّنْ أَوْلِيَاءٍ ثُمَّ لَّا تُنصَرُونَ﴾ هود/۱۱۳.

واته: بیجگه له خوا وه ند هه یچ چه شنه وه لی و لئسو زو هانا بو لا براویکتان نیه تا روی تی بکه ن و دوا جار سه رنا که ون.

- ﴿إِنَّ وَلِيِّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ﴾ الأعراف/۱۹۶.

واته: دلنیا بن که سه رپه رشت و ئەو که سه ی که دل ی پی خوش ده که م خوا وه ند مه، که په را وه که ی نار دوه ته خوا ره وه وه ره ئەویشه سه رپه رشتی و داله ی چاکسازان ده دات.

- ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَأَخَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ یونس/ ۶۲.

واته: به لئی به دلنیا بییه وه ئه وانه ی که خواوند سه رپه رشتیانه و دالده یان ده دات و رویان له وه، هیچ چه شنه ترسیکیان له سه ر نیه و دل ته نگو و غه مگینش نابن.

- ﴿يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَانِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا﴾ مریم/ ۴۰.

واته: ئه ی بابه گیان من ته ترسم سزایه که له (رحمن) وه وه رپه رپوت ببیته وه و به هویه وه ناچار ببیت رو له شه یتان بکه یت و ببیته یه کی که له وه لیه کانی ئه و.

ئه مانه سنوره زمانه وانیه کانی (ولاء) بون، چ له لایه نه رپوکاریه که یه وه و به کاره ینانی جیاواز، یان له رپوی ناواخن و ئاماژه کانی مانا که یه وه.

به لام ئه وه ی جیگه ی سه رنجه ئه م (ولاء) ه مانا یه کی (اصطلاح) ی وه رگرتوه، واته: مانا یه کی تری لیوه رگیراوه، گویا مانا زمانه وانیه که ی گشتییه و له م بواره تاییه تیه شدا ئه م مانا یه ده دات به ده سته وه، به م کاره ش (ولاء) له ده سته واژه یه کی عه ره بی قورئانیه وه گۆراوه بو ده سته واژه یه کی فیه ی.

هاوشان له گه ل ئه م گۆرانه شدا چه ندین گۆرانکاری تر رپویان داوه له مانا و اتا و ئاماژه کانی چه ندین ده سته واژه ی تر دا وه ک: (الفقهه) و (العصمة) و (التقية) ئه م گۆرانکاریه له رپوی میژی و ریزه ندیه وه به شیوازی که پویدا که زور قورسه به لکو ئه سته مه بزانی کامیان زو کراوه ته قوربانی و کامیان دواتر گۆرانکاریان به سه ردا هاتوه، دروست وه کو چیرۆکی هیلکه و مریشکه که، که که س نازانیت کامیان له کامیان بوه.

ئیمه پیشتر و تمان (ولاء) (که مانای به ره و رپو رپویشتن به په رپه وی لی کردنه وه، یا خود و ازلیه ینان به ناره زایی و ناخوش نودییه وه) یه کی که له ده سته واژه کانی (الأضداد) له زمانی عه ره بیدا واته: ده کریت مانای دژ به یه که هه لبرگیت له خویدا.

چونکه (ولاء) یان رو تیکردن و پهیره وی لیکردنه، یان وازلیهینان و پشت تیکردنه، بویه بو نه وی بتوانین تیبگه یین له واتاو مانای (ولاء) له هر دو پوه که یه وه، نه بیت و هلامی چند پرسیا ریکی گرنه بده ینه وه وهک: شوین که وتن وه واداری چی...؟ وازهینان له کی...؟ ههروه ها ئایا (ولاء) (چ به واتای به ره وپو پویشتن و پهیره وی لیکردن بیت، یا خود به واتای وازلیهینان به نارزه زایی و ناخوشنودی) ئایا ویستگه و هه لوئیستیکی فیکرو تیوریه...؟ یا خود هه لوئیستیکی ره فتاری و کرداریه...؟ یا خود ئایا (ولاء) به هه ردو پوه که یه وه (به ره و پوچون) و (وازلیهینان) هه لوئیست و ویستگه یه کی فیکری زه یینه...؟ یان هه لوئیست و ویستگه یه کی ره فتاری کرداریه...؟ ئایه (ولاء) کاری تاکه که سه یا خو کاری کومه له، یان له یه ک کاتدا هم کاری تاکه و همیش کاری کومه ل...؟ ئایا (ولاء) ره فتاری که به مانای کرده وه و کردار، یا خود ریکخه ریکه و کونترولی ره فتاری تاکو کومه ل ده کات...؟

نه گهر (ولاء) بریتی بیت له زمانوچکه (صمام) ی ریگه نیشان دان و هیما یه ک بیت بو سه رده رکردن له ژیاندا به ره و ناراسته ی دروست، ئایا نه مه کاری خوا وه نده که نه م هیما و زمانوچکه یه ی له سه ره ریگا کانه ماندا دانا وه، یان ده سکاری نه و فه قیهانه یه که (ولاء) یان وه رچه رخانه وه و کردویانه به دهسته واز وه (مصطلح)...؟

یان نه گهر (ولاء) ره فتار بیت یا خود ریکخه ر (ناظم) ی ره فتاری کومه ل بیت، ئایا نه م ریکخه ره هه روا له سه ر ناستی نه ته وه و ئومه و گه ل و هوزه کانیش ده توانی ت ریکخه ری ره فتاری نه مانیش بیت...؟

ئایا نه م (ولاء) ه حوکم و فرمان و ناراسته ی نه و لیک تیگه یشتن و یه کتر ناسینه ش ده کات که خوا وه ند کردویه تی به ئامانجیکی خوایی، ئایا (ولاء) نه م چه شنه په یوه ندیه ش ریگ ده خات...؟ وهک خوا وه ند ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ الحجرات/۱۳.

واته: ئەی خه لکینه ئیمه ئیوه مان له یه ک نیرو می فه راهه م هیناوه و به دیمان هیناون و دواتر گپراومانن به چه ند گهل و تیره یه که وه بو ئه وه ی یه کتر بناسن و دلنیاش بن به ریژترین که ستان لای خواوه ند پاریزکارترین که ستانه و دلنیاش بن خواوه ند زانای به ناگایه .

ئایا (ولاء) حوکمی (تعارف) و یه کتر ناسینه که ده کات و پیکه ده خات، یا خود به پیچه وانه وه (تعارف) و یه کتر ناسینه که حوکم و فه رمانه وایی و (تحکم) ی (ولاء) که ده کات...؟ به م شیوه یه ده ست پیده که یین و ده لئین: (ولاء) په یوه ندیه کی مروقانه ی کومه لایه تیه، سه ره تا لای تاک وه ک بیروکه یه کی زه یینی ده ست پیده کات، کاتیک بریار ده دات که (ولی) و هاوده میکی ئه و تو بو خوی هه لبرئیریت که هه رده م شوینی بکه ویت و پی به پی به دوایدا بروات و له هه موو کردارو گفتاریکدا وه ک ئه و بکات، له هه مو کاریکدا که ده یکات چاو له م پیشه نگی خوی بکات، که ئه مه ش واتای ئه و فه رموده ی خواوه نده که ده فه رمویت: ﴿وَلِكُلِّ وَجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّیْهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ...﴾ البقرة/ ۱۴۸.

هه موو که س پووگه یه کی هه یه روی تیده کات و ئه و ئاراسته ی ده کات، پیشبرکی له خه یرو چاکه کاریدا بکه ن.

پاشان (ولاء) وه واداریه که ی بو (ولی) ه که ی ده بیته ره فتاریکی کرداری و هه لده سیته به به رجه سه ته کردنی ئه و بیروکه زه یینه ی که پیشتر گه لاله ده بیت له لای که سه که، ئه گهر وه لیه چاولیکراو و په ییره وی لیکراوه که تاکیک بوو له ناو کومه لیک خه لکداو هه مویان یه کیان گرتبو و یه ک بوچون و تیروانین و پوگه یان گرتبویه به ر {به پیی وانا قورئانیه که ی ئایه تی (۱۴۸) ی سوره تی (البقرة)} و ره فتاره کانیشیان به یه ک ئاشنا بون و به یه کیان ده خوارد ئه و (ولاء) که یان (به هه ر کام له دوو دیوه که یدا

بوو واته: به ره و پرویشتن و پهیره وی لیکردن، یا خود و ازلیهیتان به ناره زایه تی و ناخوش نودیه وه) ده بیته (ولاء) کی دهسته جه معی و ناوی ئه م کومه له یه ش وه ک له دابه زینراوی به جیدا هاتوه ده بیته (ئومه) وه ک خواوه ند ده فره مویت: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ آل عمران/۱۱۰.

واته: ئیوه بونه چاکترین ئومه که سهری هه لدا بیت له ناو خه لکدا، چونکه فره مان ده که ن به چاکه و پیگیری ده که ن له خراپه و باوه ر ده هیئن به خواوه ند. له نایه ته که وه ئه وه به پونی دیاره که گونجاویه تی له ره فتار دایه، وای کردوه که قسه له گه ل کراوان و وه رگرانی نایه ته که به ئومه ناو ببرین، که ئه ویش بریتیه له فره مانکردن به چاکه و پیگیری کردنه له خراپه و باوه رهیتانه به په روه ردگار.

- ﴿وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا...﴾ یونس/۱۹.

واته: هه موو خه لک یه ک ئومه بون، به لام دواتر دوه ره کی که وته نیوانیانه وه . ئه و جیاوازی و دوه ره کیه ش، جیاوازی و ناکوکی بیرو ره فتاره، نه ک ناکوکی و جیاوازی لیکه لپژان و روبه پرو بونه وه.

- ﴿وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ﴾ القصص/۲۳.

واته: کاتیک موسا هاته سهر ئاوه که، ئومه تیک له خه لکی بینی له سهر ئاوه که وه ستابون و مالیات و رانه مه پریان ئاوده دا.

وشه ی ئومه له م نایه ته دا هیمایه بو ئه و کومه له شوانه ی که ره فتاریک کو ی کرد بونه وه له یه ک، که ئه ویش کاری ئاودانی مه پرو مالاته کانیان و گوستنی ئاوی خواردنی خو یان بو.

- ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ﴾ الأنعام/۳۸.

واته: هه رچی گیان له بهری سهر زهوی هه یه و بالنده کانیش که به باله کانیان ده فین، هه مو یان چه ند ئومه تیکن وه ک ئیوه.

- ﴿قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَّمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ﴾ الأعراف/۳۸.

ئهم دو ئایه‌ته‌ی کۆتایی ئاماژه‌یه‌کیان تیدییه، هیما بۆ ئه‌وه ده‌کات که یه‌کخستنی ره‌فتارو هه‌لسوکه‌وت ده‌توانیته‌ ببیته هۆی یه‌کخستنی چه‌ند کۆمه‌لو ده‌سته‌و تاقمیک چ له‌مرووف یان جن و پهری، یان گیانله‌به‌ران و بالنده‌کان و دواتر هه‌ر کۆمه‌لیکیان به‌یه‌که‌وه ئومه‌تیک پی‌که به‌ینن له‌نیو خویاندا.

- ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُنْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ شَاكِرًا لِّأَنْعَمِهِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ * وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ * ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ النحل/۱۲-۱۲۳.

واته: به‌ دلنیا‌یه‌وه ئیبراهیم ئومه‌تیک بو، په‌یوه‌سته‌و پاری بو له‌گه‌ل خواوه‌ندداو هه‌رده‌م خۆی ده‌پاراستو ده‌رونی له‌گه‌شه‌ی به‌رده‌وامدا بو، خۆی نه‌ده‌خسته‌ پیزو خانه‌ی ئه‌وانه‌وه که هاوه‌لیان بۆ خواوه‌ند بریار ده‌داو هاوبه‌شی ناپه‌سه‌ندانی نه‌ده‌کرد، شوکرو ستایشی نیعه‌مه‌ته‌کانی خواوه‌ندی ده‌کر که پینمایی کردوه بۆ سه‌ر ریگه‌ی راست و ئاراسته‌ی دروست له‌ژیاندا، ئیمه له‌دونیا‌دا چاکه‌مان پیدابو له‌دوا پۆژیشدا له‌ریزو خانه‌ی بۆ خوا سول‌حاوان و گونجاواندایه، پاشان نیگامان کرد بۆ تۆ که شوین (مله) وره‌ویه‌وئاینه پاکه‌که‌ی ئیبراهیم بکه‌وه‌و ئه‌و له‌وانه‌ نه‌بو که هاوبه‌ش و شه‌ریک بریار ده‌ده‌ن بۆ خواوه‌ند.

ئهم چوار ئایه‌ته‌ وینای پیشه‌وايه‌کمان بۆ ده‌نه‌خشینن که پیوسته‌ شوینی بکه‌وین و په‌یره‌وی لیبکه‌ین، ئه‌و له‌هه‌لسوکه‌وت و ره‌فتاریدا ریچکه‌و ریبازی په‌یره‌و‌کراوی تایبه‌ت به‌خۆی هه‌بو، که خۆی له‌چوار جیاکه‌ره‌وه‌و تایبه‌تمه‌ندیدا ده‌بینیته‌وه:

* القنوت لله: (گوپرایه‌لی کردن و ملکه‌چ بون و دان نان به‌ به‌ندایه‌تی بۆ

خواوه‌نددا).

* الحنیفیه عموماً: (خۆپاریزی به شیوه‌یه‌کی گشتی له‌کاری نه‌شیاو).

* الحنیفیه عن الشرك خصوصاً: (خۆ پاریزی له‌شیرک و هاوتا بریاردان بۆ خواوه‌ند).

* الشکر لنعم الله: (سوپاس گوزاری له‌ئاست نازو نیعمه‌ته‌کانی خواوه‌ند).

* الإهداء لصراطه المستقیم: (هه‌و‌ل‌دان بۆ گرتنه‌به‌ری ریگه‌ی راست و لانه‌دان لێ).

* هه‌روه‌ها له‌لایه‌ن خواوه‌نده‌وه فه‌رمانی تاییه‌ت دابه‌زی بۆ موحه‌مه‌د(د.خ)که شوین پێی هه‌لگرت له‌ره‌فتارو هه‌لوسوکه‌وتی تاییه‌تدا.

بۆیه: پێیشی ده‌لێن(إمام) و پێشه‌وا، چونکه به‌لگه‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌مان به‌ده‌سته‌وه‌یه که ده‌رمووت: ﴿وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا﴾ البقرة/۱۲۴.

واته: کاتیک که په‌روه‌ردگاری ئیبراهیم به‌چه‌ند وشه‌و ئه‌رکیک، ئیبراهیمی خسته ژێرباری راهێنان و پێگه‌یاندنه‌وه، ئیبراهیمیش ئه‌و ئه‌رک و وشه‌و بنه‌مایانه‌ی به‌رێک و پێکی ته‌واو کرد، ئه‌وجا په‌روه‌ردگار پێی فرمو: من تۆ ده‌که‌مه‌ پێشه‌وا و پاره‌ر بۆ خه‌ک.

سه‌باره‌ت به‌ تاییه‌تمه‌ندی ره‌فتاره‌کانیشی، له‌وه‌رموده‌ی خواوه‌ندا نومایان ده‌بیت که پێی ده‌فرمووت: ﴿كَانَ أُمَّةً﴾ هه‌مومان ده‌زانین ئومه‌ بریتیه‌ له‌چه‌ند که‌سیک که‌به‌ ئاگایانه‌و به‌ خواستی خۆیان، چه‌ند ره‌فتاریکی هاوبه‌ش کۆیان ده‌کاته‌وه‌و، دواتر ئه‌و سیما ره‌فتاریه‌یان ده‌بیته‌ پێره‌و و ناسنامه‌و نه‌خشه‌ ریگیان، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌م راستیه‌ ئه‌م ئایه‌ته‌یه که ده‌فرمووت: ﴿بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّهْتَدُونَ﴾ الزخرف/۲۲.

واته: به‌لکو ده‌یان وت: ئیمه‌ باو باپیرانمان بینیه‌وه له‌سه‌ر ئه‌م شیوه‌ ره‌فتاره‌وه، ئیمه‌ش له‌سه‌ر شوینه‌واری ئه‌وان و له‌وانه‌وه رینما وهرده‌گرین.

هه روه ها که ده لئین: (واجب الإتياع) هه شوین که وتنی پئویسته، به لگه مان بۆ ئه وهش ئایه تی: ﴿ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ﴾.

واته: دواتر نیگامان بۆ کردیت که شوین ره ویه و ره فتاری ئیبراهیم بکه وه.

ئه گهر سه رنج بدهین له ئایه ته کاندایه خواوند دوجار ئاماژه به پیگه ی شوین که وتنه که و ته و ره و نه هیئیه که ی ده کات و له یه ک قالبدا دای ده پریژیت، که ئه ویش بریتیه له: {خۆپاریزی و هه ولدان بۆ گه شه پیدانی بیرو هۆش و بزواندنی عه قل و ژیری و، خۆ به دورگرتن له شرک و هاوبه شی بریاردان بۆ خواوند و هاوبه شی کردن له کاری ناپه سه نددا (الحنفیه و ترک الشریک)}.

بۆیه ئه م کاره ی کردوه تا وه کو گرنگی و بایه خی ده ستنیشان کردنی پیگه ی (ولاء) و به ره و پو پویشتن و په پیره وی لی کردن ده سنیشان بکات و، یارمه تیده ر بیئت بۆ ئیمه که پابه ندی له و پیگه گرنگه بکه ین، یاخود بمانه و بیئت خه لکی تری له سه ر پابه ند بکه ین.

به داخه وه ده لئیم: که ئیستا ئومه ته که ی ئیمه له هه موو گه ل و ئومه ته کانی تر له دواوه یه و دوره له (حنفیه) و خۆپاریزی و گه شه دان به بیرو هزره گه ران به دوای راستیه کاندایه به مه به سستی به ره و پیشچون، له به رانه ریشه وه نزیکترین ئومه یه له (شرک) و هاوبه شی بریاردان بۆ خواوند و تیکه ل بون به کاری ناپه سه ند و ناره و، چونکه یاساکه به م شیوه یه: چه نده هه نه فه یه ت و خۆپاریزی و خۆ په روه رده کردن زیاد بیئت، له به رانه روه وه مرقه کان خۆیان ده پاریزن له شریک و تیکه ل بون به کاره ناپه سه ند هکان، له ناویشیاندا هاوبه شی بریاردان بۆ خواوند.

به دلنیا ییه وه دیاری کردنی پیگه و جیگه ی به ره و پوچون و په پیره وی لی کردن (ولاء) رۆلی ده بیئت له کردنی ئه م پرسیاره دا که ده پرسیت: (الولاء فی ماذا...؟) به ره و پوچون و په پیره وی کردن له چی...؟.

پیگه و جیگه ی (ولاء) ده بیته بناغه و بنه رت له تیگه یشتنی ئه م فه رموده ی خواوه ند که ده فه رمویت: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ﴾ المائدة/ ۵۵.

واته: به دلنیا بییه وه وه لی ئیوه وه ئه و که سه ی که پیویسته روی لی بکه ن و پهیره وی لی بکه ن خواوه ند و په یامهینه ره که یه تی، ئه وانه شی که باوه رپان هیئاوه په یوه ندی له گه ل په روه ردگاریاندا بهر قه رار ده که ن و نویژ ده که ن و زه کات ده دن و، به وه ش ناسراون که گوپرایه لی خواوه ندی خو یانن.

نایه ته که برپار له سه ر فه رمانیک ده دات، به لام به شیوه ی بژارده و هه لبراردن، واته: ماف ده دات به مروڤو داوا ده کات له گو یگره کانی که پو بکه نه خواوه ند و گوپرایه لی بکه ن و شوین ئه و شته ش بکه ن که داوایان لیده کات و خوشیان به دور بگرن له وه ی که خواوه ند ریگری لیده کات.

هه روه ها داوایان لیده کات وه لائو به ره و پوچون و پهیره وی کردن و پشتگیری پیغه مبه ره که ی بکه ن، هه روه ک چو ن پیغه مبه ر شوین پیی ئیبراهیم پیغه مبه ری هه لگرتوه، به هه مان شیوه داوایان لیده کات گوپرایه لی پیغه مبه ر بکه ن و ئه وه جیبه جی بکه ن که له لایه ن په روه ردگاریه وه بو ی دیت، دواتر داواشیان لیده کات لایه نگو پشتیوانی ئه و ئومه یه بکه ن که: بریتیه له ده سته ی باوه رداران و ئه م سی تاییه تمه ندیانه ی هه یه:

- به گوپرایه لی و ملکه چ بونه وه باوه رپان به خواوه ند هه یه.
- په یوه ندی به رده وام له گه ل خواوه ند به رپا ده که ن و نویژ ئه نجام ده دن.
- زه کاتی مال و سامانیان دهرده که ن.

سهرنجی ئه وهش ده دهین که چه مکی (ولاء) ههردو دیوه که ی گوپرایه لی له خوگرتوه، واته: هه م گوپرایه لی به دیوی به ره و پوچون و په سه ندکردن و شوین که وتن، هه م گوپرایه لی به مانای پشت لی هه لکردن و واز لیهینان، { پونتر بلین: (ولاء) هه م په پیرهوی له فه رمانه کان و، هه مپیش خو لادان له پریگیری لیکراوه کان له خو ده گریت) ئه مهش به به لگه ی فه رموده ی خوا وهند که ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ النساء/ ۵۹.

واته: ئه ی باوه پرداران فه رمانبه رداری و گوپرایه لی بکه ن له خوا وهند و هه روه ها گوپرایه لی بکه ن له په یامهینه ره که ی و ئه و که سانهش که مشور خو رو خوا وهنی هه مان پرسن له ناو خو تاندا.

سهرنجی ئه و به را ورده بده که له نیوان هه ردو ئایه تی (۵۵) ی سوره تی (المائدة) و (۵۹) ی سوره تی (النساء) دا هه یه.

- ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ المائدة/ ۵۵.

- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ النساء/ ۵۹.

ئه گه ر که سیک سهرنج له م به را ورده بدات، به رونی بو ی ده رده که ویت که (أولی الأمر) هه مان ئه و که سانه ن که له ئایه ته که ی (المائدة) دا به ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ ناوی بردون، که ئه وانیش بریتین له و که سانه ی که خوا وهند فه رمانی پیکردوین له باوه رهینان و نویت کردن و زه کات داند هه واداری و لایه نگیری و په پیره ویان لیبکه ی ن، هه ر به م شیوه یهش تیده گه ی ن له و ئایه ته ی که ده فه رمویت: ﴿وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ﴾

واته: جوله که و گا وره کان لیت رازی نابن تا په پیرهوی له (ملته) و دهسته و پیره که یان نه که ی ت، چونکه دروشمه ئاینیه کانی ئه وان جیاواز بون له دروشمه ئاینیه کانی باوه پرداران.

لییره وه تیده گهین که (الذین نتولاهم) نه وکه سانهی که ئیمه لایه نگیری و ته ره فداری و پهیره ویان لیده کهین، هیچ په یوه ندیه کیان نیه به فه رمانپره واو کاربه دهستان و سولتان و نه هلی حل و عه قده وه.

چونکه نه و لیکدانه وهیهی که (أولي الأمر) به فه رمانپره واو کاربه دهست لیکده داته وه و اتاو مانایه کی تازهیه بو (أولي الأمر) و یه کیکه له داهینانه سهیرو سه مه ره کانی فوکه ها، که به ناوی مانا و اتای (إصلاح) یه وه دایان هیناون بو خزمه تکردن به سولتانه کانیاں بو نه وهی په راویزیک به دی بهینن له شه رعیه تدان و دهسته به رکردنی حوکم و فه رمانپره وایی تاکه که سی و تاکرپه وی سیاسی بو سولتانه سنه مگه ره کان، نه گهر چی نه و کاربه دهستانه به ناره واش دهستیاں گرتبیت به سه ر دهسه لاتدا.

نه م چه شنه داتاشینه ش نمونه یه که له نمونه کانی داتاشینی نه و دهسته واژانهی که دواتر بونه چه مک و له پرۆسهی چه واشه کاری و به لاپیدا بردندا کاریان له سه ر دهکراو له م راستایه شدا خواوه ند ناماژه به م چه شنه له به لاپیدا بردن و چه ماندنه وهی چه مک و دهسته واژه کان دهکات و ده فه رمویت: ﴿...وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَاعُونَ لِّلْكَذِبِ سَمَاعُونَ لِقَوْمٍ آخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يَحْرُفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ﴾ المائدة / ۴۱.

واته: هه ندیک له جوله که کان پیشه یان گوینگرتنه له درۆو هه رده م گوئی ده گرن بو نه وهی قسه یه کیان دهسکه وییتو، به ئاوه ژوو کراوی بیگه یه نننه هۆزیکه تر که نه هاتونه ته لای توو به ده م تووه درۆیه ک بو نه و هۆزه هه لبه ستن و په یام و قسه و که لامه کهی خواوه ند له دوا ی جینگیر بونی بابه ته کهی خۆیه وه، ئاوه ژو بکه ن و به لاپیدا بهرن و به هه له بیگه یه نن.

ئەم چەشنە بە لاریدا بردن و لادانەش بریتیه له وهی که دەستەواژە که له روکارو وشە و پیت و دەربریندا، وەک خۆی دەهیلنەوه، بەلام له ئاماژە و اتاو لیکدانە وهی ماناکه یدا دەچەرخینن بە دیویکی تر داو لیکدانە وهی بە دلای خویانی بۆ دەهکن.

ئەگەریش ئاوه ژوو کردن و گۆرپینه که سه ری کیشا بۆ گۆرپینی دەربرین و وشە و پیتەکان، ئەوا له و چەشنە دەبیت که خواوه ند له باره یه وه دەفه رمویت: ﴿فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَمَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ...﴾ البقرة/ ۱۸۱.

واته: هه رکه س دوا ی ئەوهی که گۆییبستی بوو، پاشان گۆری به دیویکی تر دا، ئەوا تاوانی ئەو گۆرپینه له ئەستوی ئەوانه دایه که ده یگۆرن.

ئەم چەشنە گۆرپینه ش شیوازیکی تری گۆرپین و چه واشه کاریه و خواوه ند له م ئایه ته دا باس له و چه واشه کاریه ده کات ﴿فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ المائدة/ ۱۳.

واته: به هوی ئەو تاوانه وه که کردیان و ئەو په یمانه ی که له گه لماندا به ستبون هه لیان وه شانده وه، نه فره تمان لیکردن و دلەکانیانمان وشکو ره ق کردن، چونکه ئەوان په یام و قسه و که لامه که له بابە ته که ی خۆی و هه رده چه رخیین و به دیویکی تر دا ده یگه یه نن.

به م شیوه یه جیاوازی نیوان (تحریف الکلام من بعد مواضعة) و (تحریف الکلام عن مواضعة) پون بویه وه، له یه که میاندا هه ولده دن دوا ی ئەوهی که قسه و په یامه که رون بوه ته وه، بابە ته که ی بگۆرن و به هه مان روکارو وشە و پیت و دەربرپینه وه به لام به واتایه کی جیاوازه وه بیگه یه نن، له دوه میشیاندا په یام و قسه و که لامه که له بابە ته که ی خۆی و هه رده چه رخیین و هه م له روکارو هه میش له واتادا ده یگۆرن.

لە پیناسە (ولاء) دا وتمان کە (ولاء) پە یو ەندیەکی مرۆفانە ی کۆمە لایە تیه، مە بە ستیشمان لە وشە ی (کۆمە لایە تیه) ئە وە یه: مرۆف ئە گەر بە تە نها و لە دور گە یه کی دابرا و دور لە خە لکدا بژی، ئە و بە دلنیا یه وە هیچ پێویستی بە (ولاء) و لایە نگری و پە یڕه وی لە کە س نیه، چونکە (ولاء) و لایە نگری و پە یڕه وی کردن کاریکی دوو سەرە یه و لە سەر یکه وە پێویستی بە پە یڕه و کاریک و لایە نگریکە و لە سەر یکی تریشە وە پێویستی بە پە یڕه وی لیکرا و لایە نگری لیکرا ویک هە یه.

ئە گەر لە م راستایە شدا نیوچە رۆشن بیریک (کە بە داخه وە کە سی لە م بابە تە ش زۆرن) هاواری لێ هە لسا و تی: جاخۆ پە یڕه و یکردنی خوا وە ند (ولایة الله) بە و پێ یه کی کە خوا وە ند بە دی هێنە رو دروسکە ری هە موانە، ئە و کە سانه ش دە گری تە وە کە لە پە رستگا و ژێر زە مینه کاندای خۆ یان قە تیس دە کە ن و لە خە لک دادە برین.

لە وە لامی ئە م کە سانه دا دە لێ ن:

یە کە م: ئە وە ی کە تۆ با سی دە کە ی ت بابە تیکی جیا وازە و، ئە وە پە یو ەندیە کە لە نێوان: دروسکرا و دروسکەرە کە ی دا و (ستە مکار و موجری مە کان نە بن) هیچ کە س نکولی لە و پە یو ەندیە ناکات.

دو ە م: ئە م کارە ی تۆ تی کە لکردنیکی مە تر سیدارە لە تی کە لکردنی ناو ە جوانە کانی خوا وە ند دا و، ئە م تی کە لکردنە ش لە نێوان خە لکە ئاساییە کە ی ئومە ی ئیسلامیدا بلأوه، ئە م هە لێ یه ئە وە ندە بلأوه لە نا و خە لکی ئاسایدا، کە جاری وا هە یه مندالە کانیا ن بە م چە شنە ناوانە وە نا و دە نین وە ک (عبدال دائم، عبدال موجود، عبدال مولی... هتد) لە کاتی کدا کە ئە م ئاکار و سیفە تانە، ئاکار و سیفە تگە لیکن کە خوا وە ند لە دابە زینراوی بە جیدا، زاتی خۆ ی پێ پیناسە کرد و ن ناچنە خانە ی ناو ە جوانە کانی خوا وە ندە وە کە (خالق) یه کی کە لە و ناوانە.

سیټهم: کاتیک که خواوند ناوی خوی به (الولی، المولی) دهبات، ئەمه به پراشکاووی تاییه ته، له لایه که وه به سهرپه رشتی کردن و به ده مه وه بونیه وه بو ئەو که سانه ی که باوه پریان پیهیناوه و، له لایه کی تریشه وه پیگه و بواری ئەو (ولایه) و سهرپه رشتی کردنه ده سنیشان ده کات.

ئەم دو لایه نهش به پونی له م ئایه ته دا نومایان ده بن که ده فەرموئیت: ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ...﴾ البقرة/۲۰۷.

واته: خواوند وه لی و سهرپه رشت و لیپرسراوی باوه پردارانه، له تاریکستانه کانه وه ده پریان ده هیئت و پرزگاریان ده کات و پرینمایان ده کات به ره و نورو پۆشنایی و، ئەو که سانهش که کفو بیباوه ری ده کن، وه لی و سهرپه رشتیاریان سته مگه ره سهر لیشتیباوه کان و له نورو پۆشنایه وه ده پریان ده هیئن و به ره و تاریکستان په لکشیان ده کن.

به لام (خالق) و به دی هینه ر، وه لی و سهرپه رشتیاری هه مو خه لکه که هه مویانی به ده هییناوه، به باوه پردارو به بیباوه رو کافره کانیشه وه.

سه باره ت به برگی یه که می پیناسه که شمان که له پیناسه ی (ولاء) دا هیناومانه که بریتیه له وشه ی (په یوه ندی که مرۆفانه یه) واتای ئەوه یه که: په یوه ندی که ژیرمه ندانه و عه قلانیه و، ئەگه ر لایه نه عه قلی و ژیرمه ندی که ی لیدابرنییت ده گوړییت به باری چاولیگه ری کویرانه ی هه وه سبازانه ی ئەو تۆدا که کۆمه لگاو ده سته مرۆفایه تیه کان دیسانه وه ده گه پینه وه بو سهرده مه کانی سهره تای ژیان مرۆفایه تی و، وه ک ره وی بالنده کان شوین رابه رو پیشه واکانیا ن ده که ون و به ره و هه ر شوین و جیگه یه ک بیان ه وییت ئاراسته یان ده کن و ده یان بن، بۆیه لی ره وه گرنگی و بایه خی ده ستنیشان کردنی جیگه و شوینی (ولاء) و گرنگی وه لامی ئەو چه شنه پرسیارانهش ده رده که وییت که بو نمونه ده پرسن: (الولاء بماذا...؟) واته: به چی و به چ شیوازیک (ولاء) و لایه نگری و سهرپه رشتی و په پیره وی بکه یین.

ئه گهر بهاتایه و کۆمه له و دهسته مرقۆایه تیه کان ته نها (أمم) و چه ند ئومه یه ک بونایه،
ئه و ئه وهی که پیشتر وتومانه بهس بو، به لام مرقۆه کان به و شیوه یه نین، به لکو
خواوه ند له ئایه تی (۱۳) ی سوره تی (الحجرات) دا فیрман ده کات و پیمان ده لیت: ئه و
خه لکی له نیرو مییه ک دروست کردون و دواتر گپراونی به چه ند گه ل و هۆزیکه وه بو ئه وهی
یه ک ئامانجی گه وره ی خوایی جیبه جی بکه ن که ئه ویش ئاکامی سه ره کی ئه و
دروستکردن و به گه ل و هۆز گپرا نه یه و بریتیه له (تعارف) و یه کتر ناسین.

به و پیه ی که ئومه ت وه ک چۆن له پروانگه ی ئایه ته کانی قورئانی پیروژه وه
پیناسه مان کرد، که ئومه بریتیه له کۆمه لیک له دروستکراوه کان که یه ک
هه ل سوکه وت و ره فتار کۆیان ده کاته وه، هۆزو نه ته وه و گه لیش پیناسه ی خۆیانیان
هه یه و له هه ندی پوه وه خالی هاوبه ش هه یه له نیوانیاندا و له هه ندی پوی تریشه وه
هه ریبه که یان خالی جیا که ره وه و تاییه تمه ندی خۆیانیان هه یه، له بهر پۆشنایی ئه و
جیاوازی و تاییه تمه ندیا نه شدا جیگه و پیگه و وینه و شیوازی (ولاء) که ش ده گۆرپیت و
گۆرانکاری به سه ردا دیت.

(ولاء) به هه ردو پوه که یه وه، واته: به روتیکردن و په یه ره وی لیکردن بیت، یا خود به
واز لیهینان و پشت تیکردن بیت، ره فتاریکی (فطری) و سروشتی کۆنه له لای مرقۆه کان.
ئه م (ولاء) ه هاوملی مرقۆبوه هه ر له قۆناعی پیش به مرقۆ بونیه وه (المملکه
الحيوانية قبل الأنسنة) تا گه شته ئه وهی که خواوه ند له پۆخی خۆی کرد به به ریدا و
کردی به خه لیفه ی خۆی له زه ویدا، دواتر ئه م (ولاء) سروشتیه، له گه ل گه شه سه ندنی
مرقۆدا وه ک بونه وه ریکی کۆمه لایه تی، قۆناعی تری بری و شیوازی تری تازه ی
له خۆگرت، پاشان (ولاء) ی خیزانی و (ولاء) ی هۆزگه رای و تیره گه رای هاتنه کایه وه و
هاوشان له گه ل ئه مانیشدا (ولاء) ی بیروبا وه رو، هاوته ریب له گه ل ئه مانیشدا (ولاء) ه

سروششتیه بنه رته تیه که ی به هه موو شیوازه کانیه وه پاراست، هه رچه نده ئەم (ولاء) هه سروششتیه له گه ل (ولاء) هه کانی تر دا هه ندی جار پیک ده هاته وه وه هه ندی جاریش لیکده گیران و ناسازگار ده بون له گه ل یه کتردا، به لام ئەو چه شنانه ی (ولاء) هه رگیز یه کتریان نه ده سپریه وه وه ناسرپنه وه، دیارترین به لگه ش له م باره یه وه ئەو ئایه تانه ی دابه زینراوی به جین که له چه نیدن جینگه دا ئاماژه یان به م بابه ته کردوه وه: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ الشعراء/ ۲۱۴.

واته: هوزو تیره وه خزمه نزیکه کانی خوت وریا بکه ره وه وه هوشدارییان پیدیه . هه روه ها ئەو ئایه ته ی که باس له دوا ساته کانی ژیان له سه رزه ویدا ده کات و ده فه رمویت: ﴿يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ * وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ * وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ﴾ عبس/ ۳۴-۳۶ . واته: رۆژیک که مۆق له براکه ی هه ل دیت، هه روه ها له دایکی و باوکی، وله هاوژین و مندال و نه وه کانی.

به هه مان شیوه له م ئایه ته دا ده فه رمویت: ﴿وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَاها إِيَّاهُ﴾ التوبة/ ۱۱۴ . واته: ئەو داوای لیخوش بونه ش که ئیبراهیم کردی بو باوکی، ته نها به لئینیک بو که ئیبراهیم له ده رونی خویدا په یمانی دابو و هیچی تر.

له جینگه یه کی تر دا ده فه رمویت: ﴿وَإِذْ ابْتَلَى إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾ البقرة/ ۱۲۴ . واته: وه بیر بهینه ره وه کاتیک په روه ردگار به چه ند رسته و پاسپارده یه ک ئیبراهیمی خسته بهر هه لویست گرتنه وه وه ئیبراهیمش توانی ئەو پاسپاردانه به جی بگه یه نیت، ئەو جا په روه ردگار پیی وت: ده تکه مه پیشه واو رابه ر بو خه لکی، ئیبراهیمیش پرسی، ئایا له نه وه کانیشم ئەو مه زنا یه تیه یان پیی ده به خشیت..؟ په روه ردگار فه رموی: به لئین و په یمانی من ده ست سته مکاران ناکه ویت.

به هه مان شیوه له جینگه یه کی تر داو له سهر زمانی نوح پیغه مبه ره وه هاتوه و ده فهرمویت:
﴿قَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ﴾ مود/ ۴۵.

واته: نوح وتی په روه ردگارا، کورپه که م له خیزان و بنه ماله ی منه و به لینه که شت حه ق و راستی و به جییه و تو کار به جی و کار په واترینی فهرانپه وایانی.

له سهر هه ریه که له م نایه ت و بابه تانه به دریژی و دور له رافه و ته فسیره که له پوریه کان ده وه ستین و قسه یان له سهر ده که یان، بویه ده لیم به دور له ته فسیره که له پوریه کان، چونکه له یه که دانه یاندا نه مان بینی گرنگیان دابیت به وه ی که به لای نیمه وه گرنگ و جینگه ی بابه خه.

سه باره ت به برگه و نایه تی یه که م: نیمه له م نایه ته دا له به رده م کارو پرسیکداین که خواوه ند به نیگاو سروش (الوحی) پیغه مبه ری نازیزی لئ ناگادار کردوه ته وه و له م ناگادار کردنه وه یه دا خواوه ند نه خشه ریگایه که ده داته پیغه مبه ره که ی و تیایدا ریزبه ندی گرنگی پیدانه کانی ئه و بانگه وازه ی که ده یکات بؤ باوه ره یانان به خواوه ندو رژی دواپی به شیوه یه که بؤ داده ریژی ت که سازگار بیت له گه ل سروشته مرؤفانه که ی موحه مه دا وه که مرؤفیک، له پله ی یه که می ئه و ریزبه ندیه دا که پیویسته گرنگیان پبیدات، خزمه نزیکه کانی ناو هۆزه که ی دین که خزمی نزیکشن وه که له برگه ی دواتردا پونکراوه ته وه بریتین له: (دایک و باوک و خوشک و براو هاوژین و مندال، به کورو کچه وه پاشان مامو خال و پوره کان له هه ردوو سهری دایک و باوک وه و منداله کانیان به نیرو میوه).

له باره ی برگه ی دوه میشه وه: نیمه له به رده م دیمه نه ترسناکه کانی رژی په سلان و زیندوبونه وه داین، که هه موو شیردهریک له ناست کورپه له که یدا ده شله ژیت و سهری لیده شیویت، مرؤف له و رژه داو له ناو ئه و دیمه نه ترسناکه دا هه مو په یوه ندیه کومه لایه تی و خیزانیه کان له بیر ده کات و، وه لایان ده نیت و سه رقان ده بیت به چاره نویسی خویه وه و هه موو ئه و خزمه نزیکانه ی که له نایه تی پیشودا ناماژیه یان پیکرابو له م برگه یه دا به دریژی ده یانخاته رو، هه مو یان له بیر ده کات و ته نها له بیری نه فسی خویدا ده بیت.

ئهم خزم و هۆزه نزکه ی که خواوه ند لی ره دا ناوی ئه ندامه کانی ده بات، له جیگه یه کی تری دابه زینراوی به جیدا به (فصیله التي تأویه) ناوی ده بات، که واتای ئه و دهسته و هۆزو خزمه نزیکانه ده گه یه نیت که مروقه لایه نگیان لیده کات و پشتیان پیده به ستیت و ئومیدی پیا نه وه گری ده دات و په پره وی له پینماییه کانیان ده کات، چونکه له کاتی ته نگانه دا به ده میه وه ده بن و ده پیاریزن، وه که له م ئایه ته دا هاتوه و ده فه رمویت: ﴿...يَوْمُ الْمَجْرُمِ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئذٍ بَنِيهِ * وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ * وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ﴾ المعارج/ ۱۱-۱۳.

واته: تاوانباری گه وره (المجرم) ئاماده یه بو ئه وه ی له سزای ئه و پوژه ده رباز بیته، ده ست له هاوسه رو براو هه موو خزمه نزیکه کانی هه لگریته که له دونیادا له ده وریدا بون. (۲۸)

لی ره وه و له پوانگه ی ئه م ئایه تانه وه تیده گه ین که په یوه ندی خیزانی، گه وره ترین و به هیزترین چه شنه کانی په یوه ندیه، به لگه شمان بو ئه م راستیه ئه وه یه که خواوه ند له وینا کردنی دیمه نه کانی پوژی داویدا به و شیوه یه باسی لی وه ده کات که سته مکاره کان ته نانه ت ده ست له و په یوه ندیه ش ده شون که دوا ئومیدیان بو به رزگار بون له سزای ئه و پوژه.

له باره ی برگه ی سییه می شه وه: له لایه که وه ئامازه یه کی تیدایه له باره ی چاکه کاری له گه ل دایک و باوک و هه روه ها چاکه کاری ئیبراهیم پیغه مبه ر (س.خ) له گه ل (نازه ر) ی په روه رشیا ری دا، که داوای لیخوشبونی بو کرد له خواوه ند له کاتی کدا که ئیبراهیم له یادی نه بو لیخوش بونی خواوه ند (مشرك) و ئه و که سه ناگریته وه که هاوتاو هاوه ل

(۲۸) لی ره دا ده بیته ناگامان لی بیته که ئه م حاله شپرزیه دیمه نی ئه و دۆخه یه که (مجرم) ی تیده که ویت، (مجرم) یش له دابه زینراوی به جیدا پیناسه ی ئه و که سه یه که په یوه ندی له گه ل خواوه ند دا ده پچرینیت، واته: ئه م باسه باسی خه لکی ئاسایی نیه، به لکو باسی ته نها (مجرم) ه و (مجرم) یش بریتیه له و که سه ی که دان به بونی خواوه ند نا نیت و هیه چه یوه ندیه کی له گه ل دا نابه ستیت (منقطع الصلة بالله). (وه رگرتی)

بپریار بدات بۆ خواوه‌ند، له‌لایه‌کی تریشه‌وه ئاماژه‌یه‌کی تیدایه بۆ هه‌لۆیستی بانگه‌وازکار کاتیک بانگه‌واز ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی باوه‌ر بهینن به‌خواوه‌ند، ئاماژه‌که‌باس له‌هه‌لۆیستی ئه‌و بانگه‌وازکاره‌ ده‌کات کاتیک ئه‌ندامه‌کانی هۆزه‌که‌یی و خزمه‌نزیکه‌کانی، بانگه‌وازه‌که‌ی په‌سه‌ند ناکه‌ن و به‌رپه‌رچی ده‌ده‌نه‌وه‌و پۆبه‌روی ده‌وه‌سنه‌وه، ئه‌م پونکردنه‌وه‌یه‌ به‌ جوانی له‌م ئایه‌ته‌دا هاتوه‌ که‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِّلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ أَوَّاهٌ حَلِيمٌ﴾ التوبه/ ۱۱۴.

واته: ئه‌و داوای لیخۆش بونه‌ی که‌ ئیبراهیم کردی بۆ باوکی، ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌بو که‌ پیشتر له‌ده‌رونی خۆیدا به‌لیننی دابو که‌ داوای لیخۆش بونی بۆ بکات، به‌لام که‌ بۆی پون بویه‌وه‌ په‌روه‌رشیاره‌که‌ی دوژمنی خواوه‌نده، ته‌به‌پرای لیکردو داوای بۆ نه‌کرد، چونکه‌ به‌ دلنایه‌وه‌ ئیبراهیم پو له‌خوایه‌کی زۆر دلسۆزو له‌سه‌رخۆ بو.

ئه‌مه‌ی که‌ ئیبراهیم کردی هه‌لۆیستی وازه‌ینان و ته‌به‌پرا کردن بوو له‌ئو که‌ سانه‌ی که‌ دژایه‌تی خواوه‌ند ده‌که‌ن، به‌لام به‌رائه‌ت و (براء) که‌ به‌شیوازیکی به‌به‌زه‌یی و سۆزداریه‌وه‌ بو، هیچ چه‌شنه‌ دل‌ په‌قی و توندو تیزییه‌کی تیدا نه‌بو، په‌یوه‌ندیه‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌کانی تیدا نه‌پچراو پارێزگاری له‌په‌یوه‌ندیه‌ خزمایه‌تیه‌کانی تیدا ده‌کرا، ئه‌م پاستیه‌ش به‌ جوانی و له‌کۆتایی ئایه‌ته‌که‌دا هه‌ستی پیده‌کریت که‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ﴾ و هه‌روه‌ها له‌م ئایه‌ته‌شه‌وه‌ هه‌مان مه‌به‌ست تیده‌گه‌ین که‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ لقمان/ ۱۵.

بۆ پشت پاسکردنه‌وه‌ی ئه‌م پاستیه‌ش، له‌سیره‌و ژياننامه‌ی پیغه‌مبه‌ردا هاتوه‌که‌، هه‌ر کات سوهرتی (المسد) بخوینرایه، که‌ له‌باره‌ی (ابو له‌ب)ی مامیه‌وه‌ دابه‌زیبو، پیغه‌مبه‌ر په‌نگی ده‌گۆرا.

له باره ی برگه ی چواره میشه وه: که در یژه پیده ری برگه ی سییه مه و په یوه ندیه خیزانیه کان له قوناعی بناغه و ماله باوانه کانه وه ده گو یزینه وه بو قوناعی نه وه و ده چه کان (من الأصول الی الفروع) ئیبراهیمش به هوی ئه م لایه نگیری و خه مخوریه سروشتیه وه ده یه ویّت، نه وه کانیشی ببنه پیشه و او رابه ر بو خه لک و، داوا ده کات له خواوند که ئه و تاییه تمه ندیه ی که خواوند به خشی بوی به خوی، بیبه خشیته نه وه کانیشی، به لام ده بینین خواوند به پونی بریار ده دات و پیی راده گه یه نیّت که:

﴿...وَلَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾.

ئیمه له م بابه ته وه تیده گه یین که ده گونجیّت کوری پاشا له جیگه ی باوکیدا بیته وه به پاشا، یاخود کوری حوکمدارو کار به ده ست، له جیگه ی باوکیدا بیته وه به حوکمدارو کار به ده ست، به لام پیشه وایه تی و رابه رایه تی (الإمامة) به هیچ شیوه یه که به میرات ناگیریت و تاییه تمه ندیه که نیه که له باوکه وه بمینیتته وه بو کورو نه وه کانی.

سه باره ت به برگه ی پینجه میش: راستیه کی تیدایه که له خال و برگه کانی پیشخویدا نه هاتوه، هر چند له روکاریشدا له یه که ده چن، له وسونگه و دیدگایه وه که ئیبراهیم داوای لیخوشبونی کرد بو باوکی، به لام بو نه وه کانی داوای ئیمامه ت و پیشه وایه تی کرد، هه روه ها نوح پیغه مبه ریش داوای رزگار بونی کرد بو کوره که ی، که ئه م دیمه نانه ش هه موی پته وی و به تینی په یوه ندی و (ولاء) ی خیزانی پشت راست ده که نه وه.

له به سه ره اته که ی نوح و کوره که یدا شاهده ی چند جیاوازیه که ده بین، یه که میان بریتیه له وه ی که ئیبراهیم بویه داوای لیخوش بونی کرد بو باوک و سه ره رشتیاره که ی، چونکه پیشتر به لینی دابو که داوای لیخوشبونی بو بکات.

ئەم راستیەش لەم نایەتەدا نومایان دەبیت که دەفەر مویت: ﴿قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا﴾ مریم/ ۴۷.

واتە: وتی لە لایەن منەوه ئارامی و ئاسایشت لە سه ریبت، دواتریش داوای لێخۆشبونت لە په روهر دگارم بۆ دەکه م و په روهر دگارم له گه ل مندا به سۆزه و وه لآمی داخوایه کانم دەداتەوه.

به لآم به لآینی راست له باره ی پزگار بونی کورپه که ی نوح پیغه مبه ره وه له خوا وه نده وه ده رچو.

دوه میش: مه به سستی خوا وه نده له هه وال و باسه که ی (ئیهراهم) دا، وه ک پیشتر باسمانکرد، بریته له وه ی که ئیمامه ت و پیشه نگی و پیشه وایه تی، به ره چه له ک ناگو یز زیته وه و به میرات نامینیته وه، به لآم مه به ست له هه واله که ی (نوح) دا بریتیه له وه ی که ده رباز بون له کارو بریاری خوا وه نده ته نها به کرده وه ده بیته و، تاکه پیوه ر بۆ جیا کردنه وه ی ده رباز بوان له تیا چوان، ته نها کرده وه ی چاکه یه نه ک ره چه له ک و نه سه ب، هه رو هها له و به رسه رها ته دا ئه و راستیەش پشتراس ده بیته وه که ده فەر مویت: ﴿وَأَهْلِكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ﴾.

واتە: هه موو خزم و که سه کانت، بیجگه له که سی که که پیشتر بریاری له سه ر دراوه (واته کورپه که ی).

چونکه ئه گه ری ئه وه هه یه که ئه و کورپه ی (نوح) به ره مه ی ناپاکیه کی خیزانی بو بیت، ئەم راستیەش لەم نایەتەدا نومایان دەبیت که دەفەر مویت: ﴿قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ﴾ هود/ ۴۶.

واتە: وتی ئه ی نوح ئه و له نه وه و خیزانی تو نیه، ئه و کرده وه یه کی خراپه کارانه یه.

سییه میش: رۆچون له پیا نازین و شانازی کرده نه وه به خیزان و بنه ماله و هۆزو په یوه ندیه کانیانه وه، سهر ده کیشتیت بۆ خو هه لکیشان و خو به گه وره زانین و ره گه ز په رسته کی ناپه سه ند، که خوا وه ند له م نایه ته دا رو به نوح ده فه رمو یت: ﴿... اِنِّیْ اَعْظُکَ اَنْ تَکُوْنَ مِنَ الْجَاهِلِیْنَ﴾ مود/ ۴۶.

واته: من ئاموژگار یت ده که م بۆ ئه وه ی نه که و یته خانه ی نه فامانه وه.

له بهر رۆشنایی هه موو ئه و باسانه دا که کردمان ده گه ینه ئه و راستیه ی که: خیزان و بنه ماله پیکهاته یه که له چه ند تا که که سیک پیک دیت که سه ربه یه ک باوک بن، هه روه ها (العشیره) و هۆزیش پیکهاته و کۆمه له یه که له چه ند خیزان و بنه ماله یه ک پیک دیت که سه ر به یه ک باپیره ن، هه روه ها (القیبله) و تیره ش پیکهاته و کۆمه له یه که له خزمان له چه ند پشتیکه وه ده گه نه وه به یه ک باپیره گه وره، (ولاء) و لایه نگیری و پابه ندیش له م (قیبله) یه دا له سه ر چه ند بنه مایه ک ده وه ستیت که په یوه ستن به و ره فتار و هه ل سوکه و تانه وه که به میرات له ماله باوانه کانه وه بۆیان ماوه ته وه، هه موو په یامه ئاسمانیه کانش { که به (نوح پیغه مبه ر س.خ) ده ستی پیکردو به موحه مه د پیغه مبه ریش (د.خ) کوتایی هات } هه مویان بۆ ئه وه دابه زینران تا وه کو هه ستن به پاقرکردن و بژارکردنی ئه م په یوه ندیه کۆمه لایه تیانه و له چوارچیوه ی یه کتر ناسین و په یوه ندیه کۆمه لایه تیه کان و ژیا نی هاو به شدا مروفه کان بتوانن به یه که وه بژین، ئه مه ش ئه و راستیه یه که ئه م نایه ته ئاماژه ی بۆ ده کات: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ الحجرات/ ۱۳.

واته: ئه ی خه لکینه ئیمه ئیوه مان فه راهم هیناوه و به دیمان هیناون له یه ک نیرو می و دواتر گپرومانن به چه ند گه ل و تیره یه که وه، بۆ ئه وه ی یه کتر بناسن و دلنیا شبن که به پرێزترینتان له لای خوا وه ند، پارێزکارترینتانه له یاسا گه ردونیه کان و به ها بالاکان.

جاریکیتر و له کۆتایی ئهم ئایه ته شدا، ههروهك چۆن له ئایه تی (٤٦)ی سوره تی (هود) دا ئاماژه ی پیکردوه، لیره شدا ئاماژه به هه مان پیوه رو پیودانگ ده داته وه به ریزبه ندی مرغه کان و پله و پایه یان، که ئه ویش بریتیه له پارێزکاری و مه به ستیشی له پارێزکاری کرده وه ی چاک و په پیره وه ی کردنه له و سنورانه ی که خواوه ند بۆ جوله و کار و خزمه تی مرۆفه کان ده ستنیشانی کردون.

په یامه ئاسمانیه کانیش بۆ ئه وه دابه زینراون تا (ولاء) و په یوه ندی و پا به ندیه کی تر به مرۆفایه تی بگه یه نن و له سه رو هه مو (ولاء) هکانه وه دای بنین، که ئه ویش (ولاء) و په یوه ندی فیکری و بیروباوه رپه، ئه مه ش به پونی له م فه رموده ی خواوه ندا ده بینین که ده فه رمویت: ﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾
التوبة / ٢٤.

واته: پێیان بلێ ئه گه ر باوک و مندال و براو هاوژین و خزمه نزیکه کان و هۆزه کانتان و، ئه و مال و سه روه ته ی که پیکتانه وه ناوه و، ئه و بازرگانیه ی که له بی بازاری و مایه پوچ بونی ده ترسن و، ئه و مال و حاله ی که پیکه وه تان ناوه و دلان پێی ده کریته وه، ئه گه ر ئه مانه تان به لاوه خۆشه و یسترن له خواوه ند و په یام هینه ره که ی و تیکۆشان له رینگه ی خواوه ندا، ئه و ا چاوه رپێ بن تا خواوه ند بریاری خۆی له باره تانه وه بدات، چونکه خواوه ند رینمایی نه ته وه و خه لکێک ناکات که له رپیره وه ی سه ره کی بترازین.

ههروه ها ئایه تی ژماره (١٣)ی سوره تی (الحجرات)یش، به ته نها به وه وه ناوه ستیت که پیوه رو پیودانگ ده ستنیشان بکات بۆ ریزبه ندی خه لک له سه ر

بنه‌مای چاکه‌کاری یاخود خراپه‌کاری یا ن له‌سه‌ر بنه‌مای سه‌رکه‌وتو و براوه یاخود دۆراو و په‌نج به‌خه‌سار، یاخود ریژ لیگیرو و ریژ لینه‌گیرو، به‌لکو ئەم ئایه‌ته شیوازیکی تازه‌مان بو ده‌خاته‌رو له‌کۆمه‌لگه‌ مروّفایه‌تیه‌کاندا که له‌خیزان و بنه‌ماله‌و تیره‌و هۆز پی‌شکه‌وتو ترو به‌رفراوانتره، که ئە‌وه‌یش بریتیه له‌گه‌ل (الشعب) ئە‌گه‌ر ئە‌و وشه‌یه به‌ دانانی سه‌ره (الفتحه) بو پیتی (ش) نه‌که بخوینینه‌وه، وشه‌یه‌کی تاکه‌و، کۆکه‌ی ده‌بیته (شعوب) و، ئە‌و وشه‌یه‌ش له‌یه‌ک ئایه‌تی (مدنی) دا له‌دابه‌زی‌نراوی به‌جیدا هاتوه‌و له‌شاری مه‌دینه دابه‌زیوه‌و واتای کۆبونه‌وه له‌یه‌ک و پی‌که‌وه ژیا‌نی هاوبه‌ش ده‌گه‌یه‌نیته، وه‌ک چۆن له‌ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بییدا ئە‌م هه‌لبه‌سته‌ی شاعر (الطرماح) ده‌لێت: شتّ الحی بعد التّمام وشجاک الیوم ربّع المقام

ئە‌گه‌ر به‌ (الشعب) واته، دانانی ژیره (الکسره) بو (ش) ه‌که‌ش بیخوینینه‌وه، دیسان وشه‌یه‌کی تاکه‌و کۆکه‌ی ده‌بیته (شعاب) و (شعب) به‌م دارشتنه‌ش هه‌ریه‌ک جار له‌دابه‌زی‌نراوی به‌جیدا هاتوه‌ که ده‌فه‌رمویت: ﴿انطلقوا اِلَى ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ﴾ المرسلات/۳۰. وشه‌که واتای بلّوه‌کردن و به‌ش به‌ش بون ده‌گه‌یه‌نیته، عه‌ره‌بیش ده‌لێت: شَعَبَ الشَّعَابِ القِرَاحَ أَي: فرّقها، وشعب الرجل أمره ای: جمعه. بو ئە‌م مه‌به‌سته سه‌یری کتیبی (أساس البلاغة) ی زه‌مه‌خه‌شهری بکه.

دینینه‌وه سه‌ر وشه‌ی (الشعب) یاخود گه‌ل، واتای کۆمه‌لێک له‌خه‌لک ده‌گه‌یه‌نیته که هه‌مویان مل که‌چ و پا‌به‌ندی یه‌ک سیستمی کۆمه‌لایه‌تی بن. و تراویشه‌گه‌وره‌ترینی کۆمه‌له‌کان بریتیه له‌ (شعب) واته: گه‌ل، ئە‌وجا (القبيله) واته: هۆز، پاشان (الفصيلة) که واتای (العشیره) ده‌گه‌یه‌نیته و پی‌شتر باس‌مان کرد که به‌ مانای خزمه‌نزیکه‌کان دیت، پاشان (العمارة) و دواتر (البطن) و کۆتایی (الفخذ) دیت. سه‌یری کتیبی (المعجم المدرسی) بکه.

له باره ی (قوم) و نه ته وه شه وه، ئه ویش وهک (عشیره و قبیله) بریتیه له کومه لگه ی مروفتایه تی، له نه ته وه دا ئه و هوکاره ی که مروفته کان به یه ک ده گه یه نیت و کویان ده کاته وه، زمانیکی هاوبه شه، دواتر هر له م روانگه یه وه یه ک بیرکردنه وه ویه ک ده برپینشیان هه یه، ئه م نایه ته ش ئاماژه به و راستیه ده کات که ده فهرمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ...﴾ إبراهيم / ۴.

واته: هر په یامهینه ریگمان ناردبیت، به زمانی نه ته وه که ی خو ی ناردومانه، تا بتوانیت ئه و په یامه ی که پییه تی بو یان راون بکاته وه.

ئه گه ر لایه نگری و په یوه ندی و (ولاء) له خیزان و بنه ماله و هوژدا په یوه ندی خزمایه تی و خوین بیت، که ئه مه ش په یوه ندی و (ولاء) یکی کلاسیکیه، ئه و (ولاء) و هه واداری و هوکاری به یه ک گه یشتن له نه ته وه دا بریتیه له: په یوه ندی زمان و ده برپین، ئه گونجیت ئه م په یوه ندی هه واکات بیت له گه ل په یوه ندی خیزان و خزمایه تی و تیره و هوژدا و ده شگونجیت ته نها خو ی بیت.

به واتایه کی تر ئه و نه ته وه یه ی که یه ک زمان کویان ده کاته وه، ده گونجیت له یه ک باوک و باپیره و ماله باوان بن، وه ک چو ن له نه ته وه که ی (موسی) پیغه مبه ردا پرویدا بو، ده شگونجیت و نه بیت.

وتمان: (ولاء) ده سه ته واژه یه کی قورئانیه و له و چه شنه یه که دژ به یه کی له خو ده گریت و دو مانای هه یه: پوتیکردن و شوین که وتن، یا خود وازلپهینان و پشت تیکردن، ئه مه شمان به به لگه و نمونه وه تا وتویکرد.

هه روه ها وتمان و په فتاریکی مروفتانه ی کومه لایه تیه و له هه مان کاتدا هه لویتستیکی فیکریه، که خاوه نی ده یگریت و هه لی ده بژیریت، ئیتر نایا به پوتیکردن و شوین که وتن بیت، یا خود به وازلپهینان و پشت تیکردن بیت، ئه مه شمان هر به به لگه و نمونه ی ورده وه تا وتویکرد.

وتمان: که (ولاء) چه ندین شیوازو دیمه نی هه یه، که تیا یاندا به رجه سته ده بیئت، وهک (ولاء) ی ئومه می که یه کگرتنی رهفتار زاله به سه ریدا، هه روه ها (ولاء) ی خیزانی و خزمایه تی که یه ک سیسته می کومه لایه تی زاله به سه ریدا.

به هه مان شیوه وتمان: په یامه ئاسمانیه کان که دوا په یامیان په یامی موحه مه دیه، هه مویان هاتن بو ئه وهی (ولاء) یکی تازه مان بو بهینن که بتوانیئت هه موو (ولاء) هکانی تر تیپه پینئیت و له هه مویان زیاتر مه ودای فراوان بیئت.

وتمان و لییره شدا دوپاتی ده که یه وه که ئه م (ولاء) ه هه مه چه شنانه هیچ کامیان ئه وانی تر ناسرپتته وه ده توانن به سازگاری پیکه وه رول بگینن، به لکو له وه ش زیاتر هندی جار ده بینن که (ولاء) ی عه قانیدی و بیروباوه ر له (ولاء) ی خیزانی و خزمایه تیه وه سه رچاوه ده گریئت، نمونه ی ئه م راستیه ش باوه رهینانی حه مزه ی کوری عه بدولموته لیه که مامی پیغه مبه ره و، خزمایه تی تاکه په یوه ندی بو که بویه هوکار بو باوه رهینانی حه مزه، ئه م راستیه ش له وه واله دا به دی ده که یین که کاتیک (أبوجهل) ویستی سوکایه تی بکات به پیغه مبه ر، له به رانبه ردا حه مزه هاته وه ده ست و ریگری لیکردو باوه ریشی هینا.

هه ندی جار په یوه ندی و (ولاء) ی ره وشته به رزه کانی وهک: راستگویی و به وه فایی و به خشنده یی و له خو بورده یی... هتد هه ندی جار ئه م ره وشته به رزانه زال ده بن، ته نانه ت به سه ر په یوه ندیه بیروباوه ریه کانیشدا، نمونه ی ئه م راستیه ش، ئه وه واله یه که باس له هه لو یستی (عبدالله بن أریقط) ده کات له گه ل پیغه مبه رو ئه بوبه کری هاوه لیدا له رژی کوچ کردندا، هه روه ها هه لو یسته که ی (حاطب بن أبی بلتعنة) له لایه که وه له گه ل پیغه مبه رو له لایه کی تریشه وه له گه ل خزمه کانیدا له شاری مه که.

له بهر پۆشنیای ئه مه دا که رابورد چه ند راستیه ک تیده گهین:

یه که م: له سه ر ئه و بنه مایه ی که ئه م په یوه ندیانه هه مه چه شنهن، بۆیه مرۆف ئازاده له هه لبراردنداو له و پروانگه یه شه وه په یوه ندیه کانی ئاماده یی ئه وه یان تیدایه له گه ل یه کدیدا کۆبهنه وه و هه یچ چه شنه زۆر کردن و زۆره ملی کردنیکیان تیدا نیه و، له که سیکه وه بۆ که سیکی تر ریزبه ندیه کانیشیان ده گوریت.

دوه م: بازنه ی یه که می خزمایه تی پیغه مبه ر (د.خ) بریتی بوو له هۆزی (عبدال مطلب) دواتر بازنه ی خزمایه تی له و گه وره تر بریتی بوو له (بنو هاشم) که له هۆزی (قریش) بو، نه ته وه شی بریتی بوو له نه ته وه ی عه ره ب، گه لیشی بریتی بوو له و گه له ی که دانیشتوانی شاری مه دینه پیکیده هینا، به باوه پردارانو جوله که کانیشه وه، ئه م گه له ش پاش کۆچی پیغه مبه ر (د.خ) بۆ مه دینه و پیکهینانی ده و له ته که ی له وشاره دا پیکهات، ئومه تی پیغه مبه ریش بریتین له هه موو ئه و که سانه ی که باوه ر به پیغه مبه رایه تیه که ی ده هینن و په یامه که ی پشت راست ده که نه وه و باوه ری پی ده هینن.

سییه م: ئه و داواکاریه ی که خواوه ند کردی له پیغه مبه ر (د.خ) که هه ستیت به ئاگادار کردنه وه ی خزمه نزیکه کانی و پیی فه رمو: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ ئه م فه رمانه له شاری مه که داو پیش کۆچ کردنی بو، ئه م ئاگادار کردنه وه یه خۆی له خۆیدا مۆله تدانیککی ژیرمه ندانه بو بۆ ده ست پیکردنی بانگه واز، ئه و بانگه وازه ی که دواتر په ره ی سه ندو هه موو نه ته وه که ی گرته وه، دواتر گه شه ی کردو په ره ی سه ند تا هه مو مرۆفایه تی به هه مو ره نگو زمان و نه ژاده کانیه وه و له هه ر جیگه یه کی ئه م گۆی زه ویه دا بیئتو له هه ر کۆمه لگایه کدا بیئت گرته وه، له مباره یه وه خواوه ند ده فه رمویت:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ الأنبياء/ ۱۰۷.

ئەم ئایەتە ئەو پەییوەندی (ولاء) ه فراوانەمان بۆ نوامیان دەکات که وتمان: داگرندەتره له هەموو پەییوەندیەکانی ترو له گەڵ هیچ کامیشیاندا دژ ناوہ سستیەتەوہ. چوارەم: پەییوەندی پیکەوہ بەسرانی عەرەبەکان بەهەموو ماناو شیۆه کانیەوہ، هەر له خزمایەتیەوہ بیگره تا دەگاتە تیرەگەرابی، که دیارترین سیمای کۆمەلگە عەرەبیەکان بوہ، هەر له دیر زەمانەوہ چ له گوندو چ له شارەکانیشیاندا.

پاش هەمو ئەم پونکردنەوانە چەند پرسیاریک دەکەین:

۱. له که یەوہ (ولاء) گۆرانیکاری بەسەردا هاتو کرا بە دەستەواژەو (مصطلح) ..؟
۲. له که یەوہ سولتانی و کاربەدەستەکان کران بە وەلی ئەمرو مشورخۆری خەلک و گۆرپایەلیان وەک گۆرپایەلی کردن له خواوهندو پیغەمبەرەکی واجب کرا له سەر خەلک ..؟
۳. له که یەوہ حاکم و کار بەدەست کرا بە والی و والیش کرا بە حاکم و کار بەدەست ..؟
۴. له که یەوہ ئەوہ له میشکی خەلکا چەسپینرا که گۆرپایەلی کردنی خاوەن دەسەلات پیویستە ..؟

۵. له که یەوہ لایەنگیری له حاکم و کار بەدەستەکان کرا بە ریگە پاست و راگە یەنرا که: ئەگەر کاربەدەستەکان پشتی خەلکیش بشکینن و مال و سامانیشیان داگیر بکەن و عەقل و ژیریشیان تیرۆر بکەن، هەر لادانیک له (ریگە پاستە) دەرچونە له فرمان و تاوانیکی گەورە یە ..؟ یاخود له که یەوہ لایەنگیری کردن له زانایان و (تقلید) و کۆیرانە شوین که و تانیان بە هەولدان بۆ دەستخستنی زانست و زانیاری له قەلەم درا ..؟

له م باسو لیكۆلینەوہ یەماندا پشتیوان بە خواوهند، هەولده دەین وەلامی هەندیك له و پرسیارانە بدەینەوہ، هەر وها هەولده دەین هەر وەک چۆن پیناسە (ولاء) مان کرد، بەهەمان شیۆه پیناسە (براء) ییش بکەین و پونی بکەینەوہ که ئاماژە قورئانیەکان له مبارە یەوہ چیمان پئ دەلین:

البراء: (ب ر ء) بناغه یه کی دروسته له زمانی عه ره بیداو دهسته واژیه کی قورثانیه و خوئی و هه موو به کار هیئانه کانی تری (۲۱) جیگه ی دابه زینراوی به جیدا هاتوه . یه که میان نایه تی: ﴿إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ﴾ البقرة/۱۶۶.

واته: کاتیك ئه وانه ی که خه لک شوینیان ده که وت، ته به پراو حه شا له وانه ده که ن که شوینیان که وتون، ئه وکات که سزاکه یان بینی، ئیدی هیچ هوکارو فریاد په سیك به دادیانه وه نایه ت.

دواهه مینیشیان له م نایه ته دایه که ده فه رمویت: ﴿أُولَئِكَ هُمُ شُرُ الْبَرِيَّةِ﴾ البینه/۶. واته: ئه وانه خراپترینی به دیهینراوه کانن.

ئاماژهی ئه م دهسته واژیه ش (البراء) له هه مو ئه و جیگایانه دا به ده وری دو مانادا ده خولینه وه:

یه که م: (بَرَأَ بَرَاءً وَبَرِئاً) واته: به دیهینانیک: که پیشتر وینه ی نه بوه، وه ک چوَن خواوه ند ده فه رمویت: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا﴾ الحديد/۲۲.

واته: هه رچیتان توش ده بیئت و بوَتان پیش دیت، چ له زه وی وچ له ده وری خوشتاندا، هه موی له به رنامه و په پراویکدایه له پیش ئه وه دا که ئه و روداو و پیش هاته بیته دی و بقه ومیت لای ئیمه (وله زانیاری و قه ده ری خواوه ند او له گه ل هه مو ئه گه ره کانی تر دا) بونی هه یه .

هه ر له م پوانگه وه یه، که یه کیک له ناوه جوانه کانی خواوه ند بریتی یه له: (البارئ). دوه م: (بَرَأُ بَرَاءً وَبِرَاءَةً) واته: خالی له هه رچی عه یب و عارو پاقر له هه رچی ئاکاری نه شیاو و تۆمه ت .

ئاماژە بەم واتایەش خواوەند دەفەر مویت: ﴿بِرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ التوبة/۱.

واتە: بەرائەت و حەشا لە خواوەند و پەيامەینەرە کە یەوہ بو ئه وانهی کە پەیمانتان هەبو لە گەڵیاندا، لە وانهی کە هاوبەشیان بو خواوەند بریار دەدا.

لەم دو مانا و واتایەشەوہ دولق دەبیتهوہ کە بریتین لە:

۱- شیفای داو پزگاری کردو پاکی کردوہ لە نەخۆشی (أبراه من المرض) وە کە چون خواوەند لە زمانی عیسای کوری مەریە مەوہ دەفەر مویت: ﴿وَأُبرئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِ الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ آل عمران/۴۹.

واتە: بە مۆلەت و پشتیوانی خواوەند کویری زکماک و کەسی توش بوو بە نەخۆشی بە لێکی، چا کە دە مەوہ و پزگاری دە کە م لە و نەخۆشیە و هەروەها بە مۆلەت و رەزامەندی خواوەند مردوش زیندو دە کە مەوہ.

۲- تەبەرای کرد لە کارێک واتە: وازھێنانی خۆی لە و کارە پراگە یاند ﴿تبراً من الأمر أي أعلن تركه له﴾.

وہ ک چون خواوەند دەفەر مویت: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ﴾ الزخرف/۲۶.

واتە: وە ک چون ئیبراھیم وتی بە باوکی و ھۆزە کە ی: من دورم لە وە ی کە ئیوہ دە پپەرستن و پە یوہ ندی بە منەوہ نیە.

کاتی کیش دەوتریت فلانە کە س تەبەرای لە فیسارە کە س کردوہ، واتە: نکولی دە کات لە وە ی کە هیچ پە یوہ ندیە ک لە نیوانیاندا هەبیته، وە ک چون خواوەند دەفەر مویت: ﴿وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَّهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ﴾ التوبة/۱۱۴.

ئەم ماناو مه‌به‌سته‌ی که له‌م ئایه‌ته‌دا هاتوه‌و (پیشتر وه‌رمان گیراوه‌ته‌ سه‌ر زمانی کوردی) ته‌وه‌ره‌ی باسه‌که‌مانه‌، چونکه‌ ئه‌و ماناو واتایه‌ی که له‌م ئایه‌ته‌دا هاتوه‌، ته‌وه‌ره‌ی ئه‌و ئاماژانه‌یه‌ که ده‌سته‌واژه‌ی (براء) به‌ده‌وریا‌ندا ده‌سورپیتته‌وه‌، به‌تایبه‌ت دوا‌ی ئه‌وه‌ی که مانای (اصطلاحی) داهینرا بۆ (براء) و کرایه‌ هاوملی (ولاء) و هه‌ردوکیان پیکه‌وه‌ دوانه‌یه‌کیان لێ دروستکرا که واتای دژ به‌یه‌کیان له‌خۆ ده‌گرتو به‌ناو زۆربه‌ی نوسین و کتیبه‌کاندا بلاوه‌یان پیکرا.

(براء) یش دروست وه‌ک (ولاء): بریتیه‌ له‌ په‌یوه‌ندیه‌کی مرۆفانه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و به‌شیوازی دلخوازانه‌و، لای تاک به‌شیوازی فیکری و هزری ده‌ست پیده‌کات و دواتر ئه‌و تاکه‌ بریاری خۆی به‌ دورکه‌وتنه‌وه‌و حه‌شا لیکردن له‌باره‌ی هه‌رکاریکه‌وه‌ ده‌دات که له‌گه‌ڵ ره‌فتارو بنه‌ما فکریه‌کانیدا نه‌گونجیت، یاخود بریاری خۆی له‌باره‌ی که‌سیکه‌وه‌ ده‌دات که کاریکێ کردبیت، شایانی ئه‌وه‌بیت حه‌شای لیکریت و خۆی لێ به‌ دوربگریت، پاشان ئه‌م بریاره‌ فکری و هزریه‌ ده‌چیتته‌ قۆناغیکێ تره‌وه‌و ده‌بیتته‌ هه‌لو‌یست و ره‌فتار.

ئه‌گه‌ر (ولاء) له‌واتاکه‌یدا دو‌رو هه‌لبگریت که بریتین له‌: (به‌ره‌و پوچون و شوین که‌وتن، یاخود واز لیه‌ینان و پشت تیکردن)، ئه‌وا (براء) بیجگه‌ له‌یه‌ک واتا هه‌یچ واتا و مانایه‌کی تر له‌خۆ ناگریت که ئه‌ویش بریتیه‌ له‌ (واز لیه‌ینان و حه‌شا لێ کردن و پشت تیکردن).

له‌کاتی خۆیدا به‌دریژی باسما‌ن له‌ ئاماژه‌کانی ناو ئه‌م پیناسه‌یه‌ کردوه‌و لێره‌دا دوباره‌ی ناکه‌ینه‌وه‌.

ماوه‌ته‌وه‌ بلین و ئاماژه‌ به‌وه‌ بده‌ین که: (براء) یش وه‌ک هه‌مو ره‌فتاریکی تری مرۆف، چه‌ند سنوریکێ هه‌یه‌ که ئه‌و سنورانه‌ بوارو ئه‌ندازه‌ی (براء) ه‌که‌ ده‌ستنیشان و دیاری ده‌که‌ن، سنورگه‌لیکی به‌رزو بولند که ناگریت به‌زینرین، هه‌روه‌ها سنورگه‌لیکی نزم و نه‌وی ونزیک، که ناگریت پیشیل و پایه‌مال بکرین،

دروست وهك ئەو بنه ما لۆژیکیه ی که ده لئیت: هه رچی له ئەندازه ی خۆی زیاد بو و سنوری به زانند، ده چیتته خانه ی دژ به و مه به سته وه (کل مازاد عن حده إنقلب إلى ضده) چونکه هه موو کاره پێگه پیدراوه کان که له سنور تیپه پین، ده چنه خانه ی پێگه پینه دراوه کانه وه .

بۆ نمونه: ئازایه تی تا ئەو کاته ی له سنوری خۆدایه خو شنود و په سه نده، به لام که سنوری خۆی به زانند ده بیته ره فتاریکی ناپه سه ندو قیزه ون، هه روه ها له سه ره خۆیی و بیر لیکردنه وه تا ئەو کاته ی له سنوری پێگه پیدراوایه کاریکی چاک و په سه نده، به لام که له سنور و ئەندازه ی خۆی تیپه پری، ده بیته دلله پراوکه و پارایی و دودلی، هه روه ها باوه پ به خۆبون که سنوری تیپه پراند ده بیته شیئی و خو به زل زانین، هه روه ها خه ونه کان ده چنه خانه ی خه یال پلاوه کانه وه، هه ر له م راستایه دایه که پیغه مبه ر (د.خ) له چه ندین جیگه دا پیداگری کردوه و ئاگاداری و هوشداری داوه له باره ی سه خت گیری و پوچون و هه لچونی بیجیگه وه، که له ئاکامدا سه ر ده کیشن بۆ سنور به زانندن و یاخی بون، وهك له م پریوایه ته دا هاتوه که ده لئیت: (إن المنبت لا أرضاً قطع ولا ظهراً أبقى) رواه العسقلانی فی فتح الباری.

واته: که سی په له که رو جیرو پیداگر، نه ده گاته ئامانجه که ی و، نه خۆیی و نه ئامرازه که ی به رده ستیشی به سه لامه ت ده هیلتته وه .

له چه ند جیگه یه کی دابه زینراوی به جی و هه لبه ست و هونراوه کانی عه ره بدا، چه ند سنوریک له و سنورانه ی که بۆ پیکه خستنی (براء) دانراون به دی ده که یین:

۱- ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا﴾ لقمان/۱۵.

واته: ئەگەر هه ولایان له گه لدایت بۆ ئەوه ی به بی ئەوه ی زانیاریت له باره ی ئەو شته وه ببیت که ئەوان داوات لیده که ن، بۆ ئەوه ی هاوتاو هاوشان بۆ من بپاریا بدهیت، گوێپرایه لیان مه که، به لام له دونیادا به باشی و چاکه هاو پێه تیان بکه .

۲- ﴿وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ﴾ التوبة/۱۱۴. (پیشترمانای به کوردی کراوه)

۳- وإن الذي بيني وبين بني أبي

وبين بني عمي لمختلفٌ جداً

فإن أكلوا لحمي وفرت لحومهم

وإن هدموا بيتي بنيت لهم مجداً.

واتای گشتی به‌یته شعریه‌که ئه‌وه‌یه که ده‌لئیت: جیاوازی نیوان من و براو
ئاموزاکانم زۆره، ئه‌گه‌ر ئه‌وان گوشتم بخۆن، خو گوشتی ئه‌وانه‌یشتا زۆره، ئه‌گه‌ر
ماله‌که‌شم برپوخینن، من له‌به‌رانبه‌روه‌وه سه‌روه‌ریه‌کی گه‌وره‌یان بو بونیات ئه‌نیم.
ئایه‌ته‌که‌ی ژماره‌(۱۵)ی سوره‌تی(لقمان)له‌دیدى ئیمه‌وه، باس له‌ناکۆکی و
جیاوازیه‌کی بیروباوه‌ر ده‌کات له‌نیوان کورپکی یه‌کتاپه‌رست و باوک و
دایکیکی(موشریک)دا که به‌چیری و خه‌ستی هه‌ولئى ئه‌وه ده‌ده‌ن تا کورپه‌که‌شیان
وه‌ک خو‌یان بار به‌ینن و له‌سه‌ر بت په‌رستی رای به‌ینن.

ته‌نها له‌م دۆخه ئالۆزه‌دایه که ئاراسته‌یه‌کی تایبه‌تی خوایی دئیت و پێگه
ده‌دات به‌و کورپه که سه‌رپێچی له‌فه‌رمان و داخوازیه‌که‌ی باوک و دایکی بکات،
به‌لام ئه‌م پێگه پیدانه له‌چوارچێوه‌ی ئه‌رک و ته‌کللیفی گه‌وره‌تردایه که خو‌ی
له‌م فه‌رمایشته‌ی خواوه‌ندا ده‌نوینئیت که ده‌فه‌رموئیت: ﴿وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا
مَعْرُوفًا﴾ لیره‌دا وازلێهێنان و هه‌شالیکردن و پشت تێکردن(براء و تبراء)هیچ
چه‌شنه پێگه و بونیکیان نیه، به‌لکو فه‌رمانیکه بو ئه‌وه‌ی به‌چاکی و جوانی
هاورپیه‌تی و هاوه‌لئى دایک و باوکی بکات.

به لام نایه تی (۱۱۴) ی سوره تی (التوبه) قسه له باره ی گه نجیکه وه ده کات که
ئو ویش ئیبراهیمی پیغه مبه ره (س.خ) له به رانبه ر (ئازهر) ی په روه رش یارو
سه رپه ر شت یاریه وه، به تاییه ت دوا ی ئه وه ی که هه لو یستی نه یاران ه ی (ئازهر)
له به رانبه ر خوا وه نده وه پون بویه وه.

له م حاله ته دا به تاییه تی ره وایه تی وازل یهینان و دورکه و تنه وه له وکه سانه د یته ناو
باسه وه که، هاوه ل و هاوتا بو خوا وه ند بر یار ده دن، به لام وازل یهینانه که
له چوار چی وه ی دو مه ر جی دیاری کراودایه که له نایه ته که دا باسکراون:

یه که م: به ئاشکراو به دلنیا یی پون ببیته وه که ئه و که سانه د ژایه تی و نه یاریه تی
خوا وه ند ده کن، ئه مه ش مانا و ئاماژه ی ناو ئه و بر گه یه له نایه ته که دا که
ده فه رمو ی ت: ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ﴾ ده بینین یه کلا بونه وه که، به
وشه ی (تَبَيَّنَ) هاتوه که له جیگه ی تر دا (بان) ه ی بو به کار دیت، ئه م دو وشه یه،
مه ریه ک واتای تاییه ت به خو یانیا ن هه یه که:

– (تَبَيَّنَ) واتای ئه وه یه که: به وردی و پونی و ئاشکرای ی بوی پون بویه وه.

(بان) واته: ده رکه وت و یه کلای ی بویه وه.

دوه م: هاوکات له گه ل وازل یهینانه که دا له سه ره خو یی و ئاوپلیدانه وه و دل سو زی
هاتوه، له بر گه ی کو تایی نایه ته که دا ئاماژه به و واتایانه کراوه ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ
حَلِيمٌ﴾.

راسته ئیبراهیم به هو ی پالنه ری ئه و بیرو باوه رپه ی که به خوا وه ندی خو ی هه یبو،
بر یاریدا که واز بهینیت له باوکی و له به رانبه ر ئه و دا ژیه تی و نه یاری کردنه وه که باوکی
دهستی دابویه د ژایه تی و نه یاری کردنی خوا وه ند، ئیبراهیمیش به رائه ت و وازهینانی
خو ی له و راگه یان دو ره خنه ی له هه لو یسته که ی گرت، به لام باوه رهینانی به

خواوه نندی خوئی و لایه نگری و پروتیکردنی بو ئه و، نه بویه هوی ئه وهی که دژبوه ستیته وه له گه ل ئه و خوشه ویستی و پیژانینه یدا که ئیبراهیم به رانبر باوکی هه یبو، که له مندالیدا به جوانی په روه رده و سه رپه رشتی کردبو، بویه به دل ته نگي و ناچاریه وه به زه یی پیداده هاته وه و دلی بوی ده سوتا، تا دواچار په وشتی جوان و نه فه س درییژی و ئارام گرتن هه ژمونی هه بو به سه ر وازلپه ینان و (براءه) که یدا بو باوکی، ئه مه ش پراوپر ئه و مانا و مه به سه ته یه که ئایه تی ژماره (۱۱۴) ی سوره تی (التوبه) باسی لیوه ده کات.

سه باره ت به هه لبه سه ته که ی (المقنع الکندی) ش که له به لگه ی سیه مماندا هینا ومانه، ئیمه ده بینین ئه م پیاوه وازلپه ینانیک ی په وشت به رزانه ی را نه گه یه نراوی هه یه له به رانبر ئه و خزم و هۆزه یه وه که په خنه له په فتاره کانیا ن ده گریت و هاوار ده کات و پیان ده لیت: ئه م په فتارانیه ی ئیوه دژو پیچه وانیه له گه ل به ها بالاکانی عه ره ب و په وشتی با و باپیرانماندا، جاریکی تر ده بینین که ئه م وازلپه ینان و حه شالیکردن و (براءه) ته دیسانه وه هه ر هیمنانه و ئاشتیانه یه له به رگیکی ته نک و ناسکی په خنه گرتندا خوئی ده نوینیت.

پیشتر وتمان (ب ر ء) ده سه ته واژه یه کی قورئانیه و له (۳۱) جیگه ی قورئانی پیروژدا هاتوه و، له هه مو ئه و جیگایانه دا له م دوو مانایه ناچیته ده ره وه:

یه که م: دروست کردن و به دیه ینانیک به بی نمونه و وینه ی پیشتر.

دوه م: خالی بون و پاکی و بیگه ردی و دوری له ئاکاری ناپه سه ندو تۆمه ت.

ئه م دوه مه شیان دو لقی لیده بیته وه:

أ. چاکبونه وه له نه خووشی.

ب. راگه یاندنی بچرانی په یوه نندی له گه ل شتیکی یا خود له گه ل که سییدا به هوی په خنه گرتن و به ناپه سه ند زانینی خوئی یا خود په فتاره کانیه وه.

وتیشمان لیځکولینه وه که مان به دهوری ئه م مانایه دا ده خولیته وه که له خالی کۆتایدا هاتوه، ئه م ماناو مه بهسته له (۱۷) جیگه ی دابه زینراوی به جیدا هاتوه، له م جیگایانه دا سه رنجی ئه وه ده دهین که به راشکاوی (تبراء) و وازلیهینان جیگه یه کی ئامازه بوکراوی تایبه تی خوی هه یه و له سنوریک ی دیاریکراودایه:

- ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ﴾ الزخرف/۲۶.

واته: ئیبراهیم وتی به باوکی و به هۆزه که ی که: من دورم و به ریم له وه ی که ئیوه ده ی په رستن.

واته: جیگه ی حه شالیکردن و وازلیهینانه که، بریتیه له و کاره ی که ئه وان ده یکه ن و له گه ل بیروباوه رپه که ی ئه مدا ریک نایه ته وه، که ئه ویش هاوه ل بریاردانه بو خواوه ند.

- ﴿كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ الحشر/۱۶.

واته: وه ک نمونه که ی شهیتان که وتی به مروّف، کوفرو ناخۆش نودی بکه، که مروّف کوفرو ناخۆش نودیه که ی کرد ئه و جا شهیتان پیی وت: من دورم و به ریم لیت، من له و خواوه نده ده ترسم که په روه ردگاری جیهانیانه.

- ﴿وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيءُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾ یونس/۴۱.

واته: ئه گه ره هه ولیان دا به درۆت بخه نه وه، پییان بلی کرده وه ی خۆم بو خۆم و کرده وه ی ئیوه ش بو خۆتان، ئیوه به ری و دورن له وه که من ده یکه م و منیش به ری و دورم له وه ی که ئیوه ده یکه ن.

ته نها له م گۆشه نیگایه وه (براء) له (ولاء) دهچیت، که هه ریه که یان جیگه یه کی هه یه و بیویسته قسه ی له سه ر بکه یین و رونی بکه یینه وه، قسه کردن له سه ر ئه م بابه ته وه دستنیشانکردن و دیاریکردنی جیگه یه کیش که هه ریه که له (ولاء) یان (براء) ی تیدا نوما یان و پون بینه وه، سه رده کیشیت بۆ ئه وه ی که نه (ولاء) ی ره هاوگشتی و نه (براء) ی ره هاوگشتی (المطلق) بونیان نیه، به لکو هه ریه که یان له سنوریککی دیاریکراو و له هه لومه رجیککی تایبه تدا، بۆ یان هه یه ببن و کاریان پی بکریت.

گۆشه نیگایه کی تریش هه یه که له و گۆشه یه وه (براء) و وازلیه یان له (ولاء) و لایه نیگری و وابه سه ته بون دهچیت، ئه و گۆشه یه ش بریتیه له وه ی که ئه م دوو چه مک و ده سه ته واژه یه هه ردوکیان له کۆمه لگه عه ره بیه کاندایه به شارنیشین و گوندنشینیا نه وه و له دیر زه مانه وه بونیان هه بو وه، هه ردوکیان به پیی پیزه و پاده ی ئه و په یوه ندیه کۆمه لایه تیا نه ی که له نیوان خیزان و تیره و هۆزو نه ته وه و گه له کاندایه هه یه، ئه وانیش گۆرانکاریان به سه ردا دیت و له ئاستیکه وه بۆ ئاستیککی تر ده گۆریت.

له م باره یه وه (الحارث بن حلزة الیشکری) له به سه ته یه کیدا ده لیت:

أم جنابا بنی عتيف فإنا منکم إن غدرتم لبراء

(جاحظ) له کتیبی (البیان و التبین) به رگی (۲) لاپه ره (۵۶) دا ده لیت: موعاویه ی کوری ئه بو سو فیان له کوفه دانیشت و په یمانی له خه لک و هه رده گرت له سه ر ئه وه ی که به رائه ت و وازلیه یان خۆیان له عه لی کوری ئه بو تالیب پابگه یه نن، له و کاته دا کابرایه ک له هۆزی به نی ته میم هاته لای و، موعاویه ویستی داوای ئه وه ی لیبکات که ئه و په یمانه ی پیبدا ت به لام کابرا وتی: ئه ی پیشه وای باوه رداران گوپرایه لی له زیندوه کانتان ده که یین، به لام هه شاو به رائه ت و پشت لیبه لکردن پانا گه یه نین له مردوه کانتان.

بۆیه موعاویه ئاوری دایه وه به لای موغیره داو پیی وت: ئەمه پیاویکه ئاگات لیی بیت و به چاکه هه لسوکه وت بکه له گه لیدا.

میژو نووس (ابن عبد الحكم) که له نیوان ساله کانی (۱۸۷-۲۰۷ک) دا ژیاوه، له ژیا ننامه ی عومه ری کوری عه بدولعه زیزدا ده لیت: عومه ر نارديه لای (شونب الحورری) و هاوه له کانی که له (الجزیره) جودا بونه وه و له فرمان ده رچونی خۆیانیان راگه یاندبو، نارديه لایان تا بین و گفتوگۆیان له گه لدا بکات، ئەوانیش دوو پیاویان نارده لای عومه ر، یه کیکیان (شیبانی) و ئەوی تریشیان (حبشی) و ناوی (عاصم) بو، (عاصم) له هاو پریکه ی زیاتر ده م پاراوو قسه زان بو، که هاتنه لای عومه ر سلاویان لیکردو دانیشتنو، عومه ر پیی وتن: پیم بلین بزائم چی بو به هوی ئەوه ی که هه لویست بگرن و بریاری ده رچون له فه رمانمان بده ن و په رخنه تان له کام جیگه ی کاره کانمان هه یه ..؟

(عاصم) وتی: سویند به خوا په رخنه مان له ژیا ننامه و هه لسوکه وتی تو نیه، چونکه تو چاکه کاری و داد په روه ریی په پره و ده کهیت، به لام له نیوان ئیمه و تودا کاریک هه یه، ئەگه ر بتوانیت ئەو کاره مان بو بکهیت ئەوا تو له ئیمه یه و ئیمه ش له توین واته: تو به شیکی له ئیمه و ئیمه ش به شیکین له تو و یه که ده گرین، عومه ر وتی: ئەو کاره چیه ..؟

(عاصم) وتی: ئیمه ده بینین و ده زانین که تو پیچه وانه ی ئەندامانی تری مالبات و بنه ماله ی فه رمان په وایی هه لسوکه وت ده کهیت و کرده وه کانیان به سته مکاریی ناو ده بهیت، ئەگه ر وای ده رده خهیت که تو له سه ر راسته ریگه یه تو ئەوان گومرا بون، ئەوا ئیمه داوات لیده کهین که حه شا له وان بکهیت و نه فره تیان لی بکهیت، ئەمه ئەو داواکاری و خواست و ویسگه یه یه که یان کۆمان ده کاته وه و ده مانکات به یه که، یاخود دورمان ده خاته وه و زیاتر په رت و بلاومان ده کات.

عومەر وتی: ئەزانم که ئیوه بۆ بە دەستھێنانی دونیا نەرۆشتونەتە دەرەو وەو بۆ ئەو وە یاخی نەبون، بە لکو ئیوه خوازیاری پاداشتی دوا پوژن، بە لام ریگەیی بە دەستھێنانه کە ییتان هەلە کردووە، بۆیە منیش لە بارەیی پرسیکەو وە لیتان دە پرسم و سویندتان دە دەم که بە پیی زانیاری خۆتان راستگۆیانە وە لامم بە دەنەو.

هەردو پیاو و میوانە کە وتیان: بە لئین بیئت وا دە کەین.

عومەر وتی: ئایا سەرنجی ئە بوبە کروی عومەری کوپی خەتابتان داووە..؟ ئایا ئەم دو پیاو و لە پیشینە کانی ئیوه نین و شایەتی ئەو یان بۆ نادەن کە بە هەشتین..؟ وتیان: بە لئ وایە.

عومەر وتی: ئایا دە زانن پاش کۆچی دواپی پیغە مەبەر هەندی تیرە و هۆز هەلگە پانەو و ئە بوبە کریش دەستی دایە جەنگیان و خوینی پرشت و دیلو کە نێزە کیشی لئ گرتن..؟ وتیان: بە لئ وایە ئەم کارە پوی داووە.

عومەر وتی: ئە ی ئەزانن کاتی ک عومەری کوپی خەتاب هاتە سەر کار هەموو کە نێزە کە کانی گێرپایەو و بۆ خزم و هۆزە کانیان..؟ دو پیاو و کە وتیان: تەواو و ئەو هەش دە زانین.

عومەر وتی: ئایا لەو حالەتە دا ئە بوبە کر حەشای کرد لە عومەر یا خود عومەر حەشای کرد لە ئە بوبە کر..؟ دو پیاو و کە وتیان: نە خێر.

عومەر وتی: هەوالم بە دەنی لە بارەیی خەلکی نە هەرە وانەو، ئایا ئەوان لە پیشینە کانی ئیوه نە بون و ئیوه هەواداری ئەوان نە بون و شایەتی ئەو تان بۆ نە دە دان کە ئەوان بە هەشتین..؟

دو پیاو و کە وتیان: بە لئ وایە.

عومهر وتی: ئەی ئەزانن کاتیڤ خه لکی کوفه دژ به وان ههستان و چون بۆیان، خه لکی کوفه دهستیان لێ پاراستن و هیچ که سیکی سفیلیان نه ترساندو خوین ریژیشیان به رپا نه کرد له ناویاندا..؟

دوو پیاوه که وتیان: ته واوه وئه مهش راسته .

عومهر وتی: ئەی ئەزانن کاتیڤ خه لکی شاری به سره که عه بدواللهی کوری وه هه بیش له گه لیاندا بو دهر چون دژ به خه لکی نه هره وان و خه لکه که ی نه هره وانیان هه مو هینایه دهر وه و کوشتنیان، له کاتیڤدا عه بدواللهی کوری خه باب یه کیڤ بوو له هاوه لانی پیغه مبه رو له ناو ئه و خه لکه دا بو، پاشان ژنه کانیاان کوشتن و منداله کانیاان خستنه ناو مه نجه لێ به کول هاتوه وه..؟

دو پیاوه که وتیان: ته واوه ئه مهش ده زانینو روشی داوه .

عومهر وتی: ئایا خه لکی کوفه چه شاو ته به پرایان کرد له خه لکی به سره، یان ئایا خه لکی به سره ته به پراو چه شایان کرد له ئه هلی کوفه..؟
دو پیاوه که وتیان: نه خیر.

عومهر جاریکی تر روی کرده وه دو پیاوه که و لێ پرسین: ئاده ی پیم بلین ئایا دین و ئایینی ئومه به یه که ده زانن یا خود دوان..؟
وتیان: یه کیڤه .

عومهر وتی: باشه که دین و ئایینی ئەم ئومه ته یه کیڤه، ئەی چۆن ئەو ئایینه ریڤه ی دا به ئیوه که هه واداری و لایه نگری و (ولاء) تان دهر پیرن بو ئه بوبه کرو عومهر و، ههروه ها ئەو ئایینه دهر فه تی دا به خه لکی کوفه که هه واداری و دۆستایه تی خه لکی به سره بکه ن و پشتیان تیڤه که ن، به لام هه مان دین و ئاین ریڤه له من ته نگ ده کاته وه و ناچارم ده کات که نه فره ت له پیڤشیانم بکه م و چه شاو ته به پرایان لیڤه که م..؟

باشه ئه ی نه گهر نه فرهت کردن له خه لکی گونا هبار ئه رکیکی ئایینی ده ستنیشانکراوه، دوا سات که یبو که ئیوه نه فرهتتان تیدا کرد بیّت له فرعه ون و سه مود...؟

وتیان بیرمان نایهت که ی نه فره تمان لی کردون.

عومه ر وتی: باشه ئه ی چۆن ئه و ئایینه تان ریگه تان پی ده دات، واز له نه فره تکردن له فرعه ون بهینن، به لام هه مان ئه و ئایینه وه ک ئیوه ده لئین: ریگه به من نادات و ناچارم ده کات که هه ر ده بیّت ئه ندامانی بنه ماله که م نه فرهت لی بکه م...؟ ئه ی هاوار بو ئیوه.... ئیوه خه لکیکی نه فامن.

ئایا ئه زانن که په یامهینه ری خواوه ند ره وانه کرا بو ئاوا خه لکیک که بتیان ده په رست و داوای لی کردن واز له و بت په رستیه بهینن و شایه تومان به تاک و ته نهایی خواوه ند بهینن و فه ریادی (لا إله إلا الله) رابگه یه نن، ئایا پیغه مبه ر خوی له خوین ریژی ئه و خه لکه پاراست و ئاسایشی شاره که ی پاراست...؟
وتیان: به ئی:

عومه ر وتی: ئایا ئیوه ئه مرۆ چه شاو ته به را له و که سانه ده که ن که پشتیان له بت په رستی کرده و دروشمی په کتا په رستیان راگه یان دوه و به ره وای ده زانن ده ست بده نه خوین رشتنیان و، له کاتیدا واز له جوله که و گا وره کان ده هیزن و په ناو دالده یان ده ده ن و خوینو مالیان ده پاریزن...؟

عاصم که یه کیک بو له دو پیاو ه که و هه ر ئه و قسه ی ده کرد وتی: تا ئیستا هیچ به لگه یه کم نه دیوه به قه د به لگه که ی تو رون و به هیز بیّت، بو یه من شایه تی ئه وه ده دم که: تو له سه ر ریگه ی هه قیت و چه شاو ته به را ده که م له هه رکه سیک که سه ر پیچیت بکات و دژت بوه ستیته وه.

عومهر روی کرده پیاوی دوه که ناوی شه بیانی بو و لئی پرسى: ئه ی تو...؟
 شه بیانی ش وتی: قسه کانت جوانن، به لام من ناتوانم به بی پرس و پراویژی
 هاو پیکانم بریار بدهم و ناتوانم به ناوی ئه وانه وه قسه بکه م، چونکه نازانم له
 کاره یاندا به لگه یان چیه و پشت به چی ده به ستن تا ده گه پریمه وه لایان، چونکه
 له وانه یه ئه وانیش به لگه یه کیان به ده سته وه بیت که من نه یزانم.

عومهر پیی وت: من باشاتر له خۆت ده تناسم.

خاوه نی کتیبی (العقد الفرید) له لاپه ره (٥٤) ی به رگی (٥) ی کتیبه که یدا ده گه پریته وه
 که عه بدوله لیکى کورپی مه روان په یامیکی له باره ی دیله کانی (یوم الجمجم) ه وه نارد
 بو چه حاج و بوئى نوسی: که شمشیر پراکیشیت له دیله کان و لیان بپرسیت ئایا
 هه لوئستیان چیه له باره ی ئه وه وه که دژ به ئیمه وه ستاونه ته وه و شه پریان
 کردوه...؟

هه رکام له دیله کان دانی به وه دا نا که ده رچونه که ی دژ به ئیمه وه شه پرکردنی
 له گه لماندا کوفره و ئه ویش به وکاره ی کافر بوه، ئه وا وازی لی بهینیت و نازادی
 بکات، هه رکه سیش سور بو له سهر ئه وه ی که سه ره پای وه ستانه وه ی دژ به ئیمه
 خۆی به موسلمان زانی، بدات له گه ردنی و بیکوژیت.

چه حاجیش وای کردو فه رمانه که ی جیبه جی کرد، له پریزه که دا سه ره گه شته
 نۆبه ی هه ریه که له: (عامر الشعبی، مطرف بن عبدالله بن الشحر، سعید بن جبیر)
 یه که م و دوه م پییان و ابو بوئى وه ی خۆیان ده رباز بکن هه ولئى ئه وه بدهن و وه ک
 خۆ پاراستنیک دان به ناره وایه تی کاره که ی خۆیاندا بنین، به لام سه عید ئه وه ی
 پیباش نه بو.

که شه عیبی چوه به ردهم چه جاج، چه جاج لیی پرسی ئایا کافریت یا خود باوه پردار...؟ وتی: خواوند دهست به بالی ئه میره وه بگریت، مال و حالمان لی تیک چوو، شه ونخونی زورمان کیشاو تیکه ل به ئاژاوه یه ک بوین و نه ئه وهنده پیاو چاک و خو پاریز بوین که بتوانین تیکه لی نه بین و نه ئه وهنده ش خراپه کاری به هیز بوین که تیایدا سه رکه وین.

چه جاج وتی: سویند به خوا راست دهکات، ئه مانه نه رایان وابوه که دژ به ئیمه بجه نگو و نه دهسه لاتی مانه وه شیان هه بوه، بویه به ناچاری ده رچون و ئه م پوژه یان به سه ردا هات، بویه وازی لی بینن با ئه میش پروات.

پاشان (مطرف بن عبدالله) هاته به ردهم چه جاج و چه جاج لیی پرسی: ئایا تو باوه پرداریت یان کافر...؟ وتی: خوا دهست به بالی ئه میره وه بگریت، دلنیام هه رکه س مل به فه رمانی ئیوه نه دات و په یمان و به یعت بشکی نییت و له کومه ل جیا بیته وه و موسلمانان بترسینییت، بیگومان که سی و ا شایسته ی کوفره .

چه جاج وتی: راست دهکات وازی لی بینن با پروات.

پاشان سه عیدی کوری جوبه پریان هینایه به ردهم چه جاج و لیی پرسی: تو سه عیدی کوری جوبه پیری...؟

سه عید وتی: به لی

چه جاج وتی: نه خیر، تو سه ر لیشیواوی کوری شکست خواردو (شقی بن کسیر) یت سه عید وتی: دایکم باشتر نام ده زانییت تا تو.

چه جاج وتی: خو تو دایکیشت سه رگه ردان و سه رلیشیاوان.

سه عید وتی: سه رگه ردانی و نابه خته وه ری سه ره نجامی ئه و که سانه یه که ده چنه

ناو ناگره وه .

حه جاج وتی: له وه گه پڕی، تو کافریت یان باوه پردار..؟
سه عید وتی: له و پۆژه وه باوه پرم هیناوه ئیدی کو فرم به پهروه ردگارم نه کردوه.
حه جاج وتی: بدهن له گه ردنی. (کو تایی).
کو مه لگه عه ره بیه کان پیش ئیسلامیش له سه رئاستی خیزان هه (ولاء و براء) یان ده زانی و له م دوو پڕیگه یه وه (ولاء) یان پیاده ده کرد:
یه که م: له پڕیگه ی به نه وه کردنه وه (التبني).
دوه م: به په یوه ست کردنی ره چه له ک (إلحاق النسب).
به لام (براء) یان به شیوه ی وازلێهینان و خو لیدامالین پیاده ده کرد.
بو نمونه: له سه رده می نه فامیدا ئه گه ر کو پڕک یان که سیکی نزیك، زۆری بهینایه
بو باوکی یان بو که سیکی تری، ئه و سه ره په رشتیاره که ی له وه رزی کو بونه وه ی
خه لکدا خزمه که ی یان که سه نزیکه که ی ده هینایه ناو خه لک و هاواری ده کردو
ده یوت: (خه لکینه ئه مه فلانه کو رمه و من حه شای لیده که م و دام مالیوه له خو م،
ده ستر پڕی بکاته سه ر مال و سامانی هه ر که س من شان ناده مه به ر
به رپرسیاریه تی و هه ر که سیش ده ستر پڕی بکاته سه ری من کارم پیوه ی نیه و داوای
هیچ ناکه م له که س).

مه به سستی ئه وه بو که حه شای لیکردوه و خه لکیش بزائن، سه یری (أساس
البلاغه) ی زه مه خشه ری لاپه ره (۱۸) بکه .

هه روه ها عه ره ب پیش ئیسلام له سه رئاستی هۆزیش (ولاء) و (براء) ی زانیوه .
سه باره ت به وه لائو هه واداری بو هۆزیش که کو مه له تیره یه کن و تاکه کانی
په یوه ندی خزمایه تی به یه کیانه وه ده به سستیته وه، دروست ئه م په یوه ندی و
وه لائش وه ک په یوه ندی و هه واداری خیزان و خزمه نزیکه کان وایه، به لام شیوازیکی
تازه له هه واداری له هۆزدا به دیده کریت که ئه و چه شنه هه واداریه له خیزان و بازنه ی

خزمه نزیکه کاندا به دینا کریت ئه ویش بریتیه له هه واداری نیوان تیره کان به هوی په یوه ندیان به یه که وه، یاخود به هوی به ستنی هاوپه یمانیه تیه وه له نیوانیانداو به به ستنی ئه م هاوپه یمانیه تیه ش هاوپه یمانه تازه که وه که یه کیک له ئه ندامانی تیره که ی لیدیت و وه که خزمی نزیکه و هه مان پشت سهیر ده کریت، به لام ئه بیئت ناگادار بین که کویله کان ئه م مافه یان نیه.

له باره ی (براء) و وازلیه ینان و پشت تیکردنیشه وه: له (قبیله) شدا دروست وه کو (براء) و به رائه ت کردن و وازلیه ینانی خیزان و خزمه نزیکه کان له تاکه کانیان، له قه بیله شدا (به هوی ئه وه وه که ئه و تاکه یاخود ئه و که سه له هه ندیک له پرکاره کانی ژیانی ئه و هۆزه لای داوه، یاخود پیچه وانه ی نه ریتیکی باوی په پره وکراوی ناو هۆزه که جولایه وه یان وازی له په ره ستنی یه کیک له په رستروانی هۆزه که هینا، یان پابه ندی به ها بالاکانی هۆزه که نه بو) به هه مان پرکاره کانی (تبرا) ی خیزان و بازنه ی خزمه نزیکه کان (قبیله) ش واز له م ده هینن.

ماوه ته وه ئه و راستیه بیری خوینهر بخرینه وه که، پیشتر ئاماژه مان پیکرد ئه ویش بریتیه له وه ی که په یامه ئاسمانیه کان به گشتی و په یامی موحه مه دی به تاییه تی، بو ئه وه هاتون که هه واداری و وابه سته یی و (ولاء) یکی تازه بهیننه کایه وه، که ئه ویش بریتیه له وابه سته یی و (ولاء) ی بیروباوه رو عه قیده، به بی ئه وه ی ناسازگاری و دژایه تی له گه ل چه شنه کانی تری وابه سته ییدا هه بیئت و بیشیخه نه ریزی پیشی پیشه وه ی هه موو چه شنه کانی تری وابه سته یی و (ولاء) هه کانه وه، به لگه ی ئه م راستیه ش بریتیه له فرموده ی خواوه ند که ده فرمویت: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ الحبرات/۱۰.

واته: به دیاریکراوی باوه رداران برای یه کدین.

هه روه ها ئه و قسه ی پیغه مبه ر (د.خ) له سه ر (ئه گه ر پشت پاس بیته وه) که ده لیت:
{ لا یؤمن أحدکم حتی یحب لأخیه ما یحب لنفسه } رواه البخاری فی صحیحه .
هه روه ها به به لگه ی نایه تی ﴿...وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ النساء ۱/.

له م تاوتوی کردن و پیناسه کردنه ورده ماندا بو هه ر یه که له دهسته واژه کانی (ولاء) و (براء) و خستنه روی جیاوازیه کانی هه ر یه که یان له وی دی و، پشت راستکردنه وهی بو چونه کانمان به چه ندین به لگه له نایه تی قورئان و فرموده ی پیغه مبه رو ریوایه ت و کۆپله ی ئه ده بی، له م کاره ماندا ئه وه مان له بیر نه چوه که (ولاء) له لای زمانه وانان یه کیکه له و دهسته و ژانه ی که مانای دوو سه ره و دژ به یه که له خۆده گریت، هه روه ها دهسته واژه ی (براء) یش به هه مان شیوه کاتیک که حه شاو وازهینان و پشت تیکردن به رانبه ر به که سیک یا خود شتیک راده گه یه نریت، راسته وخۆ واتای پوکردن له شتیک یا خود له که سیک ترو هه واداری بو ئه و لایه نه تازه یه له خۆده گریت.

لیره وه و له م پوانگه یه وه به دور نابینریت که ئه م دوو دهسته واژه یه بکرینه هاوملی یه کدی، لانی که م له روی زمانه وانیه وه پیکه وه ناویان بهینریت (ولاء و براء) تا دواچار ئه م پیکه وه بونه یان بیته هۆکاری هاتنه کایه ی دهسته واژه یه کی تازه ی ئه و تو که هه ردو پوه که له خۆبگریت.

هه روه ها له م بابه ته ماندا نه هاتوین به شیوازیک راقه و لیکدانه وه ی مانای (ولاء و براء) بکه ین که ته نها له و جیگایانه دا مانایان بکه ین که له دابه زینراوی به جی و فرموده کانی پیغه مبه ردا هاتون و، ئاگامان له و راستیه نه بیته که ئه و مانا و اتایانه له سه ر حاله تی خۆیان نه ماون و به و شیوه ی که له دابه زینراوی به جیدا هاتون

نه ماونه ته وه، به لکو چهند واتاو مانایه کیان تیخزینراوه که پیشتر ئه و ماناو واتایانه یان تیدا نه بوه، دواتر به هوی روداو و پیشهاته میژویه کانه وه ئه و واتاو داهینراوانه خراونه ته سهرا واتاو مانا راسته قینه که و له ویوه ماناو واتای دسته واژه کان له چوارچیوه قورئانی و ره سه نه که ی خوی ده رچوه و بوه ته شتیکی تر، ئه م کرداو پرؤسه یه ش پراوپر بریتیه له (تحریف الکلم عن مواضعه) واته: لادان و وه رچه رخاندنی چه مک و زاراوه یه که له بابته که ی خویه وه بو بابته تیکی تر، که خواوه ند له نایه تی (٤٦) ی سوره تی (النساء) و له نایه تی (١٣) ی سوره تی (المائده) دا باس له م پرؤسه قیزه ونه ده کات که دهستی گه شتوه به چه ندین موفره ده و دسته واژه ی تری وه (العصمة، الشفاعة، الجهاد في سبيل الله، الهجرة... الخ) که ئه گهر ده رفه ت هه بیته پیویست ده کات له جیگه یه کی تر دا بو هه ریه که یان بابته تیکی تاییه ت بنوسین، پرسپاری گرنگ ئیستا ئه مه یه: ئه و واتاو مانا زیادانه ی که خزینراوه ته ناو هه ردو دسته واژه ی (ولاء و براء) هوه چین و کامانه ن...؟ نایا چهند روداو پیشهاتیک بونه ته هوی سه ره لدان و داتاشینی ئه و ماناو واتا تازانه...؟ نایا له کویداو به چ شیوه یه که به لگه ی پیویستمان ده ست ده که ویته بو چه سپاندن و دوپات کردن و پشت راستکردنه وه یان...؟

بو وه لامدانه وه ی ئه م پرسپاران، ئه گهر بگه ریینه وه لای ئه و شاروو ده سچنه ی که به ناو ئه و هه والو گه واهانه (الشواهدو الأخبار) انه دا کردومانه که له لای هه ریه که له (جاحظ، وابن عبدالحکم، وابن عبد ربه الأندلسی) هه ن، ئه و سه رنجی ئه وه ده ده ین که چه شنیک تازو نوئی له (ولاء) و هه واداری بو ده سه لات په یدا بوه، به سه رنجدان له رابردو مرؤف بوی پون ده بیته وه که ئه و چه شنه هه واداریه نه له ناو عه ره بی پیش سه ره لدانی ئیسلام و نه له سه رده می پیغه مبه رایه تیدا له دورگه ی

عەرەبیدا بونی نەبوە، بەلکو هیئراویکی نووییە و ئەو کەسانە هیئاویانە لە گەڵ خۆیاندا کە لە ولاتانی میسرو یەمەن و سەرزەویەکانی رۆم و فارسەو دەهاتن و موسلمان دەبون و باوەریان دەهینا، کەسی واش هەیه باوەری وایە، ئەم چەشنە هەواداریە هەربو، بەلام هەژمونی هەواداری بۆ بیروباوەرە کە پێگەی بەهەواداریە تر نەداوە تاخۆی بنوینیت و خۆی دەریخات.

ئەو کەسە کە سەرنجی میژوی ئیسلامی بدات (لایەنگری هەرکام لەم دوو بۆ چونە بیت) بۆی دەردەکەوینت لە پۆژی کۆچی دوازی پێغەمبەرەو و تەنانەت پیش لەدفن کردنیشی، لەروداوی (سقیفة) دا ئەم هەواداری دەسلاتە سەری هەلداوە و پۆژ بە پۆژ لە پەرەسەنددا بوە تا بە ئەمرۆ گەشتو، ئەم هەواداری (ولاء) ه تازەیه هەندئ جار تیکەل بوە لە گەل هەواداری خیزان و هەندئ جاریش تیکەل بوە لە گەل هەواداری هۆزو بازەنی خزمە نزیکەکاندا، هەندئ جاریش تیکەل بوە لە گەل هەواداری (ولاء) ی نەتەویددا، ئەو هەواداریە نووییەش کە لە لایەنگری و بەلادا تاشینی دەسلاتدا خۆی دەنواند، هەمیشە لە ژێر عەباو چارشیی (ولاء) و هەواداریە عەقیدی و بیروباوەریە کەدا خۆی حەشار دەدا و لەویو پۆلی خۆی دەگیپرا، سەرەتای ئەم هەواداریە لەویو دەرکەوت کە لە پۆژی کە پرەکە ی بەنی ساعیدەدا (أنصار) و پیشتیوانەکانی لاداو دوری خستنه وە لەگرتنه دەسی دەسلات و سەرۆکایەتی دەولەت، بەو کارەش ئەم پۆستە هەستیارە بەرزە بەشیووی یە کجارەکی بۆ قورەیش یە کلازی کرایەو.

ئەم کارەش بە دورو سەر سوپهینه نازانریت، چونکە دەبینین ئەم پەفتارو بۆ چونە پشت ئەستور کراوە بە پیوایەتیک گویا قسە لەناوی ئەو دە کەسە دەکات کە مژدە ی چونە بەهەشتیان پیدراوە و هەمویان لە هۆزی قورەیشن و تەنانەت یە کەسیان لە پیشتیوانان (أنصار) نیە.

خوینه ری به ریژ، بیهینه ره به رچاوی خۆت ئه گهر ئه م ریوایه ته باس بکرایه، که گویا پیغه مبه ر ناوی ئه م ده که سه ی بردوه و هه مویان له قوره یشن، ئه گهر پشتیوانان (انصار) ئه م گپرانه وه یان بیستایه، ئایا چیان دهوت و هه لوئستیان چی ده بو و چۆن ربه روی ئه م گپرانه وه و هه واله ده بونه وه...؟ چونکه ئه م گپرانه وه یه ئامازه بو پرسیکی گزنگ ده کات که ئه ویش لایه نگری خواوه نده بو هۆزی قوره یش، گویا خوی خویانه و پاداشتیان ده داته وه (تعال الله عما یصفون).

دواتر ئاکامه کانی هه واداری بو ده سه لات له سه ر ئاستی سیاسی بریتی بون له:

۱. جه ننگه کانی هه لگه رانه وه و پاشگه ز بونه وه، وه ک چۆن میژو نوسه کان پیی ده لئین: (حروب الردة) و جی نشینی یه که م ئه بوبه کری سدیق رابه رایه تی ئه م جه ننگه ی ده کرد، له م جه ننگه دا پالنه ره ئابوریه کان تیکه ل به هه واداری و (ولای) تیره گه ری و ته نانه ت هه واداری بو بیروباوه ریش بون، مۆدی لیککی نوئ له جه نگو کوشتاری له گه ل خۆیدا هیئا که زۆر مه ترسیدار بو، ئه ویش بریتی بو له جه نگو و کوشتار له نیوان موسلمان ه باوه رداره کان خۆیاند ا دژ به یه کتر.

۲. ئاژاوه گه وره که، وه ک دکتۆر ته ها حسین له کتیبیکیدا وا ناوی ده بات و کتیبه که شی هه ر به ناوی (ئاژاوه گه وره که) وه ناوناوه، که دیارترین هۆکاره کانی ئه م ئاژاوه گه وره یه ش ئه و هه واداری و (ولای) ه خیزانی و خزمایه تیه بو که له نیوان هه ردو بنه ماله ی (به نی عه بدولمه ناف له هاشمی ه کان و به نی ئومه یه دا هه بو دوا ی لادانی هه مو بنه ماله کانی تری قوره یش).

۳. تیرووری سیاسی و پاکتاوکردنی جه سته یی، ته نانه ت ئه م پرۆسه یه توانی بگاته لای چوار جینشینه که ی پیغه مبه ریش، ئه م پیلانه قیزه ونه له سه رده سستی دوو روه کان و که سانی توند ئاژو و ئه و که سانه وه ئه نجام ده درا که له فه رمانی ناوه ند درده چون (خوارج).

۴. جهنگی جه مهل که به پیی گپرانه وه کانی ته بهری که له بهرگی (۴) لاپه ره (۵۳۹) ی میژوه که یدا هاتوه، هزار کهس له خه لکی شاری به سره و پینج هزار که سیش له خه لکی شاری کوفه ی تیدا کوژرا، ئەم ژماره یه ده کاته ده هینده ی ژماره ی ئەو کوژراوانه ی که له کۆی جهنگ و پوبه پرو بونه وه کانی سهرده می پیغه مبهردا کوژران، ئەم جهنگه ش واته: جهنگی جه مهل به سهرکردایه تی (عائشه) ی دایکی باوه پرداران و هاوژینی پیغه مبهر له بهر یه که وه و له بهر که ی تریشه وه به سهرکردایه تی عه لی کوری ئە بوتالیب به پپوه ده برا، هۆکاری ئاشکراو راگه یه نراویش بو بهر پیاکردنی ئەم جهنگه، بریتی بو له تۆله کردنه وه له بکوژانی عوسمانی کوری عه فان.

۵. جهنگی (صفین) یش که موعاویه ی کوری ئە بوسوفیان سهرکردایه تی سوپای شام و عه لی کوری ئە بو تالبیش سهرکردایه تی سوپای خه لافه تی ده کرد، لیره شو له م جهنگه شدا هۆکاری ئاشکراو راگه یه نراو هه ر بریتی بوو له سهندنه وه ی تۆله ی خوینی عوسمان.

ئوه ی جینگه ی سهر سوپرمانه ئوه یه که ته بهری له میژوه که یدا وه ک چون به وردی باسی جهنگی جه مهلی کردوه، سه باره ت به م جهنگه هیچ ژماره یه کی بو کوژراوانی جهنگه که و قوربانانی باس نه کردوه، به لام میژو نوسانی هاوچه رخ ژماره ی کوژراوانی جهنگی (صفین) به (۵۰-۶۰) هزار کهس ده خه ملینن.

۶. سهره لدانی ده رچوان له فه رمانی ناوه ند (خوارج) که پییان وابو پیشه وا عه لی به رازی بونی به (تحکیم) و ده سته ی دادوه ری نیوان سوپاکه ی خوی و سوپای موعاویه، سازشو نه رمیی نواندوه و دواچار ئەم سازشو نه رمیی نواندنه ش سهری کیشاوه بو خاوبونه وه ی سوپاکه ی له شه پرو جهنگه که دا، به م کاره شی ئاراسته ی جهنگه که ی گوپروه و ئەرک و مافه کانی ئال و ویل کردوه.

ئیمه ش وای بۆ ده چین که (خوارج) له سهرده می عه لی و مو عاو یه دا سهریان هه لداوه، واته: ژماره یه ک له هاوه لانی پیغه مبه ر له ناو خه وارجدا بونیان هه بوه و ئه وانی تریان له (تابعین) و نه وه ی دوا ی هاوه لانی پیغه مبه ر بون، ئایا کاتیک ئه مه حا لی هاوه لانی بو بیئت ده گونجیبت پیغه مبه ر بفرمو یئت: (أصحابي كالنجوم بأيهم اقتديتم اهتديتم)...

واته: هاوه لانی وه که ئه ستیره وان شوین هه رکامیان بکه ون ریگه ی راست ده دۆزنه وه.

بو یه: ئیمه پیمان وایه زۆریک له و پړوایه ت و به ناو فهرمودانه ی که بو نی سیاسه تیان لیوه دیت، یارمه تی ده ربون بۆ لیخن کردنی بیروباوه ری ئیسلامی و کوشتنی ژماره یه کی زۆر له موسلمان ه باوه رداره کان به ده ستی یه کترو له پینا و ئامانج گه لیکی سیاسی پوتدا.

سهره لدانی ئه م چه شنه ریوایه تانه و دوا جار شیواندنی بنه ماکانی بیروباوه ر، له سهر ئاستی فیکری ئه م ئاکامانه ی لیکه و ته وه:

۱- هاومل کردن و به جمع کردنی (ولایهت) له گه ل حوکم و ده سه لاتدا، له زه یین و خه یال دانی عه ره بیدا، له کاتیکدا که (والی، ولی، مولی) به (هادی، راعی، کفیل) دانانرین وه که چۆن خواوه ند ده فهرمو یئت: ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ﴾ البقرة/ ۲۵۷. واته: خواوه ند سهر په رشتیارو مشور خۆری باوه ردارانه و له تاریکستانه وه ده ربازیان ده کات بۆ نورو پۆشنایی و ئه وان هه ش که کو فر ده که ن سهر په رشتیاریان کار به ده سه ته سه ته مکاره کانه که له نورو پۆشناییه وه په لکیشی ناو تاریکستانه کانیان ده که ن.

هه روه ها ده فهرمویت: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ المائدة/ ۵۵.

واته: به دلنیا بییه وه ته نها خواوه ندو په یامهینه ره که ی و باوه پداران مشور خورو خه مخوری نیوه ن.

ئه گهر سه رنج بدهین له م نایه تانه دا ته نها خواوه ند و خودی باوه پداران خویانن که سه رپه رشت و مشور خوری باوه پدارانن.

به لام له م فهره نگو و تیکه ل کاریه تازه یه دا، حاکم و کاربه ده ست کراوه ته (والی) و مشور خورو سه رپه رشتیار، هه وره ها حوکمران و سولتانه کان له خه لک کراون به و (الی الامر) ره ی که له سوره تی (النساء) دا باسیان ده کات و داوی گو ی پرایه لی لی کردنیان ده کات و ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ النساء/ ۵۹.

{واته له و پرۆسه ی ئاوه ژو کردنه دا (أُولِي الْأَمْرِ) به حاکم و ده سه لاتدارو سولتانه کان لیکدراوه ته وه، له کاتیکدا که له م نایه ته دا مه به ست مشور خوران و خه لکانی پسپوړی بواره جوړاو جوړه کائن، نه ک حاکم و ده سه لاتدارو سولتانه کان که ئه وان کاری به پرپوه بردنی دونیا یان له ئه ستودایه له پوی کارگیږی و سیاسیه وه}.

۲- سه رکه وتن و هه لکشانی هه واداری بۆ ده سه لات، تا گه شته پله ی یه که م له پرپزه ندی گرنگی پیدانه کاند، دواتر کار به پرا ده یه ک گه شت که (ولاء) ی بیرو باوه پ له و پله یه که مه دا نه مایه وه که خواوه ند له ریگه ی وه حی و سروشه وه و به شیوه ی تیوری له پرپزه ندی یه که م دا (ولاء) و هه واداری بیرو باوه پو عه قیده ی دانابو، پیغه مبه ریش (د.خ) له ژبانی خویدا کاری کرد بۆ ئه وه ی (ولاء) و هه واداری بیرو باوه پ له پله ی یه که می (ولاء) کاند جیگیر بکات.

۳- ئەو (ولایه) و مشور خۆریه ی که پیغه مبه ر (د.خ) هه یبو، پاش ئەوه ی کۆچی دوایی کرد، راسته وخۆ گوێزایه وه بۆ باوه پداران و وه که له سوره تی (الأحزاب) دا خواوه ند باسی لیوه ده کات، ئەم ولایه ت و مشور خۆریه که خۆی له ئامۆژگاریو بیرخستنه وه و پینمایی کردن و پیرۆشن کردنه وه ی دلسۆزانه و له شیوازی نه رم و نیانیدا ده بینیه وه، گۆراو هه لکشا بۆ پله ی سه لته نه ت و حاکمیه ت، به شیوه یه ک که دواتر وه ک میراتیك به پشتاو پشت بۆ کورپو نه وه کانیا ن ده مایه وه، نه ک هه ر ئەوه به لکو ژنانی پیغه مبه رو هاوه له کانیشی گرته وه، له کاتی کدا وه ک وتمان خواوه ند به م شیوه یه باس له ولایه تی پیغه مبه ر بۆ باوه پداران ده کات و ده فه رمو ی: ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ * لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ﴾ الغاشية / ۲۱-۲۲.

واته: تۆ بیر ی باوه پداران بخه ره وه چونکه ته نها کارت ئەوه یه بیریا ن بخه یته وه به ناگیا ن به ینیته وه، دوا ی ئەوه تۆ ده سه لاتت نیه به سه ریا ندا. به لای هه وادرا ن و لایه نگرانی عه لی کورپی ئە بو تالیبه وه بۆیه (خوارج) به و ناوه وه ناوزه د کران و پیناسه کران، چونکه له فه رمانی عه لی ده رچوبون، که لایه نگرانی عه لی، عه لی یا ن وه ک پیشه واو سولتان و وه لی و مشورخۆری خۆیا ن سه یر ده کرد، هه روه ها به لای لایه نگرانی فه رمانپه واکانی به نی ئومه یه شه وه بۆیه هه ر به ناوی (خوارج) وه ده ناسینرا ن و ناوده بران، چونکه له بۆچوی ئە وانی شدا (خوارج) له گوێزایه لی (أولي الأمر) ده رچوبون، که ئە وانی ش کاربه ده ستانی به نی ئومه یه یا ن به (أولي الأمر) ی خۆیا ن ده زانی.

۴- سه ره لدا نی ده سه تها وه کانی سوکایه تی کردن و نه فره ت کردن و به کافر کردن یه کدی، وه ک ده رها ویشه ته کانی حه شا کردن و پشتته لکردن له یه کدی و (براء) که له لایه ن ده سه ته نه یاره کان و لایه نه کانی ناکوکی یه کدی وه (ناکوکیه که له سه ر هه رچی بوایه) دژ به یه کتر ده خرانه گه پ، ده سه ت و لایه نه ناکوکه کانی وه ک: پشتیوانان و کۆچه ران، تالیبه کان و سو فیانیه کان، ئە مه ویه کان و عه باسیه کان و، عه ره ب و عه جه م، هه وادارا نی عه قل و هه وادارا نی نه قل و... هتد.

۵- گۆرینی سیستەمی حوکمرانی لەو خەلافەتەو هە که بە هەلبژاردن و ڕاویژ (بە مانا میژویە که ی) دەستنیشان دەکرا، گۆرا بۆ پاشایەتی و دەسەلاتیک که ڕەچە لەک و پشتا و پشت ڕۆلی تیدا دەگێراو بە تێپەر بونی میژو بو بە دەولەتی ئیمپراتۆری هاوشیۆهێ ئو دەولەتانهی که لەو سەردەمەدا هەبون.

لەبەر ڕۆشنایی هەمو ئو گۆرانکاری و سەربورده میژویانەدا که خستنمانهرو، لەم سەردەمەدا ئاساییه که هەردوو دەستەواژە (ولاء و براء) وەک دو دەستەواژە هێ هوملی یە کدی دەرکەون بە هەموو ئو مانا و اتایانەو هە که بە تێپەر بونی ڕوداوه کانی میژو، خراونەتە سەر واتای ئەم دوو دەستەواژە هێ، یاخود هەمو ئو ئاماژانە هێ که بە لای شیعە و سونەو هە بە یە کسانی نەخشە ڕینگایە کی دیاریکراویان کیشاوه بۆ میژو، تا وای لیها توه که ڕوداوه کانی میژو ئەم ئاراستە هێ یان وەرگرتوه که ئیستا لە سەری دە ڕۆن و کەس نە هاتوه شان بداتە بەر ئەرکی لی کۆلینەو هە بە دوا داچون بکات بۆ ڕوداوه کان تا بتوانیت ڕونی بکاتەو هە لە هەر ڕوداوی کدا، تاوانبار کئی بو هە دەستنیشانی بکات، یاخود وەک دەوتریت: دەستنیشانی بکات که کام لایەن هێ لکه که یە و کام لایەنیش مریشکه که یە، لە کاتی کدا که ئاوات بۆ ئەم لی کۆلینەو هە بە دوا داچونە دەخووزین، مەبە ستمان ئو هە نیه که بمانتوانیا یە لایەنی تاوانبارمان دەستنیشان بکرا یە و هەمو دەستە چه وره که مان بە سەر ئو دا بسپریا یە و کراسی تاوانمان بکرا یە بە بە ریدا، بە لکو ئه گەر ئو هە ولئی بە دوا دا چونە بدرایە دەبو بە هە ولئیک بۆ گێرانه و هێ ئو دەستەواژە یەو، دەستەواژە کانی تریش بۆ واتاو مەبە سته قورئانیه کان تا بزانیین که خواوه ندو پیغه مبه ره که ی بە چ مەبە سته و مەغزاو مەرامیک ئەم دەستەواژە یان بە کار هیناوه لە پە یامه ئاسمانیه که دا.

یان کاتیک ده بینین: له دیر زه مانه وه و تاوه کو ئیسته شه وادارانی خاندانی پیغمبهر (د.خ) دهس به م زار او هیه وه ده گرن و ده سبهر داری نابن و کردویانه به ته وه ری بنه پرتی له بیرو باوه پریانداو کردویانه به پیوه ری سهره کی له هه لسه نگاندنیا نداو، به هوی ئه م دهسته واژه هیه وه پرتیه ی کوفری کافرک، یا خود باوه ری باوه پرداریک ده سنیشان ده که ن و له ویوه له یه کتر جیا ده که نه وه، ئیمه ده زانین که هه وادارانی خاندان له میژودا توشی چه ندان نه هامه تی و بگروه بهره هاتون و به وهویه وه که پویه پوی ئه و حاله ته نه خوازراوانه بونه ته وه، ئه گهر به ناوی (التقیة) و خو لادانه وه خو یان له ده برپینی ئه و راستیه لادابیت، ئه و باو ئه و کاته پاساویان بو ده هینینه وه، مه گهر که سانیک که له لایه نگری و په رگیری کردندا پوچوبن و به وه هویه وه پیمان هه لخلیس کابیت و که وتبنه حاله تیکی ئه و تووه که نابیت که سنیک که باوه ری به خواوه ندو پیغمبهره که ی هه بیت بکه ویته حاله تی واوه .

به لام ئه وه ی مایه ی سهر سورمانه ئه وه یه که چه شنیک له (ولاء) و (براء) له م دوایانه وه له ولاتیکی ئیسلامیدا که ئه و ولاته له جیگه ی دلدایه بو ولاتانی تری ئیسلامی، له م ولاته دا ئه م چه شنه نوئییه له (ولاء و براء) بلاو بویه وه و په ره ی سه ندو پشتی به پوچون و سه ختگیری به ست، هه لگرانی ئه م بیره دروشمیکیان به رز کرده وه که دوانه یه که بوو دابه شکردنی قه بول نه ده کردو قابیلی جیا کردنه وه ش نه بو (ولاء و براء) به واتایه کی تریان ره ش یان سپی، سه ره تا له یه کتاپه رستیه وه که خو ی له (لا اله الا الله) دا ده بینیته وه، ده ست پیده کات و تیده په رپیت به فرمان به چاکه و ریگیری له خراپه دا، تا ده گاته رامالینی درک و دالیک له سه ره ریگه یه کدا .

هه لگران و هه وادارانی ئه م چه شنه بیرکردنه وه یه به وه وه نه وه ستان که بوچونه که یان بکه نه قوتا بخانه یه کی فیکریی که ئاماده یی تیدابیت له گه ل بوچون و قوتا بخانه

فیکریه کانی دیکه دا بخریته بهر گفتوگو و لیکدانه وه، به لکو پییان هه لخلیسکا و که وتنه ئه و هه له یه وه که پیشتر شافیعیه کان و حه نبه لییه کان و حه نه فییه کان و مالیکیه کانیشی تیکه وتبو، ده ستیان دایه کافر کردنی خه لکی ترو پشتیوانی کردنی ده سه لات، له سه رکوت کردنی نه یاره کانی ده سه لات و له ناو بردنیان له هر دهر فه تیگدا که ده ست بدات، له کاتیکدا ئه م به پریزانه ئه م کاره یان ده کرد، که ده یانزانی به کافر کردن و (تکفیر) هه روه ها چه وساندنه وه ی فیکری، چه کیکی دوو سه ره یه و نه گه ر تو دژی خه لکی تر به کاری بهینیت، ده بییت دلنایبیت رپوژیکیش دیت شکست سه ره له ده دات و که سیکیش دژی تو ئه و چه که به کار ده هینیتته وه.

چونکه ده سه لات له په یامی خواوه ندا له خانه ی گوراوه کاندایه و ئه م بنه ماو پره نسپیه ده سه لات ریک ده خات که خواوه ند ده فه رمویت: ﴿وَتِلْكَ الْآيَاتُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾ آل عمران / ۱۴۰.

له مباره یه وه (یا قوت الحموی) به سه ره اتیک ده گیریته وه له باره ی چه وساندنه وه و پاکتاو کردنی جه سه ته ییه وه که له شاری (ره ی) له نیوان شافیعیه کان و حه نه فییه کاندایه له لایه که وه و شیعیه کانیش له لایه کی تره وه رویداوه، دواتر له نیوان خودی شافیعیه کان و حه نه فییه کانیشدا دوباره بوته وه، تا ولات وه ویرانه یه کی لیها توه. نه گه ر که سیک به وردی سه رنجی ئه و پیناسانه بدات که بو هه ریه که له (ولاء) و (براء) خستنامه رو، هه روه ها سه رنجی ئه و تیگه یشتنه ش بدات که ئیمه هه مانه له باره ی ئه م دوو ده سه واژه یه وه، به چ مانا و واتایه که له نایه ته کانی دابه زینراوی به جیدا هاتون، هه روه ها به چ مانا و واتایه که له هه وال و شیعو به سه ته کانی ئه دیب و هه لبه ست وانه کاندایه هاتون، تیده گات چ لادان و به لاریدا بردنیک له تیگه یشتن له مانا و واتای ئه م دوو ده سه واژه یه دا رویداوه و دوا جار تیده گات که چه نده ئه م دوو ده سه واژه یه له مانا و ئامازه قورئانیه بنه ره تیه کانی خویمان دور خراونه ته وه.

نه گهر خوینه ر به سه رنجه وه سهیری لیكدانه وه و به راوردو تیگه یشتنه کانی ئیمه بکات، بیگومان چندن پرسیاریک یه خه ی پیده گرن و په لکیشی ده که ن به ره و چندن ئاکام و تیگه یشتنیک، دواتر له و ریگه یه وه ده توانیت ئه و بابه تانه ی که هه ندیک له خه لک به چه سپاوی نه گورپو (مُسلِّمة) و به لگه نه ویستیان داده نیت، بخاته سه رمیزی تیپرامان و لیكدانه وه و به چاوی ره خنه و سه رنجی وردو و ریاییه وه به هه مویاندا بجیته وه، له وانه یه یه کیک له گه وره ترین و گرن گترینی ئه و پرسیارانه بریتی بیت له وه ی که: ئاخو ئه م ده سته واژه ی (ولاء) و (براء) هی که ئه مپوو له م سه رده مه دا له لایه ن هه ندیک له خه لکی شیعه و هه ندیک خه لکی سونی و کومه له و ده سته کانه وه به کار ده هیتریت، هه مان ئه و (ولاء) و (براء) ه بیت که له م ئایه تانه دا هاتوه و پیمان ده فه رمویت: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ * وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ﴾ المائدة/۵۵-۵۶.

واته: به دلنیا ییه وه مشور خوړو سه رپه رشتیارتان خواوه ندو په یامهینه ره که ی و ئه و که سانه ن که باوه رپیان هیناوه، ئه وانه ی که په یوه ندیان له گه ل خواوه ندا به رده وامه و زه کاتی مال و سامانیان ده دن و به رده وام گوی به فه رمانی په روه دگاریانن، هه رکه سیک لایه نگری و هه واداری له خواوه ندو په یامهینه ره که ی و باوه رداران بکات به دلنیا ییه وه هه ر ده سته و گروهی (حزب الله) ن که سه رکه وتون. (واته: ئه و ده سته یه ی که به پیی یاسا و پینوما یه کانی خواوه ند ژیان به ریوه ده به ن).

یا خود نایا ئەم دەستەواژەیی که ئیستا لەسەر زاری ئەو دەستە و تا قمانەییە، هەمان ئەو (برای) یە که لەم نایەتەدا هاتووە و خواوەند دەفەر مویت: ﴿وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ﴾ التوبة/۳.

واتە: بانگەوازیکی لە خواوەندو پەيامهینه ره که یه وه بو خه لکی له پوژی حه جی که وره داو پرایده گه یه نین که خواوەندو پەيامهینه ره که ی حه شا ده که ن له موشرکین.

بو وه لأمی ئەم پرسیاره سهرنجی ئەم بره گه یه ده ده یین که له چه ند کتیبیکی ناوداره وه وه رمانگرتون.

۱. { له و پوه وه که بناغه ی موالات و هه واداری: خو شه و یستیه و، بناغه ی دژایه تیکردنیش: رق لیبونه وه و بو غزاندنه و، له م دو بناغه یه وه کرداره کانی دل و جو له ی ئەندامه کانیش سهرچاوه ده گرن و ده پرژینه ناوخودی هه واداری و دژایه تیکردنه وه (المولاة والمعادات) وه ک: سه رخستن و دلپیکرانه وه و هاوکاریکردن، هه روه ها وه ک تیکۆشان و جیهاد و کوچ کردن و کاری له م بابه ته، دلنایشین که هه واداری و پشت تیکردن و وازلیهینان (الولاء والبراء) له پیداو یستیه کانی (لا إله إلا الله) ن و به لگه ی ئەم راستیه ش له قورئان و سونه تدا زۆرن }.

۲. { کاتیک پەيامهینه ر (د.خ) هه ستاو موشریکه کانی به ناگا هینایه وه و هوشداری دانی له باره ی خرابی کاره که یانه وه و داوای یه کتا ناسی لیکردن، موشریکه کان داواکه ی ئەویان به باش زانی و له ده رونی خو یاندا ده ستیان دایه تا وتو ی کردنی بانگه وازه که ی، و یستیان به ده میه وه بین، تا پەيامهینه ر به راشکاوی هیرشی کرده سه ر ناینه که یان و هیماکانیانی به نه زان وه سف کرد، ئەوجا ده ستیان دایه دژایه تی کردنی خو ی و هاوه له کانیشی.

ئه گه ر ئەم راستیه ت زانی، ئەوجا بزانه که مروژ هه ر چه نده خواوەند به تا ک و ته نها پیه رستیت و وازیش له شیرک بهینیت، ئاینداری و ئیسلامه تی دانامه زریت تا

دژایه تی موشریکه کان نه کات و به راشکاوانه دژیان نه وه سستیته وه و نه یان بوغزینیت، وه ک خواوند له نایه تی (۲۲) ی سوره تی (المجادلة) دا ئه م راستیه ده خاته پرو، ئه گه ر ئه م راستیه تیگه شتی ئه وا ده زانی زۆربه ی ئه وانیه ی که خویان به ئاینه پهره ر ده زانن ئاینه که یان نانس واته: مانای (لا إله إلا الله) نازانن.

ئه گه ر وانه بوایه چی وایکرد که موسلمانان ئه وه موو خورپاگری و ئه شکه نجه و دیلایه تی و کۆچ کردن بو حه به شه... هتد، قه بول بکه ن و به رگه ی بگرن، له کاتی کدا که پیغه مبه ر (د.خ) به سۆزترینی خه لک بوو بو یان و ئه گه ر ده رفه تیکی تری بو شک ببردنایه ئه وا بیگومان پینماییه ده کردن و ده یپاراستن له وه موو مهینه تیانه. سه ییری کتیبی (مجموعه التوحید) ی ئین و تهیمیه و ئین و عه بدولو هاب لاپه ره (۱۹) بکه.

۳. { پیغه لخلیسکانی ئه م زانایانه مه به ست (عه بدولپرهمانی که واکیبی و شیخ موحه مه د عه بدوه و عه باس مه حمود عه قادو ته ها حسین... هتد) له باره ی هه واداری و به لادا شکاندن و نه رمی نواندن له گه ل کافراند له هه ندی بابه تدا که به لگه ی شه رعییان به ده سه ته وه نیه، پرسیکه لای ئیسلام په سه ند نیه و ده بیته لی یی دورکه وینه وه، چونکه پیشه نگی ئیمه پیغه مبه رو هاوه له به ریزه کانی و پیشینه چاکه کاره کانمانن نه ک که سانی تر} سه ییری کتیبی (الولاء والبراء فی الاسلام) ی (محمد سعید القحطانی) لاپه ره (۳۹۹) بکه.

۴. { کۆچ کردن بابه تیکه په یوه سه ته به (ولاء وبراء) هوه، به لکو یه کیکه له داخوازیه گرنگه کانی و قسه ی زۆریش هه لده گریت له باره یه وه بیکه یین بو یه دابه شی ده که م به دو به شه وه:

أ. مانه وه له (دار الکفر) دا.

ب. کۆچ کردن له (دار الکفر) هوه بو (دار الإسلام).

پیغه مبه ر (د.خ) ده لیت: من دورو به ریم له موسلمانیک که له ناو موشریکه کاندایه بمینیتته وه.

ههروه ها ده لئیت: کۆچکردن دوایی نایهت تاوه کو ته و به کردن و گه پانه وه بۆلای خواوه ند کۆتایی پینه یهت، ته و به کردنیش کۆتایی پینایهت تاوه کو خۆر له خۆرنشینه وه هه لئه یهت.

وه ک له (أحكام القرآن) ی (جصاص) یشدا هاتوه، حه سه نی کورپی سالف یش ده لئیت: ئه گه ر که سیک په یوه ندی کرده وه به (دار الحرب) ه وه با له ئاینیش هه لئه گه رابیته وه، به لکو هه ر به گه پانه وه که ی بۆ ئه وئ، مورته د ده بیته وه و به هه لگه پراوه داده نریت}. سه یری سه رچاوه ی پیشو لاپه ره (۲۷۰) و دواتر بکه.

ئه وجا با بیینه سه ر لیکدانه وه ی ئه م برگانه ی سه ره وه: سه بارهت به برپه گی یه که م، ئیمه له سه ر ئاستی زمانه وانی و له بواری لیکدانه وه ی مانادا له به رده م قه له م بازیک سی پره هندی داین، ههروه ها له بواری هه لگوزینی حوکم و فه رمان له ئایه ته کانی قورئان و فه رموده کانی پیغه مبه ردا، ئه م نوسه ره به پریزه برپاری کۆتایی ده دات و ده لئیت: (ولاء وبراء) له پیداو یستی و داخوایه کانی یه کتاپه رستین، بۆ به لگه ی بۆ چونه که شی ئه م ئایه تانه ده هینینه وه.

— ﴿لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ آل عمران/۲۸.

— ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ المائدة/۵۱.

ههروه ها پشت به چه ند گپراوه وه یه ک ده به ستیت له وانه:

یه که م: پیشه وا ئه حمه د له مه سنه ده که یدا له جه ریری کورپی عه بدوالله ی به جه لیه وه ده گپریته وه که پیغه مبه ر (د.خ) په یمانی لیوه رگرتوه له سه ر ئه وه ی که (پشتیوانی و ئامۆزگاری کاری هه مو موسلمانیک بیته حه شاو ته به را بکات له هه مو کافریک).

دوهم: ته به رانی له (المعجم الصغیر) دا هیناویه‌تی له عه‌بدوالله‌ی کوری مه‌سعوده‌وه و هه‌روه‌ها له (المعجم الأوسط) دا له‌ئبو سه‌عیدی خدریه‌وه و، له (المعجم الکبیر) دا له عه‌بدوالله‌ی کوری مه‌سعوده‌وه ده‌گێرپیتته‌وه که پیغه‌مبه‌ر (د.خ) پرسییویه‌تی له ئبو زهر: کام له‌کۆله‌که‌و پایه‌کانی باوه‌ر به‌هیزترن...؟

ئبو زهر پيش وتویه‌تی: خواوه‌ندو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی زاناترن.

فه‌رموی: هه‌واداری و لایه‌نگیری له‌به‌ر خواوه‌ند (المولاة في الله) و دژایه‌تی کردن له‌به‌ر خواوه‌ند (المعادات في الله)، خۆشه‌ویستی له‌به‌ر خواوه‌ند (الحب لله) و بوغزاندن و رق لیبونه‌وه له‌به‌ر خواوه‌ند (البغض لله).

شیخ عه‌بدوله‌تيف قه‌له‌م بازه‌ سی‌ ره‌ه‌ندیه‌که‌ی به‌وه‌نگاوه‌ ده‌ست پیده‌کات که (ولاء) ده‌کات به‌ (موالاة) واته: له‌روی زمانیه‌وانیه‌وه (ناو) ده‌کات به‌ (چاوگ).

بو ئه‌وه‌ی ریگه‌ خۆشکات بو قه‌له‌م بازی دوهم وله‌ویوه (براء) بگورپیت بو (معاذة) و به‌دوای ئه‌ویشدا قه‌له‌م بازی سیه‌هم هه‌لبگړیت و (موالاة) بگورپیت به‌ خۆشه‌ویستی و (حب) هه‌روه‌ها دژایه‌تی کردنو (معاذات) یش بگورپیت بو بوغزاندن و رق لیبونه‌وه.

ئهم کاره‌ی شیخ ریگه‌ی خۆش کردوه بو موحه‌مه‌د قه‌حتانی تا دوای ئه‌و به‌ پوختی پیمان بلیت که:

گوایا (ولاء و براء) له‌پیداویستی (لا إله إلا الله) ن و به‌بێ (ولاء و براء) باوه‌رو شایه‌تیه‌که‌مان ناته‌واو ده‌رده‌چیت.

ئهم کاره‌ی قه‌حتانی کردویه‌تی کاریکه‌ ئه‌گه‌ر له‌بواری وه‌رزشو بازدانی دورهاوێژ و سنیازدا بوایه‌ عه‌یبی نه‌بو، به‌لام له‌بواری ئاینداری و بیروباوه‌ردا هه‌رگیز ریگه‌ به‌ کاری له‌م بابته‌ نادریت و نه‌گونجاوه‌.

به‌هه‌رحال ده‌کریت بلین: تا راده‌یه‌ک گونجاوه‌ ئه‌گه‌ر (ولاء) به‌لای (موالاة) دا بشکینریت، چونکه‌ له‌هه‌ردوو حاله‌ته‌که‌دا ده‌سته‌واژه‌کان له‌خانه‌و مانای سه‌رخستن و شوین که‌وتن ده‌رناچن.

هه روه ها ده گونجیت (عداء) به لای (معاداة) دا دابشکینرییت و ببرییت به ره و (عدوان و إعتداء) چونکه له هه مو حاله ته کاندانا ماناکان له باز نه ی به زاندنی سنوری په یوه ندیه کانی خوشه ویستی و گورینیان به گرژی و ئالوزی و دژایه تی و ناکوکی دهرناچن، به لام ئه وه که نابیت و نه گونجاوه ئه وه یه که (براء) بگورپریت و بکریت به (معاداة) چونکه به م کاره (براء) که کاریکه و په یوه سته به بیروباوه ره وه له و دوو مهرجه ی که بوی دیاریکراوه و پیشتر باسما ن لیوه کردن، دهرده چیت و نامانجه که ی ناپیکیت و ناکامی پیچه وانه ده دات به ده سته وه، ئه و دو مهرجه له م ئایه ته دا به رونی هاتون ﴿وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَّهَا أَيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ﴾ التوبة/ ۱۱۴.

که بریتین له (الرحمة والحلم) به زه یی و سوزو میهره بانی و هه ردوکیان پیچه وانه ی (عدوان و إعتداء) ن که مانای دژایه تی و ده ستریزتی کردنه سه ر ده گه یه نن. هه روه ها ناشیت و ناگونجیت (ولاء) به پپی ئاماژو مه دلوله قورئانیه که ی بکریت به (حب) و خوشه ویستی، به هه مان شیوه ناگونجیت (براء) به پپی ئاماژو مه دلوله قورئانیه که ی بکریت به بوغزاندن و بیزاری، چونکه (ولاء و براء) له ئه رکه کانی باوه ردارین و خواوه ند خستونیه ته سه رشانی ژیرمه ندان و فامیده کان له ناو به نده کانی دا، به لام خوشه ویستی و بق لیبونه وه و بوغزاندن له وه سته سوزاداریانه ن که ناکریت و ناگونجیت بکرینه پیوه ر بو ته کلیف کردن و خستنه ئه ستوی ئه رکیکه وه بو که سیک، وه ک چون خواوه ند ده فهرمویت: ﴿وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ البقرة/ ۲۱۶.

واته: ده گونجیت و له وانه یه شتیکتان پی ناخوش بییت به لام ئه وشته باش بییت و خهیری تیدا بییت بۆتان، هه روه ها ده گونجیت شتیکتان خوش بویت و پیتان خوش بییت، به لام ئه وشته خراب بییت و شه ری تیدا بییت بۆتان، بویه بزانه ن که خواوه ند دهرنازیت و ئیوه نازانه ن.

له ئایه تیکی تر دا ده فهرمویت: ﴿فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ النساء/ ۱۹.

واته: دهگونجیت و دهکریت ئیوه شتیکتان به دل نه بییت و پیتان ناخوش بییت، به لام خواوند خه یرو چاکه یه کی زوری دانا بییت تا له ریگه ی ئه و شته وه پیتان بگات. له وانه یه یه کیك تبیینی هه بییت و بلّیت: (حب، بغض) واته: خوشه ویستی و رق لیبونه وه، له فهرموده یه کی پیغه مبه ردا هاتون که ته به رانی دهیگریته وه، ئیمه ش ده لّیین: ناو بژیوان و بریاری کوتایی به لای ئیمه وه بریتیه له دابه زینراوی به جی، بویه ئه گهر فهرموده یه که له گه ل ده قیکی قورئانیدا تیگیرا، ریوایه ت و گپرانه وه که ده کیشین به دیواریکداو کاری پیناکه یین، چونکه ئه زانین و دلنیاشین که پیغه مبه ر هه رگیز قسه یه کی نه کرده که نه گونجیت یاخود دژی ئه و په یامه بییت که خواوند به نیگاو وه حی بو خوی نارده، ئه مه به لایه ک.

له لایه کی تریشه وه زانایانی زمانه وانی فهرموده ی پیغه مبه ر، ناکه نه به لگه و به به لگه ی نازمیرن له بابه ته زمانه وانیه کاند او بو به لادا خستنی بابه تیك پشتی پینابه سن، به موی چند هۆکاریکه وه که خویان به دریژی باسیان لیوه کردون.

بو ئیمه ش ئه گهر گپرانه وه یه له باسو بابه ته کانی بیروباوه ردا وه ک دادوهر به کار نه هینین شتیکی ئاساییه، ئه مه سهره رای ئه وه ی که سهرنجی ئه و وشه ی (بغض) و رق لیبونه وه یه مان داوه که له و گپرنه وه یه دا هاتوه و پاش تاوتوییه کی ورد، بۆمان رون بوته وه که له پینچ جیگه ی دابه زینراوی به جیداو به دارشته ی (البغضاء) هاتوه و له یه کیك له و جیگایانه دا ئه م (بغضاء) ه به کرده وه و ره فتاری شه ییتان ناوبراوه و پیمان ناسینراوه، وه ک ده فهرمویت: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ﴾ المائدة: ۹۱.

واته: دلنیا بن شه ییتان ده یه وییت دژیته تی و رق لیبونه وه له یه کتر له نیوانتاندا بچینیت.

له یه کیک له جیگه کانی تر دا وه ک کارو ره فتاری کافران هاتوه و ده فه رموویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُوا مَا عَنِتُّمْ قَد بَدَتْ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ﴾ آل عمران / ۱۱۸.

واته: ئە هی باوه پرداران پشت به کهسانی دهره وهی خۆتان مه بهستن، چونکه ئەوان له هیچ شهرو ناژاوهیه ک دریغی ناکهن، ئەوان به وه دلخۆش ده بنو به ئاواتی ده خوازن که ئیوه پیتان ناخۆشه و ناتانه ویت، رق لیبونه وه بوغزه که یان به قسه کانیانه وه دیاره و ئەوهش که له ناخیاندایه گه وره تره .

به هه مان شیوه له سییه م جیگه دا وه ک سزاو تو له یه ک هاتوه بو ئە وه که سانه ی که ئەو په یمان و به لینه ی داویانه له بیر ی ده کهن، وه ک ده فه رموویت ﴿وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ المائدة / ۱۴.

واته: له ناو ئەوانه دا که ده لاین: ئیمه گاورین به لیمان لیوه رگرتون، که سی وایان تیدان که به شیک له و بیر خستنه وه یه له بیر ده کهن، بویه بینیمان داژیته تی و رق لیبونه وه که وته نیوانیان تا پوژی دوایی .

دوای ئەم هه موو پیناسه خراپانه بو (بغض) و رق و لیبونه وه، بلیی هیشتا هه ر (بغض) به لای پیغه مبه ره وه (د.خ) به هیزترین کۆله که ی باوه ر بیت...؟.

له لایه کی تریشه وه هه مومان ده زانین که خواوه ند، پیغه مبه ره دلسوژه که ی وا به ئیمه ده ناسیت و پیی ده فه رموویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ الانبیاء / ۱۰۷. هه روه ها ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ الفرقان / ۵۶.

هه روه ها وه ک مروقیک و له پیگه ی مروق بونه وه پیی ده فه رموویت: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ القلم / ۴.

له لایه کی تریشه وه ده فه رموویت: ﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانفَضُّوا مِن حَوْلِكَ﴾ آل عمران / ۱۵۹.

له پیڼگه ی په یامهینه ریدا به م شیوه یه باسی لیوه ده کات: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿التوبة/ ۱۲۸-۱۲۹﴾.

له سایه ی ئه م ئایه تانه وه تیده گه ین که رق لیبونه وه بوغزاندن و لوتلیکردن، پیچه وانه ی ئه و کاره جوانانه یه که له پیغه مبهردا بونیان هه بوه، چونکه بوغزاندن و رق لیبونه وه، سۆزو به زه یی له دلدا ناهیللیت و ده رگا به پوی پینمای ی کردن و هه لکردنی چرای پینمای ی کردندا بۆ خه لکی داده خات و توی دل ره قی و توندو تیژی له ده رونی خاوه نه که یدا ده چینییت.

ئه گه ر خۆبه زل زانیك هاواری لی هه ستاو پیی وتین: ئه و ئا کارانه ئا کاری پیغه مبه ر بوه له گه ل باوه پرداراندا به ته نها، له گه ل نه یاره کانیشیدا به دژایه تی و دلره قی و رق لیبونه وه به رخورد و ره فتاری کردوه.

ئه و ئیمه ش پیی ده لیین: سه یری مانای ئایه تی (۱۲۹) ی سوره تی (التوبه) بکه و بزانه ئایا ئه و (واو الجماعة) یه ی که له وشه ی (فان تولوا) دا هاتوه،، بۆ ئه و موشریکانه ده گه ریته وه که ملیان نه ده دا به په یامه که ی پیغه مبه ر...؟ ئایا له ئایه ته که دا فه رمانکراوه به پیغه مبه ر که رقیان لیه لگریت و ده ست بداته دژایه تی کردنیان و به راشکاوی دژایه تی و رق و قینی خوی رابگه یه نییت له به رانبه ریاندا...؟

به رونی وه لآمی ئه م پرسیارانه له م ئایه ته دا به دی ده که ین که ده فه رمویت: ﴿فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾ له برگه ی دوه می ئه م نوسینه شدا ئیمه له به رده م کۆمه لیک باس و خواسداین، یه که میان: بریتیه له وه ی که ده لییت: {موشریکه کان ئه و ئا گادار کردنه وه یه ی پیغه مبه ریان لا ناخۆش نه بو که داوای لیکردن واز له شیرک و بت په رستی و هاوه ل دانان بۆ خواوه ند به یینن، به لکو به پیچه وانه وه سه ره تا به باشیان زانی و له دلی خویاندا تاوتوی ئه وه شیان کرد که وه لآمی داواکه ی بده نه وه و به ده میه وه بچن...}.

ئیمه نازانین نوسه ری ئه م برگه یه ئه م زانیا ری ه سه یرو سه ر سور هینه ره ی له کو یوه هی ناوه، له کاتی کدا هه مومان ده زانین و ئه وه ی که لای هه موان پون و ئاشکرایه ئه وه یه که موشریکه کان هه ر له سه ره تا وه بیزار بون له بانگه وازه که ی پیغه مبه ر (د.خ) و له یه که م پوژده وه که چوه سه رگر دی (صفا) و جاریدا به نا و کوچه و کو لانه کانی مه که داو بنه ماله کانی یه که به یه که به ناوی خو یانه وه بانگ کرد، هه ر له و پوژده وه هه لو یستی سه رانی قوره یش و موشریکه کان دژ به بانگه وازه تازه که پون بو، نه مان بیستوه هیچکام له سه رانی قوره یش دودل که و تبیته و یستی بیته ناو بانگه وازه تازه که وه وه لآمی داوای ئه و که سه بداته وه که به لای ئه وانه وه تی که چوه، چونکه گالته به باو با پیریان و گالته به بته کانیشیان ده کات.

بو نمونه: سه رنجی ئه و هه واله بده که له باره ی ئه بوتالییه وه له کتیبه کانی سیره و کتیبه میژوییه کاند ا هاتوه، کاتی که پیغه مبه ر بانگه شه و ده عوه تی مامی کرد بو لای هیدایه ت و پینگه ی راست له وه لآمدا پیی وت: ئه ی برزای ئازیزم من ناتوانم ده ست له ئاینی خو م و باو با پیرانم هه لگرم، به لآم سویند به خوا تا من زیندو بم ناهیلّم شتی که بو بیته پیش که پیته ناخوش بیته.

ئه گه ر ئه مه هه لو یستی که سنیک بیته که چاکترین که س بو هه لگه ل پیغه مبه ردا و هه میشه ئه م که سه هه ولی دابیته پیغه مبه رو په یامه که ی سه رکه ون، ئاخو هه لو یستی خه لکی ترو نه یاره سه رسه خته کانی چو ن بو بیته...؟

دوه میشیان: بریتیه له وه ی که ئه م به پریزه ده لیته: {موشریکه کان به رده وام بون له سه ر هه لو یستی ئه ری نی و به چاک زانینیان بو په یامه که ی پیغه مبه ر (د.خ) تا ئه و کاته ی که پیغه مبه ر به ئاشکرا ده ستی دایه سوکایه تی کردن به بت و به ئاینه که یان و به نه فام زانینی زانا کانیان}.

جاریکی تریش دان به وهدا ده نئینه وه و باوا دابنئین ئیمه له م باره یه وه هیچمان نه بیستوه و هیچ نازانین، بویه ده پرسین: خاوه نی ئه م برگه یه ئه م زانیاریه مه ترسیداره ی له کوپوه هیناوه ..؟ له هر سهرچاوه یه کیشه وه وه ری گرتبیت لای ئیمه په سه ند نیه و ره تی ده که یه وه، چونکه تۆمه تی ئه وه ده داته پال پیغه مبه ر (د.خ) که سهره تا ئه و ده ستی داوه ته سوکایه تیکردن به ئاینه که ی ئه وان و به نه زان و نه فام زانینی زاناکانیان، ئه مه ش بوه ته پالنه ری سهره کی تا موشریکه کان ده ست به نه دژایه تی خوی و په یام و هاوه له کانیشی.

چونکه ئیمه ده زانین و دلنیا یین له وه ی که سهره تا موشریکه کان ده ستیان کرده جنیوو سوکایه تی کردن به پیغه مبه ر ئه م زانیاریه له هه والیکه وه وه رگیراوه که له کتیبه کانی سیره و ژیاننامه ی پیغه مبه ردا هاتوه و ده لئیت: {چه ند پیاویک له ئه شراف و سهردارانی قوره یش که ئه بو جه هلیشیان تیدا بو، چونه لای ئه بو تالیبو پییان وت: برازاکه ت سوکایه تی به خواکانمان ده کات و ئاینه که مان عه یبدار ده کات و گالته به ئاواتو خواسته کانمان ده کات.

دواتر پاش ماوه یه کی تر دیسانه وه چونه وه بو لای و پییان وته وه: سویند به خواوه ند ئیمه له مه زیاتر ناتوانین دان به خۆماندا بگرین به رانه بر ئه و قسانه ی که برازاکه ت ده یانکات له باره ی باو باپیرانمانه وه له باره ی ئه و گالته کردنانه یه وه به ئاواته کانمان و عه یبدارکردنی بو چونه کانمانه وه}.

له وانه یه نوسه ریش له و برگه یه دا مه به ستی ئه م به سه رهاته ی قوره یش بو بییت، به لام نه ی توانیبیت به شیوازیک گوزاره له هه والکه که بکات که گومان هه لئه گریت.

سیهه میش: ئه وه یه که ده لئیت: {مرۆڤه هرچه نده خواوه ند به تاک بپه رستیت و وازیش له شیرک بهینئیت هر ئاینی ته واو دانامه زریت (لایکتمل اسلامه) تا ده ست

نه‌داته دژایه‌تی کردنی موشریکه‌کان و به ئاشکرا دوژمنایه‌تی و بوغزو رقی خوی دهرنه‌بریت به‌رانبه‌ریان، وه‌ک چۆن له‌م ئایه‌ته‌دا داوامان لیکراوه ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ {المجادلة/۲۲}.

ئیمه‌ش له‌وه‌لامی ئه‌م بڕگه‌یه‌دا ده‌لێین:

یه‌که‌م: ئه‌م حوکم و فه‌رمانه‌(له‌باشترین حاله‌تیدا) بریتیه‌ له‌ حوکمی فه‌قیهێک که هه‌ول‌و(إجتهااد)ی کردوه‌و سه‌ره‌رای به‌هه‌له‌دا چونیشی له‌لیکدانه‌وه‌که‌یدا هه‌ر پاداشتیکی هه‌یه‌، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که بیرى بزواندوه‌، به‌لام دواچار ئه‌م قسه‌یه‌ هه‌ر قسه‌و بۆچونی که‌سیکه‌و نه‌بوه‌ته‌ حوکمیکی قورئانی، چونکه‌ ئیسلامه‌تی و دینداری که‌سیک له‌قورئاندا به‌و شیوه‌یه‌ باس نه‌کراوه‌، به‌ئکو‌وا باسکراوه‌ که‌هه‌رکه‌س له‌هه‌ر میله‌ته‌و په‌یره‌وی هه‌ر شه‌ریعه‌تیک بیته‌، توانی ئه‌م سێ خاله‌ی خواره‌وه‌ جیبه‌جی بکات، ئه‌وا ده‌بیته‌ خاوه‌ن دین و ده‌چیته‌ ناو ئیسلامه‌وه‌و به‌هه‌لگری ئیسلام داده‌نریت:

۱. دان بنیته‌ به‌ تاک و ته‌نهایی خواوه‌نداو باوه‌ری پێبه‌ینیت، به‌شیوازیک له‌به‌رانبه‌ر ئه‌م باوه‌رپه‌یه‌وه‌، واز له‌شیرک و هاوتا دانان (له‌په‌رستش و پرۆگرامدا) بۆ خواوه‌ند به‌ینیت.

۲. باوه‌ری ببیت و دلنیا بیته‌ که‌ رۆژی قیامه‌ت دیت و گومانی تیدا نه‌یه‌.

۳. له‌کارو کرده‌وه‌و کرده‌وه‌ی چاکه‌دا ئه‌م بیروباوه‌رپه‌ی که‌ هه‌یه‌تی په‌نگ بداته‌وه‌و کاری چاکه‌ی لیبوه‌شینته‌وه‌.

به لگهش له سهه ر ئه م سى خاله ئه م ئايه ته يه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا
وَالنَّصَارَى وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ البقرة ۶۲.

واته: به دلنیا یی ه وه ئه وانه ی باوه رپیان هیناوه له گه ل جوله که و گا وره کان و
سابیئه کانداهه رکه س له وانه باوه رپى به خواوه ندو پوژى دوا یی ببیت و کرده وه ی
چاکه بکات، ئه و له به رانه ردا پاداشتی خو یان وه رده گرن لای په روه ردا گاریان و ه یچ
ترسیکیان له سهه ر نیه و دل ته نگ نه بن.

دوه م: سهه رنجی ئايه تی ژماره (۲۲) ی سوره تی (المجادلة) مان داو بینیمان پیمان
ده لیت: ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ
كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾

واته: نابینی نه ته وه یه که ببن که باوه رپیان به خواوه ندو پوژى دوا یی ببیت و
خوشه ویستی که سانیک له دل بگرن که دژایه تی خواوه ندو پیغه مبه ره که ی بکه ن با
ئه و که سه نه یارانه باوک یا خود کوپو نه وه، یا خود براو خزمی نزیکیشیان بن.

سهه رنجمان داو گه راین له ئايه ته که دا ه یچ ده سته واژه یه کمان نه بینی که ئامازه
بیت به فه رمانکردن بو دژایه تی کردنی موشریکین و بوغزاندن و رق لیئه لگرتنیان،
وه ک نوسه ر ده لیت: گوا یا به بی ئه و بوغزه ئیسلام و دینی که س ته واو نابیت، به لکو
له ئايه ته که دا ئه وه تیده گه ین که خواوه ند رپیگری ده کات له و که سانه ی که باوه رپیان
پی هی ه یه، که سانیکیان خوش بویت که دژایه تی خواوه ندو پیغه مبه ره که ی ده که ن،
ته نانه ت با ئه و که سانه ی که دژایه تیه که ده که ن خزمی نزیکى باوه ردارانیش بن.

هه روه ها تیده گه ین و ده بینین که گوپینه وه ی سوژو خوشه ویستی له گه ل ئه و
که سانه دا شتی که و دژایه تی کردن و بوغزاندن و رق لی ه لگرتنیان شتیکی تره،
ده ربرپین و راگه یاندنی ئه و دژایه تی و رق لی بونه وه یه ش سه ره تاو پیش له هه موو
گفتوگوو راگوپینه وه یه که له گه لیاندا، شتیکی ترو خراپتر له وانه ی پیشوه، چونکه
ئیمه و تیده گه ین ئه م بابه تانه ه یچ په یوه ندیه کیان به یه کتره وه نیه.

پیویسته بزانی که دهستیپیشخه ری کردن له دژایه تی خه لکداو رق لی هه لگرتنیان، رهفتاریکه به شیوهی ستونی له گهل ئه م ئایه ته دا پیچه وانه یه که فرمان دهکات به پیغه مبهرو پیی ده لیت: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ النحل/۱۲۵. واته: به دانایی و نامۆژگاری و زمانی شیرین و گفتوگۆی هیمنانه و جوانترین شیوان، بانگه واز بکه بۆلای ریگه و ریبازی پهروه ردگارت.

ئه مه فرمانیکی خوییه و له پروکاریدا ئاراسته ی پیغه مبهر کراوه، به لام له راستیدا تاک تاکی باوه پرداران دهگریته وه له هر سهرده م و سه رزه مینیکدا بن.

له برگی سییه می نوسینه که شیدا، که دریژه پیدهری برگی دوه میه تی که باس له دژایه تی کردن و رق لی هه لگرتن دهکات، به داخه وه ئه م بیرکردنه وه یه وه ک بنه مایه کی بیروباوه ری که له رهفتارو هه لسوکه وتدا رهنگ ده داته وه، له ماموستاو پیشه وا به ریژه کانه وه گو یزراوه ته وه بو قوتابی وموریدو لایه نگره کانیا ن و ئه م بیرکردنه وه هه له یه به ره به ره ی په ره ی سه ندوه و به ری فروان بو، به شیوه یه ک نه ک ته نها رق لی بونه وه له کافره کان، به لکو سه ری کیشاوه بو لایه نگره کانیشیا ن پاشان بو پیاوه دیاره کانی ناو ئومه ی ئیلامیش.

له م برگیه دا دو پرس پامان ده گرن و پیویسته له سه ریا ن بوه ستین: یه که م: پوخته ی سه رنج و پرسه که خوی له چه ند پرسیا ری کدا ده بینیته وه، له و پرسیا رانه: ئه و پیوه ره باوه ری پیکراوانه کامانه ن بو ده ستنیشا نکرده ی که سییک که چوبیته خانه ی لایه نگری و هه واداری کافرا نه وه...؟ وه ئایا ئاسانکاری کردن له گهل کافراندا ده چیته خانه و ناویشانی لایه نگری و هه واداری و موالاتی کافرا نه وه...؟ وه ئایا ئاسانکاریه کی ریگه پیدارو هه یه که به لگه یه کی شه رعیشی له پشته وه بییت، له به رانبه ریشه وه ئایا کار ئاسانیه کی ریگه پینه دارو له ئیسلامدا هه یه ئه گه ر به لگه یه کی شه رعی له پشتیه وه نه بییت...؟

وه ئایا دهرنه برین و پرانه گه یاندنی دوژمنایه تی و دژایه تی کافرو موشریکه کان و رق لیئنه بونه و هیان دیسانه وه به موالات و لایه نگری و هه واداری ئه وان داده نریت..؟
دوه م: ئه و قسه ی نوسهر که ده لیت: ئه و که سه ی که پیشه نگی ئیمه یه بریتیه ته نها له پیغه مبه رو هاوه له به ریزه کانی و پیشینه چاکه کاره کانمان.

به لام نوسهر لییره دا بیری چوه پیمان بلیت: ئایا ئه و که سه ش که واز له نویژو په یوه ندی له گه ل خواوند ده هینیت و خوی هه ر به شوینکه وتوی موحه مه د ده زانیت، به لام کافرو له ناو ئیمه دا ده ژی و، ده گونجیت باوک یاخود دایک یاخود نه وه و مندالی ئیمه ش بیت، له م حاله ته دا چی بکه یین و چۆن ره فتاری له گه لدا بکه یین..؟ یاخود هه ر بیری چوه که پیناسه یه کی کافرمان بۆ بکات تا بزانی چیه و کییه..؟.

ده پرسین ئایا مه رجه وه لامی پرسی یه که م بده یینه وه..؟ یان هه ر که سیك مه به سستی بیت و به ویزدانه وه سه رنج بدات وه لامه کانی لا پونه..؟ له بهر رۆشنایی ئه و قسه یه مانه وه که وتمان پرس و بابه تی دژایه تی و دوژمنایه تی کردنی کافرو موشریکه کان و رق لی هه لگرتنیان بابه تیکی فیهیه و هیچ بنه مایه کی له دابه زینراوی به جیدا نیه و هیچ شوینه وارو جیکه وته یه کیشی به ره فتاری پیغه مبه ره وه به دی ناکریت.

هه روه ها له بهر رۆشنایی ئه و رونکردنه وه یه دا که پیشتر خستمانه پو، وتمان که (ولاء و براء) (وه ک ده سته واژیه ک که جنیوو سوکایه تی کردن و نه فره ت لیکردن و به کافر کردن له سه ر دوانگه و مینبه ره کان ه وه له خۆده گریت) له هه مو ژیانی پیغه مبه ردا (دخ) شتی وای نه بیستوه و نه به کاریشی هیئاوه، به لکو ئه م ده سته واژانه پاش کۆچی دواپی ئه وو گه پرانه وه ی بۆلای خواوه ندی په روه رداگار، سه ریان هه لداو په ییدا بون و به ره به ره په رهیان سه ندو له ژیر دره خته قیزه ونه که یاندا چه ندین خه لک کوژران و سه برپان، له کاتیکدا که فه رمانی خواوه ند ده فه رمویت: ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا﴾ الحجرات/۱۲.
 ئه و چه ند رونکردنه وه یه به سه و وه لامیکی تر ناده یینه وه.

به باشمانزانی له م پرسو و بابه ته دا وهك به لگه یه كه ئه م ئایه ته بخه ینه رو، به لام یه كيك له به ریژه كانی كه ئاگادار بوو به باسه كه، ئاموژگاری كردین ئه و كاره نه كه ین، ئایه ته كه ئه مه یه كه ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمٌ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ النساء/ ۹۴.

موحه مه دی كورپی عه بدولو هه اب وه لایمکی هه یه له سه ر ئه و به لگه یه كه له ئایه ته كه دایه و له لاپه ره (۴۰) ی کتیبی (کشف الشبهات) دا هیناویه تی و له ویدا ده لیت: {رون و ئاشکرایه كه ئه گه ر كه سیك موسلمان بونی خوئی ده ربیری ئیتر پیویسته له ئازاردانی خو به دوربگرین، تا ئه وکاته ی كه کاریک ده کات پیچه وانه ی موسلمان بونه كه ی بیټ، له مباره یه وه خواوه ند له ئایه تی (۹۴) ی سوره تی (النساء) دا باس له و پرسه ده کات و فه رمانمان پیده کات و ده فه رمویت (فتبینوا) واته: به دواد اچون بکه ن و سه رنج بده ن.

واته: ئایه ته كه داوای واجب بونی ده ست پاراستن و سه رنجدان و به دواد اچون ده کات تا ئه وکاته ی ئه گه ر كه سه كه کاریکی لیبوه شینته وه كه پیچه وانه ی ئیسلام بیټ ئه و جا ده كوژریټ، به به لگه ی ئه وه ی كه ده فه رمویت (فتبینوا) بویه ئه گه ر كه سه كه کاریکی پیچه وانه ی ئاینی بکر دایه یا خود قسه یه کی پیچه وانه ی بوتایه نه كوژرایه، ئیدی مانایه ك بۆ وردبینی و به دواد اچون نه ده مایه وه.

هه روه ها گوایا فه رمانی پیغه مبه ر به كوشتنی (خوارج) كه له (صحیح مسلم) گێرانه وه ی ژماره (۱۰۶۴) دا هاتوه و ده لیت: (له هه ر جیگه یه كدا پییان گه شتن بیانكوژن، ئه گه ر خو شم فریایان بکه وم و له ژیاندابم وهك هۆزی عاد ده یانكوژم)

له کاتیځدا که (خوارج) له وکه سانه بون که زۆرتین په رستش و یادی خویان ده کرد، ته نانه ت نوژی هاوه لانیشتیان به که م ده زانی و که م بو به لایانه وهو، زانستیان له هاوه لانه وه وهرگت و هیچ سودیشیان له زانست و زانیاریه که یان نه بینی، بویه زوری په رستش و لاف لیدانی ئیسلامه تی، دادی نه دان کاتیځ که سه ریچی ئیسلامیان لیوه ده رکه وت} .

پاش به ئاگابون له و بابه ته بریارماندا که شاهدو به لگه و وه لام دانه وهی به لگه که ش بخینه به رده م خوینه ر تا خوینه ر خوی بریاری له باره وه بدات.

۱- له نایه ته که دا فه رمانکردنیځ و ریگیری لیگردنیځ (أمرو نهی) بونیان هه یه، فه رمانکردنه که له وشه ی (فتبینوا) دایه و ریگیری کردنه که ش له وشه ی (ولاً تقولوا) دایه، ئه م به ریزه سه یری فه رمانکردنه که ی کردوه و سه رنجی داوه و باسی لیوه کردوه، به لام خوی له (نهی) و ریگیری کردنه که بواردوه و باسی لیوه نه کردوه.

۲- ده رچون له ریگه ی خواوه نندا (الضرب فی سبیل الله) وه ک ژماره یه که له راقه کاران ده لین و پیشه و ا رازیش یه کیکه له وان که له ته فسیره که یدا ده لیت: ده رچون یان بو بازرگانیه و بو به ده ستخستنی بزق و بزویه (ضرب فی سبیل الله للرزق)، یان بو جیهادو تیځوشانه له پیئاو به رز راگرتنی یاساو دروشمه کانی خواوه ندو بو بلاوکردنه وه ی ئاینه که ی.

له هه ردو حاله ته که دا نایه ته که په یوه ندی نیه نه به کوشتن و نه به کوشتاره وه، که ئیمام له نوسینه که یدا له و روانگه یه وه (واته: له روانگه ی کوشتن و کوشتاره وه) له نایه ته که تیگه شتوه، چونکه نایه ته که ی به نایه تی (قتال) داناوه.

به لام ئیمه وای بو ده چین که وشه ی (الضرب فی سبیل الله) له نایه ته که دا بو سه فه رو بازرگانیه، به لگه شمان ئه وه یه که خواوه ند ئامرازی (إذای به کار هیئاوه، ئه گه ر مه به سستی) (قتال) و جه ننگ بوایه ئه و ئامرازی (إنی به کار ده هیئا، به و پییه ی که جه نگو) (قتال) پیښهاتیکی کاتیه و بوی هه یه رو بدات و بوشی هه یه رو نه دات.

۳- وشه‌ی (السلم) له‌ئایه‌ته‌که‌دا بریتیه له‌ناشتی و سه‌لام، به به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی که به‌لای هه‌ندی که له‌خویندنه‌وه‌که‌نه‌وه و خوینراوه‌ته‌وه (السلام) یش به‌لای رافه‌کارانه‌وه دوو مانای هه‌یه به‌که‌میان: به‌مانای سلّو کردن، و دومیان: به‌مانای ناشتی و ئارامی دیت، به‌لام له‌هه‌ردو حاله‌ته‌که‌دا وه‌ک ئیمام بو‌ی چوه په‌یوه‌ندی نیه به‌ئیسلامه‌وه.

۴- لی‌ره‌دا په‌یوه‌ست بونی‌ک له‌ئایه‌ته‌که‌دا هه‌یه له‌نیوان ده‌رپرین و واتادا، له‌نیوان فه‌رمان کردن به‌ (تبیّن) و (تثبت) له‌لایه‌ک و پری‌گیری کردن له‌وتنی قسه‌ی (لست مؤمناً) له‌لایه‌کی تره‌وه، ئه‌وه‌ی که ده‌بیته هه‌وی ده‌رخستنی ئه‌م په‌یوه‌ندی هه‌ش ئه‌و (واو المعیة العاطفة) یه‌که‌له‌و بر‌گه‌یه‌دا هاتوه، واته: ئه‌و واوه‌ی که واتای له‌گه‌ل بون و به‌ستنه‌وه‌ی وشه‌کان به‌یه‌که‌وه ده‌گه‌یه‌نیت، ئه‌و (واو) وه‌ش له‌وشه‌ی (ولاتقولوا) دایه، که پیش و پاشی رسته‌که که به‌ واوی (المعیة) و به‌یه‌که‌وه بون، به‌یه‌که‌وه ده‌به‌ستیته‌وه و پیکه‌وه‌یان گریده‌دات، به‌شی‌وازی‌ک که له‌پوی مه‌به‌ست و ئاماژه بو‌ کردنه‌وه له‌یه‌که‌تر جیا نابنه‌وه، به‌لام ده‌بینین ئیمام خوی له‌م راستیه بواردوه و هه‌ستی به‌م په‌یوه‌ست بونه نه‌کردوه، سه‌رنجی فه‌رمانه‌که‌ی داوه و ری‌گیری و (نه‌ی) به‌که‌ی پشت گوی خستوه.

۵- وه‌ک ئیمه‌ لی‌ی تی‌گه‌یشتوین ئایه‌ته‌که‌ ری‌گیری ده‌کات له‌وه‌ی که خه‌لک له‌سه‌ر بنه‌مای بیروباوه‌ر پۆلین بکرین و دواتر له‌و پروانگه‌یه‌وه به‌پیی ئه‌و پی‌وه‌ره هه‌لسوکه‌وتیان له‌گه‌لدا بکریت، به‌ بو‌چونی ئیمه‌ هه‌ر ئه‌مه‌ بوه‌ پالی به‌ ئیمامه‌وه ناوه‌ که له‌ئایه‌ته‌که‌دا خوی له‌ (نه‌ی) و ری‌گریه‌که‌ ببویریت، چونکه ئه‌گه‌ر به‌هاتباو ئه‌و کاره‌ی بکره‌دایه، واته: باسی له‌ (نه‌ی) و ری‌گریه‌که‌ش بکره‌دایه که داوای نه‌وتنی وشه‌ی (لست مؤمناً) ده‌کات، به‌م کاره‌ی به‌لگه‌و بیرو بو‌چونه‌که‌ی خوی له‌به‌ریه‌ک هه‌لده‌وشانده‌وه، که داوای راگه‌یاندنی دوژمنایه‌تی و ده‌رپرینی پق و کینه‌و بوغز ده‌کات و وه‌ک ته‌وه‌ره‌یه‌کی سه‌ره‌کی لی‌هاتوه به‌لایه‌وه.

ئەگەر بەم ئەندازە یەواز لە بەشی یەکەم لە نوسین و برێگە کە ی ئیمام بەینین و پو
لە بەشی دووەمی نوسینە کە ی بکەین کە باس لە بابەتی خەوارج و ئەو فەرمانە ی
پێغەمبەر دەکات کە لە (صحیح مسلم) دا لەو بارە یەو هاتوو و فەرمان دەکات کە
لە هەر جێگە یە کدا بینران بکوژرێن، ئەگەر سەرنج لەم بەشی نوسینە کە بدەین
ئەوا، پێویستە لە سەر ئەم چەند پرس و بابەتە راوەستین:

یەکەم: بە لای ئیمامەو خەوارج بریتین لەو کەسانە ی کە پێچەوانە ی شەریعەت
دەجولێنەو، کە ئەمەش قسە یەکی فشوفاڵەو چەندین شت لە ژێر ئەم ناوێشانە دا
جێگە یان دەبێتەو.

دووەم: ئیمام لەم نوسینە دا جیاوازی ناکات لە نێوان خەوارج و لە فەرمان دەرچووەکان
لە فەرمانی عەلی کورپی ئەبو طالب کە لە پرسێ (تحکیم) دا دروست بون و سەریان هەڵدا،
هەر و هەها لە نێوان ئەو کەسانە ی کە بونە خەوارج و لە فەرمانی ئەمەویەکان لایان دا، لە سەر
بابەتی رەواپەتی جەنگ کردن لە گەڵ دەسەلاتداری ستەمکاردا.

نازانین ئەم زاتە بەرپێزە لانی کەم لەم نوسین و برێگە نوسینە دا، عائشە و زوبەیر و تەلحە
و سەعیدی کورپی جوبەیر بە خەوارج و بە بەشێک لەوان دادەنێت...؟ هەر و هە ک چۆن لە
نوسینە کە دا جیاوازی نە کردووە لە نێوان شەریعەتی پێغەمبەر و شەریعەتی عەلەوی
شەریعەتی ئەمەوی و عەباسیدا، لە کاتی کدا لە نێوان هەریەک لەو شەریعەتانە و زاناکانیاندا
چەندین جیاوازی و ناکوکی هە یە کە لای زانایان شاراوە نین.

سێهەم: ئەم بەرپێزە لە برێگە نوسینە کە دا کوشتنی نە یارەکان و ئەوانە ی کە راو
بوچونی جیاوازیان هە یە، کوشتنی ئەم کەسانە بە مەنەج و رەویە یەکی پێغەمبەر
دادەنێت، ئەمەش دژایەتی هە یە لە گەڵ دەیان ئایەت لە ئایەتەکانی قورئاندا و پیشتر
هەندێک لەو ئایەتانە مان باسکرد، بۆ یە لێرە دا دوبارە نایانە یینەو.

چواره میش: ئەم بەرپێزه لەنوسینه کەیدا جیاوازی نەکردووە لەنیوان زانیاری و زانستی پێغەمبەرایەتی و زانست و زانیاری غەیبیدا.

بۆنمونە: ئاگادار کردنەوهی خەلک و وهبیر هینانەوهی پوژی قیامەت، لەزانیاریەکانی پێغەمبەرایەتین و بە نیگا و سروش بوی پەوانە کراوە، بەلام زانیاری لەبارەیی ئەو پوداوانەوه کە دواتر پوو دەدەن و زانیاری ورد لەبارەیی درێژەیی پوداوهکان و ناوی ئەو کەسانەیی کە پۆلیان دەبیت لەو پوداوانەدا، بیگومان ئەم زانیاریە زانیاری غەیبە و خواوەند پرای گەیاندووە کە پەیام هینەرە کەیی ئەو توانایەیی نیە ئەم زانیاریە بە دەست بهینیت و لەسەر زاری خۆیەوه دەفەر مویت: ﴿...وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَأَسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ الأعراف/ ۱۸۸.

واتە: ئەگەر من غەیبم بزانیایە ئەوا خەیر و چاکە و سویدیکی زۆرم بۆ خۆم دادەناو هیچ چەشنە خراپەیه کیشم توش نەدەبو، بەلام من کوا ئەو دەسەلاتەم هەیه، من تەنها ئاگادار کەرەوه و وریاکەرەوه و مژدە بەخشیکم بۆ باوەرداران.

بەلای ئیمەوه ئەم رپوایەتە لەکاری ئەو کەسانەیه کە بەناوی پێغەمبەرەوه چەندین قسەیان داتاشیوه و ناویان ناون فەرمودە، ئەم پڕۆسە ناپەسەندەش لەدوای سەر دەمی پێغەمبەرەوه سەری هەلداو ئامانجی ئەم تەوژم و پڕۆژەیهش ئەوهبو بۆ پاسا و بهیننەوه بۆ ئەو کردەوانەیی کە کەسانی وه کە حەجایی کورپی یوسفی سەقەفی و خالیدی کورپی عەبدواللهی قەسری پێی هەلدهسان.

هەر وهها لەو سەر دەمه دا بوو کە چەندین گێرانهیان داتاشی، نمونەیی ئەو کارانەش: دانانی ناوی دە کەسە مژە پێدراوه کە (العشرة المبشرين بالجنة) و هەر وهها ئەو گێرانه وه یهیی کە باسی (اصحابی کالنجوم...) دەکات.

له برگی هی چواره میشدا نوسه ر پرسى دوزمنايه تی و دژايه تی کردنى موشريك و کافره کان و رق ليّه لگرتنيانى چه سپاندوه و له سه ر بنه ماى جوگرافى، فيقهزانه کان گه ردونيان کردوه ته دوو به شه وه و دابه شيانکردوه به سه ر (دارالحرب والكفر) و (دارالاسلام والسلام) و هه ر كه سيكيش بيروباوه پرى به وه ببیت دژايه تی و دوزمنايه تی و رق ليّه لگرتن رابگه يه نيّت به رانبه ر به كافرو موشره كه کان ئه و ا راسته وانه پيويسته باوه پرى به م دابه شکردنه ش ببیت و بيگومانيش هه يه تی.

گرنگترين ويستگه كه رامان ده گریت له م برگه يه دا، بریتيه له: وروژاندنى بابيه تی كوچ كردن له برگه كه دا، ژماره يه ك گيپرانه وه ي کردوه به به لگه كه خودى گيپرنه وه کان له نيوان خوياندا دژ به يه ك ده وه ستنه وه، به شيوازيك كه ناكريت به راوردو تاوتوي بکريّن له گه ل يه كتردا، هه روه ها پشت به كوّمه ليك ئه حكامى فيقه ي ئه وتو ده به ستيت كه زور جيگه ي سه ر سوپمانن، وه ك ئه وه ي كه ده ليت: ئه و كه سه ي كوچ بکات بو ولات و سه رزه مينيكى ده ره وه ي جيهانى ئيسلامى به هه لگه پاوه له قه له م ده دريت، با وازى له بيروباوه رپه كه شى نه هيناييت...!

بويه ئيمه ش له وباره يه وه ده ليين: ئه و بابيه تی كوچ كردنه و فه رمانکردن به كوچ له كاتى بونى مه ترسى ئه وه دا كه سته م و چه وساندنه وه و ده سدريژى كردنه سه ر نه فس و مال و بيروباوه ر پوبدات، دابه زينى ئه م فه رمانه پيش دابه زينى فه رمانى جه نگان له گه ل موشرك و نه ياره كاندا بوه، به لگه ش له سه ر ئه و راستيه ئه وه بوه كه پيغه مبه ر (د.خ) فه رمانى كرد به هاوه له كانى كه كوچ بكن به ره و حه به شه، ئه مه ئه و كوچه گشتيه يه كه خواوه ند له م ئايه ته دا ئاماژه ي پيده كات و ده فه رمويت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَأَسِعَتْ فِتْهُاجِرُوا فِيهَا﴾ النساء/ ۹۷.

واتە: ئەوانەى كە سەتەم لەخۆيان دەكەن، كاتێك فریشتەكان دەچنە لایان و گیانیان دەكێشن، لێیان دەپرسن ئێو لەكوێ بون...؟ دەلێن: ئێمە چەوساوە بوین لەزەویدا، فریشتەكانیش پێیان دەلێن: ئایا سەرزەمینی خواوەند بەرین و فراوان نەبو لەبەردەستانداو نەتان دەتوانی كۆچ بکەن بۆ لایەكى تر...؟

لەم چەشنە كۆچكردنەدا ئێو لەبەرچاوە نەگیراوە كە ئێو سەرزەویە كۆچى بۆ دەكریّت سەرزەمینیكى ئیسلامیى بیّت یان نائیسلامیى یان ھەر شتیكى تریبێت.

پاشان دواى دە ساڵ لەپێغەمبەرایەتى، فەرمانى كۆچكردن لەشارى مەكەو بە بۆ شارى مەدینە دا بەزى، ئێمە ئێو كۆچە تاییبەتە بوو كە بە دەسبەسەرگرتنى شارى مەكە لەلایەن پێغەمبەر و موسلمانانەو پالنه ره كانی كۆتاییان پێهات، لەم پروانگەیهو ھەمو فەرمودەیهكى پێغەمبەر(د.خ)كە پێگىرى كرىبێت یاخود سنورى بۆ كۆچ كردن دیارى كرى بێت، مەبەستى پێغەمبەر ئێو كۆچكردنە تاییبەتە بوە كە لەشارى مەكەو بە بۆ شارى مەدینە ئەنجام دراو، وەك فەرمودەى(لاھجرە بعد الفتح)دەبێت دلنیابین كە مەبەست لەم فەرمودەیهدا بە ھىچ شىوازیك كۆچە گشتیەكە ناگریتەووە بەمەش ناسازگارى و دژایەتیە پروكارىەكەى كە لەنێوان فەرمودەكانى ئەم بوارەدا ھەیه، ھەلەدەگریت و نامینیت.

ئەگەر ئەمەش راست بیّت كە ئێمە دەیلێن(بەلای خۆشمانەو ھەر ئێو ھەر ئێو راستە)ئەو قسەیه ھەلەدەو شىتەو ھەو پوچەل دەبیتەو ھە كە دەلێت: كۆچ كردن گرنگترین پێداویستىەكانى(ولاء و براء)ە، ھەر ھەو ھە ئێو قسەیه ش لەگەلیدا ھەلەدەو شىتەو ھە كە دەلێت: ھەر كەس كۆچ بەرەو ولاتى(و ھە كە كتیبەكانى كە لەپور دەلێن: دار الفکر) بكات بە ھەلگەراو ھەلەدین دادەنریت، چونكە وازى لە(دار الإسلام) ھیناوەو بەجیبى ھیشتو ھ.

به پيی ئەم گه مارۆدانه سته مكارانه يه بيٽ، ئيمه نازانين ئەي ئەو كه سه داماو ه چيبكات كه سته مي ليده كرئيت و ده چه وسينرئته وه و ده ست ده گيرئيت به سەر مال و سامان و ته نانه ت ئازادي و سهر به ستيشيدا، له لايه ن ئەو سيسته مه سته مكارانه وه كه به ئاره زوي خويان كوشت و بر ده كه ن و ئازادي خه لك تيرۆر ده كه ن..؟

ئەم داماو ه (كه نمونه ي گه لاني ناوچه كه يه) تواناي دان به خودا گرتني له وه زياتري نه ماوه و ناتوانئيت و به پيی ئەم بۆچونه سه قه ته ش بيٽ، نابي كۆچيش بكات، بۆيه: كه وتوه ته نيوان دو بژارده و به رداشه وه كه باشه كه يان له وي تريان خرابتره و برئيتين له:

أ. يان بيده نگ بيٽ و به و كار ه شي له لايه كي تره وه به شه يتانئكي لال ده درئت له قه له م.
ب. يان له داخ و حه سره تا بمريٽ و به هه ناسه ساردي سه ربنيٽه وه، يان هاوار بكات و ده نكي ناره زايه تي هه لبرئت، به م كار ه شي تۆمه تي له فه رمانده رچون و (خوارج) ي ده رديٽه پال و به كافرو بيدين له قه له م ده درئت..! (لاحول له ولاقوة إلا بالله).

ئيمه سه رمان له نوسينه كاني موحه مه دي كوري عه بدولو ه هاب سو رناميئيت كه له باره ي (ولاء و براء) ه وه نوسيونى، چونكه ئەو له سه ده ي هه ژده يه م و له ناوچه ي (نجد) دا ژياوه، كه ئەم ناوچه يه له و كاته دا نيوچه دابراو بوه له جيهان، بۆيه ئەگه ر ئيسٽا له و باره يه وه بينويسيايه بيگومان راو سه رنجه كاني زۆر جياواز ده بون له وانه ي زوي.

ماوه تهوه نهوهی ئیبه ئیستا چۆن له (ولاو و براو) تیبهگهین..؟:

له بهر پۆشنایی ئه و پراو بۆ چونانه دا که پیشتر باسمان کردن له باره ی (ولاء و براء) هوه، که هیواش هیواش گه شه یانکرد، تا دواتر له دهسته واژه یه که وه که له دابه زینراوی به جیدا مانایه کی تایبه تی هه یه، گۆران بۆ دهسته واژه یه کی سیاسی ئه و تو که ته و او جیاواز بیته له وهی که له دابه زینراوی به جیدا هاتوه.

هه روه ها به و پییه ی که (ولاء و براء) له ئاکاری کۆمه لگه مرۆیه تیگه یشتوو پیگه یشتوه کانه، ئه م کۆمه لگایانه ش ئه م زاراوانه له خو ده گرن: خیزان، خزمایه تی، هۆز، ئومه، نه ته وه، گه ل، ئاینزاو مه زه هب، تیره و دهسته ی ئاینی، حیزبی سیاسی، چینایه تی.

سه ره تا ئه و راستیه دوپات ده که ینه وه که هه ندیک له م دهسته واژه و زاراوانه زۆربه ی دانیشتوانی گۆی زه وی (به بی گویدانه جیاوازی نه ته وه و ئومه و گه ل) هاوبه شن تیا یاندا، ئه و دهسته واژه و چه مکانه ش بریتین له: خیزان، ئومه، نه ته وه، گه ل.

۱. **خیزان:** ده بینین (ولاء و براء) له خیزاندا بریتیه له بونی سۆزو به زه بی و خو شه ویستی له نیاوان ئه ندامه کانی خیزانداو (به بی گویدان به هه واداری و لایه نگری سیاسی و مه زه ه بی) هاوکاری و یارمه تی یه کتر ده دن و له کاتی پیویستدا به ده م یه کتره وه ده چن.

(براء) یش له ناو خیزاندا بریتیه له داکۆکی و پارێزگاری کردن له یه کتر له ناو ئه ندامانی خیزانه که داو سه رخستن و به هاناوه چونی یه کتر له کاتی روه پوبونه وهی یه کیکیاندا له گه ل سته م و چه وساندنه وه یه کدا که ده ره قی ئه نجام بدریت و گرتنه به ری هه هۆکاریک که گونجاو بیته بۆ ده ربازکردنی و سه ندنه وهی مافه زه وت کراوه که ی.

له و هوکارانه ش: بواری رۆژنامه وانی و میدیا، دادگاو دادوهری، قسهی خهیر،
ئه گهر پیووستیش بکات تا بگاته قسهی زبرو جنیودانیش.

به هه مان شیوه یارمه تیدانی ئه ندامه کانی خیزان له نیوان خویاندا له روی هاوکاری
مادی و مروییه وه، که خۆمان به و کاره ده لئین: سیلهی ره حم.

ته نانه ت ئیبراهیم (س.خ) کاتیگ ته به راو حه شای کرد له باوکی، ئه م ته به پراکردنه
نه بویه ریگر له به رده میدا که خه فته بۆ باوکی بخوات و په یوه ندی خوشه ویستی
له گه لدا نه پچراند، چونکه له (ولاء)ی خیزانیدا خه لگ هه مویان په کسانن.

۲. ئومه: پیشتی پناسهی ئومه تمان کردو، وتمان کومه له خه لگیکن که ره فتاری
هاوبه ش کویان ده کاته وه له یه کتر، بویه موسلمانه باوه پرداره کان بریتین له ئومهی
موحه مه دو ئه وان ئه و ئومه ته پیک ده هیئین، (ولاء و براء) یش (له باوه پر هیئان و
کۆله که و پایه کانی باوه ره هیئاندا) (ولاء و براء) یکه بۆ خواوه ندو په یامه یئنه ره که ی و
باوه پرداران.

سه باره ت به باوه ره هیئان و پایه کانیشی: باوه پرداران (مله) و تیره و دهسته ی ئاینین،
به هه مان شیوه خواوه ند به پیغه مبه ر ده فه رمویت: ﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا
النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ﴾.

واته: جوله که و گاوره کان لیت رازی نابن تاوه کو په یه روی له دهسته و
میله ته که یان نه که ییت.

به لام له پایه کانی ئیسلام و به ها بالاکاندا چه ند خال و بابه تیکی زۆره ن که
باوه پرداران هاوبه شن تیا یاندا له گه ل زۆربه ی دانیشتوانی سه رزه ویدا، چونکه ئه م
بابه تانه به های مرویی گشتین.

به لام نه وهی جیگه ی سهرنجه نه وهیه که به ها بالاکان و کرده وهی چاکه (که له پایه کانی ئیسلامه راسته قینه که ن) به دی ناکرین له ناو نه و پایانه دا که فه قیه کان دایان پرشتون بو نه و ئیسلامه ی که پییان ناساندوین، بویه به و هویه وه دابراوین له جیهان و به ها مروییه به رزه کان.

ئومه (وهک پیشتر پیناسه مان کرد) بریتیه له یه کپارچه یی له ره فتاردا که ده بیته هوی کۆکردنه وهی خه لک له یه کتر، بو نمونه: شوین که وتوانی موحه مه د (د.خ) بریتین له ئومه ی موحه مه دو یه ک قیبله و پروگه یان هه یه، هه مو شتیکی تاییه ت به ره فتاری شوینکه وتوانی موحه مه د، ده چیته خانه و چه مکی ئومه ته وه.

بو نمونه: چه جکر و نوێژ خویندن و زه کات دان و نوێژی جه نازه و... هتد.

نه مانه و چه ندین ئاکاری تریش له تاییه تمه ندیه کانی ره فتاری ئومه ی موحه مه دین و نه م ئاکارانه جیای ده که نه وه له ئومه ته کانی تر.

لایه نگری و هه واداری و ولایه تیش له م ئومه یه دا بو خواوه ندو په یامهینه ره که ی و باوه پردارانه و هیچ چه شنه ولایه ت و هه واداریه کی تر بونی نیه له م ئومه یه داو، نه م بابه ته ش هیچ چه شنه په یوه ندیه کی نیه به حاکم و کار به ده ستانه وه و خواوه ند له مباره یه وه ده فه رمویت: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ﴾.

واته: وهی و هانا بو براوتان ته نها خواوه ندو په یامهینه ره که ی و باوه پردارانن، که ده توانن دلتنان وابه سته یان بکه ن، نه و باوه پردارانیه کی که نوێژو په یوه ندیه کانیا ن له گه ل خواوه ندا پایه دار ده که ن و زه کاتی مال و سامانیا ن ده دن و گوئی به فه رمانی خواوه ندن.

ته نانهت ئه و باوهرداران هه که له ئه مریکا و ئه وروپا و چین و روسیا ده ژین، هه واداری و ولایه تیان له کاروباری باوه ره پیناندا هه ربۆ خواوه ندو په یامه پینه ره که ی و باوهرداران، ئیمه وا ده بینین که ئومه ده توانیت له یه که ده ولت یا خود له چه ند ده ولت تیکدا بژی و بونی هه بیئت.

بۆ نمونه: ئومه ی موحه مه در (د.خ) له (۵۷) ده ولتدا ده ژین که پیمان ده وتریت (ولاتی نیسلا میی) هه روه ها له چه ندین ولات و ده ولت ی تر دا چه ندین کۆمه ل و ده سته هه ن که سه ر به ئومه ی موحه مه دن، بۆیه ئه ندامانی ئه م ئومه یه له هه ر کویدا بن له پایه کانی باوه رپاندا (ولاء) و هه وادارییان بۆ خواوه ندو په یامه پینه ره که ی و باوهرداران هه، هه یچ ده سه لاتیک په یوه ندی به م بابه ته وه نیه، چونکه هه واداری و دل به سته یه که یان له گه ل هه یچ ده سه لاتیکدا تینا گیریت، مه گه ر ته نها له گه ل ده سه لاتیکدا بگیری نه یه که که پیلانی هه لوه شان دنی ئاین و دروشمه ئاینیه کانی ئه م باوهرداران هه ی بیئت.

به لام (ولاء) و هه واداری و دل به سته یی له بواری کرده وه ی چاکه دا بۆ هه مو که سه، چ ئه و که سه ئومه ی موحه مه د بیئت یا خود له ئومه یه کی تر بیئت.

بۆ نمونه: لایه نگری و هه واداری و (ولاء) مان له بواری قه زاوه ت و دادوه ریدا بۆ دادوه ری و قه زاوه تیکی پاک و بیلا یه نه (به بی گویدانه ئه وه ی که قازی و دادوه ره که کییه).

هه واداری و لایه نگری مان له کار و کرده وه و که سایه تیدا بۆ ئه و که سه یه که ده سپاک و ده سپره نگینه له کاره که یداو به هه یچ شیوه یه که ناپاکی و ده سپیسی و خیانه ت ناکات له کاره که یدا (ئیتر ئه و که سه هه ر که سه هه یه گرنگ نیه، به لکو گرنگ کاره که یه تی که ئه یکات).

به هه مان شیوه هه واداری و لایه نگریمان له بورای پزیشکیدا بۆ پزیشکی لیها توه به توانایه له کارهیدا (به بی گویدانه ئه وهی که له چ ئوممه و میللهت و دهسته یه که).

دهنگونجیت له هه ندی کاتدا په یوه ندی نیوان ئومه ته کان باش نه بیته، به لام مه رج نیه دورژمنایه تی و درژایه تی بیته، بۆ نمونه: به رائهت و حه شاکردن له موشریکین، مه رج نیه راسته و خۆ جهنگ و شهرو کوشتار به دوای خۆیدا بهیئیت.

۳- نه ته وه: بریتیه له کۆمه لیک خه لکی خاوه ن ژیری و فامیده که یه ک زمان کۆیان ده کاته وه، وه ک چۆن ده وتریت نه ته وهی عه رب، واته: زمانی عه ربی زمانیا نه، ئیتر گرنگ نیه کۆ و په یره وانی چ ئومه تیک به و زمانه قسه ده که ن، چونکه وه ک چۆن موسلمانن عه رب هه یه به هه مان شیوه گاوری عه ربیش هه یه.

به هه مان شیوه هه واداری و وابهسته بون به نه ته وه وه، سه ره تا بریتیه له گرنگیدان به و زمانه نه ته وه ییه و بلا و کردنه وهی رۆشنبیری له باره یه وه و وه رگی پانی کتیب له زمانه کانی تره وه بۆ سه ر زمانه دایکه که.

واته: نه ته وه ناکۆکی و نه گونجانی نیه له گه ل ئومه دا، بۆ نمونه: ده گونجیت یه ک ئومه چه ندین نه ته وه له خۆبگریته و به پیچه وانه شه وه ده گونجیت له ناو یه ک نه ته وه دا چه ندین ئومه بون و په یره وه هه واداریان ببیته، هه واداری و وابهسته بونیش به نه ته وه که وه، ناسازگار و نه گونجا و نه بیته له گه ل هه واداری و وابهسته یی به ئومه ته کانه وه، چونکه هه ریبه که یان بازنه و خولگه و سنوری تایبته به خۆی و تیگه یشتنی تایبته به خۆی هه یه.

ده بیته بزاین که هه واداری بۆ نه ته وه، ده بیته هۆی پاراستنی زمان و له فه وتان و له ناوچون ده یپاریژیت.

په یوه ندی نیوان نه ته وه کانیش په یوه ندیه که بۆ ئالوگۆر کردنی که له پورو که لتوره کان و سود وه رگرتن له یه کتر له ژیا نی رۆژانه دا، نه ک بۆ سه پاندنی زمانیک به سه ر زمانیکی تر دا.

(ولاء) و هه واداریش بۆ هه ریبه که یان بریتیه له کردنه وه و په ره پیدانی ناوه ندی رۆشنبیری و قوتا بخانه ی فیڕکردنی زمانه کان نه ک هیچی تر.

گەل: لە لاپەرەکانی راپوردودا باسمان لێوە کردو وتمان بریتیه له وکۆمه لگه و گردبونه وه مرۆفانه یه ی که له سه ربنه مای به رژه وه ندیه کان له یه ک سیتسته می سیاسیدا و له روه بریکی جوگرافیدا که بریتیه له نیشتمان کۆده بنه وه .

ئیمه وا ده بینین که دهسته واژه ی گه ل(شعب) له ناو کۆتا په یامه ئاسمانیه که داو بو موحه مه د پیغه مبه ر دابه زی، کاتی که مرۆفایه تی گه شته ئه و ئاسته ی که بتوانیت گه ل پیک به یینیت .

له په یامه ئاسمانیه کان ی تری پیش په یامی موحه مه ددا، دهسته واژه و زاراوه ی گه ل(شعب) به هیچ شیوه یه ک نه ها توه .

گه لیش بریتیه له و کۆبونه وه مرۆفانه یه که له ئاستیکی به رزتردایه له ئاستی ئومه و نه ته وه دا، تاکیش له ناو گه لدا بریتیه له هاو نیشتمانی .

بو یه که مجاریش که گه ل پیکه ات له نیوچه دورگه ی عه ره بدا و پاش کۆچکردنی پیغه مبه ر بوو له شاری مه که وه بو شاری(یثرب) مه دینه .

کاتی که پیغه مبه ر گه شته شاری مه دینه ریکه وتن نامه یه کی له گه ل جوله که کاندایه نوی و له یه کی که له برگه کاندایه نوی، باوه رداران ئومه تیک و جوله که ش ئومه تیک و، هه ردوکیان له ئه رک و مافه کانیاندا یه کسان و ده سه لاتیش له شاره که دا به ده ست پیغه مبه رو باوه ردارانه وه ده بییت .

لێره دا سه رنجی ئه و خاله گرنگه ده ده یین که پیغه مبه ر هه روه ک چۆن شوین که و توانی خۆی به ئومه یه ک ناو برد، به هه مان شیوه جوله که کانیشی به ئومه یه ک ناو بردو، راشی گه یاند که ئه م دوو ئومه ته له یه ک ناوچه و شاردا ده ژین که شاری(یثرب) ه و له ئه رک و مافه کانیشدا هه ردوکیان به یه ک چاو سه یر ده کړین، له م سۆنگه یه وه بو که وتمان یه که م گه ل و(شعب) له م جیگه یه دا پیک هینرا که

شارب (یثرب) بوو، دواتریش بویه سزا سه خته که ئاراسته ی جوله که کان کرا، چونکه خیانهت و ناپاکیان نواند له گه ل نیشتمان و چه مکی هاو نیشتمانی بونداو پیلانیان گپرا دژ به نیشتمانه که یان، بویه له ونیشتمانه وده رنران.

ئهم ئاسته به رزه ی که کومه لگه ی مه دینه ی پیگه یشته و نوسینی ئه و په یمان نامه یه له نیوان باوه پداران و جوله که کاند له کاتی کدا بو که باوه پداران له گه ل موشریکه کانی قوره یشدا هیچ به لین نامه یه کی له م چه شنه یان له نیواندا نه بو، به لکو ته نها ئاگر به سیك بو لیک تیگه یشتن له نیوانیاندا هه بو.

وهک سه رنج ده دین چه مک و تیگه یشتنی گه ل هاو نیشتمانی بون، ناسازگار نیه له گه ل چه مک و تیگه یشتن له ئومه و نه ته وه و خیزاندا.

با دانیشتمانی ولایه ته یه کگرتوه کانی ئه مریکا به نمونه وه رگرین:

۱- کومه لیک له موسلمانان باوه پداره کان که له ئومه ی موحه مه دن لیره ده ژین و له بواری بیرو باوه پدا وابهسته بیان ته نها له گه ل خواوه ندو په یامهینه ره که ی و باوه پداراندا هه یه .

۲- به شیک له م باوه پدارانه ره گه ز نامه یان عه ره بیه و، له ماله وه به عه ره بی قسه ده که ن و، له سه ر کاره کانیان به ئینگلیزی قسه ده که ن، ئهم حاله ته ش ئاساییه و هیچ لیک ئالان و گرفتیک ی تیدا نیه، هه واداری و وابهسته یشیان بو زمان له ماله کانی خویاندا هه ر بو زمانه ره سه نه که ی خویانه، هه روه ها به شیک ی تریان تورکن یا خود فارسن.

۳- ئه مانه هه مویان هاو نیشتمانی ئه مریکان و به شیکن له گه لی ئه مریکی، هه واداری و وابهسته بیان له روی سیاسی و به رژه ونده کانیان هه بو ولایه ته یه کگرتوه کانی ئه مریکایه، چونکه به رژه وه ندی گه لی ئه مریکی به لایانه وه گرنگتره تا به رژه وه ندی هه ر گه لیک ی تر.

ئەگەر سهرنجیش بدهین هیچ تیگیران و ناسازگاریهك بهدی ناکهین له نیوان ئەم سی چەشنه (ولاء) و هه واداری و وابهسته بونه دا.

له زۆریه و لاتانی جیهاندا ئەم نمونه یه له پیکهاته ی گه له کانیاندا بونی هه یه و ئاسایی ژیان به پڕۆه ده چیت.

په یوهندی نیوان گهلانی سهر پوی زهوی په یوهندی به رژه وهندیه کانه و، به هه مان شیوه هه واداری و وابهسته ییشیان له سهر بنه مای به رژه وهندیه کانه.

(براء) و وازلیه پنهان و دوره په ریژی کردنیش، یه کیکه له و به رژه وندیانه و مه رج نیه هه میسه ئەم وازلیه پنهان و دوره په ریژی لیکردنه له سهر بنه مای شه پرو دوژمنایه تی و درزایه تی کردن بیت.

بۆ نمونه: ده کریت په یوهندیه کان په یوهندی ئاسایی بن و په یوهندی گهرم و گوپ نه بن (علاقات غیر ودیه) و ده ش گونجیت ئەم په یوهندیانه که به (علاقات غیر ودیه) ناومان بردن، په یوهندی نیوان چهند گه لیک بن که هه مویان سهر به یه ک ئومه بن، به لام له هه موو حاله ته کاندایه بناغه ی په یوهندیه کان له ناو گهلاندا هه ر ده گه ریته وه بۆ به رژه وهندیه هاوبه شه کان و شه پرو ئاشتیش حاله تیکی نه شازو کاتیه، نه ک بنه مای په یوهندیه کان.

ئێستاش دینه سهر باسی چهند چه شنیک له هه واداری و (ولاء) ی بیر ته سک، ئەویش بریتیه له هه واداری و وابهسته یی و (ولاء) بۆ تیره ی ئاینی، یا خود بۆ مه زه ب و ئاینزا، یا خود بۆ حزب، ئەم چه شنه هه واداری و (ولاء) نه له ولاته دواکه و توه کاندایه بونیان هه یه.

په یوه ندى نیوان ئه م چه شنه هه واداریانه ش له سه رینه مای خو شه ویستی نیه (غیر ودیة)، له هه ندى کاتیشدا ده بنه هه واداری له سه ر بنه مای دوژمنایه تی و له میژوشدا و تا نیستاش له هه ندى جیگه دا ئه م چه شنه هه واداریانه هر بونیان هه یه .
له م حاله تانه دا ده مارگیری بو ده سته و پیرو مه زه ب له سه روی هه واداری بو نه ته وه و گه له وه داده نریت.

خراپترین چه شنی ده مارگیری و هه واداری خراپ له سه ر زه ویدا، ئه و کاته یه که هه واداری و ده مارگیری بو هه ریه که له حزب و مه زه ب به یه که وه کۆده بنه وه، واته : مه زه به یی سیاسی پیک ده هینن (وه که برایانی موسلمان له ناو سونه داو حزب الله له ناو شیعه دا). ئه م چه شنه هه واداری و (ولاء) ه ئه گه ر بگاته ده سه لات له ده وه لته یکی خو سه پین و وه لاده ری ئه وانى تر، هیچی تری لى سه وز نابیت.^(۱)

به هه مان شیوه میژو (ولاء) و هه واداری چینایه تیشی به خو یه وه بینوه که هه ولى ریشه کیش کردنی غه یری خو ی به ته وا وه تی داوه .

بو نمونه : یه که یه تی سو فیه ت له سه ر بنامه ی چینایه تی دامه زراو، چه ند که سانیک به ناوی خه باتی چینایه تیه وه و به ناوی کرێکارو جوتیارانه وه ده ستیان گرت به سه ر ده سه لاتداو چونه سه ر کورسی ده سه لات، به لام دوا جار به کردار چه ند ده وه لته مندیکی تازه یان لیده رچو، چونکه خه باتی چینایه تی له بناغه دا داواى ئه وه ده کات که چینیک ده ست بگریت به سه ر ئه و ده سکه وتانه دا که له ده سته ی چینیکی تردان، دروشمی یه کسانیش هیچ په یوه ندیه کی نیه به م باسه وه . هه موو ئه و

^(۱) لیژده نوسه ر زۆر ورد بینی نه کرده چونکه دو حزبی دور له یه کی کرده به غونه، یه کیکیان به شیکه له ده سه لاتیه کی شولى تۆقتینه رو نه یی تریان له ده ره وه ی ده سه لاتدا یه، به تاییه ت له کاتی نویسنی نهم بابه ته دا (برایانی موسلمان) ته نها ریکه خراوینکی په ره ره ده یی و فیکری بون و دواتر حیزبی سیاسیان پیک هیتا .

بزوتنه وهو ته څگه پراڼه ش که له سه دهی بیسته مدا خویان ناو نابو بزوتنه وهو ته څگه پری شوږشگیږی و له ژیر ناوی خه باتی چینایه تیدا په رهیان سهند، به هیچ شیوه یه که نامانجیان یه کسانی نه بو، نه گه ر یه کسانیه کیش له جیهاندا بونی هه بیټ، نه وا یه کانگیره له گه ل هه ژاری وچه وساندنه وهو به ش مهینه تی بوندا، راستی نه و شوږشانه ش هر نه وه بو که کومه لیک که س جیگه ی کومه لیک تریان گرتنه وهو چونه سه ر کورسی ده سه لات، بویه: نه و شوږش و بزوتنه وانه زورینه یان سته مگه رو خوسه پیښکی ته واو عه یارن و هیچی تر.

له و سوڼگه یه شه وه دروشمی جیهان بیون به رزده که نه وهو نه و مافه ده دن به خویان که بلین: نیمه بزوتنه وه یه کی جیهانین، له سه ر نه و بڼه مایه ی که له سه رانسه ری جیهاندا کریکارو جوتیاری به ش خوراو بونیان هه یه.

بویه: نیمه وا ده بینین که خراپترینی چه شنه کانی (ولاء و براء) نه و چه شنه یه که له بزوتنه وهو ته څگه پره ناینه سیاسیه کاندا بونی هه یه ، به هه مان شیوه له و بزوتنه وانه شدا که به حیساب خه باتی چینایه تی ده که ن و خویان ناو دنین شوږشگیږ نه م چه شنه (ولاء و براء) بونی هه یه ، چونکه نه م دوو چه شنه بزوتنه وهو ته څگه رانه یه که خالی بڼه رته تی هاوبه ش کویان ده کاته وه که نه ویش بریتیه له وه که: هر دوکیان لافی نه وه لیده دن که به هیزن و له ریگه ی هیزه وه نوینه رایه تی خه لک ده که ن، هر چه نده خه لکه که ش پییان ناخوش بیټ، به لام نه مان به ناوی شه رعیه تی شوږشگیږی و به ناوی حاکمیه تی خواوه نده وه خویان ده سه پیښن به سه ریاندا.

قسہی کۆتایی

پاش ئه وهی باس له (ولاء و براء) کۆتایی هات، ده کریت پرسیاریکی گرنگ بکریت ئه ویش له باره ی: تیکۆشان و جهنگ (الجهاد والقتال) هوه یه، ئایا له پروانگه ی هه ریه ک له ئومه و نه ته وه و گه له وه (الأمة والقومية والشعب) واتای خه بات و تیکۆشان و جهنگ (الجهاد و القتال) چیه ..؟

به واتایه کی تر، مرؤف که ی بۆی هه یه ده ست بداته (جهاد) و خه باتکردن به و پییه ی که تاکیکه له ئومه یه کدا ..؟

هه روه ما که ی بۆی هه یه ده ست بداته (جهاد) و خه باتکردن به و پییه ی که تاکیکه له گه لیک ..؟ من ئه م حاله به بیروباوه ری جهنگی (العقیده القتالیه) ناو ده به م بۆ ئه و تاکه . به هه مان شیوه که ی خه لک له ناو دهسته و گوردان و یه کینه ی ریکخراودا که سوپا پیک ده هینن بجهنگین ..؟ واته: ئه وه ی که ئیمه به بیروباوه ری جهنگی سوپاکان (العقیده القتالیه للجيوش) ناوی ده به یین .

ئایا پیویسته هه ردو بیروباوه ری جهنگی تاک، له گه ل بیروباوه ری دهسته جه معیدا یه کبگرن له (جهاد و قتال) خه بات و جهنگدا ..؟ یان به واتایه کی تر پیویسته بیروباوه ری تاکه کان له گه ل بیروباوه ری سوپاکاندا یه کبگرنه وه ..؟ وه لامی هه موو ئه م پرسیارانه مان له به شی سینییه می ئه م کتیبه داو له باسی (الجهاد والقتال) دا داوه ته وه .

به شی شه شه م

بابه تی هه لگه رانه وه (الرّدة)

(ر د د) بناغیه کی پاست و دروسته له زمانداو، دهسته واژه یه کی قورئانیه و به خوئی و به کارهینانه کانی تریه وه له په نجاو نو جیگه ی دابه زینراوی به جیدا هاتوه و چهند مانایه ک هه لده گریت، زه مه خشهری له کتیبی (أساس البلاغة) دا زیاتر له بیست شیواز له شیوازی مانا کانی ئەم دهسته واژه یه ی له پوی حه قیقه ته وه، زیاتر له ده شیوازی شی له پوی نا به رجهسته و مه جازه وه هیناوه، له هه مو ئەم شیوازانه ی مانا که یدا چ له و جیگایانه دا بیّت که له دابه زینراوی به جیدا هاتوه، یا خود له و شیوازانه یدا بیّت که له لایه ن زمانناسه کانه وه لیّی وه رگراوه، هه مویان به ده وری چهند ته وه ره یه کدا ده سورپینه وه و له و ته وه رانه ده رناچن، ئەوه ی لیّره داو له م لیّکۆلینه وه یه دا به لای ئیمه وه گرنگه ئەم دو ته وه ره یه ی خواره وه ن:

۱. (الرّد) به واتای گپّراوه هینانه وه، وه ک له م ئایه تانه دا هاتوه:

- ﴿فَرَدَدْنَا إِلَىٰ أُمَّهٖ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ﴾ القصص/۱۳.

واته: گپّرامانه وه بو دایکی تاوه کو دلنیا بیّت و چاوه چاوه نه کات و دلته نگ نه بیّت.

- ﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّوكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا﴾ البقرة/۱۰۹.

واته: زۆریک له هه واداران کتیبه ئاسمانیه که ئاواتیان ده خواست پاش

باوه رهینانتان بتانگپینه وه بو دۆخی پيشوتان و کافر بینه وه.

- ﴿وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ﴾ يوسف/۶۵.

واته: کاتیک کۆلو باره کانیان کرده وه بینیان بارته قاکه یان بو گپّراوه ته وه.

۲. (الرّرد) به واتای بهر پیگرتن و پیگیری کردن:

- ﴿بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ الأنبياء/ ٤٠.

واته: به لکو به نا کاوی و کتوپری به خه یان پیده گریت و ده یان حه په سینیت و ناشتوانن به ری پیبگرن. (باس له به ریابونی پوژی دوا ییه).

- ﴿وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ﴾ یونس/ ١٠٧.

واته: نه گهر خه یو چاکه یه کی بویت بو، هیز نیه بهر به به خشین و زیده باری نه و بگری.

- ﴿وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ﴾ الرعد/ ١١.

واته: نه گهر خواوند ویستی کرد نه ته وه یه ک دو چاری نه شکه نجه و سه ختی بین، هیز نیه بهر به ویستی خواوند بگریت.

- ﴿يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ

فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ﴾ المائدة/ ٢١.

واته: نه ی نه ته وه و هوزده کم بو نه وه ی ره نجه پو نه بن، بچنه ناو نه و سهر زه مینه پیروزی که خواوند بو ی به ره و بینون و هل و مهرجی له بار کردوه بو ژیا نتان و خوگری مه که ن و پشتی تیمه که ن.

به دیار یکرای له سهر دونایه ت له نایه ته کانی دابه زینراوی به جی ده وه ستین که

بریتین له:

أ. ﴿.... وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنْ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فِيمْتٌ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ البقرة/ ٢١٧.

واته: به رده وام له گه لتاندا به جهنگ دین بو نه وه ی نه گهر بتوانن ریگه تان لیبگرن و له ناینه که تان پاشگه زتان بکه نه وه، هه رکه سیش له ئیوه پاشگه ز بیته وه له ناینه که ی و له سهر نه و حاله ته بمریت، بیگومان کافرو نه و چه شنه که سانه ش له دونیا و دوارپوژدا رهنج به خه سار ده بن و کرده وه کانیا ن له ده ست نه دن.

ب. ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ المائدة/ ۵۴.

واته: ئه‌ی باوه‌رداران هه‌ر کهس له‌ئیه‌وه له‌ئاینه‌که‌ی پاش‌گه‌ز بیه‌ته‌وه، ئه‌وا خواوه‌ند نه‌ته‌وه و هۆزو که‌سانیک‌ی تر ده‌هینیت که‌ خوشی ده‌وین و ئه‌وانیش ئه‌ویان خوش ده‌ویت و له‌ئاست باوه‌رداراندا مل که‌چ و له‌ئاست کافره‌کانیشدا سه‌ر بولند ده‌وه‌ستنه‌وه و خه‌بات ده‌که‌ن له‌په‌نگه‌ی خواوه‌ندداو له‌ لۆمه‌ی لۆمه‌کار ناترسن.

سه‌ره‌تا به‌ پیناسه‌ی (رده) (به‌و شیوه‌ی که‌ له‌دابه‌زینراوی به‌جیدا هاتوه) ده‌ست پیده‌که‌ین، که‌ بریتیه‌ له‌په‌فتارو کردار، دروست وه‌ک چۆن پیناسه‌ی باوه‌ر(ایمان)مان کردو وتمان: هه‌لۆیستیک‌ی په‌فتاری و کرداریه‌.

له‌و پوانگه‌یه‌شه‌وه که‌ پاداشت و تۆله‌ و سزای پۆژی دوایی، له‌به‌رانبه‌ر په‌فتارو کرداره‌وه ده‌ستنیشان ده‌کریت و هه‌ر ئه‌و په‌فتارو کرده‌وانه‌یه‌ که‌ ده‌کرینه‌ پیه‌وه‌ر بۆ پاداشت و سزاو تۆله‌ له‌پۆژی دواییدا، وه‌ک چۆن خواوه‌ند ده‌فه‌رمویت: ﴿يَوْمَئِذٍ يُصَدِّرُ النَّاسَ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالُهُمْ * فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ * وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ الزلزلة/ ۶-۸.

واته: له‌و پۆژهدا خه‌لکی به‌ هه‌له‌داوان راده‌په‌رن بۆ ئه‌وه‌ی کرده‌وه‌کانیان ببینو پینان نیشان بدریت، هه‌ر که‌سێک بارستایی گه‌ردیله‌یه‌ک چاکه‌ بکات ده‌ببینیته‌وه‌و، هه‌ر که‌سێش به‌ بارستایی گه‌ردیله‌یه‌ک خراپه‌ بکات ده‌ببینیته‌وه‌.

له‌م پوانگه‌یه‌وه‌ تیده‌گه‌ین که‌ هه‌لگه‌پانه‌وه‌ له‌ئاین، یه‌کیکه‌ له‌و کردارانه‌ی که‌ مروڤه‌ خۆی بۆخۆی هه‌لی ده‌بژیریت و خۆی به‌م کاره‌ی بپریار له‌چاره‌نوسی خۆی ده‌دات و له‌سه‌ر ئه‌م بپریاره‌ی و به‌پیی ئه‌م هه‌لۆیسته‌ی و له‌سه‌ر بنه‌مای ئه‌م هه‌لۆیسته‌، پاشه‌پۆژی خۆی ده‌سنیشان ده‌کات که‌ ئایا به‌ره‌و پاداشت ده‌روات، یاخود به‌ره‌و سزاو تۆله‌ و ئه‌شکه‌نجه‌ مل ده‌نیت...؟.

ئیستا دست نه کهین به پیناسه یی بابه تی (ردّه) چونکه (ارتداد) بوارو بابه ت و جیگه یه کی ده ویت تاوه کو خوی تیدا نمایش بکات و خوی تیدا درخات و، وه لامی نه و پرسپاره لژیکی و مهنتیقیه بداته وه که ده پرسیت: هه لگه پانه وه له چی...؟.

وه لامی نه م پرسپاره له هه ردو نایه ته که دا بریتیه له: هه لگه پانه وه له ناین. ناینیش نه و پرؤگرامه رهفتاریه گشتیه یه که به باوه رهینان به خواوه ندو فریشته کان و په پاره ناسمانیه کان و په یامهینره کان و پژی دواپی و کرده وه یی چاکه دست پیده کات و، لانی که می بریتیه له باوه رهینان به خواوه ندو پژی دواپی و کرده وه یی چاکه، نه م لانی که مهش به سه بو نه وه یی مرؤف بباته ناو ئیسلامه وه، به م پلانه باوه پر دست پیده کات، تا ده گاته گوپرایه لی بو فره مان و پینمایه کانی خواوه ندو خوگرته وه له و شتانهش که خواوه ند پنگیری لیکردون، تا دواچار مرؤف ده گاته نه و پله یه یی که هه ستیت به پایه دار کردن و راپه پاندنی پایه کانی ئیمان له نوپژو به ستنی په یوه ندی به رده وام به خواوه ند وه و نه نجامدانی زه کاتی مال و سامان و پژیو گرتن و نه نجامدانی حه ج، نه مانهش هه موی له ژیر نه م دوو مانشیت و ناو نیشانه سهره کیه دا جیگه یان ده بیته وه:

یه که م: شایه تی دان به تاك و ته نهایی و بیهاوتایه تی خواوه ند (لا إله إلا الله) نه م شایه تی دانه به ترؤکی ئیسلام داده نریت.

دوه م: شایه تی دان به وه یی که موحه مه د په یامهینره یی خواوه ند (أن محمداً رسول الله) نه مهش ترؤکی باوه رهینانه.

پاشان له پنگه یی نه م دو ناو نیشانه سهره کیه وه، پیویسته مرؤف پابه ندی خوی رابگه یه نیت و پابه ند بیت به هه مو به ها بالاو ره وشته جوان و به رزو په سنده کانه وه.

ئو هه لگه پانه وه و پاشگه زیونه وهی که مه به ستمانه تاوتوی بی که هین هه ردو
ئایه تی (۲۱۷) ی (البقرة) و (۵۴) ی (المائدة) بومان وینا ده که ن.

ترۆپکی دین و ئاینداری شایه تی دانه یه که مه که یه و خاوه نه که ی به و باوه رهینان و
شایه تی دانه ی ده بیته موسلمان و، شایه تی دانی دوه میش خاوه نه که ی به و
باوه رهینان و شایه تی دانه ی ده بیته باوه پردارو ده بیته یه کیک له په یه وانی
موحه مه د (د.خ) که ئه م په یه ووی کردنه ش له موحه مه د (د.خ) دریز کراره ی کاروانی
په یه وان و په یه ووی کردنه له به نامه بیگه ردو هه رده م گه شاوه که ی ئیبراهیم
پیغه مبه ر (س.خ).

جوله کایه تی و گاوریه تش به هه مان شیوه ده سته و (ملل) ن و په یه وانی خویانیان
هه یه و هیچکام له مانه دین و ئاین نین، به لکو به نامه و شه ریه تن و، ته نها یه ک دین و
ئاینی ئاسمانی هه یه که ئه ویش بریتیه له ئیسلام.

پرسیاره که ئیستا بریتیه له وهی که: ئه و سزایه چیه که خواوه ند له په پاره
به رزه که یدا دیاری کردو بۆ ئه و که سه ی که هه لگه پیته وه و پاشگه ز بیته وه...؟، به
واتایه کی تر له پیزی ئه و سزایانه دا که خواوه ند بۆ هه ریه ک له تاوانه کانی: کوشتن،
زینا، دزی، تۆمه تبارکردنی ئافره تانی شو کردو... هتد دیاری کردون، تاوانی
هه لگه پانه وه و پاشگه ز بونه وه له کویدا یه...؟.

پیویسته بیشزانین که له سنوری سزاکان (الحدود) له دابه زینراوی به جیدا لانی زۆر،
یا خود لای سه روی سزادانن، واته: ده کریت له وه که متریش که سی تاوانبار سزا
بدریت، به لام به هیچ شیوه یه ک ناکریت له وه زیاتر سزا بدریت.
وه لامه که ش بریتیه له:

أ - سزای هه لگه پاره وه و ئه و که سه ی که پاشگه ز ده بیته وه، له ئایه تی (۲۱۷) ی
سوره تی (البقرة) دا که پیشتر هینامان، بریتیه له پوچه ل بونه وه و هه لوه رینی
کرده وه کانی له دونیا و دوارپۆژدا.

ب- سزای هه لگه پراوه کان و ئه و که سانه ی که پاشگه ز ده بنه وه له ئایه تی (۵۴) ی سوره تی (المائده) دا بریتیه له وه: که خواوه ند ئه وان ده گورپیت به نه ته وه و هؤزو گه لیک ی تر، که خوشی ده وین و ئه وانیش ئه و بیان خوش ده ویت. به واتایه کی تر، له په پراوی خواوه ندا، بیجگه له وه ی که له م دو ئایه ته دا باسکراوه، هیچ سنورو سزاو تۆله یه که دیاریی نه کراوه بۆ (مرتد) و هه لگه پراوه و ئه و که سه ی که پاشگه ز ده بیته وه له ئاین، واته: هه ردو ئایه تی (۲۱۷) ی سوره تی (البقره) و ئایه تی (۵۴) ی سوره تی (المائده).

ئه م چه شنه سزایانه ش که له م دو ئایه ته دا هاتون هیچ مایه ی سهر سوپرمان و سهر سامی نین، به لکو به پیچه وانه وه ئه و سزاو تۆله یه ی که لیره دا ده ستنیشان کراوه، پراوپر گونجاوه له گه ل هه لویستی که سیکدا که به دلخوازی خو ی و به بی هیچ زۆر لیکردن و ناچار کردنی که باوه ریه ی نا بیته و دوایش لیبی په شیمان بیته وه، هه قی خو یه تی که خواوه ند له سه ر ئه م هه لویست و پاشگه ز بونه وه یه یه ی لیبی چینه وه ی له گه لدا بکات، چونکه باوه ره یینان هه لویستی کی فیکری ناگایانه یه و مرو ف به دلخوازی خو ی هه لی ده بژیریت (به لام ئه گه ر که سیک به زۆرو به ناچاری له پروکاردا خو ی به باوه ردار نیشان دابیت، ئه وه هه ر له بناغه وه باوه ری نه هیناوه ئیتر له چی په شیمان بیته وه...؟).

به هه مان شیوه له باره ی کوفرو شیرک و هه لگه رانه وه وه، هه مان پیوه رو پیداونگ په یه وه ده کریت، به به لگه ی ئه م ئایه ته که خواوه ند ده فه رمویت: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾ یونس/۱۱.

واته: بلای ئه ی خه لکینه دلنیا بن که هه ق و راستیتان بۆ هاتوه له لایه ن پهروه ردگار تانه وه، جا هه ر که سه په ی به و راستیه ببات و پرگه ی هیدایه ت هه لبرژیریت، بۆ خو یه تی و کاریکی باشی کردوه، هه ر که سیش ری هه له بکات و به ره و هه لدير مل بنیت، خو ی زه ره ر ده کات و ده بیته باجی هه له که شه ی بدات، من له که ستان به پرسیار نیمو پاریزه ری که سیشتان نیم.

هەر وەها دەفەر مۆی: ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾ الإنسان/ ۳.
واتە: ئێمە ڕێگەمان پیشان داوە و بۆمان ڕونکردووە تەو، ئێتر خۆی سەرپشکە، شوکرانە بژیری دەکات یاخود ئەو چاکەبە ی ئێمە لەگەڵیدا کردومانە نادیدە دەگریت و ڕێگە ی کوفر هەڵدەبژیریت.

ئەگەر ئەم حسابە بەم شیۆه یە بێت (بێگومانیش هەر وایە) ئە ی باشە ڕاڤه ی ڕاڤه کاران و فیهی فیهناسەکان لە باره ی (مُرتد) و هەلگە پانە و هەو لە ئاین، لە چیه و ه سەرچاوه ی گرتو ه که دەلین: {پێویستە هەر که فرسەت هەلکەوت بکوژیت و پێویستە جەنگی لەگەڵدا بکریت تاو ه کو دەر فەت هەلکەوت بیکوژیت و نابیت باو ه ڤداران ه یچ چەشنە ه واداری و وابەستەبیهکی لەگەڵ ببهستن و نابیت یارمەتی و مەدح و سەنا و پیا هەڵدانی لە باره و بکریت و، دەبیت هاوژین و هاوسەر ه که ی لی بسە نریتە و ه و لیک جیا بکرینە و ه، بێبەش و بەری دەکریت لە میراتی مردو ه نزیکه کانی) سەیری (التفسیر الکبیر) ی پازی بەرگی (۶) لاه پەرە (۳۳) بکه ...!؟

یاخود ئایا لە کوپۆه ئەم قسەیان هیناوه که دەلین: {ئەوانه ی که هەڵدەگە پینە و ه هەلگە پراو ه کان (أهل الردة) یانزە دەستە و تاقم بون، سیانیان لە سەر دەمی پەیا مھینە ردا بون:

۱. بەنو مەدلەج هۆزی (أسود العنسي).
۲. بەنو حنیفە هۆزی (مسيلمۃ الکذاب).
۳. بەنو ئەسەد هۆزی (طلیحۃ بن خُویدل).
- حەوتیشیان لە سەر دەمی ئەبو بە کری سدیق دا بون:
۴. فەزارە هۆزی (عُیینة بن حصن).
۵. غەتە فان هۆزی (قرۃ بن سلمة القشیری).
۶. بەنو سولەیم هۆزی (فجاءة بن عبد یالیل).

۷. به نو یه ربوع هۆزی (مالک بنو نویره).
 ۸. هه ندی له به نی ته میم هۆزی (سجاع بنت المنذر).
 ۹. کینده هۆزی (أشعث بن قیس)
 ۱۰. به کری کورپی وائل له به حرین هۆزی (خطم بن زید).
- یه که دهسته و تا قمیشیان له سه رده می عومه پی کورپی خه تابدا بو که بریتی بو له:
۱۱. غه سسان هۆزی (جبله بن الأیهم). سه یری ته فسیری (الکشافی)
- زهمه خشه ری به رگی (۱) لاپه ره (۶۲) بکه.

وه لآمی ئه و پرسیاره ش که پرسیمان باشه ئه ی پاقه ی پاقه کاران و فیهی فیهنا سه کان له باره ی (مرتد) وه له کوپوه سه رچاوه ی گرتوه ئه مه یه که:

ئه م گپرانه وانه ش ئیشی حیکایه ت خوان و ئه وانه ن که به سه رهات و پوداوه کانیا ن ده گپرایه وه، دواتر ئه م رازو به یازانه ی که هه مویان له حیکایه تی به ر ئاگردان ده چن، له ژیر ناو نیشانی (معصوم) یه ت و له هه له به دوری هاوه لانی پیغه مبه رو به پیرو ز زانی نی که له پوردا، کراون به بابه تی ئیسلامی و دواتر گورپانکاریان به سه ردا هینراوه تا بونه ته شه ریعت و به رنامه یه ک که له دابه زینراوی به جی و په یامی ئاسمانیدا هیچ بناغه و بونیکی نیه، مه ترسی ئه م پرسه ش ئه وه یه، ئیسته که ئیمه له باتی (میژویه کی ئیسلامی) (ئیسلامی کی میژوی) مان له به رده سدایه و، چه ند ده قیکی که له پوری ئه و تو بونیان هه یه ئه وه نده سام و هه بیه ت و ده سه لاتیان هه یه، که پیایکی وه ک زهمه خشه ری ناتوانیت نادیده یان بگریت و پشتیان پی نه به ستیت، ده بینین به بی تی فکران و سه رنج لیدانیا ن و لیگۆلینه وه لییان، به بی زیادو که م وه ک خوی هینا و نی و له ته فسیره که یدا دای به زاندون^(۱).

^(۱) کاتیک سه رنجی لیستی ئه م تیره و دهسته و هۆزانه ده ده ین، که یانزه تیره و گویا له دین و ئاین پاشگه ز بونه ته وه، چه ند کاریک و چه ند پرسنیک سه رنجمان پاده کیشن:

یه که م: نه بونی به نی ئومه ییه له لیسته که دا که هه ریبه ک له: عه بدوالله ی کورپی سعدی کورپی ئه بی سه رح و، مه روانی کورپی حه که م له و تیره و هۆزه ن.

دوه م: ده رکردنی حوکم و بریاری هه لگه رانه وه و (مرتد) بونه وه به سه ره هه مو ئه و هۆزانه دا له کاتیکدا که له وانه یه یه ک که س له و هۆزه پاشگه ز بوبیته وه له ئاینه که، ئه مه ش پیچه وانه ی ئه و پیوه ره قورئانه یه که له پینج جیگه دا هاتوه ده فه رمویت: ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ

فیقهزانه کانی دەربار سەرنجی دابە زینراوی بە جییان داووە گەراون بە دواى بابەتی (الردّة) دا بۆ ئەوێ وەك پاساویك بۆ ئەو تاوانانە بە کاری بەینن كە سولتان و كار بە دەستە ستمگەرەكان دژ بە نەیارەكانیان بە کاریان دەهینا، كە خۆی لە كوشتن و تیرۆر كردنی هێماو كە سایەتیه دیارەكانی ناو نەیارەكانیاندا دەبینیەو و بە ناوی ئاین و ئاین پەروریه و دەسەلاتی خۆیان دەسەپاند بە سەر خەلكداو زیاتر دەستیان دەخستە قورگی خەلكی بى دەرەتانەو، ئەم هەولەیان بێئاكام مایەو و لە دابە زینراوی بە جیدا شتیکیان دەس نەكەوت تا بیکەنە پەردەو لە ژیریداو لە پشتیه و تاوانەكانیان پەردەپۆش بکەن، بۆیه رویان لە سونەو پەویەى پیغەمبەر کرد، بۆ ئەوێ هەولبەدەن بیانویەکیان دەست بکەوێت و ئاماژە بێت بۆ ئەوێ كە پۆژیک لە پۆژان پیغەمبەر بە بیانوی هەلگەرانەو لە ئاین و بە تۆمەتی مورتەد بونەو كە سیکی كوشتبیت، لەمەشدا هەر نا ئومید بون و شتیکی وایان دەست نەكەوت بیکەنە بیانوی كارەكانیان، بۆیه هاتن و تیان راستە بە کردار پیغەمبەر بەو كارە هەلنەساو، بەلام لە فەرمودەكانیداو لە (السنة القولية) دا فەرمانی کردووە بە جەنگ و كوشتاری بەنی مودلەج و ئەسودلەنەسی سەرۆك هۆزیشیانى

أخرى. ئەوێ مایەى پیکەنینە ئەوێ كە زەمەخشەرى هۆزى بەنى غەسسانى بە هەلگەراو داو لە قەلەم بە تاوانى ئەوێ (جبله بن الأهم) لە دین هەلگەراو تەو، واش باو كە هۆزى غەسسان و تەغەب دو هۆزى گاور بون و هیچ كات باو پریان بە بانگەوازەكى موخەمەد نەهیناوە تا لێى پاشگەز ببەو.

سێیه: هەندیک لە ناوی ئەو كە سایەتیانەى كە لەم لیستەدا هاتون لە كتیبەكانى ژياننامەى هاو لەلانیشتا هاتون (تراجم الصحابة) وەك كتیبى (الإصابة) عسقلانى كە ناوی ئەم كە سایەتیانەى وەك هاوئەلى پیغەمبەر هیناوە وەك: عویەینەى كورى حیسن كە لە پەروایەتیکدا (ئەگەر پشت راست ببیتەو) پیغەمبەر بە (الأحمق المطاع في قومه) ناوی بردو، واتە: ئەو بێ عەقڵیەى كە لە ناو هۆزەكەیدا گۆئ راپەلى لى دەكریت، هەر وەها عەبدواللهى كورى ئەبى سەرح، كە لە رۆژى ئازادكردنى مەكەدا پیغەمبەر (د.خ) خستیه پیزی ئەوانەو كە داواكراو بون و ئاسایش و دالەدان نەى دەگرتنەو، هەر وەها ئەشعەسى كورى قەیس پاشای كیندەو خاوەنى (مرباع حضرموت) دەلێت: بزانین كە ئەگەر راست بێت ئەمانە هاوئەلى پیغەمبەر بون و هاوپیەتیان كرد بێت، ئەوا بە پیتی ئەو فەرمودەى پیغەمبەر (ئەگەر پشت راست ببیتەو) ئەوا شوێن كەوتن و بە گۆئ كردنیا ن دەبیتە مایەى سەرفرازی مرۆف، كە فەرمودە دەلێت: هاوئەلكانم وەك ئەستێرەكانى ئاسمان وان شوێن هەركامیان بکەوێت هیدایەت و رێنمایی كراوێت بۆلای رێگە راست.

کوشتوهو، فه رمانیشی کردوه به جهنگو کوشتاری به نی حه نیفه و موسه یله مه ی درؤزنی کوشتوه، ههروه ها فه رمانی کردوه به جهنگو کوشتاری به نی ئه سه دو توله یحه ی کورپی خوه یلیدیشی کوشتوه.

زیاد له مانه ش ئه م فیه زانانه نوقلانه ی ئه وه لیده دن گویا پیغه مبه ر(د.خ) و تبیستی: هه رکه س ئاینی گورپی بیکوژن. گویا ئه بوبه کرو عومه ریش له سه ر ئه م په ویه یه به رده وام بون و ئه م قسه ی پیغه مبه ریان پیاده کردبیت. بویه به پیویستی ده زانین به سه رنج و تیروانینه وه برونینه ئه م دوو ئیدیعاو لاف لیدانه ی ئه م به ریژانه:

۱- بوخاری و ئه بو داودو نه سائی و ئیین ماجه و تورموزی و ئیین و حه بان و حاکم و ئه حمه دو ئه بو یه علاو به یه قی و داره قوتنی و ته به ری و ئیین و ئه بی شه بیه ئه م گپرانه وه یان هیناوه و ده لئین: عه کره مه و تویه تی: (ده قی قسه که ش هی تورموزیه) گویا عه لی هوزیکی سوتاندوه به تاوانی ئه وه ی که له ئیسلام هه لگه پراونه ته وه و، ئه م هه واله گه شته ئیین و عه باس و وتی: ئه گه ر منیش بومایه هه ر ده مکوشت، چونکه پیغه مبه ر و تویه تی: (هه رکه س ئاینی گورپی بیکوژن) به لام نه م ده سوتاندن، چونکه پیغه مبه ر(د.خ) و تویه تی: به سزای خواوه ند خه لک سزا مه دن.

ئه م قسه و لیکدانه وه ی ئیین و عه باس گه شته وه به عه لی و وتی: ئیین و عه باس راست ده لئیت.

ههروه ها ئه بو عیسای تورموزی ده لئیت: ئه م گپراوه یه (صحیح حسن) هه و به لای زانایانه وه ده کریت کاری پیبکریت له گه ل(مرتد) و که سی هه لگه پراوه دا له ئاینه که ی، به لام زانایان سه باره ت به ژنان پاو پای جیاوازیان هه یه که ئایا به م سزایه سزا بدرین یا خود نا، ده سته یه ک له زانایان ده لئین: ژنیش به هه مان شیوه ده کوژریته وه، ئه مه ش قه سه ی ئه وزاعی و ئه حمه ده، ده سته یه کی تریش ده لئین: زیندانی ده کریت و نا کوژریته وه، ئه مه ش قسه ی سوفیان و خه لکی کوفه یه.

{ پيشه و مالیک له کتیبی (موطأ) هکه یدا له زهیدی کوری ئه سلمه وه هیناویه تی که په یامهینه (د.خ) وتویه تی: هه رکه س ئاینی گوری بو ئاینیکی تر بدهن له ملی. ئه و که سانه که کاریان گپرانه وهی ریوایه ته کانه هه مویان ده لئین: ئه م گپرانه وهیه (مرسل) ه. مانای قسه که ی پیغه مبه ریش به و پییه ی ئیمه بو ی ده چین (خواوه ندیش له هه موان زاناره) ئه وه یه که هه رکه س له ئیسلام ده رچیت و بچیته ناو زه ندیقه کان و هاوشیوه کانیان و ئه م هه لویسته شی ئاشکرا بکات، ئه و به بی داوای په شیمانی لیکردن ئه م چه شنه که سانه ده کورژین، به لام ئه گه ر که سیک له ئیسلام ده رچو چوه ناو ده سته یه کی تره وه و ئه م هه لویسته ی ئاشکرا نه کرد، ئه و داوای په شیمان بونه وهی لیده کریت، ئه گه ر په شیمان بویه وه و گه رایه وه ئه وه باشه ئه گه ر نا ده کورژیت.

مه به سته ی پیغه مبه ر ئه مه بوه، نه ک ئه وه ی که سیک له جوله کایه تیه وه ببیت به گاور یا خود به پیچه وانه وه یان بچیته ناو ئاینیکی تری جیا له ئیسلام. }
ئه مه له کاتیکدایه که جوله که و گاور ده سته و میله لن و دواچار هه مویان سه ر به ئیسلامن.
له قسه کانی پيشه و مالیکه وه سه رنج له سی بابه ت ده ده یین:

یه که م: وا دیاره گپرانه وه که ی زهیدی کوری ئه سلمه که قسه که ی پیغه مبه ر ده گپریته وه به لای پيشه و مالیکه وه راسته، به به لگه ی ئه وه ی که پيشه و مالیک ئه م فه رموده یه ی له کتیبی (موطأ) دا هیناوه.

دوه م: وا دیاره دو تیگه یشتن هه یه له باره ی فه رموده که وه، به لای مالیکه وه پیغه مبه ر له م فه رموده یه دا باس له و موسلمانان ده کات که واز له ئیسلام ده هینیت و ده بیت به جوله که یا خود به گاور یان هه ر ئاینیکی تر، نه ک قسه له باره ی هه ر که سیکه وه بکات که به گشتی ئاینی بگوریت، چونکه روکاری فه رموده که به گشتی باس له گورینی ئاین ده کات و ئه مه ش جوله که و گاوهرکانیش و هه رکه سی تریش ده گریته وه که واز له و ئاینانه بهینیت و ببیته موسلمان، ئه سته میسه مه به سته ی پیغه مبه ر ئه وه بو بیت.

سیئه مو گرنگترینیان ئه وه یه که: ئه و که سه ی له ئاین پاشگه ز ده بیته وه و سوره له سه ره هه لوئسته که ی و ئاشکرای ده کات ، ئه و که سه شایانی ئه وه یه ئه و حوکم فه رمانی کوشتنه ی به سه ردا پیاده بکریت و مه رجی کوشتنه که ی سوربون له سه ره هه لوئسته که ی و ئاشکرا کردنیه تی له ناو خه لکدا.

به هه مان شیوه له قسه کانی پیشه وا ئه بو عیسیای تورموزیدا سه رنجی سی خال ده ده یین:

یه که م: به و پییه ی به پاشکاوی رایگه یانده و، ئه و فه رموده ی که عه کره مه ده یگپریته وه به لای پیشه وا تورمزیه وه (صحیح) ه.

دوه م: له فه رموده که دا حوکم له باره ی مورته دو که سی هه لگه پراوه وه چه سپاوه .
سیئه مو گرنگترین: هه ندیک له زانایان که سوفیانی سه وری یه کی که له وان ژن له حکوم و فه رمانی کوشتنه که دا ده رده که ن و ده لئین: کوشتنه که ژن ناگریته وه، له کاتی کدا که وشه ی (مَنْ) که له فه رموده که دا هاتوه ژن و پیاویش ده گریته وه.

هه ر چه نده فه رموده که به پیی گپراوه وه ی یه که می بیته که ده لئیت: (هه رکه س ئاینی گۆری به ئاینیکی تر بیکوژن) به لای بوخاری و تورموزی و ئه وانی تریشه وه که له سیحاح و سونه و مه سانیدو موسته دره ک و موسه نه فاته کانیا ندا پله ی (صحیح) یان داناوه بو فه رموده که، یان به گپراوه وه ی دوه می بیته که ده لئیت: (هه رکه س ئاینی گۆری بده ن له گه ردنی) و مالیک له کتیبی (موطأ) ه که یدا به (صحیح) دای ناوه، فه رموده که به هه ردو گپراوه وه که ی به لای پیشه وا موسلمه وه به (صحیح) دانه نراوه و به لای ئیمه شه وه به هه مان شیوه به (صحیح) و راستی نازانین.

ئه‌گه‌ر پییشه‌وا موسلم به‌لگه‌ی پونی به‌ده‌سته‌وه نه‌بیته‌ بو‌ پره‌ت کردنه‌وه و
وه‌رنه‌گرته‌ی فه‌رموده‌که، ئه‌وا ئی‌مه‌ ئه‌م به‌لگانه‌مان به‌ده‌سته‌وه‌یه بو‌ پره‌ت
کردنه‌وه و وه‌رنه‌گرته‌ی:

أ- ئه‌و سزایه‌ی که له‌م گه‌ی‌پاره‌یه‌دا هاته‌وه له‌باره‌ی که‌سی هه‌لگه‌پاره‌وه یاخود
له‌باره‌ی (مرتد) ه‌وه، ئه‌و سزایه‌ی ته‌ی‌په‌راندوه که له‌ئایه‌تی (۲۱۷)ی سوره‌تی (البقره) و
ئایه‌تی (۵۴)ی سوره‌تی (المائدة) دا هاته‌وه، (پیشتر ئایه‌ته‌کانمان باس کردون).

ب- له‌ده‌یان جیگه‌دا ئه‌م سزایه‌ دژ ده‌وستیته‌وه له‌گه‌ل پو‌ح و ده‌قی ئایه‌ته‌کانی
دابه‌زینراوی به‌جیدا، له‌و ئایه‌تانه: ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ
يُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ﴾ آل عمران/ ۱۲۸.

واته: له‌م بابته‌دا توه‌یج ده‌سه‌لاتیکت نیه، بویه ئه‌گه‌ر خواوه‌ند خو‌ی بیانبه‌خشیت
یان ئه‌شکه‌نجه‌یان بدات ئیشی خو‌یه‌تی، چونکه دواچار ئه‌وان سته‌مکارن.

﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ
رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ النحل/ ۱۲۵.

واته: بانگه‌واز بکه بۆلای ریگه‌و پینبازی په‌روه‌دگارت به‌ژیروی و دانایی و نامۆژگاری
جوان و به‌جوانترین شیوه‌ گه‌فتوگۆیان له‌گه‌لدا بکه په‌روه‌دگارت زاناترو شاره‌زاترو
به‌ئاگاتره له‌باره‌ی ئه‌وانه‌وه که ریگه‌که‌ی هه‌له‌ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها به‌وانه‌ش ئاگا و
زانایه که ریگه‌ی راست و هیدایه‌ت وه‌رده‌گرن.

- ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى
يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ يونس/ ۹۹.

واته: ئه‌گه‌ر په‌روه‌دگارت ویستی له‌سه‌ر بوايه هه‌رچی له‌زه‌ویدان هه‌مویان
پیکه‌وه باوه‌ریان ده‌هینا، ئایا تو لالوت ده‌بیته له‌خه‌لك تا باوه‌رده‌هینن.

- ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۖ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ۖ إِلَّا مَنْ تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ۖ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ

الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ﴾ الفاشیه/ ۲۱-۲۴.

واته: بیریان بخه روه چونکه تو کارت ئه وهیه و هیچ دهسه لاتیکت نیه به سه ریاندا تا زوریان لی بکهیت، ته نها ئه و که سانه نه بیئت که مل نادهن و کوفر ده که ن و خواوه ند به سزا گه وره که سزایان ده دات.

ج- دژ وه ستانه وهی ئه م گپرانه وهیه له گه ل چه ندین فه رموده ی تری پیغه مبه ردا.
د- ئه گه ر که سیك به وردی سه رنج بدات، هه ست به وه ده کات که گپرانه وهی یاخود فه رموده ی (من بدل دینه فاقتلوه) له عه کره مه وه و ئه ویش له ئین و عه باسه وه ده یگپریته وه.
که ئین و عه باس له بواری ره خنه گرتن له هه لو یسته که ی عه لی دا که هه ستابو به سوتان دنی چه ند که سیك له تیره ی (الزط) به هو ی ئه وه وه که هه ستابون بتیکیان بوخویان دانابو ده یان په رست و پشتیان له په رستشی خواوه ند کردبو.

ئه م پوداوه (ئه گه ر پشتراسیش ببیته وه) له سه رده می جینیشینی وخه لافه تی عه لیدا پرووی داوه، واته دوای سالی (۳۵) ی کۆچی.

پرسیار لی ره دا ئه مه یه: کاتیك عومه ری کوری خه تاب ره خنه ی گرت له ئه بوبه کر له باره ی جه نگو کوشتاری ئه و هو زانه ی که پاشگه ز بوبونه وه یاخود له ئیسلام هه لگه را بونه وه، له وکاته دا ئه م به ناو فه رموده یه له کوی بو.؟

چونکه ئه وه ی باوه و لای هه موان ئاشکرایه کاتیك عومه ر ره خنه ی له ئه بوبه کر گرت، ئه بوبه کر له وه لامدا وتی: (سویند به خواوه ند به رده وام ده جه نگیم و کوشتاری هه ر که سیك ده که م که جیاوازی بکات له نیوان نویژو زه کاتدا، سویند به خواوه ند ئه گه ر سه ره گوریسیکیان دابیئت به پیغه مبه رو ئیسته نه یدهن به من، له سه ری دیمه ده نگ و جه نگیان له گه ل ده که م تاوه کو به منیشی ده دهن).

ئەگەر ئەم گێرنه وهیه راست بوایه و له ناو خه لکدا زانراوو باو بوایه، ئەوا ئەبویه کریش وهک به لگه یهک دهی خسته پرو، ئەوکات به لگه و قسه کانیشی له وه لایمی عومهر و کهسانی تریشدا به هیژ تر ده بو، هیچ پیویستی به پونکردنه وه و خۆماندوکردن نه ده کرد.

ئەم ریوایه ته ههردوو گێرانه وه که یه وه، به کردار جیبه جی نه کراوه نه له سهردهمی پیغه مبه رایه تی و له سهر دهستی پیغه مبه رداو نه له سهردهمی هیچکام له جینشینه کانیشدا.

راسته پیغه مبه ر فرمانی کردوه به کوشتنی (ذی الخمار عبهله بن کعب) که به ئەسوه دی عه نه سی ناسراو بو، پیغه مبه ر فرمانی کرد به کوشتنی خۆی و ئەوانه ش که له گه لیدا بون، ههروه ها فرمانی کرد به کوشتنی توله یحه ی کورپی خوه یلیدو هه رکهس که له گه لیدا بو له هۆزی به نی ئەسه د.

ههروه ها فرمانی کرد به جهنگ و کوشتار له گه ل موسه یلمه ی کورپی حه بیبو ئەو که سانه ش که چونه پالی له هۆزی به نی حه نیفه، ده رکردنی برپاری هه ریه ک له م شه پرو جهنگ و کوشتن و کوشتارانه له لایه ن پیغه مبه ره، له کۆتایی سالی ده یه می کۆچیدا بوه و، هه ریه که یان هۆکاری تایبه ت به خۆی هه بوه که ده یانخواست ئەو هه لۆیسته له ئاستیاندا بگیری ت، بۆیه ئەم برپارو هه لۆیستانه نه له دورو نه له نزیک هیچ په یوه ندیان به هه لگه رانه وه و پاشگه ز بونه وه له ئاینه وه نه بوه.

له م برگه ی دواتردا به وردی و درێژی له سهر ئەم بابته ته ده وه ستین، به لام بابچینه سه ر لاف و ئیدیعیای دوه م.

۲- رافه ی رافه کاران و فیهی فیهزانه کان به م دو ئایه ته ده ست پیده کات له باره ی ناوه ینانی (ردّه) و هه لگه رانه وه و پاشگه ز بونه وه وه، دو ئایه ته که ش بریتین

له ئایه تی (۲۱۷) ی سوره تی (البقرة) و ئایه تی (۵۴) ی سوره تی (المائدة) به هه مان شیوه ناوهینانی ئه م دهسته واژه ی (ردّة) یه ش به لای زانایان و نوسه رانی ژیاننامه و ناساندنی که سایه تیه کانیشه وه، له کۆتایی سالی دهیمه می کۆچیه وه دهست پیدد کات، واته: له دوا ی حه جی مالئاوا ییه وه، واته: پيش له م ئایه تانه و پيش ئه و به رواره ئه م دهسته واژه یه به کار نه هاتوه.

پرسیار لیره دا ئه مه یه: ئایا پيش دابه زینی ئه م ئایه ته و پيش کۆتایی سالی دهیمه می کۆچی، هیچ روداویکی هه لگه رانه وه و پاشگه زبونه وه له ئاین (الردّة) روی نه داوه...؟

له وه لامدا ده لئین: بیگومان به لئى رویداوه، به لام له ژیر ناو نیشانیکی تردا که ئه ویش بریتی بوه له ناو نیشانی دو پویی (النفاق). {فه خری پازی له به رگی (۱۲) لاپه ره (۱۸) ی ته فسیری گه ورده دا له عائشه ی دایکی باوه ردارانه وه ده گپریته وه که وتویه تی: پیغه مبه ر وه فاتی کردو عه ره به کان هه لگه رانه وه دوو پویی ئاشکرا بو و په ره ی سه ند}.

پيشه وا زه مه خشه ری و رافه کاره کانی تری وه ک پازیش کاتیک تیره و دهسته کانی که له ئاین هه لگه راونه ته وه سه رژمیریان ده که ن ده لئین: یانزه تیره و دهسته بون، سه ره تا به و سی دهسته یه ده ستپیدد که ن که گوایا له سه رده می پیغه مبه ردا پاشگه زبونه ته وه، دواتر له پرزبه ندیه که دا حه وت تیره و هۆز ده هینن که له سه رده می ئه بوبه کردا په شیمان بونه ته وه و له کۆتایشدا باس له و تاکه تیره و هۆزه ده که ن که له سه رده می عومه ردا هه لگه راونه ته وه.

پرسیار لیره دا ئه مه یه: ئایا دوا ی سه رده می عومه ر هه لگه راونه وه و پاشگه ز بونه وه ی تر روی نه داوه...؟

لەو ئەمدا دەلیین: بەلای، بەلام لە ژێر ناو نیشانی فیهی تازەدا وەك (حرابة، الصیال، نقض البیعة، خروج عن الجماعة، زندقه، رفض طاعة أولي الأمر... الخ).
پیشتر قسەکانی زەمەخشەریمان تاوتوی کردن و ئەو پەرخانەمان خستە پەڕو کە
هەمانبۆن لە قسەکانی و لێرەدا بە پیوستی نازانین دوبرەیان بکەینەو، تەنھا
ماوەتەو بەلایین: ئەو لیستی کە لای زەمەخشەری بوو هەرچەن پەرخەن زۆرە
لەسەری بەلام یەك سودی هەیە، ئەویش ئەو یە کە بەلای زەمەخشەریەو
هەلگەرانەو تەنھا بەشیوەی دەستەجمعی دەبیت و بە تاکە کەسی پونادات.
ئەگەر لەبەر پۆشنایی ئەم خالانەدا سەیری ئەو تیرەو هۆزو دەستانە بکەین کە
هەلگەرانەتەو، ئەوا بۆمان پون دەبیتەو کە بەم شیوەیە ناویان لە کرداری
هەلگەرانەو ناو:

أ. بەلای پیشەوا مالیکەو بە (الإظهار) ناوبراو.

ب. بەلای پازیهو کە لەعائشەو دەگێریتەو بە (الإشهار) ناوبراو.

ج. بەلای زەمەخشەریەو بە هەلگەرانەو دەستەجمعی ناوبراو.

لەئاکامدا دەگەینە ئەو ی کە هەمو تیرەو دەستەکان ئەم سی ئاکارانەیان
لەخۆگرتو. بەلام بە سەرنجی خۆمان ئاکاری چوارەمیشیان بۆ زیاد دەکەین
ئەویش ئەو یە کە ئەم دەستەو تاقلانە هەمویان بزوتنەو تەفگەری جودا خوازی
چەکار بون و نە یاری دەسلالت بون و هەلگەرانەو ی چەکاریان دژ بە حکومەتە
ناوەندیەکان راگەیان دوو.

تەبەری لە لاپەرە (٢٩٩) ی بەرگی (٣) ی میژو کەیدا لەبارە ی ئەسو دە ی
عەنەسیەو دەلیت: { ... پاشان روی کردە نەجران و پاش (١٠) پوژ
لەدەرچونە کە ی نەجرانی گرت، خەلکە پەشوکیە کە ی هۆزی (مذحج) پە یوەندیان

پێوه کردو که وتنه گه‌لی، دواتر (شهر بن باذام) ی کوشت که پاش کۆچی دوایی باوکی، کار به ده‌ستیکی پێغه‌مبەر بو له‌یه‌مه‌نداو به‌فه‌رمانی پێغه‌مبەر حوکمی یه‌مه‌نی ده‌کرد، به‌ره‌و پێش چو تا سه‌رکه‌وت به‌سه‌ر شاری سه‌نعادا، دواتر ئه‌سود ده‌ستی گرت به‌سه‌ر نێوان سه‌هید یا خود (مفازه‌ حصر موت) و به‌حریندا له‌پروکاری عه‌ده‌نه‌وه‌و هه‌مو یه‌مه‌ن ملی پێداو که‌وته‌ گه‌لی، به‌رده‌وام هێرشه‌کانی په‌ره‌یان ده‌سه‌ند تا دوا‌ی یه‌ک مانگ بێجگه‌ له‌کاروانه‌که‌ی حه‌وت سه‌د چه‌کداری ئه‌سپ سواری خسته‌ دوا‌ی خۆی و جینشینیکی بۆ خۆی دانا له‌سه‌ر (مذحج) که‌ ناوی عه‌مری کورپی مه‌عد یه‌کری زوبه‌یدی بو، دواتر نوسراویکی نوسیو ئاراسته‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی ده‌کرد که‌ ده‌که‌وتنه‌ جه‌نگه‌وه‌ له‌گه‌لیداو تیایدا نوسیوی: ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ لێمان هه‌لگه‌راونه‌ته‌وه‌و به‌پروماندا ده‌وه‌ستنه‌وه‌، ده‌ست له‌و زه‌وی و زارو سه‌رزه‌مینانه‌ هه‌لگرن که‌ لێتان زه‌وت کردوین و ده‌ستان گرتوه‌ به‌سه‌ریاندا، چونکه‌ ئێمه‌ خاوه‌نی راسته‌قینه‌ی ئه‌و مولکانه‌ین}.

له‌هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشودا له‌لاپه‌ره (٢٥٣) و دواتر دا ته‌به‌ری له‌باره‌ی توله‌یحه‌وی کورپی خوه‌یلیده‌وه‌ ده‌لێت: (... جوتیاره‌کان دایانه‌ پالی و (بوزاخه) که‌ ئاوێک بوو مولکی به‌نی ئه‌سه‌د بو توله‌یحه‌و ده‌سته‌که‌ی که‌ له‌سومه‌یرانه‌وه‌ هاتبون له‌وێمانه‌وه‌، دواتر توله‌یحه‌ په‌یامی نارد بۆ هه‌ردو تیره‌ی جوده‌یله‌و غه‌وس و داوا‌ی لێکردن که‌ په‌یوه‌ندی پێوه‌ بکه‌ن، له‌هه‌ردو تیره‌که‌ خه‌لکێک به‌ په‌له‌ پرویات تێکرد... هه‌ردو قافلای هۆزی ته‌ی و هۆزی ئه‌سه‌دو فیرازه‌ به‌ یه‌ک ده‌گه‌شتن و نه‌ ده‌چون به‌ گژی یه‌کتر داو نه‌ شه‌ریشیان ده‌کرد، هۆزی فیرازه‌و ئه‌سه‌د ده‌یان وت: سویند به‌خوا ئیتر هه‌رگیز به‌یعه‌و په‌یمان ناده‌ین به‌ (ابا الفصیل) که‌ مه‌به‌ستیان ئه‌بویه‌که‌ر بو، وه‌ک سوکایه‌تیه‌ک وایان پێده‌وت، هۆزی (طی)ش ده‌یان وت: ئێمه‌ گه‌واهی و به‌لێن ده‌ده‌ین که‌ هاوارتا بین له‌جه‌نگ و کوشتاردا تا وا ده‌که‌ین له‌ ئه‌بویه‌که‌ر که‌ به‌ (أبا الفحل الأكبر) ناوی به‌هین}.

جاریکی تر سه رنجی ئه وه ده دینه وه و هه ست به وه ده که یینه وه که مه سه له ی روداوه که ی که پری به نی ساعده مه سه له و بابه تی په یمان و به یعه دان بو به که سیك، به هه مان پیوه ری خیله کی و له و که پره شدا هه مان پیوه ر دوباره بویه وه و نه له دورو نه له نزیك هیچ په یوه ندیه کی نیه به ئاینه وه، له وانیه به باشترین که سیك که توانی بیستی ههستی نه یاره کان ده رپریت و ئا مازه به مه ترسیه کان بکات بریتی بیت له جهره ولی کوپی ئه وس که به (الخطیئة) ده ناسرا له م چه ند دیره هه لبه سته دا ههستی خوی و خویندنه وه ی بو روداوه که ده ری بریوه:

أطعنا رسول الله ما كان بيننا فيا لعباد الله ما لأبي بكر
ايورثها بكراً إذا مات بعده وتلك لعمرا لله قاصمة الظهر
فهلا رددم رفدنا بزمانه وهلا خشيتم حس راغبة البكر

جاریکی تر هه ست به وه ده که یینه وه و بو مان ده رده که ویت ئه و گپرانه وه یه ی که دراوه ته پال پیغه مبه ر، به هه ردوو شیوه گپرانه وه که یه وه (من بدلة دینه فاقتلوه) و (من بدله دینه فاضربوا عنقه) هیچ کامیان نه له سه رده می پیغه مبه رایه تی و نه له سه رده می ئه بوبه کرو نه له سه رده می عومه ریشدا جیبه جی نه کراون، به لگه شمان ئه وه یه که ناوی ده یان که س له میژیوی ته به ریدا هاتوه و له جه نگه کانیشدا به شداری هه لگه پانه وه ی چه کداریشیان دژی حکومه تی ناوه ندی کردوه، که هه ندی له و که سانه خه لکی ناودارن و ناویانگیشیان هه یه و له ناو کتیبه کانی ژیاننامه و گپرانه وه ی روداوه کانیشدا ناویان هاتوه. ئیمه له م ده رفه ته دا باسی ئه مانه یان ده که یین.

{ ئەشعەسی کورپی قەیس، زەبەر قانی کورپی بەدر، جەرەولی کورپی ئەوس کە پیشیان دەوت (الخطیئة) عەوفی کورپی سنان، عەلقەمەیی کورپی عەلاسه، عویەینەیی کورپی حەسین، زومەیلی کورپی قوتبەیی قەینی }.

عەسقەلانی بە نمرەیی (۲۰۵) لەکتێبە کەیدا بەناوی (الإصابة في تمييز الصحابة) دا دەگێرێتەو دەلێت: { ئەشعەسی کورپی قەیس کورپی مەعدی یەکرپی کیندی، کە بە باوکی موحمەد ناو دەبرا، بەخۆی و حەفتا سوارەو لەهۆزی کیندە هاتە لای پیغەمبەر، ئەشعەس یەکیک بو لەپاشاکانی کیندەو خاوەنی (مربعاً حزموت) یش بو، بوخاری و موسلمیش لسه حیحەکانیاندا گێرانەو هی فەرمودەیان لێو گێراو تەو و لێیان وەرگرتو، پاش کۆچی دوایی پیغەمبەر یەکیک بو لەو کەسانەیی کە لەهۆزە کەیدا هەلگەراو تەو لەئاین و دواتر بەدیل گێراو، کە هی ناویانە بۆلای ئەبوبەکر ئازادی کردو و خوشکیکی خۆیشی پێداو و لێی مارە کردو، پاش لەمارەکردنی خوشکە کەیی ئەبوبەکر، ئەشعەس شمشیرە کەیی هەلدەکیشت و دەچیتە ناو مەیدانی و شتر فرۆشتنەو وەر و شترێکی ببینیایە و بە دلێ بوا یە ملی دەپەراند، خەلکی هاواریان لێهەلسا و هاواریان دەکرد ئەشعەس تێک چو و بۆ وا دەکات، کە ئەشعەس لێبویەو شمشیرە کەیی فرێداو و تی: سویند بەخواوند کوفر م نەکردو و تیکیش نەچوم، بەلام ئەم پیاو خوشکە کەیی خۆی پێداو و ئەگەر لەولاتی خۆماندا بوما یە سفرەیی زەماوندە کەم بەشیو یەکی تر دەبو، بۆیە ئەیی خەلکی مەدینە داواتان لێدە کەم بخۆن.. ئەیی خاوەنی و شترە کوژراو سەرپراو کانی ش وەرن نرخەکانیان وەرگرن.

ئەم ئەشعەسه بەشدارێ جەنگی یەرموک و جەنگی قادسیە ی کردووە و دواتریش لەگەڵ عەلیدا بەشدارێ جەنگی سه‌فییینی کردووە، سالی چل و دوی کۆچی، دوا ی کورانی عەلی ئەویش مردووە.

لەژێر نمرە ی (٦١٥١) لەهەمان سه‌رچاوه ی پیشودا هاتووە و عەسقلانی دەلێت: {عویەینە ی کور ی حیسن کور ی حوزەیفە ی فزاری، کە بە ئەبو مالک ناویانگی هەبو یه‌کیکە لەو کەسانە ی کە دلایان پراگیراوه و دل نه‌وایی کراون (المؤلفة قلوبهم) و هاوه‌لی پیغه‌مبە ریش بوە، بەلام گیرانەوه ی لیوه نه‌گیراوه ته‌وه، پیش گرتنه‌وه ی شاری مه‌که موسلمان بوە و بەشدار ی جەنگی ئازادکردنی شاری مه‌که ی کردووە، بەشدار ی جەنگەکانی حونەین و تائفیشی کردووە، دواتر یه‌کیک بو لەوانە ی کە لەسه‌رده‌می ئەبو بوبە کردا پاشگەز بو نه‌وه، ئەمیش لەوکاته‌دا پاشگەز بو یه‌وه و هەلگه‌پرایه‌وه و په‌یوه‌ندی کرد بە توله‌یحه‌وه و په‌یمان و به‌یعه‌ ی پێدا، ئەم پیاوه وشکیه‌تی و نه‌زانی و زبیره‌کی تیدا بو، ئیبراهیمی نه‌خه‌عی دەلێت: عویەینە ی کور ی حیسن هاته‌ لای پیغه‌مبەر و عائیشه‌ش لەلای پیغه‌مبەر دانیشتبو، عویەینە وتی بە پیغه‌مبەر ئەمه‌ کییه‌ له‌لاتا دانیشتوہ...؟ پیغه‌مبەر وتی: عائیشه‌یه. عویەینە وتی: چۆنه‌ هه‌ستم له‌و باشترت بو دابه‌زینم، مه‌به‌ستی ژنه‌که‌ ی خۆی بو (أم البنین). له‌کتیبه‌ی (الأم) ی پیشه‌وا شافیعدا خویندومه‌ته‌وه‌ که‌وا عومه‌ری کور ی خه‌تاب عویەینە ی کور ی حیسنی له‌سه‌ر هەلگه‌پرانەوه ی له‌ئاین کوشتبیت و له‌هیچ شوینیکی تردا ئەم هه‌واله‌م نه‌بیستووه‌ و نه‌شم بینووه، به‌لکو عویەینە تا سه‌رده‌می عوسمانیش هه‌ر له‌ژیاندا بوه.

له‌باره‌ی زه‌به‌رقانی کور ی به‌ردیشه‌وه، خاوه‌نی کتیبه‌ی (الإصابة) واته‌ عەسقلانی، هیچی له‌باره‌ی هەلگه‌پرانەوه‌یه‌وه‌ نه‌نوسیوه، بەلام ته‌به‌ری له‌میژوه‌که‌یدا باسی لیوه

کردوه، ته نها ئه وه نده هه یه عه سقه لانی ئه م پیاوه ی له پیزی ئه و که سانه دا ژماردوه که ته مه نیان هه بوه و ژورماونه ته وه، چونکه زه به رقان تا سه رده می مو عاو یه ش هه ر له ژیا ندا بوه، به لگه ش له سه ر ئه م راستیه ئه وه یه که جاحز له کتیبی (البیان و التبیین) دا ناوی زه به رقانی هی ناوه و باسی لیوه کردوه.

پرسیار لی ره شدا ئه مه یه: ئه گه ر ئه و گێرانه وه و به ناو فه رموده یه له باره ی مورته دو هه لگه رانه وه وه راسته، ئایا دروسته ئه بوبه کریان هه ر که سی تر، که سیکی هه لگه راره به دیل بگریت و لیی خو ش ببیت و ئازادی بکات و پیزی لی بگریت و له مانه ش زیاتر خوشکی خو ی لی ماره بکات و بیداتی...؟

یان ئه گه ر ئه و به سه رهاته راسته که گوا یا خالی دی کو پی وه لید ئه وه ی کرد به مالیکی کو پی نوهیره و هۆزه که ی، ئه گه ر ئه و به سه رهاته راسته، ئه ی چۆن ده ببیت بیده نگ بین له و سنور به زاندن و سه رکیشی و کاره شه رم ئاوه رانه ی که دواتر ئه نجام درا ون و هه ریه که یان به سه بو ئه وه ی خاوه نه که ی به هۆی تا وانه که یه وه په لکیشی دادگای تا وانه کان و دادگای تا وانباران ی جه نگ بگریت له لاهای...؟

ئیمه ئیستا نامانه ویت دادگایی میژو و نوسه ره کانی میژوو بکه ین، چونکه ئه و میژوه فه قیهه کانی عه بدولمه لیکی کو پی مه روان و ئه بو جه عفه ری مه نسور نوسیویانه ته وه و به فه رمانی ئه و به پیزانه دی ره کانی تو مار کرا ون و ئه وانیش ئیستا له به رده م که سی کدان بارستایی گه ردیله ی لی ون نابیت، بو یه کارمان پی یانه وه نییه و ﴿تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ البقرة/ ۱۴۱.

چونکه ئه و بیدعه یه ی که دایان هی نا له باره ی (رده) و هه لگه رانه وه و پاشگه زبونه وه ی خه لکه وه و دواتر ئه م بیدعه یه یان وه ک په رده یه کی شه رع ی به کار

ھېناو لە پشتى ئەم پەردە يەوھ دەسيان دا يە پاك تاو كردن و لە ناو بردنى نە يارو نارازىھە كانى سولتانه كان و ئەم بىدعە و ئەم پەردە شەرعىيەش بەردەوام، تا ئەم مەزگىلى كەمى كەمى خۆى دەكەت و زۆربەى گروپ و دەستە ئىسلامىيە توند ئازو تۆقېنە رەكان بەكارى دەھىنن، بۆ نمونە: ئەيمەن زەواھىرى كوشتنى دەسە لاتدارو كار بە دەستانى عەرەبى پەوا كەردوھ بە بىيانوى ئەوھى كە (مرتد) و ھەلگە پراوھن لە ئاين، واتە: ھەمان ئەو چەكەى كە لە پابوردودا لە لايەن سولتانه كانەوھ بەكار ھاتوھ، ئىستاش و ھەك پاساويكى شەرعى بەكار دېتەوھ بۆ كوشتنى فەرماندارو كار بە دەستە كان.

بابەتى (ردە) و ھەلگە پراوھە لە قۆلى سىياسىيەوھ خۆى كەردوھ بە ناو ژىرى و عەقلى عەرەبىدا، بە شىئوھ يەك كە روداوھ كەى كە پەرەكەى بەنى ساعىدە بوھ بە بە شىك لە شەرعى ئىسلامىيەو، ھەر ھەھا ئەو جەنگو شە پراوھەى كە لە سالاھە كانى دەو يانزەھى كۆچىدا بە ناوى جەنگە كانى دژ بە ھەلگە پراوھە (حروب الردة) وھ پوياندا، كراونە تە پىوھ رىكى شەرعى و بەردەوام كار بە دەستان و فەرماندارانى ولاتانى ناوچەكەو كۆمەلەو دەستەو گروپە سەلەفىيە جىھادىيە كانىش لە ئەم مەزگىلى و ھەك شمشىرىكى لە كەلان دەرھاتو بە سەر سەرى نە يارە كانىانەوھ بەكارى دەھىنن و ھەر شەھى سەربىرىنى پىدەكەن.

بە ھەمان شىئوھ ئەو بابەت و بىر كەردنەوھ چەوتە، سەرى كىشاوھ تە ناو بوارە كانى تىرى و ھەك ئابورى و كۆمە لايەتى و زەين و بىر كەردنەوھى عەرەبىيەوھ. چەند ھۆكارو ديار دە يە كىش يارمە تىدە رىبون لە چە سپاندىن و سە پاندىنى ئەم بىر كەردنەوھ ھەلە يە لە خە يالدىنى بىرى عەرەبىدا لە ھەردو سەرەكە يەوھ، واتە: چ لە سەرى حاكم و كار بە دەستە كانەوھ و چ لە سەرى خەلك و گەل و دانىشتوانىشەوھ، لە ھەردو حالەت و بوارە كە شدا شمشىرە كە ھەرىكە شمشىرەو برىتىيە لە (من غير دىنە فاضربوا عنقە)، ھۆكارە كانىش برىتىن لە:

۱- تیگه یشتنی چه قبه ستوانه و قه تیس کراو له پوداوه میژوییه کاندای بۆ ده قه کانی قورئان و فرموده کانی پیغه مبهرو به سه رهاته میژوییه کان، ئەم چه قبه ستنه لایه نیکی به ربلاوی له بیرکردنه وه و پۆشنبیری و که له پوری عه ره بی ئیسلامیدا داگیر کردوه، تا ئەمڕۆشی له گه لدا بیته هر کاریگه ری هه یه له دارپشتنی بنه ما فیکری و پۆشنگه ری هه کانداندا، له وانه یه دیارترین نمونه ی ئەم حاله ته ئەوه بیته که تا ئیستاش کهسانی واهن پیدایه گی له سه ره ئەوه ده که ن که پیویسته زه کاتی سه رفیتره و خه یرو به خشینه کانی تری بواری پۆژو گرتن، هر به گه نم بیته شیوازی تریان به لاوه دروست نیه و پیمان وایه پاره جیگه ی ئەو ناگریته وه، ئەم بیرکردنه وه چه ق به ستوانه یه له ریگه ی کتیبه کانی سیره و کتیبه میژوییه کانه وه ریگه ی بۆ خوشرکا تا بتوانیت سه ر بکیشتنه ناو لایه نی خورافی میژوی عه ره بی و ئیسلامیه وه و دواتر له دارپشته ی فیکری و بیرکردنه وه ی گه لانی عه ره بیدا په نگه دایه وه .

۲- زیده پۆیی و پۆچون له پیروژ کردنی که له پورو پیشیناندا (بیجگه له دابه زینراوی به جی که ئەو له خانه ی که له پوردا نیه هه چی تر پیروژ نیه) ئەم بیرکردنه وه و ریژگرتن و به پیروژ زانینه ش سه ری کیشایه ناو بیرکردنه وه مانه وه له ئاکامدا وای لیته که ئەم که له پورو پیشینانه باب ته گه لی پیروژن و نابیت و ناگونجیت به هه یچ شیوه یه که قسه یان له باره وه بکه ین و په خنه یان لیبگرین، هر له ویوه گه شتینه ئەوه ی که دان به نیرایه تی کۆمه لگا (ذکوریة المجتمع) دا بنیین و تا ئەمڕۆش دهستی پیوه بگرین و پابه ندی بین، له ویشه وه باوه پیمان به وه هینا که پیاوان ده سترپۆیشتون به سه ر ژانداو بویان هه یه به لکو پیویسته ته مییان بکه ن و ده ستیان بگرن و بیانپاریژن، چونکه پیاوان ریژو فه زلیان هه یه به سه ر ژانداو پیاوان خاوه نی عه قل و زانسته و لایه تن، له م بیرکردنه وه یه شه وه چه ندین یاساو ریسا که وتنه وه که ریگه یان نه دا به ژن هه رچه نده به ته مه نیش بیته و خاوه نی زانیاری و تیگه یشتن و پۆشنبیریش بیته بۆی نه بیته، به ته نهاو به بی وه لی ئەمر نه هاوسه رگیری بکات و نه ته نانه ت سه فه ریش بکات.

۳- پهره سندنو زال بونی دابو نهریته کومه لایه تیه کان، به راده یه ک که حوکم و فه رمانه کانی دابه زینراوی به جی به هوی هه ژمونی ئه و دابو نهریتانه وه سر کراون و له کار خران، به لگه ش له سهر ئه م پاستیه میرات و زینایه، خواوند له م باره یه وه ده فه رمویت: ﴿لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾ النساء/۰۷.

واته: بۆ پیاوان هه یه به شیکی دیاریکراو له و میرات و پاشماوانه ی که له باوک و دایکه وه یاخود له خزمه نزیکه کانه وه بۆیان به جی ده مینیت، هه روه ها ژنانیش به شیکی دیاریکراویان بۆ هه یه له و میرات و پاشماوانه ی که له باوک و دایکه وه یاخود له خزمه نزیکه کانه وه بۆیان به جی ده مینیت، ئه و بۆ ماوه یه که م بیت یاخود زور به شیکی دیاریکراوه و پیویسته دابین بکریت.

له گه ل ئه و به لگه به هیزه شدا هیشتا ده بینین ریژه یه کی زور له عه ره به موسلمانه کان، ئه و به شه دیاریکراوه ناده نه کچان له میراتی مردوه کانیاندا.

ئه گه ر که سیکیش بلیت: ئه وانه ی به شی کچان دابین ناکه ن، که سانیکی نه فامنو جیگه ی بایه خ نین، له وه لامدا پیی ده لئین: ئه و یاسایانه ی که په پره و ده کرین و کاریان پیی ده کریت له زانستی فه رائیز (علم الفرائض) وه سه رچاوه ده گرن که له م زانسته دا مندالی نیرینه ده بیته ریگر له به رده م که سی دواتر له میرات بردندا، به لام مندالی مینه ئه و مافه ی نیه ری له برا به شه کانی دوا ی خوی بریت.

به هه مان شیوه له باره ی زیناو داوین پیسیه وه، سه ره رای ئه وه ی که سزای تاوانه که له دابه زینراوی به جیدا هه ردو ره گه زه که واته پیاوو ژن ده گریته وه، به لام به داخه وه تا ئیستاش دابو نهریته کانمان له م بواره شدا ژن تاوانبار ده که نو

شانازی به پیاووه ده کهن، ههروه ها به ردهوام یاسا پهیره وکراوه کان له کومه لگه کانماندا عوزرو پاساوی خو جییه تی و خیله کیانه ده هیئنه وه له سزادانی ئه و پیاوانه دا که به پاساوی بیانوی تاوانی بینراوه وه ژن و هاوسه ره کانیا ن ده کوژن، به لام له به رانه ردا ئه و مافه ناده ن به ژنان که له پای تاوانی بینراودا می رده کانیا ن بکوژن.

۴- رۆچون و زیده رۆیی و په رگیری له ده مارگیری مه زه بیدا، ئه میش له بواری خویداو به ده وری خو ی به شیک له که لتورو رۆشن بیریمانی تومار کردوه، بو نمونه: ئیبن و عابدین که یه کیکه له پیشه وایانی حه نه فیه کان له حاشیه که یدا ده لیت: { ئه گه ر هاوه له کانمان یا خود شیخ و رابه ره کانمان فه توایان له باره ی شتی که وه داو فه توا که یان له گه ل په رپاوی خواوه ندا دژ وه ستایه وه و پیچه وانه ی بو، ئه وایمه کار به فه توا که ی رابه رو شیخه کانمان ده که یین }!..

نمونه یه کی تر بریتیه له وه: له م سه رده مه دا باوه و کاری پی ده کریت، ئه ویش بیریتیه له وه ی که هه ندیکمان هه ندیکی ترمان کافر ده که یین و یه کتر به کافر ده زانین، به لگه و بنه ماشمان له مباره یه وه ئه و بنه ما نه گریسه یه که ده لیت: { هه رکه س ئه وه نه لیت که من ده یلیم ئه وای ئه و که سه کافر ه }.

۵- ئازادی هه لبژاردن و ده سنیشانکردن که مافیکی بنه رته ی مرۆقه وه، له هه لبژاردن و ده سنیشانکردنی بیروباوه ری مرۆقه وه ده س پی ده کات و به هه لبژاردن و ده سنیشانکردنی رهنگی جله کانی کوتایی دیت، ئه م مافه بنه رته یه نه له که له پورو نه له رۆشن بیریی ئیستاشماندا بونی نیه و ته نانته نامارژه شی پی نه کراوه و گرنگی پی نه دراوه، ئه مه ش وای کردوه ئه گه ر لیتمان زهوت کرا بیت هیچ به لاماناوه گرینگ نه بوه و نیه، چونکه نازانین ئه و مافه مان پی ره وای بینراوه، بویه هه ر ده سه لاتیکی کلاسیکی و پۆلیسی به بی ئه وه ی له هه لگه رانه وه یه کی گشتی (عصیان

مدنی) بترسیت، ده توانیت هه زاران هاو نیشتمانی ده سبه سهرا بکات و بینا خاته زیندانه تاریکه کانیه وه، به لام له به رانبه ره وه ده ترسیت له وهی که سه ریوشی چه ند ژنیك قه دهغه بکات، یا خود به زور پییان لابیات، چونکه ئەم کاره سهرا ده کیشیت بۆ چه ند گرفت و کیشه و ئاریشه یه ک، که ره شبگیرو ده سگیر کردنه که سهریان بۆ ناکیشیت.

6- ژیانیش دیسانه وه یه کیکه له وشتانهی که هیچ بایه خیکی نیه له که لتورو رۆشن بیریمانداو له که له پوریشماندا و امان پیده وتریت که ژیان و ته مه نمان پیشتر دیاریکراون، بۆیه به داخه وه ده بینین پزیشک وه ک مشکی تاقیگه هه لسوکه وتو به رخوردهکان له گه ل نه خو شه کاند، ئەگه ر نه خو شیک مرد و ابیر ده که یه وه که پیشتر خوا وه ند نوسیویه تی و ده بو له و چرکه ساته دا بمریت، له به رانبه ریشه وه شیخ و زانا ئاینیه به پیزه کانیمان رۆژانه سه رکۆنه مان ده که ن و ره خنه مان لیده گرن له سهرا ئە وهی که دونیامان خو ش ده ویتو کاری بۆ ده که یه ن، له کاتی کدا ده زانین خو شه ویستی دونیا و بق لیبونه وه له مردن، سهروشت و حه زیکی سهروشتیه که خوا وه ند کردویه تی به بهری هه موو دروستکراوو گیانلبه ره کاند به ژيرو فامیده و نا ژیریشیان ه وه.

له م روانگه یه وه هیچ جیگه و مایه ی سهرا سورمان نیه کاتیک ده بینین: سوکایه تی به ژیانی مرۆقایه تی ده کزیت و، رۆژانه و له ژیر ناو نیشانی سههرو سه مه ره ی وه ک (جهاد، عملیه إستشهادیه) دا مرۆقیک سه رشیتانه خو ی و که سانیک تریش ده کوژیت که هه ر نایان ناسیت و له ناو کوژراوه کانی شدا چه ندین ژن و مندال و پیرو په که وته هه یه، بۆیه پیویسته بزاین ئەو مرۆقه ی ئەم کاره و کاری له م چه شنه ده کات، هه لگری که لتوریکه نه خو شه و پیویستی به چاره سهره نه که ده سخوشی.

چه ندین نمونه ی تریش له بواره کانی تری ژیانماندا له که لتورو پو شنبیری عه ره بی و ئیسلامیماندا هه ن ، به لام ئیمه ته نها ئه و چه ند نمونه یه مان هیئایه وه .

با بگه ریینه وه سه ر ئه و دیوه سیاسییه کی په یوه ندی به لیگولینه وه که مانه وه هه یه .
پیشتر وتمان: مردنی پیغه مبه ری خو شه ویست نه له ئاستی بیروبا وه رو نه له ئاستی دروشم و نه له به ها و نه له یاساکاندا بو شاییه کی ئاینی نه هیئایه کایه وه ، ئه مه ئه و مه به سته یه که ئیمه له م ئایه ته وه لیی تیده گه یه ن: ﴿الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ المائدة: ۳.

به لام مردنی پیغه مبه ر (د.خ) بو شاییه کی سیاسی دروستکرد، چونکه ئه و ته نها دامه زینه ر بوو بو ده ولته ته که ی و له هیچ چرکه ساتیکدا و بو ته نها خوله کی کیش نه پاشا و بوه و نه سه روکی ده ولته ، به لکو ئه و پیغه مبه رو په یامه ینه ر بوه و ده ولته یش پیویستی به که سیک هه یه که پیشه نگی بیت و به ریوه ی ببات.

پیشتریش وتمان ئه و ریوشوینانه ی که له که پره که ی به نی ساعیده دا گیرانه به ر، چه ند هه نگاوکی سیاسی بون و په یوه ندیان نه به ئیسلام و نه به ئیمان وه نه بو، له گه ل ئه وه شدا ئه و روداوانه به خو یان و به ده رهاویشته کانی شیانه وه هاتونه ته ناو بیرکردنه وه و بیری سیاسیمان وه و ئه و ریوشوینانه مان وه ک چه ند حوکم و یاسایه کی شه ری پیناسینراوه و کردوماننه ته پیوه رو شته کانی تریان پیده پیوین، ئه م بیرکردنه وه هه له یه ش له دو تیگه یشتنه وه سه رچاوه ی گرتوه:

بیئه له یی و مه عسومیه تی پیشه واکان و دادپه روه ریته تی هاوه لانی پیغه مبه ر، پاشان دوا ی ئه و ریوشوینانه جه نکه کانی (رد) و هه لگه راوه کان به رپا بون، دواتر جه نکه خیله کیه کانی وه ک جه نگی جه مه ل و جه نگی سه فه یه ن به رپا و بون، دوا ی ئه م جه نگان ه حوکمی پشتا و پشت له لایه ن موعاویه وه سه پیئرا، که موعاویه به دامه زینه ری فه رمانداریه تی بنه ماله ی سوفیانی له سه رده می ئه مه ویدا داده نریت.

ئهم قوناغه ریگوزهریک بو که له سه رده می پیغه مبه رایه تیه وه ده ستپیکرد تا گه شته ده وله تی ئیمپراتوریه تی هاوئاوازو گونجاو له گه ل ئه و ده وله تاندا که له و سه رده مه دا له جیهاندا هه بون.

ده گه ریینه وه سه ر بابته که وه سه رنج ده دهین له ده سته واژه ی (الردة) و به دوا ی ئه وه دا ده گه ریین که چۆن له سه رده می راشیدیندا ئه م ده سته واژه یه سه رییه لدا و دواتر چۆن ئه م تیگه یشتنه دیاریکراوه هاته ناو بیکردنه وه و که لتورو بیرى سیاسی و ئاینیمان هه و تا ئه مپۆش وه ک چه کیکی بنه په تی سه یر ده کریت و به کار ده هیئیریت بو له ناوبردنی نه یاره کان به هه موو شیوه و چه شنه کانیا نه وه.

جاریکی تر ده گه ریینه وه و ده پرسین: (الردة) چیه ..؟ مورته دو هه لگه پاوه کییه ..؟ وه بوچی له دابه زینراوی به جیدا هه لگه پاوه کان به رهنج به خه سارو مایه پوچ ناویان هاتوه و هه ره شه ی ئه وه یان لیده کریت که له دونیا و دواپۆژدا کرده وه کانیا ن له ده ست ئه دن و سویدیا ن نابیت بو یان و له به رانبه ریشه وه هیه چه شنه سزاو تۆله یه کی دونیا ییشیا ن بو دیاری نه کراوه ..؟.

ئایا ده کریت و له م بابته بروانین و وایلی تیبگهین که مه به سته ی خواوه ند و ابوه ده ستنیشانکردنی تۆله و سزای هه لگه پاوه له ئاین، به جی به یلیت بو سولتانی فه رماندارو کاربه ده ست تا به پیی هه ل و مه رجی کات و شوین سزای بو دیاری بکات ..؟

وه ئایا حوکم و فه رمانی پیغه مبه ریش له باره ی کوشتنی که سی هه لگه پاوه و (مرتد) هوه، ده چیته خانه ی ئه م مه به سته ی خواوه نده وه ..؟ وه ئایا چه مکی هه لگه پانه وه (الردة) ده رچون له کۆمه ل و ده سته کان (هه ر ده سته و تا قمی ک بن) ده گریته وه، هه روه ها ئایا ده رچون و هه لگه پانه وه له حاکم و فه رماندارو کاربه ده ستیش ده گریته وه ..؟ وه ئایا هه لگه پانه وه و پاشگه ز بونه وه له (بیعه) و په یمان، هه لگه پانه وه و پاشگه ز بونه وه و په شیمان بونه وه یه له ئاین ..؟ وه له کۆتایدا په یوه ندی (ردة) و هه لگه پانه وه چه به ئازادی هه لباژاردن و ده ستنیشانکردنه وه ..؟.

خویندنه وه یه کی له سه رخوو به تیڤرمانه وه بو میژوی عه ره بی ئیسلامی و امان لیده کات و ده مانگه یه نیته ئه وه ی دان به وه دا بنیین که چه مکی (ردّه) و هه لگه پانه وه به چه ند پرهنگی کی هه مه چه شن بو یاخ کراوه، هه روه ها تیده گه یین سنوره کانی ئه م دهسته واژه یه سنور گه لیکی نه رم و فشول بون و چه ندین که م و زیادو زورو که میان تییدا کراوه و، چه ند جاریکیش له میژودا ئه م چه مکه به خراب به کار هاتوه و که سانیکیش به خراب پشتیان به م چه مک و دهسته واژه یه به ستوه .

ئیمه لیڤه دا لافی ئه وه لیناده یین که وه لامی ئه وه هه مو پرسیاره بدهینه وه و پرسیاره تریش زورن له مباره یه وه، یا خود بمانه ویته چه ندین هه لو یست و روداو پون بکه ینه وه که هه مو یان له ژیر دروشمی (ردّه) دا له میژوی عه ره بی ئیسلامیدا رویانداوه، چونکه هه موان ده زانن کاتی که حه جاج، سه عیدی کورپی جوبه ییری کوشته، بو ئه وه نه ی کوشته که له ئاین په شیمان بو بیته وه، به لگو له سه ر ئه وه کوشته ی که به یعه و په یمانی به ستبو له گه ل زوبه ییری کورپی عه و امدا له سه ر خه لافه ت و جینشین، واته: حه جاج هه لو یسته که ی سه عیدی (له په یماندانه که یدا به زوبه ییر) وه ک هه لگه پانه وه یه کی سیاسی لیکدایه وه که سزاکه ی بریتی بیته له کوشتن، هه موانیش ده زانن که به یعه و په یماندان به زوبه ییریش پییش به یعه دان بو به مه روانی کورپی حه که م و عه بدولمه لیکی کورپی، واته: زوبه ییر له پییش ئه وانه وه بو به، به لام له گه ل ئه وه شدا مه روان و عه بدولمه لیک چونکه پیگه یان به هیژ بو به، که س نه ی توانیوه به تومه تی هه لگه پانه وه و (ردّه) بیانکوژیته، ئه وه ی جیگه سه رسورمانه ئه وه ی که رویدا ته واو پیچه وانه ی ئه و بنه مایانه بو به که باس ده کریته له گیڤنه وه کاند. واته: پیویست بو جه نگو و کوشتارو به روداوه ستانه وه له گه ل مه روان و عه بدولمه لیکدا بکریته، نه ک له گه ل زوبه ییردا، چونکه له گیڤانه وه کاند هاتوه که پیغه مبه ر فه رمویه تی: ئه گه ر له یه ک کاتدا دو که س به یعه و په یمانیان له خه لک وه رگرت ئه وا دوه میان بکوژن.

کەواتە: دەگەینە ئەو ئاکامە ی لەم بابەتەدا هەلگەرانەو ه لە بیروباوەر هەیه و ئەم هەلگەرانەو هیه به هەلگەرانەو ه لە تاین دادەنریت و هەلگەرانەو ه ی سیاسیش هەیه که هیچ چەشنە پەییوەندیەکی نەبە تاین و نەبە ئیسلام و نەبە باوەرو ئیمانەو ه نیە، بەلام بەداخەو ه ئەم دوو چەمک و ئەم دوو دەستەواژەیه لەخەیاڵدان و بیری عەرەبی ئیسلامیدا و لەکەلتوری سیاسیدا تیکەل بەیه ک کراون، تا وای لێهاتو ه مرۆفی عەرەبی موسلمان ئەم دوو چەشنە هەلگەرانەو هیه هەردوکیان بەیه ک شت و یە ک بابەت دەزانیت.

هەلگەرانەو ه و پاشگەزبونەو ه لە ئیسلام:

پێشتر وتمان لانی کەمی ئیسلام بریتیه لەباوەرپون بە خۆیەتی خواوەند و باوەرپون بە پوژی دوا یی، ئەم بابەتە گفتوگۆ بەراورد هەلناگریت و یەکلایە، ئەم باوەرپوونەش ئەو کردەو ه چاکە و ئەو بەها و قیەمە بەرزانه یە که بە یاسای پەوشتی دادەنرین و بە هاتنی نوح پیغەمبەر (س.خ) دەستیان پیکرد و بە هاتنی موحمەد پیغەمبەریش (د.خ) کۆتاییان پێهات، هەروەها بریتیه لەو تاینە ی که گونجاو ه لەگەل سروشتی مرۆفایەتیدا و خواوەند رازی بو که ئەو ئیسلامە، تاینی خەلکی بیّت بەگشتی، ئەم تاینەش لەدوا قۆناغیدا ئەو تاینە یە که دەرگای بە روی قەدەغە کراو (محرمات) دا داخست و لەدوا ی هاتنی کۆتا پەيامی ئاسمانیەو ه ئیدی قەدەغە کراو (حرام) زیاد ناکریت، بەلام لەدوا ی ئەو وەو ه بە بەردەوامی فەرمانکردن بەچاکە و پێگیری کردن لەخراپە، بەو پێیە ی که کۆمەلگا پیویستی بیّت و لەرێگە ی دامەزراوەکانی یاسادانان و دامەزراو ه شارستانیەکانەو ه بەردەوام دەبن، ئەم رەوشەش ئەمرۆ لەناو زۆربە ی دانیشتونانی گۆی زهویدا بلاو ه و پەیرەو دەکریت، بۆیە ئیمە وا دەپوانینە هەلگەرانەو ه لە ئیسلام که ئەم ئاستانە ی لای خوارەو ه ی هەیه:

أ. **ئاستی بیرو باوەرپو عەقیدە:** بریتییە لە باوەر بە خواوەندو بە پۆژی دوایی. بە پاشگەز بونەو هەش لەم باوەرپو مرۆڤ دەبێتە (مجرم) ئیک کە پە یووەندی لە گەڵ خواوەنددا دەپچرپیننیت و نوکۆلی لە بونی خواوەندو بەرپابونی پۆژی دوایی دەکات، ئەم چەشنە کە سەنە لەم پۆدا پێیان دەوتریت (مُحَد) ئەو کە سە ئەم کارە ی سەرەو هە ی کرد، یاخود چوە ناو بە ناو ئاینیکی تری بپەرستییەو هە کە دور بێت لە یە کتاپە رستی و (توحید) یان بە واتایەکی تر لە شایە تیدانی (لا إله إلا الله) دەرچو، دوای ئەمە ئیتر شایە تی بدات و دانبنیت بە پە یامهینەری و پێغە مبه رایە تی مو حە مە ددا یاخود نە یینیت هیچ با یە خێکی نیە.

لەم ئاستەدا و لەم بوارددا مرۆڤ تەواوی ئازادی و سەر بەستی بۆ هە یە و ئازادە، دەبێتە موسلمان یاخود دەبێتە (مجرم) و (مُحَد) و کە س بۆی نیە زۆری لیبکات و ناچاری بکات، چونکە ئەمە ئاستیکی تاکە کە سیە و هیچ مۆرکیکی کۆمە لایە تی لە خۆ ناگریت.

ئەو کە سە هە لگە پراو یە ش مافی ئەو هە ی هە یە کە بێ باوەرپو بونی خۆی لە پێگە ی هۆکارە ئاشتیانەکانی بەر دە سستیەو هە رابگە یە نیت.

ب. **ئاستی کرداری:** بریتییە لە کردەو هە ی چاکە و یاسای پەرەوشتی، پاشگەز بونەو هە هە لگە پراو هە لەم چەشنەو لەو ئاستەدا لە خانە ی سە تە مە کاندایە، چونکە هە رگیز هیچ مرۆڤیک ناتوانیت فە لاقەو لیدانی باوکی بکات، یاخود داوین پیسی بە ئاشکرا بکات، یاخود داوا بکات و بانگە وازی کۆمە لگە بکات بۆ فیلبازی و ناپاکی کردن و چاوبەس کردنی کریارو فرۆشیار، یاخود بانگە وازی کۆمە لگە کە ی بکات بۆ شایە تیدانی ساختەو نارهوا، یاخود داوایان لیبکات هە ستن بە باسکردنی پشتە مە ل و قسە هینان و قسە بردن و کۆ لە گرتن لە یە کترو جاسوسی کردن بە سەر یە کترەو هە،

ئه گهر له قوناغیکیشدا که سیک دابه زیتته ئه م ئاسته نزمه وه، ئه وکات کومه لگه و تاکه به ئه مه که کانی ناو کومه لگا خۆبه خۆو به بی گویدانه ئه وهی که ئه م که سه سه سهر به کام ئاین و پهیره وهی چ دهسته و تاقمیکه، دهستی دهگرن و سنوریکی بو داده نین و به و پییهی که شیتته و تیک چوه و کاری (إجرام) و تاوانی قورسی دهره ق به کومه لگه که ی کردوه، دهیخه نه نه خۆشخانهی دهرونییه وه.

له م ئاسته دا پیویسته باوهرداران به هاوکاری له گه ل ته واوی جیهاندا هاوکارو پیشتوان بن بو بهرپیگرتن و سنوردانان له م چه شنه هه لگه رانه وهیه.

لیره وه و به و پییهی که ئیسلام بریتیه له چه ند به هاو بنه مایه کی بهرز، که په یوه ندی ناو کومه لگه و په یوه ندیه مروقانه کانی ناو کومه لگه ریک ده خه ن و مافی مروقیش به شیکه له و به هاو پره نسپی به رزانه و پراو پای به رانبه ره لده گریت، بویه ئه گهر ئیسلام بریتی بیت له و به هاو پره نسپی به رزو بالایانه، له م پروانگه یه وه که واته: هه لگه رانه وه له و ئیسلامه ئه سته مه و له خانهی (مستحیلات) دایه.

ج. ئاستی یاسادانان: به و پییهی که یاسادانان و (تشریح) ی ئیسلامی یاسایه کی شارستانی مروقانه یه له چوارچیوهی سنوره کانی خواوه ندا، بویه چه نده گه لان پیشکه ون و زیاتر به ره و شارستانیته بچن، راسته وانه له و یاسا و ته شریعه نزیک ده که ونه وه که ئیسلام دای رشتوه وه ک ئاینیکی ئاسمانی که هه رده م ئاماده ی گونجان و گه شه سه ندنه، ده ولته ی په رله مانی راسته قینه ش له یاسا کانیدا نوینه رایه تی ئه و ئیسلامه جوان و گه شه سه ندوه ده کات و ده کریت له ورینگه یه وه ئیسلام وه ک خوی جیبه جی بکریت.

هه لگه رانه وهو پاشگه ز بونه وه له باوهر (الردة عن الإيمان):

کاتیک له باره ی ئیسلام و ئیمان وه نوسیمان، له وی پونمان کرده وه که ترۆپکی پایه کانی ئیسلام شایه تیدان و راگه یاندنی (لا إله إلا الله) هیه، هه روه ها پونمان کرده وه که ترۆپکی (ایمان) و باوه ریش، شایه تیدانی ئه وه هیه که موحه مه د په یامه پنه ری خواوه نده و، ئه م بۆچونه شمان له وی وه سه رچاوه ی گرت که سه رنجی دابه زینراوی به جی دده دین ده بینین، له چه ند ئایه تی کدا پیغه مبه ران (نوح، ئیبراهیم، یه عقوب، موسا و عیسا س.خ) به باوه رداران و (مؤمنین) ناوده بات.

له دابه زینراوی به جیدا چه ند سوره ت هه هیه که به ته واوه تی و به تاییه تی باس له باره ی ته نها باوه رداران (المؤمنین) ه وه ده که ن، وه ک سوره ته کانی (محمد، الأنفال).

هه ر له م پیگه و پروانگه یه شه وه بوو که وتمان جوله کایه تی و گاوریه تی (اليهودية والنصرانية) ده سته و تیره و (ملل) ن و ئاین نین، به لگه ش له سه ر ئه م راستیه ئه م ئایه ته یه که ده فه رمویت: ﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ﴾ البقرة/۱۲۰. واته: جوله که و گاوره کان لیت رازی نابن تا په یره وی له (مله) و ده سته که یان نه که هیت.

ئو که سه ش واز له شوین که وتویی موحه مه د ده هینیت (که په یامه که ی موحه مه د ئو په یامو ده سته گه شه یه که دریزه پیده ری په یامی پیغه مبه رانه) ئو که سه ی واز له م په یامه ده هینیت و په یوه ندی ده کات به یه کیک له ده سته و (ملل) ده کانی تره وه له جوله که و گاورو له سه ریرو باوه ری یه کتا په رستی ده مینیته وه، ئه وا ئه وکه سه به و کاره ی ته نها له بازنه ی باوهر (الإيمان) ده رده چیت و مافی خویه تی پابه ندیی بۆچ شه ریه تیک هه لده بژیریت، به لگه ی ئه م بابه ته ش ئه م ئایه ته یه که ده فه رمویت: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ آل عمران/۶۴.

واته: بلئی ئه ی په پیره وانی په راوه ئاسمانیه که، وهرن با له باره ی چه مکیکی هاوبه ش له نیوان ئیمه و ئیوه دا کۆبینه وه، ئه و چه مکه هاوبه شه ش بریتیه له وه ی که هیچ په رستراویک بیجگه له خواوه ند نه په رستین و هیچیش نه که یین به هاوه لی و له نیوان خۆشماندا بیجگه له خواوه ند که سی تر نه که یینه په روه ردگاری خۆمان، ئه گهر ملیان نه داو به دهم داواکه ته وه نه هاتن، بلین: ده ی به شایه تتان ده گرین و شایه تی بده ن که ئیمه ش موسلمانین.

(به واتایه کی تر بزنان ئیمه له سهر ئه و ئاینه سه رانسهریه به رده و امین که ئاینی ئیسلامه).

له پروانگه ی ئه م ئایه ته وه ئه م سه رنج و ئاکامانه مان هه یه:

أ. گوتاره که گوتاری سه رده می موحه مه دی په یامه پنه ره و ئاراسته ی په پیره وانی په راوی ئاسمانی له جوله که و گاوره کان کراوه.

ب. یه کتاناسی به مه رج گرتوه، هه م بۆ خۆیان و هه م بۆ ئه وانیش.

ج. هیچ که س نه که نه خاوه ن و په روه ردگاری خۆیان له نیو خۆیاندا.

د. ئه گهر ملیان نه دا به داواکه و پازی نه بون بین له سه ر چه مکی یه کتاناسی

له گه ل باوه رداراندا کۆبینه وه و پیکه وه بژین، ئه و پیغه مبه ر داوایان لیده کات و

به شایه ت ده یانگرت له سه ر ئه وه ی که ئه و پیغه مبه ری خواوه نده و خۆی و

په پیره وانی په یامه که شی له ریزو خانه ی موسلماناندا.

پرسیار لیره دا ئه وه یه که: بۆچی داوای لیکردن گه واهی و شایه تی بده ن که

موحه مه دو په پیره وانی په یامه که ی موسلمانن، وه ئایا موحه مه د چ پیویستی به

شایه تیدانه ی ئه وان بو...؟

له وه لامدا ده لئین: چونکه پیغه مبه ر باوهری وابو که ئه وانیش موسلمانن و خوئی و پهیره وانیشی وه که ئه وان موسلمانن، له وپوه داوای لیکردن باوهر بهینن و بینه ناو بازنه ی (ایمان) هوه و پاریزگاری له یه کتانا سیه که یان بکه ن.

ئه گهر له گوشه یه کی سیاسی روته وه سه رنجی بانگه وازه که ی موحه مه د بده یین، ده بینین که موحه مه د سه ره رای ئه وه ی وه که په یامه پنه ریگ هه ستاوه به ئه رکی گه یاندنی په یامی په روه ردگاری، توانیویشیه تی وه که پیغه مبه ریگ به هاوکاری باوهر دارانی یارو هاوه لی ده وله تیکی ناوه ندیش بونیات بیئت که پایته خته که ی شاری یه سرب، یاخود شاری مه دینه بیئت، له دو توئی و چوارچیوه ی هاو نیشتمانی بونیشدا ئه م ده وله ته توانیویه تی باوهر داران و گاورو جوله که و خه لکانی تریش له ژیر چه تری هاو نیشتمانی بوندا له ئامیز بگریت و کویان بکاته وه و بیان پاریزیت، ئه م کرداره ی پیغه مبه رو هاوه له کانی قه له مبابزیکی میژیوی بو که توانی ده سه لاتی خوئی بچه سپینیت به سه ر ئه و شاره و ناوچه و هۆزه کانی ده وروبهریشیدا، ئه م کرداره و دامه زراندنی ئه م ده وله ته به شیوه یه که بو که عه ره به کان له میژیواندا کاری له م چه شنه یان نه بیننی بو، شتیکی سروشتیش بو که سه روکایه تی و رابه رایه تی و ده سه لاتیش ته نها له ده سستی دامه زرینه ره که ییدا بیئت که بریتی بو له پیغه مبه رو یارانی، هه ر له م روانگه یه وه بو، پاش کۆچی دوایی پیغه مبه ر ده سته واژه ی (أمیر المؤمنین) هاته گۆرپو و له به رانبه ریشه وه ده سته واژه ی (بیت مال المسلمین) هاته ئاراوه، بو ئه وه ی ئاماژه بیئت که ده سه لات و سه رکردایه تی و رابه رایه تی کۆمه لگه له م ده وله ته دا هی باوهر داران و پهیره وانی موحه مه ده و، له به رانبه ریشه وه خه زینه ی گشتی و (بیت المال) هی هه موو هاو نیشتمانیانه به گشتی و به یه کسانی، ئه مه ش ئه و راستیه مان بو درده خات که عه ره به کان له سه ره تای سه ره له دانی بانگه وازی

پێغه مبه رایه تیه وه جیاوازییان نه ده کرد له نێوان پێغه مبه رایه تی و پاشایه تیداو لێیان تیکه ل ده بو، به لام پێویسته ئاگامان له وه بیته که موحه مه د پێغه مبه ر بوه و دوربوه له پاشایه تی^(۱).

هه ر له چوارچۆیه ی ئەم چه مکه دا، له که له پورماندا هه یه که پێشه واهه لی له خه زینه ی گشتی (بیت المال) یارمه تی جو له که و گاوری داوه، هه روه ها له میژودا هه مانه که ئەبوزه ری غه فاری نه یاری و ره خنه ی گرتوه له موعاویه کاتی که موعاویه ویستویه تی ناوی گه نجینه ی گشتی (بیت مال المسلمین) بگۆریت بۆ (مال الله).

هه ر له مباره یه وه و له چوارچۆیه ی هه مان چه مک و تیگه یشتندا، بۆ نمونه: له به ریتانیا ده بینین که ده سه لات له ده س حزبی کرێکاراندا یه به سه رۆکایه تی تونی بلیر^(۲)، به لام دارایی و گه نجینه ی گشتی بۆ هه موو گه لی به ریتانیا یه به حیزبی کرێکاران و هه موو پیکهاته کانی تری گه لی به ریتانیا وه.

له م سه رده مه داو له ولاته دیموکراسیه کاندایه تاکه ریگه بۆ گرتنه ده سی سه رۆکایه تی ولات، په یوه ندی کردنه به یه کیک له و حیزبان وه که له ولاتانه دا له ناوکایه ی سیاسیدان و دواتر هه ولدان بۆ ئه وه ی سه رۆکایه تی ئه و حزبه بگریته ده ست و دواتر هه ولدان بۆ ئه وه ی له هه لبژاردنی کدا حیزبه که پله ی یه که می هه لبژاردنه که به ده ست به ییت.

به لام تاکه ریگه یه ک بۆ گرتنه ده ستی ده سه لات له کۆمه لگه ئیسلامیه کاندایه و له بیری ئیسلامیدا که خۆی خزانده ته خه یالدا و پاشخانی بیری سیاسی عه ره بی و

(۱) بۆ زانیاری زیاتر له مباره یه وه سه بری کتبی (الخلافة الإسلامية) بکه له نوسنی (المستشار محمد سعید عشناوی) وه به شێوازیکی و وردو زانستی ئەم بابەته ی تاوتوی کردوه.

(۲) کاتی که نوسه ر ئەم بابەته ی نوسیوه (تونی بلیر) سه رۆک وه زیرانی به ریتانیا بوه (وه رگێتی).

ئیسلامیه وه، بریتیه له وهی که لافی پیغه مبه رایه تی لیبده بیت و سه ربه خوئی دارایی له کو کردنه وه و به خشینی مال و ساماندا به دهس بهینیت، تا به ره به ره هه ولی خو قوتار کردن له ده وه له تی ناوه ندی بدهیت، ئه مهش به ته واوه تی له سه رده می ئه بوبه کر سدیقا پویداو ئه وجه نگانه ش که ناو نراون به جهنگی هه لگه پراوه کان (حروب الردة) هه ر له و پیناوه دا به رپابون.

لیروه بوو تیگه یشتی میژیوی بو سه رانه و (جزیه)، سه ری هه لدا که سه رانه و (جزیه) بره پاره یه ک بو هاو نیشتمانیا نی تر ده یان دایه ده وه له ت، چونکه داهات له و ده وه له ته دا که به زمانی ئه م سه رده مه پیی ده وتریت (میزانیه) له هاو نیشتمانیا ن کو ده کرایه وه به باوه رداران و که سانی تریشه وه، باوه رداران و په پره وانی په یامی موحه مه د خه یرو زه کاتیا ن ده به خشیه ده وه له ت و هاو نیشتمانیا نی تریش له به رانه ر ئه م خه یرو زه کاته وه سه رانه و (جزیه) یا ن ده به خشیه خه زینه ی گشتی که ناوی خانه ی دارایی موسلمانان (بیت مال المسلمین) بو.

ناوی (أمیر المؤمنین) یش له و سو نگه یه وه ناو نرا که به رزترین پله و پیگه ی ده سه لاتی راپه راندن و یاسا دانان بو له هه ره می ده سه لاتدا، پونه که له م ده وه له ته دا ئه رکی دامه زراندن و به پیره بردنی ده وه له ت، له ئه ستوی باوه رداران و په پره وانی موحه مه ددا بو، به لام له هه مان کاتدا خانه ی داهاتی موسلمانان و خه زینه ی گشتی (بیت مال المسلمین) له ناو هه موو هاو نیشتمانیا ندا کو ده کرایه وه و به بی جیا وایش خه رج ده کرایه وه بو هه موو هاو نیشتمانیا ن به پیی پید او یستیا ن و له پرورژه گشتیه کاند ا که به رژه وه ندی گشتیا ن تیدا بو خه رج ده کرایه وه، هه ر له م پوانگه یه وه بو که ناویکی گشتی لینراوه و تایبه ت و قه تیس نه کراوه ته نها له باوه رداراندا.

ئەتوانین لەم سەردەمەدا سەرنجی ئەو راستیە بدەین کە (میزانیە) ی دەولەت بە یەكسانی و دادپەروەرانه لە پرێگە ی باجە کانه وه له هه موو هاو نیشتمانیان بە بی جیاوازی کۆدە کرێتە وه، بە لām ئەو خە یرو خە یرا تە ی کە باو ه پر داران دە یکن، ئازادن و ئەتوانن بە پیی دلخوازی خۆیان ببە خشن و لەو بو ارانه دا خە رجی بکن کە خۆیان باو ه پر یان پییان هە یه (بە مە رجیک زیان لە بە رزوه ندی گشتی نه دەن) بە هە مان شی وه هاو نیشتمانیان تریش پە یرو ه ی هەر شە ریعە ت و (مِلّە) یە کی تر بن ئە وانی ش ئازادن بە بۆ چونی خۆیان بە خشین بکن (دیسانه وه بە مە رجیک کە زیان لە بە رزوه ندی گشتی نه دەن).

لێرە وه تێ دە گە ین کە تێ گە یشتن لە سە رانه و (جزیه) تە نها تێ گە یشتنی کی می ژوی ی روتە و لە ئە م پر و دا و لە م سە رده مه دا نا گونجی ت بیخە ینه وه بە رباس، چونکە ئە و با جانه ی کە بە دادپە رو هری و بی جیاوازی له هه موو هاو نیشتمانیان وه رده گیریت، جی گە ی ئە وه یان گرتوه تە وه کە ئە وسا دە ولە ت بە ناوی سە رانه و خە یرو ه له هاو نیشتمانیان وه رده گرت.

بۆ یه هە ر کە س لە م سە رده مه دا باس لە وه رگرتنی سە رانه و (جزیه) بکات، گوا یا له هاو نیشتمانیان نا موسلمان و نا باو ه پر دار وه ربگیریت، ئە وا بە دلنیا یه وه باس له خە ون و خە یال و خە یال پلا و دە کات، چونکە شیوازو بونیادی دا هاتی نه تە وه یی دە ولە ت بە تە واوی گۆ رپا وه یه کی کە له ئا کامه کانی ئە و گۆ رپانه ش جیا کردنه وه ی ئە و خە یرو بە خشینانه یه له خودی دا هاتی نه تە وه یی، له بە رانه ریشنه وه داوا کردنی موسولمانان بۆ ئە وه ی موسولمانانی نا باو ه پر دار سە رانه و (جزیه) بدەن هیچ پاسا و بیانویه کی نیه، چونکە خودی ئە و (جزیه) یه ی کە ئە وان باسی دە کە ن بریتیه له ئاماژه و (دال) یکی می ژوی ی کە واتای خۆی لە دە ست دا وه و باوی نه ما وه و ئیستا

ياسای باجه گشتیه کان جیگه ی ئهوی گرتوه ته وه، هه ره ولێکیش بۆسه پاندنی ئه و تیگه یشتنه چه وته وهه ولّ دان بۆ هینانه وه کایه ی، بیجگه له وه که هه ولّ هه کانی بیئا کام ده میننه وه وه ده بیته هۆکاری خوین پێژی و بشیوی، هه چی تری لێناکه ویته وه .

باوه پداران و په یه وهانی موحه مه د له روی سیاسیه وه بریتی بون له حزبیکی سیاسی به سه رهۆکایه تی پیغه مبه ر (د.خ) هه موو په هه ندو لایه نه ئایدۆلۆجیه پیشکه وتن خوازه کانی له سه ر ئاستی ئه و سه رده مه له خۆگرتبو، سه رکرده و که سه دیاره کانی ناو کۆچه ران و پشتیوانانیش به پیی به رواری په یوه ندی کردنیان و باوه رهینانیان به پیغه مبه ر، رهۆلی به نه ره تی و دامه زرینه رانی ئه و حزبه یان ده بینی، ئه و پیشینه ی په یوه ندی کردنه ش دواتر وه ک حزبیکی رهۆکرا و له وه رگرتنی پله و پۆسته کاندای حسابی بۆ ده کرا و به هه مان شیوه له دابه شکردنی ده سه که وته کانی جه نگیشدا له به رچا و ده گیرا .

پێک هینانی ئه م حزبه و رهۆکخستنی ئه و کارانه به و شیوه یه، خۆی له خۆیدا کاریکی ناوازه بوو که توانرا له ناو کۆمه لگه یه کی خه لّه کیدا بکریت، به لام پاش کۆچی دوا یی پیغه مبه ر به زوی راما لّرا و پیچرایه وه .

له به ر رهۆشنایی هه موو ئه م بابته تانه دا به شگتی، ده بینین که ئاگایی سیاسی عه ره بی و ئیسلامی له سه ر دو پیگه وه ستاوه :

یه که م: هه رکه س به یه ویته ده ولّ ته یك دابه زرینیت و خۆی به یته سه رهۆکی ئه و ده ولّ ته (وه ک پیغه مبه ر) پیویسته سه ره تا هه ولّ بدات تا به حیسابی خۆی، خۆی بکاته پیغه مبه رو له ویوه کار بۆ دامه زراندنی ده ولّ ته که و ئامانجه کانی بکات .

دوهم: هرکه سیش دهیه ویته بییته کار به دست، نهوا پیویسته چاوه ریپیت تاوه کو جیل و نهوهی یه که م برؤن، چونکه دهوله ته که یه که م جار له سهرشانی نهوان دامه زراوه.

نه م دوخاله به ته واوه تی کاریگه ربون و پویانداوه له میژوی عه ره بیی ئیسلامیدا. هه واله کانی که باس له نه سوه دی عه نه سی و توله یحه و موسه یله مه ده که ن، به پونی خالی یه که ممان بو نومیان ده که ن، که چون له ریگه لاف لی دانی پیغه مبه رایه تیه وه کاریان کردوه بو به دسته یانی ده سه لات و دابه شکردنی ده سه لات و ده ولت، هه روه ها بومان پون ده بیته وه که بابه ته که هه ر له بنه پره ته وه په یوه ندی نیه به ئاین و باوه پرو شتی له و بابه ته وه، به لکو هه لگه پانه وه یه کی سیاسی جودا خوازانه بوه و پیغه مبه رو دواتریش نه بوبه کر به ناچاری ده ستیان داوه ته جهنگ و روبه پرو بونه ته وه له گه لیاندا.

سه باره ت به خالی دوه میش، باوه پرداره پیشینه و پیشه نگی کان به سه رو کایه تی موحه مه د، هه ستان به دامه زرانندی ده وله تیک له شاری مه دینه (یثر ب) داو دواتر نه م ده وله ته توانی شاری مه که، که به ناوه ندی هیزه به ره له ستکاره کان ده هاته نه ژمار، نازاد بکات و بیخاته وه ژیر رکیزی باوه پرداران، وه که هه ر حزبیکی سیاسی که ده سه لات ده گریته ده ست، نه م ده وله ته ش هه ولیدانه یاره کانی لاواز بکات، بویه: به ماوه یه کی کورت پیش نازاد کردنی شاری مه که، چه ند که سیکی هه ل په رستی وه که نه بوسوفیان و عه مری کوری عاس و که سانی تریش ده ستیان کرد به په یوه ندی کردن به ئاینی حزبه تازه که وه، به لام بونی جیل و نهوهی یه که م که خاوه نی پیشینه ی میژویی و خزمه تی ریگخستن و نه ندامیتی دیرین بون، ریگه ی نه دا به نه ندامه تازه کان تا بگه نه نه و نامانجانیه که بوی هاتبون.

ئه گهر سه رنج بدهین ئه وکاره بۆ مو عاویه ش مه یسه رو ئاسان نه بو، تا سه رانی جیلی یه که م (که له چوار خه لیفه و جینشینه که ی پیغه مبه ردا نو مایان ده بون) نه پویشتن.

لیره وه یه که ئیمه وای بۆ ده چین هه لگه پانه وه ی راسته قینه ئه سته مه و هه رگیز رونا دات، ئه گهر له سه ر ئاستی تاکه که سیش روبدات سزاکه ی کوشتن نیه، به لکو ئه و چه شنه هه لگه پاره وه ی که سزاکه ی کوشتن و جه نگو روبه رو بونه وه یه، ته نها بریتیه له و هه لگه پانه وه سیاسیه ی که به کرداری فیزیکی، هه ولّی دولت کردنی ریزی موسلمانان و زهوت کردنی ده سه لات و تاکره وی ده دات و هه ولّی ده دات به شیک ده ده ولّات دابره بکات و هه رپه شه له یه کپارچه یی سه رزه مینه کانی ده ولّته ناوه ندیه که ده کات.

داتاشینی ئه م چه مک و ئه م تیگه یشتنه سیاسیه بۆ هه لگه پانه وه و (ردّه) که دوا جار خوین پرشتنی لیده که ویته وه، به درپژایی میژو له هه مو سه رزه مینیکدا بونی هه بوه، نه ک ئه وه ی که بلّیین: ته نها له یه که م ده ولّته ی ناوه ندی عه ره بیدا بونی هه بویت، بۆ نمونه: له ویلیه ته یه که گرتوه کانی ئه مریکا کاتیک باشور بریاری جیا بونه وه ی له باکورد، حکومتی ناوه ندی ئه و ده م، به سه رو کایه تی (لنکولن) ریگه ی به و کاره نه داو له ئاکامدا جه نگ به رپابو، یه ک ملیۆن و نیو کوژراوی لیکه وته وه، بیانوی ئه م هه موو جه نگو کوشتاره ش ئه وه بو که ده ولّته ریگه به هه لگه پانه وه ی سیاسی نادات، چونکه له و ریگه یه وه به شیک له جه سته ی ده ولّته داده بریت و ده ولّته تیکی تر له نزیکیه وه دروست ده بیّت.

به لّام به چاوی خو مان ده بینین کاتیک گاوری ک باوه ر به په یامه که ی موحه مه د ده مینیت، هه رگیز ده ولّته ده ست وه رناداته ئه و کارانه وه، به لّام ئه گهر ئه و تاکه

که سانهی که باوهر ده هیئنن به په یامه که ی موحه مه دو ده بنه په پیره ی شه ریعته که ی له یه کیک له ولایه ته کانی نه مریکادا کو بینه وه و بریاری جیا بونه وه له ده ولته تی ناوه ندی بدهن، نه وراسته وخو ده ولته به هیز به رهنگاریان ده بیته وه و ناهیلایت نه و کاره بکه ن، به هه مان شیوه نه گهر که سیک، له ژیر هر دروشمیکدا بیته، بیه ویت شاری حه له ب جیا بکاته وه و دای برپیت له جه سته ی ولاتی عه ره بی سوریا، نه ورا جه نگو کوشتاری واجب و پیویسته، چونکه نه و چه شنه هه لگه پانه وه یه، هه لگه پانه وه یه کی سیاسی لی ده که ویه وه و سه رده کیشیت بو دابرکردنی چه ند ناوچه یه ک و پارچه بونی خاکی ولات، جیا بونه وه ش له نیوان^(۲)، سوریا و مسردا رویدا سالی له (۱۹۶۱) دا، نه و جیا بونه وه یه خو ی له خویدا هه لگه پانه وه یه کی سیاسی بو، هیچ په یوه ندیه کی نه له دورو نه له نزیکه وه نه بو به ثاینه وه، هه لگه پانه وه ی سیاسی ش نه وه ده خوازیت که به هیز ده ولته پوبه پوی بیته وه و دوا جار بو ی هه یه پوبه پوبونه وه که ناکامی بیته و ری له هه لگه پانه وه که بگریته و ده شگونجیت بی ناکام بیته، له وکاته دا سه روک جه مال عه بدولناسر مافی خو ی بوو نه گهر به هیزی سه ربازی پوبه پوی جیا بونه وه که ببوا یه ته وه، به لام سه روک نه و کاره ی نه کردوو جیا بونه وه که سه ری گرت.

هه روه ها کاتیک باشوری یه مهن ویستی له باکور جیا بیته وه، نه م کاره ش هه لگه پانه وه یه کی سیاسی ته و او بو، سه روکی نه وکاته ی یه مهن ده ستیوه ردانی کرد بو نه وه ی نه هیلیت جیا بونه وه که سه ربگریته، به لام چونکه جولانه وه که جولانه وه یه کی جودا خوازانه و به ته وای مانا هه لگه پانه وه ی سیاسی بو، جیا بونه وه که سه ری گرت.

(۲) جیگه ی سه رنجه بوچی نوسه ر شاری (حلب) ی وه ک نمونه هه لیزاردوه...؟ بلتی شوقینیه تی عه ره بی ره گو ریشه ی له نه سته نه م پیاوه شدا هیشتا هر مابیت...؟ چونکه زوریک له ناوچه کوردیه کان له پوژئاوای کوردستان، ده که ونه سنوری پاریزیگای (حلب) هوه...!!

ئوهی جیگه سه رنجه و مایه ی سه رسورمانه، ئه وه یه که له مرؤدا راو بۆچونه که ی عومهری کوری خه تاب پیاده ده کریت، چونکه ئه وانه ی له به خشینی زه کات په شیمان بونه وه، ئیستا زه کاته کانیا ناده ن به ده وه له ته ناوه ندیه که وه ده لئین: زه کات و خه یرو خه یراته که مان ده ده یین به خزم و که سه کانمان له هۆزه که ی خۆمان، دوا ی به ده سه ته ینانی سه ره به خۆیی دارا ییش هه لگه راوه کانی ئه وه دم، پیغه مبه رایه تیان راگه یاند بۆ چه سپاندنی جیا بونه وه سیاسی هه که یان و به وه یه وه جه نگو و کوشتاری لیکه وته وه.

ئیستاش له دونیادا ده ولت کاری به زه کاته وه نیه و قسه ی تیدا ناکات، چونکه بوجه سالانه که ی له ریگه ی باجه کانه وه دابین ده کات و خه لکیش زه کاته کانیا ن به دلّی خۆیان ده ده ن به هه رکه سیک که خۆیان چه زیان لی بیّت.

ئوهش که له م سه رده مه دا هه ندی که س ده یکه ن له فراوانکردنی بازنه ی (ردّه) و به شیوازیک ی ئه وتۆ که ده لئین: هه رکه س به ئه نقه ست نوژی نه کرد، یاخود که سیک قسه یه کی تازه ی کرد که له که له پوردا نه بیّت، یاخود بۆ چونه تازه که نه گونجیت له گه ل قسه ی ئه و که سانه دا که خۆیان به پاسه وانی عه قلی خه لکی ده زانن، ئه وا راسته وخۆ ئه و که سانه ده کوژرینه وه به بیانوی ئه وه ی گوا یا هه لگه راونه ته وه له ئاین، ئه م کاره به لای ئیمه وه نه له ئیسلام و نه له ئیمانیشدا جیگه ی نابیته وه و هیچ بایه خیکیشی نیه له لامان.

به پای ئیمه ئه م کاره له خانه ی ئه و دیوانی زه نده قه دایه که ئه بو جه عفه ری مه نسورو مه ئمون دایانه زراندو له ژیر ناو نیشان و مانشیتی (الزندقه و الردّه) له و خانه یه دا به ده یان هه زار سه ری نه یاران په ریئران و له ناوبران.

ئوهی جیگه ی داخه له ئه مرؤشدا له لایه ن که سانیکه وه ئه م ده سه ته واژه یه به کار ده هینریت (که خۆیان هه لگه راوه ن) و به بی ئه وه ی بزنان کینو چیان کردوه، ژن و منال و پیرو په که وته ده کوژن و، تا ئه مرؤش که سیک نابینین که بویرانه پیداچونه وه بکات به ده سه ته واژه فیهیه کاند، له وان هه ش ده سه ته واژه ی (ردّه).

ئێمە وا دەبینین هەر مەروڤێکی گاور لە ئەمریکا بێت یا خود لە فەرەنسا، دەتوانی ت باوەر بە پیڤە مەرایەتی موحەمەد بەئینیت و هەلگەرانەوێ خۆی لە بیروباوەر پێشوەکە ی رابگە یەئیت، بەبێ ئەوێ کەس تەنانت دەس بۆ تالە مویە ک لەسەری ببات، ئازادی تەواوی هەیه تا ئەوکاتە ی پابەند بێت بە بەها بالاً گشتیە کانه و و پەفتاری نەگۆرپیت لەگەل خەلکدا و بەرانبەر بە دەولەت و نیشتمانە کە ی تیایدا دەژی و یاسا پەیرە و کراوە کان بپاریزیت، کەس ناتوانیت لەگۆلێک کالتری پێ بلیت. لە بەرانبەریشە وە ئێمە بە ئاسایی دەبینین کە سێک لە پەیرەوانی پە یامی موحەمەد (د.خ) بە گاور بونی خۆی رابگە یەئیت و بێتە پەیرەوی پە یامی عیسا (س.خ) چونکە لە بیرمانە کە خواوند دەفەر مویت: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ هەر و هە دەفەر مویت: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ یونس/ ۹۹.

ئەو کەسە ئازادە تا ئەوکاتە ی پابەند بێت بە پەروشت و بەها مۆییە بەرزە کانه و و لە پە یو نەدیە کانیدا و بە کردار لە سنورو پێو و چێو کانی کۆمە لگە کە ی دەر نە چیت، بە لام دەتوانیت و مافی خۆیەتی، رای بگە یەئیت کە پەخنی هەیه و پازی نیە لە زۆرێک لە و خو نە ریتانە ی کە لە کۆمە لگە کە یدا هەن، بە لام ناتوانیت و بۆی نیە لە بەها مۆییە بالاکان کە خۆیان لە راسپاردە بالاکانی خواوندە دەبیننە و، دەر چیت و بیان بە زینیت. لە سەردەمی پیڤە مەردا پویدا وە کە سێک لە باوەر پاشگەز بوە تە و و پە یام هینە ریش هیچ پێ و شوینێکی دژ نە گرتو تە بەر.

ئەوێ کە دوا ی پە یام هینەر پویدا، بریتی بوو لە دابەش بونێکی سیاسی لە نیوان خۆیاندا و پاشان دواتر دابەش بونە کە بوبە دابەش بون بۆ دەستە ی سیاسی جۆرا و جۆر و دوا جار بوبە بناغە بۆ داپشتنی پێری ئاینی جۆرا و جۆر، لە سەردە تا وە جیا وازیه کە نە لە سەر پایە کانی ئیسلام و نە لە سەر پایە کانی ئیمان نە بوە، بە لام بە هۆی پودا وە کانه وە جیا وازیه کان سەریان هەلدا و لە ئاکامدا ئەوێ لیکە و تە و و کە پایە کانی باوەر پێش بخرین بە سەر پایە کانی ئیسلامدا، لە م پوانگە یە وە ئێمە وا

دەبینین کە بانگەواز کردن بۆ جەختکردنەوه لەسەر ئەو هەمی کە ئیسلام ئاینیکی مەرۆف دۆستانەو مەرۆییە، ئیمە و دەبینین ئەم بانگەوازه ئاراستەیه کی جیهانیە، نە ئاراستەیه کی تەسکی حیزبایەتی، حەقیقەت و جەو هەری ئیسلام نە سەرما یە داریه و نە سۆشیالیستی و نە تەنها هی چینی چەوساوه و یەو نە تەنها هی پارێزگارن، بە لکو حەقیقەتی ئیسلام پێش هەر شتیک حەقیقەت و جەو هەریکی مەرۆفانە هی مەرۆف دۆستانەیه، چونکە لەبنەرەتەوه ئەم دابەش بونانە بونیان نیە و چینایەتی بنەمای نیە و هەر هەوا حەقیقەتی فیهی و حەقیقەتی هاو لەن و کە لە پور... هتد. هەمویان کاتی و بیبەنەمان، دوا جار حەقیقەتی مەرۆفایەتی و مەرۆف بون لەبنەرەتەوه هەبوە و هەر ئەویشە کە ئەمینیتەوه.

هەر هەوا یاسای رەوشتییش (القانون الأخلاقي) پێویستە بەر لە هەر شتیک مەرۆفانە بیت و گرنگی بە مەرۆف بونی مەرۆفەکان بدات، چونکە رەوشت و رەوشتە جوانەکان لەناو هەموو مەرۆفایەتیدا یە ک شتن، ناکریت بلین: ئەمە رەوشتی عەرەبیە و ئەو هەش رەوشتی عەجەم و نا عەرەب، بە لکو ئەو هەمی کە هەیه دابو نە ریتی ناو کۆمەلگەکانە و دەرکریت هەر چەندە بەزەحمەتیش بیت، تییان پەرینین و وازیان لی بهینین ئەگەر خراب بون.

لە کۆتایدا گەشتینە باسی مملانیی نیوان نوێگەری و سەلفیەت لە گوتاری هاوچەرخدا، ناکۆکیە کە لە نیوان رۆکاریکی میژویی سیاسی و شیوازیکی میژویی هاوچەرخی سیاسی ئەوتۆدایە کە وەک هونەرێکە بۆ بەرپۆه بردنی بەرژەو ندیە جیناکۆکەکان لە لایە ک و لە لایە کی ترەوه، لە نیوان ئەم رۆکارە میژوییە سیاسیە و ئەم شیوازه میژوییە دا لە گەل رۆکاریکی حوقی فیهی ئەوتۆدا کە ئاماژەکانی پراوپرە لە گەل ئاماژە بۆ کراو هەکانی سەر دەمی خۆیدا، تا دواتر بەهۆی تیپە رپونی میژو هە ئاماژە بۆ کراو (مدلولات) هەکانی گوم بون و لەسەر شانۆی ژیان نەمان، بەلام ئاماژە (دالات) هەکاتی بەبی ئاماژە بۆ کراو لە جیهانی هەستیدا مانەوه، تا دوا جار دەستەواژە فیهی ئیسلامیەکان بە دەوری نەبون و (عدم) دا دەخولانەوه، چونکە دەستەواژەکان میژو تیپە رپوه بەسەریاندا.

ئەم مەملانی و ناکۆکیە لە نێوان دو جەمسەردایە:

هاوچەرخ خوازی: بریتییە لە هیئانە کایەیی چەند ئاماژە بۆ کراو (مدلولات) یکی هاوچەرخ لە جیهانی ئەمڕۆدا بۆ ئاماژە و (دالات) گەلیک کە لە دابە زینراوی بە جێدا بونیان هەیە، بۆ ئەوەی هەماهەنگی و گونجاندن بێتە کایەووە لە نێوان ئاماژە (دالات) هەکان و ئاماژە بۆ کراو (مدلولات) هەکاندا، ئەمەش دروست ئەو کارەییە کە بە (تأویل) و (إجتهااد) و (نقد الواقع) ناوبراوە.

سەله فیهت: بریتییە لە بەرۆر خولقاندن و هیئانە کایەیی چەند ئاماژە بۆ کراو (مدلولات) یکی خەیاڵی و وەهمی بۆ ئەو ئاماژە و (دالات) انەیی کە لە ناو کتیبەکانی فیهتو کە لە پوردا بونیان هەیە، بەهۆی ئەم بیرکردنەووە هەلەییەووە تیژی سەله فیهت لە هەر شوێن و کاتی کدا سەر هەلبەدات، بە شێووەی خۆسەپینی و تاکرەوی سەر هەلدەدات، لە هەر کاتی کدا هەلی بۆ برەخسێت توندو تیژی و توقانندن پەیرەو دەکات، چونکە زۆریەتی تیژی خستنه پو (طروحات) هەکانی بۆ جیهانی خەون و خەیاڵ، یان بۆ جیهانی بیرەو هەری میژویی دەگەرینەووە، نەک بۆ جیهانی ئیستاو ئەو هەل و مەرجهی کە تییدا دەژین.

قوئاغی یەکەمی خستنه پو (طرح) ی سەله فیهت، شۆردنەووەی میشکی گەنجانە، بۆ ئەوەی ئامادە بکری و بەرەو مەرگی خویان روانە بکری، تا لە کردەییەکی خۆکوژییدا بە شێووەی رەشە کوژی خۆیشیان و کەسانی بێتاوانی تریش بکوژن.

به شی حه و ته م مه به سته کانی شهریعت (مقاصد الشریعة)

له در یژه ی سه ده دورو در یژه کانی گه شه سه ندنی فیهی ئیسلامیداو وه ک ده برینیک بو زه مینه ی مه عریفی و کومه لایه تی و ئابوری، فیههزانه کان هه ستان به دارشتنی ده سته واژه یه ک که بریتی بوله مه به سته کانی شهریعت (مقاصد الشریعة) ئه م کاره ش توانی هیلا و نه خشنه یه ک بکشیت بو گه شه سه ندنی یاسا دارشتن و ته شریعی ئیسلامی میژیوی، گه شه بدات به روشنگری میژیوی ئومه، هه روه ها وایان راگه یاند که ئه و مه به سته به رزو (مقاصد) انه بریتین له پاراستنی ئه م پینجه:

- پاریزگاری له نه فس (ژیان).
- پاریزگاری له ناین.
- پاریزگاری له عه قل و ژیری.
- پاریزگاری له مال و سامان.
- پاریزگاری له ره چه له ک (النسب).

هه ندی له فیههزانه کان شه شه میشیان بو زیاد ده که ن که پاریزگاری کردنه له ئابوو ناموس (العرض).

ئیمه له م لیکن لینه وه یه ماندا ئه مانه ویت تاوتوی ئه وه بکه ین که ئایا ئامانچ و مه به ست چیه له مه به سته کانی شهریعت ..؟ هه روه ها ده مانه ویت بپرسین و بزانی کئ به رپرسه له و پاریزگاریه ..؟ ئایا ده ولت له ریگه ی ده سه لات ه وه ..؟ وه ئایا ئه رکی ده سه لات ه پاریزگاری له ناین بکات ..؟ یا خود ئه مانه ویت ده سه لات پاریزگاری

له کام ئاین بکات..؟ ئەگەر ئەرکی پارێزگاری ئاینیکی دیاریکراو بخریتە ئەستۆی دەسه‌لاتەوه، له‌گەڵ ئازادی ئاینه‌کاندا ده‌گونجیت..؟ له‌کاتی‌کدا که خواوه‌ند ده‌فه‌رمویت: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ البقرة/۲۵۶.

- پارێزگاری له‌نه‌فس(ژیان):

فه‌قیهه‌کان و زانایانی بواری بیروباوه‌ر ئەوه‌یان له‌زه‌ینی خه‌لکدا چه‌سپاندوه‌که: ته‌مه‌نی مرو‌ف‌ده‌ستنی‌شان‌کراوه‌و رزق و پ‌وزیشی دیاریکراوه‌و کرده‌وه‌کانیشی پ‌یشتەر نه‌خشه‌ بۆ ک‌یشتراون، له‌سکی دایک‌یشیدا بوه‌ له‌سه‌ری نوسراوه‌ که ئایا سه‌رگه‌ردان و چاره‌په‌شه، یاخۆ به‌خته‌وه‌رو سه‌رفرازه، هه‌روه‌ها وایان له‌خه‌لک‌گه‌یان‌دوه‌ که ئەگه‌ر هه‌مو مرو‌ف‌قیه‌تی و جنۆکه‌کانیش به‌یه‌که‌وه‌ کۆب‌بنه‌وه‌و کار بکه‌ن بۆ ئەوه‌ی خوله‌ک‌یک له‌ ته‌مه‌نی که‌سی‌ک زیاد بکه‌ن، یان کار بکه‌ن بۆ ئەوه‌ی خوله‌ک‌یک له‌ته‌مه‌نی که‌سی‌ک که‌م بکه‌نه‌وه، ناتوانن و ده‌سه‌وسان ده‌م‌ینه‌وه.

به‌پ‌یی ئەم بۆ چونه‌ ب‌ی‌ت، ئەوه‌مان لا‌گه‌ل‌آله‌ ده‌ب‌ی‌ت هه‌مو ئەو که‌سانه‌ی که له‌پ‌وداوه‌کانی هه‌ردو شاری ه‌ی‌ر‌وش‌ی‌ما و نا‌کا‌زا‌کی‌دا به‌ه‌ۆی بۆم‌بارانی ئەتۆمی‌ه‌وه‌ له‌لایه‌ن ئەم‌ریکا‌وه‌ له‌جه‌نگی جیهانی دوه‌م‌دا گیانیان له‌ده‌ست‌دا، له‌منال و ژن و به‌ سال‌ا‌چ‌وان و ژماره‌یان له‌(۲۰۰,۰۰۰) دوسه‌د هه‌زار که‌س تیپه‌ری، ئەوه‌مان لا‌گه‌ل‌آله‌ ده‌ب‌ی‌ت که: ئەم هه‌مو خه‌لکه‌ بۆیه‌ مردون چونکه ئەجه‌لیان کۆتایی هاتوه‌..!!

هه‌روه‌ها ئەوه‌مان لا‌گه‌ل‌آله‌ ده‌ب‌ی‌ت، هه‌مو ئەو که‌سانه‌ی که له‌ناکامی ئەم بۆم‌بارانه‌وه‌ شی‌ۆی‌ن‌راون و ژماره‌یان به‌سه‌دان هه‌زار که‌سه، گویا له‌سه‌ره‌تای له‌دایک بونیانه‌وه‌ ئەوه‌یان له‌سه‌ر نوسراوه‌ که به‌و ده‌رده‌ ب‌بر‌ین، ئەمه‌ش له‌لایه‌که‌وه‌ ه‌ی‌چ عاقل و که‌سی‌کی خاوه‌ن‌زیری، ئەمه‌ په‌سه‌ند نا‌کات و له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ له‌گه‌ڵ دابه‌زین‌راوی به‌ج‌یدا نا‌گونج‌یت و ر‌ی‌ک نایه‌ته‌وه.

خواهوند ده فهرمویت: ﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا﴾ آل عمران/ ۱۴۵.

واته: هیچ نه فسو گیان له بهرئیک بوی نیه بمریت، به مۆله تی خواهوند نه بییت،

په پراویکه و دواخواه .

ئه م نایه ته له (متشابهاهات) ه و له (محکمات) نیه، چونکه هیچ فه رمان و پریگریه ک

له خوئاگریت، واته: به شیکه له قورئان (په پراوی زانسته کانی پیغه مبه رایه تی که هه مو

یاساو پریسا کانی گه ردون و بونه وهر له خوئده گریت).

بویه خواهوندیش مردنی به ﴿کِتَابًا مُؤَجَّلًا﴾ ناوبردوه، چونکه په پراوی مردن ئه و

هه ل و مه رجه بابه تیانه ی تیدایه که مه رجه کانی مردن دوا ده خات، تا به ته واوه تی

مه رجه کان یه کده گرن و ته واو ده بن، هه روه ک چون مردن (کتاب) و په پراوی تاییه ت

به خوئی هه یه، به هه مان شیوه هه موو دیارده کانی تریش له گه ردوندا په پراوی تاییه ت

به خوئیانیان هه یه.

بۆ نمونه: باران و بومه له رزه و زه مین له رزه کان، گرکان و بورکانه کان... هتد.

هه مویان په پراوی سه ره خوئی خوئیانیان هه یه، مانای ئه م فه رموده یه ی خواهوند

ئه وه یه که ده فه رمویت: ﴿لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ﴾ الرعد/ ۲۸. هه روه ها ده فه رمویت: ﴿وَكُلُّ

شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا﴾ النبا/ ۲۹. واته: رودانی یه کلاکه ره وه و کوئیایی بۆ هه ر پوداویک

سروشتی یان مرؤیی، پیویسته بهر له رودانی هه مو هه ل و مه رجه بابه تییه کانی که

په یوه ستن به و بواره وه یه کبگرن و له په پراوه تاییه ته که دا سه رو به ریان بدات له یه ک و

ته واو ببن، ئه و جا ئه و روداوه بوی هه یه رپودات و بقه مویت.

ناجیگری و دیاری نه کراوی ته مه نه کان (که فه قیهه به پریزه کان ده لئین:

دیاریکراوه) سزای کوشتنه وه ی بکوژمان بۆ رپون ده که نه وه و حکمه ت و دانایی

خواهوندمان له و سزایه دا بۆ نومایان ده بییت، هه روه ها هوی ئه و پریزگرتن و به خشینی

ئەم پلە و پیگە بەرزەمان بۆ دەردەکه‌وێت که خواوەند دەیبە خشیته ئه‌وکه‌سانه‌ی که هەرچی له‌ته‌مه‌نیان ماوه دەیبە خشن له‌پینا و شایه‌تی دانیکی راستگۆیانه‌و به‌جی‌دا، ئەگەرچی ئه‌و شایه‌تی دانه، شایه‌تی دانی سه‌ر گریبه‌ستیکی کرپین و فرۆشتنیش بی‌ت و به‌وه‌ویه‌وه هەر به‌ زیندویی ئه‌و که‌سانه ناسناوی (شه‌هید) وه‌رده‌گرن، نه‌ک به‌مردنیان.

ئەمه له‌باره‌ی ته‌مه‌نه‌کانه‌وه، به‌لام له‌باره‌ی رزق و رۆزیه‌وه خواوەند ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا﴾ الزخرف/۰۳۲

واته: ئێمه شیوازی ژيانمان دابه‌شکردوه له‌نیوانیاندا و پله‌و پیگه‌ی هه‌ندیکیانمان به‌رز کردوه‌ته‌وه به‌سه‌ر هه‌ندیکی تریاندا تا، به‌و هۆیه‌وه هه‌ندیکیان هه‌ندیکی تریان به‌کار به‌ینن و سود له‌کار و پیشه‌ی یه‌کدی وه‌رگرن.

ئەم ئایه‌ته‌ پایه‌کانی ریک‌خستنی کۆمه‌لایه‌تی پیشکه‌وتن خوازمان بۆ باس ده‌کات و، بۆمان رۆن ده‌کاته‌وه که مروفه‌ له‌ژيانیدا کارێک ده‌کات، بۆ نمونه: له‌بواری کشتوکال یاخود پیشه‌سازی یان بازرگانی یان هەر بواریکی تری خزمه‌تگوزاری.

پاشان ئاماژه ده‌کات بۆلای چه‌مکی به‌کاره‌ینان (تسخیر) که ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا﴾ ئەم چه‌مکه‌ واتای له‌ئه‌ستوگرتن و (تکافل) و ته‌واوکاری ده‌گه‌یه‌نیته‌ له‌نیو تاکه‌کانی کۆمه‌لدا، بۆ نمونه: جوتیار راهینراوه‌ و کارده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی کرێکارێک له‌کارگه‌که‌یدا خواردن بخوات، پزیشک رام هینراوه‌ تا چاره‌سه‌ری نه‌خۆشه‌کان بکات، مامۆستا رام هینراوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی مندالی هه‌موان فی‌ری خوینده‌واری و په‌روه‌رده‌ بکات، بۆیه: رۆنی ده‌که‌ینه‌وه ئایه‌ته‌که‌ په‌یوه‌ندی نیه‌ به‌دیارکردنی پیشه‌وه‌خته‌وه بۆ تاکه‌کانی ناو کۆمه‌ل.

فهقیهه به پریزه کان ئەم فهرمودهی خواوهندیان خویندوه ته وه که ده فهرموئیت:

﴿وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ﴾ الذاریات/۲۲.

وای لی تیگه یشتون، گویا پزقو پوزی خه لک (چ له سهر ئاستی تاک و چ له سهر ئاستی کومه ل) پیشتەر دیاری و ده ستنیشانکراوه. ئەگەر وا له نایه ته که تیگه یین که مه بهستی کۆی مرؤفایه تیه، ئەوا ته واوه و پوزی کۆی مرؤفایه تی له سهر ئاستی دهسته جمعی ده گریته وه، به لام له سهر ئاستی تاکه که سه کان راست نیه و ئەو مانایه نادات به دهسته وه، چونکه نایه ته که باس له کۆی گرویی ئاده میزاد ده کات و پونی ده کاته وه که پوزی خه لکی دوسه رچاوهی هه یه و له و دو سه رچاوه یه وه دیت بۆیان:

یه که م: خه یرو به یرو به روبومی پوه ک و ئازهل و کانزاکان و به ره مه خوا کرده کان.

دوه م: کارو تیگوشان و هه ولدان و کرداره کانی خودی مرؤفه کان.

سه بارهت به خالی یه که م که باس له خواردن و خواردنه وه و ته واوی نیعمه ته کانی تر، ئەمانه بناغه یان له ئاوه وه سه رچاوه ده گریت، بۆیه: خواوه ندیش له م نایه ته دا بارانی به پزقو پوزی ناوبردوه که له پریگه ی هه وره کان و له ئاسمانه وه داده به زینه سه رزه وی، هه روه ک چۆن خواوه ند ده فه رموئیت: ﴿وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ المجاثیه/ه.

واته: له و پزقو پوزیه ی که خواوه ند له ئاسمانه وه دای ده به زینیت و به هویه وه

زه وی پاش مردنی جاریکی تر زیندو ده کاته وه.

سه بارهت به کارو تیگوشان و هه ولدان و کرده وه کانی مرؤفیش (ئەگەر به پپی تیگه یشتنی فهقیهه به پریزه کانیش بیت) نه خشه بۆ کیشتراوه و یه کلا کراوه ته وه و بواری ده رفهت نه ماوه ته وه له به رده م مرؤفا نه یانکات، ئەم وته و بۆچونه ش خوی له خۆیدا داد په روه ری و عه داله تی خواوه ند ده خاته ژیر پرسیاره وه چونکه، چۆن ده بیت خواوه ند که سیك سزا بدات له سهر کرده وه یه ک که پیشترو به بی ئاگاداری خوی له سه ری تۆمار کرابیت..!

له گه ل ئەم بیرکردنه وه و تیروانینه دا هیچ مانایه ک بو پوژی دوايي و لیپرسینه وه و پاداشت و سزا نامینیتته وه و ئەم بۆچونه ناگونجیت له گه ل دهیان ئایهت له دابه زینراوی به جیدا که له و ئایه تانه دا سه ره نجامی مروّف په یوه ست ده کریت به کرده وه کانیه وه له دنیا دا، ئەگه ر به پیی ئەو بۆچونه بیّت ئەم هاوکیشه یه راست درناچیت ، یاخوج ئەو قسه یه بیّت که له ناو خه لکدا باوه و له میشکیاندا چه سپیوه که ده لیت: (ئهو هی له ناوچا و نوسرابیّت ئە بیّت بیته دی).

خواوه ند ده فه رمویّت: ﴿كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِيْنٌ﴾ الطور/ ۲۱.

واته: هه مو که سیك پو به پوی ئەو کرده وانه ده بیّت وه که پوژانه ده یكات. هه روه ها ده فه رمویّت ﴿وَكُلُّ اِنْسَانٍ اَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا اَقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيْبًا﴾ الإسراء/ ۱۳-۱۴.

واته: هه مو مروّفیک سه ره نجامی کرده وه کانی له گه ل خه لکدا به نده به گه ردنیه وه و له پوژی دوايشدا په راویکی پیشان ده ده یین و به کراوه یی ده بیینی، په راوه که ت بخوینه ره وه و له م پو دا خو ت شایه تی له سه ر خو ت و پیویستت به که سی ترت نیه. به هه مان شیوه ده فه رمویّت ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ اَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلّٰمٍ لِّلْعٰبِدِ﴾ فصلت/ ۴۶.

واته: هه رکه س کرده وه یه کی چاکه بکات و له ژیاندا په یپه وی له یاسا گه ردونیه کان بکات ئەوه بوخوی ده یكات و به ره مه که ی بو خو یه تی، هه رکه سیش خراپه کاری کردو له و یاسایانه لایدا، ئەوا خو ی به رپرسیاره له هه له و تاوانه کانی و په روه دگارت سته م له به نده کای خو ی ناکات له و پوژه دا.

وشه ی (کسب) له ئایه تی (۲۱) ی سوره تی (الطور) دا، به مانای کردار دیّت، یان ئەگه ر وردتر بلین: بریتیه له ئاکام و به ره م و ده رهاویشه تی ئەو کردارانه ی که مروّف ده یانکات.

ههروهها وشه‌ی (طائر) له‌ئایه‌تی (۱۳) ی سوره‌تی (الإسراء) دا بریتیه له‌و کرداره‌ی مروؤف که سنوری خودی بکه‌ره‌که تیده‌په‌رینیت به‌ره‌و که‌سیکی تر. وشه‌ی (کتاب) یش له‌هه‌مان ئایه‌تدا، بریتیه له‌تینوسی کوی ئه‌و کرده‌وانه‌ی که مروؤف به‌ویستی ئاگایانه‌ی خوی له‌ژیانی دونیادا پییان هه‌لساوه.

خوینهر کاتیك ئه‌م ئایه‌ته ده‌خوینیت‌ه‌وه پیویستی به‌وه نیه مؤله‌تی زانستی، له‌زانستی جوان خویندنه‌وه (التجويد) دا هه‌بیّت، یاخود خاوه‌ن بروانامه‌ی دکتورا بیّت له‌زانستی هۆکاره‌کانی دابه‌زین (أسبابُ النزول) دا، تاتیگات که خاوه‌ند کاتیك پینوسه‌کان به‌رز ده‌کاته‌وه و لاپه‌ره‌کان وشک ده‌بنه‌وه و به‌نده‌کانی ناچار ناکات به‌کردن یاخود ناچارکردنی به‌نده‌کانی تا هه‌ستن به‌جیبه‌جیکردنی ئه‌وه‌ی که پینوسه‌کان له‌و لاپه‌رانه‌دا نوسیویانه‌و به‌نده‌کانی له‌ژیانی پوژانه‌یاندا هیچ چه‌شنه ئازادیه‌کیان نه‌بوه له‌هه‌لبژاردنی کرده‌وه‌کانی خوینداو دوا جاریش خاوه‌ند به‌ویست و خواستی خوی سزاو پاداشت بداته‌وه، (ئه‌گه‌ر واییت و دلنیاشین که‌وانیه) ئه‌ی چ واتایه‌ک بو ئه‌و ئایه‌ته ده‌مینیت‌ه‌وه که ده‌فه‌رمویت: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ﴾ ﴿فصلت/ ۴۶﴾.^(۴)

هه‌ندیك له‌فیه‌ه‌زان و پافه‌کاران ئه‌و باب‌ه‌تی پیشتر نوسراویه‌ی ته‌مه‌ن و پزق و پوژی و..... هتد. ده‌ده‌نه پال ئه‌وه‌ی که خاوه‌ند زانیاری ته‌واوی هه‌یه‌و زانیاریه‌که‌ی تایبه‌تمه‌ندی ئاگاداربونی هه‌یه نه‌ک به‌زور ناچار کردن (وإن للعلم صفة إخبار لاصفة جبر).

(۴) بو زانیاری زیاتر له‌باره‌ی ته‌مه‌ن و پزق و پوژی و کرداره‌کانی مروؤفه‌وه، سه‌یری کتیبی (الکتاب و القرآن. قراءة معاصرة) لاپه‌ره (۱۹۹۰-۲۰۱۱) و دواتر بکه له‌چاپی (دار الإلهی) له‌دیمه‌شق.

ئیمهش ده لئین: ئەمه راسته له بهر ئەوهی زانیاری خواوهند زانیاریه کی کامل و تهواوه لهو پوهوه مرقف بهوکاره ههستیت که پئویسته پئی ههستیت، ئەگەر وانه بیت زانیاریه که ناتهواو دهرده چیت.

راستیه که ی ئەوهیه که له زانیاری تهواوی خواوهندا کۆبهندی هه موو ئەو ئەگه رانه ههیه که بونیان گونجاوه و له زانیاری خواوهندا ههچ ئەگه رو (احتمال) یک به گونجاوتر نابینریت له ئەگه ریکی تر، چونکه به گونجاو زانیاری ئەگه ریک به سهر ئەگه ریکی تر دا نه گونجاوه له گه ل زانستی تهواو و کاملی خواوهندا.

به لکو له فه رمانه کانی دا بۆ مرقفه کان ده گونجیت داوا بکریت کاری چاکه بکات و خوی له خراپه به دور بگریت (إن الله لا يأمر بالفحشاء) له هه مان کاتیشدا مرقف به تهواوی مانا ئازاده له چرکه ساتی هه لئبژاردیدا بۆ هه رکارو هه ر ئەگه ریک له کاتیکیشدا که ریزه ی ئەگه ره کان داده به زیت بۆ یه که ئەگه رو، مرقف ناچار ده کریت به هه لئبژاردن و گرته به ری ئەو تاکه ئەگه ره، ئەو کات ئەو حاله ته حاله تی ناچاریی یا خود حاله تی زۆره ملی کردنه و له هه ردو حاله ته که دا لئپرسینه وهی له سه ر نیه . له پوانگی ئەم تاوتوی کردنه وه که کردمان، بۆمان پون ده بیته وه و ده گه ی نه ئەو ئاکامه ی که پاریزگاری کردن له (نفس) و گیانی هاو لاتیان، پئویسته به شتیک بیت له ئەرکه کانی ده ولت و کۆمه لگه نه که یه کیک بیت له مه به سته کانی شه ریه عت.

چونکه ده ولت به و پئییه ی که له توانایدا یه و به شیکه له ئەرکه کانی که هه سستیت به کردنه وهی ناوه ندی لیکۆلینه وهی پزیشکی و له و رینگه یه وه کار بکات بۆ له ناو بردنی نه خوشیه کان، تا له ئاکامدا ریزه ی مردن که م بکاته وه و ته مه نی هاو نیشتمانیان دریزتر بیت و بتوانن زیاتر بژیت، هه روه ها به و پئییه ی که ده ولت بوجه ی تایبه تی هه یه بۆ باس ولیکۆلینه وه و تووژینه وهی تایبه ت له باره ی هۆکاره کانی مردن و هانده ره کانی ژیا نه وه، بۆیه له م پوانگه یه وه ده ولت به ر پرسیاره له م باره یه وه .

لەوێش زیاتر خۆ پارێزگاری کردن لە ژیان، تاییبەت نیە بە پەپرەوانی پەيامی موحەمەدەوێ تا بڵیین: پارێزگاری ژیان یەکیکە لە مەبەست و (مقاصد) هەکانی شەریعەت، بەلکو ئەم پرسە جیگە و مایە ی گرنگی پێدانی هەموو گەل و نەتەوێ و هەموو پەپرەوانی شەریعەتەکانی تریشە، لەوێش زیاتر ئێمە وا دەبینین کە موسولمانە باوەردارەکانی کە لافی پەپرەویی لە پەيامی موحەمەد لێدەدەن، زۆرتینی ئەو کە سەنەن کە ریز لە ژیانی مروفە ناگرن و بە پیروزی نازانن، هەروەها پزیشکان لە هەردو جیهانی عەرەبی و ئیسلامیدا بە نابەرپرساڤە کار لە بواری پزیشکیدا دەکەن و ئەو کەرته بەرپۆه دەبەن، بە شیۆه یە ک پزیشکێک نابینیت دلتیایی دااین بکات لە بەرانبەر ئەو مەرتسیانەدا کە ئەگەری رودانیان هەیه لە کارە کەیدا، چونکە هیچ لێپرسینە و هیه کی لە گەلدا ناکریت و، سەندیکای پزیشکانیش ئەرکی پارێزگاری پزیشکان و پەردە پۆش کردنی ئەو هەلانی کە ئەنجامی دەدەن دەگرە ئەستۆ، نە ک لێپرسینە و هە داوا داچونی هەلەکانیان و دواتر سزادانیان لە سەر کە مته ر خەمیەکانیان.

پیشە ی پزیشکیش پرداهات ترین پیشە یه، چونکە کارێکە دەسمایه ی ناویت و سەودا لە گەل کالایه کدا دەکات (گیانی مروفه کان و جەستە یان) ه کە زۆر هەرزان و کەم نرخه بە لای خەلک و دەسەلاته و ه.

بیروباوەری ئیسلامیش بە شیۆه کلاسیکیه کە ی و بەو شیۆه ی کە فیهزانه کان دایان ریشتوه، گەورەترین یارمەتیدەر و هاوکاره بۆیان، چونکە کەلتورو بیری باو لە کۆمه لگە کانماندا کەلتوری مردن و خەم و خەفەت و ئاخ و حەسرەت هەلکیشانە، نە کەلتورو بیری ژیان و ژیان دۆستی و کەیف و خۆشحالی.

له یه کیك له كه ناله ئاسمانیه کانیه وه گویمان له فیهزانیکی به پریز بو، له بهرنامه که یدا قسه ی ده کرد، بهرنامه که ناوی ئیسلام و پرسه کانی کومه لگه (الاسلام وقضایا المجتمع) بو، گالته ی به مافه کانی مرؤف ده کرد، به وشیه ی که له پیکه و تن نامه ی نه ته وه یه کگرتوه کاند هاتوه و به راوردی ده کرد له گه ل مافی مرؤف له ئیسلامداو خه مساردانه ده یگوت: (به و پییه ی که خواوند ته مه نی خه لکی دابین و دیاری و پاریزراو و جیگیر کردوه و پرزو و پوزیشیان پیشتر دیاری کراوه و نوسراوه بویان، بویه ئه و خاله ی که باسی ژیانی مرؤفه کان ده کات له لایهن خواونده وه دابینکراوه و هیچ په یوه ندیه کی نه به خه لک و نه به نه ته وه یه کگرتوه کانه وه نیه).

ههروه ها بینیمان ئه وانه ش که دانیشتبون و چه پله یان بۆ لیده دا نه یان توانی له یه ک خالدای رای گرن و گفتوگۆی له گه لدا بکه ن یا خود ره خنه ی لیبگرن له باره ی ئه و بۆچونه یه وه.

ئایا ئه م به پریزه و ئه و که سانه ش له گه لیدا بون، نه یان بیستوه که خه لک له ئه مریکا توشی نه خووشی ترشانی گه ده و زیاده خووری ده بن و له ئه فریقاش خه لک له برسا ده مرن...؟ یان ئایا ئه م به پریزانه نه یان خویندوه ته وه که کۆنمره ی ته مه نی مرؤف له ئه فریقا له خوار (۴۰) ساله وه یه و له سویدیش له سه روی (۸۰) ساله وه یه ..؟

– پاریزگاری له مال و سامان:

له م خال و به بنده ی مه به سته کانی شه ریه تدا له به رده م تیکه ل کردنیکی سه یرو سه رمه رداین له نیوان سروشتی پیکهاته و داخواری و ئه رکی یاسا دانان (الفطره التکوینیه والتکلیف التشریعی) که ئه مه تیکه ل کردنیکه مرؤف سه رسام ده کات، له لایه ک مایه ی خه فه ت و دل ته نگیه و له لایه کی تریشه وه مایه ی پیکه نین و گالته پیکردنه.

پیویسته بزاینن که مال و سهروهت و سامان له لایه که وه له خانهی پزق و پوزی و نه و شتانه دایه که مروّفه خاوه ندریان دهکات و، له لایه کی تریشه وه په یوه ندیه کی توندو تۆلی هه یه به هه لومه رچی ژیانه وه، به و پییه ی که مال و سامان شاده ماری ژیانه و، مروّفه به بی مال و سامان ناتوانیت پیداویسته کانی ژیان له خواردن و خواردنه وه و جلو به رگو شوینی نیشته جیبون دابین بکات، بویه پاریزگاری کردن له ژیان و گیانی مروّفه به پاریزگاری کردن له مال و سامانه که یه وه ته واو ده بیت.

خۆشه ویستی مال و سامانیش یه کی که له و خولیا یانه ی که له سروشتی هه مو مروّفه کی که هه یه و خاوه ند به م ئایه ته نه و راستیه ی پشت راست کردوه ته وه که ده فهرمویت ﴿وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا﴾ الفجر/۲۰.

واته: به خۆشه ویستی کی زوره وه مال و سامانتان خۆش ده ویت.

له باره ی مروّفه یه وه ده فهرمویت: ﴿وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ﴾ العادیات/۸.

واته: زور به خهستی خه یرو چاکه و ده سکه وتی خۆش ده ویت.

رونیشه که نه گهر که سیک شتیکی خۆش ویست پاریزگاریشی لیده کات.

لیره وه مایه ی پیکه نینه که ئیمه داوا بکه ین له مروّفه ته کلیفی لی بکه ین که گیان و مال و سامانی خۆی بپاریزیت، له کاتی که دا خۆی به پیی سروشت و پیکهاته ی خۆی پاریزگاری لیده کات، له م کاره ماندا وه که نه و که سه واین که هه لده سیّت به دانانی یاسایه که بۆ ئاژه له کان و له و یاسایه دا، داوا له ئاژه لان دهکات که هه ستن به خواردنی گزو گیا و له وه پ.

کاتی که سیک خۆی ده کوژیت، یان که سیک تر به بی تاوان و تۆله ده کوژیت (که هه ریه که له م کوشتنانه ده رچونه له و ریگه راسته ی که خاوه ند دایناوه بۆ ژیانی مروّفه کان) نه و که سه ی نه م کاره دهکات به و تاوانه ی له مه به سه کانی شه ریهت درنه چوه، به لکو له و نه خشه ریگه و سروشته ده رچوه که خاوه ند دای پشتوه بۆ مروّفه کان و به زاندویه تی.

به بۆچونی ئیمه ئه و که سهی که خۆی ده کوژیت له سه ر ئه وه سزا نادریت که رینماییه کانی فیههیزانه به ریزه کانی پهیره و نه کرده و پیشیلی کردون، به لکو له سه ر ئه وه سزا ده دریت و شایسته ی سزادانه، که هه ستاوه به فیرۆدان و له ناو بردنی به بایه خترین نازو نیعمه ت که خواوند به خشییویه تی به بنده کانی و بریتیه له ژیان (مه گه ر که سیك نه خوشیه کی ناومید به خشی بییت که خواوند له هه مو که س زاناره به حال و چاره نوسی به بنده کانی).

بۆیه کاتیک که سیك له سروشتی ئاسایی خۆی ده ترانیت و پاریزگاری له مال و حال و سامانی خۆی ناکات، یا خود به فیرۆی ده دات، ئه م که سه که سیکی گه مژه و نه فامه و هاوسه نگی خۆی له ده سداوه بۆیه پیویسته چاره سه ر بکریت، ئه گه ر نه کرا به پیی ئه م فه رموده ی خواوند ده بییت سنوری بو دابنریت و مال و سامان نه خریته به رده ستی ﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ اَمْوَالَكُم﴾ ئه رکی پزیشکیشه که سی گه مژه و نه فام ده ستنیشان بکات، نه ک فیههیزان و فه قیه.

(ئه م ئایه ته ئاماژه یه کیشه بو ئه وه ی گه لی هه ر ولاتیک به وردی به ئه رکی خۆی هه ستیت له هه لبراردنی حوکمران و به رپرسی ولاته که یدا و بزانییت پاسپارده ی سه روه ت و سامانی ولاته که ی به کی ده سپیریت).

له به ر پۆشنایی ئه مه وه که باسمان کرد، ده گه ی نه ئه و ئاکامه ی که له لایه که وه هه ولدان بو دابین کردنی ژیانیکی خوشترو له لایه کی تریشه وه هه ولدان بو پاریزگاری کردن له مال و سامانی گشتی و داژیه تی کردن و له په گو و پیشه وه ده رهینانی گه نده لی و به فیرۆدانی سه روه ت و سامانی گشتیش، پیویسته ئه م دوو ئه رکه بکرینه به شیك له مه به سه ته کانی شه ریعه ت و ده ولت و کۆمه لگه و تاکه کانی ناو کۆمه ل.

- پاریزگاری کردن له ناین:

جاریکی تر ده پرسینه وه: مه به ست چیه له پاریزگاری کردن له ناین..؟
مه به ست چیه له وشه ی پاریزگاری کردن..؟ کی به رپرسیاره له و پاریزگاری
کردنه..؟ نایا کوشتنی (مرتد) و که سی هه لگه راوه ده چیته خانه ی پاریزگاری
کردنه وه له ناین..؟

ئه گهر مه به ست له ناین، ئه و پرؤگرامه ته شریعه بیته که نه خشه ی ره فتاری
مروقه کان ده کیشتی و خواوند به نیگا ناردویه تیه سهر دلی پیغه مبه ر (د.خ) ئه و
هر خودی خواوند خوی ده فه رمویته: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ
الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ
اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ آل عمران/ ۱۴۴.

واته: موحه مه د هیچ ئه رکیکی نیه ته نها ئه وه نه بیته که په یامهینه ریکه و له پیش
ئه ویشه وه په یامهینه ری تر هاتون، نایا ده کریت ئه گهر ئه و مرد یا خود کورزا ئیوه
به ره و پاشه وه هه لگه پینه وه..؟ هه رکه س پاشگه ز بیته وه ناتوانیت هیچ زیانیک به
خواوند بگه یه نیت و خواوندیش پاداشتی ئه و که سانه ده کات که شوکرانه بژیرن.

وشه ی (شاکرین) یش له نایه ته که دا بریتیه له باوه پداران و مه به سستی ئه وانن،
چونکه (شکر) و شوکرانه بژیری پیچه وانه ی (کفر) و نمه ک نه ناسیه، بو دلنیایش
سه رنجی ئه م نایه تانه بده ن: ﴿قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ
يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفَكَ فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقَرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ
أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ﴾ النمل/ ۴۰. ﴿وَلَقَدْ
آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ
غَنِيٌّ حَمِيدٌ﴾ لقمان/ ۱۲.

خواهوند له گه ل باوه رهینانداو بو دامه زرانندی باوه پری هر باوه پرداریک،
ره زامه نندی دلخوازانه و ئازادی ته واوی له هه لباردنی ئه و بیروباوه په دا به مه رج
گرتوه و پیگیری کردوه له ناچارکردن و زوره ملی کردن له باوه رهینانداو ده فه رمویت:
﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَأَ انْفَصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ البقرة/ ۲۵۶.

ئه گه ر سه رنج بدهین ده بینین له م ئایه ته دا خواهوند له به ران به ر ناچارکردن و زور
لیکردن (لَا إِكْرَاهَ) دا ناوی سه ته مکاری سه ره ره پو (طاغوت) ی هیناوه (طاغوت) یش له سه ر
کیشی (فاعول) ه، وه ک چۆن له زمانی عه ره بیدا وشه ی (حاسوب) بو ئه و ئامیری
ژمیریاریه به کار دیت که به رده وام کاری ژماردن و ژمیریاری پی ئه نجام ده دهن.
که واته (طاغوت) یش ئه و که سه یه که پیشه ی بوته زور له خه لک کردن و ناچار
کردنی خه لک.

ئه م ناچار کردنه ش خوئی له خویدا پیچه وانه ی ئه و گریبه سه ته کومه لایه تیه یه که
له نیوان ده ولت و هاو نیشتمانیه کاندایه، چونکه هاوولاتی په سه ندی کردوه که
پابه ندی یاسا بیته و ئاماده شه سزای سه ره پیچی یاسای به سه ردا جیبه جی بکریته.

خرا بترین شیوازه کانی (یکراه) و ناچار کردن و زور لیکردنیش ناچار کردن و زور
لیکردنه له بواری ئایندا (الإكراه في الدين) که بریتیه له ناچارکردنی که سیک، دان
به ئایدیۆلۆجیاو بیروباوه رینکدا بنیته که نه یه ویته و قه ناعه تی پیی نه بیته.

پیغه مبه ریش (د.خ) به شکاندنی بته کان له شوینه گشتیه کاندایه، که ش و هه واو
زه مینه یه کی گشتی له باری هینایه کایه وه بو ئه و مه به سه ته، به لام ماله و مال نه گه را
به مالی خه لکدا بزانیته چی تیدایه و چی تیدا نیه و، که سیشی ناچار به ئه نجامدانی
هیچ سه روت و ریوره سمیکی ئاینی نه کرد.

ئەم ئایەتەش، واتە: ئایەتی (۲۵۶)ی سوره تی (البقرة) بە یەکیەک لە پڕینماییه گرنگه کانی په یامه که ی موحه مه د داده نریت و، ئازادی ته وای دابین کردوه بۆ مروفه، تاوه کو سه ره به ست و سه رپشک و ئازاد بێت له هه لبژاردنی ئاین و بیروباوه ری خۆیدا.

ئەمەش هیچ چەشنه ناسازگاری و دژایه تی هه کی نیه له گه ل ئایه ته کانی (قتال، السیف) دا، چونکه ئەم ئایه تانه له خانه ی چیرۆک و به سه رهاته قورئانیه کاندان و هیچ حوکمیکیان لێوه رناگیریت و له خانه ی په یامی جیهانی (الرساله العالمیه) دا نین.

بۆیه لیره وه و له م سۆنگه یه وه ئیمه پێشنیار ده که یین ئەم خال و به نده، بگۆردریت به خال و به ندیکی جیگره وه ی تر که بریتی بێت له: پارێزگاری کردن له ئازادی هه لبژاردنی بیروباوه ری مروفه کان و پارێزگاری کردن له و ئازادیه، له وه ش زیاتر داوا ده که یین پله ی یه که می بدریت لێه لیستی مه به سه ته کانی شه ریه ته دا، چونکه ئازادی به بایه خترینی به ها به رزه کانه و، یه که م مه به سه تی که که شه ریه ته له سه رو هه موو مه به سه ته کانی تره وه، کار بۆ دابین کردن و پایه دار کردنی ده کات، ئازادیش بریتیه له (کلمه الله) و په یام و ته و به خشینی خوا وه نده بۆ هه موو مروفه کان و هه ر له م ئازادی و (کلمه الله) یه دایه که به ندایه تی راسته قینه ی خوا وه ند له دونیادا پایه دار و پایه رجا ده بێت، پێویسته ئه وه ش بزانی که خوا وه ند به ندایه تی ده ویت له به نده کانی نه ک کۆیلا یه تی، وه ک چۆن ده فه رمویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِي﴾ الذاریات/۵۶. (۵)

پێویسته بیه زانی که (جهاد) و تیکۆشان و هه ولدان له پڕیگه و له پینا و دابینکردن و پاراستنی مافی ئازادی هه لبژاردن بۆ مروفه کان، خۆی له خۆیدا (جهاد) و تیکۆشانه

(۵) بۆ زیاتر پونکردنه وه ی بابه تی جیاوازی نێوان (العباد) و (العبيد) سه هیری کتیبی (الإسلام والإيمان) ی نوسه ر به کن، چاپی (دار الأهالی) دیمه شق، سالی (۱۹۹۶) لاپه ره (۱۳۹-۱۹۰).

له ریگه‌ی خواوه‌ندا، که ئەم چه‌شنه‌خه‌باته له‌چه‌ندین شیوازی جوړاوجوړدا خو‌ی ده‌نوینیت و نو‌مایان ده‌بیت و هه‌موو ئەم چه‌شنانه‌ش به‌پیی مه‌رجه تاییه‌ته‌کانی ئەو بواره بو به‌ریاکردنی ئەو خه‌باته دروستن:

۱. ئازادی ئایینی و ئازادی مرۆف له‌هه‌لبژاردنی ئەو بیروباوه‌پرده‌دا که خو‌ی ده‌یه‌و‌یت هه‌لیبژیریت.

۲. ئازادی له‌ئه‌نجامدانی دروشم و پێو په‌سمو سروته ئاینیه‌کاندا، بو‌یه پیو‌یسته مه‌به‌سته‌کانی شه‌ریعت ئەوه له‌خوبگر نه‌ک ته‌نها ریگه‌ بده‌ن، به‌لکو تی‌بکۆشن بو ئەوه‌ی به‌ته‌نیشته‌ مزگه‌وته‌کانه‌وه که‌نیه‌سه‌و دیرو په‌رسگای بوزی و هندۆسی و هه‌ر په‌رسنگایه‌کی تریش که خه‌لک به‌دلخوازی خو‌یان بیان‌ه‌و‌یت دروست بکری‌ن و پاری‌زدی‌ن.

۳. ئازادی ویزدان، به‌شیوازی‌ک که مرۆف ئازاد بیت و ئەوه‌ی که به‌حه‌ق و راستی ده‌زانیت بو‌یرانه‌و بی‌ترس رای بگه‌یه‌نیت و بیلیت.

۴. ئازادی له‌هه‌لبژاردنی ئەو گرێبه‌سته کۆمه‌لایه‌تیه‌دا که مرۆف ده‌یه‌و‌یت له‌نیوان ده‌سه‌لات و گه‌لدا بیت (ده‌ستور، سیسته‌می سیاسی، یاسای بنه‌ره‌تی).

۵. ئازادی راده‌برین به‌ریکارو شیوازه ئاشتیانه‌کان که یه‌کیکیان ئازادی رۆژنامه‌گه‌ری و میدیایه‌.

۶. ئازادی له‌هه‌لبژاردنی هاوژین و هاوسه‌ری ژیاندا بو پیکه‌ینانی خیزان (مه‌به‌ستمان ئازادی هاو‌په‌گه‌ز بازی نیه‌).

۷. ئازادی له‌فه‌رمانکردن به‌چاکه‌و ریگیری کردن له‌خرابه‌و خراپه‌کاریدا، به‌لام پیو‌یسته ئاگامان له‌وه بیت که ئەم ماف و ئه‌رکه‌ قه‌تیس نیه‌ ته‌نها له‌(پاوانی ئەو که‌سانه‌دا که به‌ده‌م بانگه‌وازی بانگی مزگه‌وته‌کانه‌وه ناچن، یاخود ته‌نگ پی

هه‌لچین و پراوه‌دونانی ئه‌و ئافره‌تانە‌ی که جلی پان و پۆرو پۆشته‌یان له‌به‌ردا نیه‌، به‌لکو ئی‌مه‌ و ده‌بینین که فه‌رمانکردن به‌ چاکه‌ و پ‌ی‌گیری کردن له‌خرایه‌، ئه‌و هه‌موو ده‌زگا و دامه‌زراوانه‌ی کۆمه‌لگه‌ی مه‌ده‌نیش ده‌گرێته‌وه‌ که هه‌ل‌ده‌سن به‌ ئه‌رکی چاودێری کردنی دامه‌زراوه‌ گشتی و تاییه‌ته‌کان و فه‌رمانیان پ‌ی‌ده‌که‌ن به‌ کاری چاکه‌ و پ‌ی‌گیریشیان ل‌ی‌ده‌که‌ن له‌خرایه‌ و کاری ناپه‌سه‌ند.

له‌مه‌ش زیاتر من و ده‌بینم که په‌رله‌مانی ولاتان و ئه‌نجومه‌نه‌کانی گه‌ل و ئه‌نجومه‌نه‌کانی نوێنه‌ران و ئه‌نجومه‌نه‌ ناوه‌ندیه‌کان، له‌تروپکی په‌یکه‌ری دامه‌زراوه‌کانی فه‌رمان به‌ چاکه‌ و پ‌ی‌گیری کردن له‌خرایه‌دان، بۆیه‌ پ‌ی‌ویسته‌ گه‌شه‌ به‌م دامه‌زراوانه‌ بده‌ین و خه‌لکی هوشیار بکه‌ینه‌وه‌ له‌بایه‌خی زیاتری ئه‌م دامه‌زراوانه‌ و چالاک کردنیان.

به‌لام بیرمان ب‌یت که سیاسه‌تی سوتاندنی قۆناغه‌کان و په‌یره‌ و نه‌کردنی قۆناغ به‌ندی، به‌تاییه‌ت له‌م بواره‌دا زۆر مه‌ترسیداره‌ و له‌دواجاردا ئه‌گه‌ر قۆناغ به‌ندی په‌یره‌ و نه‌کریت له‌م پرۆسه‌یه‌دا ئاکامه‌کان پ‌ی‌چه‌وانه‌ دینه‌ پ‌ی‌شه‌وه‌ و ئه‌وه‌ی ئامانجه‌ له‌ناو ده‌چ‌یت.

ئه‌گه‌ر سه‌رنج بده‌ین پ‌ی‌غه‌مبه‌ر له‌بواری یه‌کتاناسی و په‌کتاپه‌رستیدا سیاسیه‌تی سوتاندنی قۆناغه‌کانی گرتوه‌ته‌به‌ر، بۆیه‌ رای گه‌یاند له‌م سه‌ره‌وه‌ (شرك) هه‌یه‌ و له‌و سه‌ریشه‌وه‌ (توحید) و یه‌کتاناسی و یه‌کتاپه‌رستی.

به‌لام له‌باره‌ی دۆزو پرسى ژنان و کۆیله‌گه‌رایه‌تی و چه‌ندین پرس و باب‌ه‌تی تریشه‌وه‌ سیاسه‌تی سوتاندنی قۆناغه‌کانی نه‌گرته‌به‌ر، به‌لکو به‌ج‌یی ه‌یشت بۆ کات و سه‌رده‌م و ته‌نها قردیل‌ی پرۆژه‌که‌ی قرتاندو رای گه‌یاند که پرۆسه‌ی ئازادی و دا‌بین کردنی مافه‌کانی ژنان و ئازادی و سه‌ربه‌ستی کۆیله‌کان به‌ردی بناغه‌ی دانراوه‌ و

دەستى پىكىردە، تا بە كىردار پىرۇسەى ئازادى و سەرىەستىە كە پىرەۋى خۆى گىرە بەر تا گەشتە ئەۋەى كە ئەمپۇ لە جىهاندا بەگىشتى بابەتى كۆيلايەتى كۆتابى ھاتو، بىجگە لەۋلاتى مۆرىتانيا كە يەككە لەۋلاتانى ئىسلامىي و تا ئىستاش لىرە و لەۋى دياردەى كۆيلايەتى لەۋ ۋلاتەدا بونى ماۋە و بەينا و بەىن بەشىۋازى تازە و لەفۇرمى نويدا خۆى دەردە خاتە ۋە .

بۇ بىنپىكىردى ئەم دياردە يەش گىرنگى بايەخى بونى پىكىخراۋە كانى مافى مرقۇ و مافى مندالان و سەندىكا كانى كىكاران دەردە كە وىت .

بەلام ئافرەت تا ئىستاش بەشىۋەى يەكجارەكى و بەتەۋاۋى ئازادو سەرىەست نەبەۋە كارى زۆرتىر چاۋە پىمانە لەم بۋارەدا بىكەىن . بابەتتىكى تايىبەتم لەمبارە يەۋە لەسەر فەرمان كىردن بە چاكە و پىگىرى كىردن لە خراپە لەم كىتەبەدا نوسىۋە .

لىرەدا نمونە يەك دەھىنمەۋە لەبارەى سوتاندى قۇناغە كانەۋە، كاتىك كە روسىيە قەيسەرى و ناۋچە كانى ژىر دەسەلاتى گۆران بۇ دەسەلاتى سۆقىيەتى جاران: لەسالى (۱۹۱۷ز) داۋ بەھۆى ئەۋ خۆپىشاندىان و نارەزا يەتيا نەى كە بەھۆى برسىيەتى و تىك شكانى روسىاۋە لەبەردەم ئەلمانىادا ھاتنە كايەۋە و دواتر پاشاگەردانى ۋلاتى گىرەۋە، لەپىر دەسەلات لەپاشايەتى و دەرە باگايەتە كەۋە كە كەنىسە پىشتىگىرى دەكرد، گۆرا بۇ دەسەلاتتىكى پەرلەمانى كە لەۋ ۋلاتەدا بە(دۆما) ناۋيان لىنا .

يەكەم ھىزىكىش كە ئەم خۆپىشاندىان و نارەزا يىانە و دواترىش كاروبارى ۋلاتى دەبرد بەپىرەۋە، برىتى بو لەھىزىبى بەلشەفى كە ژمارەى ئەندامە كانى ھەۋت ھەزار كەس بوۋ لە پوبەرىكدا كە (۱) ى گۆى زەۋى پىك دەھىنەت .

له بهر ئه وهی که ئه م حزبه هێزی گرته دهست و زال بوو به سهر ولاته که دا، بۆیه دهسه لاتی گرته دهست و خۆی سه پاند به سهر هه موو دام و ده زگا کاند او دیکتاتۆریه تییکی سه پاند که هه مو کۆمه لگه ی پوسی به ته وا وه تی هه لوه شان دو وێرانی کرد، راسته کۆمه لگه ی پوسی ئیستا و پاش له به ریه ک هه لوه شان ی ده سه لاتی شیوعیه کان کۆمه لگه یه کی ته وا و جیا وازه له سه رده می قه یسه ری، به لام نرخییکی گه وره و قوربانیه کی ئیجگار به بایه خیان پیشکه ش کرد له پای ئه و گۆرپانکاری و گواستنه وه یه دا.

له م جۆره قۆناغه راگوزهریانه دا و له گه ل په یره و کردنی سیاسه تی سوتاندنی قۆناغه کاند، هه ر هێزیکی سیاسی با بچوکیش بیته ده توانیته ده ست بگرتی به سهر ولات دا و سیسته میکی دیکتاتۆری دل په ق و داپلۆسینه رپیک به یینیته، ئه مه له سوریا ش رویدا، کاتیک سالی (۱۹۶۳) له حومیکی دیموکراتی په ره له مانیه وه، گۆرا بۆ سیستمی تاک حیزبی دیکتاتۆری و بویه هۆی وێران کردنی ولات و سه رگه ردان کردنی گه له که شی، ئه م هه موو تاوانه ش به هۆی چه ند که سییک و له رپیکه ی ئه و چه ند که سه وه که ژماره یان له (۷۰۰) که س تی نه ده په ری، و ده ستیان گرتبو به سهر بواری سه ربازی و بازا رپیش دا و له به رژه وه ندی خۆیاندا به کاریان ده هی نا.

نمونه یه کی تر ده هی نمه وه که سیاسه تی پله به ندی په یره و کردو قۆناغه کانی پیشیل نه کرد، ئه ویش بریتیه له یابان، له سالی (۱۸۶۸) دا له لایه ن ئه م ولاته وه چه ند پیاویکی ئینگلیز بانگه یشت کران بۆ ئه وه ی سه ره پرشتی دروست کردنی سکه ی شه مه نده فه رو دامه زراندنی ته له فریک و که شتی گه وره بکه ن، به هه مان شیوه چه ند که سیکی له فه ره نساهه بانگه یشت کران بۆ ئه وه ی جار یکی تر به یاسا کانی ولاتی یاباندا بچنه وه و سه ر له نوێ دای رپژنه وه و راهی نان به سوپا بکه ن، هه روه ها

له ئه لمانیاوه چه ند که سیکیان بانگ کرد تا گرنگی بدهن به کاروباری ژیان و ته ندروستی گشتی، ههروه ها له ئیتالیاوه چه ند که سیکیان هیئا بو ئه وهی خه لک فییری نیگارکیشی و هه لکۆلینی وینه کان بکه ن، به م شیوهیه یابان چوه خانهی شوړشی پیشه سازیه وه.

ئیمپراتور (ئیتو) که ئه و دهم سه روکی ده سه لاتی یاسا دانان و سه روکی حکومت بو هه ولیدا سالی (۱۹۸۹) یه که م ده ستور رایگه یه نیت و پونیشی کرده وه که دیموکراسیه تی پوژئاوا چه ند لایه نیکی ناپه سه ندی تیدایه، بویه ئه نجومه نی نوینه ران و ناودارانی دامه زرانو ژماره ی ئه و که سانه شی دیاری کرد که مافی ده نگدانیان هه یه و رایگه یانند له کوئی (۳۰) ملیون که س له دانیشتوانی یابان ته نها (۴۶۰) هه زار که س مافی ده نگدانیان هه یه، دواتر ئه م ژماره یه زیاد کرا تا له سالی (۱۹۲۸) دا گه شته (۱۳) ملیون که س. سه ییری کتیپی (قصه الحضارة) ی وول دیورانته، به رگی (۵-۶) چاپی سیه م لاپه ره (۱۶۸-۱۷۰) بکه.

بویه ئه م دو نمونه یه مان هیئا یه وه چونکه له ئیستادا به ره مه کانیا ن ده بینین. جیاوازی بنه ره تیش له نیوان ئه م دوو نمونه یه دا ئه وه یه که، ئه زمونه روسیه که هه ستا به راوه دونان و کوشتنی هه موو ئه و که سانه ی که خاوه ن بنه مال ه و پیگه ی کۆمه لایه تی بون و ههروه ها هه مو ئه وان ه ی که پوناک بیرو هوشمه ند بون، چونکه هه موو رابه رانی شوړشه که له روسیا هه یچ پیشه و ده ست ره نگینه کیان نه بو بیجگه له هونه ری خوړا هینان له سه ر شیوازی داگیرکردنی ده سه لاته و گرته ده ستی جومگه کانی، له ئه ده بیاتی ئه و شوړشه شدا ئه م چشه نه که سانه پییان ده و ترا شوړشگیری دا هیئنه ر.!!

بە لām شۆرشی یابانی بە پێچەوانەوێ که سانیکێ نەجیب زاده و خاوەن پێگە ی کۆمەلایەتی رابەراییەتیان کردو هەستان پێی، ئەو که سانە ی که هەلسورپێنەر ی ئەم شۆرشی بون، خاوەنی چەندین بەهای بالایی رەوشتی ئەو تۆ بون که خەلک متمانە ی پێدەکردن، بۆیە: ئێستا سەرکەوتنی ئەزمونی یابان و شکستی ئەزمونی روسی بە چاوی خۆمان دەبینین، ئەو ئەزمونە روسیە ی که ماوە ی (۷۴) سال له سەر حوکم بو. هەر و هە چەندین دەوڵەتی عەرەبی دەبینین که له سەر پێچکە ی ئەزمونی روسی دەرۆشتن و دەرۆن و، دوا جار بونە هۆی دواخستن و وێرانکردنی ولاتەکانیان و سەرگەردانکردنی گەلهکانیشیان.

لێرەوێ ئێمە وای دەبینین پێویستە مەبەستە شەرعیەکان پەرەیان پێدەریت تا وای لێدیت که ئازادی رادەبرین ئاشتیا نەو میدیا و بواری پۆژنامەگەری و دامەزرێوەکانی کۆمەلگە ی مەدەنی و رێکخراوە خۆبەششیەکان، بگرتەوێ و گەرنگیان پێدات بەو پێیە ی که ئەم شیوازو دامەزرێوانە باشترین هۆکارن تا ئێستا مەوقایەتی پێی گەشتبیت بۆ ئەنجامدانی فەرمانکردن بە چاکە و رێگری کردن له خراپە.

ئەو قسە یەش که دەیکەن و دەلێن: کوشتنی (مرتد) بۆ پارێزگاری کردن له ئاین، وانیە و ئێمە وای دەبینین که ئەو فەتوایانە بۆ وەلاخستن نەیارەکانە و هیچی تر، له سەر زهویدا هیچ دەستە یەک نیه چ ئەو دەستە یە ئاسمانی بیت یاخود نا ئاسمانی، فەرمان بە کوشتنی ئەو که سە بدات که وازی لێدەهێنیت و لێی دەر دەچیت، بە لām بە داخه وێ ئەم فەتوا مەترسیداره له فیهقی بۆ ماوە ماندا بون و حزرۆی هە یە.

- پاریزگاری کردن له عه قل:

جاریکی تر ئه و شته ی که پیی دهوتریت مه بهسته کانی شه ریعت داوامان لیده کات پاریزگاری له عه قل و ژیری بکهین، بویه جاریکی تریش ئیمه ده پرسینه وه: ئه وه چ عه قل و ژیری که ئه م به پیزانه داوامان لیده کهن پاریزگاری لیبکهین..؟

بو وه لامدانه وهی ئه م پرسیاره سهره تا پیویسته جیاکاری بکهین له نیوان عه قل و ژیری سروشتی (العقل الفطری) و له نیوان عه قل و ژیری کدا که مرؤف خوی ده توانیت پیکی بهینیت و دهستی بخت (العقل المكتسب).

پاشان پیویسته سهرنجیک بدهین له دابه زینراوی به جی و بزانی چۆن پیناسه ی عه قل و ژیری کردوه، ههروه ها سه ریک له کتیبه کانی فه رموده بدهین و بزانی پیغه مبه ر له ریگه ی فه رموده کانی وه چۆن پیناسه ی عه قل و ژیری کردوه، بزانی پیناسه ی عه قل و ژیری به لای دانشمه ندانه وه چیه و چۆن پیناسه یان کردوه، ههروه ها بزانی فیه زانه کان له کتیبه کانی فیه د چۆن پیناسه کردوه و پاشان بزانی سؤفیه کان و ئه هلی ته سه وف له کتیبه کانی ته سه وفدا چۆن پیناسه ی عه قل و ژیریان کردوه..؟

له باره ی جیاکاری له نیوان عه قل و ژیری سروشتی و عه قل و ژیری که مرؤف خوی دهستی ده خات، ئه م بو چونه مان له وه که سه وه وه رگرتوه که ده لیت: (عه قل دوه شو دوو چه شنه: عه قل و ژیری سروشتی و عه قل و ژیری ئه زمون لیکدانه وه و به راورد، هه ریه که له م دوو چه شنه عه قل ه ش پیویستیان به یه کتره و به یه که وه نه بن سویدیان لیوه ر ناگیریت).

ئه م بو چونه شمان له قسه ی (سحبان وائل) وه رگرتوه که یه کیکه له دانشمه ندانی عه ره بو ده لیت: (عه قل و ژیری له ریگه ی ئه زمونه کانه وه ده سته که ویت چونکه

عهقل و ژیری غه ریزی په یژه و پرده بازیکه و له ریگه یه وه ده گه یت به عهقل و ژیری ئە زمونی مه به ستمان به عهقل و ژیری سروشتی ئە و کۆنه سته سهره تاییه یه که له ریگه یه وه دهرک به شته کان ده که ین و مروّف له سهره تای ته مه نیه وه ئە و سه لمینراوانه ی پی له یه ک جیا ده کاته وه که جیا کردنه وه ین پیووستی به لیزانی و ئە زمونی ئالوز نیه، وه ک جیا کردنه وه ی خورما له پیشکو (کالتمییز بین التمره و الجمرة)، هه روه ها مه به ستمان به م چه شنه عهقل و ژیری ه ئە وه یه که بریتیه له و ئاوه زو ژیری و فامه ی که شته کان و شمه که کان لیک جیا ده کاته وه و ناسازگاری راده مالیت له نئیوان ناوو ناوه پوکدا یاخود له نئیوان ناوو، ناو لئینراودا.

مه به ستیشمان له و عهقل و ژیری ه ی که مروّف خو ی پیکی ده هینیت و به دهستی ده خات ئە وه یه که بریتیه له و لایه نه ی له ئاکامی شه نوکه وی ئە زمونه کان و به راوردی زانیاریه کانه وه مروّف به دهستی ده هینیت و دوا جار ده بیته ئامرازیک ی له باربو هه لئینجانی ئاکامه کان له سهره تا کانه وه، که به پرۆسه ی شیتال کردن و دواتر ریخستن و پیکهینان و پاشان نه تیجه گیری و ئاکام گرتن کۆتایی دیت.

بۆیه ئە گه ر مروّف عهقل و ژیری سروشتی له دهس بدات، ئە وا ئە و که سه ده بیته که سیکی ناته واو و دابراو له جیهانی دهره کی یاخود با بلین شیت ده بیت، به هه مان شیوه ئە گه ر مروّف عهقل و ژیری ده سکه وت له دهست بدات ده بیته که سیکی گه مژه و پیی ده وتریت بیعه قل.

سه باره ت به سه رنج دانیشمان له ته واوی کتیبه جورا و جوره کان له باره ی پیناسه یانه وه بۆ عهقل و ژیری، بۆ ئە وه ی ریگه که کورت که ینه وه و درێژه ی پینه ده ین، له کتیبی (الیاقوته فی العلم والأدب من العقد الفرید).

به شی (العقل) مان به نمونه وهرگرتوه. کتیبه که ش له نویسنی (قاضی القضاة الأندلسی أحمد بن محمد بن عبد ربه الأندلسی القرطبی) هو نه وهنده مان لیوه رگرتوه که سودی لیوه رگرین بو نه م لیکولینه وهیه مان.

کاتیک لیکوله ر دهگه ریته به ناو دابه زینراوی به جیدا و پرسیار له وشه ی (العقل) دهکات، بیگومان دهستی ناکه ویته، به لکو چه ند دهسته واژه یه کی جیگره وه ی تر به دیده کات که له جیگه و له بری عه قلدا به کار هاتون.

یه که می نه م دهسته واژانه: (اللّب) هو رسته ی (ألوا ألباب) له دوا نیگای ئاسمانیدا مه به ست پیی: خاوه ن ژیریو هوشمه نده کانه و له شانزه جیگه ی دابه زینراوی به جیداهاتوه، هه شتیان له شاری مه که و هه شتیشیان له مه دینه دابه زیون.

سه رنج ده دهین له م شانزه ئایه ته دا که له دابه زینراوی به جیدا هاتون، له هه مویاندا نه و ئاوه زو فام و (لب) هیه که ته کیه گاو جیگه و قه رارگای ته قواو پاریزکاری سنوره کانی خواوه نده و، شوین و جیگه ی وهرگرتنی رینماییی خوییه و، هه روه ها ئامرازی وه بیر هینانه وه و هوشیار کردنه وه و په ند لی وهرگرتنه و نه م ئاکاران هه ش هه موی ئاکارو تایبه تمه ندی می شک و ده ماغن.

دوه می نه و دهسته واژانه: که وه ک جیگره وه ی عه قل له دابه زینراوی به جیدا هاتوه بریتیه له (قلب) که به شیوازی تاک و جوت و کۆ له (۱۳۲) جیگه ی دابه زینراوی به جیدا هاتوه، ﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ﴾ آل عمران/ ۱۰۹.

واته: نه گه ر تو که سیکی زبرو توندو دل ره ق بویتایه ده وریان چۆل ده کردیت و بلاوه بیان لیده کرد.

هه روه ها ئایه تی ﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ
بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ
أَضَلُّ﴾ الأعراف/۱۷۹.

واته: زۆریک له مروّفه کان و جنۆکه چاره نوسیان دۆزه خه به هوی ئه وه وه که سود
له ئاوه زو فامیان وهرناگرن و سود له ههسته وه ره کانی وه ک چاوو گوچکه بیان
وهرناگرن، ئه وانه وه ک ئاژه ل وان و به لکو له ئاژه لیش گومراترن.

پیویسته بزاین له ئایه ته که ی سوره تی (آل عمران) دا مه به ست له (غِلْظَةُ الْقَلْبِ) مانای
کال فامی و زهین کوپری ده گه یه نیت و، له ئایه ته که ی سوره تی (الأعراف) یشدا
مه به ست (القلوب) ئامرازه کانی تیگه یشتن و لیکدانه وه یه، وه ک چۆن چاوی به ئامرازی
بینین و گوچکه ی به ئامرازی بیستن به نمونه هیناوه ته وه، فیه هیش موفرده و
چه مککی قورئانیه و مه به ست لئی تیگه یشتن و بیکردنه وه و لیکدانه وه یه و واتای
دوکه رت کردن و یه کاللا کردنه وه ی شته کان ده گه یه نیت بو ئه وه ی بزاین چ نیه نیه که
له ناویاندا یه و چیان له ناو خۆیاندا هه شاردا وه، ئه م کارانه ش هه مویان ئیشی میکش و
ده ماغن و، ئه و دلای که له چه ند ماسولکه یه ک پیک دیت و کاری هه لدانی خوینه بو
پارچه کانی تری لاشه ی مروّفه، ته نها بو جاریکیش ناوی له دابه زینرای به جیدا
نه هاتوه، چونکه ئه ویش ئه ندامیکی ئاساییه وه ک ئه ندامه کانی تری لاشه، وه ک
سیه کان و گه ده و جگه رو... هتد، ئه گه ر مه به ستی خواوه ند له و ئایه ته دا که
ده فه رمویت ﴿بَلْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ ئه گه ر مه به ستی ئه و ماسولکه یه بوا یه که ئیمه پیی
ده لئین: دل، ئه و ده بو ئه و که سانه توشی ره ق بونی خوین هینه ره کان ببونایه ...!
له مباره یه وه به داخه وه نمونه یه ک ده گپرمه وه: له که نالی ئاسمانی (إقراء) گویم له
بانگخواز (حنان القطان) گرتبو، له چه ند ئه لقه یه کدا باسی له (قلب) ده کردو وینه یه کی

له پشت سهریه وه دانابو، وینه که هی ئه و پارچه ماسولکه یه و بو که ئیمه پیی ده لئین: دل، ئه م به پرزه هه مو ئه و ئایه تانه ی ده هینا که له دابه زینراوی به جیدا هاتون و باسی (قلب) یان تیدایه و، وای له بیسه رو وه رگری ده گه یاند که ئه و ئایه تانه مه به ستیان له و دلله یه که له چه ند ماسولکه یه ک پیک هاتوه و، هه موو ئه و ئه رک وکارانه شی باسکرد که ئیشی می شک و ده ماغن، گویا ئه رک و ئیشی ئه م پارچه ماسوله که یه ن، به لام ئه وه ی جیگه ی سهرنج بو ئه و ئه رکه سهره کیه ی بیر چوو باسی بکات که کاری سهره کی ئه م پارچه ماسولکه که یه، ئه ویش هه لداون و دابه شکردنه وه ی خوینه به سهر ته وای ئه ندامه کانی له شد...!

سپییه م ده سته واژه ش: (حجر) ه به دانانی ژیره بو پیتی (ح) ه که و دانانی زه نه بو پیتی (ج) ه که، ئه م ده سته واژه یه ش یه کجار له م ئایه ته دا هاتوه ﴿هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حَجْرٍ﴾ الفجر/ ۵.

(الحجر) بریتیه له ئاوه زو ئه و هه سته یه که، ریگه له بیعه قلی و نه فامی و گومرایی و سهر لیشیوان ده گریت و یه کی که له ئه رک و ئاکارو تایبه تمه ندیه کانی می شک و ده ماغ...؟ له بیرمان بیت ئه و (أصحاب الحجر) ه ش که له ئایه تی (۸۰) ی سوره تی (الحجر) دا هاتوه، مه به ست پیی خه لکی مه دائنه له گه لی (ثمود) ئه م ناوه هیچ په یوه ندیه کی به عه قل و ژیرییه وه نیه.

چواره م ده سته واژه ش: که خواوه ند له په راوه پیروزه که یدا شانزه (۱۶) جار ناوی هیناوه بریتیه له (فؤاد) که له م ئایه تانه دا به تا ک و به کو ناوی هاتوه: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ الإسراء/ ۳۶. ﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ النحل/ ۷۸.

(پاسپاردەکان) بە ویزدان و ناخ و نەستیش دەویستریت، (الصلاة) پەیوەندی و پەیوەست بون و دڵبەندبونه بە خواوەندەوه .

۷- هۆکاری پایەداری مرۆفە عەقل و ژیریەتی، هەرکەسیش عەقل و ژیری نەبیّت دین و ئاینیشی نیە .

۸- مرۆفی ژیرو عەقلمەند لەگەڵ ئەو کەسەشدا کە ستەمی لێدەکات هەر بەسۆزو لەسەرەخۆ و ئارامە، خۆیشی بە گەورە ناگریت تەنانەت لەگەڵ لەخۆی بچوکترو لەخۆی نزمتریشتدا لەپلە و پێگەیی کۆمەلایەتیدا، پیشبڕکیش لەگەڵ سەروی خۆی لەگەڵ کەسی بە تواناتر لەخۆیدا دەکات بۆ کاری چاکە و چاکەکاری. (کۆتایی)

ئەو کەسەیی کە بە سەرنجەوه بڕوانیته ئەم وتانەو لەسەر ئەو بنەمایە مامەڵەو بەرخورد لەگەڵ فەرمودەکانی پیغەمبەردا بکات کە پیویستە سازگارو هاوئاھەنگ بن لەگەڵ دابەزینراوی بەجێدا، پیویستە سەرەتا لەپۆی مرۆفە دۆستیەوه ئەم گێرپنەوانە پەسەند بن ئەوجا لەپۆی باوەرپیھێنانەوه پەسەند دەبنو، ئەگەر دەرکەوت یەکیک لەو گێرپنەوانە دژو ناسازگارە لەگەڵ مەبەست و واتاو بەھا بالاکانی پەيامی ئاسمانیدا، ئەوا بیگومان دەبیّت رەد بکریتهوه، ئەگەر لیکۆلەر بەم دیدەوه بڕوانیته ئەم وتانە، ئەوا بەبێ لیکۆلینەوه لەزنجیرەیی ئەو کەسانەیی کە لەگێرپنەوانەکاندا ناویان هاتو، بەپۆنی بۆی دەردەکەویّت کە بیژەری ئەم وتانە هەرکەس بیّت لەسەرچاوەی قورئانەوه ئەم بیرو دەربڕینانەیی هەلگۆزیو، بەلام لیکۆلەر لەبەردەم ئەم زنجیرە گێرپنەوانەیی خوارەوهدا، ئیستیك دەکات و ناتوانیّت بە ئاسانی مل بدات و دان بنیّت بەراستی ئەم گێرپنەوانەدا کە گویا قسەو وتەیی پیغەمبەر بن:

- (إبن عبدربه الأندلسي) له کتیبی (العقد الفرید - کتاب الياقوتة في العلم

والأدب) بەرگی دوهم لاپەرە (۲۴۴-۲۴۵) دا دەلیت:

۱. کاتیڤ خاوەند عەقلی دروستکرد پێی وت: وەرە پێشەووە عەقلیش هاتە پێشەووە، پاشان خاوەند بە عەقلی وت: برۆ دواوە، عەقلیش پۆشته دواوە خاوەند پێی وت: سویند بە شکۆ گەرەیی خۆم هیچ دروسکراویڤک لە دروستکراوەکانم لام خۆشە ویسترنیە لەتۆ، تۆم لەهەموو دروستکراوەکانم لا خۆشە ویسترنیە و تەنھا دەتەبە خشم بەو کەسە ی کە خۆشە ویسترنی کەسە لەلام.

هەرەها کاتیڤ کە خاوەند بیعەقلی و نەفامی و گەمژەیی دروست کرد، پێی وت: وەرە پێشێ، بەلام ئەو پشتی لەخاوەند کردو دورکەوتەووە، پاشان پێی وت: لیم دور بکە وەرەووە برۆ، ئەو پوی تیکردو بەرەو پوی هات، بۆیە خاوەند پێی وت: سویند بە شکۆ گەرەیی خۆم، هیچ دروسکراویڤکم دروست نەکردووە لەتۆ قیزەون ترو بیزارو تر بیټ لام، بۆیە: دەتەم بەسەر ئەو کەسەدا کە بیزاروترین کەسە لەلام.

۲. کاتیڤ خاوەند ئادەمی داگرته سەرزهوی، جبریل هاتە لای و پێی وت: ئەی ئادەم خاوەند بەهۆی سی ئاکارو تایبەتمەندیەووە تۆی خۆش ویستووە سەرپشکی کردویت تا یەکیڤ لەو ئاکارانە هەلبژیریت و دەست لەدوو دانەیان هەلگرت، ئادەمیش وتی: ئەو ئاکارانە چی و چین: جبریل وتی: (الحیاء والدين والعقل) شەرم و ئاین و ژیری. ئادەمیش وتی: خاوەند تۆ بە ئاگایت کە من عەقل و ژیریم هەلبژاردووە، بۆیە جبریل پوی کردە شەرم و حەیا و ئاین و، پێی وتن: بەرزنەووە سەرکەون، وتیان: بەرز نابینەووە سەرناکەوین. بۆیە جبریل لێی پرسین: ئایا سەرپشکی دەکەن...؟ وتیان نا، بەلام فەرمانمان پیکراوە لەعەقل و ژیری دانەبرین و ئەو لەکوێ بو ئیمەش لەوئێبەن.

۳. خاوەند بیبەشی و بەش خوراوی کردە هاوملی عەقل و ژیری و سپاردی بەو، پزق و پۆزی و سامانیشی کردە هاوملی نەفامی و سپاردی بەو، بۆ ئەوەی عاقل و ژیرمەند، پەند وەرگیریت و بزانیڤت کە لەپزق و پۆزیدا هیچ پۆلی نیە و لەو بوارەدا کاری پیناکریت. (کۆتایی).

له گپراڼه وهی یه که مدا، که هه ندی که س ده لئین: گویا فه رموده ی قودسیه و قسه ی خواوه نده، چه ند پرس و بابه تیکی تیدایه که نه عه قل په سه ندیان ده کات و نه ژیری و ناوه زیش دانیان پیدایه ده نیت:

یه که میان: بریتیه له و وینا کردن و ده ستنیشان کردنه لیلای که بو عه قل و ژیری کراوه. دوه م: نه و دیمه نه ناپه سه نده ی که له دیمه نه کانی سه رسه کوی نمایش کردنی جل و به رگی نه م سه رده مه ده چیت.

سییه م: نه و قسه ی خواوه ند گویا وتویه تی: به عه قل و ژیری (ته نها به و که سه ت ده به خشم که خوشه ویستری که سه لام).

هه روه ها نه و قسه یه ی خواوه ند گویا وتویه تی: به بیعه قلی و گه مژه بی (ده تده م به سه ر نه و که سه دا که بیزراو ترین که سه له لام).

به شی یه که می عه قل و ژیری که پیی ده وتریت: ژیری سروشتی (العقل الفطری التکوینی) کاتیک خواوه ند مروقی دروست کردوه له گه ل نیعه مه ته کانی تر دا نه و چه شنه عه قل شنی به هه موو که س به خشیه وه.

به لام نه وه که ده لئین: خواوه ند به بی ناگاداری خویان عه قل و ژیری به خشیییت به که سانیک و به هوی نه و عه قل و ژیری وه خواوه ندیان ناسیییت، له پاداشتی نه وه دا بیانخاته به هه شت و که سانیکیش به بی ناگاداری خویان وه به بی ده ستنیشان کردن، بیعه قلی و گه مژه یه تی دابیت به کولیانداو له سه ر نه وه ش که گویا، سه رنجی دروست کراوه کانی خواوه ندیان نه داوه بیانخاته دوزه خه وه، نه م لاف لیدان و نوقلانانه له گه ل دادپه روه ری و سوژو به زهی خواوه ندا دژ ده وه ستنه وه و ریک نایه نه وه، پرس و بابه تی دروست کردنی بونه و هرو ژیان، وادیته پیش چاو که مروق تیایدا وه ک بوکه له یه کی بی هه ست و خواست و بی ده سه لات وایه که له ریگه ی په ت و

سه ره داوه کانه وه ده جولینریت و یاری پیده کریت (تعالی الله عما یصفون) ئەم بۆچونه، به ستونی دژ ده وه ستیتته وه له گه ل ئەم فه رموده ی خواوه ندا که ده فه رمویت: ﴿وَقُلْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ الکهف/ ۲۹.

هه روه ها له گه ل ئەم فه رموده یه شیدا ناگونجیت که ده فه رمویت: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ * لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهَوًا لَاتَّخَذْتَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ الأنبیاء / ۱۶-۱۷.

به هه مان شیوه له گه پیرانه وه ی دوه میشدا چه ند پرسو بابه تیک هه ن که هیچیان له و پرسو بابه ته سه رسوپ هینه رانه که متر نین که له گه پیرانه وه ی یه که مدا باسما ن کردن: یه که م: ئەم فه رموده یه پیچه وانیه ئه و به سه رهاته یه که له باره ی دروستکردن و به دیهینانی گه ردونه وه له نایه ته کانی دابه زینراوی به جیدا هاتوه، ته نانه ت پیچه وانیه له گه ل ئەو چیروک و به سه رهاته شه دا که رافه کاران له و کتیبانه ی که له پوره وه ده یگه پیرنه وه که لیوان لیون له خورافه و ئیسرائیلیات.

ئیمه پیشتر له م باسه ماندا ئاماژه ماندا به گه پیرانه وه کانی قورئان له باره ی چیروکی به دیهینانه وه، بویه لیرده دا به پیویستی نازانین دوباره ی بکه ینه وه.

دوه م: ده لیت: کاتیک خواوه ند ئاده می داگرته سه رزه وی، ئەگه ر پرسیارکه ریک لی بپرسیت: پیش ئەو داگرته ئاده م له کوئی بو..؟ ده لیت: (له به هه شتی به رین و نه براره دا بو، قورئانی پیروزی و امان پی ده لیت).

به لام له بیری چوه که به هه شت نه له وکاته داو نه له کاتی دابه زینی نایه ته کاندانو نه ئیسته ش، بونی نیه و دروست نه کراوه، چونکه به هه شت و ئاگری دۆزه خ بونیان به ندو په یوه سته به رۆژی دوا ییه وه، به لگه ش له سه ر ئەم راستیه ئه و نایه تانه یه که له سه ره تایی سوره تی (التکویر) دا باس له و حال و هه وایه ده که ن که له به رایه ی

به رپا بونی رۆژی دوایدا دیته گۆرئی و باس له و گۆرانکاریه گه وره گه ردونیا نه ده که ن له سیستمی به رپوه بردنی گه ردوندا رو ده دن و ئه و گۆرانهی که به سه ر خۆرو ئه ستیره و که ژو کیوه کانددا دیت و رۆژی دوایی به رپا ده بیئت، له دریزه ی ئه و باسه شدا ده فه رمویت: ﴿وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ * وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ﴾ التکویر/ ۱۳-۱۴.

واته: ئه و ده مه ی که دۆزه خ تاو ده دریت و به هه شتیش ده رازینریته وه.

سپیه م: ئه و قسه یه ی که ده لیت: کاتیک خواوه ند ئاده می داگرته سه رزه وی (به پیی بۆچونه که ی ئه و بیئت) په روه ردگار خۆشی له ئاده م نه هاتوه و عه قل و ژیریشی پینه به خشیوه .

به لام ئه نده لوسی بیری چوه که ئاده م پیش دابه زینی بۆ سه رزه وی به ئه زمونیکی سه خت و تالدا تیپه رپوه و شکستیشی خواردوه له و ئه زمونه داو، روبه پوی تاقیکردنه وه یه کی سه خت بوه ته وه و له و تاقیکردنه وه یه شدا که وتوه، چونکه سه رپیچی له فه رمانی په روه ردگاری کردو به و هۆیه وه سه رگه ردان بو.

پرسیار لیره دا ئه مه یه: ئایا ئاده م له ماوه ی ئه م هه موو روداوانه دا که به سه ریدا هاتن دارای عه قل نه بو، یا خود هیشتا عه قل و ژیری و فامی پینه به خشرا بو...؟.

چواره م: ئه گه ر ئاده م به رله وه ی جبریل بیته لای دارای عه قل و ژیری نه بو، باشه ئه ی چۆن زانی که عه قل له دوو بژارده که ی تر باشتره و هه لیبژارد...؟.

سه باره ت به گپرانه وه ی سپیه میش: ته نها ئه وه نده ی له باره وه ده لپین که: یان نویسی که سیکی (جبری) نه فامه، یان داتا شراو و دانراوی که سیکی نۆر زانی پیسو نیاز خراپه، هه رکامیان بیئت له وی تریان خراپ تره و زیانی بۆ بیرو گومرا کردنی مرۆف خراپتره .

سه ره تای گیرانه وه که قسه هه لبه ستن و درؤ کردنه به دهم خواوه نده وه و، ناوه راسته که شی هاندانی خه لکه بۆ ئه وهی نه فامی هه لبرژیرن و ده سبهرداری نه بن، کۆتایه که شی بانگه وازیکی بیسه رمانه یه بۆ ئیش نه کردن و ته مه لی.

ئه گه ر ئه م گیرانه وه یه به هه مو به شه کانی وه جیبه جی بکریت و په یه وهی لی بکریت، ته نها خوی به سه بۆ له ناو بردن و له به ریه ک هه لوه شانندن و فه و تاندنی هه زارو یه ک گه ل و نه ته وه و کۆمه لگه .

بیژهری گیرانه وه که ده لیت: گویا خواوه ند بیبه ش بون له پزق و پۆزی به ستوه به عه قل و ژیریه وه و ژیرمه نده کانی بیبه ش کردون له سه روه ت و سامان، هه روه ها فراوانی پزق و خۆش گوزه رانی شی به ستوه به نه فامی و گه مژه یه تیه وه و پزق و پۆزی پژاندوه و ده پزینیت به سه ر نه فام و گه مژه کاندان، دواتریش پونی ده کاته وه که گویا مه به سستی خواوه ند له م کاره دا فیژکردن و دهرس دادانی ژیرمه ندانه و، ده یه ویت پییان بلت که: هه ول و کۆشش و تیکۆشان هیچ پۆل و کاریگه ری نیه له زیاده که م کردنی پزق و پۆزی و ساماندا، چونکه وه ک لای (جبری) یه کان و ئه و که سانه ی که وا ده زانن مرؤف هیچ ویست و ئیراده ی نیه، وا باوه که پیشوه خت پزق و پۆزی دابه شکراوه و که س ناتوانیت هیچ هه ولتیک بۆ گۆپینی بدات.

پرسیار لی ره دا ئه مه یه: بیژهری ئه م قسه و گیرانه وه یه له کویوه ئه م زانیاریه مه تر سیداره ی هه لگۆزیوه و له کام سه رچاوه وه وه ریگرتوه ..؟

به مه به سستی به دوا دا چون بۆ ئه م نوقلانه و قسه ناقولایه، سه رنجی دابه زینراوی به جیماندا به هه ردو به شی (کتاب) و (قرآن) یه وه، راماین له هه موو ئایه ته (محکمت) و (متشابها ت) هکان، ئاماژه و سیبه ری کمان بۆ ئه م قسه بی بنه مایه به دی نه کرد، به لکو به پیچه وانه وه بینیمان که خواوه ند له ده یان جیگه دا پله و پیگه ی ئه و

که سانه به رزده کاته وه که کار ده که ن و تیده کوشن و هول و ته قه لای زیاتر ده دن و، فه رمانمان پیده کات که ئیمه ش وا بکهین، له به ران به ریشه وه ره خنه له نه زانی ده گریته و له پیگه ی نه و که سانه که مده کاته وه که کار و بانگه واز بولای نه زانی نه فامی ده که ن.

خواوه ند ده فه رمویته: ﴿كُلُّ امْرِيٍّ بِمَا كَسَبَ رَهِيْنٌ﴾ الطور/۲۱. واته: چاره نویسی هه رکه س به نده به که سابه ت و به و کرده وانه وه که ده یکات.

وشه ی (کسب) یش له زمانی عه ره بیدا بریتیه له داهاتی کارکردن. له نایه تیکی تر دا ده فه رمویته: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ البقرة/۲۸۶.

واته: خواوه ند ئه رکی زیاده ناخاته سهر که سو ئه رک به پیی تواناو لیها تانی که سه که خوی ده بیته، چونکه مروّف هه رچی ره نج و تیکوشانیک بکات، به ره مه که ی به چاک و خراپه وه بوخوی و پوباری خوی ده کریته وه. واته: مروّف هه ر کرده وه یه کی چاکه و باش بکات پاداشتی له سهر وه رده گریته وه و هه ر کرده وه و کاریکی خراپ و ناپه سه ندو پوخینه ریش بکات سزای له سهر وه رده گریته وه.

هه روه ها خواوه ند ده فه رمویته: ﴿رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلٰی رُسُلِكَ وَا لَّا تُخٰزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّكَ لَا تُخَلِّفُ الْمِيْعَادَ * فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنِّيْ لَآ اُضِيعُ عَمَلًا عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ فَاَلَّذِيْنَ هَاجَرُوْا وَاُخْرِجُوْا مِّنْ دِيَارِهِمْ وَاُوْدُوْا فِيْ سَبِيْلِیْ وَقَاتَلُوْا وَقْتَلُوْا لَآ كُفْرٰنٌ عَنْهُمْ سَبِيّٰتِهِمْ وَاَلَّذِيْنَ هَاجَرُوْا مِّنْ دِيَارِهِمْ لَآ يَحْتٰسِبُوْنَ اَلْاَنْهَارُ نَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَاَللّٰهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ﴾ آل عمران/۱۹۴-۱۹۵.

واته: ئەوی په روه ردگارمان ئه وشته ی که له ریگه ی په یامهینه ره کانت ه وه به لئینت پیدای بوین پیمان ببخشه و بمانده ری و گیروده مان مه که له رۆژی قیامه تداو دلنیاشین که تو به لئینه کانت جیبه جی ده که یت، په روه ردگاریان به ده نگیانه وه هات و وه لامی دانه وه و پیی وتن: من رهنج و کارو کرده وی هیچ یه که له ئیوه به نیرو میتانه وه به زایه ناده م.

له مانه ش هه موی گرنگتر ئه وه یه که خواوه ند چونه ناو به هه شت ده به سته وه به کارو کرده وه و هه ولدانه وه و ده فه رمو یت: ﴿الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ النحل/۳۲.

واته: ئەوانه ی که فریشته کان به خۆش نودی هه وه پیشوازیان لیده که ن و پیدایان ده لئین: ناشتی و ئارامیتان ئاراسته ده که ین و بفرمون بچنه به هه شته وه له پاداشتی ئه و کرده وانه دا که کردوتانه .

هه روه ها ده فه رمو یت: ﴿مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ غافر/۴۰.

واته: هه رکه سیک له نیرو له می، کرده وه ی چاکه بکات و باوه پردار بیت، با ئه و که سانه دلنیا بن که ده چنه به هه شته وه و بزق و رۆزی بی ئه ژماریان بو دابین ده کریت.

له ئایه تیکی تر دا ده فه رمو یت: ﴿وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ زخرف/۷۲.

واته: ئەوه ئه و به هه شته یه که به هوی کرده وه کانتانه وه به ده ستان هینا وه .

ئهم ئایه تانه هه مو ئه و قسانه پوچه ل ده که نه وه که هه ندیک له زانایانی به ریز پاهاتون له سه ری و به شه وو رۆژ له ریگه ی که ناله ئاسمانیه کانه وه و له وانه و کۆرپو به رنامه کانیانه وه ده یانده ن به گویمانداو ده لئین: گویا به رهحم و به زه یی خواوه ند نه بیت مروّف به هوی کرده وه کانیه وه له پاداشتی کرده وه کانیدا ناچیته به هه شته وه . وه که بلایی لای ئه م به ریزانه ئه رکی پیغه مبه ر بریتی بیت له به درۆخسته وه ی خواوه ندو په یامهینه ره که ی.

بوخاری له (سه حیج) هکه یدا هی ناویه تی له عه بدو په حمانی کوری عه وفه وه ده گپړیته وه که نه بو هورهیره وتویه تی: گویم لی بوو په یامهینه ر وتی: کرده وهی هیچ که س خاوه نه که ی ناباته به هه شته وه. وتیان: توش ئه ی په یامهینه ری خواوه ند...؟ وتی: نه خیر منیش ناچمه به هه شته وه، مه گهر خواوه ند خو ی بمخاته به رلیشاوی سوزو به زه یی خو یه وه، بویه داواتان لیده که م پشتی یه کتر بگرن و له یه کتر نزیك بن و هیچ کامتان ئاوات به مردن نه خوازن، چونکه نه گهر چاکه کار بیټ بوی هه یه چاکه ی زیاتر بکات، نه گهر خراپه کاریش بیټ بوی هه یه په خنه ی لی بگرن و بگه پړیته وه. (البخاری - باب المرضی) گپړانه وهی ژماره (۵۲۴۱).

تورموزیش له (سنن) هکه یدا گپړانه وه یه کی هی ناوه که پیشترا هو کارمان (سامر اسلامبولی) له کتیبیکا به ناوی (علم الله وحرية الإنسان) لاپه ره (۹۶-۹۷) دا به وردی شیکاری بو کردووه به م شیوه یه:

گپړانه وه که ی تورموزی به م شیوه یه یه: له عه بدو الله ی کوری عومه ره وه که وتویه تی: په یامهینه ری خواوه ند هاته لمان و دوو په راوی به دهسته وه بو وتی: ئایا ده زانن نه م دوو په راوه چین...؟ وتمان: نه خیر په یامهینه ر مه گهر تو پیمان بلئیت چین، ئاماژهی بو نه و په راوه کرد که له دهستی راستیدا بو، وتی: نه مه په راویکه له په روه ردگاری جیهانیانه وه و ناوی هه موو نه و که سانه ی تیدایه که ده چنه به هه شته وه، به ناوی خو یان و باوکیان و تیره و هوزه کانیشیانه وه، هه موو نه و که سانه ی تیدا تو مار کراوه که ده چنه به هه شته وه، ئیدی به هیچ شیوه یه ک زیادو که می تیدا ناکریت.

پاشان ئاماژهی بو په راوه که ی دهستی چه پیشی کردو، وتی نه مه ش په راویکه له په روه ردگاری جیهانیانه وه ناوی هه موو نه و که سانه له خو ده گریټ که ده چنه ئاگره وه، به ناوی خو یان و باوکیان و تیره و هوزه کانیشیانه وه، دوا دانه یان ده گریټه وه و ئیدی به هیچ شیوه یه ک زیادو که می تیدا ناکریت.

هاوه له کانی وتیان: باشه ئه ی ئه گهر باسه که ئاویه کلایی کرابیته وه و کوتای هاتبیته، ئیتر کرده وه کانمان پۆلیان چیه و له پای چیدا هه ول بدهین...؟
ئه ویش له وه لامدا وتی: هه ول بدهن و پشتیوانی یه کدی بکه ن، چونکه ئه وکه سه ی که به هه شتی بیته هه ر کرده وه یه ک بکات دواچار هه ر به کرده وه ی به هه شتیه کان کوتایی به کرده وه کانی دیتو، ئه و که سه ش که دۆزه خی بیته هه ر کرده وه یه ک بکات دواچار هه ر به کرده وه ی دۆزه خییه کان کوتایی به کرده وه کانی دیت. پاشان په یامهینه ری په روه ردگار: هه ر دوو دهستی دابه یه کدا وتی: په روه ردگارتان له کاروباری به نده کانیدا لیبویه وه (فریق فی الجنة و فریق فی السعیر) دهسته یه ک له به هه شتدان و دهسته یه کیش له دۆزه خدا.

ئه م دو نمونه یه مشتیکه له خه رواریک و له ناو ده یان ریوایه ت و گێرانه وه دا هه لمان بژاردون که کتیب و سه رچاوه کانی وه ک (صحاح و مسانید و موطآت و سنن) پرن له م چه شنه گێرانه وه و به ناو فه رمودانه، که هه مویان به دهوری خولگه ی سرکردن و له کارخستنی پۆلی کرده وه کان و دیاریکردنی چاره نویسی مرۆقه کانددا ده خولینه وه، جاریک به ناوی سۆزو به زه یی خواوه ندو جاریکیش له ژیر ناو نیشانی (جفت الأقلام و طویت الصحف) دا.

له باره ی فه رموده ی یه که مه وه که بوخاری ده ی گێرپیته وه، کیشه ی ئه و فه رموده یه له گواستننه وه و گێرانه وه که یدایه، به واتایه کی تر به شیوه ی ستونی دژ ده بیته وه له گه ل ئایه ته کانی دابه زینراوی به جیدا، که چه ند ئایه تی کمان وه ک نمونه پیشتر باسکردو دوباره یان ناکه ینه وه.

هەروەها ئەم رێبازی و بەناو فەرمودەییە بەشیوەی ستونی، دژ دەو و سستی و هەلگەل زۆریک لە فەرمودەکانی تری پیغەمبەردا کە، فەرمانمان پێدەکەن کار بکەین و هەولبێدەین و هانمان دەدەن بۆ کارکردن.

لەبارەی بەناو فەرمودەیی دەویشەوە کە تورموزی هیناویەتی، کیشەی بەناو فەرمودەکە، کیشەیەکی عەقڵی و لۆژیکی، چونکە رێبازی تەکە باس لە دوو پەراو دەکات گویا لە لایەن پەروردگاری جیهانیانەوە هاتون و ناوی هەموو ئەو کەسانە لە خۆدەگرن کە دەچنە بەهەشت و دۆزەخەو، بەناوی خۆیان و باوک و هۆزو تیرەکانیشانەو بەهیچ شیوەیەکیش ئەو ناوانە زیادو کەم ناکەن.

ئەگەر وا دابنێین پێوانەی پەراوەکەی (۲۵ × ۲۵ سم) بوبی و پەرەکانیشی بە ئەندازەی گەلا سیگار^(۱) تەنک بوبن، لە هەر پەرەیکدا بە هەردوو دیوێکەییەو جیگەیی (۴۰۰) ناو ببی و هە.

بۆ ئەم بابەتە باس لەو خەلک و کەس و گەلانە ناکەین کە لە پێش سەدەیی حەفدەهەمی زاینیدا ژیاون و هەروەها باس لەو کەسانەش ناکەین کە لە دوای سەدەیی بیستەو دەین و دەژین، بەلکو تەنھا باس لەو کەس و خەلک و مرۆفانە دەکەین، بە نمونە وەریان دەگرن کە لە ماوەی (۱۴) سەدەیی زاینیدا ژیاون (هەر چەندە مانای گشتی فەرمودەکە ئاماژە بۆ ئەو دەکات کە لەو باسەدا مەبەست لە خەلکی بەهەشت و دۆزەخێکان هەموو مرۆفایەتی بیت هەر لەیەکەم مرۆفەو تە ئەو رۆژەیی قیامت هەل دەسیت) ئەگەر وا دابنێین تەمەنی ناوەندی نەوێک (۵۰) سال بیت، هەر چەند ئەگەر ورد بۆی برۆین کە متر لە (۵۰) سال دەردەچیت، پاشان دواجار

(۱) سەردەمانی زوو دەفتەریکی بچوک زۆر تەنک هەبو، جگەرە کیشەکان توتنیان دەکردە ناو پەرەکانی ئەو دەفتەرەو دەیان پێچایەو زۆر تەنک بو، پێیان دەوت: دەفتەری سیگارو بە پەرەکانیش دەیان وت گەلا سیگار.

وا دابنئین کۆی ژماره ی دانیشتوانی گۆی زهوی له سه رده می پیغه مبه رایه تیدا له (۲۰۰) ملیون که س زیاتر نه بوه و له کۆتایی سه ده ی بیسته میشدا ئه گه ر پشت به سه ر ژمیریه باوهر پیکراوه کان ببه ستین له پینچ ملیار که س زیاتر نه بیئت، ئه و ئه م هاوکیشنه یه ی لای خواره وه مان ده ست ده که وئیت:

$$۱۴۰۰ \text{ سال} = ۵۰ = ۸۰ \text{ جیل و نه وه و وه چه .}$$

۵ ملیار - ۲۰۰ ملیون = $\frac{۴}{۸}$ ملیاری بری زیاده ی ژماره ی دانیشتوان له ماوه ی ۱۴ سه ده دا.

ئه مه ئه وه ده گه یه نیئت که ژماره ی دانیشتوانی زهوی له کۆتایی جیل و وه چه ی یه که مدا بریتی بوه له (۳۷۰) ملیون که س، به دوا ی ئه مانه دا نه وه و وه چه ی دو م دئیت له گه ل زیاده یه کدا که ده بنه (۵۴۰) ملیون که س، پاشان ئه مان ده پۆن و وه چه ی دوا ی ئه وان که وه چه ی سییه من و ژماره یان له گه ل زیاده که یاندا (۷۱۰) ملیون که س ده بن، به هه مان شیوه بو هه ر (۲۸) وه چه که .

به کۆکردنه وه یه کی ساده ، بۆمان ده رده که وئیت ژماره ی هه موو ئه و که سانه ی که به دوا ی یه کدا هاتونه ته سه ر گۆی زهوی هه ر له سه رده می پیغه مبه رایه تیه وه تا کۆتایی سه ده ی بیست، بریتی بون له (۶۹/۸۶) ملیار که س ناوی ئه م ژماره مه زنه ش له مرو فقه کان پیویستی به (۱۷،۶۶۵،۰۰۰) په ره ده بیئت، ده شنزانی که هه مو (۱۰۰۰) هه زار په ره له و ده فته ر سیگاره ی که باس مان کرد ئه ستوریه که ی (۵ سم) ده رده چئیت، ئه و جا تئیده گه ین ئه و دوو په راوه ی گوا یا پیغه مبه ر گرتونی به ده ستیه وه و هاتوه ته لای هاوه له کانی (وه ک گیرانه وه و ریوا یه ته که ده لئیت) ئه ستوری هه ریه ک له و په راوانه زیاتر له (۴۲ کم) بوه .

هه روه ها ده زانین که کیشی یه که مه تر دوجا له و په ره ی سیگاره (۲۰) گرامه،
ئه وجا تیده گه یین که کیشی هه ریه که له و په راوانه که متر نه بوه له (۱۳) ته ن. (برپار
به جیده هیلین بو خوینه ر)

کاتی که وتمان: کیشی ئه م به ناو فه رموده یه کیشه یه کی عه قلی و لوژیکیه
مه به ستمان له ئه مه بو، چونکه ئه سته می که له ئارادایه و جیبه جی کردنی ده بیته ریگر
له به رده م راستی و دروستی گپرانه وه و به ناو فه رموده که دا^(۷).

لیره دا چه شنیک تر ریوایه ت و گپرانه وه هه ن و دراونه ته پال پیغه مبه ر گویا
فه رموده ی ئه ونو، ئه م گپرانه وانه ئه فسانه و خه ون و خه یال و خورافه ده چه سپین
له بیر خه لکداو چه ند هه والی سه یرو رودای سه ر سوپه ینه ری ئه وتو ده گپرنه وه که
ده بنه هوی سه رسام کردنی عه قلی خه لکی ئاسایی و نیوچه رو شنبیریه کانیش.
له جیگه یه کی تریشدا ئاماژه مان بو نمونه ی ئه م چه شنه گپرانه وانه کردوه، له وانه
رودای (معراج).

لیره شدا له به رده م نمونه یه کی تر دا ده وه ستین که بریتیه له رودای (الجساسة) سه یری
ده قی ئه م به ناو فه رموده یه بکه له (صحیح مسلم - کتاب الفتن وأشراط الساعة).
پیش ئه وه ی قسه و سه رنجه کانمان له باره ی ئه م گپرانه وه یه بخه ینه رو، پیناسه ی
هه ندیک له برگه کانی ده که یین.

سه ره تا مه به ست له (تمیم) ته میمی کورپی ئه وسی کورپی حارسه ی داریه، که گویا
پیغه مبه ر چیرۆکی جه ساسه و دجالی لی وهرگرتوه و گپراویه ته وه و ئه مه ش به یه کیک
له خاله کانی هیزی ئه م پیاوه ده ژمی دریت، چونکه پیغه مبه ر له مه وه ئه و زانیاریه ی
وه رگرتوه.

(۷) بو زیاتر وردبونه وه له شیکاری ئه م به ناو فه رموده یه سه یری کتیبی (الإسلام والإیمان و منظومة القيم) لاپه ره (۲۵۹-۲۶۰) بکه که

به ره میکی تری نوسه ره.

ئەم کەسە (پراهب) ی سەر دەمی خۆی و لە خواپە رستانی خەلکی فەلەستین بوە .
جە ساسەش ئو گیانلە بەرە یە کە لە کەناری دەریا کاندای گوی هەلەدەخات و چاوه دیبری
هەوال و پوداوه کان دەکات و دەنگو باسە کان دەهیننیت بۆ (دجال) و ئەم گیان لە بەرە
یەکیکە لە و یانزە نیشانە یە ی کە پیش پودانی کوتایی دونیا دەردە کە ون .
جە ساسە گیانلە بەریکی زەبە لاهو لە (صدع من صفا) وه دەردە کە ویت و لەم ئایە تە شدا
ناوی هاتوہ ﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ﴾ النمل / ۸۲ .
واتە : کە بریار لە بارە یانە وه دەرکرا ، لە زەویە وه گیانلە بەریکیان بۆ دەردە کە ی نو
قسە یان لە گە لدا دەکات .

هەروەها (بیسان) یش شاریکە لە ئوردن و دەکە ویتە چۆمی شامیە وه لە نیوان
حوران و فەلەستیندا ، جیگە یە کە ئەگەر لە شاری مەدینە وه ئاراستە ی وەر بگێرین
دەکە ویتە لای خەیبەرە وه ، جیگە یە کی ناسراوه لە سەر زەمینێ یە مامە دا ، یەکیکە
لە گوندە کانی سەر بە موسل ، دوا جار یەکیکە لە گوندە کانی (مرو الشاهجان) . سەیری
کتیبی (معجم البلدان) ی (یاقوت الحموی) بەرگی (۱) لاپەرە (۵۲۷-۵۲۸) بکە .
هەروەها (زُغَر) یەکیکە لە و گوندانە ی کە دەکە ویتە بەرزایە کانی شامە وه (عین
الزُغَر) یش کانیە کە لە لای دەریاچە بۆگە نە کە وه بە پوکاری حجازدا ، نیوان ئەم
گوندە و (بیت المقدس) سی پۆژە ریگە یە . سەیری کتیبی (معجم البلدان) ی (یاقوت
الحموی) بەرگی (۲) لاپەرە (۱۴۲-۱۴۳) بکە .

هەروەها (دجال) یش بریتیە لە (المسیح المزيف) و بە پێی قسە ی ئەو کە سانە ی کە
هەوالە کان دەگێرێنە وه ، پیش دابە زینی عیسای کوری مریەم دەردە کە ویت ، شیوازی
دەرکە و تنە کە شی لە سەر سە کۆ و دوانگە یە کی سپی کە لە سەر شیوہ ی سە کۆ
سپیە کە ی لای پۆژە لاتی مزگە وتی گە ورە ی ئەمە وی دە بیئت لە دیمە شق .

یه که م جار ئه وهی مایه ی سهرسورمانه ئه وه یه که نوسه رو خاوه نی کتیبه کانی فهرموده به هه مو (موطآت و صحاح و مسانید و سنن) ده گانه وه هه روه ها کتیبه کانی ژیاننامه ی پیغه مبه ریش و خاوه نی کتیبه میژویه کان و ژیاننامه ی هاوه لانیس، له هه مو بابه تیکی گچگه و گه وره دا رای جیاوازیان هه یه و له کتیبه کانیاندا پرا جیاوازه کانیاان تۆمار کردوه، وه ک جیاوازیان له ساله کانی ته مه نی پیغه مبه رو ره نگی ئالاکه ی له جه نکه کاند او ناوی خوشکی ماریه ی دایکی باوه رداران و ناوی ئه و هاوه له ی که ماریه ی کرده خه لات بو پیغه مبه رو، هه روه ها تا ده گاته ئه و دوعا و نزایه ی که له ته حیاتی کۆتایی نوێژدا ده خوینریت که به تۆ شیواز ئه و دوعا و پارانه وه یان بو گێراوینه ته وه .

به لام ئه وه ی جیگه ی سهرنجه ئه وه یه که هه مو یان له کتیبه کانیاندا ده یان لاپه ره یان ته رخان کردوه بو گێرانه وه ی به سه ره اتی جه ساسه و دجال و یه ئجوج و مه ئجوج، که ئه توانین بلین: گێرانه وه ی ئه م به سه ره اته خالی هاوبه شی نیوان ئه و کتیبانه و نوسه ره کانیانه، که له هه ندیکیاندا دریژترو له هه ندیکیاندا کورت تر گێراویانه ته وه .

دوه مجاریش که سه رمان له م بابه ته سپرده مینیت هۆکاره که ی ئه و ویناکردن و ئاکارو پیا هه لدانه یه که، له به ناو فهرموده کاند له باره ی ناساندنی دجاله وه هاتون، به شیوه یه ک کراوه ته قسه یه ک و به ده می پیغه مبه ره وه گێرراوه ته وه بو نمونه: سه یری (صحیح مسلم / کتاب الفتن) بکه .

۱- چاوی راستی پوکاوه ته وه (حه دیسی ژماره ۱۰۰).

۲- له نیوان هه ردوو چاوی نوسراوه کافر (حه دیسی ۱۰۲).

۳- چاوی چه پی پوکاوه ته وه (حه دیسی ۱۰۴).

- ۴- قژی زۆر پره (حه دیسی ۱۰۴).
- ۵- دوروباری له گه لیدایه ریگه ده برن و ده برن، روبریک له ئاو و، روبریک له ئاگر، ئاوه که ئاگره و ئاگره که ئاوه (حه دیسی ۱۰۵).
- ۶- چاوی پوکاوه ته وه و شاخ و ئیسقانیکی زه قی له سه ره (حه دیسی ۱۰۵).
- ۷- له نێوان هه ردو چاویدا نوسراوه کافر، هه مو باوه پداریکی خوینده وارو نه خوینده وار ده یخوینتته وه (حه دیسی ۱۰۵).
- ۸- که روو ده کاته هه رشوینیک له شیوه ی به هه شت و دۆزه خدا باخ و بیستان و دۆلی ئاگری له گه لدايه (حه دیسی ۱۰۹).
- ۹- لایکه قژی زۆر جوان و پرن (حه دیسی ۱۱۰).
- ۱۰- له ناوچه یه کی شاخاویدا ده رده که ویت که ده که ویتته شام و عیراقه وه (حه دیسی ۱۱۰).
- ۱۱- ئه وه نده به خیرایی ریگه ده بریت ده لئیت: باران و زریانه و با پالی پیوه ده نیت (حه دیسی ۱۱۰).
- ۱۲- فه رمان ده کات به ئاسمان باران ده باریت و، فه رمان ده کات به زهوی پوه کی تیدا سه وز ده بیت (حه دیسی ۱۱۰).
- ۱۳- پیاویک بانگ ده کات و به شمشیر پیاوه که ده کاته دوله ته وه و، دواتر بانگ له پیاوه که ده کات و پیاوه که ش به پیکه نینه وه به ره و روی دیتته وه (حه دیسی ۱۱۰).
- ۱۴- ده دا به لای ویرانه کاند او هه موو ده بنه گه نجینه ی زیرو شوینی ده که ون (حه دیسی ۱۱۰).
- ۱۵- چونه ناو شاری مه دینه ی لی قه ده غه کراوه و ناتوانیت بجیتته ئه و شاره وه (حه دیسی ۱۱۲).

١٦- لە موغیرە ی کورپی شوعبەو ه گێرراو ه تەو ه که وتویە تی: من لە هەمو کەس زیاتر پرسیارم لە پیغە مەبەر کرد لە بارە ی دجالەو ه، بۆیە پیغە مەبەر پیی وتم: خەمی چیتە وا زۆر دە پرسسی...؟ بیخە مەبە ناتوانی ت زیانت پی بگە یە نیت، منیش وتم: ئە ی پیغە مەبەری خوا خە لک دە لێن: خۆ راک و پو باری لە گە لدا یە. وتی: ئە و لە لای خواو ه ند لەو ه سوک و بیبایە خ ترە که توانای کاری وای هە بی ت (حە دیسی ١١٤).

لە م ئاکارو ناساندنە دا ئەو ی مایە ی سەر سو پرمانە ئەو یە که جارێ ک دجال پی او ی که چاوی راستی پوکاو ه تەو ه و جارێ ک چاوی چە پی پوکاو ه تەو ه، ئە گەر هە ردو بە ناو فەر مودە که راست بن ئە وا دجال کو ی رە، هە رو هە لە گێر پانە وە کە دا دە لێ ت: لە ناو چاوانی نوسراو ه کافر و هە مو باو ه پداری کی خو ی ن دە وار دە ی خو ی نیت تەو ه و، لە جی گە یە کی تری شدا دە لێ ت: نە خو ی ن دە وارە کانی ش دە ی خو ی ن تەو ه، باشە ئە مە چۆ نە...؟

لە مانە ش هە مو ی سە یر تر ئەو یە که بە پیی ئە م گێر پانە وانە دجال لە توانا یدا یە باران ببار ی نیت و زەوی سە وز بکات و پو ه و گژو گیا سە وز بکات، دواتر خە لک دە مر ی نیت و زیندوشی دە کاتەو ه، ئە مانە ش ئاکار گە لێ کن بی جگە لە خواو ه ند کە س ئە و ئاکارو تاییە تمە ندیا نە ی نیە.

ئە گەر ئە م بە ناو فەر مودانە ش راست بن ئە وا: ئی مە بە تە واوی مانا، لە بە ر دە م خوا یە کی پە ر س تراو داین، نە ک لە بە ر دە م دجال و درۆ ز نیکدا.

بە لām ئە گەر بە پیی گێر پانە وە و حە دی سە کە ی موغیرە بی ت، ئە م بابە تە هی چ نیە بی جگە لە چە ند قسە و با سێ ک که بە ناو خە لکدا بلا بو ن تەو ه و ئە م بابە تە هی چ بنە مایە کی نیە، بە لگە ش بو ئە م راستیە ئە و رستە یە یە که موغیرە لە در ی ژە ی گفتو گو که یدا لە گە ل پیغە مەبەر دا هی ناویە تی و دە لێ ت: (خە لک دە لێن): پیغە مەبە ریش دژبە وە نە وە ستا و یە وە که موغیرە وتی، بە لکو بە وە لām ی کی کورت و یە کلا کە رە وە وە لām ی موغیرە ی دایە وە وە وتی: ئە و لە لای خواو ه ند لەو ه سوک و بیبایە خ ترە که توانای کاری وای هە بی ت.

ئەو هی له هەمۆی خۆشتره ئەو هیه که پێشەوا موسلم له (سەحیح) کهیدا له باره ی پیاویکەوه که جارێک ناوی (ئین صیاد) ه و جارێکی تریش ناوی (ئین صائد) ه و، وای داناو که خەلک له سەر دەمی پێغه مبهردا (به هەر هۆکارێکەوه که ته نهها خوا وه ند خۆی ده زانییت) ئەم (ئین صائد) هیان به دجال زانیوه .

موسلم بۆ ئەم بابەته پانزه گێرانه وه و به ناو فه رموده ی هینا وه و له کتێبه کهیدا و له به شی (کتاب الفتن وأشرار الساعة) داو له لاپه ره (۸۵-۹۹) دا نوسیویه تی .

ئیمه له و پانزه رپوایه ته، ته نهها یه ک گێرانه وه مان وه رگرتوه، ئەویش ژماره (۹۱) ه .

{ ... له ئەبی سەعیدی خدریه وه گێررا وه ته وه که وتویه تی: ئیمه به مه به سستی حه ج، یا خود عه مره کردن به رێکه وتین و (ئین صائد) یشمان له گه لدا بو، له جیگه یه کدا لاماندا بۆ حه وان ه وه، خه لکه که هه ریه که و به کارێک ه وه سه رقا ل بون و بلا وه یان کردو، ته نهها من و (ئین صائد) ماینه وه، له بهر ئەو هی زۆری له باره وه و ترا بو زۆر لایی ترسام، که ل و په له که ی خۆی هینایه لای که ل و په له که ی منه وه و داینا، منیش وتم: گه رما زۆره، چۆنه بیخه یته بن ئەو دره خته وه، ئەویش به گوئی کردم و خستی ه سیبه ری دره خته که وه، مه رپیکمان بۆ ئاماده کرا و مشتیک شیر ی هینا و پیی وتم: ئە ی ئە بو سه عید بیخۆره وه، منیش وتم گه رما که زۆره و شیر ه که ش هه ر گه رمه، مه به ستم ئە وه بو پیم ناخۆش بو له ده سستی ئە ودا شیر بخۆمه وه، بۆیه وتی: ئە ی ئە با سه عید له داخی ئە وه دا که خه لک ئە وه نده قسه و با سم له باره وه ده که ن خه رپیکه په تیک هه لواسم به دره ختی که وه و خۆم بخنکینم .

ئایا کێ هیه ئاگای له و فه رموده ی پێغه مبه ر نه بییت که له باره ی دجال ه وه ده لیت: (هو کافر) ئە و کافره ..؟ ده ی خۆ من موسولمانم ..؟ مه گه ر پێغه مبه ر نه ی وتوه که دجال ئۆجاخ کویره و مندالی نابیت ..؟ ده ی خۆ من مندالم هیه و له مه دینه به جیم هیشتون ..؟

ئایا پیغه مبه ر نهی و توه دجال ناتوانیّت بجیّته نه شاری مه دینه و نه شاری مه که وه...؟ دهی خو وَا من له مه دینه وه هاتوم و ده مه ویّت بچمه ناو مه که شه وه...؟.

ئه بوسه عیدی خدری ده لیّت: خه ریک بو منیش داوای لیبور دنی لیبکه م، پاشان پیی وتم: به لام سویند به خواوه ند من دجال ده ناسمو ده شزانم له کوی له دایک بوه و ده شزانم ئیستا له کوییه.

منیش پیم وت: ده به سه ئای له دهس تو...}.

سییه م سه ر سوپمانیش ئه وه یه که فه قیه به ریژه کانمان هر به وه وه نه وه ستاون به لکو ئه م گپرانه وه یان به فرموده ی پیغه مبه ر داناوه، به لکو کردووشیانه ته یه کیک له تایبه تمه ندیه کانی (تمیم الداری) و حوکمیکی شه رعیشیان لی هه لگوزیوه که ریگه دها به باشترین کهس (الأفضل) تا له کهسی ئاسایی (المفضول) وه هه وال وهر بگریّت و بیگریّته وه.

هه روه ها ریگه دهدات که پیغه مبه ران له سه رزاری هاوه له کایانه وه و له ریگه ی ئه وانه وه هه وال بگریّنه وه، هه روه ها ریگه دهدات که یاران و هاوه لانی پیغه مبه ر له (تابعین) و شوین که وته کایانه وه هه وال بگریّنه وه و به هه مان شیوه ریگه دهدات که (تابعین) له خه لکی ئاساییه وه هه وال بگریّنه وه.

له سه ده کانی سه ره تایی کۆچیه وه ئاسایی بو هه والیکی له م چه شنه بلاو بییته وه به ناو خه لکداو که سیش په خنه ی لی نه گریّت، چونکه زه مینه ی مه عریفی باو له و سه رده مه دا، به رده وام باوه ری و ابو که زه وی ته خته و کۆتایی وشکانیشی له کیوی قافدایه و له ویوه په یژه یه کی دریژ داناوه له ریگه ی ئه و په یژه یه وه مردوه کان سه رده که ون بو (ملکوت الأعلى) و، خه لکی وای ده زانی که زه ریاکان له دوای زه ریا تاریکه کانه وه دریژه یان هه یه به بی کۆتایی و، وایان ده زانی که ته نگه ی (جه به ل تارق) کۆتایی ئاوه دانیه و هیچ ئاوه دانیه ک له دوای ئه وه وه بونی نیه...!

ئەو نەزانی و نەفامیەیی که بآلی کیشابو بە سەر زۆریەیی گۆی زەویدا، زەمینەییەکی لەباربو بۆ ئەو کەسانەیی که خەیاڵی بەرینو خەیاڵ پالۆیلان لابو، تا بەدلی خۆیان ئەو خەیاڵ و ئەفسانانە دابریژن و بلاوی بکەنەو بەناو خەلکدا، تەمیمی داریش یەکەمی ئەو حیکایەت خوانانە بو که لەگەڵ خۆیاندا هەمو ئەفسانەکانی گاوریەتی خۆیانیان هینایە ناو موسلمانانەو و کاتیک موسلمان بون دەستیان کردە گێرانهو و بلاو پیکردنی ئەو ئەفسانەو خەوو خەیاڵاتەیی که لەلایان بو.

بەلام ئەو زەمینە مەعریفیە دواتر گۆرا، بەرپادەییەک که هەموو بستیک چ لە وشکانی و چ لە دەریاو زەریاکاندا، ئیستا ناوی خۆی هەییەو لەسەر نەخشەکاندا نەخشینراون.

ئەو کەسانەیی که خولیای دۆزینەو و گەپانیان لەمیشکدایە، دەستیان دایە گەپان بۆ دۆزینەو و ناسینەو و ناولینانی شوینەکان و یەک لەدوای یەک پرایانگەیاندن، که لەهیچ جیگەییەکدا نە لە دەریای شام (که ئەمڕۆ بە دەریای سپی ناوەرپاست ناوی دەبەین) و نە لە دەریای یەمەن (که ئیستا بە زەریای هیندی ناوی دەبریت) جیگەو دورگەییەک نییە که جەسەسەسی تیدا بژی، یاخود دجالی تیدا بەسرابیتەو و چاوەرپی ئەو بەیت که مۆلەتی دەرکەوتنی بدریت و بیته دەرەو.

لەوانەییە یەکەم دان پیدانان لەمبارەییەو (ئەو هی که ئیمە بینیبیتمان) بریتی بیته لەدان پیدانانەکی (یاقوت الحموی) که لەسالی (٦٢٦) ک کۆچی دوایی کردو، کاتیک هەوآلی جەسەسەو دجال و یەئجوج و مەئجوج و دابەزینی مەسیح لەدیمەشق دەگێریتەو دەلێت: هاوشیۆهی ئەم هەوآلە (هەرچەندە عەقل و ژیری ریگە بە پەسەند کردنی نادەن) لەکتیبەکانی خەلکدا زۆرن. سەیری کتیبی (معجم البلدان) بەرگی (١) لاپەرە (٣٥٢) بکە.

ئه وهی جینگه ی سه رسورمانه، له م سه رده مه شداو دوو سال بهر له ئیستا یه کیک له که ناله ئاسمانیه کان زنجیره بهرنامه یه کی دانابو له باره ی بهرپابونی مهرج و نیشانه کانی پوژی دوایی، ئه م زنجیره بهرنامه یه بهر دیرژی مانگی په مه زان سی (۳۰) ئه لقه ی لی پیشکesh کر او ناو نیشانی بهرنامه کesh بریتی بوو له (الوعد الحق) سه ر له بهری بهرنامه که پر بوو له م چه شنه ئه فسانه و خه وو خه یالانه، ته نانه ت ئه و ماموستا بهر پیره ش که بهرنامه که ی پیشکesh ده کرد ده یوت: ده لئین وینه کانی بو شایی ئاسمان هه موو خالیکیان له سه ر زه ویدا به وشکانی و ده ریاو زه ریاکانه وه ده ست نیشان کردوه و هیچ جینگه یه کیان به ناوی دورگه ی جه ساسه وه نه بینوه ته وه .

ئه م بهر پیره وه ک تانه دان له م هه واله ده یوت: ئه م چه شنه قسانه به لای ئیمه وه گرنگ نین، چونکه ئیمه به لگه مان له م باسانه دا په راوی خوا وه ندو سونه ت و په ویه ی پیغه مبه ره (دلینا الکتاب والسنة)!! .

من نازانم ئه م بهر پیره له باره ی کام په راوو کام سونه ته وه قسه ده کات و مه به ستی چه ..؟ چونکه ئه م چه شنه قسه و ئه م چه شنه کارانه ده سبه سه را گر تنی عه قل و ژیری و فامو لیکنده وه ی گو یگرو وه رگه .

بو جاری سیهم ده پرسین: کام عه قل یه که زانا بهر پیره کانمان ده یانه ویت بیپاریزن ..؟ هه ر که سیک سه رنج بدات به ئاسانی بو ی ده رده که ویت که بانگه واز کردن بو پاریزگاری له عه قل، بانگه وازیکی خه یالیه و ته نها بو ئاراسته کردنی بو ده ره وه دارپیراوه و، بو ئاستی کرداری و جیبه جیکردنیش چه شنه بانگه وازیکی تریان هه یه، که یه کیکیان له مباره یه وه ده لیت: له ئیسلامدا و به لای فیه زانه کانه وه عه قل و ژیری به یه کیک له سه رچاوه کانی فیه ی ئیسلامی دانانریت، چونکه عه قل ناتوانیت داد په روه ری له خودی یاساکانیشدا جیبه جی بکات، به لگو له وه ش زیاتر هه ندی جار ناتوانیت بابه تیبون و بیلایه نی خو ی بیپاریزیت، چونکه عه قلی مرؤقه کان له هه ستر کردن و توانا کانیاندا جیاوازن و ئاستی جوړا و جوړیان هه یه ... سه یری کتیبی (تجدید الفقه الإسلامی) د. وهبه الزحیلی لاپه ره (۱۶۴) بکه .

شیخ له م نوسینه یدا به یهك دیر خه تی راست و چه پ ده هیئیت به سهر ئه و ده یان
 ئایه ته دا که له دابه زینراوی به جیدا هاتون و فه رمان به مروقیایه تی ده که ن بیر
 بکه نه وه و له دیارده کان رامینن و سهرنج بده ن، ئه میش وه ک هاو پریکانی تری، داوای
 ئه وه ده کات به یه کجاری پشت له عه قل بکه ین، که ئه مه کاریکی ئه سته مه .
 چونکه ته نها به عه قل هه ست به شته کان ده کریت و ده ناسرینه وه و راست له نا
 راست و هه له جیا ده کریته وه .

ته نها به هوئی عه قله وه یه که ئه رک ده خریته سهرشان و پرس و کاره کان
 سه رده گرن، چونکه ته نها نا ته واوه کان و مندالانن پرسیا ریان لینا کریت له باره ی
 کرده وه کانیانه وه .

له م نیوه نده شدا شیخ دیت و داوای ئه وه ده کات که به شیوه ی ره ها و گشتی
 ده ست به (نقل) وه بگرین که ئه مه ش ئه سته مه ، چونکه له و (نقل) ه دا که شیخ باسی
 ده کات، ئه وه نده گپرانه وه ی نه شیوا و ناپه سه ندو کارو داواکای نابه جی هه ن، مروق
 له ئاستیاندا سه رسام ده بیئت، چه ند نمونه یه کمان له و گپرانه وانه پیشتر باس کردون .
 ئیمه فه رموده ی خواوه ند ده خوینینه وه که ده فه رمویت: ﴿مَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا
 مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾ الأحزاب/ ۳۶ .

واته: هه یچ باوه رداریک بوئی نیه بژارده ی بیئت له کاریکدا ئه گه ر خواوه ندو
 په یامهینه ره که ی بریاریکاندا له باره ی پرسیکه وه .

ئه م ئایه ته له دریزه ی باسیکدا هاتوه و له باره ی روداویکی دیاریکراوه وه قسه
 ده کات، ئه ویش روداویکه له نیوان په یامهینه رو زه ینه بی کچی جه حشدا، به پیی
 تیگه یشنی زانایانی به ریز که بیان وایه له سه ره ئه و بنه مایه ی که ده لیت: زانایان
 وه چه و نه وه ی پیغه مبه رانن، له پروانگه ی ئه م ئایه ته وه بویان هه یه هه رکه س
 بیانه ویئت به بریاریک بیخه نه بازنه ی تاوانه وه بوئی نه بیئت له ئاست ئه ماندا بژارده ی
 هه بیئت .

له کاتی کدا زهینه ب به نابهدلی گوپرایه لی له م فهرمانه کرد، ئەمهش دهگونجیت له حاله تیکی تایبه تدا له نیوان باوکیک و کچه که یداو له هر ولاتیکی دونیادا پویداته وه، به لام ناکریت ته شریع و به شیک له و یاسایانه ی که ده بیت په پیره ویی لیبکریت، به لکو ئەم به سه رهاته چیرۆکیکه له چیرۆکه کان و هیچی تر، لیره وه تیده گهین که عه قل ئامرازیکه بو هه لباردنی بژارده کان و هیچ پیگه یه کی نیه له حومه کانی خواوه ندا که په یامهینه ره که ی پاسپاردوه به گه یاندنیان به خه لکی.

به لام دوباره ئیمه وا تیده گهین، ئەم حوکم و یاسایانه له نبه ره ته وه به هیچ شیوه یه که له داخوازی و توانا و تایبه تمه ندیه کانی عه قل ده رناچن و پیچه وانیه عه قل نین، چونکه ئایه ته کان به یاسا و پسا کانیانه وه و به فرمان و پریگریه کانیانه وه هر هه مویان بو که سانیک هاتون که ژیرمه ندن و بیرده که نه وه و خواهن هوش و بیرن (إنما نزلت لقوم یعقلون ویتفکرون).

بیگومان ئیمهش ده زانین (وهک شیخیش له پرسته یه کیدا ئامازه ی پیکرد) که عه قل کان له توانای تیگه یشتن و لیهانیاندا جیاوازن، به لام ئەم جیاوازیه نابیته هۆکارو ناکریت بکریته بیانوی سپرکردن و په ک خستن و سپرینه وه ی پۆلی عه قل له دارپشتن و جیبه جی کردنی یاسا و پسا کاندا.

پاش ئەم هه مو سوکایه تیکردنه به عه قل و ژیری مروّف، ئایا چیتر شیخه کان پویان دیت و بویان هه یه له سه ر شاشه ی که ناله ئاسمانیه کان به دورویی و هات و هاواره وه ئەو بیروکه یه بخه نه وه پوو بلین: ئیسلام ئاینی عه قلّه...؟ یا خود پاش ئەو هه مو گالته کردن و به که م زانینه ی عه قل و ژیری مروّف، که سانیکی وه ک بوخاری و موسلیم... هتد شایسته ی ئەوه ن پیمان بو تریت پیشه واو (إمام)... ئەوهش جیگه و مایه ی مه ترسی گه وره یه ئەوه یه که ریزگرتنی عه قل به لای سه رکرده و رابه ره

عهره به کانیسه وه وهک ئه و ریزه بیت که هیما دیاره کانی ناو که له پور گرتیان له عهقل و هه مویان هوکارو ریگه خوشر بون بو دهس له کار کیشانه وه که نارخستنی عهقل و ژیری عهره ب بو ماوهی چهند سه دهیه ک.

ههروه ها هه موو ئه و گپرانه وانهی که له ناو کتیه کاند او به ناوی فهرموده وه پیمان گه شتون و باس له بابه تی جیهانی دهره وهی ههستی (غیبیات) ده که ن، هه موو ئه مانه ش سوکایه تی به عهقل و ژیری مرؤقیه تی ده که ن و وای ده گه یه نن که ویستی خوابی له گه ل عهقلی مرؤقه کاند ناگونجیت و ریگ نایه ته وه، بو دهرچه ی خو دهر بازکردن و بیده نگ کردنی به رانبه ره کانیشیان ئه م نایه ته یان ده هی نایه وه که ده فهرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾.

پیشتر باس له وه کردبو که ئه م قسه یه ده چیته خانهی دلله پراوکی شه ی تانه وه، که هه ول دهاد خوی بخزینیته ناو عهقل و ژیری مرؤقه کانه وه و بیده نگ و سریان بکات. چونکه عهقلی مرؤقه به دوا ی ئه وه دا ناگه ریت که توانستی خواوند بو ئه نجامدانی کاریک چۆن و چنده، به لکو له وه ده کولیته وه که چۆن ویست و خواستی خواوند گه لاله بوه بو ئه نجامدانی هه ر کاریک له گه ردوندا.

واته: ئیمه بو نمونه له و خواسته ی خواوند ده کولینه وه که له پشت به دیهینانی خو ره وه یه، نه ک ئه و توانایه ی که پیویسته بو به دیهینانی خو ر، بویه خواوند فهرانمان پیده کات و ده فهرمویت ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ﴾.

واته: پییان بلای: بگه رین به زه ویدا و سه رنج بدن و بزنان چۆن سه ره تای بون و به دیهینانی گه ردون دهستی پیکرد.

خو ئیمه نه هاتوین بپرسین ئایا خواوه ند ده توانیت خوړ له شیوه ی سیگوشه دا دروست بکات له باتی شیوه ی ئیستای که خره، بویه خواست و ویستی خواوه ند سازو گونجاوه له گه ل عه قلی مروځدا.

به لام زوربه ی ئه م بابه تانه ی که له باره ی جیهانی دهره وه ی ههستی (الغیبات) که له کتیبه کانی (فه رموده) دا هاتون له گه ل ئه م راستیه دا ناگونجین، بویه شایانی ئه وه ن پشت گوئی بحرین و که نار بحرین، به تایبته ئه و چه شنه ی که ناوی لئراوه (أحادیث قدسیه) که پریه تی له بوختان و درو.

زوربه ی ئه وه ی له کتیبه کانی (فه رموده) دایه، له بناغه وه شایانی ئه وه نیه که خواوه ند به نیگا و سروش (وحی) په وانه ی بکات بو هیچ که سیک، چونکه وه حی و نیگا و سروش، زور به پیزترو پیوزتره له وه ی که بابه تی وای تیدا بیت، ئه مه ش ئه وه ده گه یه نیت که ئیمه ته نها یه ک چه شن وه حی و نیگامان له به رستدایه که بریتیه له دابه زینراوی به جی (التنزیل الحکیم) و هیچ شتیکی تر به ته نیشته وه وه ک وه حی و نیگا، نا ناسین و بونی نیه به لامانه وه.

له و که له پوره دا که بومان گو یزراوه ته وه دوو چه شنه کیشه و گرفتمان هه یه: یه که م: گرفت و کیشه یه ک له روی عه قل و ژیریه وه (مشکله عقلیه) له م به شه دا وه رچه رخان و ئاوه ژوکردن و لادانی و ته کان له مه به سته کانیا ن و به کار هینانیا ن له به رژه وه ندی ده سته یه کی دیاریکراودا پرویداوه.

له قوناغیکی تری مه ترسیدارتردا ئه م کیشه یه گه وره تر ده بیت و ده کریتیه چه قویه کی تیژو ناماده کراو بو سه ربړینی بیرو هوش و عه قل و ژیری مروځ و ناچارکردنیا ن به دورکه و تنه وه له شانوی ژیا ن و سپرکردنیا ن، ئه و مه ترسیه ش له دهره نجامی ئه و تیگه یشتن و بیروباوه په وه دیته کایه وه که ده لیت: (الوحي

وحیان، وحی قرآنی و وحی حدیثی) واته: دوو چه‌شن وه‌حی ونیگا هه‌یه، وه‌حی و نیگای قورئان، وه‌حی و نیگای فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ر، ئەم تیگه‌یشتنه هه‌له‌یه‌ش له‌ئاکامی به هه‌له‌ لیكدانه‌وه‌و به هه‌له‌ راقه‌کردنی ئەم ئایه‌تانه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرت که ده‌فه‌رموئیت: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ * إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ النجم/۳-۴.

واته: له‌خۆراو له‌بۆشاییه‌وه گوتار نادات، به‌لکونیگایه‌که بۆ ره‌وانه‌کراوه.

بۆ ئەوه‌ی بتوانین هه‌موو ره‌هه‌نده‌کانی ئەم گرفته‌عه‌قلیه‌ بخه‌ینه‌پوو، پونی بکه‌ینه‌وه که ئەم گرفته‌به‌هۆی خویندنه‌وه‌ی هه‌له‌و ئاوه‌ژووی راقه‌کاران بۆ ئەم دوو ئایه‌ته‌ی سوره‌تی (النجم) واته: ئایه‌ته‌کانی (۳-۴) هاتوه‌ته‌کایه‌وه‌و، پاشان زانا به‌پێژه‌کانیش پشتیان به‌و خویندنه‌وه‌ولیکدانه‌وه هه‌له‌و ئاوه‌ژوانه‌ به‌ستوه‌ بۆ سه‌پاندن و چه‌سپاندنی هه‌ژمونی خۆیان به‌سه‌ر‌عه‌قل و هه‌لسوکه‌وتی خه‌لکدا، بۆ پونکردنه‌وه‌ی ئەم بابته‌و شیکردنه‌وه‌ی، پێویسته‌ پیناسه‌یه‌کی وردی زمانه‌وانی بکه‌ین بۆ هه‌ریه‌ک له‌چه‌مکه‌کانی (کلام) و (قول) و (لفظ) و (نطق).

عه‌بدوالله جه‌ماله‌دین کوری هشامی ئەنساری که له‌نێوان سه‌له‌کانی (۷۰۸-

۷۶۱ک) ژیاوه له‌کتیبی (قطر الندی وبلل الصدی) دا ده‌لئیت:

- الكلمة: قسه‌یه‌که، جیاوازی نیه تاک بیت یاخود پیکهاته (قول مفرد أو مرکب).

- القول: ده‌ربرین و گوزاره‌یه‌که ئاماژه ده‌کات بۆ ماناو واتایه‌ک، وه‌هه‌مو

گوزاره‌و ده‌ربرینی‌کیش قسه‌نیه (لفظ دال علی معنی... و لیس کل لفظ قولاً).

- اللفظ: ده‌ربرینی ئەو ده‌نگانه‌یه‌که چه‌ند پیتیک له‌خۆ ده‌گرن، ئیتر ئەو

ده‌ربرین و پیتانه‌مانایه‌ک بدن به‌ده‌سته‌وه‌یان نا جیاوازی نیه.

(کلمة) و وشه ش ئه گهر يهك ده ربړين بېټ و وانا بدات به دهسته وه، ئه وا وشه يه كي تاكه وهك(زید، خادم، فرس) ئه گهر زیاتر له ده ربړینیکیش بو، ئه وا وشه يه كي پیکهینزاو وهك: (غلام زید) هه روه ها وهك(كذلك يضرب الله الأمثال للناس).

(النطق) یش به لای زه مه خشه ریه وه برتیه له (پونکردنه وه و پراگه یاندن) ئه م مانایه شی له ته فسیرو پراغه ی ئه م ئایه تانه دا هیئاوه که ده فهرمون: ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ﴾ *
عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿ الرحمن/۳-۴.

هه ر له م دیدگایه وه بوه که ئه رستو به م شیوه یه پیناسه ی مروؤ ده کات و ده لیت: بریتیه له دروستکراویکی زیندوی گویه نده و خاوه ن توانای ده ربړین (المخلوق الحي الناطق المبين) وهك سه رنج ده ده ين نه ی وتوه دروستکراویکی هاوارکه رو قیره قیرکه رو قسه که ری بیمانایه .

چونکه ئه گهر وای بوتایه پیناسه که هه موو گیانله به رانی ده گرته وه و پیناسه که تاییه ت نه ده بو به مروؤقه وه، چونکه زیکه زیکی چوله که کان و نه پره ی درنده کان و بوړه ی ئاژه له کان، هه مویان چهند ده نگیکن که ده رده برړین به بی مانا (به لای ئیمه وه).

لیړه وه تیده گه ین که خواوه ند کاتیک له فوکردنی پوچه وه به به ری ئاده مداو کاتیک خواوه ند هه موو ناوه کانی فیړی ئادم کردو له ریگه ی ئه و پوچه وه که کردی به به ریدا ئه و توانایه شی پیبه خشی که واتای ده نگه کان و ئامازه کان لیکیجا بکاته وه، واته: فیړی کرد که ده نگه کان و واتا کان لیک بدات و بزانیټ ئه و دوانه پیش دارنینیان له یه کتر په یوه نده کی سروشتی و ئاسایان به یه که وه هه یه .

هه وره ها تیده گه ین که (الم) له ئایه تی (۱) ی سوره تی (البقره) دا، چهند پیت و برکه یه کی ده نگه ی ئه و تون که ده کریت ده ربړین.

به لام نابنه نه راگه یه نراوه نه قسه ش، چونکه کاتیک مروّفه م پیت و برگه دهنگیانه ده بیستیت له زه ینیدا ناگورین بۆ چه ند وینه یه که و اتاو ئاماژه ی تایبه تی خو یانیا ن ببیت.

بۆیه دوا جار له ماناو واتای فه رموده ی خواوه ند تیده گه ین که ده فه رمویت:

﴿وَوَرَّثَ سُلَيْمَانَ دَاوُودَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلِّمْنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ النمل/۱۶.

واته: سوله یمان به میرات و پشتا و پشت جیگه ی داودی گرته وهو، وتی: ئه ی خه لکینه فیّر کراوین که راگه یه نراوه کانی بالنده کان تیبگه ین و له هه مو شتیکیشمان پیبّه خشراوه .

ئه گه ر سه رنج بده ین له م ئایه ته دا باس له وه کراوه که سلیمان (س.خ) فیّرکراوه که له راگه یه نراوه کانی بالنده کان تیبگات، بۆیه ئه گه ر راگه یاندن و (نطق) ته نها بریتی بوایه له ده ربهرین و (لفظ) ی ده نگه کان ئه ی وت: (سمعنا منطق الطیر). هه روه ها له ئایه ته که وه تیده گه ین که ئاماژه بۆ کردارو پرۆسه یه کی فیّرکاری و عه قلی و لوجیکی ئه و تۆ ده کات که بۆچونه که ی ئیمه له مباره یه وه پشت راست ده کاته وه، که وتمان راگه یه نراوه و (منطق) بریتیه: له و ده ربهرینه بیسراوه ی که عه قل په سه ندی ده کات و مانایه کش له خو ده گریت.

ئه گه ر که سیک هات و ره خنه ی له م پیناسه یه ی ئیمه گرت و رملی ئه وه ی لیدا که گوا یا گیانله به ران به گشتی و بالنده کان به تایبه تی، چه ند ده نگیک ده رده برن که مروّفه لییا ن تیناگات چونکه ماناو واتایان نیه. ئه و ئیمه له وه لامدا پیی ده لیین: خودی په یامی ئاسمانی پیناسه که ی ئیمه پشت راست ده کاته وه و رمل و لافلیدانه که ی ئه وانیش پوچه ل ده کاته وه.

ئہ گہر وانه بوايه ئہی چۆن سوله یمان به قسهی میروله که پیکه نی، که له ئایه تی (۱۹) ی سوره تی (النمل) دا باس له م بابه ته ده کات، ههروه ها ئه ی چۆن سوله یمان قسه و گفت و گوی کرد له گه لّ په پوسلیمانه (الهدهد) ه که داو فره مان ی بۆ ده رکرد...؟ ئه م بابه ته ش له ئایه تی ژماره (۲۷-۲۸) ی سوره تی (النمل) دا باسکراوه .

ئه م ئایه تانه ئه و راسته پون ده که نه وه که گیانله به ران به گشتی، به بالنده و مارو میروو ئاژه لانه وه، هه مویان زمانیان هه یه و، له یه کتر تیده گه ن و، که مروقی ئاسایی له زمانه کانیا ن تیناگات، مانای ئه وه نیه زمانیا ن نیه .

ئه م بابه ته ش ئه و داهینانه زانسته یمان بیرده هینیتیه وه که هه ندی له زانایان سه رقالی ئه وه ن، چه ند ئامیژیکی وریاکه روه وه دابهینن تا یارمه تیا ن بدات له زه ریاکاندا له دهنگی دۆلفینه کان تیبگه ن واته: له ده ربیرینه کانیا ن بگه ن.

لیره وه تیده گهین که گه یاندن و (نطق) بریتیه له: پونکردنه وه ی ده ربیرینه کان به ریگی گه یاندنیکی دهنگی راسته وخۆ به په یوه ندیه کی لۆژیکی عه قلانی له نیوان ده ربیرینه کاند، واته: به بونی پال دراوو پال پیوه دراویک، ئه مه ش ئه و بابه ته یه که له پوی پیزمانه وه به م شیوه یه پیناسه ی ده که یین: قسه و گفتوگۆ بریتیه له و مانا و اتایه ی که مه به سه ته له ده ربیرین و پونکردنه وه کاند بگه یه نریت، هه ردوکیشیا ن ته نها له دروستکراویکه وه ده رده چن که توانای بیرکردنه وه و لیجیا کردنه وه ی باش و خرابی هه بییت.

به لگه ش له سه ر ئه م راستیه ئه وه یه که: خواوه ند له ئایه تی ژماره (۱۹) ی سوره تی (النمل) دا به (م) ی کۆ (میم الجمع) ئاماژه ی بۆ میروله کان کردوه که بۆ دروستکراوی عاقل و ژیرمه ند به کار دیت وشه ی (مساکنکم) ی بۆ به کار هینا ون.

ههروه ها له ئایه تی ژماره (۴۴) ی سوره تی (الإسراء) دا به ناوی په یوه ست (الأسْم الموصول) ی (مَنْ) ئاماژه ی کردوه بۆ ئه و دروستکراوانه ی که له گه ردوندا دین و

دهچن و ته سببجات ده کهن، ئەم چه شنه ناوهش (الاسم الموصول) تاییه ته به دروستکراوه خاوهن عهقله ژیرمه نده کانه وه که له م ئایه ته دا ده فه رموئیت: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَافَّاتٍ كُلُّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ النور/ ٤١.

هه رکهس (له بهر پۆشنایی ئەم لیکدانه وه یه دا که کردمان و له و پوه وه که ئەم پیتانه چۆن له زمانه کانی سهر پوی زه ویدا وه ک برگی دهنگی هاتون) سهرنج بدات له پیتنه دابراوه کان که له سه ره تایی سوره ته کاند هاتون، ئەوجا ئەم به راوردانه یارمه تیمان ده دن له و فه رموده ی پیغه مبه ر (د.خ) تیبگه ین که ده فه رموئیت: (أوتیت جوامع الكلم وأختصر لي الكلام إختصاراً). واته: من کۆی وشه و پرسته و ده برپینه کانم پیدراوه و قسه و گفتوگۆم بۆ کورت و پوخت کراوه ته وه.

پیغه مبه ر له م فه رموده یه دا باس له ده سه ته واژه و پرسته و ده برپینه کان ده کات، نه ک راگه یاندن و قسه کان {فهو يتحدث به عن المفردات (الكلمات) والألفاظ، لا عن النطق والقول}.

هه روه ها ئیمه و تیده گه ین که پیغه مبه ر (د.خ) ئاماژه بۆ ئەو برگی دهنگیانه ده کات که له سه ره تایی سوره ته کانه وه هاتون، که ئەمهش له گه ل ئەم قسه یه ییدا ریک و پراوپر ده رده چیت که ده لیت: (أوتیت القرآن ومثله معه) هه روه ها پراوپر ریک دیته وه له گه ل ئەو ئایه ته دا که ده فه رموئیت: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ﴾ الحجر/ ٨٧.

پیوسته ئاگامان له وه بیت ئەو کتیبانه ی که پییان ده وتریت کتیبی فه رموده و قسه کانی پیغه مبه ر، هه چ په یوه ندیه کیان به م بابه ته وه نیه، ئەگه ر به چاوی لیکۆلینه وه و تیرامانه وه سهرنجی هه مو کتیبه کانی فه رموده بده ین، به تاییه ت ئەو ریوایه ت و گێرانه وانه ی که باسی ده ره وه ی جیهانی هه سته و نیشانه گه وره و

بچوکه کانی پوژی دوایی ده کهن، چه شنه کورتی و پوختی و په وان بیژیته کی نه و توپان تیډا به دی ناکه یین که بیانگه په نیته ئاستی (جوامع الکلم) و هه مویان به پیی ریزبه ندی په وان بیژی و لوجیکی، له خوار ئاستی ناوه جیه وهن و زوره یان له پازو به یازو چیروکی مندالان ده چن.

نه گهر بگه پینه وه سهر باسه که مان، ده بینین ئامرازه کانی دهر برین و قسه کردن و دهنگ دهر برین، بریتین له دهنگه ژیکان و گوچکه و ئامرازه کانی بیستن، هه مو گیانله به ران به مروؤو ئازه ل و بالنده و... هتد. تیایدا په کسانن، ئامرازه کانی (نطق) و گه یاندنو و ته بیژیش بریتین له ده ماغ و فام و مه به ست و ماناکان و، په یوه ست کردنی وشه و پرسته کان به په یوه ستیکی ژیرانه و لوجیکیانه که پیی ده لاین: زانستی (النحو).

(قول) و قسه ش نه و واتا و مانایه یه که مه به ست که له بیژره وه بگوژیته وه بو بیسه رو مه به ستیش لیی تیگه یاندنی بیسه ره.

لیره وه یه که خواوهند سویند ده خوات و ده فهرمویت: ﴿فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ﴾ الذاریات/۲۳.

واته: سویند به په روه ردگاری ئاسمان و زهوی، نه وه که بوتان هاتوه نه وه ندی حهق و راستیه وه که نه وه ی که ده یلین و دهری دهرین و (نطق) ی پیده که ن.

نه گهر (منطق) و گه یاندن بریتی بوایه له (لفظ) و گوڤتمان، نه واه به راوردده که ته و او دهرنه ده چوله نایه ته که دا.

نه گهر تیگه لکردنی (قول) و (نطق) له لایه ن زانا به ریزه کانه وه له کاتی لیکنده وه و راقه کردنی نایه ته که ی سوره تی (النجم) دا که پیشتر باسمان کرد، مایه ی سهرسامی و سهرسوپمان بیت، نه واه په تای (ترادف) و هاوشیوه یی وشه کان په لی خواونه که ی ده گریت و بو لای خراپترو تالتر پای ده کیشیت، به لام له وهش زیاتر

سه رمان له وه سور ده مینیت که چۆن جیاوازیان نه کرده له نیوان (عقل) و (نطق) داو خواوه ند ئه وه رت ده کاته وه که پیغه مبه ره که ی له خوراو بیهوده (نطق) ی کردییت و راگه یانراوی راگه یان دییت، چونکه (هوی) و گوتره کای و بیهوده یی دژی (عقل) و ژیرمه ندیه و (هوی) خراپترین ده رده بو ژیری و (عقل).

ئیمه ده زانین که (لفظ) و گوتمان، خزمه تکاری (نطق) و گه یاندنه و ده شانین که (نطق) و گه یاندنیش خزمه تکاری (قول) و قسه ی به مه به سته.

چونکه (کلمات الله) چه ند یاسایه کن له په راوی پیغه مبه رایه تی و (نبوة) دا ده یان بینینه وه، به لام به هیچ شیوه یه که له په راوی په یامهینه ری و (رسالة) دا بونیان نیه. هه روه ها (قول) و قسه کانی خواوه ندیش وه ک و اتا و مانا، له په راوی په یامهینه ری و (رسالة) دا ده یان بینینه وه و بونیان هه یه، له په راوی پیغه مبه رایه تی و (نبوة) یاشدا وه ک یاساو ریسا ده یان بینینه وه و بونیان هه یه (قوله الحق). ئه رکی (نطق) و گه یاندن، به جوان گه یاندنی ئه و قسه و (قول) انه ی خواوه ندو (کلمات) ه کانیه تی.

جا ئه م گه یاندنه جاری وا هه یه به گفتمان و (لفظ) یکی بیسراو ده بییت و، جاری واش هه یه به (لفظ) یکی نوسراوی تاک و، جاری واش هه یه ئاماژه و هیمایه که ده بییت^(۷) نمونه ی ئه م چه شنه ی دوا ییش: وه ک راته کاندنی سه ر، چ به ره زامه ندبون یا خود ره تکرده وه ی پرسیک بییت.

(۷) لیره دا تیده گه یان که پۆلی سونه و سیره ی راست و دروست چیه و ئه و تۆمه ته نار په وایه ش رت ده بیته وه که هه ندیک که س به شیوه ی ره ها ده دیده پال نوسه ر و نوسینه کانی، گوا یا باوه ری به سونه و سیره و فه رموده کانی پیغه مبه ر (د.خ) نیه، به لکو کیشه ی ئه م تیزه له گه ل ئه و ده س هه لبه سانه دایه که به ناوی فه رموده وه هاتوه ته ناو بیری ئیسلامیه وه. (وه رگیزی).

ههروهها وهك كردنهوهی له پهی دهستهكان له کاتی نزاو دوعاکردن و پارانه وهدا له کاتی سهرسامی و بیدهسه لاتیدا، له دیر زه مانه وه شاعرو هه لبه ستوان وتویه تی و، باشیشی وتوه که ده لیت:

العبد يُقرع بالعصا والحر تكفية الإشارة

پاشان پیویسته له سه زمان ئه م سویندهی که ده لیت: ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ و، ئه وه لاهمی که ده لیت: ﴿مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ﴾ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ النجم / ۱-۴. پیویسته له سه زمان ئه م سویندو وه لاهمی سوینده په یوه ست بکه ین به یه که وه.

ئهو ئه ستیره یه کامه یه ئه گهر بهر ببیته وه...؟ ئایا که سیک که ره م ده کات پیمان بلیت: ئهو ئه ستیره یه کامه یه که ئه گهر بهر ببیته وه، بۆمان پونده کاته وه که وه حی و نیگایه ک هه یه، یاخود ئایا په یوه ندی ئه م ئه ستیره یه چیه به قسه کانی په یامهینه رو کرده وه کانی وه...؟

له دابه زینراوی به جیدا نه بیت ناگونجیت ئیمه ئه ستیره یه ک ببینین به رببیته وه، چونکه په یامی ئاسمانی به ئه ستیره داری و خالبه ندی هاتوه (فالتنزیل جاء منجماً). وتهی خواوهنده که ده فه رمویت ﴿وَالْفَجْرِ﴾ وَكَيْلِ عَشْرِ ﴿وَالشَّفَعِ وَالْوَتْرِ﴾ الفجر / ۱-۳. لیره ئیمه وا تیده گه ین و وا ده بینین که (التنجیم) بریتیه له ئه ستیره و برکه کانی نیوان ئایه ته کان و، ئه گهر یه ک ئه ستیره له نیوان ئایه ته کاندای بکه ویت، به ته وایی مانای ئایه ته کان تیک ده چیت و ده گوریت.

ئه م راستیه ش به رونی له فه رموده ی خواوهندا ده بینین که ده فه رمویت: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ (۱۲) ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ﴾ المؤمنون / ۱۲-۱۳.

دانانی ئهستیره له نیوان ئه م دو ئایه ته دا پیشانمان ده دات و پیمان ده لیت که :
ئایه تی یه که م ئه لقه یه که له زنجیره ی گه شه سه ندن، پاشان ئایه تی دوهم
قه له مبارزیکه بو قوناغیکی دواتر به لام راسته وخونا، ئه وقوناغه بریتیه له هیلکه یه ک
له ره حمی ژندا.

بو یه ئه گهر ئه و ئهستیره لابریت و بکه ویت که له نیوان ئه م دوو ئایه ته دایه، ئه و
هه و الله که پیچه وانه و دژ به یه ک دهرده چیت، ئه م تاییه تمه ندیه ش ته نها له په یامی
ئاسمانیدا هیه، چونکه وه حی و نیگای خواییه و ئه م بابه ته هیچ په یوه ندیه کی نیه
نه به قسه و نه به کردارو رهفتارو بریاریکه وه که له لایه ن پیغه مبه ره وه بیت.

ئه و ئایه تانه ی سوره تی (نجم) یش هیچ په یوه ندیه کیان نیه به و باسه وه که زانایانی
به پرژوا لئی تیگه شتون گویا باس له قسه و کردارو رهفتاری پیغه مبه ر بکات، به لکو ئه م
ئایه تانه باس له وه حی و نیگای ئاسمانی و دابه زینراوی به جی ده که ن.

ئستاش دینه سه رباسی پیناسه ی (فه رموده ی پیغه مبه ر) یان وه ک فه قیه ه
به پرژه کان پیی ده لین: گویا وه حی و نیگایه کی تری دوهمه و وه ک ئه و به پرژانه
ده لین: گویا خواوند بیروکه که به وه حی و نیگا ده نیریت بو موحه مه د و ئه ویش به
ده وری خو ی و به ریکاری تاییه ت به خو ی و به زمانی خو ی، هه لده سی ت به
دارشتنه وه ی ئه و بیروکه یه ...!!

لیره دا جیگه ی خو یه تی ئه م پرسیاره بکه ن: تاکه ریگه و شیوازیک که خواوند
ویستی له و ریگه یه وه قسه له گه ل به نده کانیدا بکات، بریتی بو له ریگه ی گفتوگو ی
زمانه وان ی که ده فه رمویت: ﴿حَمَّ*عَسَقٌ*كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ الشوری / ۱-۳.

ته نانهت خه ونه کانیش که ئیمه و هه مو مروقایه تی ده یانبینین، هه ر چه ند به شیوه ی سومبولیش بیّت هه ر به شیوازی گفتوگۆی زمانه وانیه . پرسیاره که نه مه یه: به کام زمان خواوند بیروکه که ی نارد بو پیغه مبه ر...؟.

ئایا به زمانی ئینگلیزی ره وانیه ی کردوه، دواتر پیغه مبه ر به زمانی عه ره بی دایرشته وه...؟ یان به زمانی گشتی (العامیه) بۆی ره وانه کردو پیغه مبه ر وه ریگپرایه سهر زمانی ره وان بیژی (الفصحی)...؟ چونکه هیچ بیروکه یه ک نیه چی وه یه کی زمانه وانیه نه بیّت، ئه و راستیه ش له م ئایه ته دا به دی ده که ین که ده فه رمویت: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَاِذَا خَفَتْ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي﴾ القصص/۷.

له ئایه ته که دا ده بینین که خواوند ریئماییه گه لیکی زۆرو پاسپارده ی داوه به دایکی موسا له باره ی چاره نوی کوره که یه وه، بۆیه ده پرسین ئایا ئه و ریئماییه و پاسپاردانه به چ زمانیک بوه...؟

به م شیوه یه ده بین ئه و قسه یه بی بنه ما ده مینیتته وه که له باره ی به ناو فه رموده قودسیه کانه وه ده یلین.

هه ر که سیش ئه م بیرو باوه ره ی بیّت و دان به و قسانه دا بنیت که باسمانکرد، ئه و ئه و که سه له سه ره تاکانی بیرو مروقایه تی شاره زا نیه و ناشزانیت خواوند بۆچی په پراوه که ی به زمانی عه ره بی پاراو، دابه زاندوه و بۆچی ره وانیه ی کردوه . ئه گه ر خواوند هه مان ئه و بیروکه یه ی به هه مان نیگا و وه حی بناردایه بو ئه وه ی بیته قسه و بریاری خواوند ئه و کات پیویست ده بو له سه رمان له کاتی گپراوه ی فه رموده یه کدا، له بری ئه وه ی بلین: په یامه یته ر ده لیت، پیویست بو بلین: خواوند فه رموی یاخود ده فه رمویت.

له سایه ی هه موو ئه م پرونکردنه وانهدا که کردمان، ده گه یینه ئه و بریاره یه کلایی که ره وه یه که دابه زینراوی به جی قسه و (قول) ی خواوه نده و به وه حی و نیگا ناردویه تی، رۆلی په یامهینه ریش له م پرۆسه یه دا ته نها (نطق) پیگردن و راگه یاندنیه تی به پرونکردنه وه، نه که به قسه و (قول) واته: (قول) و قسه هه رهی خواوه نده و رۆلی په یامهینه ر ته نها گه یاندیه تی وه ک خوی به بی هیچ زیادو که میک.

به م پییه ده توانین کاتیک دابه زینراوی به جی ده خوینینه وه بلین: (قال الله، نطق

رسول الله) ﴿اَمْ﴾ ذَلِكَ الْكِتَابُ لَأَرْيَبَ فِيهِ ﴿﴾.

نمونه ی ئه مه ش سوره تی (الإخلاص) ه، خواوه ند فرمان به پیغه مبه ره که ی ده کات و پیی ده لیت: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ پیغه مبه ریش ئه م فه رموده و (قول) هی خواوه ند ده گو یزیته وه و رای ده گه یه نیت بۆ خه لک، به بی زیادو که م و هیچ چه شنه پاش و پیش پیگردنیک، ئه گه ریش له لایه ن خۆیه وه شتیکی زیاد کرد، وه ک ئه وه ی بلی ئه م سوره ته هاوتای سییه کی قورئانه، ئه وه کاریکه له لایه ن خۆیه وه و هیچ په یوه ندیه کی نیه به نیگا و وه حی خواوه نده وه.

بۆ ئه وه ی له رۆلی په یامهینه ر تی بگه یین له راگه یاندنی ئه و قسه و په یامه دا که خواوه ند له دابه زینراوی به جیدا وتویه تی، ئه و پیویسته له سه ر ئه م چه ند ئایه ته ی سوره تی (النحل) بوه ستین: ﴿وما أرسلنا من قبلك إلا رجالاً نوحى إليهم فاسألوا أهل الذکر إن كنتم لاتعلمون﴾ بالبينات والزبر وأنزلنا إليك الذکر لتبين للناس ما نزل إليهم ولعلمهم يتفكرون ﴿﴾ النحل / ٤٣-٤٤.

واته: له پیش تووه چه ند پیاویکمان ناردوه و وه حی و نیگامان بۆ ناردون، ئه گه ر ناشرانن پرسیار له و که سانه بکه ن که په یامه ئاسمانیه کانیا ن بۆ ها توه (أهل الذکر) به چه ند به لگه و نیشانه یه که وه (ذکر) و یادخه ره وه شمان ناردوه بۆ تو هتا هه ستین به پرونکردنه وه ی ئه و په یامه ی که بۆ خه لک ره وانه کراوه بۆ ئه وه ی به لکو بیریک بکه نه وه.

(أهل الذکر) له نایه تی ژماره (۴۳) دا ئه و که سانه ن که په یامه ناسنانه کان له ریگه ی په یامهینه رانیکه وه پیش موحه مه د بۆ ره وانه کراوه .

نایه ته که باس له چه ند روداویکی میژیوی ده کات که باس له جیهانی دهره وه ی ههستی ده که ن له رابوردودا، کاتی که که خواوه ند له سه ردهستی چه ند پیاویکداو له ریگه ی وه حی و نیگای ناسمانیه وه چه ند په یامیکی بۆ خه لک ناردوه، پاشان نایه ته که فه رمان به که سیک ده کات که ههچ له باره ی ئه و په یامانه وه نازانیت، داوا ی لیده کات هه ستیت پرسیار له په یره وان و شاره زایانی ئه و په یامانه بکات له باره ی راستی و دروستی ئه و زانیاریانه وه .

لیره وه دیسانه وه سه رمان له وه سو رده می نیتته وه که زانیانی به ریز نازناوی (أهل الذکر) له خو یان دهنین و داوا ده که ن له به نده کانی خواوه ند وه ک وه لامدانه وه یه ک بۆ ئه م نایه ته (که ههچ په یوه ندیه کی به و بابه ته وه نیه) پویان تیبکه ن و له باره ی هه مو وردو درشتیکه وه پرسیاریان لیبکه ن.

ئه و (ذکر) هی تریش که له نایه تی (۴۴) دا هاتوه، بریتیه له و دارپشته ن زمانه وانیه ی دابه زینراوی به جی که په یامهینه ر پاش وه رگرتنی له ریگه ی وه حی و نیگاوه، رایگه یاندوه و (نطق) ی پی کردوه، هه ر ئه و په یامه شه که خواوه ند فه رمانی کردوه به پیغه مبه رو په یامهینه ره که ی که هه ستیت به راگه یاندن و پونکردنه وه ی بۆ خه لکی .

(بیان) و پونکردنه وه و راگه یاندنیش دوو مانا و اتای هه یه :

یه که م: پونکردنه وه و رافه کردن، ئیتر به زاره کی بیت یا خود به کردار، جیاوازی نیه .
ئه مه مان له م ریگه یه وه زانیوه له دروشم و ریو ره سمه کاندایه تاییه ت نویژو زه کات، که ئه م دو ریوره سمه گه وره یه مان راسته وخۆ له پیغه مبه ره وه وه رگرتوه، نه ک له قسه ی فه قیه و فیه زانه کانه وه، به لکو له خودی پیغه مبه ره وه وه رمان گرتون

وهك ئەم ئایه ته ده فەرمویت: ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ النور/ ۵۶. واتە: پەیهوهندی له گەڵ خواوهندو نوێژ پایەدار بکەن و زەکات ببەخشن و گوێرایه لی پەیامهینه ر بکەن، ئومیدا وایه شایانی به زهیی خواوهند بن. خواوهند فەرمانمان پێدهکات که چۆنیه تی ئەنجامدانی نوێژو، جیبه جیکردنی زەکات له پەیامهینه ره وه (د.خ) فیر بین، چونکه خواوهند ئه وه ئه رکه ی به پەیامهینه ره که ی سپاردوه، ئەمەش به شیکه له (السنة الرسولية) و په ویه ی پەیامهینه رایه تی، بۆیه ده فەرمویت: (وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ) هیچ پاساوێک نیه بۆ ئه وه ی ئەم فەرمانه ی خواوهند بپریت به سەر پیناسه ی (سنة) و په ویه ی پێغه مبه ردا، وهك چۆن شافعی پیناسه ی دهکات، به لکو پێویسته ئه وه پیناسه یه له بنه وه هه لته کینین. دواتر قسه یه کمان ده بێت له سەر نوێژو زهکات.

دوهم: خستنه روو په رده له سه رلادان، پێچه وانه ی شار دنه وه و په رده پۆشکردن، خواوهند له م ئایه ته دا ئاماژه به و مانایه دهکات و ده فەرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ﴾ البقرة/ ۱۵۹.

واته: ئەوانه ی که ئەو به لگه و نیشانه و رینموویانه ده شار نه وه که ئیمه نار دومانن بۆ خه لکی و له په راوه که شماندا بۆمان رو نکردونه ته وه، ئەوانه به ر نه فره تی خواوهندو نه فره تی نه فره تکاران ده که ون.

هه روه ها (بیان) به مانای پێچه وانه ی شار دنه وه و په رده پۆشکردنیش دیت، وهك له م ئایه ته دا ئاماژه به و مانایه دهکات و ده فەرمویت: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾ المائدة/ ۱۵.

واته: ئەهی ئەهه که سانهی که په راوی خواوه ندتان بۆ هاتوه، په یامهینه ره که ی ئیمه هاتوه ته لاتان و زۆریک له وهی که ئیوه ده یشارنه وه له په راوه که، بۆتان پونده کاته وه و له زۆریکیشی چاوه ده پۆشیت، به دلنیا ییه وه له لایه ن خواوه نده وه نورو پۆشنایی و په رویکی پونکراوه تان بۆ هاتوه.

ئه گه ر بگه پڕینه وه بۆ ئایه تی ژماره (٤٣) ی سوره تی (النحل) و له بهر پۆشنایی ئایه تی ژماره (١٥) ی سوره تی (المائدة) دا لئی وردبینه وه، ئەوا ئەه و راستیه مان بۆ پون ده بیته وه که پیشتر و تمان (أهل الذکر) بریتین له نه وهی ئیسرائیل، چونکه له لایه ک له هه مو که س باشتر ده یانزانی چیان شار دوه ته وه و چیان په رده پۆش کردوه و چیان ئاوه ژوو کردوه و، له لایه کی تریشه وه چونکه ئەه و (ذکر) و په یامه ی که به شیوه ی نیگا و وه حی دابه زینرابو بۆ سه ر دلئی موحه مه د (د.خ) پیش ئەه وه ی بیشارنه وه و ئاوه ژوی بکه ن له لای ئەه وان و له کتیبه کانی ئەه واندا هه بو، به لگه ی ئەم راستیه ش ئەم ئایه ته یه که باس له دابه زینرای به جی ده کات و ده فه رمویت: ﴿وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ﴾ * أَوْلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿ الشعراء / ١٩٦-١٩٧.

وهک و تمان: دابه زینراوی به جی قسه و (قول) ی خواوه نده، پۆلی په یامهینه ریش (د.خ) بریتیه له پونکردنه وهی ئەه و په یامه به راگه یاندن و (نطق) کردن و ئاشکرا کردن و په رده له سه ر لادان، ئەهی پۆلی ئیمه وه که خه لک و (ناس) چیه ..؟

وه لامی ئەم پرسیا ره به پونی و بی په رده له م ئایه ته دا وه رده گرینه وه که ده فه رمویت: ﴿...وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ النحل / ٤٤. واته: بۆ ئەه و یا خود به لکو بیریک بکه نه وه به خۆیاندا بچنه وه.

هه مو شمان ده زانین که خواوه ند ئەم په یام و (قول) هی خۆی به زمانی عه ره بی پارا و دابه زاندوه و گونجا وه و ده ست ده دات بۆ مروقه تابه ئاوه زو فامی خۆی لئی

تېبگات، رۆلى پەيامەنەرى بەرپزىش برىتتیه لەپونکردنەو و پراگە ياندنى ئەو پەيامەو، رۆلى ئىمەش وەك خەلك بىرکردنەو و تىفكرانە، واتە: ئەم پرۆسەيە رۆلىكى تىدا نيه بەناوى رۆلى پياوانى ئاين و كتیبە فيقهيه كان و زۆرىك لەو گىرپانەوانەى كه لەكتیبەكانى (حديث) دا هاتوه، ئەو كتیبانەى كه زانا بەرپزەكانمان لەپلەو پىگەى پەراوى خواوەندا سەيرىيان دەكەن، بەلكو لەوانەيە لەلايەن هەندىكىشيانەو لەپلەو پىگەى بەرزتر لەپەراوى خواوەند سەيرىيان دەكەن.

لەم سۆنگەيەو سەمەرە نابیٹ كاتىك لەيەكەك لەو بەرپزەنەو و ببيسين بلایٹ: (ئەگەر قسەى يەكەك لەهاو لەكانمان لەگەل قورئاندا دژ وەستاينەو و نەگونجا لەگەلیدا، ئەو پەسەند دەكەين كه هاوړپىكانمان رايان لەسەريەتى).

هەر وەها سەمەرە نابیٹ كاتىك ئەو حوكمو فەرمانى بە كافر كردنە ببينين كه ئەم چەشنە كەسانە بە دەسخورشانەى سولتانەكان راي دەگەينەن و ئەلقە لەگوئىكانيشيان جىبەجى دەكەن و، پاشان ببينين كه ساپەتيە نەيارەكان پلەو پایەكانيان لى دامالريت و دور بخرىنەو و رپوشوئىنيان لەدژ بگيرىتەبەر.

(سەيرى ئەو حوكمو فەرمانە بكە لەئەزھەرى بەرپزەو لەبارەى شىخ عەلى عەبدوپرەزاق دەرگرا) لەو فەرمانەدا هاوسەرو هاوژىنەكان لەيەكتر حەرەم دەكرين و برپارى لىك جياكردنەو هەيان دەدرىت، هەر وەها (سەيرى ئەو حوكمەى دادگا بكە كه لەبارەى نەسر حامد ئەبو زەيدەو دەرگرا).

ئەم بابەتانەو ئەم حوكمو فەرمانانە ئەو وەندەى پشت بە كتیبەكانى تەفسىرو فيقه دەبەستن، ئەو وەندە پشت ئەستور نين نە بە ئايەتىكى قورئان و نە بە رەويەو (سەر) هەيكى كردارى پىغەمبەر، پشت بەو كتیبانە دەبەستن كه خواوەنەكانيان رملى ئەو و لىدەدەن گوايا ئەم نوسىنانەى ئەوان نوينەرايەتى و

رافه کردنی فه رمایشته کانی خواوه نده له په راوه به پیزه که یداو ره نگدانه وهی نه و کردارانه یه که پیغه مبه ر له ژیانیدا کردویه تی.

راسته نه م دهسته یه له زانایان له پروکاریاندا باوه پریان به تاك و ته نهایی خواوه ندو باوه پریان به په یامهینه ره که ی و به پوژی دواپی هه یه، به لام نه م دهسته یه موشرکن به قورئانی پیروژو دانیان به بونی هاوتادا ناوه بوئی.

دواچار مایه ی سه رسامی نیه که ببینین نه م دهسته یه عه قل و ژیری په ك دهخه نو بیرکردنه وه ده کوژنو له ناوی ده به نو، پرملی بیتاوانی و پاکیه تی و (عصمة) بو خویان لیده دن گویا به و پییه ی که نه وه و هچه ی پیغه مبه رانن، ته نانه ت پرکیشی یه کیکیان گه شتو ته ئاستیک ده لیت: ﴿بأن القرآن أحوج إلى السنة من السنة إلى القرآن﴾ !!..

واته: قورئان زیاتر پیویستی به سونه ت هه یه تا سونه ت پیویستی به قورئان بیت..!! . نه و قسه یه شیان که ده لیت: حه رامکردنی مه ی و عاره ق خواردنه وه له وپوه سه رچاوه ی گریتوه که به و حه رام کردنه پاریزگاری له عه قل و ژیری ده کریت، هه موان ده زانین و دلنایین که خراپی و خراپی مه ی و ماده ی هو شبه ر له وه دایه که مروّف سه رخو ش ده کات و ئاگای له خوئی نامینیت، ده ی خو هه موو دانیشتوانی سه رگوی زه وی به چاوی سوکه وه سه یری سه رخو ش ده که نو سزاشی ده دن نه گه ر خراپه بکات له گه ل که سیدا، یا خود ئامیریک لیبحوریت، نه مه پرسیکه که هه مو مروّفایه تی ده یزانن.

پاریژگاری کردن له په چه له ک و ئا بروو شکو:

په چه له ک له لایه که وه بریتیه له و په یوه ندیه مادیه و، له لایه کی تریشه وه بریتیه له و په یوه ندیه معنه ویه ی که مروقی نیزینه ی عاقل و ژیرمه ند په یوه ست ده کات به باوکیه وه و له ویشه وه به ره و ژورر بو مامه کانی و باپیره کانی و هروه ها په یوه سستی ده کاته وه به دایکیه وه و له ویشه وه به ره و خاله کانی و باپیره کانی له سه ری دایکیه وه، به هه مان شیوه ئه و په یوه ندیه شوپ ده بیته وه به نه وه کانیه وه و دواتریش به خیزانی هه ریه کی که له مانه وه به گشتی، پونترین ئامار هه ش که ئه م په یوه ندیه پون ده کاته وه، بریتیه له م فه رمایشته ی خواوند که ده فه رمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا﴾ الفرقان/ ۵۴.

واته: خواوند ئه وه یه که له ئا و مروقایه تی خولقاندو به دیهینا و دواتر گیپای به وه چه و په چه له ک و ژن و ژنخوازی لیکه وته وه، بیشیزانه که په روه ردگارت به توانایه. ئه و ئا و و (ماء) هه ش که له ئایه ته که دا هاتوه مه به تسی ئه و ئا وه یه که له م ئایه تانه دا ئامار هه ی بو کردوه: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ * خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ * يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ﴾ الطارق / ۵-۷.

واته: با مروق سه ر بکات و سه رنج بدات که له چی خولقیئراوه و به دیهینراوه، له ئاویکی هه لقولا و دروستکراوه، ئه و ئا وه له نیوان پشت و په راسوه کانه وه درده چیت.

ئه وه هه ش که هه ندی که س و ئه م وشه ی (ماء) هه لی که ده دهنه وه که مه به سستی له و ئا وه بیت که ده یخوینه وه و جله کانمانی پیده شوین و کشتو کاله کانمانی پی ئا و ده دین، ئه و لی که دانه وانه هیه بایه خیکیان نیه له لای ئیمه، سه ریری کتیبی (الترجمة التقريبية لمعاني القرآن الكريم الى اللغة الإنكليزية) که وه رگیپردراوی شیخ (عزالدين الحايك) هه بکه.

وشه ی (بشر) یش له ئایه ته که دا دوه شه: نیرو می له روی بایؤلوجیه وه وهک (بشر) ههروه ها نیرو می له روی مروفایه تیه وه، وهک له م ئایه ته دا هاتوه: (بایها الناس إنا خلقناکم من ذکر وأنثا وجعلناکم شعوبا وقبائل لتعارفوا إن أکرمکم عندالله أتقاکم إن الله علیم خبیر) الحجرات/۱۳.

واته: ئه ی خه لکینه ئیمه له نیرو مییه که دروستمان کردون و گپراومانن به چه ند گهل و هؤزیک تا یه کتر بناسن، دلنیاش بن که به پیزترینتان ئه و که سه یه که زیاتر سنوره کانی خواوه ندو یاسا کانی گه ردون بپاریزیت.

ئه گه ر سه رنج بده یین کاتیک ده فه رمویت: (بشر) به دوایدا ده فه رمویت ﴿نَسَباً وَصِهْرًا﴾ به لām کاتیک ده فه رمویت (الناس) به دوایدا ده فه رمویت: ﴿شُعُوباً وَقَبَائِلَ﴾.

ئه و په یوه ندیه ش که نیرینه ده به سستیته وه به خیزان و بنه مالله که یه وه، بریتیه له په یوه ندی خوین، که خواوه ند به (نسباً) ناوی هیناوه، به لām په یوه ندی میینه به هه موو ئه مانه وه، بریتیه له په یوه ندی په حم و سۆزو میهره بانی (صلة الرحم) و ژنو ژنخوازی و (مصاهره) ئه م دوو په یوه ندیه ن که ده بنه پایه ی سه ره کی و بنه په تی له بونیاتنان و پیکهینانی خیزان و بنه مالله دا، که هه موو کۆمه لگه کان له روی مروفایه تیه وه له سه ر بنه مای خیزان پیک دین و دروست ده بن و خوین ده گرن.

ماوه ته وه ئماژه بو سه رنجیکی ژور ورد بکه یین که خواوه ند بوچی وشه ی (صهر) ی به کار هیناوه بو (صلة الرحم) و په یوه ندی خو شه ویستی و خزمایه تی.

(الصاد، والهاء، والراء) بناغه یه کی دروسته له بناغه و بنه ماکانی زمانه وان ی وهک مانا و اتای هه یه که بریتیه له توانده وه به هوی ناگریکی به هیزه وه.

(الصهر) واته: به دانانی سه ره بو (ص) ه که و زه نه بو (ه) ئه که و به بی جول ه هیشتنه وه ی (ر) ه که، بریتیه له په یوه ندی نزیک ی و خزمایه تی له ریگه ی (زواج) و

هاوسه رگریه وه، له زمانی عه ره بيشدا کاتیک ده وتریت (صهر الرجل) واته: زاوای پیاو، مه به ست پیی هاوژین و میردی کچه که یه تی، یاخود هاوژین و میردی کوره زا که ی واته: میردی کچی کوره که یه تی، یان هاوسه رو میردی خوشکه که ی یان میردی خوشکه زا که یه تی. هه روه ها له باره ی (صهر المرأة) و زاوای ژنیشه وه به هه مان شیوه، ئه و ناو لینانه بابه تیکی (مجازی) ده روه ی هه ستیه، وه ک بلّیت: ره حمی ژن که مؤله یه که بو پیگه یانندن و په روه رده کردنی هیلکه و توخمه کان و تواندنه وه یان به سهر تووه کانی پیاو داو بو ماوه کانی هه ریه ک له نیرو می ده توینیتته وه به سهر یه کداو له ئا کادا کوره له یه که به ره هم ده هینیت که هه موو کارو پروکاره کانی باوکو دایکی له خو ده گریت.

ره چه له کیش سیستمیکی کومه لایه تیه و پابه ندی و هه واداری مروّف ده سنیشان ده کات، هه ندی جار ره چه له ک و نه وه سهر به دایک ده بیّت، وه ک چون زوو له ناو هۆزه سهره تاییه کاند او تا ئیستاش له ناو جوله که دا، باوه و په پیره و ده کریت، یاخود هه ندی جار سهر به باوک ده بیّت، وه ک چون له دیر زه مانه وه و تا ئیستاش له ناو عه ره بو نه ته وه کانی تر دا باوه و په پیره و ده کریت.

قورئانیش هه روه ک چون به وردی له باره ی بابه ت و پرسه کانی تره وه قسه ی کردوه، له م بابه ت و پرسه شدا زور ورده کاری کردوه (له بابه ت و پرسه ی ره چه له کدا) بو نمونه: له نایه تی ژماره (٤٠) ی سوره تی (الأحزاب) دا ده فه رمویّت: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ...﴾ واته: موحه مه د باوکی هیچ یه کیک له پیاوه کانتان نیه.

وشه ی باوک و (أب) یش له م نایه ته دا مه به ست پیی باوکی حه قیقی و خاوه ن تووی باوکایه تیه (والد) چونکه ده گونجیت وشه و ناوی (أب) بو باوکی په روه رشیاریش به کار بهینریت.

ئایه ته که ش قسه له باره ی پرسیکی تاییه ته وه دهکات ئه ویش پرسی (زهیدی کوری حارسه) و به کور کردنیه تی له لایه ن پیغه مبه ره وه، ئه م ئایه ته قسه له گه ل ئه و خه لکه دا دهکات که کاتی دابه زینی ئایه ته که له ژیاندا بون، هه روه ها له لایه کی تریشه وه ئایه ته که قسه له سه ر پرسیکی گشتیش دهکات که په یوه ندی به ره چه له ک و په یوه ست بونی وه یه به موحه مه ده وه، به په یوه ند بونیکی باوکایه تی که پیشتر بونی هه بوه و کاری پیکراوه، هه م له نیوان حارسو پیغه مبه رداو هه م له ناو کومه لگه ی ئه و ده مه ی عه ره بیشدا، ئه م ئایه ته هات بو ئه وه ی ئه و په یوه ندیه هه لوه شینیت و له جیگه یدا ره گو بناغه ی په یوه ندیه کی تازه بچه سپینیت که ئه ویش په یوه ندی باوه ر بونه به په یامی پیغه مبه رایه تی موحه مه د (د.خ)، ئه مه مانا و اتای داواکاری ئایه ته که ی ژماره (۴۰) ی سوهرتی (الأحزاب) ه که ده فه رمویت: ﴿...وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ...﴾.

قسه له گه ل کراو و به ئامانج گیراوانیش له م گوتاره دا ئه و که سانه ن که له هه مو سه رده میکدا تا پرۆژی دوابی باوه ر ده هینن به موحه مه دو په یامه که ی، له مباره یه وه خواوه ند ده فه رمویت: ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمْ الْمَلَأِي تَطَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكَ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ﴾ (الأحزاب/۴).

واته: له ده رونی هیچ مرۆفیکدا خواوه ند دو دلای دانه ناوه، ئه و هاوسه رو ژنانه شتان که (ظهار) یان له گه ل ده که ن و پییان ده لاین: تو له جیگه ی دایکمدایت، ئه وان دایکتان نین، ئه و که سانه ش که ئیوه به مندالی خوتان له قه له میان ده دن و هی خوتان نین، ئه وان مندالی ئیوه نین، ئه م قسانه قسه ی زاره کی خوتانن و لای خواوه ند بایه خیان نیه، خواوه ند قسه ی حه قیقه ت و راستی دهکات و هه ر ئه ویشه که ریگای راست پیشانی به نده کانی ده دات.

ئیمه و اتیده گهین له م ئایه ته که، هه له یه کی باوو به ربلاو راست ده کاته وه و قسه ش له باره ی هه له یه کی تره وه ده کات که پیس دابه زینی ئه م ئایه ته کاری پیکراوه که ئه ویش (ظهار) بوه .

چونکه هه رگیز هاوسه رو ژنی پیاو، نابیته دایکیک که خاوه نی هیلکه ی ئه و پیاوه بیت و هه رگیز به داکیی راسته قینه دانانریت، بویه کاتیک پیاویک به ژنه که ی ده لیت: تو وه ک پشتی دایکم له من حه رامیت، ئه وژنه به م قسه یه نابیته دایکی و قسه ی ئه م پیاوه ش ده چیته خانه ی هه لیت و په لیت و قسه ی بی سه رو به ره وه .

خواوه ند له م ئایه ته دا ئه م پرسه ی پون کردوه ته وه که ده فه رمویت: ﴿الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ﴾ المجادلة/۲.

واته: ئه و که سانه تان که (ظهار) له ژنه کانتان ده که ن و پیاو ده لاین: ئیوه وه ک پشتی دایکمان وان بومان، ئه و ژنانه به م قسه یه نابنه دایکیان و دایکیان نین، به لکو دایکیان ئه و ژنانه ن ئه وانیان لیبوه، بیگومان ئه و که سانه قسه یه کی ناپه سه ندو نابه جی و درو ده لاین، وه دلنیا بن که خواوه ند لیبوره و لیخوش بوی ته واوه .

هه رگیز ناگونجیت هاوسه ری پیاو ببیته دایکی و دایکیشی نابیته ژن و هاوسه ری، دروست وه کوئه و مندالانه ی که به هه لگرتنه وه به مندال کردن (التبني) پیاو ده گوترا یا خود پیاو ده وتریت: مندالی که سیک، هیچکات وه ک ئه و مندالانه نابن که له پشتی خودی مرفه که وه دین و له و باوک و دایکه ده که ونه وه .

دیننه سه ر باسی ئه و فه رموده ی خواوه ند که ده فه رمویت: ﴿... وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ...﴾ الأحزاب/۴.

واته: ئه و که سانه ی که ئیوه به مندالی خوتان له قه له میان ده دن، خواوه ند به مندالی ئیوه یان دانانیت.

ئەو کەسانە ی که عەرەبەکان بە مندالی خویان لە قەلەمیان دەدان (الأدعیاء) دوو چەشنن: یە کەم: مندالیک که خوی دەلیت: من لە فلانە باوکم و باوکه که لە بەر چەند هۆکاریکی کۆمه لایهتی دان بە باوکیهتی بو ئەومندالە دا نانیت، نمونه ی ئەم چەشنە (عەنتەرە ی کورپی شه دادی عەبەسی) ه که باوکی دانی به وەدا نە دەنا که ئەو کورپی بیّت، چونکه داکیی ژنیکی رهش پیست بو.

ههروهها (زیادی کورپی ئوبه یه) که ئەبو سوفیان نکولی و حەشای لیدە کرد، بو ئەوهی نەبیته بە لگه له سهری که داوین پیسی و زینای کردوه.

دوهم: مندالیکی پهروه رده کراوه و لافی ئەوه لیدە دات و دەلیت: له و باوکه یه که پیی گه یاندوه و به خپۆی کردوه، نمونه ی ئەم چەشنە ش (زهیدی کورپی حارسه) یه. (أدعیاء) ی چەشنی یە کەم، به بی هیچ دودلی و هیچ گومانیک مندالی راسته قینه ی ئەو کەسانە ن.

به لام (أدعیاء) ی چەشنی دوهم به و شیوه یه نین، واته: مندالی ئەو باوکانه نین که به خپویان کردون.

بۆیه خواوه ند فرمانی کرد به راستکردنه وهی ره چه له کیان و به ستنه وه یان به باوکی خویانه وهو، ئەگەر باوکیان له ژیاندا مابو، یا خود له ده سپرە سدا بو، وه ک حاله ته که ی (زهیدی کورپی حارسه) که خوی ده یزانی باوکی هه یه و ده شیزانی کئی باوکیه تی، ئەم فرمانه ی خواوه ندیش له م ئایه ته دا پراگه یه تراو فرموی: ﴿ادْعُوهُمْ لِبَابِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ...﴾ (الأحزاب/ ۵).

واته: به ناوی باوکی خویانه وه بانگیان بکه ن و ناویان لی بنین، ئەوه دادپه روه رانه تره به لای خواوه نده وه.

که واته: پرس و بابته که پرس و بابته تی راستکردنه وهی چه مک و دهسته واژه و تیگه یشتنه کان و دانانی خاله له سهرا پیتنه کان، سه بارهت به و که سانهش که ئەم دو ئایه ته، واته ی ئایه تی (٤ - ٥) ی سوره تی (الأحزاب) ده که نه به لگه و به به لگه ی حه رامکردنی (تبنی) و مندال هه لگرتنه وهی داده نین (وهک چون له ناو زانا به پرینه کاندایاوه) ئەوا ئیمه ئەو که سانه ئامۆژگاری ده که یه و داویان لیده که یه بفرمون جاریکی تر به په راوی خواوه ندا بچنه وه و سهرا له نوێ به وردی بیخویننه وه، به تاییهت ئەم فرموده ی خواوه ند که ده فرمویت: ﴿وَأَذِ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ الأحزاب/٣٧.

قسه له لگه ل کراو له م ئایه ته دا پیغه مبه ره، ئەو که سهش که به (أسم الإشارة و بضمير المفرد الغائب) واته: به وشه و ناوی (الذي) ئاماژه ی بو کراوه بریتیه له: (زهیدی کوری حارسه).

ئایه ته که ش باس له مۆله تی ماره کردنی ئەو ژنانه ده کات که بیوه ژن و ته لاق دراوی ئەو که سانه ن که پیشتر به پیی سیسته می (تبنی) و به کور کردن به مندالی ئەو که سانه ده دران له قه له م، وایستتا ئەو که سانه بویان هیه ژنه ته لاق دراوه کانیان ماره بکه ن.

ئەم پرسه جاریکی تر زۆر به روئی له ئایه تی (٢٣) ی سوره تی (النساء) دا هاتوه، له زنجیره ی ئەو که سانه دا که قه ده غه ن مروّف ماره یان بکات هاتوه و ده فرمویت: ﴿وَحَلَالٌ لَّأَبْنَاتِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ﴾.

ئه مه ئه و حوكم و فه رمانه یه كه تیايدا كورپی، به كور له قه له مدر او واته: كورپی (التبني) له كورپك جیا ده كاته وه كه له پشتی خودی پیاوه كه وه كه وتبیتته وه. به لام میرات بردن و پیزو حورمهت و شكۆو پاراستنی ره چه لهك، ئه مانه ماف گه لیكن و پاریزراون بو باوكی په روه رشیار، هه روهك چۆن باوكی حه قیقی ئه و مافانه ی هه یه به سهر كوره كه یه وه، باوكی په روه رشیاریش ئه و مافانه ی پاریزراون به سهر كوره كه یه وه كه هه لیگرتوه ته وه، واته: كورپی (تنبی).

ئه مه ش به ته واوه تی گونجاو و سازگاره له گه ل ئه و پونكر دنه وه یه دا كه خواوه ند له ئایه ته كانی (٤ - ٥) ی سوره تی (الأحزاب) دا خستیه رو، هه رگیز ده سته به ركر دنی ئه م مافانه له گه ل ئه و ئایه تانه دا ناسازگار نابیت.

به لام ده پرسین له م برگه یه دا كی مه به سته كه خواوه ند ده فه رمویت به پیغه مبه ر ﴿الَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ﴾ ..؟

له ئایه ته كه دا دو نیعمه ت هاتوه:

١- نازو نیعمه تیکی خوی.

٢- نازو نیعمه تیکی موحه مه دی.

ئه گه ر نیعمه تی خواوه ند به سهر زهیده وه بریتی بیت له وه ی كه هیدایه ت و پینمایی كردوه بۆلای ریگه ی راست به پیی ئه م ئایه ته ی كه ده فه رمویت: ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ الفاتحه / ٧.

ئه ی نیعمه ته موحه مه دیه كه كامه یه كه پیغه مبه ر نواند بیتی له گه ل زهید دا...؟

باسمان له نازو نیعمه تیك كرد كه سازگارو گونجاو بوو له گه ل ئایه تی (٣٧) ی سوره تی (الأحزاب) دا، هیچ شتیکی تر به دی ناكه یین جگه له وه ی كه پیغه مبه ر زهیدی كرده مندالی خوی و له ئامیزی گرت و شه ره فو پیگه ی ره چه لهك و پۆله یه تی خوی پیبه خشی، تاوه كو زهید به م پیگه و پله كۆمه لایه تیه ریزو شكۆی خوی پیبگرتته وه له ناو خه لكدا.

ئیمه کاتیک بانگه وازو بانگه شه ده کهین بۆ پهیره و کردن و پیاده کردنی سیستمی هه لگرتنه وهی مندال (التبني) و له زۆریک له کتیب و نوسینه کانی شمان ئه و داوایه مان وه که چاره سه ریکی مرؤف دۆستانه بۆ دوو کیشه و گرفتی گه وره خستوه ته پرو:

۱. بۆ چاره سه رو پرکردنه وه ئه و بۆشایه ده رو نیه ی که ئه و که سانه به ده سیه وه ده نالینن که مندالیان نابیت، ئیتر به هۆی مندال نه بونه وه بیئت (العقم) یان به هۆی پیروی و ته مه نه وه بیئت (العقر).

۲. کیشه و گرفتی منداله فریدراوه کان، ئه و مندالانانه ی که به چاویکی که مه وه سه یر ده کرین و خانه کانی چاودی پی کردنی ئه م تو یژه (دور رعاية اللقطاء) جمه یان دیت له م چه شنه مندالانه.

هه رکات ئیمه ئه م بانگه وازه راده گه یه نین یه کسه ر (أصحاب المحابر^(۱)) ه کان لیمان راست ده بنه وه و ده که ونه هات و هاوار.

لیره شدا که هه مان ئه و بانگه وازه جاریکی تر راده گه یه نینه وه، پشت به حوکم و فه رمانه کانی دابه زینراوی به جی ده به ستین که مندال هه لگرتنه وه و (تبني) به نازو نیعمه تی خوا وه ندو په یامه پنه ره که ی داده نیت، به لام فه قیه به به ریزه کان کاتیک که بریاری حه رامکردن و قه ده غه کردنی (تبني) ده دن، پشت به و فیه که له پوریه ده به ستن و، ئه و به لگه یانه و پشت به و زنجیره عه نه و ته ن ته نانه ده به ستن که پله ی راست بونیان هه ر چه ند بیئت، هه ر به رده وام له خوار ئه و په راوه ئاسمانیه وه ن که خوا وه ند له ریگه ی نیگاو وه حیه وه ره وانیه ی کردوه و هیچ چه شنه گومانیکه تی دا نیه، ئای له جیاوازی پله و پیگه ی ئه م دو به لگه و شاهیده.

(۱) (أصحاب المحابر) ئه و که سانه ن که نوسین و قه سه کان به بی تی فکران و ریمان کۆپی ده که ن و ده یان لینه وه، ئه م چه شنه که سانه ش به لای دانشمه ندانه وه قسه یان لیوه ناگیریت.

دهگه پښینه وه سه ریاسی په چه له ک و رونی ده که یه وه که په چه له ک هی هردو باوکه که یه، واته: هم بؤ نه و باوکه هی که منداله که له پشته نه وه وه هاتوه (الأبُ الوالد) و هم بؤ نه و باوکه ش که به نه رکی به خپو کردن و په روه رده کردن هه ستاوه و منداله که ی گرتوه ته خوی (الأبُ المتبني) له م لیكدانه وه یه دا نه سه ب و په چه له که کان نافه و تیت، چونکه هیلکه بایؤلوجیه که هی باوک و دایکه بنه رته که یه (للوالد و الوالدة) به تاییه ت له م سه رده مه شدا هه ر فه وتانی نه سته مه، چونکه نیستاو له م سه رده مه دا پشکنینی ترشی ناوکی (تحلیل الحمض النووي) له ئارادایه.

به لام له به ران به روه به به حرام دانان و قه ده غه کردنی هه لگرتنه وه ی مندال (تبني) خوی له خویدا بریاری فه وتاندن و سه ره و نخون کردنه وه ی په چه له ک و نه سه به کانه، به تاییه ت بؤ نه و مندالانه ی که له ژیر زه بری کومه لگه کاندای فری دهرین و که س نازانیت کئی باوک و دایکیانه، به تاییه ت نه و مندالانه ی که له کومه لگه دوا که وتوه سه ره تاییه کانی وه ک کومه لگه ی خوماندا ده ژین.

سه باره ت به ئابروو (عرض) و شکوش، بریتیه له پښو شکوی په چه له که کان له ناو خه لگداو مایه ی شانازی و سه ربه رزی هه ر که سیکه له کومه لگه دا. پښه و شافعی له م باره یه وه ده لیت:

إذا شئت أن تحيا سليماً من الأذى وحظك موفور وعرضك صينٌ
لسانك لا تذكر به عورة امرئٍ فكلك عورات وللناس ألسنٌ

واته: نه گه ر ده ته ویت به شیوازیک بژیت که دور بیت له نه شکه نجه و ئازارو بریندار کردنی دهرونت و خاوه ن به خت بیت و که رامه ت و شکوت پاریزراو بیت، نه و ئاگات له زمانت بیت و باسی عه یب و نه نگی و خراپه ی که س مه که، چونکه توش هه مو گیانت عه یب و عارو عه وره ته و خه لکیش زمانی هه یه، هه روه ها شاعرو هه لبه ست وانیکئی تر ده لیت:

إن المرء لم يدنس من اللؤم عرضه فكل رداءٍ يرتديه جميلٌ
نه گه ر مروف پښو شکوی خوی بپاریزیت هه رچی له به رکات هه ر لئی جوانه

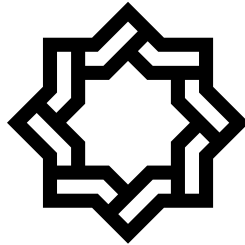
له مه وه که باسمانکرد هه مو که سیکی ژیرمه ندو فامیده تیده گات که درۆکردن ریزو شکۆی مرۆف دهروشینیت و ههروه ها بی وه عدی و به لاین شکینی له بازگانی و پیشه سازی و کرپن و فرۆشتندا شکۆی خاوه نه که ی دهروشینیت، به هه مان شیوه به خراب ناوبردنی خه لک و قسه هینان و قسه بردن و فیل و ته له که بازی و چاوو راوکردنیش ده بنه هۆی شیواندنی وینه و بریندارکردنی شکۆی هه مرۆفیک که ئه م رهفتارانهی لیبوه شیتته وه .

له سایه ی ئه م تیگه یشتنه وه که خستمانه پرو، ده رده که ویت که ئابروو ریزو شکۆ (العرض) که له هه ندی شویندا به (ناموس) یش ناو ده بریت، ماناو واتایه کی مرۆفانه ی جیهانی هه یه وه هه ردو ره گزی نیرو میش وه ک یه ک ده گریتته وه و په یوه ندی هه یه به تایبه تمه ندیه کانی مرۆفه وه، نیر بی یاخود می، ئه و تایبه تمه ندیانه ش هه مو که سیک هه ز ده کات به پاریزراوی و شاراوه بی بیانیه لیتته وه و پیی خۆش نیه خه لک بیانزانیته وه هه ندی جار به م تایبه تمه ندیانه ش ده وتریت عه ورته (عوره) و بریتیه له وشتانه ی که مرۆف شهرم له ده رخستنیان ده کات.

ئه وه ی مایه ی پرسیاره ئه وه یه که ئیمه نازانین له که یه وه ده سته واژه ی (عرض) له مانا راسته قینه و بنه ره تیه که ی ترازینراوه و لادراوه ..؟ وه نازانین له که یه وه ده س بۆ بردن و قسه له سه رکردنی ئابروو (عرض) وای لیها توه له بیرکردنه وه و لیکدانه وه ی خه لکدا ماناو واتای ده سدریژی سیکسی بۆ سه ر ژنانی وه رگرتوه ..؟

ههروه ها نازانین له که یه وه فه قیه به ریزه کان چاو له تاوانی ئه و پیاوه ده پۆشن که هه لده ستیت به کوشتنی پیاویکی تر ئه گه ر بیته و له حالته و باریکی نه شیاودا بیبینیت له گه ل هاوسه رو ژن، یاخود خوشک و کچه که یداو، له به رانه ره وه چاوپۆشی

ناکهن له ژنیك ئەگەر پیاوه که ی بکوژییت یاخود براکه ی یان کورە که ی بکوژییت ئەگەر له سەر تاوانیکی حەشا هەلنەگره وه و به دیار چاوی چەند شایه تیکیشه وه بیگرییت..؟ ههروهها نازانین له که یه وه وای لیها توه که ژن بوه ته مایه ی ئابروو ناموس (عرض) ی پیاو، به لام له هه مان کاتدا پیاو نه بوه ته ئابروو ناموس (عرض) ی ژن..؟ وهك بلییت: ژن ناموس و ئابروو (عرض) ی نه بییت و ئەگەر بیشی بییت نه ناوبانگه و نه ریزو شکۆ..!! به لکو به رجه سته ده بییت له به شتک له جه سته یداو ئیمه شهرم ده که یین لی ره دا ناوی بهینین.

پوخته و ئاکامه کان

له بهر رۆشنایی هه مو ئه و بۆچونانه دا که پیشتر خستمانه رو، مه به سته کانی شه ریه ته و پایه و پیگه و ئاماژه کانیان به لای ئیمه وه به م شیوه ی لای خواره وه ده بیته:

۱- پارێزگاریکردن له ژیان:

له و سۆنگه یه وه که ته مه نه کان درێژ ده بن و کورتیش ده بنه وه، هه روه ها له و سۆنگه یه وه که مردن په راویکه پونادات تاوه کو هه موو مه رجه کانی ته واو نه بن و یه کنه گرن، به هه مان شیوه له باره ی نه خو شیشه وه هه روایه .
باوه رپیشمان وایه که ئه م به ندو برپگه یه هیه چ مانایه کی نابیت له سایه ی ئه و قسه یه دا که ئه لیت: (رُفَعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصَّحُفُ) واته: پینوسه کان به رز کرانه وه و لاپه ره کانی و شک بونه وه .

هه روه ها مانایه ک نامینیت له سایه ی ئه و بۆچونه دا که زانا به ریزه کان ده یخه نه رو ده لێن: ته مه ن دیاری کراوه و براوه ته وه .

راسته یه که ی ئه وه یه که راسته مردن هه ر ده بیته و هیه چ خۆلادانیک پۆلی تیدا نابینیت، به لام ده کریت داو بخریت، بۆیه: جیبه جی کردنی ئه م به ندو برپگه یه ته نها به دامه زراندن و فراوانکردنی ئه و دامه زراوانه ده بیته که هۆکارو هاوکار ده بن بۆ درێژکردنه وه ی ته مه نی مرۆقه کان، بۆ نمونه: پاکوخواوینی و به کاره یانی داو ده رمان و ته داوی کردن، له باشترین و گرنگترین هۆکاره کانی خۆپاراستن له نه خو شی و په تاکان پیش بلاو بونه وه یان، هه روه ها باشترین و گرنگترین هۆکارن بۆ چاره سه رو سنور دانان بۆ بلاو بونه وه، یان له کاتی سه ره له دان و په ره سه ندنیاندا.

لیره‌وه تیده‌گه‌ین که یارمه‌تیدان و پشتیوانکردنی دامه‌زراوه‌کانی پا‌کو‌خاوینی گشتی و هاندانی لیکۆلینه‌وه‌کانی بواری پزیشکی و ده‌رمانسازی و کردنه‌وه‌ی بنکه و نه‌خۆشخانه و مه‌لبه‌ندی لیکۆلینه‌وه‌ی پزیشکی و بواری ده‌رمانسازی، ده‌بنه‌به‌ردی بناغه بو‌رپا‌ه‌پاندنی ئەم به‌ندو خالۆ برپگه‌گرنگه.

له‌لایه‌کی تره‌وه ئەو جه‌نگ و تاوان و پوداوانه‌ی بواری هاتوچۆو... هتد. که ده‌بنه‌هۆی کورت کردنه‌وه‌ی ته‌مه‌نه‌کان، ئە‌گه‌ر بی‌ت و بتوانین له‌ناویان بیه‌ین و کۆتایی به‌جه‌نگ و تاوان و پوداوه‌ نه‌خوازوه‌کان به‌ینین ئە‌وا هه‌نگاوێکی گه‌وره‌مان هه‌لگرتوه له‌رپگه‌ی درێژکردنه‌وه‌ی ته‌مه‌نه‌کاندا .

۲- پارێزگاریکردنی مالۆ سامان:

ئیمه له‌م خالۆ برپگه‌و به‌نده‌دا، فراوانی و گشت گیریه‌ک به‌دی ده‌که‌ین که زانا به‌پزیره‌کان لێی بیئاگا بون و پیشته‌ گوێیان خستوه، کاتی‌ک هاتن ئەم به‌ندو خاله‌یان قه‌تیس کرد له‌دزیکردن له‌بواری پاره‌و سامانی کاژدارو له‌پیشیل و پایه‌مال‌کردنی مالۆ مولکه‌کانی تردا، ئە‌مه‌یان کردو گرنگیان نه‌دا به‌وه‌ی که سه‌رچاوه‌ی بنه‌په‌تی بو ده‌ستخستنی مالۆ سامان چی یه‌..؟

چونکه سه‌رچاوه‌ی هه‌موو پزق و پۆزیه‌کانی خه‌لك، بریتیه له‌ پیت و به‌ره‌که‌ت و سامانه‌ سروش‌تیه‌کان و کارو هه‌ولۆ و تی‌کۆشانی مرۆف، هه‌روه‌ها سه‌رچاوه‌ی ده‌ستخستنی مالۆ سامانیش هه‌ولۆ و کارو تی‌کۆشانه‌ به‌هه‌مو چه‌شنه‌کانیه‌وه، له‌پیشه‌سازی و کشتو‌کالۆ و بازرگانی و بواری خزمه‌تگوزاری و میرات و به‌خشین، مرۆف هه‌لده‌ستیت به‌ئه‌نجامدانی ئەو هه‌موو ئە‌رك و کاره له‌پینا و ده‌سته‌به‌رکردنی ژیا‌نیکی باش‌تردا بو‌خۆی.

بۆیه پاراستن و پارێزگاری کردنیش له م بواره دا قه تیس نابیت له وه دا که پاره و پوله کانمان بخهینه ناو قاسه ی پۆلاینه وه گوايه ده پياريزين بۆ نمونه: دورکه و تنه وه له سنور به زاندن و (اسراف) چه شنیکه له چه شنه کانی پارێزگاری مال و سامان، ده رکردن و به خشینی زه کات له مائی زیاده دا ده رگایه کی تره له ده رگا کانی پاراستنی ئه و مال و سامانه، هه و لدان بۆ به ده ست هینانی پرۆژه ی وه به رهین و به که لک و دورکه و تنه وه له (ربا) و سوو خۆری و خو به دورگرتن له بازرگانی کردن به ماده و شمه که نایاسایه کانه وه و په خساندن هه لی کار به و پێیه ی وه ک ئاماژه مان پیکرد سەرچاوه ی سه ره که یه بۆ به ده سه تهینانی مال و سامان، و جیبه جیکردنی بنه مای په کسانی و هاوشانی له په خساندن هه لی کاردا، ئه مانه هه مویان و هه ریه که یان بۆ خو ی چه شنیکه له چه شنه کانی پارێزگاری و پاراستنی مال و سامان.

۳- پارێزگاری کردن له نه قلا و ژیری:

جاریکی تر داوا ده که یان به پروانگه و دیدیکی فراوان و گشت گیرانه تره وه سه یری ئه م به ندو خاله بکریت، هه روه ها له پرویه کی تریشه وه داوا ده که یان زۆر به ورده کاری و سه رنجه وه سه یرو مامه له ی له گه لدا بکریت.

زانا به پێزه کانمان هه روه ک وه ک چۆن ئه و گشتگیری و فراوانیه یان له بواری مال و ساماندا نادیده گرتبوو پشتگووییان خستبو، به هه مان شیوه له بواری پارێزگاری کردن له نه قلا و ژیریشدا دیسانه وه لیی بیناگابون و نادیه یان گرتوه و پشتگووییان خستوه، ئه م که مه رখে می و پشتگووی خستنه ش کاتیک ده رده که ویت که ئه و به پێزانه بۆ پاراستنی نه قلا و ژیری، پشتیان به و چه مک و تیگه یشتنه که له پوریه به ستوه که پێی وایه نه قلا و ژیری مرۆف بریتیه له راده ی توانای له به رکردن، یاخود هینو توانای بیرو هوش (الحفظ أوقوة الذاكرة) ئه م لایه نه به یه کیک له لایه ن و به شه کانی نه قلا و ژیری مرۆف داده نریت و فه قیه هه کان به ته واوه تی بیخه به ر بون له لایه نی داهینان له بواری نه قلا و ژیریدا و له بیر خو یانیا ن برده وه ته وه.

له و ده مه دا بیروهوؤش و له بهر کردنی زانیاریه کان تاکه ریگه بوو بۆ ده سئخستنی دانش و مه عریفه و وهرگرتنی زانیاری، چونکه هوکاری فیژکردن زور که م و ده گمه ن بو، ته نها پشتیان به شیوازی زاره کی ده به ست، به شیوه یه ک که هه ندیک قسه و وته بلاو ده بونه وه بۆ نمونه ده یان گوت: (لاتأخذ العلم من صُحفي ولا القرآن من مصحفی) واته: زانست وهرمه گره له وکه سه ی که زانسته که ی له سه ر لاپه رپه کانه و، قورئانیش وهرمه گره له که سیک که قورئان له په راو (مصحف) دا ده خوینیت، به لکو پیویسته هه م زانیاریه که وه هه م ئه و قورئانه ش له سنگی خاوه نه کانیا ندا بن.

هه روه ها چه ند ناسناو یکیان داهیناوه وه ک (الحافظ) و ده یان به خشین به زانا ناو داره کانی وه ک (الحافظ این کثیر، والحافظ الذهبي، والحافظ البغدادي) ئه م ناسناوه ته نها به گه وره زانا کان ده به خشره که به زمانی ئه م سه رده مه له ئاستی ناسناوی (دکتور) دایه، به لام ئه و ناسناوانه و ئه و چه شنه قسانه ش هه مویان له خولگی بیروهوؤش و (ذاکره) دا ده خولانه وه و لئی ده رباز نه ده بون.

ده گپرنه وه و تراوه به پیشه و شیخ موحه مه د عه بده: فلانه که سیک سه حیجی بوخاری له سنگیدا له بهر کرده. شیخیش له وه لامدا وتویه تی نوسخه کانی سه حیجی بوخاری یه ک دانه یان زیاد کرد. دیاره شیخ هه ر له و کاته وه زانیویه تی و هه سستی به وه کرده که بلاو بونه وه ی کتیب و ده سنو سه کان و به لگه نامه کان و داهینانی ئامیره کانی تو مار کردنی ده نگ و ئامیره دیجتالیه کان له پرۆسه ی ده سئخستنی زانیاری و زانستدا جیگه ی بیروهوؤش و توانای له بهر کردنیان گرتوه ته وه بۆ مرؤف.

ئه گه ر شیخ له م سه رده مه دا بوایه و به چاوی خو ی ئامیره کانی کو مپیوته ری ببینیا یه که له توانایاندا هه یه هه موو ئه وه ی له ناو کتیبه کانی ته فسیره فرموده و فیه قهدایه و له ماوه ی چوارده سه ده ی رابوردودا و تراوه ته وه و نوسراوه ته وه، هه موی بخاته سه ر یه ک میموری که له پاکه تی شقارته یه ک بچو کتره، ئاخو ئه وکات شیخ چی ده فه رمو...؟

لیره دا عه قل و ژیرییه کی تره هیه که جیاوازه له و عه قلّی له به کردنه (العقل الحفظی) ی که زانا به پریزه کان پیداکری ده که ن و داوامان لیده که ن بیپاریزین، ئه و عه قلّی تریش بریتیه له عه قل و ژیری ره خنه گرانه (العقل النقدي) ئه و عه قل و ژیرییه ی که به سه ره به خوئی و خو به دورگرتن له وه ی که زهید چی وتوه، یا خود عه مر حوکم و فه رمانی به چی کردوه، ده گه پریت به دوا ی دانش و مه عریفه ی راسته قینه دا، مروقی به ئاگا به هوی ئه م چه شنه عه قل و ژیرییه وه ده توانیت ئه و شتانه ببینیت، به بی ئه وه ی پیویستی به وه بیت که سود له چاوی خه لکی تر وه برگریت و چاوی که سی تر به کار بهینیت.

ئه م عه قل و ژیرییه ره خنه گره پوئی بنه پرتی هیه، به لکو خو ی بناغیه بو به ده ستهینان و ده ستخستنی زانست و زانیاری و مه عریفه، هر به هوی ئه م چه شنه عه قل و ژیرییه وه ی که دانش و مه عریفه ی مروقیایه تی پیش ده که ویت و گه شه ده کات له هه مو بواره کاند.

به لام به داخه وه ئه م چه شنه عه قلّه چه ندین سه ده یه به لای عه ره بو موسلمانانه وه دهستی پی له کار کیشراوه ته وه و پشتگوئی خراوه.

خو ئیمه ده زانین بوچی مه شایخه کانمان له م عه قل و ژیرییه ره خنه گره ده ترسنو بوچی دژایه تی ده که ن وه هشیانه به راده یه ک دژی ده وه سستیتته وه که خاوه نه که شی به کافر داده نیت.

ده شزانی چو ن سودی خراپیان له و بنه مایه وه رگرتوه که گویا به پیی فه رموده ی پیغه مبه ر قسه کردن له کاتی وتاردان و قسه کردنی ئیمامدا قه ده غه یه و ریلینگراوه، ده زانین چو ن سودیان له م بابه ته وه رگرتوه بو ریگه گرتن و له ناو بردنی ئه و پرسیارانه ی که خاوه نی عه قلّه زیندوو ره خنه گره کان ده یانکه ن، نمونه ی ئه و پرسیارانه ئه مانه ن: بوچی...؟ چو ن...؟ که ی...؟ .

ئەم بە پڕیزانە پڕیگەیان بە پرسیار کردن نەداوه و داویان لە گوئیگره کانیان لە مزگەوتەکاندا و موریدە کانیان لە خویندنگە کانیاندا و خویندکارە کانیان لە ناوهندەکانی خویندنیاندا، داویان لێدەکردن کە عەقل و ژیریان سەرو مۆمیا بکەن و بە دواى هەموو ئەو پڕنومایی و بابەتانه بکەن، کە ئەوان بۆیان هەلەبژێرن و دەرخەنە بەردەمیان، بە هیچ چەشنە گفتوگۆکردن و لیکدانەوه و پرسیار لەسەرکردن یاخود رەخنەگرتنیک تا هیزیان تێدایە هاوار بکەن و بلین: (آمین)، چونکە گفتوگۆکردن لەو بابەتانه دا پوداری و بێ ئەدەبیه و پرسیارکردن بێ میشکی و کال فامیه و، رەخنە گرتنیش کفرو بێ باوه پریه.

پێویستە بزانی کە عەقلی رەخنەگرانه و (نقدی) عەقلیکە مرۆف دەتوانیت بە دەستی بهینیت (مکتسب) و مادەى خاوی ئەم عەقلە و گیانه نوستوه کەى، لە هەل و مەرجی بابەتی سالا کانی سەرەتای تەمەنی هەر مرۆفیکدا گەشە دەکات و پەرە دەسینیت، بۆیە ئەگەر لەو سەرەتایه وه ئەو هەل و مەرجە لەبارەى بۆ نە رەخسیت، دەپوکیتەوه و دواتر دەبیت بە ژیر تەپوتۆزو دارو پەردوی چاولیگەری و (تقلید) هوه و، خاوهنە کەشى به و هۆیه وه توتیه کی ئەو تۆی لێدەردەچیت کە تەنها ئەوه فیر دەبیت کە بۆی دوباره و چەندبارە دەکریتەوه و بەبێ هیچ بیرکردنەوه و لیکدانەوه یەك لەبەرى دەکات و دەیلێتەوه.

لێرەوه تێدەگەین کە هەنگاوی یەكەم بۆ پاراستن و پاریزگاری کردن لە عەقل و ژیری رەخنەگرانه، لەسەر لەنوێ دارشتنەوهی پڕۆگرامەکانی فیرکردن و پەیرەوه کانی پەرەدەکردنەوه دەست پێ دەکات، بەشیۆه یەك بتوانین ئەو عەقل و ژیریە لە چوارچۆیهی بە سەرا خویندنه وه و (تلقین) دەرباز بکەین کە چەندین سەدیه گەلانی موسلمانى لەسەر راده هینریت لە پڕۆگرام و پەیرەوه کانیاندا.

گرنگترین به ندو برگه ش له پرۆسه ی پاراستنی عه قل و کردنه وه ی پۆح به بهر عه قل و ژیری ره خنه گرانه دا، بریتیه له ده رچون له و تونیل و تونه تاریکه ی که ناویان ناوه فه رموده ی پیغه مبه رو له و تونه دا عه قل (اغتیال) کراوه و له ناوبراوه، له پرۆگه ئه م تونه تاریکه وه و له پرۆگه ی ئه و ژیا نامه یه وه که پیی ده لئین: (السیره النبویه) ئه فسانه که گوێزراوه ته وه و له فراوانترین ده رگا کانیه وه به ئیمه گه شتو، تاوامان لیها توه جیاوازی ناکه یین له وه دا که ئاخۆ کامه ئاینه و کامه میژوه و کامه ش ئه فسانه یه .

عه قلی ره خنه گرانه زور ئاساییه به لایه وه قسه له سه ر ئه و گێرانه وه ی بوخاری بکات که ده لئیت: خواوه ند ئاده می به دریژی (٦٠) بال دروست کرده .

چونکه ئیمه ده زانین ده ینا سوره کان پیش (٦٥) ملیۆن سال له مه و بهر له ناوچون و ئیسکه په یکه ره کانی شیا نمان بینیه ته وه، به لام تا ئیستا زانایانی شوینه وار هیچ ئیسکه په یکه ریکیان نه دۆزیوه ته وه که قسه که ی بوخاری پشت راست بکاته وه . که واته له م بابه ته دا ده سه له به سو ئه فسانه زاله .

به هه مان شیوه عه قل و ژیری ره خنه گرانه قسه ی هه یه له سه ر ئه و گێرانه وه یه ی که ده لئیت: جهسته ی شه هیده کان نارزیت و خاک هه لی ناوه شینیت، چونکه عه قل و ژیری ره خنه گرانه پیمان ده لئیت: بو نه چین گۆری شه هیده کانی جهنگی (أحد) هه لده ی نه وه که حه مزه ی کۆری عه بدو لموته لیب په کیکه له و شه هیدانه و بزانیان وایه ..؟ خو ئه گه ر وا بکه یین ئه و ا جگه له ئیسکه په یکه ریك (ئه ویش ئه گه ر مابیته وه) هه یچی تر به دی ناکه یین له گۆره کانیاندا . ئه و جا بو مان ده رده که ویت که ئه م قسانه بیجگه له درۆو فریودان هه یچی تر نین .

ئەم دیاردەیه‌ش ئەم نایەتە‌ی بەسەردا دەچەسپیت کە دەفەر مویت: ﴿وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ البقرة/۴۲.

سەبارەت بە دابە زینراوی بە جیش ئەم هاوکیشە‌یە‌ی بەسەردا جیبە‌جی دەبیت: دابە زینراوی بە جی = پوداوه‌کانی گەردون و پوداوه‌کانی میژو (الحق - النبوة) ئەمەش دەسەدات و لەبەردەستدایە بۆ لیکدانەوه (تأویل) + پەفتاری مرقۆانە‌ی بە ئاگا ئازاد (الرسالة) (جیاوازی پەواو حەلال لەناپەواو حەرام) ئەم بەشەش دەسەدات و لەبەردەستدایە بۆ لیکۆلینەوه (إجتهااد).

بە‌دانیایەوه لیکۆلینەوه لەدابە زینراوی بە جی بە هەردو لقا بەشە‌کە‌یەوه، واتە: بەشی پێغەمبەراییەتی و بەشی پە‌یامهینە‌رایەتی (النبوة و الرسالة) بە عەقل و ژیریەکی پە‌خنە‌گرانه‌وه دەمانگە‌یە‌نیتە گەشە‌سەندنی دانش و مە‌عریفە‌ی مرقۆانە‌ی زیاتر بە بونی بابەتی و گەشە‌ی ویزدانی مرقۆایەتی، ئەو گەشە‌سەندنی کە وا دەکات لەمرۆقی موسلمان کە ببیتە مرقۆیکی راستگۆ ئازا لە‌ویژدانی خۆیدا تا لە‌توانا‌یدا بێت لە‌پاسپاردە‌کانی پە‌یامی ئاسمانی و (رسالة) تیبیگات، هەروە‌ها وامان لێدە‌کات کە زیاتر لە‌خواوەند نزیک ببینەوه و جۆلە‌ی زیندە‌وهرانە‌ بکە‌ین، هەروە‌ها گەشە‌سەندنی ویزدانی مرقۆایەتی وامان لێدە‌کات کە بە دامە‌زراوی و ئارامی و ئوقرە‌گرتەوه لە‌خواوەند نزیک بکە‌وینەوه.

٤- پارێزگاری کردن له‌ئاین:

لە‌وانە‌یە ئەم خال و بڕگە‌و بە‌نده‌ به‌و شیۆه‌ی کە خاوەن و داریژەرە‌کانی دایان پشستوه، لە‌مە‌ترسیدارترینی ئەو بە‌ندانە‌ بێت کە ناویان لێناوه (مە‌بە‌سته‌کانی شە‌ریعت) هەروە‌ها لە‌وانە‌یە ئەم خالە لە‌وانی تریان زیاتر لە‌بازنە‌ی بپارێرداوه‌کانی خواوەند دەرچو بێت لە‌و بپارێرانە‌ی کە خواوەند لە‌دابە زینراوی بە‌جیدا بپاری لە‌سەر

داون، ههروه‌ها له هه‌مویان زیاتر ده‌رچو بیټ له و پړوو شوینانه‌ی که پیغه‌مبهر پابه‌ندیان بو‌ه و جیبه‌جیی کردون له هه‌موو قوئاغه‌کانی ژیانیدا.

له دابه‌زینراوی به‌جیدا خواوه‌ند ده‌فه‌رمویتی: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ البقرة / ۲۵۶.
هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویتی: ﴿وَقُلْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ...﴾ الكهف / ۲۹.

به هه‌مان شیوه ده‌فه‌رمویتی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّٰ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ الزمر / ۴۱.

ئه‌گه‌ر که‌سیکی ژیرمه‌ند به وردی سه‌رنجی ئه‌م ئایه‌تانه‌ بده‌ت که وه‌ک نمونه هیناومانو هی تریش زۆر هه‌ن، ئه‌وا هه‌ست به‌و پریزه‌ خواییه ده‌کات که خواوه‌ند گرتویه‌تی له‌ویست و خواستی مروّقه‌کان و ئازادی مروّقو ئازادی هه‌لبژاردن و بیروباوه‌رو ئه‌و شتانه‌ی که له‌لای پیرۆزن، پاشان خواوه‌ند هیلّه سه‌ره‌کیه‌کانی ئه‌و شارپێگه‌ و هیلّه‌ی که پێویسته له‌سه‌ر مروّقه‌ له‌پروسه‌ی بانگ کردنی خه‌لکدا بو‌لای پێگه‌ و پریبازه‌که‌ی خواوه‌ند په‌پیره‌وی بکات و، له‌کاتی گه‌یانندی په‌یامی خواوه‌نددا به‌ مروّقه‌کان وه‌ک خۆی و به‌و شیوه‌یه‌ی که (جیبریل)ی متمانه پیکراو دای به‌زاندوه، له‌مباره‌یه‌وه ده‌فه‌رمویتی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ الانباء / ۱۰۷.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویتی: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ...﴾ النحل / ۱۲۵.

به‌هه‌مان شیوه ده‌فه‌رمویتی: ﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَأَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ آل عمران / ۱۵۹.

پیغه‌مبهریش یه‌که‌م سه‌رچاوه‌یه‌ک که له‌سایه‌یدا ده‌حه‌وایه‌وه‌و له‌ئاوه سازگاره‌که‌ی ده‌خواردوه‌ه، بریتی بو له‌دابه‌زینراوی به‌جی.

له شاری مه که دا دروشمه ناوبانگه که ی هه لپری و رایگه یاندو وتی: نیوان من و خه لک چۆل بکه ن تا له گه لیاندا بدویم (خلوا بینی و بین الناس).

جاریکی تر ده یلیئینه وه که ئه و ئاماژه و واتاو مانایانه ی که ئه م دروشمه له خۆیان ده گریت، به لای که سی ژیرمه ندو فامیده وه شاراوه نین، ئه م دروشمه پێز له گفتوگۆو قسه کرن ده گریت له گه ل که سی به رانبه ردا، هه وره ها که سی ژیرمه ندو فامیده بو ی رون ده بیته وه که ئه م دروشمه چ واتاو ئاماژه یه کی هیمانانه و ژیرمه ندانه و دلسۆزانه له خۆ ده گریت و به ئامۆژگاری جوان ده که ویته گفتوگۆوه له گه ل عه قل و ژیری ئه وانی تر دا، هه روه ها که سی ژیرمه ند هه ست به و دلسۆزی و ئارامیه ده کات که پیغه مبه ر به درێژایی ژیا نی و له پرۆسه ی گه یاندنی په یامه که یدا پا به ندی بو وه په یه وه یی لیکردوه، له کاتی که دا پیویسته بزاین له کاتی بونیاد نانی ده وه له ته که یدا ئه م نه رم و نیانی هه ندی جار ئاماده یی نه بو ه له هه نگا و بریاره کانیدا.

باشترین ده ربهرین بو پارێزگاری کردن له ئاین، بریتیه له رازی بون و دان نان به و کۆ سیسته مه ی مافه کانی مرۆفدا که له لایه ن نه ته وه یه کگرتوه کانه وه ئاماده کرا وه بو ه ته کۆ سیستمیکی جیهانی.

ئه وه ی مایه ی سه رنج و سه رسامیه ته نها عه ره بو موسلمانانه کائن که خۆگیری ده که ن له ئاست ئه م جار نامه یه دا و به چه ندین شیوا زو بیانو و خۆیانی لی لاده دن و خۆیانی لی ده دزنه وه .

کۆتایی کتیبەکه

پاش خستنه پوی بابە ته کانی ناو ئەم کتیبە خوینەری بەرپز سەرنجی ئەوه دەدات که ئیمە پینداگیریمان لەسەر ئەوه کردوه که زیاتر پز له عەقل و ژیری خوینەر بگرین باشتره تا پز له سۆزو هەستی بگرین، هەر وه ها خوینەر تیدەگات که ئیمە پنیوستیه کی زۆرمان هیه به وهی که جاریکی تر بچینه وه به که له پوری بۆما وه ماندا.

هەر وه ها به و پییهی که فیهی ئیسلامی به و شیوهی که فیهزانەکان له هەر دو سه دهی دوهم و سییه می کۆچیدا دایان پرستوهو، به ههما شیوه زانسته کانی قورئانیش، هەمویان پنیوستیان به وهیه که جاریکی تر چاویان پیندا بخشینینه وه، به تایبەت به و به شانەیاندا که پینان دهوتریت (الثوابت والأصول) واته: جیگرو بناغه کان.

چونکه ئیمە له م سەر ده مه دا پنیوستمان به وهیه که جاریکی تر خودی بناغه کان دابریژینه وه و جاریکی تر چا و بخشینینه وه به و به شانەدا که حوکمه شرعیه کان و به لگه کانیان (الأحكام الشرعية وأدلتها) ناو ده برین.

هەر وه ها پنیوستمان به وهیه پاش له ده ستدانی په وایه تی و شه رعیه تی جینشین (شرعیة الخلافة) جاریکی تر بیر له په وایه تی و (شرعیة) تیکی نوئی بکهینه وه، چونکه چه شنیک له سەر لیئشیوان هیه له باره ی بیرۆکه ی ده ولت و ده ولت تدری و ده سه لاته وه و به رده وام ئەو سه رلیئشیوانه ش له ئارادایه .

دلنیاشین که ده سه لاتیکی دور له مه شایخ و (سادة العلماء) یه کیکه له گه وره ترین نازو نیعمه ته کانی خوا وه ند به سه ر به نده کانی وه .

له کۆتایشدا داوا ده که م له خوا وه ند ئەم کاره م به کاریکی دلسۆزانه له پینا و خۆیدا لیوه رگریت.

سو پاس بۆ خوا وه ندی په روه رگاری جیهان

دیمه شق - کانونی یه که م / دیسمبری ۲۰۰۷